Studeren met een functiebeperking op de UT

De drempels die studenten met een functiebeperking ervaren om begeleiding te zoeken en hoe hier met behulp van de informatievoorziening van studentenbegeleiding op kan worden ingespeeld

Isebeau J.M. Lucassen, s1003054

Eerste begeleider: Dr. H.A. van Vuuren

Juni 2013, Enschede

Voorwoord

Na vier jaar hard studeren komt het einde van mijn bachelor opleiding met het inleveren van deze scriptie eindelijk in zicht, en dat is echt een heerlijk gevoel. Toen ik vier jaar geleden aan de opleiding begon had ik me mijn studietijd echter wel wat anders voorgesteld. Altijd heb ik gedacht, en vooral ook gehoopt, mijn bachelor opleiding in de voorgeschreven drie jaar af te kunnen ronden. Helaas heeft mijn functiebeperking hier een stokje voor gestoken en heb ik een jaartje langer moeten werken voor mijn bachelorsdiploma. Dit heeft er wel voor gezorgd dat ik uit persoonlijke ervaring weet hoe belangrijk begeleiding kan zijn voor studenten met een functiebeperking. Ik ben dan ook erg blij dat ik me gedurende mijn afstudeeronderzoek bezig heb kunnen houden met het verbeteren van de informatievoorziening van studentenbegeleiding op de UT met betrekking tot studeren met een functiebeperking, omdat dit een onderwerp is wat dicht bij mij staat. Dit onderwerp heeft vanaf het begin al mijn persoonlijke interesse gewekt, en dit onderwerp heeft deze interesse ook de gehele periode dat ik aan deze scriptie heb gewerkt vastgehouden. Ik hoop dan ook dat ik door middel van het schrijven van deze scriptie niet alleen mijzelf help, doordat ik met behulp van deze scriptie mijn bachelor af kan ronden, maar ik hoop ook dat deze scriptie echt kan bijdragen aan een betere informatievoorziening van studentenbegeleiding, zodat studenten met een functiebeperking in de toekomst nog beter de begeleiding kunnen krijgen die zij hard nodig hebben.

Dit onderzoek was zonder de begeleiding van anderen niet mogelijk geweest, of had er zonder de begeleiding van anderen misschien heel anders uitgezien. Daarom zou ik graag een aantal mensen willen bedanken die mij gedurende het schrijven van deze scriptie op verschillende manieren goed hebben ondersteund. Allereerst wil ik studentenbegeleiding als organisatie bedanken voor het mogelijk maken van een praktische opdracht voor mijn bachelor onderzoek. In het bijzonder wil ik hierbij mevrouw Van Luijk en mevrouw Bruynel bedanken voor de supervisie vanuit de organisatie en de begeleiding gedurende het onderzoek. Daarnaast wil ik vanuit de Universiteit dr. Mark van Vuuren bedanken voor de goede begeleiding en steun die ik van hem heb gekregen gedurende het onderzoek. Ook wil ik dr. Mark van Vuuren graag bedanken voor de nieuwe inzichten en de nieuwe kennis die hij mij heeft meegegeven en die ik door hem het afgelopen half jaar heb opgedaan.

Enschede, 14 juni 2013
Isebeau Lucassen

Inhoudsopgave

Voorwoord 3

Management Summary 7

1. Probleemstelling 9
1.1 Aanleiding 9
1.1.1 Opdracht van studentenbegeleiding 9
1.1.2 Aanleiding van het onderzoek met betrekking tot gevonden literatuur 10
1.1.3 Vraagstelling 11
1.2 Theoretisch kader 11
1.2.1 Definitie 'functiebeperking' 12
1.2.2 Belang van het onderzoek 13
1.2.3 Acceptatie van begeleiding 17
1.3 Vraagstelling 21

2. Methode 23
2.1 Respondenten 23
2.1.1 Onderzoekspopulatie 23
2.1.2 Werven van respondenten 25
2.2 Materialen 26
2.2.1 De gekozen onderzoeksmethode 26
2.2.2 Structurering van het interview 27
2.2.3 Invulling van het interview 28
2.2.3.1 Introductie 28
2.2.3.2 Middenstuk 29
2.2.3.3 Slot 33
2.3 Methoden om *rapport* te verkrijgen 34
2.3.1 Definitie *rapport* 34
2.3.2 Belang van *rapport* 35
2.3.3 De gebruikte methoden om *rapport* te bereiken gedurende het onderzoek 35
2.4 Procedure 37
2.4.1 Werven van de respondenten 37
2.4.2 Het afnemen van het onderzoek 38
2.4.3 Duur van het onderzoek 39

2.5 Analyse van de data 39
2.5.1 Analyse van de audiofragmenten 39
2.5.2 Analyse van data met betrekking tot *rapport* 40

3. Resultaten 40
3.1 Resultaten afgenomen interviews 40
3.1.1 Resultaten met betrekking tot ervaren drempels 41
3.1.1.1 Ervaren praktische en op kennis beruste drempels 41
3.1.1.2 Ervaren persoonlijke drempels 43
3.1.2 Resultaten met betrekking tot informatiebehoeften 47
3.2 Resultaten verkregen *rapport* 51
3.2.1 Binnenkomst 51
3.2.2 Het benoemen van mijn functiebeperking 52
3.2.3 De context laten vertellen 53
3.2.4 Gesprekken na het daadwerkelijke onderzoek 54

4. Conclusies 54
4.1 Conclusies met betrekking tot de onderzoeksvragen 54
4.1.1 Conclusie met betrekking tot *drempels* 55
4.1.2 Conclusie met betrekking tot *informatiebehoeften* 56
4.1.3 Conclusie met betrekking tot de hoofdvraag en aanbevelingen 57
4.2 Reikwijdte van de conclusies 59

5. Discussie 60
5.1 Sterke en zwakke kanten van het uitgevoerde onderzoek 60
5.1.1 Objectiviteit versus subjectiviteit 60
5.1.2 Bevindingen ten opzichte van literatuur 61
5.1.3 Nieuwe inzichten 63
5.2 Aanbevelingen voor vervolgonderzoek 63

Referentielijst 64

Bijlagen 68
1. Literatuurstudie Log 69
2. Onderzoeksontwerp interview 73
3. Brief van studentenbegeleiding aan de onderzoekspopulatie 76

4. Brief van onderzoeker aan respondenten 77
5. Uitgetypte interviews 78
6. Overzicht antwoorden m.b.t. drempels 322
7. Overzicht antwoorden m.b.t. informatiebehoeften 343

Management Summary

Momenteel heeft ongeveer tien tot vijftien procent van de Nederlandse studenten te maken met een functiebeperking, wat concreet neerkomt op landelijk zo'n 50.000 tot 65.000 studenten. Uit landelijk onderzoek is gebleken dat 50 procent van deze studenten aantoonbaar hinder heeft van zijn of haar functiebeperking gedurende zijn of haar studie. Dit kan variëren van kleine problemen tot een flinke studievertraging, en in sommige gevallen zelfs het moeten aanvragen van een lening ten gevolge van de beperking. De Nederlandse overheid en hogere onderwijsinstellingen zetten zich dan ook in grote mate in om de studeerbaarheid voor studenten met een functiebeperking zo goed mogelijk te maken. Ook op de Universiteit van Twente zet men zich in om hun voorzieningen voor studenten met een functiebeperking te verbeteren. Iets wat ook nodig is, aangezien uit onderzoek is gebleken dat momenteel nog geen enkele hogere onderwijsinstelling, en dus ook de UT niet, voldoet aan de eisen die de overheid heeft opgesteld met betrekking tot studeren met een functiebeperking.

Een organisatie die zich op de UT veel bezig houdt met begeleiding en voorzieningen voor studenten met een functiebeperking is studentenbegeleiding. Zij hebben momenteel voor ogen hun informatievoorziening te verbeteren en willen daarom mede via een onderzoek erachter komen waar de informatiebehoeften liggen van de studenten met een functiebeperking op de UT. Dit is een goed voornemen te noemen, waarvan het belang ook in wetenschappelijke literatuur naar boven is gekomen. Ook is in wetenschappelijke literatuur naar boven gekomen dat mensen met een functiebeperking velen drempels kunnen ervaren om hulp en/of begeleiding te accepteren. Vandaar dat in dit onderzoek zowel drempels als informatiebehoeften onder studenten met een functiebeperking op de UT zijn onderzocht. Hierbij werd de volgende onderzoeksvraag opgesteld:

Hoe kan studentenbegeleiding hun informatievoorziening het beste laten aansluiten op de behoeften die studenten met een functiebeperking hebben wanneer het gaat over het overkomen van drempels bij het zoeken naar begeleiding bij studentenbegeleiding?

Dit onderzoek is uitgevoerd met behulp van de interviewtechniek. In totaal hebben er zestien respondenten meegedaan, waaronder zeven mannen en negen vrouwen. Dit waren zowel bachelor- als master studenten uit verschillende studiejaren, en zij stonden allen onder begeleiding bij studentenbegeleiding. De respondentengroep was een erg gevarieerde groep qua functiebeperkingen, en de respondenten hebben verschillende vormen van begeleiding gehad bij studentenbegeleiding.

Uit dit onderzoek is gebleken dat studenten met een functiebeperking op de UT vier praktische/op kennis beruste drempels ervaren, en vijf persoonlijke drempels ervaren wanneer het gaat om zich te melden bij studentenbegeleiding. Deze praktische/op kennis beruste drempels zijn goed te beïnvloeden door middel van de informatievoorziening van studentenbegeleiding. Dit is anders wat betreft de persoonlijke drempels. Bij de persoonlijke drempels die de studenten ervaren is het slechts mogelijk indirect de drempels proberen te verlagen door middel van de informatievoorziening. Wat betreft de informatiebehoeften die de ondervraagde studenten hebben aangekaart, dan komen hier zes behoeften naar voren. Voor een groot gedeelte hangen deze behoeften samen met de (op kennis beruste) drempels die de studenten ervaren.

Op basis van het uitgevoerde onderzoek zijn er een aantal punten benoemd die studentenbegeleiding zou kunnen verbeteren om zowel beter aan de informatiebehoeften van studenten met een functiebeperking op de UT te voldoen, maar die gelijker tijd ook drempels verlagen bij deze studenten om zich te melden voor begeleiding bij studentenbegeleiding. Deze punten zijn concreet opgesomd:

- Meer informatie aanbieden over wat studentenbegeleiding inhoudt. Oftewel, biedt meer informatie aan over:

    - Wat studentenbegeleiding is en waar het uit bestaat
    - Wat voor vormen begeleiding er worden aangeboden door studentenbegeleiding
    - Thema's waar studentenbegeleiding begeleiding in kan bieden
    - Bij wie welke specifieke begeleiding gezocht moet worden (bij een studentenpsycholoog, een studentendecaan, of een diversiteitscoördinator, enzovoorts)
    - Waar studentenbegeleiding te bezoeken is
- Informatie pro-actiever aanbieden.
- Meer informatie aanbieden over hoe verschillende procedures kunnen lopen wanneer men aan de slag zou willen gaan met begeleiding binnen studentenbegeleiding.
- Meer informatie aanbieden over wanneer men precies in aanmerking komt voor begeleiding of speciale regelingen.
- Neem informatie op over wat er precies onder een functiebeperking wordt verstaan, en geef duidelijk aan dat iedereen in aanmerking komt voor begeleiding, ook wanneer er geen sprake is van een functiebeperking.
- Verwerk in de informatievoorziening dat studentenbegeleiding geen uitspraken doet naar andere partijen, zoals bijvoorbeeld docenten of een studieadviseur.
- Verwerk in de informatievoorziening dat alle begeleiding die de student krijgt bij studentenbegeleiding op basis van zijn of haar eigen keuze is.
- Wanneer er begeleiders zijn die zelf ook een functiebeperking hebben; bespreek dit dan kort met de student voor de begeleiding. Dit werkt drempelverlagend voor de student.
- Benadruk dat de begeleiding die studentenbegeleiding biedt vooral studiegericht is.
- Benoem duidelijk de zeven thema's waar studentenbegeleiding begeleiding in biedt. Hieronder zijn deze thema's nogmaals opgesomd. De studenten hebben aangegeven meer informatie te willen over al deze thema's, maar met name over de dikgedrukte.
    - Regelingen met betrekking tot studievertraging
    - Regelingen met betrekking tot financiën
    - Regelingen met betrekking tot BSA/harde knip
    - Studievaardigheden
    - Studievoorzieningen/-faciliteiten
    - Doorstroom naar de master
    - Doorstroom naar de arbeidsmarkt
- Op basis van de behoeften die de studenten hebben aangegeven is het advies is om van het synoniem 'Rode Balie' af te stappen.
- Wanneer het mogelijk is, verschaf dan meer informatie over regelingen die worden getroffen met studenten met een functiebeperking wat betreft het nieuwe Twentse onderwijsmodel. Doe dit zo actueel mogelijk.
- Het laatste advies is om zich meer te verdiepen in de regelingen omtrent studeren met een functiebeperking die in het buitenland gelden en neem deze informatie op in de informatievoorziening van studentenbegeleiding.

1. Probleemstelling

Wanneer men het woord ‘functiebeperking’ intypt op het welbekende Google.nl, dan komt men terecht op een pagina met zo’n 167.000 gevonden zoekresultaten. Wanneer men aandachtiger gaat kijken dan valt het op dat het merendeel van de gevonden pagina’s websites zijn van hogere onderwijsinstellingen. Deze pagina’s gaan vooral in op het studeren met een functiebeperking, en de begeleiding die een onderwijsinstelling daarbij kan bieden. Studeren met een functiebeperking is dan ook onder veel, zo niet de meeste, hogere onderwijsinstellingen een erg populair thema. Ditzelfde geldt voor de Universiteit van Twente, welke door middel van de organisatie studentenbegeleiding ook veel aandacht besteed aan studenten met een functiebeperking.

In dit onderzoeksverslag zal er een boekje worden opengedaan over studeren met een functiebeperking. Hierbij zal er met name worden ingegaan op de informatiebehoeften die de studenten met een functiebeperking op de Universiteit Twente hebben en de drempels die zij moeten overwinnen wanneer zij zich willen aanmelden voor begeleiding met betrekking tot hun functiebeperking en hoe hier met behulp van een informatievoorziening eventueel op kan worden ingespeeld. Dit klinkt natuurlijk nog erg breed, en vandaar dat in dit eerste hoofdstuk van dit verslag duidelijker zal worden beschreven hoe men tot dit onderzoek is gekomen en wat het belang van dit onderzoek is. Dit zal worden gedaan door eerst de aanleiding van dit onderzoek te beschrijven. Vervolgens wordt er in het theoretisch kader dieper de literatuur ingedoken waarmee het belang en het doel van dit onderzoek steeds duidelijker zal worden en tot slot zal er in dit eerste hoofdstuk de vraagstelling voor het onderzoek worden besproken.

1.1 Aanleiding

Allereerst zal dus de aanleiding van dit onderzoek worden besproken. Deze aanleiding is op te delen in twee delen. Om te beginnen is dit onderzoek namelijk gestart uit opdracht van de organisatie studentenbegeleiding op de Universiteit van Twente, die voor ogen hebben hun informatievoorziening te verbeteren. Hier zal dan ook eerst dieper op worden ingegaan. Vervolgens zal er ook worden gekeken naar de wetenschappelijke aanleiding die dit onderzoek met zich mee brengt. De aanleiding van dit onderzoek brengt natuurlijk ook een vraag met zich mee, vandaar dat op basis van de aanleiding van dit onderzoek al tot een onderzoeksvraag wordt gekomen in dit deel van het verslag.

1.1.1 Opdracht van studentenbegeleiding

De studentenbegeleiding op de Universiteit van Twente biedt verschillende voorzieningen of vormen van begeleiding en advies aan voor verschillende studenten die deze begeleiding en advies kunnen gebruiken. Deze begeleiding kost de studenten zelf niets. Voor verschillende problemen kan men als student bij studentenbegeleiding bij verschillende aanspreekpunten terecht. Zo bestaat studentenbegeleiding uit verschillende studentendecanen, coördinatoren diversiteit/steunpunt studeren met een functiebeperking, studentenpsychologen en de Commissie Verlening Afstudeersteun. Het meest centrale aanspreekpunt binnen studentenbegeleiding zijn de studentendecanen. Deze verlenen informatie en advies over zaken die betrekking hebben op problemen ten gevolge van ziekte, zwagerschap, functiebeperking, persoonlijke problematiek of financiële aangelegenheden. Daarnaast bieden de coördinatoren diversiteit/steunpunt studeren met een functiebeperking ondersteuning bij het realiseren van voorzieningen die nodig zijn om de studie met succes te kunnen volgen. De studentenpsychologen bieden doelgerichte hulp aan bij studie- en studeerproblemen en persoonlijke problemen door individuele of groepsgerichte trainingen te organiseren. Tot slot houd de Commissie Verlening Afstudeersteun zich bezig met de uitvoering van diverse financiële UT-regelingen waaronder financiële ondersteuning aan studenten met bijzondere omstandigheden.

Het is dus duidelijk dat studentenbegeleiding zich bezig houdt met allerhande zaken om studenten op de UT zo goed mogelijk bij te staan met allerhande problemen. Een grote groep studenten die hier regelmatig bij om de hoek komen kijken zijn studenten met verschillende functiebeperkingen. Door een functiebeperking kunnen studenten verschillende problemen ondervinden gedurende hun studie en de verschillende organen binnen studentenbegeleiding proberen deze studenten zo goed mogelijk bij te staan om hun studie zo goed mogelijk af te ronden. Hier schuilt echter een grote organisatie achter met een grote informatievoorziening. Het gegeven dat er bepaalde voorzieningen en/of begeleiding worden aangeboden speciaal voor studenten met een functiebeperking op de Universiteit van Twente wordt daarom ook op verschillende manieren gecommuniceerd. Hierbij kan men bijvoorbeeld denken aan bepaalde informatiepagina's op de website van de universiteit/studentenbegeleiding, voorlichtingsdagen, brochures, flyers en informatielunches waar studenten heen kunnen gaan.

De studentenbegeleiding vraagt zich echter af of de informatie die gecommuniceerd wordt wel aansluit bij de behoeften die studenten met een functiebeperking hebben. Het is ontzettend belangrijk dat alle studenten met een functiebeperking de informatie kunnen vinden die zij nodig hebben zodat zij de begeleiding en het advies kunnen krijgen bij studentenbegeleiding die zij zo hard nodig hebben. Het is daarom erg belangrijk voor studentenbegeleiding om te weten aan welke inhoudelijke informatie de studenten met een functiebeperking behoefte hebben, zodat zij hun informatievoorziening hierop aan kunnen passen in de toekomst. Daarom willen zij door middel van een onderzoek een goed beeld verkrijgen van wat de betrokken studenten, studenten met een functiebeperking, graag willen van de informatievoorziening van studentenbegeleiding. Met andere woorden, waar hebben de studenten met een functiebeperking behoefte aan wanneer het op de informatievoorziening van de studentenbegeleiding neerkomt. Door deze behoeftes door middel van een onderzoek helder te krijgen hopen zij de informatievoorziening van studentenbegeleiding daarop aan te kunnen passen zodat de informatievoorziening van studentenbegeleiding verbeterd wordt en meer studenten de begeleiding en het advies dat zij nodig hebben makkelijker kunnen vinden.

1.1.2 Aanleiding van het onderzoek met betrekking tot gevonden literatuur

Dat het belang van een goede informatievoorziening en een goede begeleiding voor studenten met een functiebeperking erg belangrijk is blijkt ook uit verschillende (wetenschappelijke) literatuur. De groep studenten met een functiebeperking blijkt nog steeds elk jaar te groeien, en een grote groep van deze studenten ondervind verschillende problemen met hun studie als gevolg van hun functiebeperking. Hierbij kan er onder andere worden gedacht aan een studievertraging, een grote deuk in het zelfvertrouwen van de student (faalangst), moeilijkheden met het uitvoeren van de studie en in sommige gevallen zelfs het moeten aanvragen van een lening ten gevolge van de functiebeperking. Omdat er in Nederland belang wordt gehecht aan het feit dat studenten met een functiebeperking met zo min mogelijk hinder van hun beperking moeten kunnen studeren zijn er zes minimumvoorwaarden opgesteld door het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap waar hogescholen en universiteiten aan zouden moeten voldoen met betrekking tot de tegemoetkomingen voor studenten met een functiebeperking. Uit verschillende onderzoeken is echter gebleken dat geen enkele Nederlandse universiteit voldoet aan al deze eisen, en zodoende dus ook de Universiteit van Twente niet. Zodoende blijkt er ook uit verschillende (wetenschappelijke) literatuur en onderzoeken dat er genoeg aanleiding bestaat om de informatiebehoeften onder de studenten met een functiebeperking op de Universiteit van Twente eens onder de loep te nemen, zodat de informatievoorziening van studentenbegeleiding met behulp van deze informatie kan worden verbeterd.

Buiten het feit dat uit de literatuur is gebleken dat een dergelijk onderzoek naar de informatiebehoeften onder studenten met een functiebeperking van groot belang kan zijn, is er uit de literatuur ook gebleken dat elke persoon anders zal reageren op (aangeboden) hulp. Hoe een persoon omgaat met hulp of begeleiding of hierop reageert is afhankelijk van verschillende factoren.

Hierbij kan gedacht worden aan de fase waarin iemand verkeerd met betrekking tot de verwerking van het hebben van een functiebeperking, persoonsgebonden factoren en/of -kenmerken en aan enkele overige factoren. De conclusie die we hieruit zullen trekken met betrekking tot dit onderzoek is dat studenten die in aanmerking komen met studentenbegeleiding allen anders zullen omgaan met de begeleiding die zij zullen krijgen, hier ook anders op zullen reageren en er andere verwachtingen van zullen hebben. De ene student zal daarom veel meer open staan voor begeleiding dan de andere student. Vandaar ook dat de ene student zichzelf veel makkelijker bij studentenbegeleiding zal melden wanneer deze problemen ondervind gedurende zijn of haar studie dan de andere student. Er is echter niet precies bekend waarom de ene student zich makkelijker bij studentenbegeleiding aanmeld dan de andere student omdat de literatuur niet specifiek ingaat op een situatie zoals de begeleiding die men kan krijgen bij studentenbegeleiding. Uit de literatuur kan dus alleen worden afgeleid dat de ene student zichzelf makkelijker zal melden bij studentenbegeleiding dan de andere student.

Omdat het gigantisch belangrijk is dat alle studenten met een functiebeperking de begeleiding krijgen (aangeboden) die zij zo hard nodig hebben zal er daarom in dit onderzoek ook worden gekeken naar de drempels die studenten kunnen ondervinden om zich wel of niet aan te melden bij studentenbegeleiding. Ook zal er worden gekeken hoe er door middel van de informatievoorziening op deze drempels kan worden ingespeeld, zodat deze drempels kunnen worden verlaagd. Door middels een onderzoek duidelijk te krijgen welke factoren er voor zorgen dat studenten een drempel ervaren, en hoe deze drempels kunnen worden verlaagd door middel van communicatie kan studentenbegeleiding er door middel van hun informatievoorziening voor zorgen dat studenten eerder de stap zullen durven nemen om met hun problemen bij studentenbegeleiding aan te kloppen. Zodoende zullen uiteindelijk meer studenten de begeleiding krijgen die zij ook echt nodig hebben.

1.1.3 Vraagstelling

De opdracht van dit onderzoek is duidelijk. Het is erg belangrijk dat studenten met een functiebeperking studentenbegeleiding goed weten te vinden. Daarom zal er moeten worden gekeken of dit ook het geval is en hoe ervoor gezorgd kan worden dat studenten met een functiebeperking studentenbegeleiding nog beter vinden. De informatievoorziening van studentenbegeleiding speelt hier uiteraard een grote rol in. Het is dus ook het belangrijkste om door middel van dit onderzoek te kijken hoe deze informatievoorziening kan worden verbeterd. De vraag die in dit onderzoek zal worden beantwoord luidt daarom als volgt:

Hoe kan studentenbegeleiding hun informatievoorziening het beste laten aansluiten op de behoeften die studenten met een functiebeperking hebben wanneer het gaat over het overkomen van drempels bij het zoeken naar begeleiding bij studentenbegeleiding?

1.2 Theoretisch kader

Het doel van dit onderzoek is al wat duidelijker. Mensen met een functiebeperking ervaren drempels wanneer zij op zoek gaan naar begeleiding of hulp. De kans is dus aanwezig dat studenten ook drempels ervaren wanneer zij op zoek gaan naar begeleiding bij studentenbegeleiding op de UT. Welke drempels is echter nog de vraag, net zoals nog duidelijk moet worden hoe studentenbegeleiding hun informatievoorziening hier op aan kan passen. In dit deel van dit onderzoeksverslag zal er daarom worden gekeken naar wat er al meer bekend is in de literatuur over studeren met een functiebeperking zodat er een goed fundament kan worden gelegd waar dit onderzoek op kan verder bouwen. Door te kijken naar de begeleiding in het huidige onderwijs en de problemen die studenten ervaren door hun functiebeperking gedurende hun studie komt ook het grote belang en het doel van dit onderzoek duidelijk naar voren.

Om te beginnen zal er binnen dit theoretisch kader worden gekeken naar de definitie van een functiebeperking. Daarna zal het belang van dit onderzoek duidelijker worden beschreven aan de hand van de resultaten van verschillende onderzoeken die de afgelopen jaren zijn uitgevoerd met betrekking tot studeren met een functiebeperking. Ook zal er worden gekeken naar de acceptatie van hulp of begeleiding onder mensen met een functiebeperking en de factoren die daar een rol in kunnen spelen.

1.2.1 Definitie 'functiebeperking'

Voordat er verder wordt ingegaan op de problemen en de hinder die studenten kunnen ervaren ten gevolge van hun functiebeperking en het belang van dit onderzoek, is het van belang om vast te stellen wat er precies wordt verstaan onder een functiebeperking. Het begrip functiebeperking is namelijk erg breed en kan verschillende associaties met zich meebrengen. Om geen onzekerheid te laten ontstaan over hoe dit begrip in dit onderzoek zal worden geïnterpreteerd is het van belang om dit begrip aan de hand van verschillende literatuur goed te definiëren.

De laatste jaren zijn er wereldwijd verschillende onderzoeken gepubliceerd met betrekking tot functiebeperkingen. Zodoende zijn er ook verschillende definities en opvattingen over functiebeperkingen te vinden. Zo stellen verschillende sociale wetenschappers dat er pas sprake is van een functiebeperking zodra een persoon last heeft van een bijzondere lichamelijke waardevermindering die als gevolg van de interactie met natuurlijke, gebouwde, culturele en maatschappelijke omgevingen een probleem wordt (Paul e.a., 2002; Baart, 2002; Van Hove, 2011; Oliver, 1986; Oliver, 1990; Oliver & Zarb, 1989). Van Hove (2011) vult hierbij aan dat er sprake moet zijn van een langdurige uitval (een uitval van minimaal 12 maanden of een uitval van minimaal 12 maanden die in de toekomst te voorzien is) of een blijvende uitval op één of meerdere lichaamsfuncties. De lichaamsfuncties die uitvallen die tellen als een functiebeperking zijn terug te vinden in de International Classification of Functioning (Van Hove, 2011). Dit is een lijst waarin verschillende lichaamsdelen en -structuren zijn opgenomen ten overstaande van een lijst met activiteiten die men wel of niet kan uitvoeren (Stucki e.a., 2001; Cieza e.a.; 2002). Deze lijst wordt daarbij gebruikt om verschillende functiebeperkingen en handicappen te kunnen vaststellen (Stucki e.a., 2001; Cieza e.a., 2002).

In de meeste onderzoeken staat er geen duidelijke definitie gegeven van een functiebeperking. Wel worden functiebeperkingen in veel onderzoeken in verschillende categorieën ingedeeld, wat meer duidelijkheid biedt over de inhoud van verschillende functiebeperkingen. Zo onderscheidt Cnockaert e.a. (2010) en Van Hove (2011) op basis van de International Classification of Functioning acht subgroepen waaronder functiebeperkingen zijn in te delen, en ook het Verwey-Jonker Instituut hanteert een indeling van elf categorieën waaronder functiebeperkingen zijn in te delen (Verwey-Jonker Instituut, 2005; Verwey-Jonker Instituut, 2001). Deze genoemde categorieën zijn terug te vinden in tabel 1.

De meest alomvattende definitie wordt gegeven door Stapel (2007). Deze ziet functiebeperkingen en chronische ziekten onder studenten als lichamelijke, zintuigelijke of andere stoornissen die de studievoortgang van een student vertragen (Stapel, 2007). Dit kunnen visuele, auditieve en motorische handicaps zijn, stoornissen in taal (dyslexie), rekenen (dyscalculie), spraak, uithoudingsvermogen, geheugen/concentratievermogen en orgaanfuncties, maar ook fobieën, depressies, epilepsie, reuma, M.E., chronische RSI en zware migraine (Stapel, 2007). In deze definitie wordt er dus ook vanuit gegaan dat er pas sprake is van een functiebeperking zodra een persoon last heeft van een bijzondere lichamelijke waardevermindering die als gevolg van de interactie met natuurlijke, gebouwde, culturele en maatschappelijke omgevingen een probleem wordt. Daarnaast zijn de beperkingen die genoemd worden ook in te delen in de verschillende bovenstaande genoemde categorieën.

Auteur(s)	Indeling categorieën functiebeperkingen
Cnockaert e.a. (2010) Van Hove (2011)	1. Motorische functiebeperking 2. Auditieve functiebeperking 3. Visuele functiebeperking 4. Leerstoornis (hiertoe behoren bijvoorbeeld dyslexie of dyscalculie) 5. Chronische ziekte 6. Psychiatrische functiebeperking (hiertoe behoren ook ontwikkelingsstoornissen zoals bijv. ADHD of autisme) 7. Overige 8. Meervoudige functiebeperking
Verwey-Jonker Instituut (2001) Verwey-Jonker Instituut (2005)	1. Langdurige pijnklachten 2. Beperking in bewegen 3. Beperking in zien 4. Beperking in horen 5. Beperking in spreken 6. Beperking in uithoudingsvermogen 7. Chronische vermoeidheid 8. Chronische ziekte 9. Klachten van psychische aard 10. Dyslexie 11. Concentratieproblemen

Tabel 1: Indeling van categorieën functiebeperking volgens verschillende auteurs

In dit onderzoek zal er daarom vanuit worden gegaan dat wanneer er sprake is over een student met een functiebeperking, dat de klachten die met deze functiebeperking gepaard gaan voor zeker 12 maanden aanhouden of in de toekomst minimaal 12 maanden zullen aanhouden. Daarnaast is er pas sprake van een functiebeperking wanneer een student last heeft van een bijzondere lichamelijke waardevermindering die als gevolg van de interactie met natuurlijke, gebouwde, culturele en maatschappelijke omgevingen een probleem wordt. Deze bijzondere lichamelijke waardeverminderingen zijn daarbij in te delen in één of meerdere van onderstaande categorieën. Deze categorieën zijn gebaseerd op de categorieën genoemd door Cnockaert e.a. (2010), Van Hove (2011) en het Verwey-Jonker Instituut (2001; 2005).

- Beperking in bewegen
- Beperking in horen
- Beperking in zien
- Beperking in spreken
- Klachten van psychische aard/ontwikkelingsstoornissen
- Langdurige pijnklachten
- Leerstoornis (hier vallen o.a. dyslexie en concentratiestoornissen onder)
- Chronische ziekte
- Chronische vermoeidheid
- Beperking in uithoudingsvermogen

1.2.2 Belang van het onderzoek

Een onderzoek naar de informatiebehoeften en de ervaren drempels onder studenten met een functiebeperking is van groot belang. Dit is ook uit verschillende literatuur gebleken waarin duidelijk naar voren komt dat studeren met een functiebeperking vervelende problemen en hinder met zich mee kan brengen. Ook wordt dit probleem steeds groter aangezien de groep studenten met een functiebeperking nog steeds lichtjes lijkt te groeien. Daarnaast blijken hogescholen en universiteiten moeite te hebben met verschillende maatregelen over de gehele breedte te implementeren. In dit

deel van het theoretisch kader zal het belang van een dergelijk onderzoek nog wat beter worden toegelicht door verschillende problemen aan de hand van beschikbare literatuur beter toe te lichten.

Omvang van functiebeperkingen onder studenten
Zowel uit nationale- als internationale onderzoeken is gebleken dat het aantal studenten in het hoger- en wetenschappelijk onderwijs met een functiebeperking de laatste jaren licht is gestegen (Centrum Hoger Onderwijs Informatie, 2012; Paul, 2000; Ryan, 2007; Cnockaert, 2010). Momenteel heeft ongeveer tien tot 15 procent van de Nederlandse studenten te maken met een functiebeperking, wat concreet neerkomt op landelijk zo'n 50.000 tot 65.000 studenten (C.H.O.I., 2012; Verwey-Jonker Instituut, 2005; Severiens e.a., 2009; Inspectie van het onderwijs, 2010; Stapel, 2007). Voor deze studenten kan het studeren erg worden belemmerd door hun handicap, en een functiebeperking kan daarom ook voor meerdere problemen zorgen gedurende de studie (Van der Veen, De Jong, Van Leeuwen & Korteweg, 2004; Verwey-Jonker Instituut, 2005; Verwey-Jonker Instituut, 2001; Stapel, 2007).

Hinder en/of problemen die studenten met functiebeperkingen kunnen ondervinden
Studenten met een functiebeperking kunnen dus tegen verschillende problemen aanlopen gedurende hun studie ten gevolge van hun functiebeperking, en/of zij kunnen op verschillende manieren hinder ondervinden door hun functiebeperking gedurende hun studie. Uit landelijk onderzoek is gebleken dat het hier gaat om ongeveer 50% van de studenten met een functiebeperking die daadwerkelijk hinder of problemen ondervinden gedurende hun studie, door hun handicap (Verwey-Jonker Instituut, 2005; Verwey-Jonker Instituut, 2001; Severiens e.a., 2009; Inspectie van het onderwijs, 2010; Stapel, 2007). Op de Universiteit van Twente geeft 38,9% van de studenten met een functiebeperking zelf aan dat ze hun handicap als een belemmering ervaren gedurende hun studie (Risbo, 2009). Op de UT ervaren dus minder studenten hun beperking echt als een belemmering gedurende hun studie dan dat in nationaal onderzoek naar voren is gekomen, maar het blijft een groot deel van de studenten, en daarmee blijft studeren met een functiebeperking dus een groot probleem. Ook op de UT. Dit stelt ook een onderzoek dat heeft uitgewezen dat (langdurige) pijn, beperking in de concentratie, chronische aandoeningen, dyslexie of een combinatie van twee klachten, de klachten zijn die het meeste voorkomen onder de eerstejaars studenten op de Universiteit Twente (Risbo, 2009). Uit ditzelfde onderzoek is ook naar voren gekomen dat vooral studenten met dyslexie, een chronische aandoening of een beperking in de beweging hun functiebeperking echt als een grote belemmering ervaren op de UT (Risbo, 2009). De grootste groepen aandoeningen ervaren op de UT dus ook de grootste problemen, wat aangeeft dat in de praktijk toch vrij veel studenten te kampen hebben met problemen gedurende hun studie als gevolg van hun functiebeperking.

Studenten kunnen op verschillende manieren hinder ervaren, of problemen tegenkomen gedurende hun studie als gevolg van hun functiebeperking (Van der Veen, De Jong, Van Leeuwen & Korteweg, 2004; Verwey-Jonker Instituut, 2005; Verwey-Jonker Instituut, 2001; Stapel, 2007). Zo kan er in eerste instantie worden gedacht aan een studievertraging (Verwey-Jonker Instituut, 2005; Van der Veen, De Jong, Van Leeuwen & Korteweg, 2004; Severiens e.a., 2009; Inspectie van het onderwijs, 2010; Stapel, 2007). Studenten met een functiebeperking blijken binnen een jaar een minder groot deel van hun studie af te ronden dan studenten zonder een functiebeperking (Verwey-Jonker Instituut, 2005; Van der Veen, De Jong, Van Leeuwen & Korteweg, 2004; Severiens, 2009; Inspectie van het onderwijs, 2010). Daarnaast lopen veel studenten die hun beperking als belemmering ervaren een deuk op in hun zelfvertrouwen en ervaren zij de studie als erg zwaar (Van der Veen, De Jong, Van Leeuwen & Korteweg, 2004). De studenten die de beperking als een belemmering zien schatten hun kansen op het behalen van het einddiploma lager in dan studenten zonder beperking of studenten die de beperking niet als belemmering ervaren (Van der Veen, De Jong, Van Leeuwen & Korteweg, 2004). Daarnaast leggen veel studenten zich er al bij neer dat ze een groot deel van de toetsen moeten herkansen, en hebben veel studenten met dyslexie vaak het probleem dat ze op een

tentamen de antwoorden op vragen niet weten terwijl achteraf blijkt dat ze heel goed wisten wat de juiste antwoorden op de vragen waren (Hofmeester, 2002). Veel studenten hebben daarom ook last van faalangst en ervaren daardoor een hoge mate van stress voor een tentamen (Hofmeester, 2002). Vaak blijkt deze faalangst een van de grootste problemen te zijn onder de studenten (Hofmeester, 2002).

Studenten met een functiebeperking ervaren ook een hogere werkdruk gedurende hun studie en een lagere studeerbaarheid (Van der Veen, De Jong, Van Leeuwen & Korteweg, 2004). Uit onderzoek is ook gebleken dat studenten met een functiebeperking door de ervaren druk geen tijd vinden naast hun studie om betaald werk uit te voeren, wat er weer voor zorgt dat studenten met een functiebeperking vaker een lening moeten aanvragen om te kunnen studeren dan studenten zonder functiebeperking (Van der Veen, De Jong, Van Leeuwen & Korteweg, 2004). Afhankelijk van de beperkingen kunnen er ook nog problemen optreden in de trant van moeilijkheden met het bestuderen van bijvoorbeeld schriftelijk materiaal, of het maken van werkstukken en scripties, of het volgen van practica en/of colleges, het uitvoeren van stages, het samenwerken met studiegenoten of het volgen van ingeplande onderwijsactiviteiten (Stapel, 2007).

Tegemoetkomingen aan studenten met een functiebeperking
Dat studenten met een functiebeperking zulke problemen ondervinden is natuurlijk erg jammer. Zij ondervinden namelijk problemen door hun beperking, en niet doordat zij het niveau niet aankunnen, waardoor zij in principe continu benadeeld worden gedurende hun opleiding (Raes, 2012). Het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap ziet dit ook in en is daarom van mening dat studenten met een functiebeperking in Nederland tegemoet moeten worden gekomen (Inspectie van het onderwijs, 2010). Studenten met een functiebeperking behoren namelijk niet speciaal te zijn, er hoort onderwijs te zijn dat vanzelfsprekend aansluit bij de behoeften die deze groep studenten hebben zodat zij hun studie met zo min mogelijk hinder van hun beperking kunnen voltooien en zo gelijk als mogelijk zijn aan andere studenten (Inspectie van het onderwijs, 2010; Van Hove, 2011; Raes, 2012). Studenten horen zich niet te hoeven aanpassen aan het onderwijs, maar het onderwijs hoort zich aan te passen aan studenten met een functiebeperking (Inspectie van het onderwijs, 2010; Van Hove, 2011; Raes, 2012; Baart, 2002). Op basis van onderzoeken uitgevoerd door Risbo/SEOR is het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap tot zes punten gekomen (Inspectie van het onderwijs, 2010). Deze zes punten zijn minimumvoorwaarden waaraan goed hoger- en wetenschappelijk onderwijs dient te voldoen, met betrekking tot studeren met een functiebeperking (Inspectie van het onderwijs, 2010). Op deze manier hoopt het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap de studenten met een functiebeperking tegemoet te komen, zodat deze zo goed mogelijk kunnen studeren, met zo min mogelijk hinder en/of problemen wat betreft hun functiebeperking (Inspectie van het onderwijs, 2010). De zes punten die de wettelijke normen voor hoger- en wetenschappelijk onderwijs moeten aangeven zijn hieronder opgesomd.

1. Informatievoorziening
Dit punt gaat over de informatievoorziening met betrekking tot regelingen en mogelijkheden. Studenten moeten goed worden ingelicht over de regelingen en mogelijkheden waar zij recht op hebben met betrekking tot hun functiebeperking. Daarnaast moet deze informatie altijd duidelijk en toegankelijk zijn voor alle betrokkenen (Inspectie van het onderwijs, 2010).

2. Fysieke toegankelijkheid
Dit punt heeft betrekking tot de toegankelijkheid van de onderwijsvoorzieningen. Studenten met functiebeperkingen behoren altijd alle gebouwen, onderwijsruimtes en faciliteiten goed te kunnen betreden, en de onderwijsinstelling zal hiervoor moeten zorgen (Inspectie van het onderwijs, 2010).

3. Begeleiding
Elke student met een functiebeperking heeft, wanneer deze dat nodig heeft, recht op deskundige (individuele) loopbaanbegeleiding. Deze loopbaanbegeleiding is gericht op het wegnemen van obstakels die een student kan ondervinden als gevolg van zijn of haar functiebeperking (Inspectie van het onderwijs, 2010).

4. Aanpassingen aan curriculum en stage
Het is mogelijk voor een student met een functiebeperking om aanpassingen binnen het curriculum of stages te verkrijgen. Deze aanpassingen behoren natuurlijk tijdig nagekomen te zijn en behoren adequaat uitgevoerd te worden (Inspectie van het onderwijs, 2010).

5. Aanpassingen van toetsingsvormen en tentamentijd
Het is mogelijk voor een student met een functiebeperking om aanpassingen te krijgen met betrekking tot de toetsen en de examinering. De afspraken die hierover gemaakt zijn worden tijdig nagekomen en adequaat uitgevoerd (Inspectie van het onderwijs, 2010).

6. Waarborgen
De onderwijsinstelling behoort de kwaliteit en de continuïteit van de voorzieningen altijd te waarborgen. Belangrijke elementen hierbinnen zijn een duidelijk vastgelegd beleid, deskundigheidsbevordering van medewerkers en docenten, heldere procedures die de studenten moeten doorlopen wanneer zij lijden aan een functiebeperking en evaluatie-activiteiten (Inspectie van het onderwijs, 2010).

Deze minimumvoorwaarden spelen allen in op de interventiestrategieën, genoemd door Raes (2012), waarbij er wordt gestreefd naar gelijkheid tussen mensen met een functiebeperking en mensen zonder een functiebeperking. Het doel van bovengenoemde minimumvoorwaarden is om studenten met een functiebeperking zo gelijkwaardig mogelijk te maken aan studenten zonder functiebeperkingen, zodat zij met zo min mogelijk hinder van hun beperking kunnen studeren (Inspectie van het onderwijs, 2010). Volgens Raes (2012) kan dit worden bereikt door in te spelen op zowel de persoon met een functiebeperking (zodat de zelfredzaamheid van deze persoon wordt verhoogt), als op de omgeving met verschillende ingrepen. Baart (2002), bevestigd dit ook in haar boek. De zes genoemde minimumvoorwaarden werken allemaal mee aan deze twee vereiste, en zouden daarom effectief moeten zijn wanneer de voorwaarden allen worden geïmplementeerd.

Uitvoering van de minimumvoorwaarden door de onderwijsinstellingen en de UT
Uit onderzoek is echter gebleken dat geen enkele onderwijsinstelling in Nederland over de gehele breedte aan de zes bovengenoemde aspecten voldeed ten tijde van het onderzoek (Inspectie van het Onderwijs, 2010; Risbo, 2009). Onderzoek van het Centrum Hoger Onderwijs Informatie bevestigd dat dit in het jaar 2012 nog steeds niet veranderd is (Centrum Hoger Onderwijs Informatie, 2012). Er is nog steeds geen enkele universiteit of hoge school die over de gehele breedte aan de zes bovengenoemde aspecten voldoet (Centrum Hoger Onderwijs Informatie, 2012). Dit is natuurlijk best verontrustend. Het blijft dus een feit dat studenten met een functiebeperking nog steeds niet met zo min mogelijk hinder van hun beperking kunnen studeren, aangezien geen enkele onderwijsinstelling aan alle minimumvoorwaarden voldoet.

Dit betekend echter niet dat de universiteiten en hogescholen niet goed bezig zijn met betrekking tot de 'handicapvriendelijkheid' van hun onderwijsinstelling. Het Centrum Hoger Onderwijs Informatie heeft in een onderzoek naar studeren met een handicap de 'handicapvriendelijkheid' van verschillende hogescholen en universiteiten onderzocht (2012). Zij hebben hierbij een grote groep studenten met een functiebeperking oordelen laten geven op zeven verschillende variabelen (C.H.O.I., 2012). De zeven verschillende variabelen die zij hebben bekeken zijn achtereenvolgens 'voorlichting', 'intake', 'hulpmiddelen', 'aanpassing van het onderwijs', 'begrip van docenten', 'kennis

van docenten m.b.t. de functiebeperking' en 'begeleiding' (C.H.O.I, 2012). Wanneer men kijkt naar de algemene, gemiddelde scores op deze variabelen, dan komt het landelijk gemiddelde van alle Nederlandse universiteiten uit op een 6,49 (C.H.O.I., 2012). Het overall oordeel dat de studenten geven over alle Nederlandse universiteiten en hogescholen met betrekking tot de 'handicapvriendelijkheid' is dan toch nog een voldoende, ondanks dat de onderwijsinstellingen allemaal niet voldoen aan alle zes de minimumvoorwaarden die worden gesteld aan hoger onderwijs met betrekking tot studeren met een functiebeperking (C.H.O.I., 2012; Inspectie van het onderwijs, 2010; Risbo, 2009).

Wanneer we kijken naar het specifieke geval van de Universiteit Twente dan scoort deze op de 'handicapvriendelijkheid' met een 6,91 boven het landelijk gemiddelde (C.H.O.I., 2012). Hiermee behoort de UT tot de top 5 universiteiten wat betreft de handicapvriendelijkheid (C.H.O.I., 2012). Echter, de UT scoort niet op alle zeven de variabelen significant hoger dan de andere universiteiten. Zo scoort de UT lager op de variabelen 'aanpassing van het onderwijs', 'begrip van docenten' en 'kennis van docenten' (C.H.O.I., 2012). Een ander knelpunt dat het onderzoek naar voren heeft gebracht is de koppeling van het beleid, de faciliteiten en oplossingen (C.H.O.I., 2012). Vaak is er een goede begeleiding en voorlichting op de Nederlandse universiteiten, maar het lukt vaak niet om deze met elkaar te verbinden tot een effectieve ondersteuning voor de student (C.H.O.I., 2012). Daarnaast is hierboven gebleken dat er geen enkele universiteit, en dus ook Universiteit Twente niet, voldoet aan de implementatie van de zes aspecten die hierboven genoemd zijn (Inspectie van het onderwijs, 2010; Risbo, 2009). Het blijft dus belangrijk voor Universiteit Twente om hun beleid met betrekking tot studeren met een functiebeperking te handhaven en zo niet te verbeteren.

Conclusie wat betreft het belang van het onderzoek
Uit bovenstaand verhaal zijn er genoeg punten naar voren gekomen waaruit blijkt dat er een groot belang hangt aan een onderzoek naar de informatiebehoeften en de drempels die studenten met een functiebeperking op de UT kunnen ervaren om zich te melden voor begeleiding met betrekking tot het studeren met een functiebeperking. Zo lijkt de betrokken groep studenten nog steeds te groeien, en heeft een groot deel van deze groep problemen gedurende hun studie vanwege hun functiebeperking. Vaak zijn deze problemen ook nog geen kattenpis. Er kan bijvoorbeeld gedacht worden aan een studievertraging, een grote mate van faalangst, een problematiek met de uitvoering van de studie of bijvoorbeeld het moeten aanvragen van een lening als gevolg van een functiebeperking. Er bestaan wel maatregelen die zijn opgesteld door het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap om deze problematiek onder studenten met een functiebeperking zo beperkt mogelijk te houden, maar in de praktijk is gebleken dat het erg moeilijk is voor hogescholen en universiteiten om deze maatregelen over de gehele breedte van hun onderwijsinstelling te implementeren. Zodoende is het erg belangrijk dat de UT hun beleid met betrekking tot studeren met een functiebeperking probeert te handhaven en zo niet zelfs te verbeteren. Een organisatie op de UT die hier tot op heden nog altijd veel moeite in steekt is studentenbegeleiding.

1.2.3 Acceptatie van begeleiding

Studenten met een functiebeperking kunnen op veel verschillende manieren terecht komen bij studentenbegeleiding wanneer zij begeleiding nodig hebben. Zo kunnen zij bijvoorbeeld worden doorverwezen door een studieadviseur op de opleiding, of zij kunnen bijvoorbeeld zelf bij studentenbegeleiding aankloppen wanneer zij problemen of hinder ondervinden gedurende hun studie als gevolg van hun functiebeperking. Daarnaast kunnen studenten zich bij studentenbegeleiding melden door middel van bijvoorbeeld een meldingsformulier, een inloop uur, een afspraak maken via de telefoon, een afspraak maken via e-mail enzovoorts. Een ding is in ieder geval zeker, studenten kunnen op veel verschillende manieren bij studentenbegeleiding terecht komen. Dit betekend ook dat elke student een ander proces heeft doorgemaakt voordat deze bij studentenbegeleiding terecht komt voor begeleiding.

Omdat de studenten met een functiebeperking die op de UT studeren vanwege privacy issues niet centraal worden geregistreerd is het voor studentenbegeleiding vaak moeilijker om alle studenten met een functiebeperking actief te bereiken. Dit proberen ze echter wel te doen door middel van een goede informatievoorziening, die zij overigens ook proberen te waarborgen en op meerdere manieren naar buiten brengen (denk aan brochures, website, informatielunches enzovoorts). Het feit blijft hier echter wel bij dat de betreffende studenten zich zelf bij studentenbegeleiding moeten melden wanneer zij met problemen te kampen hebben gedurende hun studie als gevolg van hun beperking, en hier heeft studentenbegeleiding dus geen invloed op.

Zoals eerder beschreven is het proces voor elke student met een functiebeperking die bij studentenbegeleiding komt anders gelopen. Ook kan er worden gezegd dat elke student anders is. Zo komt de ene student terecht bij studentenbegeleiding omdat deze zelf het idee heeft begeleiding nodig te hebben, en zo komt de andere student bij studentenbegeleiding terecht omdat deze is doorverwezen geworden door bijvoorbeeld een studieadviseur. Zo kan het ook zijn dat de ene student komt in een vrij vroeg stadium dat hij of zij problemen ervaart als gevolg van zijn of haar functiebeperking, en een andere student wacht heel erg lang en meld zich pas bij studentenbegeleiding zodra de problemen als gevolg van zijn of haar functiebeperking echt grote vormen aan beginnen te nemen. Voor iedere student is het moment dat hij of zij het tijd vind zich te melden bij studentenbegeleiding dus anders, en het is dus ook duidelijk dat de drempel die de studenten moeten overkomen om zich te melden ook bij iedere student anders ligt. Studenten die bij studentenbegeleiding komen voor begeleiding en advies zijn natuurlijk niet ‘zo maar een student’ met een specifieke functiebeperking (Baart, 2002). Elke student die komt voor begeleiding en advies is een mens, met elk zijn eigen persoonsgebonden factoren (Baart, 2002). Dit betekend ook dat elke student anders omgaat, of anders wil omgaan, met zijn of haar beperking, en zodoende andere verwachtingspatronen heeft van de begeleiding bij studentenbegeleiding en anders reageert op de begeleiding en het advies dat wordt aangeboden (Baart, 2002). Daarnaast kan een student in een bepaalde fase zitten met betrekking tot zijn functiebeperking waarin hij of zij meer of minder geneigd is om begeleiding te accepteren (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). Zo worden er vier verschillende fasen onderscheiden waar een persoon doorheen moet wanneer deze te kampen krijgt met een functiebeperking (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). Zo kunnen persoonsgebonden kenmerken of –factoren ook invloed hebben op de acceptatie van hulp en/of begeleiding, en ook een aantal overige factoren (Cornally & McCarthy, 2011; Meyer & Hickson, 2012; Geerts e.a., 2003; Feltzer & Rickli, 2009; Suratmethakul, 2005; De Fruyt & Mervielde, 1996; Kulkarni, 2012; Kulkarni & Lengnick-Hall, 2011; Colella, 1994; Lengnick-Hall e.a., 2008; Lee, 1997; Lee, 2002; Raes, 2012). Deze factoren zullen in dit deel van het theoretisch kader nader worden beschreven aan de hand van relevante literatuur zodat duidelijker wordt dat studenten anders kunnen reageren op begeleiding en ook andere drempels zullen ervaren wanneer het erom gaat dat zij zich zullen melden bij studentenbegeleiding voor begeleiding en advies.

Fasen van het leren omgaan met een functiebeperking
In de verschillende literatuur worden vier verschillende fasen onderscheiden (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). In deze fasen leren mensen met een functiebeperking te leven met hun functiebeperking (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). Afhankelijk van de fase waarin een persoon verkeert heeft een persoon ook meer of minder neiging in contacten met bekenden en nieuwe mensen, en zodoende hebben deze fasen ook invloed op de acceptatie van hulp en begeleiding van andere mensen (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999).

In de eerste fase, wanneer een persoon net te kampen krijgt met de functiebeperking, wordt deze overweldigd door de aandoening (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). Dit houdt in dat de persoon met de functiebeperking verward en ontredderd kan zijn van zijn

nieuwe symptomen, en daarbij is hij of zij vooral bezig met zowel mentaal als fysiek te overleven (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). Deze fase gaat vaak gepaard met gevoelens van hulpeloosheid en machteloosheid, en daarbij heeft de persoon in kwestie vaak de neiging alleen te willen zijn (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). Dit zal daarom een fase zijn waarin personen met een functiebeperking nog niet erg open zullen staan voor begeleiding en hulp van anderen, omdat deze personen niet erg geneigd zullen zijn naar contact met anderen.

In de tweede fase beginnen de personen met hun pas ontdekte functiebeperking te 'worstelen' (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). De personen in kwestie proberen in deze fase een manier te ontwikkelen waarop ze met de aandoening om kunnen gaan (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). De vraag 'hoe kan ik een leren leven met deze aandoening?' staat daarbij centraal (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). De persoon met een functiebeperking probeert in deze fase manieren te ontwikkelen die hem of haar helpen bij het ontwikkelen van een zo normaal mogelijk leven met zo min mogelijk last van de symptomen die bij de beperking horen (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). Gedurende deze fase blijven de betrokken personen wel nog veel last houden van een gebrek aan vertrouwen en blijven deze personen worstelen met adequate reacties op de aandoening (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). Daarnaast blijft er nog een constante angst om overnieuw te worden overrompeld door de functiebeperking (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). Door het gebrek aan vertrouwen, de angst die nog steeds wordt ervaren, en doordat een persoon in deze fase zijn functiebeperking nog niet volledig zal hebben geaccepteerd, zal deze persoon hulp en/of begeleiding van mensen nog altijd niet met open armen ontvangen.

In de derde fase leren de personen met de functiebeperking leven met hun beperking. De angst om opnieuw te worden overrompeld door de functiebeperking neemt af in deze fase doordat de persoon in kwestie stapje per stapje meer vertrouwen krijgt in een leven met de aandoening (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). Er wordt in deze fase een 'nieuwe ik' ontwikkeld door de persoon, waarbij plaats is voor zijn of haar beperking (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). Daarnaast leert de persoon in kwestie zijn beperkingen steeds beter kennen (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). In deze fase komt de persoon met de functiebeperking steeds meer uit zijn isolement en staat deze weer open voor belangrijke oude-, maar ook voor nieuwe contacten (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). Personen in deze fase zouden naar verwachting dus beter reageren op hulp en begeleiding, aangeboden door andere mensen of instanties, dan personen die nog in fase één of fase twee zitten. Daarnaast kan hulp van professionals ook een heel stuk helpen in het ontwikkelen van een nieuw zelfbeeld, en daarom is hulp van bijvoorbeeld gespecialiseerde instanties in deze fase ook erg belangrijk (Baart, 2002; Oliver, 1986).

In de laatste fase wordt de functiebeperking nog maar een bijzaak in het leven van de persoon in kwestie, de functiebeperking raakt steeds meer op de achtergrond (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). De persoon met de functiebeperking is in deze fase weer volledig in staat om echt waardevolle contacten aan te gaan en zich verbonden te voelen met andere mensen (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). Daarnaast komen in deze fase de (nieuwe) talenten en mogelijkheden naar voren op verschillende terreinen en komt de persoon in kwestie er steeds beter achter waar zijn capaciteiten liggen (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). Zodoende komt er in deze fase ruimte voor een nieuwe betekenis en nieuwe doelen in het leven met een functiebeperking (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999). Op basis van deze informatie kan er dus worden verwacht dat personen die in deze fase zitten hulp van anderen of instanties eerder zullen

accepteren dan dat personen zullen doen die in een andere fase verkeren. Dit omdat de personen die in deze fase verkeren weer volledig in staat zijn om (nieuwe) waardevolle contacten aan te gaan.

Persoonsgebonden factoren
Uit bovenstaand verhaal komt al naar voren dat studenten, afhankelijk van de fase waarin zij zitten wat betreft de verwerking van het leven met een functiebeperking, naar verwachting anders zullen reageren op hulp van studentenbegeleiding en zodoende ook andere drempels zullen ervaren. De fase waarin studenten verkeren zal echter niet het enige zijn waar de acceptatie van begeleiding vanaf kan hangen. Elke student zal bepaalde persoonskenmerken en persoonsgebonden factoren hebben, en deze persoonskenmerken en persoonsgebonden factoren zullen er ook mede voor zorgen dat elke student anders reageert op de aangeboden hulp. Uit een onderzoek naar slechthorenden is gebleken dat mensen eerder geneigd zijn op zoek te gaan naar hulp wanneer deze hulp zeker meer voordelen kan bieden dan belemmeringen (Cornally & McCarthy, 2011; Meyer & Hickson, 2012). Daarnaast is het zoeken naar hulp is ook afhankelijk van de mate en de ernst van de functiebeperking (Meyer & Hickson, 2012). Wanneer de beperking erg hinderlijk is zijn mensen ook eerder geneigd hulp te zoeken (Meyer & Hickson, 2012). Of studenten begeleiding willen accepteren kan naar verwachting dus ook afhangen van de ernst van de functiebeperking en de mate waarin de student dit zelf als hinderlijk ervaart. De ene student zal dezelfde mate en ernst van een functiebeperking misschien als meer hinderlijk ervaren dan de andere student.

Mensen kunnen bij hulpverlening ook moeite hebben met de machtsrelatie die er vaak heerst (Geerts e.a., 2003). Hulpverleners maken vaak beslissingen voor degene die hulp verkrijgt, degene die de hulp krijgt moet dan vaak opdrachten of dergelijke uitvoeren die de hulpverlener hem opdraagt (Geerts e.a., 2003). Niet iedereen gaat hier even goed mee om en kan dit even goed accepteren (Geerts e.a., 2003). De persoonlijkheid van mensen kan daarom ook een grote invloed hebben op het makkelijker accepteren van hulp. Persoonlijkheid kan worden beschreven door vijf factoren, de 'Big Five' genoemd (Feltzer & Rickli, 2009). Zo kan de persoonlijkheid van een persoon worden omschreven door de mate van 'conscientiousness', 'neuroticism', 'extraversion', 'agreeableness' en 'openness' (Feltzer & Rickli, 2009).

'Conscientiousness' omvat de manier waarop mensen hun impulsen kunnen controleren en reguleren (Feltzer & Rickli, 2009). Het gaat hier om self-efficacy, ordelijkheid, plichtsbesef, het streven naar voltooiing, zelfdiscipline, zorgvuldigheid en bekwaamheid (Feltzer & Rickli, 2009). 'Neuroticism' refereert aan de mate waarin mensen negatieve emoties kunnen ervaren (Feltzer & Rickli, 2009). Factoren die bij neuroticism worden meegenomen zijn angst (spanning), boosheid, agressie (irritatie), depressie, zelfbewustzijn, kwetsbaarheid (geen zelfvertrouwen) en impulsiviteit (Feltzer & Rickli, 2009; Suratmethakul, 2005). De derde factor, 'extraversion', refereert naar de mate waarin mensen neigen naar sociabiliteit, het ervaren van positieve emoties en hoge activiteit (Feltzer & Rickli, 2009). Prettig in de omgang (sociaal), assertief, actief (energiek), avontuurlijk, positieve emoties (enthousiasme) en charisma zijn factoren die de mate van extraversion beïnvloeden (Feltzer & Rickli, 2009; Surtmethakul, 2005). De op één na laatste factor, 'agreeableness', is een factor die wat word beïnvloed door vertrouwen (vergevingsgezindheid), openhartigheid, altruïsme (onbaatzuchtig en warm), flexibelheid (naleving en niet koppig), tederheid (sympathiek) en bescheidenheid (Feltzer & Rickli, 2009; Surtmethakul, 2005). De laatste persoonlijkheidsfactor, 'openness', wordt geassocieerd met ontvankelijkheid voor nieuwe ideeën, prefereren van verschillende sensaties en intellectualiteit (Feltzer & Rickli, 2009). Bij deze factor gaat het om het genereren van nieuwe ideeën (nieuwsgierig, esthetica (leer der schoonheid en artistiek), acties (veel interesses), gevoelens (intens), waarden (vrijgevochten, hip) en fantasierijk (Feltzer & Rickli, 2009; Suratmethakul, 2005).

Of een student makkelijk begeleiding aanvaard van studentenbegeleiding kan ook te maken hebben met zijn karakter, de mate waarin de bovengenoemde persoonskenmerken variëren. De ene student

staat misschien veel meer open voor begeleiding, de andere student heeft misschien een lage mate van 'agreeableness' waardoor hij of zij begeleiding minder goed accepteert enzovoorts. Mede door deze persoonskenmerken gaan studenten ook allemaal anders om met de begeleiding die ze krijgen. Studenten met een hoge mate van 'contscientiousness' zullen de opdrachten die zij eventueel meekrijgen waarschijnlijk ook beter uitvoeren dan studenten met een lage 'contscientiousness'. Ook is uit onderzoek gebleken dat studenten met een lage mate van 'contscientiousness' sneller opgeven (Feltzer & Rickli, 2009; De Fruyt & Mervielde, 1996).

Overige factoren die invloed hebben op acceptatie van hulp
Buiten de fase waarin een student kan verkeren of zijn specifieke persoonsgebonden factoren en -kenmerken kan er worden verwacht dat er nog een aantal factoren zijn die meespelen bij het accepteren van hulp van studentenbegeleiding. Zo is gebleken dat wanneer personen met een functiebeperking op zoek moeten gaan naar hulp bij nieuwe mensen, dat dit vrijwel altijd gepaard gaat met gevoelens van angst (Kulkarni, 2012; Kulkarni & Lengnick-Hall, 2011; Colella, 1994). Mensen met een functiebeperking zijn bij het vragen om hulp vaak bang voor het idee dat andere mensen kunnen denken dat ze incompetent en overmatig afhankelijk zijn (Lengnick-Hall e.a., 2008; Lee, 1997; Lee, 2002; Kulkarni, 2012). Dit komt ook naar voren in een onderzoek van Raes (2012), waarin duidelijk wordt dat mensen met een functiebeperking bang zijn voor de vooroordelen die andere mensen kunnen hebben. De personen in kwestie kunnen angst hebben voor een stempel die andere mensen hun op kunnen drukken (Raes, 2012). Zodoende houden mensen liever hun mond over hun functiebeperking tegen nieuwe en/of vreemde mensen waardoor ze ook minder eerder geneigd zijn om hulp te zoeken bij nieuwe of vreemde mensen (Kulkarni, 2012; Kulkarni & Lengnick-Hall, 2011; Colella, 1994; Lee, 1997; Lee, 2002).

1.3 Vraagstelling

Uit bovenstaand theoretisch kader is duidelijk naar voren gekomen dat studenten met een functiebeperking verschillende problemen of hinder kunnen ervaren ten gevolge van hun functiebeperking gedurende hun studie, en deze groep studenten met een functiebeperking groeit nog steeds. Het is daarom erg belangrijk om die hinder zo veel mogelijk weg te nemen zodat studenten zo normaal mogelijk kunnen studeren. Om dit te bewerkstelligen zijn door het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap een aantal normen aangenomen waar onderwijsinstellingen zich aan moeten houden. Ook de Universiteit van Twente doet zijn best om aan deze normen te voldoen en deze normen te waarborgen. Een organisatie die zich hier hard voor inzet is studentenbegeleiding. Studentenbegeleiding houdt zich voornamelijk bezig met punt één, drie en zes van de normen, beschreven in het theoretisch kader. Het gaat hier om de informatievoorziening over de begeleiding die zij bieden, het geven van begeleiding aan studenten en het waarborgen van deze begeleiding. Nu ervaren zij de laatste tijd wat onzekerheid over hun informatievoorziening, en zodoende is het voor studentenbegeleiding erg belangrijk om meer grip te krijgen op de behoeftes die studenten met een functiebeperking hebben met betrekking tot de informatievoorzieningen die studentenbegeleiding aanbiedt.

Uit bovenstaand theoretisch kader is ook duidelijk naar voren gekomen dat iedere student met een functiebeperking anders kan reageren op de hulp die wordt aangeboden door studentenbegeleiding. Voor elke student bestaat er een drempel die hij of zij moet overkomen om hulp te accepteren. Voor de ene persoon is die drempel lager dan voor de andere persoon, afhankelijk van de factoren die meespelen in de persoonlijke situatie van de student. Dit kan afhangen van persoonlijke kenmerken, karakter, de fase waarin de student zich bevind met betrekking tot het leren omgaan met zijn beperking of andere factoren. Toch is het voor studentenbegeleiding belangrijk om er gelijk vanaf het begin bij te zijn zodat mogelijke problemen gedurende de studie zo snel mogelijk worden opgespoord en onder de loep worden genomen. Dit kan zijn wanneer een nieuwe student met een

functiebeperking komt studeren op de UT, of wanneer er bij een ouderejaarsstudent een functiebeperking wordt vastgesteld.

In deze studie wil ik erachter komen waar de drempels precies liggen voor studenten met een functiebeperking om hulp te zoeken, of wanneer aangeboden, hulp te accepteren. Wat zijn de factoren die meespelen waarom studenten met een functiebeperking op de UT hulp makkelijk of moeilijk accepteren? En wanneer dit duidelijk is, hoe kan men hier met behulp van de informatievoorziening van studentenbegeleiding op in spelen? Wanneer duidelijk is waarom een bepaalde groep studenten hulp moeilijk accepteert dan kan studentenbegeleiding hier op in te spelen door deze factoren mee te nemen in hun informatievoorziening, zodat de drempels bij de informatievoorziening al worden verlaagt.

Voor het uitvoeren van dit onderzoek is daarom de volgende onderzoeksvraag opgesteld:

Hoe kan studentenbegeleiding hun informatievoorziening het beste laten aansluiten op de behoeften die studenten met een functiebeperking hebben wanneer het gaat over het overkomen van drempels bij het zoeken naar begeleiding bij studentenbegeleiding?

Deze onderzoeksvraag wordt beantwoord door met behulp van dit onderzoek een antwoord te vinden op de volgende deelvragen:

- *Welke drempels worden er door studenten met een functiebeperking ervaren wanneer ze begeleiding krijgen of zoeken bij studentenbegeleiding?*
- *Welke behoeften bestaan er bij de studenten met een functiebeperking met betrekking tot de informatie die zij krijgen van studentenbegeleiding?*

In de onderzoeksvraag en de bijbehorende deelvragen wordt er gesproken over studenten met functiebeperkingen. Wanneer er in dit onderzoek wordt gesproken over een student met een functiebeperking dan wordt er vanuit gegaan dat er sprake is van een student met klachten die gepaard gaan met de functiebeperking, die al minimaal 12 maanden aanhouden, of in de toekomst minimaal 12 maanden zullen aanhouden. Daarnaast is er pas sprake van een functiebeperking wanneer een student last heeft van een bijzondere lichamelijke waardevermindering die als gevolg van de interactie met natuurlijke, gebouwde, culturele en maatschappelijke omgevingen een probleem wordt. De student ondervind dus hinder van zijn beperking gedurende zijn studie. Deze bijzondere lichamelijke waardeverminderingen zijn daarbij in te delen in één of meerdere van onderstaande categorieën.

- Beperking in bewegen
- Beperking in horen
- Beperking in zien
- Beperking in spreken
- Klachten van psychische aard/ontwikkelingsstoornissen
- Langdurige pijnklachten
- Leerstoornis (hier vallen o.a. dyslexie en concentratiestoornissen onder)
- Chronische ziekte
- Chronische vermoeidheid
- Beperking in uithoudingsvermogen

2. Methode

Nu het belang en het doel van het onderzoek duidelijk is geworden, en er een goede onderzoeksvraag is geformuleerd zal de methode van het onderzoek worden beschreven. In dit hoofdstuk wordt er begonnen met het beschrijven van de respondenten die hebben meegedaan aan dit onderzoek. Vervolgens zal er dieper worden ingegaan op het ontwerp van het afgenomen interview. Bij het afnemen van een interview is het belangrijk om *rapport* te verkrijgen met de respondenten, de methoden die gebruikt zijn om dit te verkrijgen worden dan ook als derde besproken in dit hoofdstuk. Als voorlaatste onderdeel zal er in dit hoofdstuk worden ingegaan op de procedure die is gehandhaafd gedurende het afnemen van de onderzoeken. Tot slot wordt er in dit hoofdstuk een beschrijving gegeven van de analyse van de data.

2.1 Respondenten

Zoals aangegeven zal er eerst een beschrijving worden gegeven van de respondenten die hebben meegedaan aan dit onderzoek. Dit wordt gedaan door allereerst een omschrijving te geven van de onderzoekspopulatie. Hierbinnen zal allereerst een algemene omschrijving worden gegeven van de respondenten, waarna er dieper zal worden ingegaan op de diversiteit in de functiebeperkingen van de respondenten, de diversiteit in begeleiding die zij hebben gehad bij studentenbegeleiding, en de representativiteit van de respondenten. Vervolgens zal er dieper worden ingegaan op de werving van de respondenten.

2.1.1 Onderzoekspopulatie

De respondenten die aan dit onderzoek hebben deelgenomen waren allemaal studenten die bij studentenbegeleiding geregistreerd staan als een student met een functiebeperking. In totaal bevatte deze database bij benadering zo'n 80 tot 100 geregistreerde studenten, die allen onder begeleiding stonden bij studentenbegeleiding vanwege hun functiebeperking. Uit deze totaalgroep zijn er zestien studenten bereid gevonden om mee te doen aan dit onderzoek. Dit waren zeven mannen en negen vrouwen uit verschillende studiejaren, variërend van eerstejaarsstudenten naar zevendejaarsstudenten. Zij deden zowel bachelor- als masteropleidingen.

Deze respondenten hadden te kampen met verschillende soorten functiebeperkingen uit verschillende categorieën en stonden allemaal om verschillende redenen met betrekking tot hun functiebeperking onder begeleiding bij studentenbegeleiding. Drie van de zestien respondenten hadden te maken met twee functiebeperkingen.

Diversiteit in de functiebeperkingen

De functiebeperkingen die voorkwamen binnen deze groep respondenten waren achtereenvolgens het syndroom van Asperger, PDD NOS, dyslexie, dysographie, ADHD, diabetes, blindheid, slechthorendheid, aspecifieke chronische rugklachten, reumatische rugklachten, OCD, Gilles de la Tourette en een whiplash. Deze functiebeperkingen representeren met elkaar zes van de tien categorieën functiebeperkingen, welke eerder gedefinieerd zijn in het theoretisch kader. De categorieën welke worden gerepresenteerd zijn de volgende:

- Beperking in horen (slechthorendheid)
- Beperking in zien (blindheid)
- Klachten van psychische aard/ontwikkelingsstoornissen (syndroom van Asperger, PDD NOS, OCD, Gilles de la Tourette)
- Langdurige pijnklachten (aspecifieke chronische rugklachten, whiplash)
- Leerstoornis (dyslexie, dysographie)
- Chronische ziekte (diabetes, reumatische rugklachten)

Hierboven wordt achter de categorie ook aangegeven welke functiebeperking officieel onder welke categorie valt. Sommige functiebeperkingen gaven echter problemen met zich mee die ook nog onder andere categorieën te plaatsen zijn. Zo gaven de respondenten met een functiebeperking als ADHD en Gilles de la Tourette gedurende het onderzoek ook aan dat ze moeite hadden met zich goed te kunnen concentreren door hun functiebeperking, en dat dit zelfs in een dergelijke mate was dat dit probleem gezien kon worden als een concentratieprobleem. In het theoretisch kader is echter naar voren gekomen dat een concentratieprobleem geplaatst zou moeten worden onder de categorie 'leerstoornis'. Officieel gezien vallen Gilles de la Tourette en ADHD dus onder de categorie 'klachten van psychische aard/ontwikkelingsstoornissen' maar de problemen die de respondenten ervaren met deze functiebeperkingen kunnen onder meerdere categorieën worden getrokken. Gilles de la Tourette patiënten kunnen zelfs ook nog problemen ervaren met betrekking tot de categorie 'beperking in bewegen', aangezien zij door tics vaak bepaalde lichaamsbewegingen niet goed kunnen coördineren.

Ditzelfde geldt ook voor de respondent met de whiplash, die gedurende het onderzoek heel duidelijk aangaf dat ze buiten het feit dat ze veel pijn heeft ook vaak extreem vermoeid is door de whiplash. Ook deze vermoeidheid speelde in haar dagelijks leven een dermate grote rol dat het haar ook beperkte gedurende haar studie en andere dagelijkse activiteiten. Deze vermoeidheid die zij noemde levert haar dus ook een functiebeperking op, die dus nog kan worden gecategoriseerd onder de categorie 'chronische vermoeidheid'.

Wanneer we de categorieën 'beperking in bewegen' en 'chronische vermoeidheid' meetellen, dan representeren de functiebeperkingen van de respondenten in dit onderzoek acht van de tien categorieën functiebeperkingen die in het theoretisch kader zijn opgesteld. De twee categorieën waarbij geen enkele functiebeperking aansluit zijn 'beperking in spreken' en 'beperking in uithoudingsvermogen'.

Diversiteit in de begeleiding
De redenen voor de respondenten die aan dit onderzoek hebben deelgenomen om begeleiding te zoeken bij studentenbegeleiding zijn ook erg divers geweest, en zodoende is de hele groep ook erg divers qua begeleiding die zij krijgen. De begeleiding die de studenten hebben gehad varieerde van begeleiding bij de studentenpsycholoog naar begeleiding bij de studentendecaan of de studieadviseur en had betrekking op begeleiding op verschillende gebieden, over verschillende thema's. Zo waren er studenten die in de knoop zaten met een bindend studie advies of de harde knip, maar ook bijvoorbeeld met de doorstroom naar de arbeidsmarkt of het kunnen functioneren binnen de studie met zijn of haar functiebeperking. Kortom, elke ondervraagde student is bij studentenbegeleiding terecht gekomen voor persoonlijke begeleiding op vrijwel alle denkbare gebieden. De vragen waar de respondenten mee te kampen hebben gehad gedurende hun studie zijn daarom ook van verschillende aard geweest.

Representativiteit van de onderzoekspopulatie en generaliseerbaarheid van het onderzoek
Bovenstaande informatie geeft al aan dat de onderzoekspopulatie een erg diverse groep respondenten is geweest. Doordat de onderzoekspopulatie zo divers is geweest zijn de onderzoeksresultaten die uit dit onderzoek naar voren zullen komen dus ook redelijk representatief voor alle studenten met een functiebeperking die bij studentenbegeleiding geregistreerd staan. De ondervraagde respondenten hadden te kampen met verschillende soorten functiebeperkingen die het overgrote deel van de opgestelde categorieën uit het theoretisch kader overlapten. Daarnaast is de groep heel divers geweest qua begeleiding die zij hebben gevraagd en gekregen. Ook had het onderzoek een redelijke man/vrouw verhouding (zeven mannen en negen vrouwen), en waren alle studiejaren goed vertegenwoordigd. Tot slot deden er zowel bachelor- als masterstudenten mee aan dit onderzoek. Met andere woorden, de groep respondenten is vrijwel net zo divers als alle studenten met een functiebeperking die geregistreerd staan bij studentenbegeleiding, en vandaar

ook dat de onderzoeksresultaten gegeneraliseerd zullen mogen worden voor alle studenten met een functiebeperking die bij studentenbegeleiding geregistreerd staan. De informatiebehoeften die uit dit onderzoek naar voren zijn gekomen, welke worden besproken in hoofdstuk 3 Resultaten en hoofdstuk 4 Conclusies, gelden daarom voor alle studenten met een functiebeperking die geregistreerd staan bij studentenbegeleiding.

Echter, omdat de informatiebehoeften die naar voren zijn gekomen gedurende het onderzoek voor een groot gedeelte ook gebaseerd zijn op de ervaringen die de ondervraagde studenten hadden van de tijd voordat ze bij studentenbegeleiding begeleiding kregen en geregistreerd stonden, zijn de behoeften ook representatief voor studenten met een functiebeperking op de Universiteit van Twente die op zoek zijn naar begeleiding bij studentenbegeleiding maar dus nog niet geregistreerd staan.

2.1.2 Werven van respondenten

Bij het werven van respondenten kwam er een klein (ethisch) probleempje om de hoek kijken. De studentenbegeleiding heeft namelijk geheimhoudingsplicht in verband met de privacy van de studenten die bij hun geregistreerd staan. Om dit probleem te omzeilen zijn de studenten met een functiebeperking dus eerst benaderd geworden door hun vaste begeleider bij studentenbegeleiding met de vraag of zij eventueel interesse zouden hebben om mee te doen met dit onderzoek. Hiervoor is een nette brief opgesteld die de decanen bij studentenbegeleiding via de e-mail hebben verstuurd naar de studenten. De tekst die hiervoor is opgesteld is terug te vinden in de bijlagen van dit verslag. In deze tekst is natuurlijk vermeld waar het onderzoek voor bedoeld is, dat de verzamelde data uiteraard met zorg zal worden behandeld en dat uit de resultaten van dit onderzoek later niet zal zijn af te leiden van wie de data precies af komt. Ook was het bij de werving van de respondenten erg belangrijk dat de begeleiders duidelijk maakte aan de studenten waarom het belangrijk is, ook voor hen persoonlijk, om deel te nemen aan dit onderzoek. De gedachte hierachter was dat wanneer het belang van het onderzoek duidelijk is voor de student, deze ook eerder geneigd zou zijn om deel te nemen aan het onderzoek.

Wanneer een student toezei op het onderzoek dan werd deze via e-mail benaderd door mij als onderzoeker voor het maken van een afspraak. Op een moment dat het zowel de student met de functiebeperking, als mijzelf uitkwam dan werd een afspraak gepland, en in deze afspraak werd het daadwerkelijke onderzoek uitgevoerd, wat plaatsvond in de vorm van een interview. De e-mail die ik telkens naar de student met de functiebeperking heb gestuurd is ook terug te vinden in de bijlagen van dit verslag.

De begeleiders van de studenten is gevraagd om de studenten random te selecteren. De opdracht was hierbij om elke vijfde student met een functiebeperking in de lijst te vragen voor het onderzoek. Deze begeleiders waren wel zo eerlijk om aan te geven dat ze de studenten niet altijd allemaal volledig random hebben geselecteerd, maar wel studenten hebben gevraagd waarvan ze het gevoel hadden dat ze de vraag konden stellen. Omdat er verschillende studenten zijn die een erg moeilijke tijd doormaken, om verschillende redenen, voelde de begeleiders zich niet altijd even prettig bij het idee om zomaar iemand te vragen. De respondenten zijn dus niet altijd volledig random geselecteerd. Toch kan er vanuit worden gegaan dat de ondervraagde groep respondenten representatief is voor de hierboven beschreven groep. De studenten die ondervraagd zijn, zijn namelijk allemaal als gevolg van een functiebeperking bij studentenbegeleiding terecht gekomen, en zijn ook allemaal op een andere manier bij studentenbegeleiding terecht gekomen, zoals hierboven al beschreven, en op die manier zijn zij al representatief voor de groep studenten met een functiebeperking die bekend staan bij studentenbegeleiding en de groep studenten met een functiebeperking op de UT die in aanraking komen met studentenbegeleiding.

2.2 Materialen

Een onderzoek komt uiteraard niet zo maar van de grond. Voordat er een onderzoek wordt afgenomen zal het onderzoek eerst moeten worden ontworpen, en hierbij moeten er altijd een aantal keuzes worden gemaakt. De keuzes die gemaakt zijn met betrekking tot het ontwerpen van dit onderzoek worden dan ook in dit deel van het onderzoeksverslag beschreven. Allereerst zal de keuze met betrekking tot de gekozen onderzoeksmethode, de interviewtechniek, worden beschreven. Wanneer men gaat interviewen moet men ook een keuze maken met betrekking tot de structurering van het interview. De keuze hiervoor wordt dan ook als tweede beschreven. Tot slot zullen de keuzes met betrekking tot de invulling van het interview beschreven worden.

2.2.1 De gekozen onderzoeksmethode

Zoals in de inleiding van deze paragraaf al gedeeltelijk duidelijk werd is er in dit onderzoek voor gekozen om de respondenten individueel te interviewen. Er is om meerdere redenen voor deze methode gekozen. Zo lenen individuele interviews zich om te beginnen goed wanneer men erachter wilt komen wat een gebeurtenis of een persoon voor iemand betekend (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009; Razafsha e.a., 2012). Zeker wanneer het om gevoelige informatie gaat (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009; Razafsha e.a., 2012). Uit het theoretisch kader is gebleken dat personen met een functiebeperking in eerste instantie moeite hebben met het bespreken van hun functiebeperking omdat ze bang zijn dat mensen vooroordelen zullen hebben, of zullen denken dat mensen met een functiebeperking incompetent en overmatig afhankelijk zullen zijn. Deze moeite die personen met een functiebeperking kunnen ondervinden om het over hun functiebeperking(en) te hebben kan zelfs als angst worden ervaren. De informatie die men wilde 'ontfutselen' gedurende dit onderzoek kon door de respondenten dus zeker als zeer gevoelig worden ervaren, aangezien het in dit onderzoek wel de bedoeling was om het vooral over de functiebeperking van de respondenten te hebben en de ervaringen die zij daarmee hebben gehad op de UT en bij studentenbegeleiding.

Daarnaast wilde men er met dit onderzoek achter komen waarom bepaalde (groepen) studenten met een functiebeperking een drempel kunnen ervaren met betrekking tot het melden bij studentenbegeleiding op de UT en het accepteren van begeleiding en advies van studentenbegeleiding. Ook wilde men met behulp van dit onderzoek kijken waar de informatiebehoeften liggen van de studenten. Er moest gedurende het onderzoek dus ook worden gekeken naar het proces wat de respondenten hebben doorlopen toen ze bij studentenbegeleiding terecht kwamen, zodat de informatiebehoeften en de factoren die een drempel veroorzaken konden worden vastgesteld die zij gedurende dit proces hebben gehad. Met andere woorden, er moest worden gekeken naar deze gebeurtenis, en hoe de respondenten deze gebeurtenis hebben ervaren. Zoals hierboven beschreven lenen individuele interviews zich goed voor dit soort doeleinden (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009; Razafsha e.a., 2012).

Het gebruik van individuele interviews als onderzoeksmethode bracht ook de mogelijkheid met zich mee om als onderzoeker flexibel in te kunnen spelen op de onderzoekssituatie en de antwoorden die men kreeg van de respondenten (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009; Verschuren & Doorewaard, 2007). Hierbij kan men bijvoorbeeld denken aan het doorvragen op bepaalde antwoorden die men krijgt van de respondent (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009; Verschuren & Doorewaard, 2007). Dit bracht het grote voordeel met zich mee, ten opzichte van andere onderzoeksmethodes, dat de kans minder groot werd dat er belangrijke informatie niet zou worden ondervraagd (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Ook kon er dieper worden gegraven met een face-to-face interview waardoor er moeilijkere zaken aan het licht konden komen, die bij andere methodes niet naar voren zouden zijn gekomen (Verschuren & Doorewaard, 2007). De mogelijkheid om dieper in te kunnen gaan op zaken kan vooral erg van belang zijn wanneer er bijvoorbeeld wordt gekeken naar weerstand die mensen jegens een zaak kunnen hebben (Verschuren & Doorewaard, 2007). In het geval van dit onderzoek werd er onder andere gekeken naar de weerstand die studenten met een

functiebeperking kunnen ervaren richting de begeleiding en het advies wat studentenbegeleiding biedt, wat een interviewmethode dus een geschikte methode maakte voor dit onderzoek.

Net zoals iedere andere onderzoeksmethode bracht ook het uitvoeren van interviews nadelen met zich mee. Een groot nadeel wat de interviewmethode met zich meebracht is dat het een erg tijdrovende methode is (Verschuren & Doorewaard, 2007). In de tijd die interviews met zich meebrengen kunnen er relatief weinig respondenten worden ondervraagd ten opzichte van een andere onderzoeksmethode (Verschuren & Doorewaard, 2007). Ook moest er rekening worden gehouden met het feit dat mensen moeite zouden kunnen hebben met hun gedachten en gevoelens goed onder woorden te brengen, zowel in vermogen als in bereidheid (Verschuren & Doorewaard, 2007). Daarnaast moest er rekening worden gehouden met het feit dat mensen geneigd zijn sociaal wenselijke antwoorden te geven (Verschuren & Doorewaard, 2007).

Ondanks deze bovengenoemde nadelen is er voor dit onderzoek toch gekozen voor het gebruik van de interviewmethode. Buiten de nadelen leek deze methode namelijk perfect aan te sluiten bij de doeleinden voor dit onderzoek. Hierbij kan worden gedacht aan het feit dat de interviewmethode zich goed leent wanneer men gevoelige informatie wilt verkrijgen van de respondenten, de methode leent zich goed wanneer men wilt kijken naar gebeurtenissen die respondenten hebben meegemaakt, de methode leent zich goed wanneer er wordt gekeken naar weerstand (drempels) die respondenten kunnen ervaren en daarnaast kan er met deze methode flexibeler op de onderzoekssituatie worden ingespeeld waardoor er beter kan worden gegraven waardoor er eerder moeilijke zaken aan het licht kunnen komen. Allemaal zaken die wat erg belangrijk waren omdat ze goed aansloten bij de doeleinden van dit onderzoek. De nadelen die deze methode met zich meebrachten waren daardoor van minder grote waarde dan de waarde die de voordelen met zich meebrachten. Daarnaast was de onderzoekspopulatie van dit onderzoek relatief klein waardoor het een minder groot probleem was wanneer er minder respondenten werden ondervraagd dan wanneer er sprake zou zijn geweest van een grote onderzoekspopulatie. Ook werd er verwacht dat de mate waarin er sociaal wenselijke antwoorden zouden worden gegeven door de respondenten mee zou vallen. Dit kwam doordat het in de interviews vooral zou gaan om het eigen gevoel en de eigen ervaringen van de respondenten, en daar spelen sociaal wenselijke antwoorden een minder grote rol omdat de respondenten in dit geval niet iets goed of fout gedaan konden hebben.

2.2.2 Structurering van het interview

De interviewmethode kan op verschillende manieren worden ingevuld, en zodoende moesten er ook wat betreft de invulling een aantal keuzes gemaakt worden. Om te beginnen is er gekozen voor een semigestructureerd interview. Dit hield in dat er alvorens het afnemen van het interview wel een aantal onderwerpen en vragen werden vastgesteld waar over gesproken zou worden gedurende het onderzoek, maar er bleef wel genoeg ruimte over voor doorvragen (spontane vragen) en zodoende bleef er dus ook nog genoeg ruimte over voor vrije inbreng gedurende het afnemen van het interview (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009; Verschuren & Doorewaard, 2007; Dooley, 2009). Ook mag er bij semigestructureerde interviews van de vraagformulering worden afgeweken wat betreft de vragen die van te voren zijn opgesteld (Baarda, De Goede & Doorewaard, 2009). In principe wordt er bij deze vorm van interviewen ook een volgorde vastgelegd waarin de onderwerpen en vragen aan bod komen, echter, ook hier geld dat wanneer het de onderzoeker beter lijkt, dat er van deze volgorde mag worden afgeweken gedurende het afnemen van het interview (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009; Verschuren & Doorewaard, 2007; Dooley, 2009).

Wanneer een onderzoek meer explorerend en minder toetsend is zal een interview minder gestructureerd zijn (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Dit geld ook wanneer er sprake is van minder voorkennis en wanneer de resultaten van het onderzoek van te voren minder vastliggen (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). In het geval van dit onderzoek leek een semigestructureerd interview dus goed te passen. Het ging hier namelijk ook om een explorerend onderzoek. We

beschikten bij dit onderzoek ook niet over een al te grote voorkennis. Buiten het feit dat uit het theoretisch kader voor een groot gedeelte het belang van dit onderzoek naar voren is gekomen, is de conclusie die we uit het theoretisch kader hebben kunnen trekken dat verschillende personen met een functiebeperking anders zullen reageren op hulp, begeleiding of advies die ze aangeboden wordt. Hierin kunnen de fase waarin een persoon met een functiebeperking zich bevind, persoonsgebonden factoren en/of –kenmerken, of een aantal overige factoren een rol in spelen. Het was echter niet geheel duidelijk in wat voor mate, en of deze factoren ook een rol spelen bij de acceptatie van de begeleiding bij studentenbegeleiding door studenten met een functiebeperking en of de factoren invloed hebben op het feit of studenten zich makkelijk of moeilijk vanuit zichzelf melden bij studentenbegeleiding. Studentenbegeleiding is namelijk niet zomaar een persoon waar men terecht kan voor hulp, begeleiding of advies, maar een organisatie die hier dagelijks mee bezig is, en zich vooral richt op begeleiding met betrekking tot de studie van de studenten. De belangrijkste conclusie die daarom uit het theoretisch kader kon worden getrokken is daarom dat studenten allemaal anders zullen reageren op hulp en begeleiding van studentenbegeleiding, en andere verwachtingen hebben van de begeleiding die zij krijgen, afhankelijk van hun persoonlijke situatie. Daarom zal de ene student zich makkelijker melden bij studentenbegeleiding dan de andere student, en zal de ene student de begeleiding van bij studentenbegeleiding makkelijker kunnen accepteren dan de andere student. Maar er was nog niet duidelijk welke factoren er precies meespelen bij de drempels die studenten met een functiebeperking kunnen ervaren wanneer zij voor hulp en/of begeleiding bij studentenbegeleiding terecht komen.

Een tweede deel waar ook nog niet veel over te zeggen viel is hoe men hier als hulp biedende organisatie op deze factoren in kan spelen met behulp van hun informatievoorziening. De informatievoorziening in het geval van studentenbegeleiding is immers erg belangrijk, aangezien dit een middel is waarmee studenten met een functiebeperking komen tot de begeleiding die zij nodig hebben. Zoals gezien in het theoretisch kader (hoofdstuk 1) is deze begeleiding erg belangrijk zodat studenten met een functiebeperking zo normaal als mogelijk kunnen studeren, en zodoende is ook (de waarborging van) de kwaliteit van de informatievoorziening van groot belang. Er was echter nog niet genoeg informatie om een duidelijk beeld te schetsen van welke factoren van groot belang zijn bij de acceptatie van begeleiding door de studenten, en daarbij was er ook nog niet genoeg informatie over hoe men met behulp van informatie op deze factoren kan inspelen. Dus ook met betrekking tot de informatiebehoeften die studenten met een functiebeperking hebben, wisten we uit het theoretisch kader alleen dat studenten bepaalde informatiebehoeften hebben, en onderzoek zou verder moeten uitwijzen wat de informatiebehoeften precies zouden zijn. Dit zijn dus ook zaken die belangrijk waren om te onderzoeken gedurende dit interview.

2.2.3 Invulling van het interview

Zoals hierboven beschreven is er in dit onderzoek gebruik gemaakt van een semigestructureerd interview. Hierbij is een gedeelte van het interview dat is afgenomen, van te voren al vastgesteld. Dit betekend echter niet dat hier gedurende het interview niet van mocht worden afgeweken, maar zodoende bestond er wel een goede richtlijn waar de onderzoeker zich aan vast kon houden gedurende het onderzoek. Het afgenomen interview bestond uit een introductie, een middenstuk en een slot, waarvan nu een voor een de invulling van zal worden besproken.

2.2.3.1 Introductie

De introductie van een onderzoek en van de onderzoeker/interviewer is erg belangrijk en verdient daarom grote aandacht (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Bij het ontwerpen van het interview is hier dan ook veel aandacht aan besteed. Het is erg belangrijk om gedurende de introductie van een onderzoek in te gaan op het belang van het onderzoek, de duur van het interview, de anonieme verwerking van de gegevens van de respondent, de toestemming die de respondent moet verlenen voor het afnemen van het onderzoek en toestemming voor een eventuele opname van het gesprek (Baarde, De Goede & Teunissen, 2009). Dit zijn dan ook zaken die allen naar voren zijn gekomen

gedurende de introductie van het onderzoek. Daarnaast is de introductie van mijzelf als onderzoeker in dit onderzoek iets anders aangepakt dan in andere onderzoeken. Zoals eerder beschreven kunnen mensen met een functiebeperking erg veel moeite hebben om hun functiebeperking met vreemden te bespreken. Dit komt voornamelijk omdat ze bang zijn voor vooroordelen. Om deze angst een beetje weg te nemen heb ik voordat ik begon met vragen te stellen aan de respondenten, eerst zelf gedurende de introductie kort mijn eigen functiebeperking benoemd. Normaal gesproken is het niet wenselijk dat de onderzoeker te persoonlijk wordt gedurende het afnemen van een interview of onderzoek (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Echter, omdat er werd verwacht dat wanneer de respondenten zouden horen over mijn eigen functiebeperking dat de respondenten dan minder angst zouden ervaren om openlijk over hun eigen beperking te praten, is er toch de keuze gemaakt om mijn eigen functiebeperking te benoemen in dit onderzoek. Hier zat de gedachte achter dat wanneer ik heel kort iets vertel over mijn eigen functiebeperking, dat de respondenten het gevoel zouden hebben dat ik minder vooroordelen zou hebben over mensen met een functiebeperking en dat ze zich misschien eerder begrepen zouden voelen waardoor ze minder angst ervoeren om open te praten over hun beperking, en zodoende werd er verwacht meer informatie van de studenten los te krijgen. Omdat het open karakter van de interviewer in dit interview daarom naar verwachting meer voordelen met zich mee zou brengen is de introductie van dit onderzoek toch persoonlijker aangepakt dan dat normaliter acceptabel zou zijn.

Zodoende kwamen er een aantal aspecten naar voren die in de introductie van het interview besproken moesten worden. Deze aspecten zijn uitgewerkt in een tabel met een kort voorstel voor de gesproken tekst. Zoals hierboven beschreven is dit onderzoek uitgevoerd in de vorm van een semigestructureerd interview. De interviewer was daarom niet verplicht zich letterlijk aan de voorgestelde tekst te houden, en ook niet aan de volgorde van de tekst, maar deze fungeerde wel handig als richtlijn. Vandaar ook dat de voorgestelde tekst slechts kort en krachtig is geformuleerd. Deze tabel met daarin het voorstel voor de gesproken tekst van de introductie van het interview is terug te vinden in de bijlagen van dit verslag (tabel 6).

2.2.3.2 Middenstuk

Na de introductie van het interview zijn in het middenstuk van het onderzoek pas de vragen gesteld die echt mee moesten helpen aan het beantwoorden van de onderzoeksvraag. Het was dus belangrijk dat in dit deel van het onderzoek de juiste vragen werden gesteld zodat er uiteindelijk een goed antwoord kon worden gegeven op deze onderzoeksvraag. Het was hierbij belangrijk om suggestieve vragen te vermijden (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). De vragen moesten zo open mogelijk worden gesteld zodat de vraag niet al op een bepaald antwoord aanstuurde (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Zoals aangegeven ging het hier om een semigestructureerd interview. Er waren van te voren dus wel een aantal vragen voorbereid maar deze hoefden niet letterlijk zo gevraagd te worden, en ook niet in de precieze volgorde zoals ze waren voorbereid.

Opbouw van vragen

Het is gedurende een interview belangrijk om als interviewer ingespeeld te raken op een respondent, zeker wanneer een interview minder gestructureerd is (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Dit is dan ook iets waar gedurende de afgenomen interviews ruim de tijd voor is genomen. Wanneer de interviewer beter ingespeeld raakt op de respondent weet deze beter hoe deze de vragen moet stellen aan de respondent en kan er beter worden doorgevraagd op verschillende onderwerpen (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Ook voor de respondent is het belangrijk te wennen aan de onderzoek formatie, en naarmate de tijd in het interview vordert zal de respondent zich ook steeds beter in het onderwerp kunnen inleven (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Met het oog hierop was het verstandig om te beginnen met neutrale en/of makkelijke vragen gedurende het interview en daarna pas moeilijkere vragen aan bod te laten komen (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Men kan bijvoorbeeld beginnen met vragen naar de persoonsgegevens. Dit zijn makkelijke vragen waar de respondent meestal zo antwoord op kan geven (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Vaak

wordt er ook begonnen met het vragen naar de persoonsgegevens wanneer het gaat om een onderwerp wat voor de respondent nogal gevoelig ligt (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Dit kon voor de respondenten in dit onderzoek ook het geval zijn aangezien uit het theoretisch kader is gebleken dat personen met een functiebeperking angstig kunnen zijn om vrijuit over hun functiebeperking te praten. In dit onderzoek is er daarom ook begonnen met het vragen naar verschillende persoonsgegevens van de respondent. Op deze manier kreeg zowel ik als onderzoeker als de respondent beter de kans om aan elkaar te wennen en zodoende was er de verwachting dat de respondent zich beter op zijn gemak zou gaan voelen (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009).

In dit onderzoek waren er echter niet veel persoonsgegevens die van belang zijn voor het beantwoorden van de onderzoeksvraag. Daarom is er alleen gevraagd naar wat voor soort functiebeperking de respondent heeft en hoe lang de respondent al te kampen heeft met zijn of haar functiebeperking. De kans bestond er dat studenten zouden zijn die niet graag wilden vertellen wat voor soort functiebeperking dat zij hebben. Vandaar dat er ook eerst zou worden gevraagd hoe zij bij studentenbegeleiding terecht zijn gekomen. Zodoende vertelden zij zelf misschien al over hun functiebeperking en zo niet dan was het ijs al wat meer gebroken omdat studenten bij deze vraag los konden laten wat ze zelf graag wilden vertellen. Zodoende voelde ik gelijk ook aan hoe open een respondent was en hoe makkelijk de respondent praatte. Vervolgens is er gevraagd, wanneer hier nog geen antwoord op was, of de respondent iets over zijn of haar functiebeperking wilde vertellen. Ook is er gevraagd hoe lang de respondent al te kampen had met de functiebeperking en of de respondent voordat deze bij studentenbegeleiding terecht kwam ook al begeleiding heeft gekregen van een andere organisatie met betrekking tot zijn of haar functiebeperking (anders dan studentenbegeleiding). Dit kon namelijk ook van belang zijn. Wanneer een student een drempel ervaart om zich te melden bij studentenbegeleiding, dan zou dit mogelijk ook kunnen liggen aan de ervaringen die de student eerder bij andere organisaties al heeft opgedaan. Een persoonlijk gegeven als het geslacht kon ook van belang zijn voor het onderzoek, omdat vrouwen en mannen bijvoorbeeld andere behoeften of drempels kunnen ervaren, maar aangezien dit onderzoek werd afgenomen in de vorm van een persoonlijk face-to-face interview was het niet nodig te vragen naar het geslacht omdat dit vanzelf wel duidelijk zou worden.

Critical Incident Technique

Aangezien uit het theoretisch kader geen duidelijke topics naar voren waren gekomen, was het moeilijk om dit onderzoek in te vullen. Uit het theoretisch kader is namelijk vooral het belang van het onderzoek naar voren gekomen. Daarnaast is duidelijk geworden dat studenten anders zullen reageren op begeleiding van studentenbegeleiding, omdat personen met een functiebeperking afhankelijk van de fase waarin ze verkeren, de persoonsgebonden factoren en –kenmerken en overige factoren anders omgaan met begeleiding die zij krijgen. Ook was duidelijk dat studenten met een functiebeperking bepaalde informatiebehoeften zullen hebben, maar welke behoeften dit precies waren was nog onduidelijk. Dit zou dus voornamelijk een explorerend onderzoek moeten worden. Omdat er nog zo weinig voorkennis was met betrekking tot het onderwerp was het moeilijk om een beeld te verkrijgen van welke vragen er precies allemaal gesteld moesten worden om geen zaken mis te lopen. Het was echter wel erg belangrijk om vanaf het eerste interview gelijk de goede vragen te stellen omdat er bij dit onderzoek geen mogelijkheden bestonden tot het houden van proefinterviews. Deze mogelijkheid bestond er niet omdat de onderzoekspopulatie vrij klein was, en het mogelijk moeilijk was om studenten te werven die mee wilden doen aan het onderzoek. Dit kon moeilijk zijn omdat het hier, zoals gezien in het theoretisch kader, ging om een onderwerp waar mensen moeite mee kunnen hebben om erover te praten met vreemden. Omdat het moeilijk was om genoeg studenten te werven die mee zouden willen doen aan het onderzoek was het te belangrijk om alle mogelijke data die kon worden verkregen mee te nemen binnen het onderzoek. Daarnaast was er sprake van ontzettend veel verschillende functiebeperkingen binnen deze kleine populatie, en al deze studenten met verschillende functiebeperkingen konden tegen andere zaken

zijn opgelopen. Alle data die kon worden verkregen was daarom te belangrijk en zou daarom allemaal mee moeten worden genomen in het onderzoek.

Omdat het zo belangrijk was om gelijk de goede vragen te stellen is er bij het ontwikkelen van de vragen voor dit onderzoek gekeken naar de Critical Incident Technique. Dit is een methodiek die wordt gebruikt om effectief en ineffectief gedrag te voorschijn te brengen (Hargie & Tourish, 2000; Cassell & Symon, 2004; Flanagan, 1954). In het geval van dit onderzoek werd er bij effectief gedrag gedacht aan het zelf komen melden van een functiebeperking door studenten bij studentenbegeleiding, en bij ineffectief gedrag werd er gedacht aan dat studenten zich niet willen/durven te melden voor hun functiebeperking bij studentenbegeleiding doordat deze student nog een drempel of iets dergelijks ervaart. Deze Critical Incident Technique is gebaseerd op de opvatting dat een intern gevoel van tevredenheid of juist ontevredenheid jegens een persoon, beroep of organisatie allemaal gebaseerd zijn op ervaringen die de persoon heeft meegemaakt met deze persoon, dit beroep of deze organisatie (Hargie & Tourish, 2000; Cassell & Symon, 2004; Flanagan, 1954). Door te kijken naar deze ervaringen kan er worden gekeken hoe een persoon tot een positieve of negatieve houding is gekomen jegens een bron (Hargie & Tourish, 2000; Cassell & Symon, 2004; Flanagan, 1954). In dit geval zou de Critical Incident Technique kunnen helpen om de ervaren drempels te ontdekken die studenten met een functiebeperking konden hebben wanneer zij in aanmerking kwamen, of zich moesten/wilden melden bij studentenbegeleiding. Door te kijken naar de ervaringen die de studenten met studentenbegeleiding hebben gehad, of vergelijkbare organisaties waar de student mee te maken heeft gehad voor zijn studie, zou duidelijker naar voren moeten komen waarom de studenten een grote of een lage drempel ervaren wanneer het gaat om het zichzelf melden bij studentenbegeleiding en het accepteren van de begeleiding die zij bieden. In het geval van de ervaringen met betrekking tot studentenbegeleiding werd er vooral gevraagd te denken aan ervaringen toen de respondent net terecht kwam bij studentenbegeleiding. Dit werd zo gedaan omdat men met dit onderzoek te weten wilde komen waarom het voor studenten moeilijk kan zijn om zich te melden bij studentenbegeleiding en de begeleiding te accepteren. Hier komt men vooral achter door te kijken naar de drempels die de respondenten hadden op het moment dat zij pas te maken kregen met studentenbegeleiding, omdat dit het moment zal zijn geweest dat zij voornamelijk last hadden van deze drempels, of niet.

Binnen deze techniek wordt de respondent gevraagd zich een ervaring in het hoofd te halen waarin de communicatie tussen de bron en de persoon erg gebrekkig of erg sterk was (Hargie & Tourish, 2000; Cassell & Symon, 2004; Flanagan, 1954). Doordat er met behulp van deze techniek werd gevraagd om terug te denken aan een moment waarop de communicatie juist sterk of gebrekkig was leende deze techniek zich ook goed om te kijken naar de informatiebehoeften die de studenten met een functiebeperking konden hebben. Hierbij was de mogelijkheid tot doorvragen wel erg belangrijk. Het gebruik van een semigestructureerd interview biedt deze mogelijkheid van doorvragen ook. Wanneer ik als onderzoeker aanvoelde dat er bepaalde informatiebehoeften speelden wanneer een respondent sprak over een incident, dan heb ik daar ook adequaat op in moeten spelen door te vragen hoe de respondent misschien anders geïnformeerd had kunnen worden. Met behulp van deze Critical Incident Technique werd dus zowel gekeken naar drempels die studenten hebben ervaren als naar de informatiebehoeften die studenten hebben.

Zoals eerder genoemd was er gedurende dit onderzoek geen mogelijkheid om proefinterviews te houden. Vandaar dat het gebruik maken van de Critical Incident Technique ook een goede stap was. De Critical Incident technique is al in verschillende onderzoeken gebruikt en zodoende al regelmatig gepretest (Hargie & Tourish, 2000; Cassell & Symon, 2004; Flanagan, 1954). Uiteraard werden de vragen die gesteld werden in de verschillende onderzoeken niet telkens precies hetzelfde geformuleerd maar er is wel gebleken dat dit een effectieve manier is om een bepaalde houding jegens een organisatie vast te stellen. Daarnaast staan in het boek van Hargie en Tourish (2000) een aantal vragen opgesteld met betrekking tot de Critical Incident Technique die in de praktijk gebruikt

kunnen worden. Deze vragen zijn daarom, weliswaar in de context van dit onderzoek, gebruikt geworden. Op deze manier is het feit dat de interviews die werden afgenomen in dit onderzoek geen pretest zijn ondergaan, een minder groot probleem.

Direct ondervragen van afhankelijke variabelen
In dit geval hebben we te maken gehad met twee afhankelijke variabelen, namelijk de drempels die studenten met een functiebeperking ervaren om zich te melden bij studentenbegeleiding en de begeleiding te accepteren, en de informatiebehoeften die zij hebben richting studentenbegeleiding. Deze afhankelijke variabelen werden beide voor een groot gedeelte al ondervraagd door gebruik te maken van de Critical Incident Technique. Toch is het ook belangrijk om gedurende een onderzoek ook direct de afhankelijke variabelen te ondervragen (Verschuren & Doorewaard, 2007; Dooley, 2009; Baarda, De Goede & Teunissen, 2009; Vos, 2009). Dit is dan ook gedaan in dit onderzoek.

Bij het direct ondervragen van de drempels zijn er twee groepen studenten onderscheiden. Namelijk de studenten die zichzelf hebben gemeld bij studentenbegeleiding en de studenten die zijn doorverwezen naar studentenbegeleiding. Doordat deze twee groepen studenten allebei op een andere manier bij studentenbegeleiding terecht zijn gekomen hebben zij mogelijk ook andere drempels ervaren. Daarnaast was het ook mogelijk dat deze twee groepen studenten ook totaal andere informatiebehoeften hadden. Zo bestond er bijvoorbeeld de mogelijkheid dat bij de studenten die zijn doorverwezen niet bekend was dat studentenbegeleiding er is voor de problemen waarin zij zich bevonden, en dat zij zodoende heel andere informatiebehoeftes hebben dan studenten die zichzelf hebben gemeld zonder doorverwijzing. Daarom was het ook van belang om duidelijk te hebben of een student uit zichzelf naar studentenbegeleiding is gekomen of dat een student is doorverwezen.

Ook moest er direct naar de informatiebehoeften van de respondenten worden gevraagd. Dit is gedaan door direct te vragen waar de respondenten in het verleden behoefte aan hebben gehad qua informatie, en waarvan zij verwachtten in de toekomst nog behoefte aan te hebben. Daarnaast is er voor dit onderzoek een lijst opgesteld met alle thema's waar studentenbegeleiding momenteel informatie over geeft, specifiek voor studenten met een functiebeperking. Wanneer studenten dan niet vanuit zich zelf op een thema kwamen wanneer hen dit gevraagd werd dan werd hen gevraagd of zij de thema's die zij niet hadden genoemd niet misten. Zodoende werd er verwacht dat door de eerste vraag te stellen thema's naar boven kwamen waar studentenbegeleiding nog geen informatie over geeft, maar waar wel behoefte naar is onder studenten met een functiebeperking. Door de tweede vraag te stellen zou er dan duidelijk worden of studentenbegeleiding momenteel informatie geeft over thema's waar studenten met een functiebeperking helemaal geen behoefte aan blijken te hebben. Studentenbegeleiding geeft op dit moment informatie voor studenten met een functiebeperking over zeven thema's, onder te verdelen in drie hoofdthema's. Deze hoofdthema's zijn informatie over regelingen, informatie over studievoorzieningen en informatie over de studieloopbaan. In onderstaande tabel (tabel 2) is te zien welke zeven sub thema's onder deze hoofdthema's vallen.

Hoofdthema	Sub thema's
Informatie over regelingen	Regelingen met betrekking tot studievertraging Regelingen met betrekking tot financiën Regelingen met betrekking tot BSA/harde knip
Informatie over studievoorzieningen	Studievaardigheden Studievoorzieningen/-faciliteiten
Informatie over de studieloopbaan	Doorstroom naar de master Doorstroom naar de arbeidsmarkt

Tabel 2: Informatiethema's binnen de huidige informatievoorziening van studentenbegeleiding

Terminologieën
Studentenbegeleiding heeft gedurende een aantal gesprekken aangegeven onzeker te zijn over de terminologieën die er gebruikt worden door studentenbegeleiding. Zo wordt er op de UT bijvoorbeeld een synoniem gebruikt voor studentenbegeleiding, namelijk de 'Rode Balie'. Zij vroegen zich af of dit wel goed wordt begrepen door de studenten. Vandaar dat er in dit onderzoek ook is gekeken of deze terminologie wel goed overkomt op de studenten en of studenten hier misschien anders of beter in geïnformeerd moeten worden. Dergelijke synoniemen zouden behoorlijk verwarrend kunnen zijn in de informatievoorziening doordat studenten mogelijk niet weten dat de informatie betrekking heeft op dezelfde organisatie.

Er is gedurende dit onderzoek ook gekeken naar de term 'studentenbegeleiding'. Doordat er wordt gespeeld met een synoniem is het ook mogelijk dat studenten alleen het synoniem voor studentenbegeleiding kennen, de Rode Balie. Daarom werd ook 'studentenbegeleiding' meegenomen als term gedurende dit onderzoek. Zodoende kon er worden gekeken of de term studentenbegeleiding duidelijk is voor de studenten, of dat hier misschien ook beter over gecommuniceerd moet worden. Daarnaast zou door hiernaar te vragen ook duidelijk worden of studenten een duidelijk beeld hebben van wat studentenbegeleiding is en wat studentenbegeleiding inhoudt.

Doorvragen
Een semigestructureerd interview houdt de mogelijkheid open tot doorvragen (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009; Verschuren & Doorewaard, 2007; Dooley, 2009). Dit zijn de spontane vragen die de onderzoeker kan stellen op basis van de antwoorden die de respondenten geven (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009; Verschuren & Doorewaard, 2007; Dooley, 2009). Omdat deze vragen meestal spontaan zijn, zijn ze moeilijk voor te bereiden. Het was dus erg belangrijk om als interviewer gedurende het onderzoek goed te luisteren naar wat er gezegd werd door de respondent (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Het was net als de vragen die wat wel voorbereid waren ook erg belangrijk dat de doorvragen niet suggestief werden gesteld (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Omdat het erg lastig zou kunnen zijn om goed door te vragen gedurende een interview kon het handig zijn om een paar voorbeelden van doorvragen op papier te hebben (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Daarom zijn er bij dit onderzoek ook een aantal doorvragen voorbereid, welke allen terug te vinden zijn in tabel 7 (welke te vinden is in de bijlagen van dit verslag).

De voorgestelde vragen
Net zoals bij de introductie van het onderzoek is ook voor het middenstuk weer een tabel opgesteld (tabel 7) met daarin de topics die logischerwijs uit de hierboven beschreven tekst naar voren zijn gerold. Deze tweede tabel is ook terug te vinden in de bijlagen van dit verslag. Naast deze topics zal in deze tabel (tabel 7) ook de voorgestelde gesproken tekst die bij deze topics is opgesteld naar voren komen. Deze voorgestelde gesproken tekst bestond voor het middenstuk voornamelijk uit de vragen die aan de respondenten gesteld zijn geworden.

2.2.3.3 Slot
Het is erg belangrijk om een interview goed af te sluiten. Vandaar dat hier ook extra aandacht aan is besteed en ook hier een voorstel van een gesproken tekst voor op papier is komen te staan alvorens het afnemen van het onderzoek. De afsluiting van een interview moet meer zijn dan alleen een bedankje (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). In het slot van het interview is de respondent gevraagd of hij of zij nog opmerkingen of vragen had met betrekking tot het afgenomen onderzoek (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Ook werd de respondent erop gewezen dat wanneer hem of haar nog iets te binnen zou schieten wat van belang zou kunnen zijn voor het onderzoek, dat de respondent dit altijd nog kon melden door de onderzoeker te bellen of te e-mailen (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Tot slot is de respondenten nog een keer goed verteld wat er met de

verkregen data zou gebeuren, zodat de respondent met een goed gevoel naar huis zouden gaan (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Ook van het slot van het interview is van te voren een voorstel voor gesproken tekst opgesteld. Dit voorstel is terug te vinden in tabel 8, welke ook terug te vinden is in de bijlagen van dit verslag. Daarnaast is er bij elk interview nog extra tijd vrijgehouden voor eventuele uitloop van het interview of voor het beantwoorden van vragen die de ondervraagde studenten eventueel nog hadden.

2.3 Methoden om *rapport* te verkrijgen

Rapport is een begrip dat regelmatig wordt gebruikt in de sociale wetenschappen. Vooral in etnografische studies is het een begrip dat regelmatig terugkomt (Cunliffe, 2010; Geertz, 2005). Ondanks dat het belang van '*rapport*' voor de uitkomst van interacties al vele jaren erkend is door de sociale wetenschappen, is het concept nog niet erg duidelijk afgebakend (Tickle-Degnen & Rosenthal, 1987; Gremler & Gwinner, 2000). Verschillende onderzoeken en wetenschappers geven veel verschillende definities van *rapport*, maar hierbij geldt ook dat *rapport* erg afhangt van waarnaar er onderzoek is gedaan (Gremler & Gwinner, 2000). *Rapport* is echter zo'n bekend concept dat bijna iedereen wel kan identificeren wanneer het aanwezig is in een relatie (Gremler & Gwinner, 2000). In dit verslag zal even kort worden ingegaan op wat *rapport* nou inhoudt en waarom het zo belangrijk is. Dit zal worden gedaan omdat bij het afnemen van de onderzoeken heel erg duidelijk *rapport* is ontstaan, en hier kunnen interessante inzichten uit gehaald worden, waar gedurende hoofdstuk 3 Resultaten en hoofdstuk 4 Conclusies graag op terug gekomen wordt. Daarom wordt in dit deel van dit verslag eerst gekeken naar wat *rapport* inhoudt, vervolgens zal er kort worden gekeken naar waarom *rapport* belangrijk is en vervolgens zal er wat dieper worden ingegaan op de methoden die er zijn gebruikt om *rapport* te verkrijgen gedurende dit onderzoek.

2.3.1 Definitie *rapport*

Ondanks dat *rapport* maar moeilijk gedefinieerd kan worden is het wel belangrijk een beeld te schetsen van wat *rapport* inhoudt, want later zal in dit deel van het verslag en in hoofdstuk 3 Resultaten en hoofdtuk 4 Conclusies blijken dat dit begrip in deze studie erg belangrijk is gebleken. Daarom zal ondanks dat het begrip erg moeilijk is om af te bakenen, toch worden gekeken naar wat verschillende onderzoeken al eerder over *rapport* gezegd hebben, zodat er een duidelijker beeld ontstaat over wat *rapport* inhoudt. Bij het zoeken naar definities van *rapport* werd al snel duidelijk dat het geven van een goede definitie moeilijk zou worden. Verschillende onderzoeken en wetenschappers geven veel verschillende definities van *rapport* en daarbij geldt voor een groot gedeelte ook dat *rapport* erg afhangt van waarnaar er onderzoek is gedaan en op wat voor manier dit onderzoek is gedaan (Gremler & Gwinner, 2000). Echter, *rapport* is wel zo een danig bekend concept dat iedereen het wel kan identificeren in een relatie wanneer het aanwezig is (Gremler & Gwinner, 2000). Ondanks dat het moeilijk is *rapport* te definiëren zijn er wel verschillende factoren die regelmatig door verschillende wetenschappers genoemd worden bij *rapport*. Zo komt het begrip 'chemistry' en een kwalitatief goede relatie vaak terug (Tickle-Degnen & Rosenthal, 1990; Gfeller, Lynn & Pribble, 2987; Carey, Stanley & Biggers, 1988; Bernieri, Gilles, Davis & Grahe, 1996; Aburatani, 1990). Tickle-Degnen en Rosenthal (1990) suggereren dat mensen *rapport* ervaren wanneer ze een goede klik met elkaar voelen of de interactie goed verloopt als gevolg van een goede 'chemistry'. Ook wordt *rapport* wel beschreven als de kwaliteit van de relatie tussen de onderzoeker en de respondent (Gfeller, Lynn & Pribble, 1987). Er kan van een kwalitatief goede relatie worden gesproken met sprake van *rapport* wanneer de relatie gekenmerkt wordt door goede communicatie, wederzijds begrip, harmonie, overeenstemming, akkoord en affiniteit (Carey, Stanley & Biggers, 1988; Bernieri, Gilles, Davis & Grahe, 1996).

Zoals aangegeven door Gemler en Gwinner (2000) verschilt *rapport* wel heel erg van studie tot studie. Vele studies waarbij *rapport* voorkomt hebben een totaal verschillende invalshoek en worden met behulp van verschillende methodes afgenomen (Gemler & Gwinner, 2000). Dit geeft al aan dat het concept *rapport* ook verschilt per studie en situatie, en dat *rapport* niet in elke studie hetzelfde

wordt ervaren (Gemler & Gwinner, 2000). Aburatani (1990) heeft gekeken naar *rapport* in het specifieke geval van interviews en definieert *rapport* hierbij als een emotionele band tussen de interviewer en de respondent, die ontstaat ten gevolge van een goede chemie.

Rapport wordt in dit onderzoek daarom gedefinieerd als een emotionele band tussen interviewer en respondent, waarbij zowel de interviewer als de respondent een soort van een sterke chemie ervaren tussen elkaar wat de kwaliteit van de relatie, en hiermee het onderzoek, ten goede komt.

2.3.2 Belang van *rapport*

Dat *rapport* een onderzoek ten goede komt, komt ook uit verschillende literatuur naar voren. Zo is het belang van *rapport* voor de uitkomst van interacties al vele jaren erkend door de sociale wetenschappen (Tickle-Degnen & Rosenthal, 1987; Gremler & Gwinner, 2000). Berg (1989), die zich ook heeft verdiept in het concept *rapport* gedurende het gebruik van de interviewmethode, stelt zelfs dat *rapport* een essentiële vereiste is voor een goed, en voornamelijk ook succesvol, kwalitatief onderzoek. Maar *rapport* brengt ook nog een aantal andere voordelen met zich mee gedurende de interviewmethode, die een onderzoek altijd ten goede komen. Wanneer er sprake is van *rapport*, is er gebleken dat de motivatie van een respondent gedurende een interview ook omhoog gaat (Goudy & Potter, 1976). Respondenten zullen dus veel beter willen meewerken aan een onderzoek wanneer er sprake is van *rapport* (Goudy & Potter, 1976). Ook is het makkelijker om vrije en eerlijke antwoorden van respondenten te genereren wanneer er sprake is van *rapport* gedurende een interview (Goudy & Potter, 1976). Aburatani (1990) heeft daarnaast ook nog gevonden dat de interpretatie van de antwoorden van de respondent beter worden gedaan door een interviewer wanneer er sprake is van *rapport*. Genoeg redenen dus om als interviewer moeite te steken om gedurende een interview *rapport* te verkrijgen tussen hem/haar en de respondent.

2.3.3 De gebruikte methoden om *rapport* te bereiken gedurende het onderzoek

Gedurende het schrijven van het theoretisch kader van dit onderzoek is er duidelijk naar voren gekomen dat mensen met een functiebeperking erg veel moeite kunnen ervaren om over deze functiebeperking te spreken. Ook is er gebleken dat deze moeite zeker aanwezig is wanneer mensen met een functiebeperking deze beperking met een vreemde moeten of willen bespreken. Deze angst komt vooral voort uit het idee dat mensen met een functiebeperking bang zijn dat andere mensen vooroordelen zullen hebben, of zullen denken dat mensen met een functiebeperking incompetent of overmatig afhankelijk zullen zijn. Ook is uit het theoretisch kader gebleken dat de fase waarin een persoon met een functiebeperking verkeert invloed heeft op de openheid waarover een persoon over zijn functiebeperking wilt spreken. Mensen die er net achter komen dat zij een functiebeperking hebben blijken hier minder over te willen spreken dan mensen die hun functiebeperking al volledig hebben geaccepteerd.

Met deze informatie in het achterhoofd is er bij dit onderzoek geprobeerd om het voor de respondenten zo makkelijk mogelijk te maken om over zijn of haar functiebeperking te praten. Als onderzoeker wilt men natuurlijk altijd zo veel mogelijk informatie verkrijgen en wilt men dat de respondenten open en vrij kunnen en willen spreken over de onderwerpen die men wilt onderzoeken. Aangezien van te voren duidelijk was dat de respondenten in dit onderzoek naar verwachting niet makkelijk zouden praten over het onderwerp, waar nog vrij diep op in zou worden gegaan ook, is er van te voren nagedacht over hoe de informatie die van belang zou zijn voor het onderzoek toch zou kunnen worden los gepeuterd. Oftewel, hoe kan er in dit onderzoek voor worden gezorgd dat er *rapport* wordt bereikt, en een fijn gesprek op gang komt waarbij de respondent alles gewoon durft te vertellen, zonder schaamte of iets dergelijks, zodat de informatie op tafel komt die van belang is voor het onderzoek en waarbij de respondent zich ook nog prettig bij voelt.

In dit deel van het verslag zal er wat dieper worden ingaan op de manieren die er toegepast zijn om *rapport* te verkrijgen. In hoofdstuk 3, resultaten en hoofdstuk 4, conclusies zal dan op worden terug gekomen op deze methoden en manieren en zal er worden besproken hoe de respondenten hebben gereageerd op deze methoden en wat voor inzichten ons dat geeft.

De methoden die in dit onderzoek zijn gebruikt voor het verkrijgen van *rapport* zullen worden beschreven in vier delen. Eerst zullen de methoden worden besproken die zijn gebruikt bij binnenkomst van de respondent bij het onderzoek. Vervolgens zal er wat dieper worden ingegaan op de introductie van het interview. Ten derde zullen de manieren die er zijn gebruikt om *rapport* te bereiken gedurende het interview zelf worden besproken, en tot slot komen de manieren die zijn gebruikt gedurende het slot en de afronding van het interview aan bod.

Binnenkomst in de onderzoeksruimte
Uiteraard is er alvorens de interviews gingen beginnen nagedacht over methodes die konden helpen om de respondenten zo veel mogelijk op hun gemak te stellen, zodat zij zo vrij en open mogelijk over hun functiebeperking en hun ervaringen wilden praten. Echter, wanneer men de interviewmethode toepast zal men als interviewer toch ook wat moeite moeten doen om aan te voelen waarmee hij de respondent het beste aan het spreken krijgt (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Zodoende zijn een aantal methoden die zijn toegepast gedurende dit interview dus ook ter plekke op komen zetten. Later bleek dit wel effect te hebben op de respondenten waardoor het wel van belang is om deze methoden te benomen. De effecten die deze methoden gehad hebben worden besproken in hoofdstuk 3, resultaten en hoofdstuk 4, conclusies van dit verslag.

Ook bij de binnenkomst van de respondenten is het zo geweest dat er een manier is toegepast om de respondenten op hun gemak te stellen die van te voren niet was bedacht. In de e-mails die de respondenten hebben gekregen van de studentenbegeleiding en van mij als onderzoeker om een afspraak te maken voor een onderzoek af te nemen (welke beide te vinden zijn in de bijlagen van dit verslag), was al beschreven dat het onderzoek zou gaan over de functiebeperking van de respondent en de behoeften die hij had met betrekking tot de informatievoorziening van studentenbegeleiding. De studenten wisten dus dat hun functiebeperking waarschijnlijk besproken zou worden. De meeste studenten kwamen dan ook erg gespannen binnen op het moment dat de afspraak stond gepland voor het onderzoek af te nemen.

De respondenten waren meestal erg stil en keken vaak een beetje bedrukt bij binnenkomst. Omdat de verwachting al was dat de respondenten meer moeite zouden ervaren om over het onderwerp functiebeperkingen en hun ervaringen te spreken werden er daarom buiten het onderzoek om, om te beginnen wat simpele vragen gesteld om een luchtig gesprekje op gang te brengen. Dingen die daarbij zoal gevraagd werden waren bijvoorbeeld of de respondent de ruimte makkelijk had kunnen vinden, of hij of zij een beetje zin had in het interview, wat voor studie ze deden enzovoorts. Daarbij werd er een heel vriendelijke en open houding aan gehouden door veel te glimlachen en al geïnteresseerd te luisteren naar wat de respondent allemaal te vertellen had. Wanneer de respondent dan een wat minder gespannen indruk maakte werd er pas verder gegaan met het daadwerkelijke onderzoek.

Introductie van het interview
Zoals besproken in deel 2.2.3.1 ‘introductie’ van dit verslag, is de introductie van het onderzoek iets anders aangepakt dan normaliter gedaan zou worden. De eigen mening of eigen ervaringen van de onderzoeker worden door onderzoekers eigenlijk altijd buiten beschouwing gelaten gedurende een onderzoek omdat daar de gewenste objectiviteit en neutraliteit mee bedreigt wordt. In dit onderzoek is er echter toch voor gekozen om buiten de normale zaken die verteld worden, zoals de duur van het onderzoek, de anonieme verwerking van de data enzovoorts, ook te vertellen dat ik als onderzoeker zelf ook een functiebeperking heb. Dit is bewust gedaan in de hoop dat de

respondenten minder bang zouden zijn dat ik bepaalde vooroordelen zou hebben of dat ik zou denken dat ze overmatig afhankelijk of incompetent zouden zijn, omdat ik zelf met een vergelijkbaar probleem zit.

Gedurende de introductie van het onderzoek heb ik alleen aangegeven dat ik zelf ook last heb van een functiebeperking en dat me dat ook heel wat last heeft bezorgd gedurende mijn opleiding, iets waar de respondenten misschien ook wel wat ervaring mee hadden en waar ik graag meer over zou willen horen wanneer het onderzoek begon. Er is dus niet aangegeven met wat voor functiebeperking ik precies te maken heb, alleen dat er sprake was van eentje.

Het interview
Ook gedurende het interview zelf zijn er een aantal manieren toegepast om de respondenten wat meer op hun gemak te stellen. Zo waren de eerste vragen die er werden gesteld vrij algemeen, en in de praktijk bleek dan ook dat de respondenten vaak antwoorden gaven op deze vragen die veel te breed en lang waren, en waarbij in de data analyse veel als onbruikbaar kon worden bestempeld. Toch was het prettig om de respondenten veel te laten vertellen in het begin, om meerdere redenen. De eerste reden is omdat het makkelijker werd de verhalen en de antwoorden die daarna kwamen te begrijpen wanneer de bredere context van het verhaal duidelijk was, en de tweede reden was omdat het de respondenten zichtbaar goed deed om gewoon hun ervaringen te vertellen zoals zij dat graag wilde, in een bredere context. Deze bredere contexten hielpen ook om vervolgens specifieker vragen te gaan stellen naar de onderwerpen die wel belangrijk waren voor het onderzoek, en omdat de respondenten al een het gevoel hadden dat ze hun verhaal gewoon konden vertellen en uiten waren deze specifiekere vragen daarna ook minder moeilijk voor ze om te beantwoorden, omdat het onderzoek zodoende van makkelijke vragen naar moeilijkere vragen werd opgebouwd. De specifiekere antwoorden werden zodoende meer een aanvulling op hun eigen verhaal, in plaats van zaken die ze moeilijk vinden om over te praten. Dit betekend echter niet dat het onderwerp helemaal geen moeite meer kostte om over te praten. Vaak hadden respondenten het zichtbaar erg moeilijk met bepaalde onderwerpen. Er is dan ook regelmatig aangegeven dat als ze het er liever niet over hadden, of iets liever niet wilden vertellen ze dat natuurlijk niet per se hoefde te doen. De respondenten gaven echter in alle gevallen aan het wel te willen vertellen, ook al koste het wat moeite.

Slot van het interview
Het slot is in principe ingeleid geworden zoals dat bij een normaal onderzoek ook zou gebeuren. Het was wel duidelijk dat respondenten het moeilijk vonden om het onderwerp zo maar los te laten wanneer het onderzoek eigenlijk klaar was. Vandaar dat er in vrijwel alle gevallen nog is nagepraat. Na het uitvoeren van een onderzoek werd er daarom nog vaak een kwartier tot anderhalf uur gepraat met de respondenten, over zowel het onderwerp functiebeperkingen, als studeren in het algemeen, en vaak ook nog wel algemenere onderwerpen. Op deze manier konden de respondenten het onderwerp functiebeperkingen rustig even afsluiten.

2.4 Procedure
Alle onderzoeken die zijn afgenomen zijn telkens op een bepaalde manier verlopen. In dit deel van het verslag zal duidelijker worden ingegaan op hoe de procedure van elk onderzoek is vergaan en zal duidelijker worden uitgelegd hoe een onderzoek telkens op dezelfde manier in elkaar zat. Hierbij zal er eerst worden gekeken naar de werving van de respondenten, vervolgens zal er dieper worden ingegaan op de manier waarop de interviews telkens werden afgenomen en tot slot zal de duur van het onderzoek worden besproken.

2.4.1 Werven van de respondenten
Zoals eerder beschreven zijn de respondenten eerst via e-mail benaderd door hun vaste begeleiders van studentenbegeleiding (terug te vinden onder kopje 2.1.2). Dit is gedaan vanwege de privacy

issues en de geheimhoudingsplicht die studentenbegeleiding eigenlijk heeft. De respondenten ontvingen van hun studentendecaan de e-mail die terug te vinden is in de bijlagen van dit verslag. Wanneer zij dan aangaven dat ze interesse hadden om mee te doen met het onderzoek, dan werden zij, wederom via e-mail, benaderd door mij als onderzoeker. Ook deze e-mail is terug te vinden in de bijlagen.

Via e-mail maakte ik dan een afspraak met de respondent om het onderzoek af te nemen. Wanneer de afspraak stond kon er een ruimte worden gereserveerd waarin het onderzoek zou kunnen plaatsvinden en dan werd de respondent daar wederom via e-mail, tijdig van op de hoogte gesteld. De ruimtes waar de onderzoeken plaatsvonden waren altijd erg neutraal. Altijd witte muren met alleen een tafel en wat stoelen. Zodoende zijn de onderzoeksomstandigheden bij alle respondenten vrijwel gelijk geweest.

2.4.2 Het afnemen van het onderzoek

De interviews begonnen vaak met een informeel praatje over wat de respondent zoal deed enzovoorts. Een typisch kort gesprekje over koetjes en kalfjes. Dit waren meestal gesprekjes van slechts een zin of vijf en waren vooral bedoeld om de respondent wat meer op zijn of haar gemak te stellen voordat we het over het onderwerp gingen hebben. Uit het theoretisch kader is gebleken dat het onderwerp functiebeperkingen toch een onderwerp is wat voor mensen met een functiebeperking als erg moeilijk kan worden ervaren om te bespreken met vreemden. Bij het ontwikkelen van de materialen is naar voren gekomen dat het goed is om te beginnen met het vragen naar de persoonsgegevens van de respondent wanneer er een gevoelig onderwerp wordt besproken. Echter, voor dit onderzoek is er geen belang bij het weten van veel persoonsgegevens waardoor er ook niet veel makkelijke openingsvragen zijn opgenomen in het onderzoek. Aangezien ik als onderzoeker een vreemde was voor de respondent, en er niet echte makkelijke openingsvragen gesteld gingen worden leek het daarom goed om even kort over wat luchtigs te praten, zodat de respondent iets meer ontspannen zou worden.

Wanneer de respondent een redelijk ontspannen indruk maakte werd aan de respondent verteld wat de bedoeling was van het onderzoek, zoals dat was voorbereid in tabel 1 die is terug te vinden in de bijlagen in dit verslag. Het voorstellen van de interviewer was dan in vrijwel alle gevallen wel al gedaan bij binnenkomst van de respondent, maar alle andere onderwerpen zoals de duur van het onderzoek, het belang van het onderzoek en de anonieme verwerking kwamen dan wel aan bod. Ook werd er kort even verteld over de functiebeperking van de interviewer en werd er gevraagd naar toestemming voor de afname van het onderzoek en een toestemming voor audio opname. Wanneer de respondent dan geen vragen meer had kon het echte interview beginnen en werd de nodige data verkregen.

De vragen die waren voorbereid alvorens het onderzoek werden in vrijwel alle gevallen in een andere volgorde gesteld dan die was voorbereid, en ook lang niet alle vragen kwamen altijd aan bod. De voorbereide vragen waren bij dit onderzoek een fijne houvast voor wanneer het gesprek even stil viel, maar in de meeste gevallen liep het gesprek helemaal vanzelf waardoor een aantal vragen niet eens aan bod zijn gekomen omdat de antwoorden vanzelf al kwamen. Bij sommige respondenten was het vaak eerder een kwestie om te zorgen dat ze relevante zaken bleven vertellen dan een kunst om ze aan het praten te krijgen. De vragen die zijn voorbereid voor dit onderzoek zijn terug te vinden in de bijlagen van dit verslag (tabel 2).

Wanneer alle vragen beantwoord waren, of er het idee bestond dat alle relevante zaken besproken waren met betrekking tot het onderwerp, dan leidde ik het slot in. Dit slot was van te voren ook voorbereid, en is terug te vinden in de bijlagen van dit verslag (tabel 3). In het slot kregen de respondenten nog gelegenheid om vragen te stellen, wat dan ook regelmatig gebeurde. Vragen die vaak voorkwamen waren wat mijn functiebeperking precies was en hoe dat heeft meegespeeld in

mijn studie, en wat er precies ging gebeuren met de resultaten van het onderzoek, in de zin van of studentenbegeleiding echt hun informatievoorziening wil gaan aanpassen. Ook hadden veel respondenten nog de neiging de opmerking te plaatsen dat ze ongelofelijk enthousiast waren over het onderwerp en het echt fijn vonden dat er een keer goed naar gekeken werd. Verder werden de respondenten in het slot nog op het hart gedrukt dat ze altijd nog contact met me mochten opnemen en werd er nog een keer duidelijk verteld wat er met de verzamelde data ging gebeuren en dat de data anoniem verwerkt zou worden. Ook werd de respondenten altijd nog een keer goed op het hart gedrukt dat ze bij andere vragen of opmerkingen altijd nog contact met me mochten opnemen.

Nadat het officiële interview was afgelopen voelden alle respondenten nog even de neiging om goed na te praten over het onderzoek, geen enkele respondent uitgesloten. Dit gesprekje was altijd een stuk luchtiger. Gedurende dit gesprek werden bijvoorbeeld wat ervaringen gedeeld en vaker werd er ook hard gelachen. Ook werden er regelmatig onderwerpen besproken die helemaal niks meer met het onderwerp van het onderzoek te maken hadden. Waar gedurende het interview soms onderwerpen besproken werden die de respondenten zichtbaar moeilijk vonden was het duidelijk dat even napraten echt hielp met de zware kost proberen los te laten. Hierna werd de respondent altijd hartelijk bedankt en was het onderzoek afgelopen.

2.4.3 Duur van het onderzoek

De uiteindelijke duur van de interviews verschilde heel erg van persoon tot persoon. Het officieel opgenomen interview verschilde van een duur van 30 minuten minimaal naar anderhalf uur maximaal. Hierbij gold vaak ook dat hoe langer de interviews duurde, hoe meer de respondenten de neiging hadden om na het interview langer na te praten. De duur van het napraten verschilde bij benadering van een kwartier tot aan een dik uur/anderhalf uur.

2.5 Analyse van de data

Zoals hierboven beschreven duurde sommige interviews redelijk lang. De opgenomen audio heeft in totaal dan ook een speelduur van zo'n veertien uur, wat al aangeeft dat er ook redelijk veel data is verkregen gedurende de interviews. Dit geld overigens niet alleen voor de data die verbaal is verkregen, ook non-verbaal is er genoeg data verkregen. Al deze data is geanalyseerd zodat de resultaten voor dit onderzoek duidelijk naar voren komen, en er uiteindelijk een goed antwoord kan worden gegeven op de onderzoeksvraag met de bijbehorende deelvragen. In dit deel van het verslag zal er dan ook een beeld worden gegeven over hoe er met de analyse van de gegevens te werk is gegaan gedurende dit onderzoek. Hierbij is een onderscheidt gemaakt tussen de verbale communicatie, oftewel de verkregen audiofragmenten, en de non-verbale communicatie, het verkregen *rapport*. Allereerst zal de beschrijving van de analyse van de audiofragmenten worden besproken. Vervolgens zal er dieper worden ingegaan op de analyse van het verkregen *rapport*.

2.5.1 Analyse van de audiofragmenten

Bij het analyseren van de audiofragmenten is er voor gekozen om alle interviews in zijn volledigheid uit te typen. Dit was goed voor in totaal zo'n 244 a4tjes tekst oftewel ongeveer 123.600 woorden. Helaas geeft dit geen duidelijk en overzichtelijk beeld van de verkregen data. Daarom is er voor gekozen om per deelvraag alle relevante citaten zo kort en bondig mogelijk onder elkaar te zetten. Hierbij is alle verkregen data die wat niet relevant is voor het beantwoorden van de onderzoeksvragen weg gelaten. Op deze manier werd er een duidelijk en overzichtelijk beeld gecreëerd van de data die relevant zou kunnen zijn bij het beantwoorden van de onderzoeksvragen. Bij het beschrijven van de resultaten is daarom vooral gekeken naar de antwoorden die vaak leken voor te komen onder de respondenten. In een enkel geval is er bij de beschrijving van de resultaten ook opvallende data meegenomen, die erg situatie specifiek was, maar wel erg nuttig kan zijn bij het verbeteren van de informatievoorziening van studentenbegeleiding.

De volledig uitgetypte interviews, en de documenten met de citaten van de respondenten per deelvraag zijn allen terug te vinden in de bijlagen van dit onderzoeksverslag.

2.5.2 Analyse van data met betrekking tot *rapport*

Bij de analyse van het verkregen *rapport* is er vooral data meegenomen die wat niet op audio is opgenomen. Dit houdt in dat er is gekeken naar de non-verbale communicatie gedurende het interview en naar de communicatie die buiten het daadwerkelijke onderzoek heeft plaatsgevonden. Veel van de data is dus geput uit mijn eigen ervaring als onderzoeker gedurende de interviews. De gegevens die ik heb meegenomen bij het beschrijven van de resultaten zijn allen meerdere keren voorgekomen gedurende de interviews, waren erg opvallend en zijn ook verbaal door de respondenten bevestigd. Verder zijn deze resultaten puur beschreven zoals ik het als onderzoeker heb ervaren.

3. Resultaten

Zoals hierboven in deel 2.5 'analyse van de audiofragmenten' beschreven staat zijn de interviews die gedurende het onderzoek zijn afgenomen allen in zijn volledigheid uitgetypt en terug te vinden in de bijlagen van dit verslag. Uiteraard geven deze uitgetypte interviews geen makkelijk beeld van wat er allemaal naar voren is gekomen gedurende het onderzoek, en vandaar dat er in dit deel van het verslag beter zal worden ingegaan op de resultaten die gedurende de interviews zijn verkregen. Hierbij zal er uiteraard alleen worden gekeken naar de resultaten die relevant zijn voor de van te voren opgestelde onderzoeksvraag met de bijbehorende deelvragen.

Gedurende dit onderzoek is er gebruikt gemaakt van een kwalitatieve onderzoeksmethode, namelijk de interviewmethode. Het gebruik van deze methode brengt het voordeel met zich mee dat er meer informatie kan worden verkregen dan alleen de woorden die er worden gesproken. De interviewmethode brengt met zich mee dat men als onderzoeker een beeld kan krijgen van onder andere de lichaamstaal en de gesteldheid van de respondent, wat buiten de gesproken woorden ook veel informatie en inzichten kan geven met betrekking tot de onderzoeksvraag. Gedurende hoofdstuk twee, de onderzoeksopzet, zijn een aantal methoden beschreven waarop in dit onderzoek is geprobeerd om *rapport* te verkrijgen. Dit *rapport* is ook verkregen gedurende het onderzoek, en daar kunnen een aantal inzichten uit worden verkregen waar in hoofdstuk vier, de conclusies, op zal worden teruggekomen. In dit hoofdstuk van het onderzoeksverslag zal daarom buiten de beschrijving van de resultaten die vanuit de interviews naar voren zijn gekomen, ook een beschrijving worden gegeven van de reacties die zijn verkregen van de respondenten gedurende het onderzoek.

3.1 Resultaten afgenomen interviews

In deze beschrijving van de resultaten van de afgenomen interviews zal er worden gekeken naar de antwoorden die de respondenten hebben gegeven die relevant zijn bij het beantwoorden van de deelvragen die zijn opgesteld alvorens dit onderzoek. Vandaar dat in dit deel van het verslag eerst zal worden gekeken naar de resultaten met betrekking tot drempels die de studenten met een functiebeperking hebben aangegeven te ervaren, en vervolgens zal er worden gekeken naar de directe informatiebehoeften die de studenten hebben en in hoeverre die op dit moment wel of niet worden bevredigd.

Bij het bespreken van de resultaten wordt telkens een kleine greep citaten benoemd met betrekking tot het beschreven onderwerp. Voor de volledige antwoorden of de antwoorden van respondenten die niet direct in de resultaten zijn benoemd wordt men doorverwezen naar de bijlagen in dit verslag, waar de gehele uitgetypte interviews en de documenten met op onderwerp geselecteerde citaten zijn terug te vinden.

3.1.1 Resultaten met betrekking tot ervaren drempels

In dit deel van het verslag zal er worden gekeken naar de resultaten die relevant zijn voor het beantwoorden van deelvraag 1, *welke drempels worden er door studenten met een functiebeperking ervaren wanneer ze begeleiding krijgen of zoeken bij studentenbegeleiding?* Gedurende dit onderzoek is gebleken dat er door de ondervraagde studenten een aantal drempels zijn ervaren die ze voor zichzelf hebben moeten overwinnen voordat ze begeleiding durfde te zoeken bij studentenbegeleiding. Hierin waren zowel een aantal persoonlijke drempels, als een aantal praktische drempels te onderscheiden. Deze praktische drempels bleken vaak direct gerelateerd te zijn aan de informatie die de studenten tot hun beschikking hadden van studentenbegeleiding, en daardoor zijn deze drempels ook makkelijker te manipuleren door studentenbegeleiding dan de persoonlijke drempels, door hun informatievoorziening aan te passen. In de bijlagen van dit verslag is een overzicht te vinden van allerhande citaten die door de respondenten zijn benoemd bij het onderwerp 'drempels'. Voor een groter overzicht van alle drempels die de respondenten hebben benoemd wordt daarom doorverwezen naar de bijlagen.

In dit deel van het verslag zal er eerst worden gekeken naar de praktische drempels die de studenten hebben ervaren en daarna zullen de resultaten worden besproken met betrekking tot de persoonlijke drempels die de studenten hebben ervaren. Om de drempels beter te illustreren worden er regelmatig een aantal korte citaten benoemd uit de afgenomen interviews. De volledige uitgetypte onderzoeken zijn terug te vinden in de bijlagen.

3.1.1.1 Ervaren praktische en op kennis beruste drempels

Zoals beschreven hebben verschillende studenten verschillende praktische drempels ervaren voordat zij begeleiding zochten bij studentenbegeleiding. De informatievoorziening van studentenbegeleiding speelde hierbij een grote rol want in veel gevallen bestond er ook een drempel bij de respondenten door een gebrek aan kennis. Alle thema's die de respondenten hebben aangegeven als een praktische/op kennis beruste drempel, zijn in tabel 3 overzichtelijk weergegeven. Hier zijn overkoepelende drempels met een aantal sub drempels te onderscheiden. De sub drempels die in de tabel zijn benoemd zorgden er samen voor dat er een grote overkoepelende drempel werd veroorzaakt bij de verschillende respondenten.

Onduidelijkheid over studentenbegeleiding

Zo´n thema wat een grote drempel veroorzaakt door een gebrek aan kennis is bijvoorbeeld wat studentenbegeleiding inhoudt. Het is voor studenten niet helemaal duidelijk wat studentenbegeleiding precies voor hen kan betekenen, wat studentenbegeleiding precies doet, wat voor begeleiding er kan worden geboden, waarin begeleiding kan worden geboden, bij wie ze zich moeten melden voor begeleiding en waar studentenbegeleiding te vinden is. Zodoende worden zij tegengehouden om zich te melden voor de begeleiding die zij eigenlijk wel nodig hebben. Dit thema blijkt een groot probleem te zijn aangezien dit ook vaak als gebrek naar voren kwam wanneer er direct naar de informatievoorziening werd gevraagd. Hier wordt later in deel 3.1.2 van dit verslag op teruggekomen, waar dan ook duidelijker wordt beschreven op welke factoren de informatievoorziening tekort komt. Buiten het feit dat voor een aantal studenten niet duidelijk was wat studentenbegeleiding is en inhoudt gold zelfs voor een aantal studenten dat zij niet eens wisten dat studentenbegeleiding bestond voordat ze ermee in aanmerking kwamen. Iets wat het citaat, genoemd in tabel drie, ook illustreert.

Onduidelijkheid over het begeleidingsproces

Het gebrek aan kennis over wat studentenbegeleiding is en wat het inhoudt levert niet de enige drempel op voor de studenten wanneer er wordt gekeken naar praktische drempels. Ook het proces was voor een aantal respondenten een struikelblok om zich aan te melden bij studentenbegeleiding. Hierbij zijn twee zaken naar voren gekomen. Ten eerste werd het proces in een paar gevallen als drempel aangekaart omdat begeleiding nou eenmaal tijd en moeite kost, tijd en moeite waar de

studenten niet altijd zin hadden om die in begeleiding te steken. Daarnaast werd het proces ook als een drempel benoemd omdat studenten niet wisten wat ze konden verwachten van de begeleiding en het bijbehorende proces, wat weer berust op een kennisprobleem. Informatie over het begeleidingsproces werd door veel studenten losstaand van het onderwerp drempels ook vaak bestempeld als informatie waar studentenbegeleiding op dit moment veel te weinig informatie over geeft. De studenten geven aan dat het makkelijker zou zijn de begeleiding op te zoeken als ze van te voren een beetje kunnen inschatten hoe de begeleiding werkt en wat voor stappen er doorlopen gaan worden. Op dit moment worden de studenten daar naar hun eigen mening nog veel te weinig over geïnformeerd, wat het melden in sommige gevallen kan bemoeilijken.

Drempels & Sub drempels	Bijbehorend citaat
Onduidelijkheid over studentenbegeleiding *Onduidelijkheid over wat studentenbegeleiding kan betekenen* *Onduidelijkheid over wat studentenbegeleiding precies doet* *Onduidelijk welke begeleiding studentenbegeleiding biedt* *Onduidelijk waarin studentenbegeleiding begeleiding biedt* *Onduidelijk bij wie men zich moet melden voor begeleiding* *Onduidelijk waar studentenbegeleiding te vinden is* *Onwetendheid over dat studentenbegeleiding bestaat*	*'De enige drempel was, maar gelukkig was mijn vader daar dan bij, dat ik niet wist dat het bestond.'* - Respondent 5
Onduidelijkheid over het begeleidingsproces *Onduidelijkheid over dat de voordelen wel gaan opwegen tegen de tijd en moeite die in het proces gaan zitten* *Onduidelijkheid over het begeleidingsproces zelf*	*'(...) en ook als je daarheen gaat, wat moet zo'n persoon eigenlijk van jou weten of wat moet je mee nemen, regelen, kunnen vertellen. Gewoon eigenlijk, hoe dat hele proces in zijn werk gaat en zo.'* - Respondent 3 *'Ja wel dat het tijd kost is ook wel een drempel, (...)'* - Respondent 4
Onduidelijkheid over wanneer men in aanmerking komt voor begeleiding *Regels omtrent regelingen zijn niet duidelijk en transparant* *Onduidelijkheid over hoe groot de problemen moeten zijn met betrekking tot de functiebeperking voordat men in aanmerking komt voor begeleiding*	Onderzoeker: *'Waarom denk je er dan toch buiten te vallen?'* Respondent: *'Uhm, omdat er ook studenten zijn die daar naar toe gaan met grotere problemen. (...)'* - Respondent 14
Onduidelijkheid over het begrip 'functiebeperking' *Onduidelijkheid over wat studentenbegeleiding onder een 'functiebeperking' verstaat* *Persoon zelf weet niet dat beperking een functiebeperking is*	*'(...), want dat zat volgens mij wel bij mijn aanmelding, dat er een extra informatie kick-in was over studenten met een functiebeperking. Omdat ik me dan toch nooit zo aangesproken voel omdat ik me dan toch veelal lichamelijke beperkingen voor me zie.'* - Respondent 12

Tabel 3: Overzicht praktische/op kennis beruste drempels

Onduidelijkheid over wanneer men in aanmerking komt voor begeleiding

Een andere factor die ervoor zorgt dat bepaalde studenten een drempel hebben ervaren om zich te melden bij studentenbegeleiding is dat de studenten niet goed wisten wanneer ze in aanmerking komen bij studentenbegeleiding, in de vorm van of hun beperking wel 'beperkt' genoeg is om daarmee in aanmerking te komen voor begeleiding bij studentenbegeleiding. Dit wordt buiten het ervaren van drempels door de studenten ook vaak genoemd als slechte informatievoorziening, het is niet duidelijk en transparant genoeg voor de studenten wanneer ze ergens voor in aanmerking komen. De regels omtrent regelingen zijn niet duidelijk en transparant genoeg naar hun zeggen. Daarnaast bestaat er het probleem dat veel studenten zich met elkaar vergelijken en de problemen van anderen vaak als groter zien dan hun eigen problemen. Hierdoor concluderen ze vaak onterecht dat de begeleiding die studentenbegeleiding biedt niet voor hun is omdat zij niet zulke problemen hebben.

Onduidelijkheid over het begrip 'functiebeperking'
De studenten voelen zich ook niet altijd gelijk aangesproken wanneer het gaat om functiebeperkingen. Dat studenten zich niet altijd aangesproken voelen of niet wisten dat hun functiebeperking beperkt genoeg was kwam regelmatig naar voren gedurende de onderzoeken die zijn afgenomen, zeker zeven van de zestien respondenten hebben hier direct of indirect een of meerdere opmerkingen over geplaatst. Volgens de studenten komt niet duidelijk naar voren in de communicatie van studentenbegeleiding dat iedereen wordt geholpen met een functiebeperking, en doordat die informatie niet duidelijk wordt gecommuniceerd ervaren veel studenten een drempel om zich te melden voor begeleiding bij studentenbegeleiding. Dit komt niet alleen doordat studenten het idee hebben dat alleen anderen, met grotere problemen worden geholpen bij studentenbegeleiding, dit komt ook omdat het voor een aantal studenten niet echt duidelijk is dat hun functiebeperking een functiebeperking wordt genoemd door studentenbegeleiding. Hierdoor voelen de studenten zich in sommige gevallen minder gauw aangesproken en daardoor ervaren zij dus een drempel om zich bij studentenbegeleiding te melden. Ook respondenten zelf wisten voordat ze in aanmerking kwamen met studentenbegeleiding niet altijd dat hun beperking ook als een functiebeperking gezien kan worden. Dit komt ook naar voren in onderstaand citaat, waarin de desbetreffende respondent nooit eerder besefte dat zijn functiebeperking buiten een contactstoornis ook als een functiebeperking kan worden gezien.

'Uhm, ik wist pas in mijn derde jaar dat Asperger ook een functiebeperking is en dat ik daarmee hier naar toe kon komen. Als ik dat in de eerste al geweten had dan had ik misschien een stuk minder studievertraging opgelopen.' - Respondent 1

3.1.1.2 Ervaren persoonlijke drempels
Bovenstaande tekst geeft aan dat er een hoop studenten drempels ervaren omdat ze veel kennis missen over wanneer ze nou wel of niet bij studentenbegeleiding terecht kunnen voor begeleiding, en dit gebrek aan kennis maakt ze onzeker over of ze de stap naar begeleiding nou wel of niet moeten zetten. Dit zijn duidelijk drempels die studentenbegeleiding makkelijk wat zou kunnen verlagen door hun informatievoorziening aan te passen. De bovengenoemde drempels die de respondenten hebben ervaren zijn echter niet de enige drempels die zij zijn overkomen. Veel studenten hebben ook te maken gehad met verschillende persoonlijke drempels die hun tegenhielden of het moeilijker maakte om begeleiding te zoeken. In dit deel van het verslag zal er worden beschreven welke persoonlijke drempels de ondervraagde studenten zoal hebben moeten overkomen.

In het theoretisch kader is gebleken dat veel mensen angstig kunnen zijn om hun functiebeperking te bespreken met anderen. Dit is ook in dit onderzoek duidelijk naar voren gekomen. De praktische drempels die hierboven beschreven zijn werden als vervelend ervaren maar betekende niet per definitie dat de respondenten niet open stonden voor begeleiding. De persoonlijke drempels die de respondenten hebben besproken gedurende het onderzoek zorgde er wel in alle gevallen voor dat de respondenten veel moeite hadden om te accepteren dat zij begeleiding nodig hadden. Er zijn veel factoren besproken die de respondenten erg onzeker en bang maakte waardoor het accepteren van begeleiding, en het melden bij studentenbegeleiding erg moeilijk werd voor de respondenten. Onderstaand citaat benadrukt deze angst die verschillende respondenten hebben ervaren toen ze zich wilden melden bij studentenbegeleiding:

'Dus, de stap om daarnaar toe te zetten was wel heel erg moeilijk. Ik vond het ook heel erg eng en spannend. (…), en ik was ook heel erg emotioneel, (…).' - Respondent 11

Uit dit onderzoek is gebleken dat de angst of het ongemak die de respondenten ervoeren om zich te melden bij studentenbegeleiding of begeleiding te accepteren, ontstond uit verschillende factoren of

denkbeelden die drempels veroorzaakten. In veel gevallen kostte het de respondenten erg veel moeite om over deze factoren en denkbeelden te praten, en deze ook te goed verwoorden. Iets wat ook al aangeeft dat het een moeilijk onderwerp was voor de respondenten, zoals ook al was gebleken uit het theoretisch kader. Toch is het gelukt om verschillende drempels naar boven te halen die de respondenten hebben ervaren. Ook deze persoonlijke drempels die de respondenten hebben besproken gedurende het onderzoek zijn weer overzichtelijk in een tabel geplaatst (tabel 4), en ook hier zijn er weer overkoepelende- en sub drempels te onderscheiden. Deze sub drempels zorgden er samen voor dat er een overkoepelende drempel werd veroorzaakt bij de verschillende respondenten.

Drempels & Sub drempels	Bijbehorend citaat
Accepteren van de beperking *Gevoel van anders zijn* *Gevoel van minder waard zijn* *Gevoel van gehandicapt/beperkt zijn*	*'(…) je wil je natuurlijk zo gewoon mogelijk zijn, net zoals de rest. Maar dat ben je natuurlijk niet helemaal. Ja dan moet je natuurlijk wel accepteren, op een gegeven moment kun je niet meer zonder die hulp dus dan moet je die hulp ook wel accepteren want anders kom je er niet'* - Respondent 2
Angst voor anderen *Angst dat mensen de respondent anders gaan zien dan dat ze deden voordat ze van de beperking wisten* *Angst voor vervelende opmerkingen van anderen* *Angst dat mensen de respondent als minder gaan zien* *Angst voor de gedachten die andere mensen hebben*	*'En het feit dat er zo'n stempeltje op je wordt gedrukt, als gehandicapte. Dat stempeltje krijg je en ja, ik wil niet in een rol worden gezet dat ik ja, dat je toch ja, niet zo zeer als minder wordt gezien, (…)'* - Respondent 12 *'Nee ik was bang dat anderen dachten dat, dat is ook wel belangrijk hè, wat denken anderen over mij, dat ik er misbruik van maak.'* - Respondent 11
Verliezen autonomie *Gevoel het niet meer zelf te kunnen* *Gevoel het niet meer zelf in de hand te hebben*	*'Ja wat is er erg aan. Uhm, dat ik het niet zelf red. Dat ik het gevoel heb dat ik hulp nodig heb. Ik heb het graag in eigen hand. En dat gevoel, als je een psycholoog nodig hebt dan heb je het gevoel dat heb ik niet in eigen hand.'* - Respondent 15
Moeite met functiebeperking te bespreken *Neemt een gevoel van angst en schaamte met zich mee* *Anonimiteit valt weg* *Niet gewend om over de functiebeperking te spreken*	*'Nou ik was niet echt gewend om erover te praten eerst (…)'* - Respondent 7 *'(…) omdat het weer een nieuw persoon was.'* - Respondent 15
Vertrouwen in begeleiding *Ervaring met eerdere begeleiding* *Soort begeleiding (studiegericht of op persoonlijk vlak)*	*'Nu als ik daarheen ga is het de zoveelste keer dat ik het vertel. En, ik ben benieuwd wat voor nieuws ze voor mij op tafel kunnen brengen zodat ik er wel hulp aan heb.'* - Respondent 15

Tabel 4: Overzicht persoonlijke drempels

Accepteren van de beperking

Veel studenten benoemde dezelfde factoren en denkbeelden als persoonlijke drempels die zij zijn moeten overkomen om zich te melden bij studentenbegeleiding. Een van deze denkbeelden was het gevoel van anders zijn of gehandicapt zijn. Door naar begeleiding te zoeken kregen de respondenten het gevoel dat ze anders zijn dan andere mensen, waardoor erg wordt benadrukt dat er iets mis met ze is, en die gedachte is iets waar ze veel moeite mee hebben. Ook kregen ze het gevoel dat ze minder waard zijn en gehandicapt zijn wat soms moeilijk te accepteren was. Wanneer er wordt gekeken naar het melden bij studentenbegeleiding zorgde het idee van anders of gehandicapt zijn voor een drempel omdat de studenten dan van zichzelf moesten accepteren dat ze inderdaad anders zijn dan 'normale' mensen, terwijl ze dat juist niet willen, want als ze niet 'anders' waren geweest hadden ze de begeleiding niet nodig gehad. Hieronder een viertal citaten van respondenten waarin dit idee naar voren komt.

'Ik wilde me niet anders voelen dan de rest. Ik had zoiets van ik ben precies hetzelfde. En later had ik zoiets van ja, ik merkte toch wel dat ik in bepaalde dingen anders ben dan andere mensen.'
- Respondent 10

'(…), aan het begin dacht ik van ik ga gewoon alles doen als een gewone student. Want ik wilde ook niet anders behandeld worden. Ook nog iets wat mij eigenlijk tegenhield, iemand die beperkt is die wil zo gelijk zijn dat zelfs als je hem de hulp zo voorlegt dat het gewoon afwijst. Nee ik wil gelijk zijn en ik wil het zelf doen. Dat die zichzelf gelijkwaardig kan achten aan anderen, want dat is eigenlijk wat mist.' - Respondent 11

'Nou het, wat mijn drempel vooral dus is, (…), maar dat is meer een persoonlijke drempel dus, dat het steeds meer als een handicap begint te voelen en dat ik er steeds meer hinder van ondervind en dat ik dat gewoon moeilijk vind om te accepteren. (…) Het is een soort stok achter de deur van, zolang ik daar niet ben dan is er ook niks aan de hand.' - Respondent 12

'Soms als het te maken heeft met gezondheidsklachten dan is het soms ook een soort erkennen aan jezelf dat je dat hebt en dan is het soms ook wel een barrière waar je eerst overheen moet voordat je die stap wilt nemen om hulp te vragen.' - Respondent 16

Angst voor anderen
Het idee van anders zijn en een beperking hebben was niet alleen een groot struikelblok omdat men zich anders niet '*gelijkwaardig kan achten aan anderen'* zoals respondent 11 dat in het hierboven genoemde citaat zo verwoorde. Veel respondenten ervoeren de angst dat wanneer zij zich zouden melden bij studentenbegeleiding dat andere 'normale' mensen daar lucht van zouden kunnen krijgen. Dit zagen de respondenten om meerdere redenen als een probleem. Zo zouden mensen de respondent anders kunnen gaan zien dan ze deden voordat ze van de functiebeperking wisten, mensen zouden vervelende opmerkingen kunnen gaan maken over de functiebeperking, andere mensen zouden degene met de functiebeperking als minder kunnen gaan zien en de respondenten maakten zich veel zorgen over hoe er over hun gedacht zou worden wanneer andere 'normale' mensen er lucht van zouden krijgen. De angst dat andere mensen er lucht van zouden kunnen krijgen dat de respondent begeleiding nodig heeft bij studentenbegeleiding vanwege een functiebeperking is voor veel respondenten daarom een enorme drempel. Deze angst voor anderen is gedurende het onderzoek aangekaart door acht van de zestien respondenten. Onderstaande citaten geven samen met de citaten die benoemd zijn in tabel vier, een korte illustratie van de angst die de respondenten gedurende het onderzoek hebben benoemd.

'Naja omdat mensen je dan toch anders gaan zien.' - Respondent 7

'Gewoon zoiets van, dat je minder als vol, ja dat is niet zo dat je dan minder als vol wordt aangezien maar dat gevoel krijg je dat heb je dat krijg je soms wel.' - Respondent 9

'En ik wil niet dat mensen mij op die manier gaan zien. Dat ze zoiets hebben van jij wilt alleen maar aandacht trekken of je wilt alleen maar extra dingen omdat je gewoon niet slim genoeg bent. Dat wil ik voorkomen' - Respondent 10

'En dan denk ik van ja straks gaan ze ook zo over mij praten. Van [naam respondent] die heeft alles gehaald omdat ze slechthorend was.' - Respondent 11

'En soms ook, bang dat het negatieve gevolgen heeft voor hoe mensen je zien of hoe ze je behandelen, (…).' - Respondent 16

Verliezen autonomie
Een andere drempel die een aantal studenten ervaren bij het melden bij studentenbegeleiding voor begeleiding is dat zij het gevoel hebben het niet meer zelf te kunnen en het niet meer zelf in de hand te hebben wanneer ze op zoek moeten naar begeleiding. Dit accepteren kost de respondenten veel moeite en geeft ze in sommige gevallen ook een gevoel van falen. Dit zorgt voor een drempel omdat de respondenten het probleem dat zij ondervinden door hun functiebeperking in sommige gevallen zo lang mogelijk proberen te ontkennen waardoor zij het gevoel blijven behouden dat ze het nog wel zelf aankunnen. Vaak zoeken zij dan pas de begeleiding wanneer de nood eigenlijk te hoog is. Het blijkt dat wanneer studenten deze drempel ervaren, dat zij echt pas op zoek gaan naar begeleiding wanneer zij echt niet meer anders kunnen. Natuurlijk ook door, of in combinatie met de andere drempels die zij ervaren. Hieronder twee citaten waarin twee respondenten ingaan op het belang van hun autonomie en de rol die begeleiding daarin speelt.

'Dat is wel een drempel. Als het niet nodig is wil ik me niet afhankelijk, nee inderdaad dan wil ik me niet afhankelijk opstellen. Het liefst zo onafhankelijk mogelijk. Zolang ik echt iets zelf kan zonder dat het echt extreem veel extra moeite gaat kosten en zo dan doe ik het liever zelf. Want dan hou ik ook zelf de touwtjes in handen.' - Respondent 6

'(...) het is meer dat ik er nog steeds niet aan kan wennen en toegeven dat ik het gewoon niet helemaal op eigen kracht ga kunnen. Dat ik dat lastig vind.' - Respondent 12

Moeite met functiebeperking te bespreken
In het theoretisch kader van dit onderzoek is al gebleken dat mensen erg veel moeite kunnen hebben met het bespreken van hun functiebeperking. Dit kwam ook duidelijk naar voren in dit onderzoek. Zowel in de antwoorden die de respondenten gaven, als in de non verbale communicatie, waarop in deel 3.2 van dit verslag wordt teruggekomen. Een aantal respondenten heeft gedurende het onderzoek heel duidelijk aan gegeven een drempel te ervaren om begeleiding te zoeken doordat ze dan ook met een nieuwe persoon die voor hun onbekend is moeten praten over hun functiebeperking. Elf van de zestien respondenten hebben dan ook aangegeven veel waarde te hechten aan persoonlijk contact met telkens eenzelfde begeleider wanneer zij begeleiding krijgen. De respondenten geven aan het moeilijk te vinden om begeleiding te krijgen van een nieuwe begeleider omdat dit angst en schaamte oproept bij ze, zoals ook duidelijk wordt benoemd in een van de hieronder genoemde citaten. Daarnaast is er geen anonimiteit meer wanneer men zich moet melden bij een nieuwe begeleider, omdat dit contact altijd face-to-face verloopt. Ook kan het meespelen dat studenten er niet eerder over de functiebeperking heeft gepraat met een vreemde, waardoor het nog moeilijker is om hierover te praten.

'Ja want ik ken die mensen helemaal niet en mijn studieadviseur dan wel beter (...)' - Respondent 8

'Want het was natuurlijk wel even moeilijk om aan te kloppen en mezelf bekend te maken, want het is ook niet meer anoniem hè, je gaat face tot face met een persoon praten.' - Respondent 11

'Het is gewoon niet durven. Het is een beetje moeilijk. Schaamte. Schaamte. Schaamte speelt een hele grote rol. Schaamte. En angst. Om vernederd te worden. Om afgewezen te worden.' - Respondent 11

'En ja, het geeft ook weer stress om naar iemand anders te gaan.' - Respondent 12

Vertrouwen in begeleiding
Het laatste struikelblok dat de respondenten hebben benoemd als drempel voor het melden bij studentenbegeleiding is het vertrouwen wat ze wel of niet in de begeleiding hebben. Een aantal

respondenten geeft aan niet altijd het nut in te zien van de begeleiding die studentenbegeleiding aan hun wilt aanbieden, wat de drempel om er ook echt op in te gaan verhoogt. Vaak zijn dit ook studenten die al veel begeleiding hebben gehad van andere organisaties voordat ze aan de universiteit kwamen studeren. Deze eerdere ervaringen zijn niet altijd even succesvol geweest waardoor het vertrouwen in verdere begeleiding op de universiteit erg laag is. Er blijkt wel een verschil te zijn in begeleiding waar de respondenten deze drempel bij ervaren. Zo is het makkelijker voor de studenten om studie gerichte begeleiding te accepteren dan andere (persoonlijke) begeleiding, zoals bijvoorbeeld een psycholoog of trainingen. Dit zijn twee factoren die door onderstaande citaten kunnen worden geïllustreerd.

'En dan heb ik inderdaad niet het vertrouwen in die mensen dat zij mij echt kunnen helpen, want alles wat ze te zeggen hebben wist ik toch al lang, of doe ik al lang, en is niks nieuws voor mij of is niet geschikt. Dus in die zin ben ik het in geen jaren tegengekomen dat een begeleidend persoon echt nieuwe inzichten te bieden had die ik niet allang zelf had of heb kunnen vinden.' - Respondent 3

'Ja het ligt er heel erg aan met wat voor doel dat ze me helpen. Zoals zeg maar hier, dan helpen ze me echt om mijn studie te vervolgen en niet per se om mijzelf echt helemaal beter te voelen, maar gewoon, te helpen dat die studie goed loopt. (...)' - Respondent 10

3.1.2 Resultaten met betrekking tot informatiebehoeften

In dit deel van het verslag zal er worden gekeken naar de resultaten met betrekking tot deelvraag 2, *welke behoeften bestaan er bij de studenten met een functiebeperking met betrekking tot de informatie die zij krijgen van studentenbegeleiding?* Gedurende het onderzoek is hier op verschillende manieren tegenaan gekeken. Zo is er gekeken naar de directe behoeften die de studenten hebben gehad om zich te melden bij studentenbegeleiding, maar zo is er ook gekeken naar de informatie die ze op dit moment slecht vinden en niet vinden aansluiten bij hun behoeften. Ook is er op vraag van studentenbegeleiding gekeken naar verschillende terminologieën zoals de 'Rode Balie' en 'studentenbegeleiding' en is er gekeken naar de behoefte die de studenten aangaven met betrekking tot de manier waarop studentenbegeleiding communiceert. Alle antwoorden die de respondenten hebben gegeven, waar deze resultaten op gebaseerd zijn, zijn terug te vinden in de uitgetypte interviews welke zijn toegevoegd aan de bijlagen van dit verslag. Ook zijn alle antwoorden met betrekking tot informatiebehoeften per respondent verkort bij elkaar gezet. Dit documentje is ook terug te vinden in de bijlagen van dit verslag.

Allereerst zal er worden gekeken naar de behoeften die de ondervraagde studenten hebben met betrekking tot de terminologieën 'Rode Balie' en 'studentenbegeleiding'. Daarna worden de resultaten beschreven met betrekking tot de behoeften die de studenten hebben wat betreft de thema's waar studentenbegeleiding informatie over geeft. Tot slot zal worden beschreven welke behoeften de studenten hebben aangekaart wat betreft de manier waarop studentenbegeleiding communiceert. In tabel 5 is er alvast een overzicht opgesteld met daarin de onderwerpen waarin studenten aangeven bepaalde informatiebehoeften te hebben, deze informatiebehoeften worden in deze tabel ook al kort en krachtig benoemd. Daarnaast worden deze behoeften telkens geïllustreerd met een citaat van een respondent. Voor de volledige antwoorden die de respondenten hebben gegeven wordt men doorverwezen naar de bijlagen van dit onderzoeksverslag.

Terminologieën

Om te beginnen zal er worden gekeken naar de resultaten wat betreft de terminologieën. Studentenbegeleiding gebruikt tot op heden vaker het synoniem 'Rode Balie' voor studentenbegeleiding, maar ze vragen zich af of dit wel zo verstandig is om te doen. Daarom is er in dit onderzoek gekeken naar hoe de ondervraagde respondenten hier tegenaan keken en of het

überhaupt wel duidelijk is voor de studenten dat 'Rode Balie' een synoniem is voor studentenbegeleiding. Het antwoord hierop blijkt heel simpel. De ondervraagde studenten vinden

Onderwerp	Informatiebehoefte	Bijbehorend citaat
Terminologieën *'Rode Balie'* *'Studentenbegeleiding'*	Synoniem de 'Rode Balie' heeft geen meerwaarde en zorgt voor verwarring onder studenten. Er is behoefte naar een eenduidigere informatievoorziening. Studenten willen meer informatie over wat studentenbegeleiding is, wat het inhoudt, wat voor begeleiding er kan worden geboden, binnen welke onderwerpen, bij wie ze zich moeten melden en waar studentenbegeleiding te vinden is.	*'De Rode Balie? Ja ik weet een beetje wat het is, niet helemaal denk ik ook.'* - Respondent 15 *'Bij welke mensen moet ik iets melden. (…) En ook verder wat het precies inhoud, wat het betekend en waar je ze precies kunt vinden, dat is echt wel iets dat je even uit moet zoeken (…). Ik heb wel als nieuwe student geloof ik wel wat brieven en papieren gekregen daarover ook maar daar stond niet zo heel veel op. Daar stond alleen maar van zit je ergens mee dan kun je naar studentenbegeleiding, maar wat dan precies en waarmee je kunt zitten en waarmee zij jou mee kunnen helpen werd niet echt heel duidelijk uitgelegd, dus daar werd ik ook niet heel veel wijzer van.'* - Respondent 3
Informatiethema's *Regelingen met betrekking tot Studievertraging* *Regelingen met betrekking tot Financiën* *Regelingen met betrekking tot BSA/Harde knip* *Studievaardigheden* *Studievoorzieningen/-faciliteiten* *Doorstroom naar de master* *Doorstroom naar de arbeidsmarkt* *Aanvullende informatiebehoeften*	Meer informatie m.b.t. studievertraging Meer informatie m.b.t. financiën Meer informatie m.b.t. BSA/Harde knip Veel meer informatie m.b.t. studievaardigheden Veel meer informatie m.b.t. studievoorzieningen/-faciliteiten Veel meer informatie over de doorstroom naar de master Veel meer informatie over de doorstroom naar de arbeidsmarkt Studenten willen informatie over de regelingen rondom het nieuwe Twentse onderwijsmodel Studenten willen informatie over regelingen in het buitenland m.b.t. studeren met een functiebeperking	*'(…) dingen als de doorstroom naar de master en de arbeidsmarkt, ben ik niet tegengekomen of is niet blijven hangen dat ik dat een keer ben tegengekomen. Ik zou dat echt, nee dat ik daarvoor naar studentenbegeleiding kon dat wist ik niet.'* - Respondent 3 *'Ja, nou ja, dat Twentse onderwijsmodel, dat is voor mij wel, hoe dat nou geregeld moet worden. (…) Dat zijn, ja dat is op dit moment in ieder geval wel het belangrijkste punt naar waar ik wel benieuwd in ben.'* - Respondent 6
Manier van communiceren	Studenten willen op een pro-actievere manier worden benaderd door studentenbegeleiding	*'(…), ik denk dat ze wel wat pro-actiever mogen zijn in wat ze doen en wie ze zijn. Dat is wel, inderdaad het struikelblok.'* - Respondent 5

Tabel 5: Overzicht informatiebehoeften onder studenten met een functiebeperking

het absoluut geen meerwaarde hebben om 'Rode Balie' als synoniem te gebruiken voor studentenbegeleiding. Voor veel studenten zorgt dit voor erg veel verwarring en is totaal niet duidelijk dat dit als synoniem gebruikt wordt. Hierbij speelt vaak ook een grote rol dat niet geheel duidelijk is wat studentenbegeleiding inhoudt. Dit komt ook vaak terug in de informatie die zij aankaarten als slechte of gebrekkige informatie. Hier wordt zo meteen op teruggekomen. Van de zestien respondenten die hebben meegewerkt aan dit onderzoek is er een respondent geweest die gelijk een duidelijk beeld had van wat de 'Rode Balie' inhoudt, en niks heeft gezegd over dat hij het synoniem geen meerwaarde vond hebben. Alle overige studenten vonden het synoniem geen

meerwaarde hebben of vonden dat het synoniem voor veel verwarring zorgde. Iets wat onderstaande citaten ook duidelijk maken:

'(…) Dat ik wist waar ik naar toe moest. Maar ik weet verder niet zo veel wat er aan de Rode Balie precies toegevoegd is. Geen idee eigenlijk.' - Respondent 7

'(…), ja de Rode Balie. Ja, waar dat is weet ik wel maar waar dat echt voor staat weet ik niet. Ja, maar het is wel een hele wazige naam voor wat het is. (…) Maar het is wel een heel erg onduidelijke naam.' - Respondent 14

Zoals al eerder aangekaart, is gedurende het onderzoek ook gebleken dat voor de ondervraagde studenten vaak helemaal niet duidelijk was wat studentenbegeleiding nou precies inhoudt en wat daaronder valt. Veel studenten kaarten dit aan en geven aan wel de behoefte te hebben een duidelijk beeld te verkrijgen van wat studentenbegeleiding nou eigenlijk is en wat het nou precies inhoudt. Deze behoefte is ook naar voren gekomen in deel 3.1.1.1 van dit verslag, waarin drempels werden beschreven die studenten kunnen ervaren om zich te melden bij studentenbegeleiding. Doordat studenten geen duidelijk beeld hebben van wat studentenbegeleiding precies is durven zij zich ook niet te melden in de veronderstelling dat zij misschien niet goed op hun plaats zijn bij studentenbegeleiding. In de verkregen data komt duidelijk naar voren dat de ondervraagde studenten een grote behoefte hebben naar meer informatie over wat studentenbegeleiding is en wat het inhoudt. Veertien van de zestien respondenten geven aan dat het fenomeen studentenbegeleiding niet duidelijk was voordat zij in aanmerking kwamen met de begeleiding, of dat het zelfs nu ze begeleiding hebben (gehad) nog altijd niet duidelijk voor ze is.

Wanneer het over studentenbegeleiding gaat zijn er een aantal factoren niet helemaal helder voor de studenten. De eerste factor is wat studentenbegeleiding precies inhoudt. De vraag 'wat is studentenbegeleiding en wat doen zij?' staat hierbij centraal. De vormen van begeleiding die studentenbegeleiding aanbiedt zijn ook niet helemaal duidelijk voor de studenten. Zo kan men bijvoorbeeld een training volgen bij studentenbegeleiding (bijvoorbeeld een self-management cursus) of kan men bijvoorbeeld één op één met een decaan of een psycholoog praten. Studenten hebben vaak wel in de gaten dat er meerdere vormen van begeleiding mogelijk zijn, maar zij missen het overzicht van welke vormen precies. Ook de thema's waar studentenbegeleiding begeleiding in biedt zijn niet allemaal helder voor de studenten. Hier wordt later in dit deel op teruggekomen. Een ander probleem dat de studenten ervaren is dat het vaak niet duidelijk genoeg is bij wie men voor die begeleiding moet zijn. Dit komt omdat de verschillende partijen waar studentenbegeleiding uit bestaat, veel verwarring opwekt bij de studenten. Zo zijn er studieadviseurs, studentendecanen, studentenpsychologen en misschien nog wel het een en ander. De studenten hebben vaak geen idee wat er allemaal is, en bij wie ze zich voor welke begeleiding kunnen melden. De studenten missen echt een duidelijk overzicht van wat studentenbegeleiding is, welke begeleiding er is, en voor welke begeleiding ze zich bij wie moeten en/of kunnen melden.

Er is de studenten gedurende het onderzoek gevraagd een beschrijving te geven van studentenbegeleiding. Deze beschrijvingen zijn van alle respondenten onder elkaar gezet en zijn terug te vinden in de bijlagen. Uit deze beschrijvingen blijkt dat veel studenten wel ongeveer weten wat studentenbegeleiding is, maar dat ze er zelf ontzettend onzeker over zijn omdat er door studentenbegeleiding gewoon nooit echt goed gecommuniceerd wordt over hoe studentenbegeleiding nu precies in elkaar zit en wat ze precies allemaal doen. Zij hebben de duidelijke behoefte om hier beter over geïnformeerd te worden.

Informatiebehoeften met betrekking tot verschillende thema's
Zoals hierboven al even kort is aangekaart is het voor de studenten niet altijd even duidelijk waar begeleiding in wordt gegeven door studentenbegeleiding. Dit bleek ook toen er werd gekeken naar

de kennis wat betreft de thema's waar studentenbegeleiding begeleiding in kan bieden. Bij het ontwerpen van het onderzoek is er een lijst opgesteld met thema's waar studentenbegeleiding op dit moment informatie over geeft en begeleiding in biedt. Deze lijst was opgesteld om te kijken of dit allen ook thema's waren waar de ondervraagde studenten wel behoefte aan hadden om informatie over te krijgen. Toen hiernaar gevraagd werd bleek dat de informatiebehoeften van de studenten uiteenlopend waren. Deze behoeften hadden veel te maken met de fase waarin zij verkeren wat betreft hun studie. Alle thema's waar studentenbegeleiding op dit moment informatie over geeft werden dus ook wel bestempeld als thema's waar de studenten behoeften aan hadden om informatie over te krijgen, uiteraard wel afhankelijk van de fase waarin de student verkeert wat betreft zijn of haar studie en de problemen waar men tegen aan loopt wanneer het gaat om de functiebeperking.

Het was echter niet voor alle studenten bekend dat er over al die thema's informatie werd gegeven door studentenbegeleiding en dat binnen die thema's begeleiding wordt aangeboden door studentenbegeleiding. Slechts veertien respondenten hebben hier een uitspraak over gedaan. Van twee respondenten is het dus niet bekend of zij bekend waren met de thema's. Van de veertien respondenten waar wel van bekend is of zij bekend zijn met de thema's geeft er maar eentje aan van alle thema's te weten dat er begeleiding in wordt gegeven door studentenbegeleiding. De overige dertien respondenten wisten dit niet van alle thema's. De zeven thema's waar het hier over gaat en waar studentenbegeleiding momenteel al informatie over geeft en begeleiding in biedt zijn regelingen met betrekking tot studievertraging, regelingen met betrekking tot financiën, regelingen met betrekking tot BSA/harde knip, studievaardigheden, studievoorzieningen/-faciliteiten, doorstroom van de master en doorstroom naar de arbeidsmarkt. Al deze thema's zijn door de respondenten minimaal een of twee keer genoemd als thema's waar zij niet vanaf wisten dat studentenbegeleiding daar informatie over geeft en begeleiding in biedt. De twee thema's waar de grootste onzekerheid over heerst en waar de minste studenten van wisten dat studentenbegeleiding daar ook iets mee doet is doorstroom naar de arbeidsmarkt en doorstroom naar de master. Ook de thema's studievoorzieningen en studievaardigheden waren niet helemaal bekend bij de studenten. Van deze twee thema's werd veelal gedacht dat andere partijen dan studentenbegeleiding zich daarmee bezighielden op de UT. Ook de antwoorden die de respondenten gaven met betrekking tot de kennis die de studenten hadden over de thema's waar studentenbegeleiding momenteel al informatie over geeft en begeleiding in biedt zijn terug te vinden in de bijlagen van dit verslag.

Buiten het feit dat de studenten behoeften hebben aan de informatie waar studentenbegeleiding zich momenteel al mee bezighoudt, zijn er een aantal studenten geweest die nog informatiebehoeften hebben aangekaart waar studentenbegeleiding zich op dit moment minder of niet mee bezighoudt. Zo is er de laatste tijd vaak sprake van veranderingen in het onderwijs, het Twentse onderwijsmodel is hier een goed voorbeeld van. Verschillende studenten geven aan veel behoefte te hebben naar actuele informatie over dit onderwerp met betrekking tot studeren met een functiebeperking. Naar hun mening worden ze hier te weinig over geïnformeerd terwijl ze hier wel erg veel behoefte naar hebben. Hetgeen waar ze dan vooral in geïnteresseerd zijn, zijn de uitzonderingsregelingen die zullen worden getroffen voor studenten met een functiebeperking. Een ander thema dat is aangesneden door een student is studeren in het buitenland met een functiebeperking. Uit haar ervaring is gebleken dat de regels rondom studeren met een functiebeperking in het buitenland anders kunnen zijn dan in Nederland. Zij had het prettig gevonden als studentenbegeleiding hier van te voren meer informatie over had kunnen geven zodat zij hier beter op voorbereid was. De antwoorden die de respondenten gedurende de interviews hebben gegeven met betrekking tot de informatiebehoeften die zij hebben gehad zijn ook terug te vinden in de bijlagen van dit verslag.

Weg naar studentenbegeleiding
Uit de interviews die zijn afgenomen is gebleken dat veel van de ondervraagde studenten via via bij studentenbegeleiding terecht zijn gekomen, omdat bijvoorbeeld een vriend of vriendin hier ook al begeleiding had en de ondervraagde student doorverwees. Twaalf van de zestien respondenten hebben verteld hoe zij bij studentenbegeleiding terecht zijn gekomen, hiervan hebben er zes aangegeven dat ze erachter kwamen met hun probleem bij studentenbegeleiding terecht te kunnen doordat een bekende ze hierop attendeerde. De overige zes respondenten zijn doorverwezen door hun studieadviseur. Respondenten gaven hier in een aantal gevallen bij aan dat wanneer ze eerder hadden geweten bij studentenbegeleiding terecht te kunnen met hun probleem, dat ze daar ook eerder aan de bel hadden getrokken. Wanneer er werd gevraagd aan de respondenten wat er kon worden verbeterd aan de informatievoorziening van studentenbegeleiding, dan werd er wederom vrijwel altijd geantwoord met dat ze beter geïnformeerd hadden willen worden over wat studentenbegeleiding is, wat ze doen, en waar ze te vinden zijn, iets wat telkens terugkeerde bij vrijwel elke respondent. Dit is iets wat ook al eerder terugkwam bij de drempels die de studenten hebben ervaren, en bij de terminologieën die hierboven beschreven staan. Daarnaast gaven respondenten in veel gevallen aan dat ze de behoefte voelen om meer actief opgezocht te worden door studentenbegeleiding, onder het motto van 'als je niet weet dat het bestaat zoek je er ook niet naar'. Met andere woorden, als de studenten actief worden opgezocht en van het bestaan van studentenbegeleiding af weten zijn ze ook eerder geneigd er zelf naar op zoek te gaan wanneer studentenbegeleiding ze hulp kan bieden.

3.2 Resultaten verkregen *rapport*

Verschillende eerdere onderzoeken hebben al aangetoond dat verschillende bevolkingsgroepen anders moeten worden benaderd met de interviewmethode om het beste resultaat te verkrijgen in een onderzoek (Houtkoop & Veenman, 2002; Schut, 2009). Zo heeft bijvoorbeeld de cultuur of de gesteldheid van een persoon grote invloed op hoe je een persoon het beste kunt benaderen tijdens een interview (Houtkoop & Veenman, 2002; Schut, 2009). Bij de beschrijving van de onderzoeksopzet zijn er verschillende methoden beschreven die gedurende dit onderzoek zijn gebruikt om *rapport* te verkrijgen. Veel respondenten hebben hier direct of indirect op gereageerd, wat bepaalde inzichten met zich meebrengt over het interviewen van mensen met een functiebeperking. In dit deel van het verslag zal er daarom wat dieper worden ingaan op de reacties die ik heb gekregen van de respondenten en zal ik het *rapport* wat ik heb verkregen wat beter beschrijven. In hoofdstuk 4, conclusies, wordt hier dan op teruggekomen en worden de inzichten besproken die uit het *rapport* wat gedurende dit onderzoek is bereikt gehaald kunnen worden.

Het beschrijven van het *rapport* is opgedeeld in vier delen. Er zal worden begonnen met het beschrijven van het geruststellen van de respondenten bij binnenkomst van het onderzoek. Vervolgens zal er wat dieper worden ingaan op het feit dat ik in de introductie van het onderzoek mijn eigen functiebeperking heb benoemd en de reacties die ik daar direct of indirect van de respondenten op heb gekregen. Ten derde wordt er beschreven wat ik heb ervaren van het belang om de respondenten hun eigen verhaal gewoon te laten vertellen zoals zij dat wilden, in een bredere context die voor het onderzoek met de daarbij horende onderzoeksvragen misschien niet altijd even relevant was. Tot slot zal er wat dieper in worden gegaan op de gesprekken die ik na afloop met de respondenten heb gehad en het belang wat dat leek te hebben voor de respondenten.

3.2.1 Binnenkomst

De respondenten wisten van te voren allemaal dat het onderzoek zou gaan over hun functiebeperking en de informatiebehoeftes die ze daarbij hebben. Er kan geen uitspraak worden gedaan of dat het feit dat het onderzoek over hun functiebeperking de respondenten nerveus maakte, of dat dit kwam omdat ze het spannend vonden om aan een onderzoek mee te doen. Een ding is echter wel zeker, zeker dertien van de zestien respondenten maakte een behoorlijk nerveuze indruk bij binnenkomst. Zij leken erg gespannen. Vandaar dat ik eerst begon met een kort gesprekje

over koetjes en kalfjes. Dit was een gesprekje wat vaak maar een zin of vijf duurde, maar het leek de druk zeker wat van de ketel te halen waardoor de respondenten al iets meer ontspannen waren bij het introduceren van het onderzoek.

3.2.2 Het benoemen van mijn functiebeperking

Zoals al eerder besproken in deel 2.4.3.2 van dit verslag, heb ik het introduceren van het onderzoek door het benoemen van mijn eigen functiebeperking iets anders aangepakt dan dat dat normaliter gedaan zou worden. Voor mijn gevoel heeft dit een groot effect gehad op de respondenten. Het aangeven van mijn functiebeperking heeft er echt voor gezorgd dat de respondenten een stuk vrijer en opener durfde te zijn. Dit gaven ze ook letterlijk aan, zowel gedurende het onderzoek als na afloop ervan. Ik heb dit aangegeven in de hoop dat de respondenten minder bang zouden zijn om over hun functiebeperking te praten met mij, maar het aangeven ervan heeft mij voor een groot gedeelte *rapport* opgeleverd, wat ik nu graag zou willen toelichten.

Zoals eerder besproken in dit verslag voelde alle respondenten de neiging om na afloop van het onderzoek nog even na te praten. In deze gesprekjes gaven erg veel respondenten aan dat ze het gesprek met mij als erg prettig hadden ervaren en echt het gevoel hebben gehad dat ik hun begreep. Ook gedurende het gesprek kwam dit tussen de zinnen door wel naar boven, omdat veel begeleiders vaak niet snappen waar een respondent nou echt mee te kampen had of waar hij of zij echt mee zat. Bij mij kregen respondenten het gevoel dat ik wist waar ze mee te kampen hadden en dat ik ze zodoende begreep. Er zijn twee respondenten geweest die na afloop letterlijk hebben gezegd dat het voor hun echt makkelijker maakte om open en vrij over hun functiebeperking te praten nadat ik vertelde dat ik zelf ook een functiebeperking heb, ondanks dat ik er niet bij noemde wat voor functiebeperking precies. Ze gaven hierbij aan dat dit wel meespeelde omdat ze dan minder het gevoel hadden dat ik een bepaald beeld van hen zou krijgen, en dat ze dachten dat ik het beter kon begrijpen wat ze bedoelde wanneer ze iets wilden bespreken. Dit komt ook terug in de drempels die veel respondenten benoemden. In de resultaten met betrekking tot drempels die hierboven in deel 3.1.1 beschreven zijn kwam onder andere naar voren dat respondenten angst hadden om hun functiebeperkingen met andere, ‘normale’ mensen te bespreken. Deze drempel is voor een groot deel weggenomen omdat de angst die de respondenten hebben, omdat ze bang zijn dat er vervelend over hun functiebeperking gedacht of gepraat wordt, voor een groot deel wordt weggenomen aangezien ik als onderzoeker in hetzelfde schuitje zit en ook een functiebeperking heb. Hierdoor voelde de respondenten zich meer op hun gemak gedurende het onderzoek en durfde zij eerder vrijuit te praten.

Na afloop toonde, op een respondent na, ook alle respondenten interesse in mijn functiebeperking. Vrijwel iedereen wilde na afloop wel eens weten wat voor functiebeperking dat ik eigenlijk had en hoe mijn ervaringen waren. Ook wilden veel respondenten weten hoe ik op het onderwerp voor dit onderzoek ben gekomen. Ik denk dat er dus zeker sprake is geweest van een goede relatie tussen mij en de respondenten. Veel respondenten gaven aan echt hun ei kwijt te kunnen bij mij omdat ze het gevoel hadden dat ik hun begreep. Na afloop bleek duidelijk dat ze die interesse ook terug wilde tonen. Vaak gingen de gesprekken verder dan alleen het onderwerp functiebeperkingen, maar gingen de gesprekken over van alles en nog wat. Met de meeste respondenten heb ik gedurende mijn onderzoek dus echt een goede klik opgebouwd, en het feit dat ik zelf een functiebeperking heb heeft hier gigantisch mee geholpen, zoals de respondenten dat zelf hebben aangegeven na afloop, en dat ook gedurende het onderzoek lieten merken.

Deze gesprekken na afloop waren er natuurlijk niet alleen maar voor het plezier, de respondenten bleken deze gesprekken ook wel echt nodig te hebben om even af te schakelen van het onderwerp, aangezien het onderzoek soms best wat moeite koste bij een aantal respondenten aangezien er een voor de respondent, moeilijk onderwerp werd besproken. Gedurende het interview heb ik een aantal keer aangegeven bij een aantal respondenten dat als ze een onderwerp te moeilijk vonden om

erover te praten dat ze dat niet per se hoefde te doen, maar al deze respondenten wilden het onderwerp toch graag met me bespreken, ook al hadden ze hier duidelijk, zichtbaar moeite mee. Ook dit geeft aan dat het *rapport* gedurende de interviews erg sterk was. Zoals gezien in de literatuur van Goudy en Potter (1976) gaat de motivatie bij de respondenten om goed mee te werken aan een onderzoek omhoog wanneer er sprake is van *rapport*. In dit onderzoek was de motivatie van de studenten duidelijk erg hoog, want zelfs bij het geven van antwoorden waar ze het duidelijk moeilijk mee hadden wilden ze het graag kwijt, ook al werd er aangegeven dat ze zo ver absoluut niet hoefde te gaan.

Ook aan andere dingen merkte ik dat de respondenten er waarde aan hechten dat ik ook een functiebeperking heb en dat dat ze het gevoel gaf dat ik ze beter kon begrijpen. Zo was er bijvoorbeeld een respondent die in de wij-vorm sprak, wat aangaf dat ze het gevoel had dat ik dezelfde dingen meemaakte als zij en dingen hetzelfde ervaar, en haar dus ook goed begrijp. Om dit te illustreren citeer ik graag een gedeelte uit dit interview:

'Mensen die goed zijn die gaan altijd voor en wij bleven achter. En, op dat gebied kan iedereen met een beperking zich met elkaar vergelijken, of je nou heel erg slecht ziet of ziek bent of slechthorend bent of een een of ander ledemaat mist en zo, dan kun je wel, op dat punt kunnen wij ons wel met elkaar vergelijken want dan voelen we ons allemaal meer of min minder, we zijn een beetje een last. Want zo werden we vroeger wel gezien.' - Respondent 11

3.2.3 De context laten vertellen

Bij aanvang van het daadwerkelijke onderzoek werden er altijd wat algemenere vragen gesteld. Vaak werden hier dan ook veel te lange en algemene antwoorden op gegeven die uiteindelijk niet echt heel erg van waarde waren, specifiek in de dataverwerking. Toch liet ik dit om meerdere redenen altijd maar zijn gang gaan. Een eerste reden hiervoor was dat de antwoorden die daarna kwamen op de vragen beter te begrijpen waren wanneer ik een duidelijker beeld had van de bredere context. Het begrijpen van de antwoorden waar ik wel iets aan had was daardoor uiteindelijk dus makkelijker. Een tweede reden was dat wanneer de respondenten gewoon vanuit zichzelf van alles vertelde wat nog erg algemeen was, dat het makkelijker werd daar zelf dingen uit te halen waar later op door gevraagd kon worden, zodat ik wel de dingen te weten kwam die ik erg graag weten wou voor dit onderzoek. Ik had in de voorbereiding van het onderzoek een heel aantal vragen voorbereid die ik zou kunnen stellen wanneer het gesprek niet goed zou lopen, maar doordat de respondenten zelf gewoon hun verhaal vertelden en ik daar dingen uit kon halen waar ik wat specifieker op in kon gaan zorgde er eigenlijk voor dat het gesprek voor een heel groot gedeelte vanzelf liep zonder dat ik veel hoefde terug te vallen op de vragen die ik had voorbereid. Zodoende heb ik wel alle informatie kunnen verkrijgen die ik graag wilde hebben van de respondenten, zonder dat ik veel hoefde vast te houden aan de vragen die ik voorbereid had. Dit zorgde er voor dat ik echt een gesprek aan kon gaan met mijn respondenten en ook echt makkelijk geconcentreerd en geïnteresseerd kon blijven luisteren, in plaats van dat ik telkens moest kijken welke vraag ik vervolgens weer zou stellen.

Ik heb gedurende dit onderzoek duidelijk te maken gehad met een groep respondenten die heel angstig waren om te praten over het onderwerp wat ik wilde bespreken, precies zoals het theoretisch kader al had doen vermoeden. Veel respondenten hadden op bepaalde punten echt moeite met het onderwerp te bespreken, en zij gaven ook aan het soms moeilijk te vinden het onderwerp met vreemden zoals een studieadviseur of studentenbegeleiding te bespreken. Het vertellen van de bredere context van de ervaringen die de respondenten hebben gehad, deed de respondenten dan ook zichtbaar goed. Omdat dit over het algemeen het eerste was waar het onderzoek mee begon kregen de respondenten echt de rust om te vertellen wat ze zelf graag kwijt wilden. Het vertellen van de bredere context zorgde dus voor een makkelijk startpunt voor de respondenten, waarna het onderzoek geleidelijk aan steeds moeilijkere onderwerpen ging behandelen. Op die manier kregen de respondenten de tijd om op hun eigen tempo aan het

onderwerp te wennen en zodoende werd er voor mij de tijd geschapen om wat vertrouwen te wekken bij de respondenten. Naarmate het onderzoek vorderde gingen de respondenten zelf ook steeds makkelijker in op onderwerpen, en vertelde ze vanuit zichzelf veel dingen die ik graag weten wou voor dit onderzoek. Ik heb hierbij echt het gevoel gehad dat veel respondenten telkens hun eigen grenzen opzochten aangezien ik een aantal keer heb gemerkt dat respondenten het moeilijk vonden om over iets te praten en daar steeds verder in gingen. Wanneer ik aangaf dat dit niet per se hoefde wilde ze het toch zelf graag. Ik denk dat het hier heel belangrijk bij is geweest om de respondenten echt te laten vertellen wat ze zelf wilde, dus ook de dingen die niet relevant zijn geweest voor het onderzoek. Een aantal respondenten waren ook echt boos om dingen of hadden bepaalde frustraties waar ik helaas niks aan kan doen, maar wat zij wel duidelijk heel erg graag met iemand wilden delen. Ook al was dat misschien niet de informatie of data waar ik naar op zoek was, omdat het me geen antwoorden geeft op mijn onderzoeksvragen, toch denk ik dat dit erg belangrijk is geweest. Omdat respondenten bij mij alles wat ze wilden vertellen, dus ook voor mij nutteloze dingen, konden vertellen, en ik ook daar geïnteresseerd in was versterkte het *rapport*.

3.2.4 Gesprekken na het daadwerkelijke onderzoek

Ik heb gemerkt dat het voor de respondenten heel erg belangrijk was om na het onderzoek nog even verder te praten met mij. Alle respondenten hebben nog minimaal een kwartier tot anderhalf uur bij me gezeten na het onderzoek om over van alles en nog wat te praten. In eerste instantie ging het dan nog altijd over functiebeperkingen, en ook over mijn functiebeperking. Maar ook vele luchtigere dingen werden besproken. Hoe langer zo'n gesprekje duurde hoe meer ontspannen de respondent leek te ogen en hoe meer er werd gelachen. De respondenten leken dit echt nodig te hebben om het onderwerp even los te kunnen laten en weer wat ontspannen te worden. Ook dit geeft weer aan dat het bespreken van het onderwerp functiebeperkingen erg moeilijk is voor iemand die over zijn functiebeperking moet praten.

4. Conclusies

Aan het eind van het eerste hoofdstuk van dit onderzoeksverslag is er een onderzoeksvraag met twee bijbehorende deelvragen naar voren komen rollen. Na het uitvoeren van het gehele onderzoek, en het beschrijven van de resultaten is het dan ook tijd om een antwoord te gaan geven op deze vragen. Dit zal dan ook gebeuren in dit vierde hoofdstuk. Naast de antwoorden die worden gegeven op de onderzoeksvragen zal in dit hoofdstuk ook een conclusie worden gegeven met betrekking tot de reikwijdte van de conclusies die zijn getrokken.

4.1 Conclusies met betrekking tot de onderzoeksvragen

Zoals hierboven ook al aangegeven is, zijn er aan het einde van hoofdstuk een, één hoofdvraag en twee deelvragen opgesteld. Deze vragen luidden daarbij als volgt:

Hoofdvraag: *Hoe kan studentenbegeleiding hun informatievoorziening het beste laten aansluiten op de behoeften die studenten met een functiebeperking hebben wanneer het gaat over het overkomen van drempels bij het zoeken naar begeleiding bij studentenbegeleiding?*

Deelvraag 1: *Welke drempels worden er door studenten met een functiebeperking ervaren wanneer ze begeleiding krijgen of zoeken bij studentenbegeleiding?*

Deelvraag 2: *Welke behoeften bestaan er bij de studenten met een functiebeperking met betrekking tot de informatie die zij krijgen van studentenbegeleiding?*

Om een goed antwoord te verkrijgen op de hoofdvraag is het van belang eerst een antwoord te geven op de twee deelvragen. Daarom zal er eerst een antwoord worden gegeven op deelvraag één,

en daarna een antwoord op deelvraag twee. Wanneer op deze vragen een passend antwoord is gegeven zal het concluderende antwoord op de hoofdvraag worden geformuleerd.

4.1.1 Conclusie met betrekking tot *drempels*

Uit het theoretisch kader is duidelijk naar voren gekomen dat mensen met een functiebeperking veel moeite kunnen hebben met begeleiding of hulp te accepteren. Maar gold dit ook voor studenten, wanneer het ging om begeleiding die niet zo zeer persoonlijk, maar vooral studiegericht is? Het antwoord hierop is heel simpel. Ja, ook dan geldt dat studenten veel moeite hebben die begeleiding op te zoeken en te accepteren. Dat is iets wat op meerdere manieren uit dit onderzoek is gebleken, en wat dus aangeeft dat de studenten met een functiebeperking op de Universiteit van Twente zeker drempels ervaren wanneer het gaat om begeleiding zoeken of accepteren bij studentenbegeleiding. Dit betekend dus ook dat er een antwoord kan worden gegeven op de eerste deelvraag, welke drempels worden er door studenten met een functiebeperking ervaren wanneer ze begeleiding krijgen of zoeken bij studentenbegeleiding? Een korte samenvatting van het antwoord dat op deze eerste deelvraag kan worden gegeven is dat de studenten een aantal praktische/op kennis beruste drempels ervaren, en een aantal persoonlijke drempels die zij moeten overwinnen.

Wat de praktische/op kennis beruste drempels betreft zijn er vier soorten drempels te onderscheiden:

1) Studenten hebben geen duidelijk beeld van studentenbegeleiding. Dit houdt in dat niet duidelijk is wat studentenbegeleiding inhoudt, wat zij doen, wat voor begeleiding zij kunnen bieden, waar studentenbegeleiding uit bestaat, bij wie men zich moet melden voor welke begeleiding, en waar studentenbegeleiding te vinden is. Dit veroorzaakt een drempel omdat studenten niet weten dat ze met hun probleem bij studentenbegeleiding terecht kunnen.
2) Ten tweede is er onzekerheid over het proces. Er wordt door studentenbegeleiding niet duidelijk gecommuniceerd over hoe een begeleidingsproces loopt. Dit veroorzaakt een drempel voor studenten omdat ze willen weten waar ze aan toe zijn, en dat weten ze op dit moment niet. Hierdoor is het moeilijk om de kosten en baten afweging te maken. Aangezien begeleiding altijd tijd en moeite kost willen de studenten graag weten of deze tijd en moeite opweegt tegen de voordelen van begeleiding en dat kunnen ze momenteel niet inschatten waardoor ze gauwer geneigd zijn begeleiding uit te stellen.
3) Ook is voor studenten niet duidelijk wanneer ze in aanmerking komen voor begeleiding of bepaalde regelingen. Het is niet altijd even duidelijk of hun functiebeperking wel 'beperkt' genoeg is om in aanmerking te komen voor de begeleiding die studentenbegeleiding biedt.
4) In sommige gevallen is het ook niet duidelijk dat de beperking van de student ook als een functiebeperking wordt bestempeld. Een aantal functiebeperkingen nemen meer beperkingen met zich mee dan alleen een beperking in het functioneren. Zodoende dat studenten hun beperking niet altijd als een functiebeperking bestempelen, en zich niet aangesproken voelen door studentenbegeleiding.

Ook wat de persoonlijke drempels betreffen zijn er een aantal soorten drempels. Deze vijf drempels kunnen als volgt gedefinieerd worden:

1) Wanneer studenten op zoek willen gaan naar begeleiding bij studentenbegeleiding, dan zullen zij ook van zichzelf moeten accepteren dat ze een beperking hebben en daarmee voor hun gevoel anders zijn dan normale mensen. Deze acceptatie kan erg moeilijk zijn en daarom wordt het zoeken van begeleiding uitgesteld.
2) De studenten geven aan bang te zijn dat andere mensen uit hun omgeving erachter komen dat zij begeleiding nodig hebben wanneer ze voor deze begeleiding kiezen. Zij zijn bang dat andere mensen hun anders zullen gaan zien of anders over hun zullen denken, vervelende opmerkingen gaan maken en/of de student als minder gaan zien door de functiebeperking. Door de angst dat andere erachter komen durven veel studenten dus niet de begeleiding te zoeken die zij eigenlijk nodig hebben.

3) Een derde drempel is dat studenten het idee hadden dat wanneer ze begeleiding zouden krijgen, ze een deel van hun autonomie moesten inleveren. Ze hebben het gevoel wanneer ze begeleiding nodig hebben dat ze het niet meer zelf kunnen en het niet meer in de hand te hebben. Daarom stellen ze begeleiding het liefst zo lang mogelijk uit.
4) Nieuwe begeleiding betekend vaak ook een nieuwe begeleider, en dit is iets waar veel studenten van aangeven tegen op te kijken. Een functiebeperking bespreken met een vreemde is iets wat als erg lastig wordt ervaren. Uit het *rapport* wat ik heb verkregen, en ook in het derde hoofdstuk, resultaten, heb beschreven, kan echter wel geconcludeerd worden dat het bespreken van een functiebeperking vele malen makkelijker wordt wanneer men dit kan doen met iemand die in hetzelfde schuitje zit. Er bestaat dus een drempel om begeleiding te zoeken omdat de nieuwe begeleider een vreemde is voor de student, echter de drempel zal worden verlaagd wanneer deze begeleider zelf ook een functiebeperking heeft.
5) Studenten hebben niet altijd evenveel vertrouwen in het effect van de begeleiding, waardoor ze een grotere drempel ervaren om de begeleiding te proberen. Bij studiegerichte begeleiding blijkt wel een minder grote drempel te worden ervaren dan begeleiding op persoonlijk vlak.

4.1.2 Conclusie met betrekking tot *informatiebehoeften*

Naast het onderzoeken van drempels is er ook gekeken naar de informatiebehoeften die de studenten met een functiebeperking op de UT hebben. Hierbij was de volgende deelvraag opgesteld: Welke behoeften bestaan er bij de studenten met een functiebeperking met betrekking tot de informatie die zij krijgen van studentenbegeleiding? Ook hier waren de ondervraagde studenten vrij helder in en lieten duidelijk blijken waar zij behoefte aan hadden. Deze punten kunnen als volgt worden samengevat:

1) De ronduit grootste informatiebehoefte die de studenten aankaarten, en die op dit moment het minst wordt bevredigd is informatie over studentenbegeleiding. De studenten willen graag meer informatie over/een beter overzicht hebben met betrekking tot:
   - Wat studentenbegeleiding inhoudt
   - Wat voor vormen van begeleiding er worden aangeboden (trainingen, cursussen, een op een gesprekken, enzovoorts)
   - Waar begeleiding in wordt geboden
   - Bij wie welke specifieke begeleiding gezocht moet worden (bij een studentenpsycholoog, een studentendecaan, of een diversiteitscoördinator, enzovoorts)
   - Waar studentenbegeleiding te vinden is
2) Wat betreft het gebruik van 'Rode Balie' als synoniem voor studentenbegeleiding zijn de studenten het erover eens dat dit geen meerwaarde heeft, of zelfs voor verwarring kan zorgen. De behoefte van de studenten is dan ook om studentenbegeleiding gewoon te benoemen bij wat het is, namelijk studentenbegeleiding.
3) Studentenbegeleiding geeft op dit moment informatie over- en begeleiding in de volgende thema's: regelingen met betrekking tot studievertraging, regelingen met betrekking tot financiën, regelingen met betrekking tot BSA/harde knip, studievaardigheden, studievoorzieningen/-faciliteiten, doorstroom naar de master en doorstroom naar de arbeidsmarkt. Dit zijn allen thema's waar de studenten een informatiebehoefte naar hebben. De behoefte is er zelfs om er meer informatie te krijgen over alle thema's dan dat er op dit moment wordt verschaft door studentenbegeleiding. Dit geldt vooral voor de thema's doorstroom naar de arbeidsmarkt, doorstroom naar de master, studievoorzieningen/-faciliteiten en studievaardigheden.
4) Studenten hebben ook informatiebehoeften waar studentenbegeleiding op dit moment nog helemaal geen informatie over verschaft. Het gaat hier om actuele informatie over het nieuwe Twentse onderwijsmodel en hoe dit in relatie staat met studeren met een functiebeperking. Hetgeen waar de studenten dan vooral in geïnteresseerd zijn, zijn de

uitzonderingsregelingen die zullen worden getroffen voor studenten met een functiebeperking.

5) Een ander thema wat is aangekaart als waar studenten nog wel behoefte aan zouden kunnen hebben is de regelingen rondom studeren met een functiebeperking in het buitenland. Deze regelingen blijken niet in alle landen hetzelfde te zijn en studenten zouden hier graag meer informatie over willen ontvangen van studentenbegeleiding wanneer zij plannen hebben om in het buitenland te gaan studeren voor een periode.
6) Aangezien veel studenten voordat ze begeleiding kregen bij studentenbegeleiding niet wisten dat studentenbegeleiding er was of niet precies wisten wat ze deden, en in veel gevallen terecht komen bij studentenbegeleiding doordat bekenden ze op studentenbegeleiding attendeerden, geven ze aan de behoefte te hebben gehad veel pro-actiever benaderd te worden door studentenbegeleiding door middel van hun informatievoorziening. Hierbij geven ze aan dat wanneer je niet weet dat zoiets als studentenbegeleiding bestaat, dat je er ook niet zelf naar op zoek gaat, dus moet studentenbegeleiding actiever op zoek naar de mensen die begeleiding nodig hebben.

4.1.3 Conclusie met betrekking tot de hoofdvraag en aanbevelingen

Nu er een antwoord is gegeven op de twee deelvragen van dit onderzoek is het ook mogelijk een antwoord te geven op de hoofdvraag, welke als volgt luidde:

Hoe kan studentenbegeleiding hun informatievoorziening het beste laten aansluiten op de behoeften die studenten met een functiebeperking hebben wanneer het gaat over het overkomen van drempels bij het zoeken naar begeleiding bij studentenbegeleiding?

Gedurende dit onderzoek is er naar voren gekomen dat studenten met een functiebeperking twee soorten drempels kunnen ervaren wanneer zij zich willen/moeten melden voor begeleiding bij studentenbegeleiding. Dit zijn praktische/op kennis beruste drempels en persoonlijke drempels. Wanneer we kijken naar de praktische/op kennis beruste drempels die de studenten ervaren dan valt het op dat deze voor een groot gedeelte overlappingen hebben met de informatiebehoeften die de studenten hebben. Wanneer men de huidige informatievoorziening van studentenbegeleiding dan ook meer zou aanpassen naar de informatiebehoeften die de studenten met een functiebeperking hebben, dan zou een deel van deze praktische/op kennis beruste drempels al kunnen worden verlaagd, waardoor het melden bij studentenbegeleiding voor begeleiding al makkelijker zou kunnen worden voor de studenten met een functiebeperking. Deze aanpassingen zouden in dit geval het volgende inhouden:

- Meer informatie aanbieden over wat studentenbegeleiding inhoudt. Informatie die hierin opgenomen kan worden en waar studenten ook behoefte aan hebben is:
    - Informatie over wat studentenbegeleiding is en waar het uit bestaat
    - Informatie over wat voor vormen begeleiding er worden aangeboden door studentenbegeleiding
    - Informatie over thema's waar studentenbegeleiding begeleiding in kan bieden
    - Informatie over bij wie welke specifieke begeleiding gezocht moet worden (bij een studentenpsycholoog, een studentendecaan, of een diversiteitscoördinator, enzovoorts)
    - Informatie over waar studentenbegeleiding te bezoeken is
- Ga informatie pro-actiever aanbieden zodat studenten ook te weten komen dat studentenbegeleiding bestaat, en begeleiding kan bieden wanneer men gedurende de studie problemen ondervind door een functiebeperking.
- Meer informatie aanbieden over hoe verschillende procedures kunnen lopen wanneer men aan de slag zou willen gaan met begeleiding binnen studentenbegeleiding.
- Meer informatie aanbieden over wanneer men in aanmerking komt voor begeleiding of speciale regelingen.

- Geef binnen de informatievoorziening duidelijk aan wat studentenbegeleiding onder een functiebeperking verstaat, zodat verschillende studenten zich eerder aangesproken zouden voelen. Geef ook duidelijk aan binnen de informatievoorziening dat iedere student met problemen wordt geholpen, niet alleen studenten met een functiebeperking, wederom zodat verschillende studenten zich eerder aangesproken zouden voelen.

De studenten hebben ook aangegeven een aantal persoonlijke drempels te ervaren wanneer het gaat om het melden bij studentenbegeleiding of het accepteren van de begeleiding die zij bieden. Deze drempels zijn helaas een stuk lastiger te beïnvloeden met behulp van de informatievoorziening van studentenbegeleiding omdat deze drempels geen direct gevolg zijn van een gebrek aan kennis. Toch zijn er een aantal aanpassingen die kunnen worden toegepast in de huidige informatievoorziening, die eventueel invloed zouden kunnen hebben op een aantal deze persoonlijke drempels en angsten die de studenten ervaren. Hieronder zijn deze aanpassingen kort geformuleerd:

- Studenten geven aan bang te zijn dat andere mensen uit hun omgeving erachter komen dat zij begeleiding nodig hebben. Verwerk daarom in de informatievoorziening dat studentenbegeleiding verder geen uitspraken doet naar anderen partijen, zoals bijvoorbeeld docenten, studieadviseurs of medestudenten over het feit dat de student begeleiding krijgt bij studentenbegeleiding, als de student dit liever niet heeft. Leg via de informatievoorziening ook uit dat de student slechts één begeleider krijgt die alles wat er wordt verteld binnen vier muren houdt.
- Studenten zijn ook bang dat ze een deel van hun autonomie kunnen verliezen wanneer ze begeleiding nodig hebben. Dit blijkt in de praktijk echter mee te vallen volgens de studenten omdat de keus altijd bij hun ligt. Verwerk daarom in de informatievoorziening dat alle begeleiding die de student krijgt bij studentenbegeleiding op basis van zijn of haar eigen keuzes is.
- Studenten blijken begeleiding makkelijker te accepteren wanneer ze kunnen praten met iemand die in hetzelfde schuitje zit, oftewel, het is makkelijker voor studenten wanneer ze begeleiding krijgen van een begeleider die zelf ook een functiebeperking heeft. Wanneer er begeleiders zijn binnen studentenbegeleiding die zelf ook een functiebeperking hebben, dan kan het verstandig zijn deze functiebeperking ook kort te bespreken met de student, omdat dit voor de student drempelverlagend kan werken.
- Studenten blijken in een aantal gevallen meer vertrouwen te hebben in studiegerichte begeleiding dan in begeleiding op persoonlijk vlak. Nu is dit ook iets waar studentenbegeleiding zich meer mee bezighoudt. Het is dan ook verstandig binnen de informatievoorziening meer te gaan benadrukken dat de begeleiding vooral studiegericht is. Benoem hierbij ook de zeven thema's waarin studentenbegeleiding begeleiding biedt. Geef deze thema's meer aandacht dan voorheen is gedaan, aangezien de studenten ook hebben aangegeven meer behoefte te hebben aan informatie over al deze thema's. De zeven thema's waar studentenbegeleiding begeleiding in kan bieden en informatie over geeft waren achtereenvolgens:
    - Regelingen met betrekking tot studievertraging
    - Regelingen met betrekking tot financiën
    - Regelingen met betrekking tot BSA/harde knip
    - Studievaardigheden
    - Studievoorzieningen/-faciliteiten
    - Doorstroom naar de master
    - Doorstroom naar de arbeidsmarkt

    Vooral bij de dikgedrukte thema's gaven de studenten aan de behoefte te hebben naar meer informatie.

Wanneer er wordt gekeken naar de praktische/op kennis beruste drempels, dan blijkt daar ook wel uit dat drempels kunnen worden verlaagd wanneer de informatievoorziening duidelijk, helder en transparant is, en aansluit op de informatiebehoeften die de studenten hebben. Buiten de bovengenoemde informatiebehoeften zijn er nog drie andere informatiebehoeften genoemd door de studenten. Om begeleiding van studentenbegeleiding aantrekkelijker te maken kan het dus verstandig zijn om ook deze behoeften mee te nemen in een verbeterde informatievoorziening, ook al is uit dit onderzoek niet gebleken dat deze informatiebehoeften een directe invloed hebben op ervaren drempels. De drie aanpassingen waar het hier om gaat kunnen als volgt gedefinieerd worden:

- Het gebruik van 'Rode Balie' als synoniem voor studentenbegeleiding heeft geen meerwaarde voor de studenten en kan zelfs als verwarrend worden ervaren. Het advies is daarom ook om dit synoniem niet meer te gebruiken en studentenbegeleiding gewoon studentenbegeleiding te noemen.
- Studenten hebben aangegeven informatie te missen over veranderingen binnen het onderwijs. Hierbij doelde ze op het nieuwe Twentse onderwijsmodel. Het advies is om meer informatie te gaan verschaffen over de regelingen die worden getroffen met studenten met een functiebeperking wat betreft het nieuwe onderwijsmodel, zo actueel als dit mogelijk is.
- Studenten hebben aangegeven informatie te missen over studeren met een functiebeperking in het buitenland. In het buitenland schijnen de regelingen niet altijd hetzelfde te zijn als in Nederland wanneer het aankomt op studeren met een functiebeperking. Het advies aan studentenbegeleiding is dan ook om zich meer te verdiepen in de regelingen die in het buitenland gelden en deze verzamelde informatie meenemen in de informatievoorziening van studentenbegeleiding.

4.2 Reikwijdte van de conclusies

De groep respondenten is een behoorlijk diverse groep geweest. Zo zijn bijna alle categorieën functiebeperkingen vertegenwoordigd door de groep respondenten, en zijn de respondenten voor bijna alle soorten begeleiding terecht gekomen bij studentenbegeleiding. Daarnaast bestond de groep respondenten uit zeven mannen en negen vrouwen, wat aangeeft dat de man-vrouw verhouding ook redelijk fiftyfifty is. De groep respondenten bestond uit zowel bachelor- als masterstudenten en varieerde van eerstejaarsstudenten tot en met zevendejaarsstudenten. De groep is dus vrijwel net zo divers als wanneer men kijkt naar alle studenten met een functiebeperking die bij studentenbegeleiding geregistreerd staan. De onderzoeksresultaten die uit dit onderzoek naar voren zijn gekomen zijn dus ook redelijk representatief voor alle studenten met een functiebeperking die bij studentenbegeleiding op de Universiteit van Twente geregistreerd staan.

Echter, de reikwijdte van de onderzoeksresultaten is groter dan alleen de geregistreerde studenten met een functiebeperking bij studentenbegeleiding. Omdat de informatiebehoeften die naar voren zijn gekomen gedurende dit onderzoek, en die in dit hoofdstuk geformuleerd staan, voor een groot gedeelte ook gebaseerd zijn op de ervaringen die de ondervraagde studenten hadden van de tijd voordat ze bij studentenbegeleiding begeleiding kregen en geregistreerd stonden, zijn de behoeften ook representatief voor studenten met een functiebeperking op de Universiteit van Twente die op zoek zijn naar begeleiding bij studentenbegeleiding maar dus nog niet geregistreerd staan.

De aanpassingen, genoemd in deel 4.1 van dit verslag, die studentenbegeleiding kunnen doen om beter te voldoen aan de informatiebehoeften die studenten met een functiebeperking hebben wanneer het gaat over het overkomen van drempels, gelden dus voor twee groepen studenten. Allereerst de groep studenten met een functiebeperking die al wel geregistreerd staan bij studentenbegeleiding op de UT, en daarnaast de groep studenten met een functiebeperking op de

UT die nog op zoek zijn naar begeleiding met betrekking tot hun functiebeperking maar die nog niet geregistreerd staan bij studentenbegeleiding.

Omdat de informatiebehoeften en drempels die zijn onderzocht specifiek over studentenbegeleiding op de UT en de UT gingen zijn de conclusies die worden getrokken, en de aanpassingen die worden genoemd in deel 4.1 ook echt puur alleen van toepassing op studenten met een functiebeperking die wel al, of nog niet, geregistreerd staan bij studnetenbegeleiding op de UT. Echter, op basis van het verkregen *rapport* kan ook de conclusie worden getrokken dat de drempel wordt verlaagd bij studenten om over een functiebeperking te praten, wanneer dit kan met iemand die ook een functiebeperking heeft en zodoende in hetzelfde schuitje zit. Deze bevindingen zijn niet UT specifiek en vandaar dat deze conclusie een grotere reikwijdte heeft dan de informatiebehoeften en drempels die de studenten hebben aangekaart. Omdat vrijwel alle categorieën functiebeperkingen zijn meegenomen in dit onderzoek, vrijwel alle studiejaren zijn meegenomen in dit onderzoek, zowel studenten van bachelor- als masteropleidingen zijn ondervraagd en er een redelijke man-vrouw verhouding is kan dan ook worden gezegd dat voor deze specifieke conclusie geld, dat deze representatief is voor alle studenten met een functiebeperking, ook van buiten de UT.

5. Discussie

Nu de conclusies die getrokken kunnen worden naar aanleiding van dit onderzoek duidelijk zijn is het goed om te kijken naar de sterke en de zwakke kanten van dit onderzoek, zodat de waarde van de conclusies duidelijk worden. Tot slot zullen er ook een aantal aanbevelingen worden gedaan voor eventueel vervolgonderzoek.

5.1 Sterke en zwakke kanten van het uitgevoerde onderzoek

In dit deel van het onderzoeksverslag zal er worden gekeken naar hoe sterk het uitgevoerde onderzoek eigenlijk is. Dit zal worden gedaan door eerst de waarde van objectiviteit versus subjectiviteit met elkaar te vergelijken. Daarna zal er dieper worden ingegaan op hoe de bevindingen in dit onderzoek zich verhouden met de bevindingen die in vakliteratuur naar voren zijn gekomen, beschreven in het theoretisch kader. Tot slot zal er worden gekeken naar de nieuwe inzichten die dit onderzoek met zich meebrengen.

5.1.1 Objectiviteit versus subjectiviteit

Normaliter is het gebruik van voornaamwoorden als ik, mij en mijn in een onderzoeksverslag erg omstreden (Jansen, Steehouder & Gijsen, 2006). Het bezwaar hierop is dat dit de gewenste neutraliteit en objectiviteit van de verslaglegging bedreigt (Jansen, Steehouder & Gijsen, 2006). Toch is er in dit onderzoeksverslag voor gekozen om bij het beschrijven van het *rapport* deze voornaamwoorden toch te gebruiken. Dit is uiteraard niet zonder reden gedaan.

Om te beginnen is de rol van objectiviteit en subjectiviteit binnen een onderzoek al jaren een veel bediscussieerd onderwerp binnen allerlei wetenschappen, niet alleen binnen de sociale- of gedragswetenschappen (De Jong, 1994; Neutjens, 1994; Nabuurs, 2011; May & Mumby, 2005). Objectiviteit in een onderzoek is natuurlijk van een groot belang. Objectiviteit zorgt ervoor dat een onderzoek, en met name ook de onderzoeksresultaten betrouwbaar zijn. Pure objectiviteit daarentegen bestaat niet (De Jong, 1994; Neutjens, 1994; Nabuurs, 2011). Wanneer men keuzes maakt bij het schrijven van een onderzoeksverslag hebben de eigen gedachten en de eigen achtergrond altijd invloed op wat er wel of niet wordt meegenomen in een onderzoeksverslag bijvoorbeeld (De Jong, 1994; Neutjens, 1994; Nabuurs, 2011). Feiten zijn inderdaad feiten, echter, het is altijd de keus van degene die het onderzoeksverslag schrijft welke feiten er worden meegenomen in het verslag (Nabuurs, 2011). Een onderzoeksverslag is daarom nooit puur objectief. Natuurlijk is het wel belangrijk om een verslag zo objectief mogelijk te schrijven, en dit is dan ook wat

in dit verslag is geprobeerd te doen door alleen zaken mee te nemen in de resultaten die meermaals, en bij verschillende respondenten terugkwamen.

Wanneer we kijken naar de gebruikte onderzoeksmethode voor dit onderzoek, dan kan er worden gesteld dat een van de voordelen van het gebruik van de interviewtechniek is dat men meer informatie kan verkrijgen dan alleen op het verbale aspect (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Wanneer men een respondent doet interviewen is er ook non-verbale communicatie die een rol speelt (Baarda, De Goede & Teunissen, 2009). Deze non-verbale communicatie kan net zo goed als de verbale communicatie ook veel informatie bieden. Deze non-verbale communicatie heeft ook in dit onderzoek een grote rol gespeeld. Echter, bij het analyseren van non-verbale communicatie is het heel lastig om subjectiviteit geen rol te laten spelen. Het analyseren hangt er heel erg vanaf hoe de onderzoeker dingen opvat en hoe bepaalde non-verbale communicatie bij hem of haar binnenkomt. In dit onderzoek is er toch voor gekozen om deze non-verbale communicatie mee te laten spelen in de onderzoeksresultaten, en dan met name bij het beschrijven van het *rapport*. Dit is gedaan omdat deze non-verbale communicatie rijke inzichten heeft gegeven over hoe men vertrouwen kan winnen bij mensen met een functiebeperking. Het gaat hier dan met name erom dat er een grote drempel wordt weggenomen bij studenten met een functiebeperking om hun functiebeperking te bespreken met een vreemde wanneer deze zelf ook een functiebeperking heeft. De inzichten die hier mede door objectieve subjectiviteit naar boven zijn gekomen waren niet aan het daglicht gekomen als het onderzoek was uitgevoerd door een onderzoeker zonder functiebeperking. Objectieve subjectiviteit kan dus belangrijk zijn voor een onderzoek. In dit onderzoek is geprobeerd de objectieve subjectiviteit vast te houden door alleen zaken te beschrijven die regelmatig, en bij meerdere respondenten terugkwamen gedurende de onderzoeken.

Terugkomend op het feit dat er binnen dit onderzoek toch is geschreven met voornaamwoorden, ook dit heeft een reden. Jansen, Steehouder en Gijsen (2006) geven aan dat wanneer men eigen beslissingen beschrijft, dat het de voorkeur heeft duidelijk aan te geven wie precies deze beslissingen gemaakt heeft. Hierbij kunnen eventueel als het moet toch voornaamwoorden bij worden gebruikt. Aangezien het in dit onderzoek een rol heeft gespeeld dat ik als onderzoeker, en niemand anders, een functiebeperking heb, en dit ook een grote bepalende factor is geweest, is er daarom voor gekozen om toch voornaamwoorden te gebruiken in dit verslag. Deze keuze van objectieve subjectiviteit is dus gebaseerd op de bepalende factor dat ik als onderzoeker een functiebeperking heb, en dit rijke inzichten met zich mee heeft gebracht.

5.1.2 Bevindingen ten opzichte van literatuur

Wanneer men kijkt naar de literatuur die is beschreven in het theoretisch kader, dan blijkt toch dat deze veel overeenkomsten heeft met de uitkomsten die naar voren zijn gekomen in dit onderzoek. Zo is een heel sterk punt wat in dit onderzoek ook heel duidelijk naar voren is gekomen, wat ook duidelijk in de literatuur uit het theoretisch kader naar voren kwam, dat mensen met een functiebeperking ontzettend veel moeite kunnen ervaren om over hun functiebeperking te praten met vreemden (Boevink & Dröes, 2005; Gagne, 2004; Ralph, 2000; Young & Ensing, 1999; Kulkarni, 2012; Kulkarni & Lengnick-Hall, 2011; Colella, 1994; Lee, 1997; Lee, 2002). Dit werd zowel mondeling als non-verbaal ook heel duidelijk aangegeven door de respondenten in dit onderzoek, zoals dit ook in het beschreven *rapport* terug te vinden is (beschreven in het resultatenhoofdstuk, hoofdstuk drie).

In het theoretisch kader zijn ook een aantal problemen opgesomd waar studenten met een functiebeperking mee te maken hebben gedurende hun studie (Verwey-Jonker Instituut, 2005; Van der Veen, De Jong, Van Leeuwen & Korteweg, 2004; Severiens e.a., 2009; Inspectie van het onderwijs, 2010; Stapel, 2007; Hofmeester, 2002). De respondenten gaven vanuit zichzelf ook aan deze problemen te ervaren. Zo hebben studenten met een functiebeperking bijvoorbeeld vaker last van studievertraging, iets wat regelmatig werd benoemd door verschillende respondenten. Ook is er in het theoretisch kader naar voren gekomen dat studenten met een functiebeperking vaak een deuk

in hun zelfvertrouwen oplopen. Ook dit is helaas iets wat inderdaad vaak voorkwam onder de respondenten. Veel respondenten hadden het gevoel minder te zijn dan andere 'normale' mensen en waren soms onzeker over hun studievoortgang. Ook is uit onderzoek gebleken dat studenten met een functiebeperking vaak een grote mate van stress ervaren voor een tentamen. Dit is ook iets wat bij verschillende respondenten naar voren is gekomen, en waar sommige respondenten ook begeleiding voor krijgen. Uit onderzoek is ook gebleken dat studenten met een functiebeperking door de ervaren druk geen tijd vinden naast hun studie om betaald werk uit te voeren, ook dit is een feit wat werd aangekaart door een van de respondenten.

In het theoretisch kader is er ook een gedeelte naar voren gekomen over persoonlijke factoren en hoe deze in verband staan met acceptatie van hulp of begeleiding. Hieruit kwam naar voren dat uit een onderzoek naar slechthorenden is gebleken dat mensen eerder geneigd zijn op zoek te gaan naar hulp wanneer deze hulp zeker meer voordelen kan bieden dan belemmeringen (Cornally & McCarthy, 2011; Meyer & Hickson, 2012). Daarnaast is het zoeken naar hulp ook afhankelijk van de mate en de ernst van de functiebeperking (Meyer & Hickson, 2012). Wanneer de beperking erg hinderlijk is zijn mensen ook eerder geneigd hulp te zoeken (Meyer & Hickson, 2012). Dit zijn drie zaken die ook duidelijk werden aangekaart door de ondervraagde respondenten. Vandaar ook dat door de respondenten werd aangekaart meer informatie te willen over het proces van de begeleiding die studentenbegeleiding biedt. Begeleiding kost namelijk veel tijd en moeite, en door te weten hoe het proces in elkaar zit kan er beter worden ingeschat hoeveel tijd en moeite de begeleiding kost en of deze tijd en moeite het waard is om aan de begeleiding te beginnen. Oftewel, wegen de voordelen wel op tegen de belemmeringen. Dit werd overigens niet alleen door de slechthorende respondent aangekaart, maar dit is iets wat meerdere respondenten met verschillende functiebeperkingen hebben aangegeven. Uit dit onderzoek is ook vaker naar voren gekomen dat studenten eerder geneigd zijn begeleiding te zoeken wanneer zij zelf duidelijk door hebben problemen te ervaren ten gevolge van hun functiebeperking. Een aantal respondenten heeft aangegeven eerder niet door te hebben gehad problemen te hebben door hun functiebeperking, pas op het moment dat ze dit wel doorhadden stonden ze pas open voor begeleiding van studentenbegeleiding. De studenten hebben ook aangegeven pas op zoek te willen gaan naar begeleiding wanneer de problemen die ze hadden als erg hinderlijk werden ervaren.

In het beschreven theoretisch kader in dit verslag is ook naar voren gekomen dat mensen met een functiebeperking gevoelens van angst kunnen ervaren wanneer zij op zoek gaan naar begeleiding bij nieuwe mensen (Kulkarni, 2012; Kulkarni & Lengnick-Hall, 2011; Colella, 1994). Ook dit gegeven is weer vastgesteld gedurende dit onderzoek. Het gevoel van angst bij het zoeken van begeleiding is zowel direct als indirect aangekaart door verschillende studenten. Ook het krijgen van een nieuwe begeleider is iets wat direct werd aangekaart als onprettig door de respondenten gedurende dit onderzoek. In een onderzoek van Raes (2012) is naar voren gekomen dat mensen met een functiebeperking ook bang zijn voor de vooroordelen die andere, nieuwe, vreemde mensen kunnen hebben, en dit ook een van de redenen is waarom mensen met een functiebeperking minder geneigd zijn begeleiding of hulp te zoeken die zij nodig hebben. Ook dit gegeven is als drempel naar voren gekomen in dit onderzoek.

Uit bovenstaande punten kan geconcludeerd worden dat de gevonden onderzoeksresultaten die zijn verkregen gedurende dit onderzoek, en worden gepresenteerd in dit onderzoeksrapport, voor een groot gedeelte samenlopen met de resultaten die zijn verkregen gedurende eerdere onderzoeken. Daarnaast zijn er geen punten naar voren gekomen gedurende dit onderzoek die eerder onderzoek tegenspreken. De kans dat de resultaten die verkregen zijn in dit onderzoek dan ook betrouwbaar zijn, is erg groot. Ook kan op basis van deze informatie gezegd worden dat de gevonden resultaten en de getrokken conclusies zeker representatief zijn voor de genoemde groepen, namelijk studenten met een functiebeperking op de UT die zijn aangemeld, of nog niet zijn aangemeld bij studentenbegeleiding.

5.1.3 Nieuwe inzichten

De resultaten die gepresenteerd zijn gedurende dit onderzoek bevestigen niet alleen maar feiten die naar voren zijn gekomen uit eerdere uitgevoerde onderzoeken. Dit onderzoek brengt ook een aantal nieuwe op zich zelf staande bevindingen met zich mee. Zo is in dit onderzoek onder andere naar voren gekomen dat het drempelverlagend werkt voor mensen met een functiebeperking om deze beperking te bespreken wanneer zij dit kunnen doen met iemand die zelf ook een functiebeperking heeft. Dit komt omdat de angst voor de gesprekspartner minder wordt en omdat er meer begrip is binnen het gesprek. Wanneer mensen met een functiebeperking hun beperking moeten bespreken met iemand zonder een functiebeperking wordt er namelijk een angst ervaren. Angst dat de gesprekspartner bijvoorbeeld vervelende opmerkingen gaat maken of degene met een functiebeperking bijvoorbeeld als minder ziet. Deze angst valt voor een deel weg wanneer de functiebeperking kan worden besproken met iemand die zelf ook een functiebeperking heeft omdat de gesprekspartner dan bij wijze van spreken in hetzelfde schuitje verkeerd. Dit zorgt er gelijk voor dat er veel meer begrip wordt ervaren gedurende zo'n gesprek tussen de gesprekspartners.

Daarnaast is in dit onderzoek duidelijk naar voren gekomen wat voor drempels studenten met een functiebeperking ervaren wanneer het gaat om het zoeken naar studiegerichte begeleiding. Hierbij zijn vier praktische/op kennis beruste drempels en vijf persoonlijke drempels te onderscheiden. Wanneer men kijkt naar de drempels die studenten met een functiebeperking kunnen ervaren op het persoonlijk vlak, dan voegen deze nog een aantal dingen toe aan de eerder beschreven literatuur in het theoretisch kader. Zo ervaren mensen een drempel omdat ze voor zichzelf de functiebeperking nog niet volledig hebben geaccepteerd, omdat ze voor hun gevoel dan anders zijn dan andere mensen. Dit geeft een onplezierig gevoel waardoor het accepteren van de functiebeperking wordt bemoeilijkt. Ook zijn mensen bang hun autonomie te verliezen wanneer ze op zoek gaan naar begeleiding. Wanneer ze op zoek moeten naar begeleiding dan geeft dit ze een gevoel van falen en het idee dat ze het niet meer zelf kunnen behapstukken. Ze hebben het idee zich dan afhankelijk te moeten opstellen en dat is iets wat een drempel veroorzaakt. Tot slot kunnen ervaringen in het verleden ook meewerken aan het makkelijk of moeilijk accepteren van begeleiding. Wanneer men in het verleden veel begeleiding heeft gehad die degene met de functiebeperking als niet succesvol heeft ervaren dan is de drempel om nieuwe/verdere begeleiding hoger.

5.2 Aanbevelingen voor vervolgonderzoek

Na dit onderzoek heeft studentenbegeleiding een duidelijk overzicht van de informatiebehoeften die studenten met een functiebeperking op de UT hebben en welke aanpassingen in de informatievoorziening eventueel verbetering zouden kunnen brengen in de huidige informatievoorziening. Gedurende dit onderzoek is er echter niet gekeken via welke mediakanalen de studenten de informatie het liefste zouden hebben. Dit kan wel nog erg belangrijke informatie zijn voor studentenbegeleiding, zeker gezien het feit dat uit dit onderzoek is gebleken dat studentenbegeleiding bij veel studenten nog redelijk onbekend is. En dan hebben we het over de studenten die de begeleiding reeds wel gevonden hebben, laat staan de studenten die begeleiding nodig hebben maar de begeleiding nog niet hebben gevonden. Door te kijken naar de voorkeuren voor mediakanalen die de studenten met een functiebeperking hebben, en ook hier de informatievoorziening op aan te passen, is de kans groot dat het bereik onder studenten met een functiebeperking groter wordt. Wanneer het bereik onder de doelgroep van studentenbegeleiding groter wordt, komen waarschijnlijk ook steeds meer studenten te weten over het bestaan van studentenbegeleiding, en zodoende krijgen de studenten beter de kans de begeleiding te krijgen die zij nodig hebben. Het kan dus erg nuttig zijn om in vervolgonderzoek de voorkeur van mediakanalen te onderzoeken onder studenten met een functiebeperking.

Referentielijst

Aburatani, J. (1990). Psychological Analysis of Ordinary People and the Structure of Interviews. *Journal of Advertising Research,* 30, 47-52.

Baarda, D.B., De Goede, M.P.M. & Teunissen, J. (2009). *Basisboek kwalitatief onderzoek: Handleiding voor het opzetten en uitvoeren van kwalitatief onderzoek.* Groningen/Houten: Noordhoff Uitgevers.

Baart, I. (2002). *Ziekte en zingeving: Een onderzoek naar chronische ziekte en subjectiviteit.* Assen: Koninklijke Van Gorcum.

Berg B.L. (1989). *Qualitative Research Methods for the Social Sciences.* Boston: Allyn & Bacon.

Bernieri, F.J. , Gilles, J.M., Davis, J.M. & Grahe, J.E. (1996). Dyad Rapport and the Accuracy of Its Judgement across Situations: A Lens Model Analysis. *Journal of Personality and Social Psychology,* 71(1), 110-129.

Broevink, W. & Dröes, J. (2005). Herstelwerk van mensen met een psychische beperking en wat kunnen hulpverleners doen om hen te ondersteunen? *Psychopraxis,* 2005(7), 11-16.

Carey, D., Stanley, A. & Biggers, J. (1988). Peak Alert Time and Rapport between Residence Hall Roommates. *Journal of College Student Development,* 29(5), 239-243.

Cassell, C. & Symon, G. (2004). *Essential Guide to Qualitative Methods In Organizational Research.* London/Thousand Oaks/New Delhi: Sage Publications.

Centrum Hoger Onderwijs Informatie (2012). *Gebruikerstoets 'Studeren met een handicap 2012': De oordelen van studenten met een functiebeperking over hun studie en instelling.* Leiden. Frank Steenkamp.

Cieza, A., Brockow, T., Ewert, T., Amman, E., Kollerits, B., Chatterji, S., Berdihan Üstün, T. & Stucki, G. (2002). Linking health-status measurements to the international classification of functioning, disability and health. *Journal of rehabilitation medicine,* 34, 205-210.

Cnockaert, R., De Smet, M., Caemerlinck, M., Thienpondt, L., Snerck, G., De Munck, K. Heurckmans, N., Leyman, K., Verstichele, M., Casman, H., Andries, C., De smet, L. & Van Hove G. (2010). Studeren met een functiebeperking in het Vlaamse hoger onderwijs: Een exploratieve studie naar de beleving van (oud) studenten in drie Vlaamse instellingen voor hoger onderwijs. *Ethiek & Maatschappij,* 13 (4), 121-140.

Colella, A. (1994). Organizational socialization of employees with disabilities: Critical issues and implications for workplace interventions. *Journal of Occupational Rehabilitation,* 4, 87–106.

Cornally, N. & McCarthy, G. (2011). Help-seeking behaviour for the treatment of chronic pain. *Britisch Journal of Community Nursing,* 16(2), 90-98.

Cunliffe, A.L. (2010). Retelling Tales of the Field: In search of Organizational Ethnography 20 Years On. *Organizational Research Methods,* 13(2), 224-239.

De Fruyt, F. & Mervielde, I. (1996). Personality and Interests as Predictors of Educational Streaming

and Achievement. *European Journal of Personality,* 10(5), 405-425.

De Jong, S. (1994). Pleidooi voor subjectiviteit. *Tijdschrift voor Psychiatrie,* 36(9), 669-680.

Dooley, D. (2009). *Social Research Methods.* Harlow: Pearson Custom Publishing.

Feltzer, M.J.A. & Rickli, S.G. (2009). *De Invloed van Persoonlijkheidskenmerken en Andere Factoren op Studie-Uitval in het Hoger Onderwijs.* Universiteit van Tilburg: Departement Psychologie en Gezondheid.

Flanagan, J.C. (1954). The Critical Incident Technique. *Psychological Bulletin,* 51(4), 327-358.

Gagne, C. (2004). *Rehabilitatie: een weg tot herstel.* Voordracht studiedag 'Rehabilitatie en Herstel', Groningen: Lectoraat Rehabilitatie Hanzehogeschool, 14 juni 2004.

Geertz, C.T. (2005). Deep play: Notes o the Balinese cockfight (1972). *Daedalus Fall,* 56-86.

Geerts, J., De Canck, I., Van Tilt, S., Vercruysse, D., Flamant, K. & De Schrijver, P.J. (2003). *Inclusie: investeren in de waarde van de ander.* Katholieke hogeschool Leuven: Departement Sociale Hogeschool Heverlee.

Gfeller, J.D., Lynn, S.J. & Pribble, W.E. (1987). Enhancing Hypnotic Susceptibility: Interpersonal and Rapport Factors. *Journal of Personality and Social Psychology,* 52(3), 586-595.

Goudy, W.J. & Potter, H.R. (1976). InterviewRapport: Demise of a Concept. *Public Opinion Quarterly,* 39, 529-543.

Gremler, D.D. & Gwinner, K.P. (2000). Customer-Employee Rapport in Service Relationships. *Journal of Service Research,* 3 (1), 82-104.

Hargie, O. & Tourish, D. (2000). *Handbook of communication audits for organisations.* Londen: Routledge.

Hofmeester, N. (2002). *Studeren met dyslexie: Informatie, praktische aanpak, noodzakelijke ontwikkelingen.* Apeldoorn: Garant.

Houtkoop, H. & Veenman, J. (2002). *Interviewen in Multicultureel Nederland: Problemen en Oplossingen.* Assen: Uitgeverij van Gorcum.

Inspectie van het onderwijs (2010). *Onbelemmerd studeren: Beleid en voorzieningen voor studenten met een functiebeperking in het hoger onderwijs.* Utrecht: Inspectie van het onderwijs.

Jansen, C., Steehouder, M. & Gijsen, M. (2006). *Professioneel communiceren: Taal- en communicatiegids.* Groningen/Houten: Martinus Nijhoff.

Kulkarni, M. (2012). Help-Seeking Behaviors of People with Disabilities in the Workplace. *Employ Respons Rights Journal,* 25, 41-57.

Kulkarni, M., & Lengnick-Hall, M. (2011). Socialization of people with disabilities in the workplace. *Human Resource Management,* 50, 521–540.

Lee, F. (1997). When the going gets tough, do the tough ask for help? Help seeking and power

motivation in organizations. *Organizational Behavior and Human Decision Processes,* 72, 336–363.

Lee, F. (2002). The social costs of seeking help. *The Journal of Applied Behavioral Science,* 38, 17–38.

Lengnick-Hall, M. L., Gaunt, P. M., & Kulkarni, M. (2008). Overlooked and underutilized: People with disabilities are an untapped human resource. *Human Resource Management,* 47, 255–273.

May, S. & Mumby, D.K. (2005). *Engaging Organizational Communication Theory and Research: Multiple Perspectives.* Thousand Oakes: Sage.

Meyer, C. & Hickson, L. (2012). What factors influence help-seeking for hearing impairment and hearing aid adoption in older adults? *International Journal of Audiology,* 51(2), 66-74.

Nabuurs, J. (2011). Wie zonder (voor)oordeel is, opene de discussie. *De vrijdenker,* 42(9), 2-4.

Neutjens, C. (1994). *De subjectiviteit van de objectiviteit.* Wilrijk: Vlaamse Vereniging voor Algemene en Vergelijkende Literatuurwetenschap.

Oliver, M. (1986). Social policy and disability: some theoretical issues. *Disability, Handicap & Society,* 1, 5-18.

Oliver, M. (1990). *The Politics of Disablement.* Basingstoke: Macmillan.

Oliver, M. & Zarb, G. (1989). The politics of disability: a new approach. *Disability, Handicap & Society,* 4, 221-239.

Paul, S. (2000). Students with disabilities in higher education: a review of the literature. *College Student Journal,* 34 (2), 11.

Paul, J.L., Lavely, C.D., Cranston-Gingras, A. & Taylor, E.L. (2002). *Rethinking Professional Issues in Special Education.* Westport: Preager Publishers.

Raes, K. (2012). De rationalisering van onze leefwereld en personen met een handicap, functiebeperking of chronische ziekte: een summiere verkenning. *Ethiek & Maatschappij,* 13 (4), 162-169.

Ralph, R. (2000). *Can we measure recovery? A compendium of recovery and recovery-related instruments.* Cambridge: The evaluation center.

Razafsha, M., Behforuzi, H., Azari, H., Zhang, Z., Wang, K.K., Kobeissy, F.H. & Gold, M.S. (2012). Qualitative versus quantitative methods in psychiatric research. *Psychiatric disorders: Methods and protocols*, 49-62.

Risbo (2009). *Studeren met een functiebeperking: Instellingsrapportage Universiteit Twente.* Rotterdam. S. Severiens.

Ryan, J. (2007). Learning disabilities in Australian universities: hidden, ignored and unwelcome. *Journal of Learning Disabilities*, 40 (5), 436-442.

Schut, D. (2009). Interventies voor getraumatiseerde bevolkingsgroepen: recent internationaal onderzoek. *Cogiscope,* 1(9), 28-33.

Severiens, S., Rezai, S., Wolff, R., Koning, J. de, Gravesteijn, J., Tanis, O. & Beretty, T. (2009). *Studeren met een functiebeperking; Resultaten van een onderzoek onder eerstejaars studenten*. Den Haag: Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap.

Stapel, J. (2007). Studeren met een functiebeperking. *Onderwijs en gezondheidszorg,* 31, 19-22.

Stucki, G., Cieza, A., Ewert, T., Kostanjsek, N., Chatterji, S. & Bedirhan Üstün, T. (2001). Application of the International Classification of Functioning, Disability and Health (ICF) in clinical practice. *Disability and rehabilitation,* 24(5), 281-282.

Suratmethakul, W. (2005). *Complexity in Systems and Organisations: Problems of new systems' implementation.* Wollongong: University of Wollongong.

Tickle-Degnan, L. & Rosenthal, R. (1987). Group Rapport and Nonverbal Behavior. *Group Processes and Intergroup Relations: Review of Personality and Social Psychology,* 9, 113-136.

Van der Veen, I., De Jong, U., Van Leeuwen, M. & Korteweg, J.A. (2004). *De positie van gehandicapten in het hoger onderwijs.* Universiteit van Amsterdam. Verkregen op 4 maart 2013 via edu.fss.uu.nl/ord/presentdocs/posters.pdf

Van Hove, G. (2011). *Studenten met een functiebeperking in het hoger onderwijs.* Universiteit Gent. Verkregen op 4 maart 2013 via edit.urgent.be

Verschuren, P. & Doorewaard, H. (2007). *Het ontwerpen van een onderzoek.* Den Haag: Uitgeverij LEMMA.

Verwey-Jonker Instituut (2001). *Studeren met een handicap: Belemmeringen die studenten met een lichamelijke beperking, psychische klachten of dyslexie in het hoger onderwijs ondervinden.* Utrecht. Norbert Broenink en Klaas Gorter.

Verwey-Jonker Instituut (2005). *Studeren met een handicap in 2005: Belemmeringen van studenten met een lichamelijke beperking, psychische klachten of dyslexie in het hoger onderwijs.* Utrecht. Esther Plemper.

Vos, H.J. (2009). *Social Research Methods.* Harlow: Pearson custom publishing.

Young, S. & Ensing, D. (1999). Exploring recovery from the perspective of people with psychiatric disabilities. *Psychiatric rehabilitation journal,* 22, 219-231.

Bijlagen

In dit gedeelte van het verslag kunt u de bijlagen vinden waarin gedurende het onderzoeksverslag dikwijls naar is verwezen. Ook is in deze bijlagen de verplichte literatuurstudie log opgenomen. U vind de volgende onderdelen terug in deze bijlagen:

1. Literatuurstudie log
2. Onderzoeksontwerp interview
3. Brief van studentenbegeleiding aan de onderzoekspopulatie
4. Brief van onderzoeker aan respondenten
5. Uitgetypte interviews
6. Overzicht antwoorden m.b.t. drempels
7. Overzicht antwoorden m.b.t. informatiebehoeften

1. Literatuurstudie Log

In dit gedeelte wordt de verplichte literatuurstudie log besproken.

Onderzoeksvragen literatuurstudie

De onderzoeksvraag die centraal stond in dit onderzoek was als volgt gedefinieerd:

Hoe kan studentenbegeleiding hun informatievoorziening het beste laten aansluiten op de behoeften die studenten met een functiebeperking hebben wanneer het gaat over het overkomen van drempels bij het zoeken naar begeleiding bij studentenbegeleiding?

Zoals deze vraag al aangeeft gaat het uitgevoerde onderzoek over studeren/studenten met een functiebeperking en drempels die zij kunnen ervaren. Daarnaast gaat het onderzoek ook over de informatiebehoeften die studenten met een functiebeperking op de UT hebben. De twee letters UT hebben hierbij een grote invloed. Dit heeft er namelijk voor gezorgd dat er in de literatuur niet op zoek is gegaan naar informatiebehoeften onder studenten/mensen met een functiebeperking. Hier is voor gekozen omdat in dit onderzoek duidelijk moest worden welke behoeften er speelden bij de specifieke studenten op de UT richting studentenbegeleiding. Wat voor soort informatiebehoeften studenten of mensen met een functiebeperking hebben in zijn algemeenheid is daardoor niet interessant.

Zo blijven er twee belangrijke thema's over, studeren met een functiebeperking, en drempels die men kan ervaren om begeleiding/hulp te zoeken of accepteren wanneer men een functiebeperking heeft. Bij het zoeken naar de literatuur voor het theoretisch kader zijn dan ook de volgende vragen in het achterhoofd gehouden:

- *Wat is een functiebeperking?*
- *Wat is er bekend over studeren met een functiebeperking?*
- *Wat is er bekend over factoren die meehelpen of tegenwerken bij het accepteren of zoeken naar hulp of begeleiding onder mensen met een functiebeperking?*

Ook bij het opstellen van het onderzoek is er naar aanvullende literatuur gezocht. Zo wilde ik gedurende mijn onderzoek graag gebruik maken van de Critical Incident Technique, waar ik eerder nog niet over had gehoord en waar ik me dus graag nog even in wilde inlezen. Ook heb ik *rapport* beschreven. Ook hier is nog aanvullende literatuur bij gezocht omdat ik ook hier nog niet eerder over had gehoord. Hier heb ik mezelf de volgende vragen bij gesteld:

- *Wat is de Critical Incident Technique?*
- *Hoe wordt de Critical Incident Technique gebruikt?*
- *Wat is rapport?*
- *Hoe beschrijven andere wetenschappers rapport?*

De belangrijkste termen binnen deze vragen of om tot de beantwoording van deze vragen te komen zijn:

- Functiebeperking
- Studeren functiebeperking
- Acceptatie hulp functiebeperking
- Critical Incident Technique
- *Rapport*

Criteria preferred materials

Gedurende het zoeken naar literatuur is er geprobeerd zoveel mogelijk artikelen te vinden die redelijk recent zijn geschreven. Dit is gedaan omdat dingen kunnen veranderen door de jaren heen. Dit is echter ook afhankelijk van het onderwerp. Wanneer men kijkt naar artikelen die gaan over de

mate waarin onderwijs voldoet aan criteria die de overheid heeft opgesteld met betrekking tot studeren met een functiebeperking, dan is het uitermate belangrijk recente artikelen te gebruiken, omdat onderwijs door de jaren heen telkens veranderd. Ook de criteria die de overheid opstelt kunnen telkens veranderen. Wanneer er op zoek werd gegaan naar literatuur over drempels dan was het bijvoorbeeld minder relevant dat de artikelen die hierbij gezocht werden erg recent waren. Drempels die mensen ervaren veranderen niet per definitie. Wanneer er oude artikelen werden gevonden gedurende de literatuurstudie is er wel op gelet dat verschillende andere artikelen de gevonden feiten bevestigden. Op deze manier is er geprobeerd gedurende de literatuurstudie zoveel mogelijk betrouwbare informatie op te nemen.

Ook is er geprobeerd gedurende het vinden van de literatuur te letten op de auteur. Dit is gedaan door te kijken hoe vaak deze auteur werd geciteerd en door te kijken waar andere artikelen van de auteur over gingen. Door de kijken naar andere artikelen werd er geprobeerd een beeld te vormen over de expertise over het onderwerp die de auteur van een artikel heeft. Door te kijken naar citaties wordt duidelijk hoe betrouwbaar anderen het artikel achtten.

Bij het zoeken naar literatuur is er zowel gekeken naar wetenschappelijke artikelen, boeken en publicaties van onderzoeksbureaus die gespecialiseerd zijn in het onderwerp ‘studeren met een functiebeperking’ zoals bijvoorbeeld het C.H.O.I. en Risbo. Er is vanwege mijn eigen talenkennis alleen gezocht naar Nederlandse en Engelse artikelen.

Selected databases

Bij het zoeken van literatuur ben ik op meerdere manieren te werk gegaan. Zo heb ik mijn eigen boekenkast geraadpleegd, maar ook in de Universiteitsbibliotheek ben ik op zoek gegaan naar boeken die van pas zouden kunnen komen. Omdat dit een vrij tijdrovende manier is ben ik ook op internet op zoek gegaan naar interessante en relevante literatuur. Ik heb dit gedaan via Google Books, Google Scholar en Scopus. Ook de organisatie waar ik de opdracht voor heb uitgevoerd, studentenbegeleiding, heeft me een tweetal artikelen opgestuurd van het C.H.O.I en Risbo. Via Google Scholar ben ik verder gaan zoeken naar meer artikelen van deze organisaties.

Door op verschillende manieren op zoek te gaan naar literatuur heb ik geprobeerd alle relevante literatuur mee te nemen in dit onderzoek. Omdat niet alle artikelen van een even wetenschappelijke aard waren heb ik goed gekeken naar de beschrijvingen over hoe bepaalde onderzoeken zijn uitgevoerd, om zodoende de betrouwbaarheid van de gegeven feiten te controleren. Hierbij heb ik ook geprobeerd de betrouwbaarheid zo dicht mogelijk te houden door feiten in het onderzoek op te nemen die in verschillende onderzoeken werden bevestigd.

Er is voor deze databases gekozen omdat ze allen wetenschappelijke artikelen of wetenschappelijke boeken verlenen, die over het algemeen vaak wel betrouwbaar zijn. Uiteraard ben ik er niet zomaar vanuit gegaan dat elk artikel even betrouwbaar is, en vandaar dat ik aandachtig heb gekeken naar hoe de artikelen geschreven waren, en hoe de onderzoeken zijn uitgevoerd.

Relevant terms

In onderstaande tabel (tabel A) staan de belangrijkste termen waar op gezocht is gedurende de literatuurstudie. In deze tabel staan ook de overige termen opgesomd waarop gezocht is om de vragen wat betreft de literatuurstudie te kunnen beantwoorden. De overige termen zijn alleen gerelateerde, smallere of bredere termen geweest van de belangrijkste termen die hierboven al stonden opgesomd.

Concepts	Related terms	Smaller terms	Broader terms
Functiebeperking	Disability	Functiebeperking definitie	
Studeren functiebeperking			Studeren handicap Studeren mindervaliden
Acceptatie hulp functiebeperking	Disability acceptance help		Acceptatie hulp beperking Acceptatie hulp Help seeking process
Critical Incident Technique			
Rapport		Etnografieën rapport Etnographies rapport	

Tabel A: Relevant Terms

Search actions

In onderstaande tabel (tabel B) zijn tien zoekacties uitgewerkt die ik gedurende mijn literatuurstudie heb uitgevoerd. Wat de technieken betreft die ik gebruikt heb gedurende het zoeken, geld ook hier het spreekwoord 'al doende leert men'. Zoals ook in tabel B een voorbeeld van te zien is kreeg ik met de zoekmachine Scopus maar erg weinig zoekresultaten wanneer ik zocht op Nederlandse termen. Later ben ik op Scopus dan ook vooral naar Engelse termen gaan zoeken.

Wanneer ik op Google Books bijvoorbeeld een boek vond wat me interessant en relevant leek voor het onderzoek, maar geen volledige toegang had tot het boek dan zocht ik vaak via de website van de universiteitsbibliotheek of zij het boek hadden. Zo ja, dan ging ik naar de bibliotheek om dit boek te zoeken en te lenen.

Een andere techniek die ik gebruikte was dat wanneer ik veel (onbruikbare) zoekresultaten had op Google Scholar, Scopus of Google Books dan probeerde ik regelmatig smallere termen te gebruiken. Was het omgekeerde het geval, wanneer ik weinig (bruikbare) zoekresultaten kreeg op een van de sites dan gebruikte ik bredere zoektermen.

Wanneer ik bepaalde artikelen vond van auteurs die veel met het onderwerp functiebeperkingen bezig waren geweest door de jaren heen (of bijvoorbeeld met de Critical Incident Technique en noem zo maar op), dan zocht ik ook vaak gewoon op de naam van de auteur om zodoende te kijken of hij meerdere artikelen had geschreven waar ik iets aan had.

	Date	Database	Search action	Total hits
1.	04-03-2013	Google Scholar	Functiebeperking	669
2.	04-03-2013	Scopus	Functiebeperking	1
3.	04-03-2013	Scopus	Disability	207.136
4.	04-03-2013	Google Scholar	Functiebeperking definitie	585
5.	06-03-2013	Google Scholar	Studeren functiebeperking	536
6.	06-03-2013	Google Books	Studeren functiebeperking	104
7.	12-03-2013	Google Scholar	Acceptatie hulp beperking	6.100
8.	12-03-2013	Scopus	Disability acceptance help	189
9.	21-03-2013	Google Scholar	Critical Incident Technique	772.000
10.	21-03-2013	Scopus	Critical Incident Technique	1.651
11.	16-05-2013	Scopus	Rapport	10.373
12.	16-05-2013	Scopus	Etnographies rapport	39

Tabel B: Search Actions

Found references in APA style
De gevonden literatuur is in een apart deel van dit verslag opgenomen in de referentielijst. Hier zijn alle artikelen die ik heb gevonden in opgenomen in APA stijl. Deze is terug te vinden op pagina 60 tot en met 63.

Reflectie
Ik heb het zoeken naar literatuur als erg tijdrovend ervaren. Toch zou ik het een volgende keer niet anders doen. Het geeft me namelijk een goed gevoel om zoveel mogelijk artikelen te zoeken zodat ik zeker weet dat ik een betrouwbaar theoretisch kader neer kan zetten waar ik op verder kan bouwen. Het schrijven van een goed theoretisch kader maakt de rest van het onderzoek ook velen malen makkelijker. Wanneer er een goed theoretisch kader is geschreven komt de onderzoeksvraag vanzelf vrij makkelijk naar voren rollen. Ook bij het beslissen van welke onderzoeksmethode ik ging gebruiken is het makkelijker geweest omdat mijn theoretisch kader me een duidelijke richting op stuurde, door te kijken naar de kenmerken van de onderzoekspopulatie die naar voren zijn gerold in het theoretisch kader en de methode die daar het beste bij aansloot. De tijd die ik heb gestoken in het zoeken naar literatuur vond ik daarom ook goed besteedde tijd.

Dit betekend dus ook dat wat mijn zoektechnieken betreft ik niks zou willen veranderen. Ik heb alleen het gevoel dat ik gewoon meer zou moeten oefenen, omdat ik nu ook vaak artikelen lees die minder relevant zijn. Niet alle artikelen over functiebeperkingen zijn natuurlijk nuttig voor mijn onderzoek geweest. Daarom moet ik denk ik door meer ervaring op te doen leren wanneer artikelen relevant zijn voor een onderzoek. Met andere woorden, ik zou misschien gerichter moeten leren zoeken, betere/smallere termen gebruiken en beter naar de abstracts van artikelen moeten kijken.

Gedurende het zoeken naar literatuur heb ik al mijn databases (eigen boekenkast, UB, Scopus, Google Scholar, Google Books) als erg nuttig ervaren. Via al deze databases heb ik veel nuttige informatie kunnen vinden wat me heeft geholpen bij het opbouwen van een goed theoretisch kader. Ik zou voor een volgende keer dus zeker weer deze databases willen gebruiken.

2. Onderzoeksontwerp interview

Topic	Voorstel gesproken tekst
Voorstellen interviewer	Ik ben Isebeau en ik zal je gaan interviewen vandaag. Het onderzoek zal gaan over je functiebeperking, en dan voornamelijk over je ervaringen met betrekking tot studeren met een functiebeperking en je ervaringen bij studentenbegeleiding. Ik wil graag wat meer te weten komen over de drempels die je eventueel hebt ervaren of ervaart en de informatiebehoeften die je hebt met betrekking tot studentenbegeleiding.
Belang onderzoek	Dit is erg belangrijk omdat dit onderzoek mee helpt aan de informatievoorziening die studentenbegeleiding biedt, en met een goede informatievoorziening komen studenten makkelijker terecht bij de begeleiding die zij nodig hebben.
Functiebeperking interviewer	Een onderzoek wat mijzelf ook erg aan mijn hart gaat aangezien ik zelf ook te maken heb gehad met problemen gedurende mijn studie door mijn functiebeperking. Misschien ook wel iets waar jij je eigen ervaringen mee hebt.
Duur onderzoek	De duur van het onderzoek verschilt een beetje van persoon tot persoon, maar je moet uit gaan van een klein uurtje ongeveer.
Anonieme verwerking	Alles wat je vandaag aan mij vertelt wordt volledig anoniem verwerkt, buiten mijzelf zal dus verder niemand te weten komen wat je in dit interview verteld hebt.
Toestemming onderzoek	Heb je nog vragen met betrekking tot dit onderzoek? Mag ik dit onderzoek bij je afnemen?
Toestemming opname	Mag ik dit onderzoek op audio opnemen?

Tabel 6: Voorgestelde tekst introductie.

Topics	Voorgestelde gesproken tekst/vragen
Persoonsgegevens	Wat is de reden voor jou geweest om je te melden bij studentenbegeleiding? Zou je iets willen vertellen over je functiebeperking? Hoelang heb je al last van deze functiebeperking(en)? Heb je voordat je aan de UT kwam studeren ook begeleiding gekregen van een organisatie met betrekking tot je functiebeperking?
Vragen gebaseerd op CIT	Probeer eens kort terug te denken aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en die organisatie erg goed of juist gebrekkig vond. Kun je hier iets zeggen over de mensen die hierbij betrokken waren en wat hun belangrijkste kenmerken hierbij waren? Wat gebeurde er verder in deze interactie? Hoe is deze interactie afgelopen/tot een einde gebracht? Waarom was deze interactie voor jou effectief/ineffectief? Ben je ten gevolge van dit incident anders met studentenbegeleiding gaan communiceren? Ben je ten gevolge van dit incident studentenbegeleiding anders gaan zien? Heb je ten gevolge van dit incident meer of minder moeite gehad om je te melden bij studentenbegeleiding? Probeer eens kort terug te denken aan een of meerdere keren dat je de

	communicatie tussen jou en studentenbegeleiding erg goed of juist gebrekkig vond, denk vooral aan het moment toen je net met studentenbegeleiding in aanmerking kwam. Kun je hier iets zeggen over de mensen die hierbij betrokken waren en wat hun belangrijkste kenmerken hierbij waren? Wat gebeurde er verder in deze interactie? Hoe is deze interactie afgelopen/tot een einde gebracht? Waarom was deze interactie voor jou effectief/ineffectief? Ben je ten gevolge van dit incident anders met studentenbegeleiding gaan communiceren? Ben je ten gevolge van dit incident studentenbegeleiding anders gaan zien? Heb je door dit incident meer of minder moeite gekregen om de begeleiding van studentenbegeleiding te accepteren?
Drempels	*Wanneer student zichzelf heeft gemeld:* Heb je er moeite mee gehad om je melden bij studentenbegeleiding? Hoe kwam dat zo? Wat waren zaken die je moeilijk vond aan de begeleiding die je kreeg bij studentenbegeleiding? Had je ook een duidelijk beeld van waarvoor je bij studentenbegeleiding terecht kunt? Zou je zelf nog iets kwijt willen met betrekking tot drempels die je hebt ervaren met betrekking tot je functiebeperking? *Bij doorverwijzing (van bijvoorbeeld studieadviseur):* Heb je er moeite mee gehad dat je werd doorverwezen naar studentenbegeleiding? Hoe kwam dat zo? Hoe vond je het dat je werd doorverwezen naar studentenbegeleiding? Wat waren zaken die je moeilijk vond aan de begeleiding die je kreeg bij studentenbegeleiding? Had je ook een duidelijk beeld van waarvoor je bij studentenbegeleiding terecht kunt? Wist je voordat je werd doorverwezen dat studentenbegeleiding er was voor de bijzondere omstandigheden waarin je je in bevind? Wil je vertellen waarom je zelf niet de stap hebt genomen om je te melden? Zou je zelf nog iets kwijt willen met betrekking tot drempels die je hebt ervaren met betrekking tot je functiebeperking?
Informatiebehoeften	Kun je kort een keer toelichten wanneer je ooit de informatie die je nodig had niet goed kon vinden? Aan welke informatie van studentenbegeleiding heb je de afgelopen jaren echt behoefte gehad? Aan welke informatie van studentenbegeleiding heb je op dit moment echt behoefte? Heb je misschien niet ook behoefte aan informatie, of heb je in het verleden behoefte gehad aan informatie over bijvoorbeeld… *(Regelingen)* - Studievertraging - Financiën - BSA/Harde knip *(Studievoorzieningen)*

	- Studievaardigheden (planning/samenwerking/groepen) - Studievoorzieningen/-faciliteiten (bv. extra tentamentijd) *(Studieloopbaan)* - Doorstroom master - Doorstroom arbeidsmarkt Zou je zelf nog iets kwijt willen met betrekking tot informatiebehoeften die je hebt gehad?
Terminologieën	Kun je me vertellen wat de Rode Balie is? Kun je me vertellen wat studentenbegeleiding precies is? Zou je me kunnen vertellen wat studentenbegeleiding precies inhoudt?
Voorbeelden van doorvragen	Kun je daar wat meer over vertellen? Je zegt "…..”? Je zegt "…..", wat moet ik me daarbij voorstellen? Zijn er meerdere incidenten waarbij je de communicatie tussen jou en die organisatie goed of juist slecht vond? Zijn er meerdere incidenten waarbij je de communicatie tussen jou en studentenbegeleiding goed of juist slecht vond? Denk je dat deze ervaring nog invloed heeft gehad op de manier waarop je nu open staat voor begeleiding van studentenbegeleiding? Hoe had studentenbegeleiding je daarin anders kunnen informeren? Waar zou je eerder opzoek gaan naar die informatie?

Tabel 7: Voorgestelde tekst middenstuk.

Topic	Voorstel gesproken tekst
Inleiding van het slot	Zo zijn we aan het einde gekomen van mijn vragen.
Opmerkingen van de respondent	Heb jij misschien nog opmerkingen, of dingen die je nog graag kwijt zou willen met betrekking tot het onderwerp?
Vragen van de respondent	Heb je nog vragen die je graag zou willen stellen aan mij naar aanleiding van dit onderzoek?
Contact mogelijkheid	Wanneer je later nog iets te binnen schiet met betrekking tot dit onderwerp wat je niet hebt verteld in het onderzoek, maar toch nog graag kwijt wilt dan mag je me altijd bellen of een e-mailtje sturen. Dit geldt uiteraard ook voor wanneer je toch nog een vraag te binnen schiet die je bent vergeten te stellen.
Gegevensverwerking en verslaglegging	Alles wat je vandaag verteld hebt zal worden verwerkt in een verslag voor studentenbegeleiding. De verwerking van de gegevens zal hierbij uiteraard anoniem gebeuren, dus zij kunnen niet af leiden uit het verslag wat jij mij vandaag allemaal verteld hebt. Zij zullen het verslag gebruiken om hun informatievoorziening te verbeteren zodat zij studenten met een functiebeperking beter van dienst kunnen zijn in de toekomst. Daarnaast zal dit verslag als mijn bachelor scriptie fungeren, en vandaar dat het ook door mijn bachelor begeleider zal worden gelezen. Maar nogmaals, de gegevens worden anoniem verwerkt.
Bedankje	Wanneer je verder geen vragen meer hebt, dan zou ik je heel graag ontzettend willen bedanken voor je medewerking aan dit onderzoek.

Tabel 8: Voorgestelde tekst slot.

3. Brief van studentenbegeleiding aan de onderzoekspopulatie

Beste [naam respondent],

Studentenbegeleiding streeft er naar haar informatievoorziening aan studenten met tijdelijke of structureel medische omstandigheden te verbeteren. Daarvoor voert een student communicatiewetenschappen van de UT een behoeftenonderzoek uit naar meningen, wensen en behoeften van studenten met bijzondere omstandigheden die gebruik hebben gemaakt van de dienstverlening van Studentenbegeleiding .

Wij vragen je mee te werken aan dit onderzoek dat volgens een interviewmethode uitgevoerd zal worden. Bij jouw toestemming tot deelname geven wij alleen jouw naam door aan de uitvoerder van het onderzoek. Zij zal jou vervolgens persoonlijk benaderen voor het maken van een afspraak. De gegevens die jij wilt delen zullen volstrekt anoniem verwerkt worden.

Wij stellen jouw mening zeer op prijs en horen graag of we een beroep kunnen doen op jouw medewerking. We verzoeken je in verband met de voortgang van het onderzoek binnen een week te reageren.

Met dank en vriendelijke groet,

namens het team Studentendecanen

[naam betreffende studentendecaan]

4. Brief van onderzoeker aan respondenten

Beste [naam respondent],

Mijn naam is Isebeau Lucassen en ik doe namens studentenbegeleiding een behoeftenonderzoek naar studenten met een functiebeperking. Ik heb je e-mail adres gekregen via [naam desbetreffende studentendecaan] omdat je bij haar hebt aangegeven interesse te hebben om mee te doen met dit onderzoek. Bij deze wil ik je erg bedanken hiervoor. Het is erg belangrijk om een dergelijk onderzoek uit te voeren zodat de informatievoorziening van studentenbegeleiding optimaal blijft en studenten zodoende makkelijker de begeleiding krijgen die ze nodig hebben.

Dit onderzoek wordt afgenomen in de vorm van een interview. Daarom zou ik graag een afspraak met je willen maken zodat ik het interview bij je kan afnemen. Ik wil voorstellen dit onderzoek af te nemen op [voorstel datum en tijd 1] of op [voorstel datum en tijd 2] wanneer je dit ook uitkomt. Wanneer je het makkelijker vind om mondeling iets af te spreken, of wanneer je nog vragen hebt met betrekking tot het onderzoek, dan mag je me altijd bellen op 06-29 30 11 38. Ik heb nog geen locatie dus hierover zou ik je later moeten informeren. Bij dit interview worden je gegevens natuurlijk anoniem verwerkt en zodoende kan later niemand af leiden van wie de data die ik heb verkregen af kwam.

Graag hoor ik van je.

Met vriendelijke groet,

Isebeau

5. Uitgetypte interviews

Respondent 1

Onderzoeker: Dan beginnen we maar gelijk met de eerste vraag, wat is voor jou de reden geweest om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uuhh.. Het is al een tijdje geleden, even kijken. De reden dat ik me gemeld heb bij de studentenbegeleiding was omdat ik dacht dat ik ADHD had. Ik weet nog niet zeker of dat zo is. Maar uhm, ik dacht dat ik ADHD had of iets van vergelijkbare aard en dat dat de reden was dat mijn studie tot nu toe nog niet echt goed ging. Het was echt omdat ik tegen mijn studie aanliep dat ik bij studentenbegeleiding aanklopte.

Onderzoeker: Dus je had problemen met je studie door je functiebeperking en daardoor ben je hier terecht gekomen?

Respondent: Het grootste deel wel ja.

Onderzoeker: Maar je had nog geen verklaring voor ADHD of iets dergelijks?

Respondent: Ik wist al sinds dat ik op de middelbare, of uuh sinds de basisschool dat ik Asperger had.

Onderzoeker: Oké. Kun je vertellen hoe dat zo problemen opleverde gedurende je studie?

Respondent: Uhh, of Asperger zelf problemen opleverde, ik weet het niet. Het staat genoteerd als een functiebeperking. Uhm, zou ook heel goed kunnen. Het grootste probleem waar ik zelf tegenaan liep was dat ik mezelf niet echt aan taken kon houden. Dus ik stelde voor mezelf wel deadlines, maar als die deadline één dag uitloopt dan kan dat nog wel, en als het één dag is dan kan het ook wel drie enzovoorts.

Onderzoeker: Dus je had een beetje moeite met het vasthouden van een planning?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zou je misschien wat meer willen vertellen over je functiebeperking?

Respondent: Dat is goed. Nou ik heb het syndroom van Asperger. Dat is onderdeel van het autistisch spectrum, dus ik ben niet in de klassieke zin een autist, maar in zekere zin ben ik autistisch. Het syndroom van Asperger heeft, uuh, daar hebben meerdere dingen mee te maken. Uhm, het is een contactstoornis, dus ik heb moeite met het lezen van mensen. Voornamelijk met het lezen van emoties. Als ik dat zelf mag zeggen ben ik daar wel heel goed in verbeterd. Ik kan nu mensen heel goed lezen, maar dat is niet iets wat van nature komt, dat is echt een aangeleerde vaardigheid. Vroeger kon ik dat absoluut niet. Uuhm, ik heb af en toe ook een klein beetje moeite om mezelf uit te drukken. In woorden en in gezichtsuitdrukkingen. Uhm, daar moet ik nog steeds wat vooruitgang in maken. Uhm, het syndroom van Asperger is ook, nou.. Mensen met Asperger kunnen zich heel goed op één bepaald vlak focussen maar het overzicht bewaren is voor mensen met Asperger een klein beetje moeilijk. Dus misschien dat daarom bij die planning een beetje de problemen kwamen.

Dat ik voor mezelf wel een hartstikke mooi overzicht maakte maar dat ik me er niet aan hield en zo. Verder.. Dat was het wel volgens mij.

Onderzoeker: Oké. Je gaf net al aan van die testen voor ADHD, ben je daar nu nog mee bezig?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Dat heb je allemaal al achter de rug?

Respondent: Ja. Ik ben bij het mediant geweest, uhm. Daar heb ik een paar keer met een psycholoog gepraat en die heeft ook een eerder onderzoek van mij ingekeken over.. Uuhh. Een eerder onderzoek dat bij me afgenomen is toen ik elf was. En dat onderzoek toen ik elf was is uit geconstateerd dat ik het syndroom van Asperger had, en PDD NOS, en dat onderzoek zat goed in elkaar en dus was er geen reden voor om daar aan te twijfelen. Ik weet ook niet zeker of het ADHD is of.. Het heeft overlappingen met elkaar, de symptomen.

Onderzoeker: Dus je bent "positief" getest, laat ik het zo maar even zeggen, op Asperger en PDD NOS?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Wou je je toen op nieuw laten testen op ADHD omdat je tegen problemen aanliep in je studie?

Respondent: Belangrijkste was inderdaad omdat ik tegen problemen binnen mijn studie aanliep ja. Dat ik opnieuw naar Mediant gegaan ben.

Onderzoeker: Kun je ongeveer aangeven hoe lang je al last hebt van je functiebeperking?

Respondent: Uhm, last in welke zin? Last met mijn studie of last in het algemeen?

Onderzoeker: Dat mag je dan even zelf invullen.

Respondent: Nou in het algemeen, Asperger als contactstoornis daar heb ik al sinds de basisschool last van, eigenlijk al mijn hele leven. Ik moet zeggen dat ik daar nu al een stuk beter mee om kan gaan dus, ik ben hartstikke blij.

Onderzoeker: Ja, je doet het hartstikke goed!

Respondent: Ja dankjewel! Dat vind ik zelf ook, ik kan nu gewoon met mensen praten en zo. Vroeger ging dat nog redelijk stroef en lastig en zo. Uhm, op de basisschool en de middelbare school heb ik nooit zo'n last gehad van de problemen waar ik nu in mijn studie tegenaan liep, of tegenaan loop. Dus dat ik mezelf wel een planning op leg maar dat ik me niet aan de planning hou zeg maar. Ik denk zelf dat dat komt omdat het op de basisschool en de middelbare school een stuk schoolser is. Het huiswerk dat je krijgt is relatief klein en je moet het afkrijgen. Je hebt niet echt een keus daarin. Dat is voor mij wel een stukje beter. Denk ik. En op een universiteit is het toch voornamelijk, nou je begint daar aan een kwartiel, je hebt hier een tentamen, en wat je daar tussenin doet, ben je zelf voor verantwoordelijk dus.

Onderzoeker: Dus het voor jou een beetje een probleem dat je een stuk vrijer wordt gelaten?

Respondent: Ja die vrijheid is inderdaad wel een probleem. En dan moet ik wel nog een beetje mee leren om gaan.

Onderzoeker: Voordat je aan de universiteit kwam studeren, heb je toen ook begeleiding gekregen bij een organisatie?

Respondent: Uhm, nee. Ik heb nooit aangegeven, ik weet niet of ik dat aan had kunnen geven, ik heb nooit aangegeven dat ik Asperger had en dat is me ook nog nooit gevraagd. Dus, nee. Volgens mij was de universiteit er ook niet van op de hoogte.

Onderzoeker: Oké. Je bent het qua studie dus eigenlijk pas gaan aangeven zodra je problemen ging ondervinden?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Dus je loopt nu bij studentenbegeleiding voor begeleiding?

Respondent: Ja nu niet meer volgens mij. Maar ik liep bij studentenbegeleiding, en dan voornamelijk de studiegroep.

Onderzoeker: Zou je eens kort willen terugdenken aan een ervaring die je hebt gehad bij studentenbegeleiding, waarvan je de communicatie tussen jou en studentenbegeleiding goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Pff.. Je bedoeld een specifiek moment?

Onderzoeker: Ja, bijvoorbeeld, maar ook iets zijn wat vaker is voorgekomen, of iets waar je aan kunt denken waar je je prettig of niet prettig bij voelde.

Respondent: Effe kijken.. Nou mijn algehele ervaring was wel redelijk goed. Uhm, eigenlijk allemaal wel redelijk volgens mij. Er schiet me nou niet meteen iets te binnen in ieder geval.

Onderzoeker: Je zegt het was wel redelijk? Klinkt niet alsof het helemaal optimaal was.

Respondent: Er schiet me echt niks te binnen wat slecht is.

Onderzoeker: Iets wat je wel heel goed vond dan misschien?

Respondent: Nou tijdens de gesprekken werd het allemaal redelijk duidelijk verteld. Heel misschien iets meer papierwerk. Tenminste. Tijdens gesprekken vergeet ik nog wel eens dingen, dus vaak maak ik dan aantekeningen van gesprekken, dat helpt dan heel erg. Maar uhm, over het algemeen was de informatievoorziening volgens mij wel goed.

Onderzoeker: Oké. Maar kun je daar iets meer over vertellen? Iets met papierwerk? Ik snap dat niet helemaal.

Respondent: Nee, sorry. Daar had ik ook duidelijker in moeten zijn. Uhm, ik vind het zelf altijd fijn als ik zeg maar een lijstje heb waar dan allemaal op staat wat ik allemaal moet doen en zo. Uhm..

Onderzoeker: Helpen zij jou dan met zo'n lijstje te maken of hoe moet ik dat zien?

Respondent: Ik uhm, niet in de zin van… Uh… Ik weet het zelf ook even niet wat ik bedoelde.

Onderzoeker: Oké.

Respondent: Misschien kom ik er straks nog even op terug.

Onderzoeker: Dat is goed, als het je te binnen schiet dan hoor ik het wel. Is er misschien nog een ervaring waarvan je denkt dat die je echt positief of negatief is bijgebleven?

Respondent: Het is al een poosje geleden hoor. Een half jaar of zo.

Onderzoeker: Dat geeft niet.

Respondent: Even kijken. Er schiet me zo eigenlijk geen specifiek moment binnen. In de algemene zin wel. Ik had wel het idee dat ik erg open kon zijn en dat ik, dat ze me ook goed stuurde in het proces en zo. Maar een specifiek moment niet zo.

Onderzoeker: Zou je daar dan niet wat meer over willen vertellen?

Respondent: Dat is goed. Uhm, ik kwam dus bij de studentenbegeleiding met het idee van, uh, ik heb Asperger, ik heb ook misschien ADHD. Ik had alleen een klein beetje voor mezelf nagedacht wat er misschien zou gebeuren. Ik had gehoord over zo'n self-management groep en dat leek me wel wat, en ze hebben toen mij een beetje richting de studiestimuleringsgroep gestuurd. Ik weet niet of je weet wat dat is?

Onderzoeker: Nee dat weet ik niet, maar dat mag je wel vertellen.

Respondent: Is goed. Uhm, de studiestimuleringsgroep is uh, mensen, er zijn heel veel mensen die hebben moeite met hun studie, gewoon omdat ze er te weinig tijd in steken en zo. En de studiestimuleringsgroep die, was er om, heel simpel gezegd samen een planning te maken. Je zit op die momenten in de bieb, en je bent er dan of je krijgt er een minnetje voor, en als je een bepaald aantal minnetjes krijgt dan kom je in de gevarenzone en als je dan een minnetje krijgt als je in de gevarenzone zit dan wordt je uit de groep getrapt.

Onderzoeker: Oeh, en dat wil je niet hebben?

Respondent: Nee, dat is dus echt een stok achter de deur. Je wil ook niet uit die groep getrapt worden enzovoorts. Dus dat was een klein beetje een stukje over die studiestimuleringsgroep. En die self-managementgroep die was er meer zodat je leert hoe je je eigen leven in kon delen of zo dacht ik. Dus achteraf gezien had ik heel wat meer gehad aan die studiestimuleringsgroep, en dat hebben ze heel goed gelezen.

Onderzoeker: Oké, dus het positieve van die ervaring was dus dat ze je eigenlijk wel de goede richting in hebben geduwd?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je jezelf eigenlijk gemeld bij studentenbegeleiding of ben je doorverwezen geworden?

Respondent: Ik heb mezelf gemeld zeg maar.

Onderzoeker: Heb je daar moeite mee gehad om jezelf te melden?

Respondent: In het begin wel een klein beetje. Uhm, sinds ik op de universiteit ben gekomen heb ik eigenlijk qua contact met mijn Asperger nauwelijks problemen nog gehad dus uh, ik was al een klein beetje bezig om het gewoon achter me te laten. En, het is wel een klein beetje confronterend om jezelf dan toch nog te beseffen van joh, ik wil niet zeggen er is iets mis, maar je loopt ergens tegenaan met je studie, dus. Dat moest ik wel even van mezelf zien te accepteren.

Onderzoeker: Dus je hebt moeite gehad in de zin, dat je er moeite mee had dat je beperking niet weg was?

Respondent: Ja dat was het inderdaad. Toen ik eenmaal bij de studentenbegeleiding liep, toen ging het allemaal best soepel. Ik kan wel hulp aanvaarden maar dan moet ik wel eerst voor mezelf weten dat er iets mis is.

Onderzoeker: Kun je daar wat meer over vertellen?

Respondent: Ik heb over het algemeen om open te zijn over mezelf. Wel om mezelf uit te drukken, dat heb ik al gezegd. Maar ik heb er weinig problemen mee dat andere dingen van mij weten, dus uhm. Toen ik eenmaal bij de studentenbegeleiding liep toen, had ik daar ook niet echt problemen mee.

Onderzoeker: Dus je had vooral moeite om er naar toe te stappen maar toen je er eenmaal was voor begeleiding had je er vrede mee?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Was dat het enige dat er voor zorgde dat je er moeite mee hebt gehad om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, volgens mij wel. Nou het grootste probleem was, ik had niet echt het idee dat het aan mijn Asperger lag, of dat het aan mijn functiebeperking lag, maar gewoon ja.. Misschien ben ik wel een beetje een luie student, en, als je je niet beseft dat er iets mis is of dat er iets mis zou kunnen zijn. Om dan hulp te gaan zoeken voor een probleem waarvan je niet weet of het een probleem is dan.. Uhm. Begrijp je?

Onderzoeker: Ja. Dus even kort samengevat, je vond het moeilijk omdat je moest toegeven dat het probleem ‘Asperger’ niet was opgelost?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: En daarnaast vond je het moeilijk omdat je niet zeker wist of de problemen die je had wel echt aan je functiebeperking lagen?

Respondent: Hmm ja. Of het was niet bij me opgekomen maar.. Ongeveer samengevat wel ja.

Onderzoeker: Ongeveer, dan is het niet helemaal correct hè. Kun je precies uitleggen waar ik het niet goed vertaal?

Respondent: Uhm, even kijken. Ik had niet echt idee dat het aan mijn Asperger zou liggen. Uhm, het koste even moeite omdat te accepteren. Tenminste ik heb ergens in de derde gelezen pas dat Asperger ook een studiebeperking is, of een functiebeperking. En daarvoor dacht ik eerst eigenlijk alleen dat het een contactstoornis was. Op dat moment ben ik mezelf eigenlijk pas een klein beetje gaan beseffen dat het ook een functiebeperking kan zijn.

Onderzoeker: Moet ik dat dan zien dat je niet wist dat je met Asperger ook kon melden bij studentenbegeleiding als functiebeperking?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Toen je eenmaal begeleiding kreeg bij studentenbegeleiding, waren er toen ook dingen die je moeilijk vond aan de begeleiding?

Respondent: Moeilijk.. Je wordt een klein beetje met jezelf geconfronteerd en ik hou daar niet zo heel erg van. Maar, dat is een klein beetje inherent aan het proces van hulp zoeken natuurlijk. Bedoel je meer als de algemene ervaring of mijn ervaring met studentenbegeleiding?

Onderzoeker: Vertel maar wat je vertellen wilt.

Respondent: Oké, mooi antwoord op de vraag! Mijn algemene ervaring bij studentenbegeleiding was dat ik echt het idee had dat ik alles kon zeggen en vertellen, dus dat was wel goed. Maar nog steeds wordt je wel met jezelf geconfronteerd, dus. Daar hou ik niet echt van, maar af en toe is dat wel nodig.

Onderzoeker: Dus dat vond je moeilijk eraan?

Respondent: Ongemakkelijk.

Onderzoeker: Ongemakkelijk. Oké. Voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam, had je toen een duidelijk beeld van waar je allemaal voor terecht kon bij studentenbegeleiding?

Respondent: Nee. Niet echt.

Onderzoeker: Kun je daar wat meer over vertellen?

Respondent: Ik wist dat het de Rode Balie was, want toen de Rode Balie nog in de Bastille was toen liep ik er wel een langs onderweg naar de verenigingskamer van Harambee waar ik toen nog af en toe voor in een commissie zat. Uhm, ik wist dat daar studentenpsychologen waren maar voor wat ik me daar nou precies zou kunnen melden dat was me nog niet helemaal duidelijk.

Onderzoeker: Oké. Zou je mij misschien wat duidelijker kunnen uitleggen wat de Rode Balie precies is?

Respondent: Uhm, de Rode Balie is het loket waar je je meldt voor de studentenbegeleiding. Uhm, een soort van receptie ervoor volgens mij.

Onderzoeker: En studentenbegeleiding, waar bestaat dat precies uit denk je?

Respondent: Uhm, studentenbegeleiding bestaat volgens mij voornamelijk uit psychologen, of psychiaters, nee niet psychiaters dat is iets anders. Uhm, voornamelijk psychologen die mensen

helpen met problemen waarmee ze in hun hoofd zitten met een studiebeperking, of studiebegeleiding. Tenminste, het hele concept is me niet helemaal duidelijk, maar dat is wat ik er ongeveer van verstond.

Onderzoeker: Oké. Heb je zelf nog het idee dat je tegen bepaalde drempels bent aangelopen gedurende je begeleiding?

Respondent: Niet echt.

Onderzoeker: Dat is ook eigenlijk alleen maar goed natuurlijk!

Respondent: Dat is ook zo!

Onderzoeker: Dan zou ik het nu graag over de informatiebehoeften willen hebben. Kun je een keer kort toelichten dat je bepaalde informatie nodig had of graag wou hebben maar dat je deze informatie niet kon vinden?

Respondent: Bedoel je dat ik er wel naar gezocht heb?

Onderzoeker: Ja.

Respondent: Nee niet echt, tenminste er schiet me zo niks te binnen.

Onderzoeker: Oké. Dus je hebt altijd, wanneer je een bepaalde behoefte naar informatie had, de informatie ook altijd wel gekregen?

Respondent: Ja, maar ik had niet echt vaak de behoefte naar meer informatie. Het was voor het grootste deel wel duidelijk.

Onderzoeker: Hoe ben je eigenlijk bij studentenbegeleiding terecht gekomen? Dat kwam denk ik ook uit een bepaalde behoefte of niet?

Respondent: Uhm, voornamelijk omdat ik er eigenlijk gewoon over wilde praten. Dat idee. En dan kijken of de studentenbegeleiding wat voor me zou kunnen betekenen.

Onderzoeker: Ja. Dus het is niet dat je specifiek naar informatie op zoek was, maar je wou gewoon een persoonlijk gesprek hebben over jouw problemen?

Respondent: Ja. Ja.

Onderzoeker: Je gaf toen straks al aan dat je had gezocht naar die… hoe heet het ook alweer..

Respondent: Studiestimuleringsgroep?

Onderzoeker: Ja juist, daar had je zelf al naar gezocht zei je toch?

Respondent: Nee ik had zelf een klein beetje informatie opgezocht over een self-managementgroep, daar leer je, tenminste wat ik van de folder gelezen heb om jezelf te managen. Dus planningen maken en zorgen dat die planningen afkomen. En toen ik dat las toen dacht ik redelijk van dat zou best eens nuttig kunnen zijn. Uhm, die self-managementgroep wordt voornamelijk gebruikt voor studenten die bestuur hebben gedaan en die moeite hebben om weer in het ritme van hun studie te

komen. Was niet helemaal op mij van toepassing maar ik dacht dat dat ook wel voor mij nuttig zou kunnen zijn.

Onderzoeker: Ja. Maar dat is dus wel informatie waar je behoefte naar gehad hebt denk ik?

Respondent: Ja. In zekere zin wel. Ik denk ook wel meer mensen rondlopen op de campus die hier rondlopen die niet weten dat ze hier terecht kunnen. Mensen die in hun studie tegen ongeveer dezelfde problemen oplopen ja.

Onderzoeker: Als je kijkt naar de afgelopen jaren, aan welke informatie heb je dan behoefte gehad als je kijkt naar studentenbegeleiding?

Respondent: Voornamelijk dat ik ermee terecht kon, dat idee. Zeg maar uhm, ik had altijd het idee dat mijn studie wel een stuk beter zou kunnen gaan. Uhm, dat ik mijn tijd wat efficiënter in zou kunnen delen. Maar dat ik daarmee ook naar de studentenbegeleiding kon dat wist ik niet.

Onderzoeker: Dus dat was eigenlijk wel belangrijke informatie?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je deze informatie wel op tijd gehad dan?

Respondent: Uhm, in mijn derde jaar. Dus eigenlijk pas na twee jaar. In mijn eerste jaar heb ik 15 punten gehaald en in mijn tweede jaar 30 punten, dus gelukkig nog voor de BSA. Dat zou wel balen zijn geweest als ik vanwege een functiebeperking, en daar niet van op de hoogte zou zijn, als ik daardoor niet door had mogen gaan met mijn studie, want mijn studie vind ik ook echt heel leuk. Uhm, maar inderdaad dat ik ermee terecht kon dat wist ik niet.

Onderzoeker: Maar je hebt jezelf gemeld bij studentenbegeleiding toch? Hoe ben je hier uiteindelijk dan wel terecht gekomen?

Respondent: Uhm, via de vriendin van mijn moeder. Of een vriendin van mijn moeder, sorry. Uhm, zij is psycholoog en daar heb ik een poosje, daar heb ik een keer een redelijk confronterend gesprek mee gehad en die zei dat ik daarmee naar de studentenbegeleiding kon.

Onderzoeker: Dus je bent er eigenlijk door iemand anders op gewezen dat dat een probleem is waarmee je hier terecht kunt?

Respondent: Ja in zekere zin wel.

Onderzoeker: Is er informatie met betrekking tot studentenbegeleiding waar je op dit moment ook behoefte aan hebt?

Respondent: Nee niet echt. Tenminste ik zit nu in die, die studiestimuleringsgroep die is ook pasgeleden begonnen, uhm, aan het begin van dit jaar volgens mij of in het tweede kwartiel van dit jaar zoiets. En toen was dat afgelopen maar als groep studeren we nog steeds af en toe met elkaar. Dus. Bij de studentenbegeleiding zelf ben ik redelijk klaar volgens mij. Uhm, verder heb ik niet echt behoefte aan meer informatie volgens mij. Ik denk wel dat er andere mensen die die behoefte aan informatie wel zouden kunnen hebben.

Onderzoeker: Denk je dat je een duidelijk beeld hebt van welke informatie je bij studentenbegeleiding allemaal terecht zou kunnen?

Respondent: Zelf heb ik daar niet echt een duidelijk beeld over. Ik ben in die studiestimuleringsgroep gerold naar aanleiding van een gesprek met [naam studentpsycholoog]. Dus zoveel had ik zelf ook niet echt nodig volgens mij. Want met die gesprekken met haar had zij er ook een redelijk duidelijk beeld van volgens mij. Zo heeft zij mij dat aangeraden.

Onderzoeker: Nou er zijn in ieder geval een aantal thema's waar studentenbegeleiding informatie geeft, buiten de informatie die jij al gehad hebt. Ik heb hier een aantal thema's op geschreven. Ik zou het fijn vinden als je bij elk thema aan zou kunnen geven of je denkt behoefte te hebben gehad aan informatie over deze thema's of dat je misschien nog denkt behoefte te gaan krijgen aan deze informatie. En dan wil ik graag beginnen met informatie over studievertraging?

Respondent: Uhm, studievertraging. Uhm, wat ik daarvan weet is dat je met een functiebeperking een jaar extra studiefinanciering kunt krijgen volgens mij.

Onderzoeker: Vind je dat interessante informatie om te weten?

Respondent: Naja, dat.. Wel redelijk want ik heb ongeveer twee jaar studievertraging en daarmee zou ik dus net nog studiefinanciering kunnen krijgen dus dat is wel redelijk interessant voor mij.

Onderzoeker: Dus de behoefte om daar meer informatie over te krijgen bestaat er wel?

Respondent: Ik heb daarvoor een keer een envelop meegekregen met een formulier waarmee ik dat aan kan vragen, en die zit nog in mijn tas, daar moet ik nog een keertje mee langs de studentendecaan. Op zich zou dat wel wat duidelijker gecommuniceerd kunnen worden denk ik.

Onderzoeker: Hoe bedoel je dat?

Respondent: Ja ik weet niet precies naar wie het dan gecommuniceerd zou moeten worden. Ik denk als je het al communiceert naar mensen die hier al komen voor hun studiebeperking dat dat nuttig is, maar, dat er ook een heleboel mensen zijn die op die manier niet bereikt worden omdat ze hier niet komen.

Onderzoeker: Ja, wat ik nu uit jouw verhaal begrijp, als we kijken naar studievertraging en financiën, dan was het voor jou niet helemaal duidelijk, klopt dat?

Respondent: Ja. Niet voor dat ik bij studentenbegeleiding kwam in ieder geval. Dus, ik heb dat uhm, ik heb dat van [naam studentpsycholoog] gehoord.

Onderzoeker: Had je er zelf ook al eerder naar gezocht?

Respondent: Uhm, misschien dat het een keer op internet voorbij gekomen is, maar niet actief.

Onderzoeker: Zouden ze dat wat actiever moeten communiceren denk je?

Respondent: Zou wel handig zijn denk ik.

Onderzoeker: Zou wel handig zijn.

Respondent: Maar het lijkt me een stuk nuttiger dat je weet dat je als student met een functiebeperking hier langs kunt komen.

Onderzoeker: Dat is belangrijk, dat ze dat benadrukken?

Respondent: Absoluut.

Onderzoeker: Waarom?

Respondent: Uhm, ik wist pas in mijn derde jaar dat Asperger ook een functiebeperking is en dat ik daarmee hier naar toe kon komen. Als ik dat in de eerste al geweten had dan had ik misschien een stuk minder studievertraging opgelopen.

Onderzoeker: En dan was je eerder gekomen?

Respondent: Als ik geweten had dat ik met Asperger hier langs kon komen omdat het een functiebeperking was dan ja.

Onderzoeker: Oké. Je zei het net al, het gold voor jou nog niet, maar ik heb hem toch hier op staan. De BSA en de harde knip.

Respondent: BSA en harde knip, nou ik ben hartstikke blij dat het BSA voor mij niet geldt. Uhm, als ik in mijn eerste jaar, ik heb nu in mijn eerste jaar maar 15 punten gehaald, bij lange na niet voldoende, en dan was ik ook van mijn opleiding af geknikkerd. Uhm, ik kan me voorstellen dat er een heleboel studenten zijn die vanwege een functiebeperking in combinatie met het BSA van de opleiding afgegooid worden, terwijl ze in principe gewoon hartstikke goed kunnen studeren, alleen ze hebben een functiebeperking. Dus vooral met dat BSA in het achterhoofd denk ik dat het heel erg belangrijk is om duidelijk te communiceren dat je met een functiebeperking bij studentenbegeleiding langs kunt komen. Of ook misschien een manier waarop een student er zelf achter kan komen of hij een functiebeperking heeft.

Onderzoeker: Dus je denkt dat het heel erg belangrijk is dat het heel duidelijk gecommuniceerd wordt wanneer er sprake is van een functiebeperking en je langs kunt komen bij studentenbegeleiding?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Hoe zouden ze dat moeten aanpakken denk je?

Respondent: Dat is een lastige want, als je zelf niet het idee hebt dat er iets waarmee je naar studentenbegeleiding kan komen, dan kom je ook niet zelf op het idee om langs studentenbegeleiding te gaan. Ik denk uhm, dat het misschien handig is om vooraf bij colleges langs te komen, dus dat je gewoon langs colleges gaat en verteld wat studentenbegeleiding doet.

Onderzoeker: In ieder geval proactief, als ik dat zo uit je verhaal begrijp?

Respondent: Naja, ik had zelf niet het idee dat ik langs studentenbegeleiding kon voordat iemand me dat verteld had. Dus ja. Langs de studentenbegeleiding gaan dan geef je al aan jezelf toe dat er iets mis is. En dat is toch al een redelijk grote stap voor mensen, mij inclusief, dus. Als je ook met het idee, als je ook langs kunt komen met het idee er is misschien iets is.

Onderzoeker: Dat helpt denk je?

Respondent: Ja. Of zeg maar, dat idee van studentenbegeleiding is er alleen maar voor mensen waarmee iets echt helemaal mis is dat dat een beetje weggewerkt wordt.

Onderzoeker: Het volgende thema dan, studievoorzieningen en –faciliteiten.

Respondent: Oké. De bibliotheek?

Onderzoeker: Onder studievoorzieningen vallen bijvoorbeeld dingen als extra tentamentijd en dat soort dingen. Voorzieningen die je nodig hebt om zo goed mogelijk te kunnen functioneren met je beperking gedurende je studie.

Respondent: Ja. Uhm, met extra tentamentijd heb ik nog nooit problemen gehad. Over het algemeen krijg ik mijn tentamen wel ongeveer samen met de rest af.

Onderzoeker: Dus jij hebt niet echt de behoefte gehad om te kijken of je nog extra voorzieningen nodig had?

Respondent: Naja het ging voornamelijk om de tijd die ik in mijn studie stak zeg maar. Ik kon mezelf niet echt aan deadlines houden.

Onderzoeker: Dus meer studievaardigheden zeg maar?

Respondent: Ja studievaardigheden daar had ik nog heel wat aan te werken ja. Ik begrijp trouwens dat ze aankomende studenten tegenwoordig leren studeren? Kan dat kloppen?

Onderzoeker: Geen idee. Dat zou ik niet weten.

Respondent: Nou, dat is een vaardigheid waar ik in ieder geval heel wat aan gehad had kunnen hebben denk ik. Want als je van de middelbare komt waar het redelijk schools is, en dan op de universiteit komt waar het redelijk compleet vrijgelaten wordt. Ik denk dat die vrijheid die je dan opeens hebt, dat je daar niet meteen mee om kunt gaan en dat dat een van de redenen was dat ik misschien een klein beetje gefaald heb ik mijn eerste jaar.

Onderzoeker: Heb je misschien ook behoefte dadelijk aan informatie over de doorstroom van je master?

Respondent: Nee ik ben nu vierdejaars, en ik ben dit kwartiel bezig met het afronden van mijn laatste tweedejaars vak. Dus uhm, het komt wel redelijk in de buurt eigenlijk ja. Ja dus dat zou wel handig zijn.

Onderzoeker: Dit is dan misschien wel nog wat verder weg, maar zou je in de toekomst, of misschien nu al behoefte hebben aan informatie over de doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Ik denk het wel. Het is inderdaad nog redelijk ver, uhm, maar dat zou wel handig zijn denk ik ja.

Onderzoeker: Tegen die tijd, en je hebt behoefte aan zulk soort informatie, zou je er zelf naar op zoek gaan?

Respondent: Ik denk het wel. Hangt ervan af waar het aangeboden wordt misschien. Tenminste uhm, ik denk dat ik langs zou gaan bij van die bedrijvendagen.

Onderzoeker: Niet bij studentenbegeleiding?

Respondent: Ik weet niet of studentenbegeleiding dat aanbiedt? Ja? Oh dat wist ik niet. Oké.

Onderzoeker: Alles wat ik net opnoemde daar houdt studentenbegeleiding zich onder andere mee bezig.

Respondent: Oké dat wist ik niet.

Onderzoeker: En dan zeker ook met betrekking tot functiebeperkingen. Daar kun je bij terecht voor informatie als je dat wilt. Zou je dat doen?

Respondent: Ja ik denk het wel.

Onderzoeker: Hoe zou je dat aanpakken dan?

Respondent: Nou om te beginnen, als ik, ik zou niet echt op het idee komen dat studentenbegeleiding zou kunnen helpen bij de doorstroom naar de arbeidsmarkt. Uhm, als je niet weet waar je moet zoeken, ik zou niet echt op het idee komen om daar te zoeken.

Onderzoeker: Oké, dus die informatievoorziening zou beter kunnen?

Respondent: Ik denk het wel.

Onderzoeker: Denk je dat het belangrijk is dat studentenbegeleiding beter laat zien wat ze allemaal doen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Want dat was voor jou niet helemaal duidelijk geloof ik hè?

Respondent: Niet helemaal. Tenminste het zou kunnen dat ik er niet op gelet heb maar, zo op het eerste opzicht niet nee.

Onderzoeker: Dan ben ik aan het einde van mijn vragen al. Heb je zelf nog dingen die je graag kwijt wilt of opmerkingen met betrekking tot het onderwerp?

Respondent: Uh, nou ik zit even na te denken. Voornamelijk de informatievoorziening naar aankomende studenten denk ik. Dus studenten die hier komen studeren en studenten in hun eerste jaar. Uhm, ik denk dat gezien het BSA dat die daar heel erg veel profijt van kunnen hebben.

Onderzoeker: En hoe bedoel je dat dan? Want je zegt nu die groep studenten, maar je verteld niet helemaal er bij wat ze extra voor die groep studenten moeten doen?

Respondent: Even kijken. Nou ik wist zelf pas in de derde dat ik een functiebeperking had en dat ik daarmee naar de studentenbegeleiding kon. Als ik dat eerder had geweten dan was ik eerder gekomen en dan had ik misschien minder studievertraging opgelopen.

Onderzoeker: Dus wat zou studentenbegeleiding concreet kunnen verbeteren?

Respondent: Proactieve informatie geven denk ik.

Onderzoeker: Proactieve informatie geven, oké, duidelijk. Zijn er nog meer dingen die je graag kwijt zou willen?

Respondent: Uhm, nee niet echt.

Respondent 2

Onderzoeker: Zullen we maar gelijk beginnen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Wil je vertellen wat voor jou de reden is geweest om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, omdat ik last heb van dyslexie. Dus ik moest allerlei regelingen aanvragen voor mijn toetsen. Voor mijn tentamens, voor die, om die zo gunstig mogelijk te kunnen maken.

Onderzoeker: Dus je bent voornamelijk bij studentenbegeleiding terecht gekomen om voorzieningen aan te vragen die je goed kunt gebruiken met betrekking tot je functiebeperking?

Respondent: Ja, en ook echt nodig heb voor mijn, om mijn tentamens te kunnen maken.

Onderzoeker: Zou je iets meer willen vertellen over je functiebeperking?

Respondent: Nou ik heb last van best wel redelijke dyslexie, dat houdt in dat ik ja woordenblind ben en daardoor moeilijk kan lezen maar ook moeilijk kan opschrijven, waardoor je dus een beetje rare zinnen krijgt en rare woorden die zo gewoon omgedraaid zijn en omdat ik nu voorzieningen krijg waardoor mijn teksten worden voorgelezen en wanneer ik dingen intyp zodat het mij ook weer voorgelezen wordt, dat ik het beter begrijp en ja daardoor minder fouten erin maak.

Onderzoeker: Oké, dus je krijgt echt voorgelezen bij je tentamens?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: En ook bij je studieboeken en studiemateriaal?

Respondent: Nou dat kan dus niet bij alles omdat je heel veel boeken hebt en heel veel boeken zijn dus niet digitaal verkrijgbaar dus die zal ik toch gewoon moeten lezen maar dat kost gewoon meer tijd. Uhm, ja, veel meer dan een gemiddelde leerling nodig heeft. Maar dan, je weet er ook wel mee om te gaan, met je beperking natuurlijk, dus je moet er ook gewoon tijd voor inplannen voor jezelf voor het leren daarvan. Andere artikelen die wel digitaal zijn die kan ik bijvoorbeeld in Kurzweil 3000 stoppen en die leest die mij dat gewoon digitaal voor. Een beetje zo'n, ja je krijgt een beetje zo'n TomTom stem zeg maar. En ja, dat helpt mij wel goed ja.

Onderzoeker: Kun je ongeveer aangeven hoelang je echt al last hebt van je functiebeperking?

Respondent: Ik weet al niet beter. Echt al van jongs af aan. Ik ben in groep 3 al getest dus. Op de basisschool al.

Onderzoeker: Dus het is al heel vroeg naar voren gekomen?

Respondent: Ja al heel vroeg.

Onderzoeker: Als het zo vroeg al naar voren is gekomen, heb je dan ook al van andere organisaties of iets dergelijks begeleiding gehad met betrekking tot je functiebeperking?

Respondent: Uh ja, op de basisschool kreeg ik al remedial teaching. Uhm, meer in verhaaltjes lezen, ik moest boeken lezen. Ik liep natuurlijk enorm achter met mijn leesniveau vergeleken met de gemiddelde van de klas. Verder kreeg ik spelling en et cetera et cetera. Toen ben ik van de basisschool naar de middelbare school gegaan. Daar is het juist weer heel erg teruggevallen want, ja een beetje een raar verhaal, ze waren mijn dyslexieverklaring kwijt. Omdat die bij het instituut lag, maar het instituut is overgenomen en bij de overname is iets fout gegaan. En toen hebben ze me uiteindelijk in 5 havo pas weer, weer getest, waardoor er dus weer uitkwam dat ik dyslexie heb en toen pas heb ik ook pas weer extra tijd erbij gekregen en alle hulpmiddelen die ik eigenlijk de jaren daarvoor ook al nodig had.

Onderzoeker: Dus je hebt eigenlijk een gat gehad van een aantal jaar..

Respondent: Ja, waardoor ik daardoor eerst vmbo heb moeten doen en toen pas naar de havo ben door kunnen stromen, eigenlijk een enorme achter sprong heb gekregen met mijn cijfers en daardoor, ja, hele lage scores heb gekregen uiteindelijke op de havo. Daarna ben ik naar het Saxion gegaan. Daar was eigenlijk alles heel goed en vlekkeloos verlopen met ja, je moet er natuurlijk wel zelf ook een beetje achteraan, met wat je nodig hebt, maar daar hebben ze toen op mijn aanvraag Kurzweil aangevraagd en dat gebruiken ze nu ook op alle andere afdelingen van alle academies. Dus volgens mij bevalt ze dat daar ook goed. Wat ik ervan begrijp.

Onderzoeker: Dus dat hebben ze een beetje van je kunnen leren?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zoals ik het begrijp uit je verhaal heb je al heel wat begeleiding gekregen gedurende de jaren heen met betrekking tot je dyslexie. Kun je eens kort proberen terug te denken aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en een van de begeleidingsinstanties die je had voor de universiteit goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Alleen op de universiteit?

Onderzoeker: Van voor de universiteit graag.

Respondent: Oh ja. Dat was met name dus vooral op de middelbare school. Wat dus ook echt heel erg slecht was. Gewoon, omdat ze de verklaring kwijt waren hebben ze me constant beloofd om me opnieuw af te testen. Normaal gesproken dan doen ze dat in de eerste en tweede klas. Want alle leerlingen die dus van de basisschool afkomen waarvan ze denken dat die dus dyslexie zouden kunnen hebben of een andere beperking worden normaal gesproken gelijk getest. Maar dat is een beetje fout gelopen eigenlijk en ik ben nooit op die lijst gekomen en ze hebben bij mij dus nooit iets

getest waardoor ik dus mijn hele vmbo zonder heb moeten doen en uiteindelijk pas eind havo, het pas heb gekregen. Op aandringen van mijn ouders want zelf dat werkte natuurlijk niet want ze willen niet meer mee werken. Ze zeggen gewoon van 'ja ze heeft al die jaren al zo zonder gekund, nu is het niet meer nodig'. Ja en zo werkt het natuurlijk niet. Je zou het wel zonder kunnen maar nooit op een niveau waarop je eigenlijk thuishoort. Dus je wordt een beetje beperkt in je kunnen dus dat is gewoon heel erg jammer. En dat komt met name door de communicatie dat zij het nooit goed hebben, of het niet duidelijk hebben opgeschreven en daardoor gewoon is misgelopen dat ik gewoon nooit die toetst heb kunnen afleggen.

Onderzoeker: Dat was dus al op de middelbare school?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heeft dat nog consequenties gehad voor hoe je tegen studentenbegeleiding hier op de UT bent gaan aankijken?

Respondent: Uhm, ja, eigenlijk wel. Ik heb er weinig vertrouwen in. Ik loop er altijd heel erg achteraan. Ik ben echt als de dood dat ik mijn verklaring kwijt raak. Maar, ja. Ik zorg er altijd voor dat ik overal gelijk bij ben, dat er altijd voor alles goed wordt gezorgd, dat ik ook altijd alles zwart op wit heb, dat ik ook altijd op een lijst komt te staan voor de dingen die ik geregeld heb of nodig heb of dingen waarvoor ik in aanmerking kom. Ja. Ja verder. Ik ben altijd een beetje huiverig. Eerst zien en dan geloven.

Onderzoeker: Dus je bent er en anders tegenaan gaan kijken, en er anders mee gaan communiceren als ik het goed begrijp?

Respondent: Ja, ja.

Onderzoeker: Heb je nog meer voorbeelden van voor de universiteit die je graag wilt bespreken waarbij je de communicatie van de begeleiding goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Uhm, ja van de basisschool kan ik me heel weinig herinneren. Ja, ik voelde me eigenlijk natuurlijk maar gewoon iemand die in de klas zat. Maar als je er zo op terugkijkt, ja, vaak lieten ze me niet in hele grote groepen voorlezen, maar deden ze dat liever gewoon zo met mij op zich zelf. Omdat ik dan vaak rustiger was, omdat ik dan minder fouten ging maken en daardoor dan ook geconcentreerder was. En, uhm, ja, op het Saxion verder niets. Omdat ik toen mijn verklaring had is alles gewoon verder heel goed verlopen.

Onderzoeker: Je noemde even de begeleiding op de basisschool, heb je dat nou al prettig ervaren of juist niet?

Respondent: Uhm, op zich wel. Ja ik vond het wel goed. Want ik denk niet dat je er een kind mee helpt om het te pushen om het gewoon te doen want iemand wordt daar juist heel gestrest van als je het niet kunt terwijl de anderen dat wel kunnen.

Onderzoeker: Je noemde de voorvallen op de middelbare school en dat je daarom wel anders tegen studentenbegeleiding aan bent gaan kijken, hebben deze voorvallen ook invloed gehad op de manier of je je met meer of minder moeite bent gaan melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Ja hoe bedoel je dat precies? Of ik er moeilijker naartoe stap? Nee juist makkelijker.

Onderzoeker: Kun je dat wat meer uitleggen?

Respondent: Omdat je juist zo goed mogelijk voor jezelf het geregeld wilt hebben moet je dat natuurlijk wel zelf regelen. Je moet zelf wel altijd een beetje met de neus vooraan staan van ik moet dit en dit en dit geregeld hebben, wie moet ik daarvoor hebben en wie is dat en waar moet ik daar voor naar toe en hoe krijg ik dat voor mekaar. De eerste intro dag heb ik ook al aangegeven van nou ik heb dyslexie, hoe regel ik dat hier op de universiteit? Toen heeft een andere student die hetzelfde probleem had die heeft mij dat gewoon uitgelegd van dan moet je naar die mevrouw toe, dan moet je je dyslexieverklaring meenemen, dan zal zij dat in een bestand zetten en dan mailt zij dat door en dan krijg je vanzelf mailtjes voor je tentamen dat je je daarvoor apart moet aanmelden et cetera et cetera. Dus, ja vooral met de introdagen, als je zelf al heel snel aangeeft van ik zit hier mee en ik zit hier mee dan ja, je moet zelf de hulp ook vragen daarvoor, dan kom je er heel snel achter. Ik ga er zelf wel echt op af.

Onderzoeker: Doe je dat ook zo fanatiek omdat je voor jezelf echt het gevoel hebt en weet dat de voorzieningen je echt voordeel opleveren? Tenminste zo ervaar ik het uit je verhaal, dat je er in de tijd dat je de voorzieningen niet had er wel ook echt bent achter gekomen dat voorzieningen je wel voordeel opleveren?

Respondent: Ja. Dat klopt.

Onderzoeker: En daardoor heb je ook minder moeite naar die begeleiding toe te stappen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Kun je eens proberen terug te denken aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en studentenbegeleiding goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Aan de universiteit?

Onderzoeker: Ja.

Respondent: Uhm, nou ik vond het niet zo zeer gebrekkig, dat is misschien ook meer mijzelf. Maar dan mail ik naar het tentamenbureau, of tenminste degene die dat regelt voor de dyslexie voorzieningen van de tentamens. En dan moet je daar naar toe mailen en dan krijg je een tijd later een mailtje van waar is het, hoe laat moet je er zijn, hoe laat is je tentamen en hoe lang heb je daar de tijd voor, waar moet je je melden et cetera. Maar omdat mailtjes nou eenmaal niet altijd even goed verzonden worden, weet je niet zeker of je mailtje wel goed is overgekomen. Ja en als je dat mailtje normaal gesproken terug hoort te krijgen dan is het al te laat om je nog in te schrijven voor die tentamens, voor die voorzieningen. Dus het is eigenlijk makkelijker dat als je een mailtje verzonden hebt dan je even een soort van oké reactie, van we hebben je mailtje binnengekregen, krijgt. Dat je zeker weet dat je het mailtje hebt doorgestuurd en dat je zeker weet dat het mailtje ook is overgekomen. En dat ze hem hebben gezien. En ja, dat heb ik wel een beetje gemist, van och, ik hoop maar dat dat goed komt. En nu weet ik gewoon van, nou ja, ik weet dat het goed komt, maar de eerste keer had ik echt zoiets van nou ja, we zien wel. Het is maar even afwachten.

Onderzoeker: Dus je miste de bevestiging een beetje?

Respondent: Ja, de bevestiging dat ze het binnen hadden gekregen. Want stel je voor dat ze de mail niet hadden binnengekregen, dan krijg je de voorzieningen dus niet. Dus zal je je tentamen of moeten laten vallen omdat je bijna zeker weet dat je in tijdnood komt en daardoor niet goed kan scoren op je toets, of ja, je moet de keuze maken ik ga bij de gewone studenten inzitten. Ja, je wordt er een beetje, ja hoe zeg je dat, gestrest.. nee is ook niet helemaal goed maar ja, meer die richting op. Een beetje onrustig wordt je ervan van ja, we hopen maar dat het allemaal weer goed komt.

Onderzoeker: Legt dat ook extra druk op die tentamens?

Respondent: Ja misschien wel een beetje.

Onderzoeker: Ga je daardoor ook weer anders tegen de begeleiding aan kijken?

Respondent: Nee dat niet.

Onderzoeker: Ga je er wel anders mee communiceren?

Respondent: Uhm, nee dat ook niet want je hebt niet zo heel veel keus. Het is de enige mogelijkheid die je hebt.

Onderzoeker: Gewoon afwachten?

Respondent: Ja, is afwachten.

Onderzoeker: Zorgt dat ervoor dat je meer of minder moeite hebt om de begeleiding te accepteren?

Respondent: Uhm, nee dat niet.

Onderzoeker: Zou je me duidelijker kunnen vertellen waarvan jij denkt dat studentenbegeleiding uit bestaat?

Respondent: Uhm, studentenbegeleiding, nou, ja. Als een leerling waar dan ook moeite mee heeft, of dat nou een thuissituatie is, of persoonlijke omstandigheden, noem het maar op. Of ja, een functiebeperking. Dat je daar naar toe zou kunnen stappen om of nou ja, je verhaal kwijt te kunnen of ja als je in de problemen zit met studieverlening, dat je uitloop krijgt van je studie et cetera, dat er misschien mogelijkheden gezocht kunnen worden of ja tegemoetkomingen die ervoor kunnen zorgen dat in ieder geval de druk op je verlicht wordt.

Onderzoeker: Weet je wat voor mensen er achter studentenbegeleiding zitten?

Respondent: Ja verder niet heel veel. Ja ik zie natuurlijk alleen maar waar ik zelf mee te maken heb. Alleen degene die dus de dyslexie regelt en wanneer ik uitloop zou krijgen met mijn, door mijn dyslexie. Ja daar heb ik nu nog geen contact mee gehad natuurlijk omdat ik er nu nog geen last van heb maar wanneer je last zou krijgen dat je bepaalde regelingen aan kan vragen daardoor.

Onderzoeker: Denk je dat je een duidelijk beeld hebt van wat studentenbegeleiding precies is en wat het precies inhoudt?

Respondent: Uhm, ja denk het wel.

Onderzoeker: Weet je wat de Rode Balie is?

Respondent: Je bedoeld die in de Vrijhof? Rode Balie.. Nee. Geen idee.

Onderzoeker: Zou je nog wat willen vertellen over hoe je bij studentenbegeleiding terecht bent gekomen?

Respondent: Uhm, nou ja dus, met de intro dag dat ik een leerling tegen kwam en dat die mij dus vertelde waar ik naar toe moest gaan. En dat die mij vertelde van je moet naar die en die persoon, en die zorgt er dan voor dat je daar en daar terecht kan.

Onderzoeker: Dus je hebt jezelf gemeld?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je er moeite mee gehad om jezelf te gaan melden?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Waren er zaken die je wel moeilijk vond aan de begeleiding die je kreeg?

Respondent: Uhm, nee.

Onderzoeker: Je geeft aan een duidelijk beeld te hebben van studentenbegeleiding, had je dat ook voordat je daar onder begeleiding was denk je?

Respondent: Voordat ik op de UT kwam bedoel je? Uhm, nou ja meestal weet ik wel wie er ongeveer over gaan of waar je ongeveer terecht zou moeten kunnen om dat soort vragen te stellen. En dan is het vaak of de opleidingscoördinator, en die weet het ook altijd wel te vinden, ja of naar studentenbegeleiding. Of naar utwente.nl, daar kun je het ook altijd wel vinden.

Onderzoeker: Hoe komt het dat dat voor jou gelijk al zo duidelijk was?

Respondent: Uhm, ja eigenlijk meer doordat ik dus met mijn opleidingscoördinator, dat ik daar naar toe ging en je dan een dyslexie verklaring nodig had, en daar een kopie van nodig had, vertelde ze me van mocht je andere problemen krijgen of mocht je uitloop krijgen met je studie, mocht dat nou door dyslexie zijn of niet, dan moet je zo snel mogelijk aan de bel trekken, dan kunnen we bepaalde regelingen altijd treffen. En toen hebben ze ook ooit een keer, zo'n presentatie gegeven met wat allemaal mogelijk is met dyslexie en de functies die ze hier allemaal aanbieden en zo. Die hebben ze ook allemaal uitgelegd van wat er allemaal mogelijk is aan regelingen en zo.

Onderzoeker: En wie heeft dat precies aan je uitgelegd?

Respondent: Eerst mijn afdelingscoördinator en we hadden ook een keer, ja omdat ik me aar dus had gemeld voor mijn functiebeperking, hebben ze me toen ook een mailtje gestuurd van er is een dyslexiebijeenkomst. Maar dan geven ze een presentatie over wat er allemaal mogelijk is en wat je er allemaal mee kunt doen en wat ze je allemaal aan kunnen bieden. Waaronder dus het programma Kurzweil. Ik werkte daar al wat langer mee, maar ze hebben het hier sinds dit jaar aangeschaft. En dan vertellen ze ook wat voor regelingen je nog meer kunt treffen. Bijvoorbeeld een financiële bijdrage wanneer je door je dyslexie bijvoorbeeld studie uitloop krijgt et cetera.

Onderzoeker: Kun je ongeveer aangeven wanneer dat was in je opleiding dat je die informatie allemaal kreeg?

Respondent: Ja was redelijk aan het begin, ik denk de derde week of zo. Ja was wel vroeg. Ja misschien de presentatie iets later maar dat zal niet veel zijn.

Onderzoeker: Als je kijkt naar drempels, heb je dan het gevoel dat je zelf bepaalde drempels hebt moeten overwinnen om begeleiding accepteren of je te melden?

Respondent: Ja op de basisschool wel want je wil je natuurlijk zo gewoon mogelijk zijn, net zoals de rest. Maar dat ben je natuurlijk niet helemaal. Ja dan moet je natuurlijk wel accepteren, op een gegeven moment kun je niet meer zonder die hulp dus dan moet je die hulp ook wel accepteren want anders kom je er niet. En later weet je dat je die hulpmiddelen wel echt nodig hebt dus dan ga je er zelf naar op zoek. Ja waar je dat kan krijgen.

Onderzoeker: Wat maakte het later makkelijker?

Respondent: Ja dus min of meer de strubbelingen in het begin, dat dat je gewoon sterker maakt en weet dat je er zelf achteraan moet.

Onderzoeker: Dus dat je het gevoel krijgt dat je het wel echt nodig hebt?

Respondent: Ja en dat, dat je echt zelf moet regelen. Niemand anders gaat het voor je doen. Je moet zelf zorgen dat alles op de rit zit en alles op een rijtje staat. Want iemand gaat er niet voor zorgen dat het allemaal goed komt.

Onderzoeker: Waar kwam die acceptatie dan precies vandaan? Want je gaf aan dat je er op de basisschool meer moeite mee had om het te accepteren?

Respondent: Uh ja, op de basisschool dacht ik dat ik er minder moeite mee had omdat ik altijd dacht ik kan niet zo goed leren en dat zal wel. De ene kan natuurlijk altijd wat beter dan de andere. En toen kwam ik op de middelbare en toen kwam ik erachter dat eigenlijk alle vakken goed gingen behalve op taalgebied, dus alle vakken haalde ik allemaal hoge cijfers, achten, negens, ja af en toe een zeven ertussen. Voor mijn talen moest ik heel hard leren om daar überhaupt maar een vijf komma vijf voor te blijven staan, en, dan merkte je dus wel echt dat je die extra hulpmiddelen wel echt nodig hebt, zoals extra tijd, toen had je nog met je talen dat ze spellingsfouten iets minder mee rekende en, dan merk je wel van ja, het ligt niet zo zeer aan mijn leren. Het ligt er gewoon echt aan dat ik die woorden niet zo zie als iemand anders dat doet. Dat is dan gewoon een hersenfoutje, maar goed, dat heb je gewoon, en daar moet je dan op een gegeven moment, ja daar leer je dan mee leven. En dan, leg je je er ook maar bij neer. En ik heb het daardoor ook wel geaccepteerd. Want iemand anders kan het snel maar ik geef gewoon aan van jongens, dat gaat bij mij niet zo snel en ik doe daar gewoon veel langer over.

Onderzoeker: Dus je vind het nu niet meer zo erg dat je zeg maar “niet normaal” bent om even in je eigen woorden te spreken?

Respondent: Nee, want het maakt je ook in heel veel dingen veel sterker denk ik. Omdat heel veel mensen denken van dat gaat wel even zus en zo, ik ben er wel heel hard voor gaan knokken dat ik het wel kan en daardoor heb ik wel ook laten zien van ik kan het ook. Omdat ik natuurlijk eerst

helemaal niet die faciliteiten heb gehad, ja moet je veel harder werken ervoor, en ja die spellingsfouten werden bij mij gewoon lekker meegerekend, en dan zat ik avonden te schrijven om al die woorden, precies de letters in volgorde te kunnen schrijven. Je bent gewoon meer een doorzetter wel daardoor geworden. Dus aan de ene kant is het een beperking en aan de andere kant werkt het in je voordeel.

Onderzoeker: Hoe is die bewijsdrang dan in een keer naar voren gekomen? Van ik kan het wel?

Respondent: Uhm, ja dat je dus in heel andere vakken veel beter bent. Dat je daar wel eventjes zo overheen kan kijken van oh god ja dat zit zus en zo terwijl iemand anders daar juist heel veel moeite mee heeft. Ja en ik had met de talen heel veel moeite.

Onderzoeker: Waarom wil je dat zo graag laten zien dat je het wel kan dan? Want je hebt me nogal een traject afgelegd niet waar?

Respondent: Ik heb geen idee waarom ik dat wil laten zien eigenlijk. Zit denk ik ook een beetje in mijn aard of zo. Geen idee. Ja ik weet eigenlijk niet zo goed hoe dat komt. Misschien door alles, en heb ik het misschien niet zo goed door. Mijn broers konden altijd heel goed en makkelijk leren. Die deden altijd alles met twee vingers in de neus. En ja bij mij ging het niet zo makkelijk. Dus. Ja. Ja, ja, dan wil je toch misschien, toch hetzelfde willen bereiken of zo. Het hoogste uit jezelf willen halen, het beste.

Onderzoeker: Oké. Is er verder nog iets wat je zelf graag kwijt zou willen met betrekking tot drempels?

Respondent: Nee verder heb ik niet echt eigenlijk iets.

Onderzoeker: Dus het was vooral op de basisschool dat je er even moeite mee had?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: En dan voornamelijk omdat je normaal wou zijn of..?

Respondent: Uhm, nee dat niet zo zeer. Ja eerst denk je dat je min of meer normaal bent maar dat ben je niet. Uhm, meer omdat je een soort van tekortkoming hebt denk ik. Krijgt. Iemand anders bepaald of je dat krijgt of niet. En dan krijg je dat niet en ja.

Onderzoeker: Kun je wat specifieker uitleggen wat je daar mee bedoeld?

Respondent: Uhm, nou je komt op een nieuwe school en je hebt dyslexie.

Onderzoeker: Gaat dit nou weer over de middelbare of over de basisschool?

Respondent: Nee de middelbare school. Dus dan kom je op een nieuwe school, je hebt dyslexie, maar zij zien dat min of meer niet, laat ik het zo maar noemen. Uhm, ja normaal gesproken krijgt dan een dyslexie leerling meer tijd voor een toets, spellingsfouten worden niet zo hard meegerekend, ja al die faciliteiten die je daardoor zou kunnen krijgen. Later kregen ze ook al die computerprogramma's die je erbij kunnen helpen. Maar goed omdat ik dyslexie verklaring, omdat die zoek was, kreeg ik al die faciliteiten niet, terwijl je ze eigenlijk wel nodig hebt. Dus je krijgt een soort van tekortkoming en iemand anders bepaald of je dat krijgt of niet. Dus dan zat ik weer bij een toets veel te lang te werken en dan zeiden ze van ja je moet echt ophouden en dan was ik nog lang niet klaar. En zei ik van ja

maar ik heb ook dyslexie, 'ja waar is je pasje dan?', ja ik heb geen pasje. Dus die kreeg ik niet. Dus dan krijg je ook die extra tijd niet. Dus dan moet je er ook veel harder voor knokken dat je het meteen weet. Dat als je een vraag ziet dat je ook meteen het antwoordt moet kunnen geven. En iemand anders die heeft daar even wat meer tijd over. Ja dus die drempel moet je dan eerst over, en daarna toen ik die dyslexie verklaring wel heb gekregen is daarna wel een soort van rust over mijn schouders daardoor gekomen.

Onderzoeker: En wat is dan specifiek de drempel die je hebt ervaren?

Respondent: Uhm, ja die drempel toen was het verkrijgen van een dyslexie verklaring. Dat was heel erg lastig.

Onderzoeker: Oké, dus dat was niet zo zeer een persoonlijke drempel maar meer een praktische?

Respondent: Ja. Niet zo zeer voor mezelf.

Onderzoeker: Nog iets wat je daarover kwijt wil?

Respondent: Nee ik weet verder niet zo goed wat ik daarover toe moet voegen.

Onderzoeker: Oké. Zullen we het dan verder over informatiebehoeften gaan hebben?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Kun je aangeven welke informatie je de afgelopen jaren graag wou hebben maar die je niet of slechts met moeite hebt kunnen vinden?

Respondent: Poeh, nee eigenlijk niet.

Onderzoeker: Dus je hebt altijd alles gewoon goed kunnen vinden?

Respondent: Ja, op de universiteit sowieso wel.

Onderzoeker: Zou je specifiek kunnen aangeven naar welke informatie bij studentenbegeleiding je de afgelopen jaren hebt gezocht en waar je behoefte aan hebt gehad?

Respondent: Ja aan de informatie voor dyslexieregelingen.

Onderzoeker: Dus voorzieningen?

Respondent: Ja voorzieningen inderdaad.

Onderzoeker: Verder nog informatie?

Respondent: Ja eigenlijk hoe de tentamens worden afgenomen op de universiteit voor degene die dyslexie hebben.

Onderzoeker: In wat voor vorm bedoel je dat?

Respondent: Nou ja, omdat ze bij mij worden voorgelezen digitaal. Of je dan in een grote zaal komt te zitten, of zit je dan apart? Hoe veel extra tijd heb je dan wel niet? Ja eerst was het ook nog een beetje de vraag van gaat iemand mij dat voorlezen of wordt dat digitaal gedaan? Hoe regelen ze dat

voor je? En nu komen ze dan, ja bij mij wordt dat dan met Kurzweil afgenomen. Bij andere studenten, die werken dan al langer met een ander programma, ik weet niet hoe het precies heet, maar daar wordt het anders bij voorgelezen. Ja dat soort informatie zoek je dan naar.

Onderzoeker: Oké. Is dat alle informatie waar je de afgelopen jaren naar op zoek bent geweest?

Respondent: Uhm, vast niet. Er zal heel veel zijn, natuurlijk ook voor dyslexie of op internet over dyslexie, bijvoorbeeld hoe je daar het beste mee om kan gaan, wat voor voorzieningen je zelf zou kunnen gebruiken of wat voor trucjes. Ja dat soort dingen. Hoe je het beste kunt leren bijvoorbeeld.

Onderzoeker: Dus meer praktische tips om met je functiebeperking om te gaan?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je dat ook specifiek bij studentenbegeleiding gezocht die informatie?

Respondent: Nee, niet specifiek nee. Alleen voor de regelingen dan op de school zelf, hoe ze dat regelen.

Onderzoeker: Is er nog informatie waar je op dit moment nog echt behoefte aan zou hebben met betrekking tot studentenbegeleiding?

Respondent: Ja op zich wel, maar ik weet wel waar ik dat kan vinden. Maar meer over, waarschijnlijk krijg ik nou uitloop bij mijn studie, omdat een vak de dwarsboom is. En, ja wat daar dan nog voor regelingen voor zijn. Misschien in de zomer dat ik dat dan nog een keer extra kan inhalen of een extra kans is of iets dergelijks. Dat die uitloop er dan toch niet komt, en als ik wel uitloop krijg, wat dan te doen.

Onderzoeker: Wat bedoel je precies met wat dan te doen?

Respondent: Nou ze vertelde mij namelijk, mocht het zijn dat je wel uitloop krijgt door middel van je dyslexie dan zou je bijvoorbeeld een financiële bijdrage kunnen krijgen voor een half jaar, of ja, voor een bepaalde periode in ieder geval.

Onderzoeker: Dus je bedoeld informatie met betrekking tot een financiële regeling?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Is dat het enige waar je nog naar wil gaan kijken als we het hebben over informatie van studentenbegeleiding?

Respondent: Ja. Ja en dus misschien om überhaupt geen uitloop te krijgen voor mijn studie.

Onderzoeker: Dus je wilt ook kijken naar de planning?

Respondent: Ja, planning inderdaad, of het niet anders kan, om die uitloop niet te krijgen.

Onderzoeker: Je geeft wel aan dat je wel zou weten waar je die informatie zou kunnen vinden nietwaar?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zou je me kunnen uitleggen waar je die informatie specifiek zou gaan zoeken dan?

Respondent: Nou ik heb toen van de coördinator toen een keer een blaadje gekregen van gegevens van mensen die over bepaalde dingen gaan bij de studentenbegeleiding.

Onderzoeker: Die coördinator waar je het steeds over hebt, is dat ook een deel van studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, nou ik zie dat eigenlijk van wel, ik weet niet of dat ook hier zo genoemd word, maar het is meer ook wel een schakel ertussen. Want dat is wel dan vaak de eerste persoon waar je dan naar toe stap en zij weet dus naar welke persoon je dan naar toe kan daarvoor.

Onderzoeker: Maar heb je dan een duidelijk beeld van wat officieel onder studentenbegeleiding valt?

Respondent: Uhm, nou ik denk het wel. Die zitten volgens mij allemaal bij elkaar in een kantoor en volgens mij is dat dan studentenbegeleiding.

Onderzoeker: Weet je ook welke functies de mensen daar allemaal hebben op dat kantoor? Zijn dat verschillende mensen?

Respondent: Ik denk het wel, helemaal zeker weten doe ik het niet. Ik heb geen idee of er nog een psycholoog of iets dergelijks is. Dat had je op de middelbare school altijd wel. Uhm, en verder ja, mensen die de regelingen verzorgen. Maar wat precies wie wat doet dat weet ik niet.

Onderzoeker: Is er nog verder informatie waar je op dit moment nog behoefte aan hebt?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Dus eigenlijk ben je op zoek en op zoek geweest naar informatie over studievertraging, de bijkomende financiële regelingen en plannen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Ik heb hier een aantal thema's staan over waar studentenbegeleiding op dit moment informatie over geeft, en waar ze ook begeleiding in kunnen geven. Nu zou ik het fijn vinden als je bij elk thema zou willen aangeven of je behoefte hebt gehad aan die informatie, je denkt of je er misschien in de toekomst nog behoefte aan krijgt of er misschien wel helemaal geen behoefte aan hebt. En het eerste thema is BSA of harde knip, maar ik weet niet of je daar ook mee te maken hebt?

Respondent: Ja dus wel, omdat je dan, als je een tentamen, ja of ik moet hem volgend jaar overnieuw doen of ik moet naar de harde knip toe om aan te vragen of er niet nog een kans mogelijk is dit jaar.

Onderzoeker: Oké, want hoeveelste jaar zit je dan nu?

Respondent: Pre master.

Onderzoeker: Pre master, oké. Dus het is voornamelijk de harde knip waar je wel mee zit?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Dus daar heb je wel behoefte aan?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Informatie over verschillende studievaardigheden? Daar hoort bijvoorbeeld plannen onder maar ook bijvoorbeeld samenwerken.

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Buiten het plannen geen behoefte aan?

Respondent: Nee en het plannen is met name gewoon de tentamens plannen. Want soms heb ik soms te veel tentamens op een moment, en als het dan gewoon te veel leerstof is kom ik er gewoon niet door, en ik schrap al heel veel, dus ja, dan ga je gewoon al helemaal met een leeg hoofd naar een tentamen toe dus dan moet je soms een tentamen afzeggen. En doorschuiven, en ja, dan moet je het op die manier gaan plannen.

Onderzoeker: Oké, maar dat is dus wel iets waar je deels wel behoefte aan hebt?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Goed. Informatie over de doorstroom naar de master?

Respondent: Nee in principe niet nee.

Onderzoeker: Informatie over de doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Nee ook niet.

Onderzoeker: Oké. Wist je dat studentenbegeleiding over al deze thema's informatie geeft en begeleiding verschaft?

Respondent: Uhm, had ik wel verwacht ja. Of ik het zeker wist, nee ik denk het niet nee. Maar ik had het wel verwacht ja dat ze dat zouden geven.

Onderzoeker: Zou je er dan wel voor naar studentenbegeleiding zijn toegegaan als je er wel behoefte aan had gehad?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zou je zelf nog iets kwijt willen met betrekking tot informatiebehoeften?

Respondent: Uhm, nee.

Onderzoeker: Je bent best een tevreden klant geloof ik of niet?

Respondent: Ja, zeker wel. Hier op de universiteit wel ja, zeker, ik vind dat ze het hier goed voor mekaar hebben.

Onderzoeker: Kun je uitleggen waarom je dat precies vind?

Respondent: Uhm, ja omdat ze veel doet voor de leerlingen die een functiebeperking hebben. En daar bedoel ik mee, vooral, ja, ik heb dan met name te maken met de tentamens. Dat ze het met de tentamens heel goed hebben geregeld, dat je gewoon apart zit met alle dyslexie leerlingen bij elkaar, die doen er bijna allemaal langer over. Dan krijg je ook iets minder loop in de ruimtes, denk ik, want ik zit niet in het grote lokaal zelf. En, wat ik ook goed vind is dat, ja omdat er bij mij wordt voorgelezen, dat ik apart gezet word, dat ik me ook echt goed kan concentreren op mijn tentamen en daardoor rustig eraan kan werken.

Onderzoeker: Was dat op andere scholen anders omdat je dat zo zegt, op de universiteit wel?

Respondent: Uhm, nou op het Saxion, was dat ja bij onze afdeling wel zo geregeld, dan zat ik ook apart. Nu was het wel zo dat de mensen die alleen dyslexie hadden en alleen meer tijd nodig hadden die zaten gewoon bij de gewone leerlingen erbij in en die zaten dan gewoon een half uur bijvoorbeeld langer. En wij moesten ons dan ergens anders melden, was ook altijd bij dezelfde persoon, en dan, dan werden wij in een lokaal gezet en hij had daar dan toezicht op, en dan mochten wij daar ons tentamen maken.

Onderzoeker: Dus voor jou was het ongeveer hetzelfde?

Respondent: Ja ongeveer wel ja. Ja hier wordt je, vaak is het in de Horsttoren hier, vaak is het wel een ander persoon maar je weet waar je je moet melden. Je krijgt ook duidelijk aangegeven in de mails die je krijgt waar je je moet melden voor de tentamens. Je moet dan ook, oh nu ben ik het woord kwijt, ja met de begeleider zeg maar, die gaat dan met je mee en die wijst dan een lokaal aan waar je je tentamen kunt maken. En bij haar kun je dan ook terecht als er iets is of als je even naar het toilet moet of nog papier nodig hebt en et cetera.

Onderzoeker: Als je kijkt naar de informatievoorziening van studentenbegeleiding, vind je dan alles perfect daaraan?

Respondent: Ik heb geen idee. Uhm, ik denk niet helemaal. Maar als ik er zelf niet op af was gestapt denk ik, er was verder nergens aangegeven of geduid of, van goh, als je dyslexie hebt ga dan naar deze en deze persoon.

Onderzoeker: Oké. Dus het is dat je er zelf naar gezocht hebt maar anders was het niet helemaal duidelijk geworden…?

Respondent: Nee ik denk het niet.

Onderzoeker: Zouden ze dat pro actiever moeten doen?

Respondent: Ja als je bijvoorbeeld de intro dag hebt en dan komt altijd zo'n powerpoint slide en dan gaan ze zo'n introductie geven. Ik denk wel dat dat een belangrijk item is van, heb je ergens beperkingen mee, ga dan naar die en die persoon. Dan had ik het meteen opgeschreven. Ja nu heb ik het zelf opgezocht via die leerling dan. Maar goed dan moet je zelf wat assertiever zijn.

Onderzoeker: Dus je hebt het allemaal wel gevonden, maar dat had sneller gekund als de informatievoorziening beter was?

Respondent: Uhm, ja. Ik denk dat heel veel leerlingen die dat dan niet zo zouden doen, dat die er veel langer over doen.

Onderzoeker: Denk je dat ze het uiteindelijk wel allemaal zouden kunnen vinden?

Respondent: Ik denk uiteindelijk wel. Ga ik vanuit.

Onderzoeker: Zijn er nog meer dingen die je zo aan kunt geven?

Respondent: Nee verder niet.

Onderzoeker: Dus buiten het feit dat niet goed uit zichzelf naar voren komt waar je je voor bij wie kunt melden en wat studentenbegeleiding inhoudt is de informatievoorziening van studentenbegeleiding wel sterk?

Respondent: Ja ik denk het wel ja. Ook omdat het op de site allemaal wel te vinden is. Dus kun je het ook altijd via die weg vinden. Maar ja, juist op de eerste dag heb je dat soort vragen denk ik, tenminste ik wel, dus ja. Vaak wil je dan wel meteen antwoord op die vragen. Als je dat soort dingen niet redelijk snel regelt is de kans dat het fout loopt natuurlijk ook veel groter.

Onderzoeker: Geeft dat nog een extra druk om dingen snel te willen regelen?

Respondent: Nee dat niet zo zeer. Maar ik ben altijd wel van, dat zijn altijd wel een van de eerste dingen die ik wel moet regelen als ik ergens nieuw ben of zo.

Onderzoeker: Zijn er verder nog opmerkingen die je hebt of dingen die je kwijt wilt met betrekking tot het hele onderzoeker?

Respondent: Uhm, nee verder niet. Ik weet alleen nog wel. Dat heb ik helemaal nog niet aangegeven. Toen ik namelijk van de hogeschool ging naar België toe, voor een half jaartje om mijn minor te doen. En daar was de regeling weer allemaal heel anders geregeld dan in Nederland, dus dat was wel even, iets van oh, hoe werkt dat hier en waar moet ik naar toe en hoe moet ik dat hier uitzoeken. En dat was een hele lange weg. Uiteindelijk is het wel voor mekaar gekomen. Maar het blijkt dat ze zelf in België ook logopedie en zo volgen, en moeten hebben gehad, willen ze een of andere regeling ook aan jou geven. Was wel typisch dat daar bijvoorbeeld hier helemaal niet naar gevraagd wordt.

Onderzoeker: En waarom vind je het precies belangrijk om dat nog even extra te melden nu?

Respondent: Uhm, ja misschien ook wel omdat, bijvoorbeeld, vanaf hier, ik kan me voorstellen dat wanneer vanaf hier studenten naar het buitenland gaan voor een minor, die informatie is er ook helemaal niet bijvoorbeeld. En je zou bijvoorbeeld, ik denk dat, studentenbegeleiding daar misschien wel informatie over zou moeten hebben, of over zou moeten beschikken. Dat als studenten daar en daar naar toe gaan, misschien hebben ze daar dan wel informatie over nodig hoe dat dat daar geregeld wordt.

Onderzoeker: Omdat dat anders kan zijn in het buitenland?

Respondent: Ja. Tenminste het Saxion had bijvoorbeeld regelingen met andere scholen. Ik weet niet of de universiteit dat eigenlijk ook zo heeft. Maar als die vaste regelingen er sowieso al zijn, dan zou die vaste informatie er ook al kunnen zijn. Op het Saxion was dat er niet namelijk. En het zou hier

bijvoorbeeld wel zo kunnen zijn, waardoor het dan makkelijker wordt. Die informatievoorziening voor in het buitenland.

Onderzoeker: Goede tip inderdaad. Heb je verder nog dingen die je kwijt zou willen met betrekking tot het onderzoek?

Respondent: Nee.

Respondent 3

Onderzoeker: Zullen we dan maar gelijk beginnen?

Respondent: Oké.

Onderzoeker: Zou je me willen vertellen wat voor jou de reden is geweest om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, ik ben dyslectisch en ik heb ADHD, dus meestal kan je dan bijvoorbeeld langer de tijd krijgen bij tentamens en dat soort dingen. Of ja bij studentenbegeleiding bedoel je dat meer die Rode Balie of de studieadviseur?

Onderzoeker: Nou dan bespreken we eerst dat, zou je mij willen vertellen wat jij denkt dat studentenbegeleiding is?

Respondent: Volgens mij is het officieel meer die Rode Balie wat in de Bastille zit. Dus daar heb ik me geloof ik gemeld omdat je een jaar extra studiefinanciering kan krijgen, op grond van je functiebeperking moest je dat dan daar aanvragen. En ook, toen ik daar was, was die langstudeer boete ook nog van kracht en kon je ook daarvoor een jaar uitstel vragen. Dan moest je dat ook via dat regelen dus toen heb ik me daar ook voor gemeld om dat aan te vragen.

Onderzoeker: Oké. En wat valt er precies onder die Rode Balie waar je het over hebt?

Respondent: Goede vraag. Uhm, ja, volgens mij, zitten studentendecanen daar en studentenpsychologen geloof ik, ik weet het eigenlijk ook niet eens precies maar het was, ja, ik ben ook een beetje de naam kwijt, ik heb ook maar gewoon een beetje opgezocht van waar moet ik me hier voor melden en toen kwam ik daarbij uit. En ja dat was in de Bastille op de tweede verdieping moest ik me dan ergens melden. Maar hoe het officieel heet, eigenlijk geen idee.

Onderzoeker: Maar je hebt wel een vermoeden dat studentenbegeleiding bij de Rode Balie is, of, waarom zeg je dat zo?

Respondent: Dat zou ik denken ja. Ja volgens mij wel, is dat wel het doel ervan om studenten te begeleiden en dan lijkt het me daarom vrij logisch.

Onderzoeker: Dus de Rode Balie is een synoniem voor studentenbegeleiding of wat bedoel je daarmee?

Respondent: Ik denk het wel. Ik denk alleen dat, de balie was daar alleen niet echt letterlijk rood. Maar op de website van de UT heet het Rode Balie, en ergens onder dat kopje kwam ik bij waar ik dan uiteindelijk bij terecht kwam om wat te regelen.

Onderzoeker: Dus het is je niet helemaal duidelijk, maar je weet wel dat dat hetgeen is waar je begeleiding kon krijgen of hoe moet ik het zien?

Respondent: Nee echt niet. Ja.

Onderzoeker: Oké. Zou je me dan nu wat duidelijker willen uitleggen wat voor jou de reden is geweest om je te melden bij studentenbegeleiding? Om een jaar extra studiefinanciering aan te vragen zei je al?

Respondent: Ja. Op grond van de functiebeperking kan je dan een jaar extra studiefinanciering krijgen, wat toch best leuk is, mits je aan kan tonen dat je inderdaad vertraging erdoor op loopt. En ook met die langstudeer boete was het dan dat je of in je bachelor of in je master een jaar langer mocht besteden voor je die boete kreeg, en ja dat kon ik toen ook wel gebruiken dus dat heb ik toen ook aangevraagd. Uiteindelijk bleek dat niet meer nodig want de boete is afgeschaft, maar dat heb ik ook via daar geregeld.

Onderzoeker: Oké. Zou je iets meer willen vertellen over je functiebeperking?

Respondent: Ja ik heb dyslexie, of eigenlijk dysorthografie, maar ik noem het dyslexie omdat niemand weet wat dysorthorafie is.

Onderzoeker: Nee, daar noem je me ook wat!

Respondent: Ja het is bijna hetzelfde als dyslexie alleen kan ik wel gewoon snel lezen, alleen ik lees dan niet zo zeer wat er staat dan en mijn spelling is drama en verder alle andere aspecten die erbij horen. En, dus dat, ja, is op zich, heb ik niet extreem veel last van. Alleen dat ik af en toe eens net wat getallen omdraai, en ja als je dat op een wiskundig tentamen doet en je maakt van 82, 28, is het antwoord toch fout. Dus in die zin heb ik er wel vaak last van. En ook wel vaak met dingen lezen, dat ik eigenlijk iets anders lees dan wat er staat. Dat ik bijvoorbeeld het woord ‘geen’ niet zie staan, en ja, dan heb je toch ook het antwoord precies fout, of ook sowieso dat ik dingen ja net anders lees dan er staat of dat ik dingen anders op schrijf dan dat ik eigenlijk in mijn hoofd had. En hier en daar wat spelfouten. Dus dat. En ik heb ADHD, ik weet niet of je daar mee bekend bent?

Onderzoeker: Ja dat klinkt me al bekender in de oren.

Respondent: Ja, nou ja, moet ik dat dan nog uitleggen?

Onderzoeker: Als je wil mag je me nog vertellen in hoeverre dat er voor zorgt dat je moeilijkheden ervaart daardoor in je studie.

Respondent: Dat eigenlijk nog wel veel meer dan die dyslexie omdat het gewoon veel moeilijk is om langdurig met een ding bezig te zijn en je echt te concentreren op je studiewerk en als je om de vijf seconden aan iets anders denk en je moet jezelf echt iedere keer weer terug sturen naar je werk dat schiet gewoon echt niet op en dat gaat heel moeizaam. Ik heb daar nu een paar maanden medicatie voor en dat bevalt me echt al heel erg goed, ik merk echt al heel goed verschil. Maar daarvoor had ik

dat niet en merkte ik dus ook dat dingen als wiskunde of zo, waar je ook echt je volledige concentratie wel voor nodig hebt, dat dat gewoon totaal niet ging en dat dat echt niet op schoot. En dan moet je als derdejaars weer opnieuw dat eerstejaars vak gaan proberen en dat schiet gewoon niet op. En vooral ook met werkcolleges heb ik er heel veel last van. Als het verplichte aanwezigheid is ja dan is het eigenlijk meer gewoon wachten totdat je weer een keer naar huis mag. Want als iedereen om je heen toch weer gewoon aan het praten is en dan kan ik daar toch niet doorheen nadenken en dan kan ik me toch niet op mijn eigen werk concentreren dus ja, dat is compleet onwerkbaar voor mij die situatie, dan kan ik gewoon helemaal niks.

Onderzoeker: Dus voornamelijk omdat dat problemen geeft met concentreren?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Kun je ongeveer aangeven hoe lang je echt al last heb van je functiebeperkingen?

Respondent: Ja, het is eigenlijk gewoon chronisch, vanaf je geboorte dat je geboren bent heb je het, dus ja. Eigenlijk op de basisschool begon dat al wel.

Onderzoeker: Oké, dus toen begonnen de problemen met het leren dus al wel?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je toen ook al vormen van begeleiding gekregen?

Respondent: Ja. Ik heb ontzettend veel bijles gehad op de basisschool, voornamelijk met spelling en zo om dan toch nog een beetje mijn klas bij te kunnen houden. En, ja, eigenlijk alleen voor die spellingsproblemen.

Onderzoeker: Oké, dus op de basisschool heb je eigenlijk alleen bijles gehad voor spellingsproblemen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: En verder nog begeleiding gehad? Misschien op de middelbare school?

Respondent: Niet meer, toen heb ik het gewoon zelf er verder mee gered.

Onderzoeker: Heb je toen ook geen voorzieningen of iets dergelijks gekregen?

Respondent: Op de basisschool vrijwel niet. Alleen de Cito toets had ik zwart wit in plaats van op een donderblauw achtergrond, dat kon ik heel slecht lezen. Wat vervolgens ook niet handig was want dan was er een vraag waarbij je kleur nodig had en dan was het in het zwart wit, heel handig. Op de middelbare school was het wel, kreeg je proefwerken officieel dan 25 procent extra tijd, maar dat kreeg je ook niet altijd. Maar dat was officieel de regel. En om spelfouten, als het niet om spelling ging dan werden die niet aangerekend.

Onderzoeker: Maar je kreeg niet altijd extra tijd?

Respondent: Ja, nou ja, die docenten wilden soms ook pauze gaan houden, en als ze gewoon een toets hadden van een heel uur of daarna hadden ze weer een volgende klas, ja dan kunnen ze jou

niet nog een kwartier door laten werken terwijl ze al een kwartier bij een volgende klas moeten zijn. Dus.

Onderzoeker: Wat vond je daar van dan?

Respondent: Ja, het is natuurlijk harstikke slecht en ik kon wel zeggen van ja, hier staat officieel dat ik er recht op heb, maar ja, het was voor zo'n docent ook niet mogelijk en dan heb je zelf als leerling ook weinig in te brengen.

Onderzoeker: Vond je dat niet ook een gebrekkige vorm van communicatie?

Respondent: Ja niet eens zo zeer de communicatie, maar gewoon, ik begrijp ook heel goed van een docent dat het gewoon niet werkbaar is als een volgende klas ook gewoon weer les moet krijgen, dat dat dan niet te doen is. Dus het is meer een gebrek aan de situatie dan aan die mensen zelf. Maar, dus ja, ik zou ook niet weten hoe je dat op moet lossen want zij moeten ook gewoon verder en ik heb zelf ook gewoon een volgende les dan. Dus het is ook niet altijd mogelijk, maar ja. Maar dit gaat over de middelbare school, is dat ook relevant?

Onderzoeker: Ja als je daarover vertellen wilt heel graag! Ik wil het eerst graag hebben over begeleiding van voor de universiteit en dan wil ik daarna kijken naar de begeleiding die je op de universiteit hebt gekregen.

Respondent: Oké. Ja nou, op de middelbare school was wel, dat als we proefwerkweek hadden, dus als we dus de hele week alleen maar proefwerken hadden dat er dan was het wel, dan was er wel echt een apart lokaal waar we dan zaten met alle dyslectici en alle overige aparte gevallen. En dan kon je dus wel gewoon je extra tijd krijgen en langer doorgaan. Dan was dat wel mogelijk omdat we dan een apart lokaal hadden met een aparte surveillant die daarvoor geregeld was. Dus dan ging het wel goed. Maar alle gewone toetsen tussendoor, ja of het moest al toevallig als het het laatste uur was, of er moest al een pauze tussendoor, ja dan kon het nog wel eens.

Onderzoeker: Oké. Zijn er zo nog meer voorbeelden? Want de vraag die ik eigenlijk had willen stellen is of je zou kunnen terug denken aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en die begeleiding goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Ja ik heb op de middelbare school niet echt heel specifiek begeleiding gehad. Je had wel een mentor op zich al aanspreekpunt maar die had verder ook totaal geen verstand verder van dat soort zaken. En, ja, de communicatie, het is volgens mij toen ik nieuw op school kwam gewoon een keer uitgelegd, wat documentatie ook over gekregen, van je kan je toetsen in principe met 25 procent extra tijd krijgen, en spelfouten bij niet taal vakken worden niet meegerekend, en er waren nog een paar punten. Dat is wel een keer gecommuniceerd en op zich, alle docenten waren daar ook wel van op de hoogte en je kreeg ook wel een blauw kaartje waar dan op stond, nou je bent dyslectisch, en op de achterkant stonden dan de regeltjes, die je dan ook aan een docent kon laten zien. Dus dat was op zich wel, ja communicatie, ja, er viel weinig te communiceren verder ook.

Onderzoeker: Heb je dan nog bepaalde ervaringen gehad waar je je prettig of onprettig bij hebt gevoeld als je kijkt naar begeleiding op vorige scholen?

Respondent: Oh genoeg onprettige ervaringen.

Onderzoeker: Zou je daar wat meer over kwijt willen of is dat liever iets wat je voor je houdt?

Respondent: Ja nou ja, heel vaak situaties waarin ik dus gewoon die extra tijd niet kon krijgen terwijl ik die eigenlijk echt wel nodig had. En ook een aantal keer met die spelfouten niet meerekenen dat dat, ja ik geloof in de onderbouw was bij Engels en Frans ook dat ze er niet te hard op afkraakten, maar een keer was een docent dat vergeten en toen had ik dus op eens een superlaag cijfer. Gelukkig had ik wel door waarom en hebben ze het alsnog een keer nagekeken en toen werd het wel hoger, maar dat is dan wel, even schrikken. Ik heb het ook een paar keer gehad dat ik dan in zo'n apart lokaal zat, op een andere locatie ten opzichte van de overige 30 uit de klas, dat mijn proefwerk dan was kwijt geraakt. Een keer zelfs ook met een schoolexamen. Omdat het dan op een andere stapel lag en via een andere route bij die docent terecht moest komen en dat het daarmee was kwijt geraakt, en dan was het zo van ja, je mag overnieuw. Ook niet heel fijn. Ja, negatieve ervaringen, ja voor een Nederlands dictee haal je een één. Heeft verder weinig met communicatie of begeleiding te maken maar, ja, is ook als dyslectici zijnde, je krijgt zo'n dictee maar ja wat moet je er dan mee. Ja ik heb nu een één, oké. Die docent viel verder ook niet meer te praten, van ja wat moet ik hier nu mee. Nu sta ik een dikke onvoldoende voor Nederlands. Dus, ja. Ja en het was ook wel, ook met in die aparte ruimte zitten was er ook telkens weer ieder uur was er weer een wisseling van mensen die binnenkwamen en weggaan, waardoor dat vaak ook nog steeds vrij onrustig was eigenlijk. Dat daar, ja, het was wel ietsje rustiger maar het was toch nog veel af en aan geloop van mensen, en omdat iedereen een aparte toets had, ja, duurde dat uitdelen daarvan ook weer heel lang. En daar moest je ook weer op wachten, en dat maakte ook weer herrie.

Onderzoeker: Dat is me nogal wat ja. En dat werkt voor jou natuurlijk ook niet goed als je al met concentratieproblemen hebt te kampen denk ik nietwaar?

Respondent: Ja nee, dat was inderdaad niet zo handig. En ook die concentratieproblemen heb ik ook regelmatig geprobeerd aan docenten uit te leggen, als het inderdaad was van ga maar voor jezelf werken, en iedereen zit door elkaar heen te praten, dan ja, kan ik gewoon helemaal niks doen. En dan zegt zo'n docent van 'hé, ga eens wat doen!', dat ik ook wel eens heb geprobeerd om uit te leggen van ja ik wil wel maar dat lukt me hier niet, mag ik ergens anders gaan werken of, ja, ik heb het huiswerk altijd wel gewoon af en ik haal gewoon voldoendes maar ik kan hier in de klas niet werken. Maar dat, docenten wilden dat over het algemeen niet snappen.

Onderzoeker: Was er dan ook veel onbegrip?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heeft dit alles wat je nu hebt opgenoemd, heeft dat nog invloed gehad op de manier waarop je tegen studentenbegeleiding hier op de UT bent aan gaan kijken?

Respondent: Op zich niet zo heel veel want het zijn toch weer compleet andere mensen en compleet andere instellingen wat dat betreft. En ook omdat het daar meer, ja de persoon waarmee je eerst contact had was ook al direct je docent en hier is dat een compleet los orgaan van de vakken zelf eigenlijk. En ja, voor zover ik ze nodig heb, heb ik er wel wat aan denk ik, en verder, gewoon neutraal tegenover begonnen.

Onderzoeker: Maar het eerste wat je zegt is, op zich niet zo heel veel, dus je bent er wel een klein beetje anders tegen aan gaan kijken of zie ik dat verkeerd?

Respondent: Ja, ik weet het niet, het is, ja misschien zoals die extra tijd, het probleem blijft tot op zeker hoogte, dan kunnen zij ook niet oneindig veel doen en dan blijft het altijd beperkt een beetje wat ze kunnen helpen en ze kunnen ook niet alles voor je oplossen. En ja, met al zo'n instantiedingen in het algemeen, het duurt gewoon lang, het is vaak veel papierwerk gewoon en dat soort zaken, ben ik nooit zo dol op.

Onderzoeker: En dat is dus ook wat je verwachte toen je bij studentenbegeleiding kwam?

Respondent: Ik denk dat ik er niet zo heel erg, over het algemeen daar toch wel behoorlijk neutraal tegenaan keek, van, ik heb ook geen idee van hoe dat hier is en hoe dat hier werkt en hoe zij hier werken dus ik ga er gewoon heen en ik zie wel wat er gebeurd.

Onderzoeker: Heb je wel het idee gehad dat je op basis van eerdere ervaringen anders bent gaan communiceren met studentenbegeleiding?

Respondent: Ja dat wel. Wat meer, eigenlijk juist wat minder neutraal, en wat meer de juiste dingen overdrijven en vertellen wat je wilt bereiken. Omdat als je zegt van nou ja, ik heb soms wel een beetje last van concentratieproblemen dan doen ze daar niks mee, maar als je zegt ik kan hier totaal niet functioneren dan komt dat wel heel anders over, en kom je in die zin toch iets meer te leren over hoe je dat soort mensen, ja hoe je daarmee communiceert zodat je inderdaad voor mekaar krijgt wat je wilt. Dat is iets wat je door de jaren heen wel een beetje leert.

Onderzoeker: Oké, dus je bent wel duidelijker gaan aangeven wat je precies wilt?

Respondent: Ja, duidelijker, en vooral ook wat meer van hoe, ja dat je toch wat meer gaat nadenken over wat ik hier moet doen om toch voor mekaar te krijgen wat je precies wilt bereiken.

Onderzoeker: Nadenken over? Kun je daar wat specifieker in zijn?

Respondent: Nou als je een jaar extra studiefinanciering aan wilt vragen, nou dan moet je dus aantonen dat je door je functiebeperking vertraging hebt dus dat je dat dan ook heel duidelijk overbrengt dat dat inderdaad het geval is. En dat je dat niet een beetje neutraal brengt van ik heb een beetje vertraging en ik heb een functiebeperking dus dat zou misschien wel eens dat kunnen zijn.

Onderzoeker: Dus je bedenkt van tevoren al goed de argumenten die je in gaat brengen?

Respondent: Ja, ja, ja. Als je dat soort gesprekken al een beetje voorbereid dan gaan die over het algemeen veel beter ja, dat is ook wel ervaring die je door de jaren heen, als je dat zo een beetje van te voren je argumenten verzint dan, is de kans een stuk groter dan je voor mekaar krijgt wat je wilt.

Onderzoeker: Dus op die manier ben je er wel anders in gaan staan?

Respondent: Ja, ja.

Onderzoeker: Als je kijkt naar alle ervaringen die je op de middelbare en de basisschool hebt gehad, heeft dat ertoe geleidt dat je meer of minder moeite hebt ervaren om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Staat er voor mij vrij los van, die studentenbegeleiding hier, ik had ze nodig omdat jaar extra stufi en uitstel van de langstudeer boete aan te vragen, dus ja, ik moest dat hoe dan ook doen

en ik had ze nodig. Dus hoe ik daar, ja, tegenover sta, dat moest toch. Maar dat ik verder daar ooit nog ben geweest voor andere vormen van begeleiding voor weet ik veel, ik weet niet of ze dat überhaupt bieden, maar daar heb ik niet meer zo de behoefte aan. En over het algemeen zijn ervaringen toch ook inderdaad met mensen die er ervaring mee hebben, bijvoorbeeld remedial teachers en mensen die er voor hebben geleerd en ervoor bedoeld zijn om te begeleiden, dat die over het algemeen, dat ze toch net niet snappen of net niet helpen, of dat ik toch er uiteindelijk niet zo veel aan heb. Dus voor zover ik echt iets concreets van ze nodig heb, prima, maar verder liever geen contact meer gezocht.

Onderzoeker: Oké. Dus je hebt ze in eerste instantie opgezocht omdat de voordelen heel erg deden afwegen tegen de nadelen?

Respondent: Ja inderdaad, en het gedoe van daarvoor weer een afspraak moeten maken en dan weer terugkomen en nog een keer daarheen. Al dat gedoe.

Onderzoeker: Dus verdere begeleiding hoeft voor jou niet?

Respondent: Ja ik weet niet, ik weet niet wat ze in de aanbieding hebben eigenlijk. Waarschijnlijk ook niet zo heel veel, maar, het moet wel heel wat zijn voordat het voor mij nog de moeite waard wordt.

Onderzoeker: Kun je uitleggen hoe dat komt?

Respondent: Ja toch veel slechte ervaringen ook wel met, ook ja, dingen op de middelbare school van begeleiding, of ja, remedial teaching dingen, of dat er dan nog wel eens een poging gedaan werd om nog eens extra begeleiding te bieden, maar dat dat over het algemeen eigenlijk altijd de plank compleet mis sloeg en ja dan, is dat vertrouwen ook wel snel weg. Dan is het zo van laat het mij maar allemaal lekker zelf uit zoeken dan kom ik er een stuk verder mee en dat kost me dan niet weer een uur dat ik ergens zit voor een afspraak en al die dingen.

Onderzoeker: Dus dat idee zou je ook wel hebben als je kijkt naar de begeleiding hier?

Respondent: Ja, nou ja, het hangt er dus ook wel vanaf waarvoor begeleiding, maar, ja, gewoon. Volgens mij toen ik hier net studeerde als eerstejaars was er ook nog wel een een of andere bijeenkomst voor dyslectische mensen dat ze Kurzweil en dat soort dingen uit gingen leggen, maar dat was ook echt driekwart van die bijeenkomst was ook echt dat ik dacht van ja, waarom zit ik hier. Ze gaan de basisdefinitie uitleggen van dyslexie, ik heb het al 18 jaar en ik weet inmiddels wel wat het is. Ik vond het echt een compleet nutteloos iets. En van die cliché standaard dingen van laat iemand anders je werk na lezen en kijk het zelf rustig nog een keer door, ja, als je dat na 18 jaar nog niet weet dan hoor je niet op een universiteit. Dus dat was een beetje zinloos ook. En ook omdat de meeste begeleidingsmensen er niet ook zelf 30 jaar ervaring mee hebben maar ook gewoon alleen maar het standaardboekje met de standaardtips voor zich hebben liggen, is dat niks wat ik niet allang weet.

Onderzoeker: Oké, dus daar zie je de voordelen ook niet van in?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: En het woord vertrouwen heb ik ook een keer horen vallen. Speelt dat nog een grote rol?

Respondent: Vertrouwen in de persoon? Of hoe het mij verder helpt?

Onderzoeker: Ja dat vraag ik me dus af hoe je dat bedoelde.

Respondent: Oké. Het is vooral, ik heb dus ook al best wat, ja ik heb op de UT nu ook al een paar keer zo'n ding gehad voor studenten met een functiebeperking, en dat is ook zo'n algemeen praatje voor alle dyslectische eerstejaars, en ja, het was gewoon, het had inhoudelijk niks nieuws aan mij te melden. En dan heb ik inderdaad niet het vertrouwen in die mensen dat zij mij echt kunnen helpen, want alles wat ze te zeggen hebben wist ik toch al lang, of doe ik al lang, en is niks nieuws voor mij of is niet geschikt. Dus in die zin ben ik het in geen jaren tegengekomen dat een begeleidend persoon echt nieuwe inzichten te bieden had die ik niet al lang zelf had of heb kunnen vinden.

Onderzoeker: Dus je hebt geen vertrouwen in dat begeleiding je verder zou kunnen helpen?

Respondent: Eigenlijk niet zo veel, of in ieder geval niet dat die meer te bieden hebben dan dat je gewoon met google ook kan vinden of wat je zelf ervaart. Ook omdat ik inderdaad wel een paar keer heb gehad dat je bijvoorbeeld wel bij iemand zat en dat je die persoon zelf eigenlijk nog uit moet gaan leggen wat je eigenlijk hebt. En dan moeten zij jou begeleiden, ja, dat werkt toch niet, als de niet eens weten wat ADHD of Dysorthografie is, en dan moeten zij mij helpen. Dat wekt niet veel vertrouwen nee.

Onderzoeker: Is dat vertrouwen de enige kwestie of zijn er nog meer dingen waarvan je zegt dat houdt me een beetje tegen om begeleiding te zoeken?

Respondent: Ze hebben eigenlijk nooit iets nieuws te melden, het is eigenlijk altijd hetzelfde standaardrijtje tips dat ze afwerken, wat ik al jaren hoor, wat je op iedere website op google kan vinden, wat ik al lang toepas of wat toch niet voor mij helpt dus. Ik heb het nog nooit meegemaakt dat ik dacht van goh dit zijn interessante dingen, of wat een interessante tips, had ik dat maar eerder geweten, dat heb ik nog nooit gehad.

Onderzoeker: Oké. Zijn er zo nog andere dingen die je tegenhouden om begeleiding te zoeken?

Respondent: Nou ja, dat ik dus eigenlijk niet exact weet wat voor begeleiding je kunt krijgen en hoe dat werkt. Dus wat überhaupt het aan bod is, en hoe het werkt met die studentenbegeleiding. Toen ik dat ik dat extra jaar regelde dat ik toen eerst zes keer op en neer ben moeten fietsen, eerst voor een afspraak te maken, later kreeg je een formulier mee en weer later moest je dat dan weer terug brengen, nou dan moesten zij het weer ondertekenen en dan moest ik het later weer op komen halen, dan moest ik het weer versturen en dan moest ik nog een keer daarheen of zo. En ja, dat je uiteindelijk vier, vijf keer daarheen moet, ook voor gewoon een brief in te leveren en een brief op te halen, en ja, als je bijvoorbeeld verder niet zo veel college heb en je bent niet zo veel op de UT, om dan alleen daarvoor, voor een brief op te halen weer op en neer aan het fietsen bent. Ja, het kost een hoop tijd dus het moet het wel ook waard zijn.

Onderzoeker: Is voor jou nu je een keer bij studentenbegeleiding bent geweest nog altijd niet helemaal duidelijk wat ze allemaal precies kunnen doen aan begeleiding?

Respondent: Ik weet niet 100 procent uit mijn hoofd nee wat ze allemaal doen nee, maar waarschijnlijk kan je het op de site van de UT ook wel terugvinden als je het wilt weten. Ja, het is, ik, voor zover ik weet kunnen ze ook niet meer heel veel voor mij betekenen.

Onderzoeker: Heb je het wel al een keer opgezocht eerder?

Respondent: Ik heb er wel al een keer doorheen gekeken, vooral ook toen ik hier net kwam studeren, ja dan moet je het toch een beetje uitzoeken hoe dat hier werkt en zo. En, ja, er stonden dan ook veel dingen. Studentenpsychologen en studentendecanen voor studiekeuze en zo en dat was allemaal niet zo aan de orde.

Onderzoeker: De volgende vraag zou zijn geweest probeer eens kort terug te denken aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en studentenbegeleiding goed of juist gebrekkig vond, maar daar heb je al een paar voorbeelden van genoemd. Zijn er zo nog meer dingen die je zou kunnen vertellen?

Respondent: Hier op de UT bedoel je dan? Ja dat was wel redelijk gebrekkig ja.

Onderzoeker: Als je kijkt naar die dingen die je net opnoemde over de begeleiding hier op de UT, heeft dat nog gevolgen gehad op de manier waarop je met studentenbegeleiding bent gaan communiceren?

Respondent: Ja, nou ja, gewoon niet meer eigenlijk. Ja nou ja, het was allemaal gewoon zo omslachtig en langdurig. Dan moest ik eerst weer een mailtje sturen van of je inderdaad daar moest zijn en dan moest je weer bellen voor een afspraak en dan moest je er nog vier keer heen en dan moest je nog weer wachten op een antwoord en het schiet gewoon niet op. En toen was ik er een keer en toen waren ze dicht, kon ik de volgende dag nog een keer. Het was dus nogal een langdurig proces voor zoiets, en, ja als je daar gelijk zes keer langs moet om een klein ding te regelen ja, dat schiet gewoon niet op.

Onderzoeker: Dus dat hield je een beetje tegen van verdere communicatie?

Respondent: Ja, ja, het is niet zo van ik ga even vijf minuten langs om iets te regelen. Het is wel echt een project wat je start zo ongeveer, en ja, wat je gewoon redelijk wat tijd gaat kosten.

Onderzoeker: Dus je wordt een beetje tegen gehouden om een nieuw project te starten?

Respondent: Ja dan moet het wel echt de moeite waard zijn, en er ook echt tegen op wegen.

Onderzoeker: Dus de voordelen moeten zwaarder wegen dan de tijd die je erin moet steken?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Als ik je vraag, heb je door die ervaringen meer of minder moeite gekregen om begeleiding te accepteren, wat zou je dan zeggen?

Respondent: Ja, als ze me iets te bieden hebben waarin ze me kunnen begeleiden dan prima, dan zijn ze van harte welkom. Maar zo ver ik weet hebben ze dat niet. Maar kijk, als ik ze nog een keer nodig zou hebben dan zou ik het wel nog een keer op nieuw daarheen gaan en het doen. Dus wat dat betreft, het is toch niks, ja het moet toch.

Onderzoeker: Is het dan een kwestie van moeten?

Respondent: Ja, ja het is inderdaad weer die voordelen en nadelen. Als zij iets te bieden hebben wat voor mij weer een voordeel kan hebben dan is het de moeite waard.

Onderzoeker: Heb je jezelf eigenlijk gemeld bij studentenbegeleiding of ben je door iemand doorverwezen?

Respondent: Uhm, zelf gemeld.

Onderzoeker: Heb je er moeite mee gehad om die eerste stap naar studentenbegeleiding te zetten?

Respondent: Ja volgens mij was het ook wel op de website, het was wel even uitzoeken van waar moet ik eigenlijk zijn en wie moet ik daarvoor hebben. En dan moest je daar geloof ik weer een een of ander meldformulier functiebeperking invullen en dan werd je een keer uitgenodigd voor een gesprek. En ja, maar ja, ja dat soort dingen allemaal van geregel met instanties en dingen vind ik nooit heel makkelijk, maar ja, dus.

Onderzoeker: Kun je iets specifieker aangeven wat allemaal niet precies duidelijk was? Als je je dat nog kan herinneren tenminste.

Respondent: Ja is ook een beetje waar je eigenlijk moet zijn en wie je nou precies voor welke zaken moet hebben. Ik heb gewoon een mailtje gestuurd van ik heb dit en dit en dit en ik moet dit hebben, waar moet ik dan zijn? En toen kreeg ik een mailtje terug van je moet die maar bellen voor een afspraak, en ja, verder, wat wou je nog eens precies weten?

Onderzoeker: Ik vraag me af of je specifiek kon aangeven, je zegt het was moeilijk en het duurde lang en ik moest die formulieren invullen, het was allemaal niet heel erg duidelijk. Kun je nog aangeven wat jij vond dat onduidelijk was?

Respondent: Oké nou dus, op de UT heb je een hele hoop instanties. Je hebt dus je eigen studieadviseur en je hebt dus die Rode Balie waar een aantal dingen onder vallen, en welke ik dan precies moest hebben. Omdat dus, je moet je sowieso officieel aanmelden geloof ik en dan moest ik ook nog verder contact met iemand opzoeken om dat te regelen en ook met die langstudeer boete omdat dat voor iedereen een beetje onbekend en nieuw was, was dat voor de UT zelf ook nog niet heel duidelijk hoe dat precies zat. En, ja, dus vooral welke persoon of welke instantie je eigenlijk moet benaderen en ook als je daarheen gaat, wat moet zo'n persoon eigenlijk van jou weten of wat moet je mee nemen, regelen, kunnen vertellen. Gewoon eigenlijk, hoe dat hele proces in zijn werk gaat en zo.

Onderzoeker: Dus hoe zo'n proces verloopt en voor welk probleem je je bij wie precies moet melden?

Respondent: Ja. Want er stond dus ook niet dat dat proces dus ook was dat je dus eerst thuis dat formulier moest invullen en dan weer inleveren en dan weer ophalen en dat soort stappen allemaal. Dat wist ik ook niet van te voren, ik dacht van te voren van ja ik ga daarheen, ik heb een afspraak en dan is dat klaar. Maar ik wist niet dat dat een proces is wat uiteindelijke drie a vier weken duurt. En dat weet je ook niet van te voren.

Onderzoeker: Dus het zou prettiger zijn als je van te voren wist waar je aan toe bent?

Respondent: Ja iets meer het proces wat je kunt verwachten voor zoiets.

Onderzoeker: Heb je er misschien ook nog persoonlijk moeite mee gehad om je melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Persoonlijk omdat het ook heel persoonlijk voor jezelf is of? In dat op zich niet zo zeer. Ik heb gewoon dyslexie en ADHD, gewoon van die standaard dingen die zo veel mensen hebben. Dus boeit me verder weinig. Ik heb het inmiddels, ja iedere docent wat je tegenkomt moet je het ook weer op nieuw uitleggen dus dat is ondertussen ook al zo'n standaardverhaaltje geworden, dat vind ik op zich niet zo'n punt.

Onderzoeker: Dat is allemaal niet meer zo moeilijk?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Waren er wel dingen die wat je moeilijk vond aan de begeleiding die je kreeg bij studentenbegeleiding?

Respondent: Hoe bedoel je moeilijk?

Onderzoeker: Of er aan de begeleiding zelf dingen waren die je moeilijk vond?

Respondent: Volgens mij niet echt. Ja ik had een gesprek, volgens mij met een studentpsycholoog, ik weet niet eens meer wat het was, maar het was wel dat gesprek begon heel erg van dat hun houding was je hebt geen recht op extra stufi en je kan geen uitstel krijgen, het begon heel erg negatief met we kunnen niks voor je doen en we kunnen niks voor je betekenen en je hebt nergens recht op. En nadat ik mijn hele verhaal had gedaan was het ineens van natuurlijk komt helemaal goed, hier heb je het formulier en we gaan het regelen, komt goed. Dus dat vond ik wel heel vreemd eigenlijk, die houding, dat ze dus in eerste instantie ontzettend waren van ja, je hebt niks, we kunnen niks voor je doen en je krijgt niks. En pas als je echt flink je best gaat doen om hun te overtuigen dan is het opeens van natuurlijk het komt goed en gaan we regelen en geen probleem. En dat ik ook wel denk van iemand die zich daar dan ook wel makkelijk uit het veld laat staan en dan denkt van dan niet, ja die heeft dan geen probleem terwijl hij er misschien toch wel recht op had gehad en dat is dan ook een stukje hardheid dat je dan misschien maar door de jaren heen moet ontwikkelen en om daar dus toch maar even zo'n persoon duidelijk te gaan maken dat je studievertraging wel degelijk te maken heeft met je functiebeperking en waarom je wel recht hebt op die dingen. Maar ja, ik moest toch, heel erg mijn eigen zaak verdedigen daar, en toch heel erg mijn best doen om haar ervan te overtuigen dat ik wel degelijk gelijk had en dat vond ik wel heel vreemd aan dat gesprek.

Onderzoeker: Heb je er toen nog moeite mee gehad om nog echt door te zetten voor je eigen belangen?

Respondent: Nou ja, toen dus niet zo zeer want het was toen gewoon heel erg nodig. Zeker zo'n langstudeer boete en zo'n jaar extra stufi dat zijn dusdanig bedragen en zo dat is wel behoorlijk de moeite waard, en zeker ook omdat ik er officieel gewoon volledig recht op heb, dat kan ik dat inderdaad wel verdedigen. Maar het zit normaal niet echt zo in mijn natuur om mezelf echt zo hard en duidelijk te moeten verdedigen. Maar ik wist gewoon dat ik volkomen gelijk had en zij totaal niet.

En ja, ook omdat die langstudeer boete, ik wist toen gewoon al honderd procent zeker dat ik daar last van zou hebben en zo en, dan komen weer op dat punt van als het maar de moeite waard is dan kan het wel, en ja, het was ook wel, ik had van te voren wel uitgebreid opgezocht wat nou de regels waren en waar ik nou wel of niet recht op had. Ik wist het allang alleen moet je het officieel via hun regelen want zij moeten er hun handtekening op zetten. Dus wat dat betreft, was ik wel genoeg overtuigd van mijn gelijk en daardoor kon ik het ook wel verdedigen.

Onderzoeker: Heb je zelf nog drempels ervaren die we niet hebben besproken maar die je toch nog kunt aanduiden?

Respondent: Ja nou ja, dus een beetje dat het enigszins onduidelijk is wie wat precies doet en waar je als student nou eigenlijk wel of geen recht op hebt, en wat zij überhaupt voor jou kunnen betekenen en zo, dus ja. Voor zover ik weet kunnen zij verder niks voor mij betekenen, maar dat is ook, voor zover ik weet.

Onderzoeker: Dus dat is vooral een drempel door kennis. En als je kijkt naar drempels waar je jezelf persoonlijk nog overheen hebt moeten tillen?

Respondent: Dat denk ik niet zo zeer. Ja wel dat het tijd kost is ook wel een drempel, en eerdere slechtere ervaringen is ook wel. Dat ze je meestal ook niet zo heel veel verder kunnen helpen en zo. Maar verder.

Onderzoeker: Je hebt je functiebeperking wel volledig geaccepteerd?

Respondent: Ja ik heb het vanaf de basisschool al en ik ga het voor altijd hebben dus er valt niks meer aan te veranderen. Ja het gebeurd regelmatig dat ik er best wel van baal, vooral als je weer op een tentamen een flink aantal punten mist omdat je weer een paar getallen omgedraaid hebt, ja dat is jammer. Maar ach, daar is niks aan te veranderen dus het heeft ook weinig zin om het niet te accepteren.

Onderzoeker: Zou je kort een keer kunnen toelichten dat je bepaalde informatie van studentenbegeleiding graag wou hebben maar dat je die informatie niet goed of met moeite hebt kunnen vinden?

Respondent: Ja dat is vooral als verse eerstejaars dan moet je echt uitzoeken, oké dit is weer een andere omgeving, hoe werkt dat hier. Bij welke mensen moet ik iets melden. Ik geloof binnen drie maanden, officieel moet je je dan ook als je hier komt studeren binnen drie maanden ergens melden dat je een functiebeperking hebt. Wist ik helemaal niet, daar kwam ik na ruim een half jaar pas achter. Was uiteindelijk geen probleem toen, maar dat wist ik toen gewoon helemaal niet. Dat stond ook ergens gewoon op een site van de UT. Ja, dat wist ik niet. En ook verder wat het precies inhoud, wat het betekend en waar je ze precies kunt vinden, dat is echt wel iets dat je even uit moet zoeken en wat ik voornamelijk via de website van de UT heb geprobeerd te zoeken. Ik heb wel als nieuwe student geloof ik wel wat brieven en papieren gekregen daarover ook maar daar stond niet zo heel veel op. Daar stond alleen maar van zit je ergens mee dan kun je naar studentenbegeleiding, maar wat dan precies en waarmee je kunt zitten en waarmee zij jou mee kunnen helpen werd niet echt heel duidelijk uitgelegd, dus daar werd ik ook niet heel veel wijzer van.

Onderzoeker: Oké, het is dus ook niet heel duidelijk uitgelegd met wat voor problemen je je kunt melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zijn er nog meer dingen waarvan je zegt dat vond ik moeilijk om te vinden?

Respondent: Ja sowieso de website van de UT is gewoon een doolhof, maar dat ligt aan de hele UT site. Dat zijn zo oneindig veel pagina's en ja, sommige dingen zijn ook weer per faculteit verschillend en dus ook het onderscheid van bepaalde dingen moet je juist weer via je studieadviseur regelen en andere dingen weer via zo'n compleet los van de studie staande ander orgaan. En ja, ook sommige dingen zoals studieadviseur, studentenbegeleiding, examencommissie. Welke van de twee instanties moet je nou hebben voor welk probleem.

Onderzoeker: Dus het is moeilijk om te beslissen waarvoor je bij wie terecht kunt?

Respondent: Ja. Het is ook niet altijd duidelijk want over het algemeen wordt wel gezegd van ja, je moet eerst naar je studieadviseur en die kan je ook door verwijzen, maar ja, die studieadviseur wist verder ook niet precies hoe het allemaal zat, en ook ja, die studieadviseur, als je belt van nou ik wil een afspraak maken dan is het van oké, ik heb over drie weken een keer tijd. Dat schiet ook niet op verder.

Onderzoeker: Is er verder nog informatie die je niet of met moeite hebt kunnen vinden?

Respondent: Ja, het is een beetje gewoon algemeen van ja je hebt iets, wat moet je daarmee doen, waar kun je dat melden, wat voor begeleiding kun je krijgen, wat voor dingen kun je aanvragen, het is uiteindelijk allemaal wel te vinden maar ik ben wel flink wat tijd bezig geweest met dat proberen uit te zoeken.

Onderzoeker: Dus je hebt het wel gevonden maar het koste gewoon heel veel tijd om het te vinden?

Respondent: Ja het koste wel wat moeite om dat uit te zoeken, en hoe dat nou zit met zo'n jaar extra dingen aanvragen en hoe je dat dan weer moet regelen.

Onderzoeker: Oké. Kun je aangeven welke informatie van studentenbegeleiding je de afgelopen jaren wel goed hebt kunnen vinden?

Respondent: Ja dus uiteindelijk ben ik dus wel bij de juiste persoon terecht gekomen daarvoor. Ik geloof dat ik uiteindelijk maar gewoon een soort van contactformuliertje of zo ingevuld had met wat moet ik. En dat het toen uiteindelijk toen wel goed kwam. En ook van die informatie over bijvoorbeeld wel een jaar extra stufi aanvragen en al dat soort dingen, dat heb ik uiteindelijk allemaal wel gevonden, maar wel na het nodige zoekwerk.

Onderzoeker: Oké. Dus dat was eigenlijk ook niet echt makkelijk. Je hebt alle informatie die je wou hebben wel gevonden maar het heeft wel allemaal wat moeite gekost zoals ik het begrijp.

Respondent: Ja. Ik denk het. Of zij nog meer qua begeleiding voor mij zouden kunnen betekenen ik heb geen idee, daar heb ik niks over kunnen vinden. Dus of dat dan wil zeggen dat het er niet is of dat ik het niet gevonden heb dat weet ik niet.

Onderzoeker: Is er nog informatie waarvan je kunt aangeven dat je er op dit moment nog behoefte aan hebt?

Respondent: Ja, ja, ik weet het niet. Ik ben ook nog een paar maanden ziek geweest, maar volgens mij met zo'n jaar extra stufi dingen, je kunt gewoon een jaar krijgen ongeacht hoeveel dingen je hebt. Dus dan heb ik daar verder toch niks meer aan. En of zij daar verder nog iets in kunnen betekenen, geen idee maar ik denk het niet.

Onderzoeker: Heb je daar ook niet naar gezocht?

Respondent: Nee eigenlijk niet, het is toch al van die regeling van je krijgt maximaal een jaar, en dat jaar heb ik toch al, dus in die zin denk ik van ja, zal ik wel verder niks meer kunnen.

Onderzoeker: Maar je vraagt het je wel nog af nu toch?

Respondent: Ja nou ja, er zijn dingen over genoemd van chronisch of langdurig ziek en dan kun je dus wel dingen extra maanden of dingen aanvragen, maar ja ik heb dat jaar al dus dan gaat dat toch niet op.

Onderzoeker: Oké, maar kun je aangeven waarom je dit punt dan toch nog specifiek noemde bij deze vraag als je het eigenlijk toch al weet?

Respondent: Nou ja, omdat het toch wel iets is wat ik toch niet honderd procent zeker weet omdat het over het algemeen wel de standaard regel is van ben je langdurig ziek dan moet je wel dat melden, maar ik heb nu zoiets van ja, volgens mij kunnen zij toch niks voor mij betekenen als ik dat daar ga melden dus heeft het weinig zin. Maar ik weet dus niet honderd procent zeker of zij niks voor mij kunnen betekenen, omdat ik dat verder ook niet echt kan vinden.

Onderzoeker: Hoe denk je dat informatie duidelijker gecommuniceerd zou kunnen worden?

Respondent: Ja als in ieder geval dat stuk op de UT website ook wat duidelijker wordt qua indeling en qua structuur of wat duidelijker aangegeven van als je dit hebt moet je hier zijn, als je dat hebt kunt je daar zijn. En sowieso gewoon wat meer informatie over wat die begeleiding dan zowaar in zou hadden. Want er staat alleen maar neem contact op met de studiebegeleiding maar dat, en dan zou ik ook graag willen weten voordat ik dat ga doen. Dus dat ik wel gewoon weet van ja hier kan ik inderdaad wat mee of nee dat heeft ook geen zin. En gewoon wat meer informatie over alles.

Onderzoeker: Oké. Ik heb hier een aantal thema's staan waar studentenbegeleiding op dit moment informatie en begeleiding over geeft. Die ga ik dadelijk allemaal opnoemen en dan zou ik het fijn vinden als je me zou kunnen aangeven of je behoefte hebt gehad aan informatie over die thema's, denkt er nog behoefte aan zou kunnen krijgen of er geen behoefte aan hebt. En het eerste thema is studievertraging.

Respondent: Ja heb ik.

Onderzoeker: Behoefte aan gehad of..?

Respondent: Ja dus in de zin van een extra jaar stufi en geen langstudeer boete aanvragen, had ik inderdaad die behoefte om daarover contact met hun op te nemen. Maar denk ik dat zij een actieve rol kunnen spelen in mijn hoeveelheid studievertraging? Nee.

Onderzoeker: Oké. Dat ging dus ook om financiële regelingen met betrekking tot studievertraging.

Respondent: Ja, voorgaande antwoord.

Onderzoeker: Ik weet niet of je daar mee te maken hebt of hebt gehad, het BSA en de harde knip?

Respondent: Wat?

Onderzoeker: Het BSA of de harde knip?

Respondent: Het BSA val ik gelukkig net buiten want anders had ik daar ook een probleem mee gehad en dan had ik ze daarvoor nodig gehad waarschijnlijk, denk ik. Harde knip, ja het is vrij waarschijnlijk dat ik daar aan het eind van mijn studie nog twee kwartielen vijf EC heb en verder een jaar niks. Dus waarschijnlijk gaat dat aan het einde ook wel heel erg irritant uitkomen.

Onderzoeker: Dus dan heb je er in de toekomst wel behoefte aan?

Respondent: Nou ja, die harde knip is die harde knip, in hoeverre kunnen zij daar iets aan doen? Mogen hun dan regelen dat je dan opeens wel eerder aan je master kan beginnen? Kijk dan zou het wel interessant zijn, maar ik heb nu geen idee of dat kan.

Onderzoeker: Maar je weet het op dit moment niet.

Respondent: Ik weet het niet.

Onderzoeker: Zou je dan toch behoefte hebben aan die informatie of niet?

Respondent: Ja dat zou wel kunnen. Op zich zou het wel verstandig zijn want het komt hoogstwaarschijnlijk toch totaal niet uit omdat je, ja een jaar studievertraging omdat ik nog ergens vijf EC heb en vervolgens een kwartiel niks te doen heb of zo.

Onderzoeker: Informatie over studievaardigheden. En daar hoort dan bijvoorbeeld bij plannen of samenwerken met mensen en dat soort dingen.

Respondent: Dat soort dingen heb ik op de middelbare school ook al vaak zat informatie over gehad of dat ze proberen je dat te leren en het was ook bij al die bijeenkomsten, als die dingen, al die mensen, ze bedoelen het heel goed maar ze hebben echt niks nieuws te vertellen en je hebt er echt helemaal niks aan. Behalve dat het je weer een uur kost. Dan gaan ze je vertellen van ja je moet het plannen van te voren en kijken hoe lang je erover doet en dat schrijf je op. Ja ik weet wel wat een planning inhoud, en ik weet best hoe ik een planning moet maken, maar dat hoeft nog niet te zeggen dat ik me daaraan ga houden. Maar, ook al, verder al die dingen over effectief studeren, volgens mij had ik in het eerste jaar ook zo'n bijeenkomst hier gehad over hoe je slimmer tentamens kon leren en kon maken en dat was dan echt te belachelijk voor woorden wat voor open deuren ze daar in gingen trappen en hoe nergens dat eigenlijk allemaal op sloeg. Van ja, ga op tijd slapen de dag van te voren. Ja goh, wat een briljant inzicht, dat had ik echt nooit eerder kunnen verzinnen. Vergeet niet te eten, nee briljant. Dat waren allemaal van die nutteloze, zinloze tips die je als brugklasser al weet en, ja, het is goed bedoeld hoor vanuit hier, hartstikke leuk maar mijn ervaring met dat soort dingen is dat ze nooit iets nieuws te melden hebben.

Onderzoeker: Dus geen behoefte aan?

Respondent: Nee. Nee te veel slechte ervaringen mee met dat het toch compleet zinloos was.

Onderzoeker: Dus daar hebben vorige ervaringen wel ook weer invloed op, op die behoefte?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Informatie over studievoorzieningen of studiefaciliteiten?

Respondent: Dat gaat dan weer via je eigen opleiding dus ik weet niet of de studentenbegeleiding daar überhaupt wel wat mee te maken heeft en zo. Tenminste ik heb gewoon zoiets dat ik BOZ moet mailen dat ik, of tentamenbureau van MB geloof ik, welke tentamens ik heb enzovoorts. Maar zo ver ik weet staat dat verder los van studentenbegeleiding maar, geen idee.

Onderzoeker: Oké, maar je maakt wel gebruik van speciale studievoorzieningen toch?

Respondent: Uhm, bij tentamens wel, verder niet. Ik weet niet of er verder nog iets te regelen valt, geen idee.

Onderzoeker: Oké. Het volgende thema dan, de doorstroom naar de master?

Respondent: Ja, qua keuze welke master of ook harde knip? Oh dat wil je niet zeggen? Doorstroom naar de master. Ik zou het niet zelf verzinnen om daar studentenbegeleiding voor op te zoeken. Want dan denk ik toch aan welke master je wilt gaan doen en wanneer je ermee begint en, nee dat zou ik verder niet verzinnen dat studentenbegeleiding daarin iets voor mij zou kunnen betekenen.

Onderzoeker: Met betrekking tot je functiebeperking?

Respondent: Ja, want zeker als ik gewoon aan de UT blijf neem ik aan dat gewoon dezelfde regeltjes gelden en ja, dan zie ik niet in hoe zij daar een rol in kunnen spelen.

Onderzoeker: Oké, doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Zie ik ook niet voor me hoe zij daar een betekenis in kunnen hebben verder.

Onderzoeker: Maar betekend in dit geval, ik zie niet in hoe ze daar een betekenis in kunnen hebben, daar heb ik dus ook geen behoefte aan, of zou je er wel behoefte aan kunnen hebben?

Respondent: Ik kan me niet voorstellen wat zij mij zouden kunnen bieden op dat gebied, en ik kan me dus ook niet voorstellen dat ik daar behoefte aan zou hebben want ik heb geen idee wat ze dan verzinnen. Als ze dan ook weer komen met een cursus CV schrijven, ja dat, of een cursus sollicitatiegesprekken, ja, nee dat kan best leuk zijn om te doen maar ja. Ik zou niet denken van ik ga nu werk zoeken laat ik eens bij studentenbegeleiding gaan kijken of zij mij kunnen helpen. Dat zou ik niet doen.

Onderzoeker: Wist je wel dat studentenbegeleiding met betrekking tot studenten met een functiebeperking informatie en begeleiding verschaft tot de onderwerpen die ik net opnoemde?

Respondent: Nee, volgens mij, ik heb wel wat eens wat gezocht naar dingen. Maar bijvoorbeeld ook dingen als de doorstroom naar de master en de arbeidsmarkt, ben ik niet tegengekomen of is niet blijven hangen dat ik dat een keer ben tegengekomen. Ik zou dat echt, nee dat ik daarvoor naar studentenbegeleiding kon dat wist ik niet.

Onderzoeker: Alle overige thema's wist je wel? Dus studievertraging, financiële regelingen, BSA en harde knip, studievaardigheden en studievoorzieningen?

Respondent: Ook niet allemaal, die voorzieningen en BSA wordt algemeen over gezegd van ga dan met je studieadviseur praten. Tenzij die ook onder studentenbegeleiding valt.

Onderzoeker: Dus de studievoorzieningen en BSA wist je ook niet helemaal?

Respondent: Nee, nee, nee dan zou ik naar de studieadviseur gaan en niet naar studentenbegeleiding.

Onderzoeker: Oké. Zijn er zelf nog dingen die je graag kwijt zou willen met betrekking tot informatiebehoeften die je hebt, of hebt gehad?

Respondent: Ja, ik vond het allemaal wat weinig over het algemeen met waar je nou met wat moet zijn en ook wat, hoe dat proces dus verloopt en dat dat dus ook wekenlang duurt en niet in een keer daar even uitleggen is en dan klaar. En informatie, ja, dus ook inderdaad informatie over de arbeidsmarkt of doorstroom naar de master dat ze daar überhaupt iets mee te maken hadden, ik had geen idee.

Onderzoeker: Hoe zouden ze zoiets dan beter kunnen communiceren?

Respondent: Ja, vooral naar nieuwe eerstejaars toch iets duidelijker, overzichtelijker informatie, ja volgens mij krijgen eerstejaars sowieso een pak papier, en daar zat volgens mij ook een ding van studentenbegeleiding tussen maar daar stond helemaal niks op. Of daar stonden een paar plaatjes op of zo. Maar ja, iets meer informatie geven aan studenten, maar wat het beste kanaal daarvoor is, ja, hun eigen site is vrij voor de hand liggend maar dan moet je alweer echt actief daar gaan zoeken. En als je niet weet dat het er is dan doe je dat niet.

Onderzoeker: Zou studentenbegeleiding dan zelf misschien iets pro actiever moeten zijn?

Respondent: Ja in de zin van dat ze het actief promoten of zelf de studenten actief op zoeken?

Onderzoeker: Bijvoorbeeld.

Respondent: Ja misschien wel. Kijk als echt heel veel mensen het ook niet weten, als bijna iedereen zoiets heeft van huh? Arbeidsmarkt, master? Hebben ze daar iets mee te maken? Ja dan is het dus ook wel duidelijk dat niemand weet dat je er iets mee kunt en dus ga je ook niet op een website zoeken, kunnen zij mij helpen? En ja dan, als ze dat op een een of andere manier bij een master voorlichting aangeven of weet ik veel wat, of een mailtje sturen aan iedereen die aan een master begint, dan ja, dat zou wel kunnen helpen.

Onderzoeker: Oké. Heb je verder nog opmerkingen met betrekking tot het hele onderzoek?

Respondent: Nee geen idee.

Respondent 4

Onderzoeker: Kun je vertellen wat voor jou de reden is geweest om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Omdat, vanwege dus mijn dyslexie vond ik het heel moeilijk om me goed te concentreren in de sportzalen bij tentamens met name. Omdat ik ben heel snel afgeleid door alles wat om me heen gebeurd en de sportzaal is gewoon heel groot en je hebt ook heel veel begeleiders die er ook op hakken rondliepen dus ik zat telkens zo van 'oh wat gebeurd daar? Wat gebeurd daar?' en daardoor kon ik me gewoon minder focussen en daardoor ook minder voor mijn gevoel, de tentamens minder goed maken. Daarvoor heb ik het dus ook aangevraagd om dat ergens anders te doen. Dus ik zit nu in een zaal met, volgens mij, ja de rest die dat ook heeft aangevraagd, en dat werkt gewoon een stuk beter omdat het rustiger is, en er zitten minder mensen om me heen en het is een kleinere ruimte, dat helpt ook al voor mij. Ja ik kan me daardoor wel beter en langer focussen op de vragen die ik heb.

Onderzoeker: Dus je bent eigenlijk bij studentenbegeleiding terecht gekomen om voorzieningen aan te vragen voor bij je tentamens?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zou je iets meer willen vertellen over je functiebeperking?

Respondent: Nou ja, ik heb last van dyslexie. Ik heb er voornamelijk last mee dat ik niet goed kan schrijven. Ik schrijf vaak woorden verkeerd of ik spreek ze verkeerd uit. Het heeft ook nogal, merk ik last, ik ben heel snel afgeleid qua sommige dingen. Als ik ook leer dan moet ik ook muziek op hebben en voor me uit moeten kunnen staren. Want als ik geen muziek op heb dat ga ik heel erg naar andere mensen luisteren en om me heen kijken, dat je heb je ook wel vaak bij mensen met dyslexie dat die snel zijn afgeleid daardoor. En ja voornamelijk met schrijven heb ik er wel last van. En dat merk ik ook nu nog steeds bij opdrachten die ik moet inleveren dat de spelling bij mij niet klopt, en daar kan ik niet zo veel aan doen dus dat is wel jammer. Daar heb ik gewoon de meeste last van bij mijn functiebeperking.

Onderzoeker: Kun je ongeveer aangeven hoe lang je echt al last hebt van je functiebeperking?

Respondent: Ja het begon op de middelbare school dat, want daarbij, daar ging je echt talen leren, en talen had ik heel erg veel moeite mee. En ik had in de eerste klas, ik kreeg altijd zo'n test, dan wordt iedereen gescreend op dyslexie en ik was daar toen doorheen gekomen. Ik was wel een twijfelgeval maar ik had de tweede test dermate goed gemaakt dat het niet zo was schijnbaar. En ik merkte toch wel dus dat voornamelijk met woordjes leren bij Engels, Frans en Duits dat vond ik heel erg moeilijk. Daar moest ik heel erg lang op leren wilde ik voldoendes daar voor halen. En in die vierde klas moesten wij voor Nederlands een spelling en grammatica toets maken en die moest je halen wilde je doorgaan naar de vijfde. En het maakte niet uit hoe hard ik die regels stampte, voor d's en t's, ik haalde nooit hoger dan een drie, wat best wel frustrerend was. En ik heb toen in de vierde nogmaals gevraagd of ik een dyslexie test mocht doen. En die heb ik in de vijfde pas gekregen van de school. En toen bleek toch wel heel snel dat ik toch echt wel dyslexie had. Ja, ik heb dan wel gewoon moeite met taal en schrijven en af en toe ook nog wel eens lezen.

Onderzoeker: Dus ze zijn er eigenlijk pas heel laat achter gekomen?

Respondent: Ja klopt, omdat het schijnbaar wel vaker is dat slimme kinderen of zo nog wel eens door die eerste testen heen willen gaan. Dus, en uiteindelijk hebben ze het door een andere test af te nemen, een betere test, konden ze wel zien dat ik dyslexie had.

Onderzoeker: Heb je voordat je aan de UT kwam studeren ook bepaalde vormen van begeleiding gekregen met betrekking tot je functiebeperking?

Respondent: Nee, ik heb alleen gewoon de standaardregels, zoals bij ons op de middelbare school hadden we dyslexieregels, dat je bij de Nederlandse tentamens werd je niet afgerekend op je spelling, of ja in de vijfde klas werd het eigenlijk pas geconstateerd en toen had ik eigenlijk wel al al mijn taalvakken afgerond dus ja, zoals Frans en Duits, dus dat maakte voor mij al niet meer heel veel meer uit. Dus ik kreeg alleen minder punten aftrek voor mijn spelling.

Onderzoeker: Dus je had niet precies dezelfde voorzieningen als wat je nu hebt? Zoals bijvoorbeeld de extra tijd en een kleinere ruimte?

Respondent: Nee, nee, was nooit bij ons gegeven.

Onderzoeker: Heb je ook geen begeleiding gekregen van andere organisaties? Buiten de school om?

Respondent: Nee. Maar ja, het werd ook bij mij pas vrij laat echt geconstateerd dus ik weet ook niet of dat echt veel had uitgemaakt. Maar volgens mij heeft onze school dat ook niet echt aangeboden. En ja, ik heb er ook niet altijd heel veel aandacht aan besteed omdat ik er nooit heel veel last van had, behalve echt bij taaldingen maar die had ik sowieso niet meer in mijn pakket zitten. En ja, toen maakte je ook nog tentamens in een klas van 30 mensen en nu maak ik ook weer tentamens in een klas van 30 mensen en dat gaat me prima af. Maar niet in een sportzaal waar je met 200 man zit.

Onderzoeker: Oké. Je zegt van, ik gaf er niet heel veel aandacht aan, kun je iets specifieker aangeven waarom je dat niet nodig vond?

Respondent: Omdat het, het was voor mij meer een bevestiging, ook al had ik heel hard gestudeerd voor bijvoorbeeld een woordjestoets van Duits en ik daar nog steeds een drie op haalde, en de docent zei van ja 'jij hebt niet goed geleerd', dan was het voor mij meer een bevestiging van ja ik heb wel goed geleerd en ik heb wel goed mijn best gedaan, ondanks dat een leraar tegen me zegt dat ik niet goed mijn best heb gedaan, want ik heb gewoon dyslexie. Toen dat ook bleek toen zei de leraar ook van 'oh ja, nu snap ik ook waarom je zo'n slechte cijfers haalde', en dat was voor mij gewoon meer een geruststelling van oké, op die punten kan ik er gewoon niet zo veel aan doen en dat is niet erg, en het ligt niet per se aan mij maar gewoon aan het feit dat het gewoon niet voor mij werkt al die regeltjes en dingetjes en woordjes stampen. En ja, ik had, ik had er ook niet heel veel, niet heel erg nodig want de exacte vakken dat ging me allemaal heel erg makkelijk af, en Nederlands ging me ook heel erg makkelijk af. Vanaf de vijfde klas had je ook niet meer van die taal- en spellingstoetsen, je had toen vooral allemaal van die literatuurtoetsen dat soort dingen, en ja, ik las wel heel veel en dat vond ik heel erg leuk. Daar kon ik gewoon een beetje een verhaaltje schrijven en dan hoefde ik niet meer na te denken over hoe de woorden werden geschreven. En ja, dat vond ik fijn en dat was niet dat ik me daar heel erg zorgen of heel erg druk om maakte, dat was meer gewoon voor mijn geruststelling en meer niet.

Onderzoeker: Dus eigenlijk op het moment dat je er achter kwam dat je dyslectisch bent waren je grootste problemen eigenlijk al verdwenen?

Respondent: Ja, het was voor mij meer van oké het ligt niet aan mij, en ik kan er niet iets aan doen want, het was heel erg frustrerend dat hoe lang ik ook leerde op regels over d's en t's, dat ik het nog steeds niet snapte en dat ik nog steeds niet snapte hoe dingen nou moesten. En dat het voor andere mensen heel erg logisch was dat je het met lopen of smurfen of zo moet doen maar ik snap dat nog steeds niet en ik zie dat gewoon niet, en dat heeft gewoon voor een groot deel te maken met mijn dyslexie en dat vind ik gewoon fijn, dat het gewoon niet aan mij ligt daarin.

Onderzoeker: Zou je kort kunnen terug denken aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en studentenbegeleiding goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Uhm, eigenlijk, ik heb eigenlijk alleen nog maar goede dingen meegemaakt. Ik heb niet heel veel gebruik ervan gemaakt. Ik heb alleen bij de studieadviseur geloof ik aangegeven van nou ja ik heb dyslexie en ik heb gehoord dat er mogelijkheden zijn, hoe zit dat precies. Toen is er, toen heeft de studieadviseur gevraagd van wat wil je allemaal? Je kant met een computer, je kan alleen, grote tentamens, groot vel en ik zei nou ja, gewoon een zaal en groot papier, nou ja dat is allemaal wel prima voor mij. Dat heeft ze dus aangegeven en toen ben ik dus op zo'n lijst gezet, en nu krijg ik eigenlijk altijd van te voren bij de tentamens een mailtje van als je mee wilt doen met de speciale regeling dan moet je een mailtje sturen. En dat werkt eigenlijk altijd prima en ik heb er nooit moeilijkheden mee gehad. Dus, toen ik ging vragen voor eventuele vertraging die ik oploop of die gecompenseerd kon worden dat heb ik toen met iemand hier gesproken en die gaf daar heel duidelijk antwoord op dat alle vragen die ik had, en die gaf ook aan van dit is er mogelijk en dit is er mogelijk en je moet gewoon over een half jaar, moet je weer eens terugkomen en dan kunnen we nog eens verder kijken. Dus ik heb nooit echt hele onduidelijke communicatie gehad, dat is voor mij altijd wel heel goed verlopen.

Onderzoeker: Heeft dat je geholpen om de begeleiding van studentenbegeleiding ook makkelijker te accepteren?

Respondent: Uhm, jawel. Ja het is, ik vond het wel na mijn eerste jaar vond ik het wel moeilijk om, of halverwege mijn eerste jaar werd ik meegenomen met de speciale regeling, maar ik dacht toen ik kan eens kijken hoe het is, en het heeft me zodanig wel geholpen dat ik dacht, als het mij zodanig al helpt en het werkt voor mij dan kan ik er ook wel gewoon gebruik van maken. Dat was niet zo'n hele grote stap voor mij om hulp te vragen. Maar misschien ligt het er ook wel aan omdat ik dyslexie wel iets algemeen geaccepteerd is en normaal is. En dat mensen ook zoiets hebben van oké, je hebt dyslexie, vervelend voor je, en dat je gebruik maakt van meet tijd en een kleinere zaal dat is heel logisch. Dus, ik had er niet echt moeite mee om in een keer die stap te zetten van ik moet hulp vragen of zo daarin.

Onderzoeker: Oké dus even voor mijn duidelijkheid, je had er niet echt moeite mee om die stap te zetten, maar het heeft het wel makkelijker gemaakt?

Respondent: Ja inderdaad. De communicatie was gewoon wel echt heel goed, en ik denk ook wel omdat het, ik gewoon heel snel, ik kon gewoon een gesprek aanvragen met de studieadviseur en het ging gewoon allemaal heel erg makkelijk en er werd niet moeilijk over gedaan ook. Het is gewoon

algemeen geaccepteerd en het was ook gewoon van ja, je hebt het, dan hebben we deze faciliteiten voor je en het komt goed. En gelijk de volgende tentamenweek krijg ik een mailtje van hé zo gaat het. En het is allemaal goed geregeld. En die vrouw waar ik nog mee gepraat heb een paar weken terug nog die was ook gewoon heel erg duidelijk over alles, dus het is hier prima geregeld. Tenminste wat ik er van heb meegemaakt.

Onderzoeker: Oké. Heb je ook nog een voorbeeld van gebrekkige communicatie of een negatieve ervaring?

Respondent: Niet waar ik een, twee, drie op kan komen. Maar ik heb niet heel veel ermee te maken mee gehad, met de studentenbegeleiding, behalve dus dat ik mails krijg, en meer niet. Dus ik weet niet, ik zou eigenlijk niet weten, nee, nee ik heb nooit echt iets gebrekkigs mee gemaakt.

Onderzoeker: Oké. Heb je jezelf eigenlijk gemeld bij studentenbegeleiding of ben je doorverwezen geworden?

Respondent: Ik heb me zelf gemeld omdat ik er eens van iemand over had gehoord dat het mogelijk was. Dat je dan ergens anders kon zitten en niet in zo'n zaal, niet in de sportzaal. Dus.

Onderzoeker: Bij wie heb je dat precies geregeld allemaal?

Respondent: Uhm, ik heb dat volgens mij van een andere student gehoord dat het mogelijk was en toen ben ik volgens mij naar, ik denk [naam vervanger studieadviseur bachelor] omdat we toen der tijd geen studieadviseur hadden voor de bachelor. Dus toen heb ik [naam vervanger studieadviseur bachelor], opleidingscoördinator van psychologie, heb ik erover gepraat en die heeft mij dus aangemeld voor de lijst.

Onderzoeker: Je gaf al aan dat het je niet echt moeite heeft gekost om je te melden bij studentenbegeleiding, kun je nog wat specifieker aangeven waardoor het komt dat je dat geen moeite heeft gekost?

Respondent: Ja, ik weet niet, ik denk dat het contact met de opleiding en de studenten hier op zich best wel makkelijk is en heel open is. Ik weet niet of dat aan de universiteit ligt of aan de personen die bij de opleiding werken, bij ons bij psychologie. Maar vooral de studieadviseurs en de opleidingscoördinator die zijn heel open en daar kan je heel goed mee praten. Die kunnen denk ik ook wel heel goed op hetzelfde niveau gaan zitten als de studenten een beetje. En ik denk doordat ze zo op studenten overkomen, en ook op mij overkomen, zo komen ze op mij over in ieder geval, ik kan niet voor iedere student spreken, was het voor mij, is het ook makkelijker om de stap te zetten van ik ga even vragen hoe dat dan precies zit. Omdat ze zo open zijn en aardig zijn en altijd het gevoel geven dat als er iets is, de deur staat open. En ik weet niet hoe dat bij andere opleidingen is geregeld en hoe andere studieadviseurs en opleidingscoördinatoren tegen hun studenten doen maar bij ons is dat wel op een dusdanig goed niveau dat ik eigenlijk niet echt snel het gevoel heb dat studenten niet naar een studieadviseur durven te gaan of zo.

Onderzoeker: Zou je misschien kunnen vertellen wat jij denkt dat studentenbegeleiding is?

Respondent: Uhm, ja. Uhm, ik denk gewoon dat als studenten iets extra's nodig hebben, of een andere zaal, of alleen moeten zitten, of een groter vel of een laptop bij tentamens maar ook bij

opdrachten, dat ze studenten kunnen helpen. Uhm, en daardoor dus ook, dat de studenten zich beter voelen en ook meer zelfvertrouwen hebben op tentamens of opdrachten te maken. Maar ook op andere punten, uhm, ja. Op studiegebied denk ik echt gewoon studenten helpen, uhm, alles beter te kunnen doen of meer tijd te geven en, dat is volgens mij hier wel goed geregeld. En ik denk op persoonlijk gebied worden ze ook vrij snel ook wel doorverwezen naar de student, psycholoog hier, wat er dan ook voor handen is. Verder ben ik er niet heel veel in thuis wat het verder nog allemaal voor studenten kan betekenen. Dus, ja ik weet het eigenlijk niet heel goed.

Onderzoeker: Kun je proberen aan te geven uit welke delen je denkt dat studentenbegeleiding bestaat? Je noemt bijvoorbeeld als een studentpsycholoog.

Respondent: Uhm, ja ik denk dan inderdaad het onderwijsgedeelte, dus het studiegebied heb je dan voor studenten, maar, ik denk dat heel veel studenten ook wel vastlopen op hun studiegebied vanwege, door persoonlijke problemen, dus dan werkt dat denk ik ook wel samen, studentenbegeleiding en studentenpsychologen. En, ik denk dat dat uit die factoren bestaat het een beetje, dat je dus, of je hebt een functiebeperking of je hebt vertraging opgelopen door middel van dat er iets is gebeurd binnen je omgeving waardoor jij vertraging oploopt of misschien sommige dingen anders geregeld moeten worden voor jou omdat je anders misschien dusdanig zoveel vertraging oploopt dat je misschien lang studeerder wordt en dat er dan misschien dingen voor jou geregeld kunnen worden dat studentenbegeleiding jou daar ook wel bij kan helpen, maar een studieadviseur ook wel denk ik.

Onderzoeker: En hoe onderhoud een studieadviseur zich met studentenbegeleiding dan denk je?

Respondent: Ja ik denk dat een studieadviseur, die kan, uhm, op een dusdanig niveau helpen om te kijken naar, uhm, het opleidingsgedeelte gaat. Dus hoe gaat je, uhm, hoe zeg je dat ook alweer, uhm, dat je dat, dat het hele traject goed loopt. En als het mis loopt dat ze mee kunnen kijken waar eventueel geschoven kan worden of dat iets beter kan worden gedaan, als de studieadviseur, als de student dusdanig veel problemen heeft of, uhm, een beperking heeft waar een studieadviseur niet veel aan kan doen en niet veel aan kan meehelpen dat dat bijvoorbeeld vanuit centraal moet worden geregeld, dat het dan doorgaat naar studentenbegeleiding. Of studentpsycholoog.

Onderzoeker: Studieadviseur, studentenbegeleiding of studentenpsycholoog?

Respondent: Ja ik denk dat over het algemeen dat als een student problemen heeft, dat hij eerst naar een studieadviseur gaat, ook omdat volgens mij niet alle studenten op de hoogte zijn van wat er allemaal geregeld kan worden op de universiteit. En dat een studieadviseur tot op een bepaalde hoogte zijn studenten kan helpen, van hé ik heb vertraging opgelopen, hoe moet ik dat nu verder gaan doen? Dat een studieadviseur samen met de studenten gaat kijken van we kunnen zo het vak van je opleiding verder indelen zodat je maar een half jaar vertraging oploopt in plaats van een jaar. Maar als de student dus in een keer last heeft van in een keer een overlijden binnen de familie en daardoor dus niet goed kan studeren dan kan de studieadviseur zeggen van ja, ik kan je beter doorverwijzen naar een studentpsycholoog want die kan jou hier beter mee helpen dan dat je hier elke week bij mij op de kamer komt zitten.

Onderzoeker: Oké. Maar hoort die bij studentenbegeleiding volgens jou of is dat iets aparts?

Respondent: Studentenbegeleiding, ja, ik denk dat dat uhm, ja, ja. Ja, ik denk alles wat vanuit centraal kan worden geregeld, dus waar meerdere studenten mee te maken hebben en te maken krijgen, dat daar studentenbegeleiding zich mee bezig houdt op onderwijsgebied. Ik vind het heel moeilijk te beschrijven want ik weet er niet heel veel vanaf. Ik weet dat ze dingen doen om dingen makkelijker te maken voor studenten met een functiebeperking zoals dyslexie maar ook met een concentratiestoornis of een ander iets. Uhm, en daar hebben zij dus al die tentamen dingen voor geregeld en ik denk dat er voor sommige andere dingen als opdrachten of groepswerken dat er misschien ook wel dingen geregeld zijn voor studenten met een functiebeperking, en, ik denk dat zij voornamelijk op het onderwijs zijn gericht, want studentpsychologen zie ik dan weer als iets anders dan studentenbegeleiding. Maar ik weet het niet.

Onderzoeker: Dus studentenpsychologen zijn wat anders dan studentenbegeleiding?

Respondent: Ja volgens mij wel. Het zijn volgens mij wel twee aparte dingen.

Onderzoeker: Zijn studentenbegeleiding, studentenpsychologen en studieadviseurs dan drie aparte dingen?

Respondent: Het zijn drie aparte dingen maar ik denk wel dat ze op de hoogte moeten zijn van wat er bij elkaar gebeurd omdat ze wel, studenten, sommige studenten hebben we de kans om langs alle drie de punten te gaan zeg maar. Dus, het zijn we drie aparte afdelingen denk ik, maar wel afdelingen die allemaal hetzelfde soort overkoepelende iets moeten hebben.

Onderzoeker: Oké. Denk je dat je een goed beeld hebt van wat studentenbegeleiding inhoudt?

Respondent: Nee, ik denk het niet nee.

Onderzoeker: Zou je mij misschien kunnen uitleggen wat de Rode Balie is?

Respondent: Uhm, de Rode Balie, ben ik alleen een keer heen gegaan voor de studentpsycholoog. Dus ik denk, ja ik weet, volgens mij zit hier ook studentenbegeleiding op deze gang weer. Vanwege dat ik hier ook een keer ben geweest voor extra studiefinanciering voor dyslexie dus ja, de Rode Balie is denk ik voor en studentenbegeleiding en studentpsycholoog, maar hoe dat precies zit allemaal weet ik niet. De Rode Balie wordt altijd heel erg geassocieerd met mensen die heel veel problemen hebben die met een psycholoog willen praten, maar, zo wordt het altijd zo een beetje verteld maar volgens mij zit er nog wel veel meer. Je kan er, ja, volgens mij als je een afspraak wilt maken met een studentendecaan kan je hier ook weer terecht. Maar ook voor een studentpsycholoog.

Onderzoeker: Oké. Wat is een studentendecaan dan weer?

Respondent: Ja een studentendecaan, niet de studieadviseur, maar gewoon, ja, iemand, volgens mij, dat valt denk ik ook weer een beetje onder studiebegeleiding, studentenbegeleiding. Dat je, uhm, hoe heet dat, ja niet de studentendecaan, maar ik weet even niet wat de echte term is. Maar ik heb dus ook met die vrouw gepraat over mijn studiefinanciering, dat is dan niet een studentendecaan maar ja, ik weet het woord niet, uhm, nee ik kan echt niet op het woord komen, wat erg. Ik heb het volgens mij nog eerder in dit gesprek gezegd maar ik weet het gewoon niet meer. Maar gewoon iemand die, uhm, ja eigenlijk gewoon een soort van studentbegeleider die dan gewoon verder gaat

kijken naar hoe die jou verder kan helpen, uhm, om eventuele studievertraging te compenseren door middel van, uhm, maanden die gegeven worden vanuit de universiteit, maar ik weet de naam niet.

Onderzoeker: Dat geeft niet hoor. Heb je denk je een duidelijk beeld van waar je overal voor terecht kunt bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, niet een heel duidelijk beeld. Maar volgens mij kun je er wel voor heel veel dingen terecht want volgens mij kun je, als je in de knoop zit met je zelf of psychisch dan is er een psychologe waar je mee kan praten. Of als je even, als je dermate zo veel vertraging oploopt door je functiebeperking kun je hier ook terecht om te kijken wat de mogelijkheden zijn. En misschien ook nog wel meer dingen maar, dat staat volgens mij ook overal wel goed vermeld waarvoor je hier terecht kan. Dat zou ik niet allemaal weten omdat ik me daar niet heel veel in heb geïnteresseerd omdat ik het niet nodig heb op dit moment. Maar als ik het nodig heb dan zou ik het denk ik wel makkelijker kunnen uitzoeken. En anders bel ik wel en dan vraag ik gewoon waar ik dan terecht kan ervoor.

Onderzoeker: Wie zou je dan bellen?

Respondent: Nou als je voor, als je hier een afspraak wilt maken dan ga je daar meestal langs en dan zeggen ze misschien wel van daarvoor is het niet en dan uhm, kan je wel vragen waar je wel terecht kan ervoor.

Onderzoeker: Wist je wel dat studentenbegeleiding er was voor de bijzondere omstandigheden waar jij je in bevind?

Respondent: Je bedoeld met mijn functiebeperking? Uhm ja, dat wist ik dan door mijn studieadviseur. Ik wist het pas, toen ik hier als eerstejaars student begon toen wist ik het niet want ik had daar niet, ik wist niet dat die mogelijkheden er waren, en pas toen een andere student mij daarover had verteld, en doordat een andere student mij erover had verteld heb ik dus pas via de studieadviseur ja, eigenlijk onze opleidingscoördinator omdat we geen studieadviseur hadden toen, heb ik er dus meer over gehoord. Dus, ik, maar ik ben ook niet actief op zoek geweest ernaar, ik ben alleen, omdat ik het er een keer over heb gehad had ik dus gehoord erover maar ik weet dus niet of, als je er actief naar opzoek was geweest of je het dan wel had gevonden of niet. Dat zou ik niet weten.

Onderzoeker: Hadden ze je anders kunnen informeren zodat je het wel gelijk had kunnen weten in het begin van het eerste jaar?

Respondent: Uhm, ja misschien bij het eerste, ik weet niet zeker of ze het bij het introductiecollege hebben gezegd maar niet dat ik mij herinner hebben ze dat bij het introductiecollege gezegd. Dat ze daar misschien wel nog een extra opmerking erbij maken, ik weet niet zeker of ze dat nu wel doen, of dat ze dat toen bij mij ook hebben gedaan, maar, uhm, of gewoon een mailtje sturen, de meeste mails die lezen studenten wel, bij zo'n presentatie wordt het meestal ook nogal snel vergeten. Uhm, misschien met een mail dat studenten daar toch wat meer aandacht voor hebben, de studenten die daar wat meer interesse in hebben die hebben aandacht voor zo'n mail, andere studenten niet. Als daar al een beetje op een rijtje staat wat er allemaal mogelijk is, dan weten studenten al wat er mogelijk is en uhm, naar wie ze toe kunnen als dat ook allemaal in die mail staat. En dat dan misschien ook weer meer studenten die stap zetten om daar heen te gaan dan dat het snel en

vluchtig in een presentatie wordt verteld. Of dat het ergens in een boekje staat, want boekjes worden volgens mij niet zo heel snel gelezen.

Onderzoeker: Waarom maakt dat de stap makkelijker denk je in plaats van dat het wordt verteld bij het introductiecollege?

Respondent: Uhm, ja, in het eerste college dan ben je nog wel, in ieder geval het eerste college zat ik echt nog zo van, wauw! Het eerste college, spannend, woohoo, en dan ben je nog een beetje rond aan het kijken en je ziet weer mensen van de introductie waarmee je weer bij aan het kletsen bent, dan ben je volgens mij nog niet heel gefocust op zo'n moment. En is nog zomer en het is nog warm buiten, dus meestal, verhalen van wat je in het eerste college allemaal mee krijgt daar onthoud je volgens mij niet heel veel van of heel goed. En ik, ja voor mij zou het makkelijk zijn want ja ik heb dyslexie, ja als ik dan bijvoorbeeld die gegevens op zou schrijven en mensen zeggen van hé waarom schrijf je dat op, ja dan kan ik zeggen ik heb dyslexie. Maar vooral mensen die een bepaalde stoornis of zo hebben waar, die wat dat niet willen delen met andere mensen en daar bij wordt gevraagd waarom schrijf je dat op, dan is het misschien voor hun wel raar om te zeggen van ja ik heb een stoornis, of misschien willen ze dat wel voor zichzelf houden en, uhm, ik denk dat het dan ook wel weer een grotere stap is want dan moet je dat allemaal weer onthouden en, uhm, ja studenten zijn af en toe ook echt heel erg lui. Dus je moet ook wel naar hun toe komen met een e-mail met informatie, dat is denk ik wel een van de betere manieren.

Onderzoeker: Dus het kan belangrijk zijn dat studentenbegeleiding proactief informeert over wie ze zijn en wat ze doen?

Respondent: Ja ik denk het wel. Ik denk ook wel dat de meeste studenten die een functiebeperking hebben lang niet altijd zo, uhm, assertief zijn? Is dat het woord? Ja niet zo heel erg van ik ga zelf op zoek en ik ga dit doen en ik ga dat doen. Nee zo zijn, sowieso we zitten nog steeds op een technische universiteit waar mensen nog steeds niet heel erg outgoing en dat soort dingen zijn, dus die wat verlegener zijn en wat afwachtender, maar voornamelijk eerstejaars, want die denken ook van wauw ik zit nu op een universiteit en dat is spannend en eng. Uhm, als je, dan kun je beter zo'n soort studenten een beetje op een blaadje, of zeggen van kijk dit hebben we en als je wil, dit is er mogelijk en naar deze mensen moet je toe gaan. Ik denk dat dat voor heel veel mensen de stap kleiner maakt, en omdat het anoniem is via e-mail en ze er even rustig naar kunnen kijken en ze niet vluchtig moeten horen en het ene oor in gaat en het andere oor uit.

Onderzoeker: Zijn er ook zaken geweest die wat je moeilijk vond aan de begeleiding die je hebt gekregen bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, nee. Nee maar ja, ik heb niet echt heel veel begeleiding. Ik heb niet echt, ik heb niet echt een ernstige functiebeperking of zo waar ik heel veel last van heb, het is gewoon af en toe vervelend. En ik moet gewoon al mijn dingen en opdrachten moet ik na laten kijken door andere mensen maar, uhm, het is niet zo dat ik, dat het me heel erg belemmerd dus.

Onderzoeker: Heb je het dan niet moeilijk gevonden omdat dingen makkelijk op te lossen waren voor jou of hoe moet ik dat zien?

Respondent: Uhm, nou ik weet dat, voor dyslexie hebben ze gewoon de mogelijkheid, je hebt meer tijd bij tentamens en je kan dat en dat en dat allemaal doen. Prima maar ik weet, dat gewoon voor

opdrachten of zoiets die ik gewoon moet inleveren bij docenten, daar wordt soms ook nog wel eens op taaldingen afgerekend, en dat is iets wat vervelend is voor mij maar waar ik niet heel veel aan kan doen, dus ik moet altijd mijn opdrachten laten nakijken door andere mensen, maar dat is niet iets wat voor mijn gevoel studentenbegeleiding heel veel aan kan doen, want ja, iedereen moet het gewoon inleveren, zelf Duitsers moeten het inleveren en ook de Duitsers worden afgerekend op hun taal. Dus die kunnen ook niet naar studentenbegeleiding gaan en zeggen, ik ben Duits maar ik wordt wel afgerekend op mijn taal, dus ja, uhm, wat studentenbegeleiding biedt vind ik goed in hoeverre dat dat gewoon kan bij mij. En daar heb ik nooit moeite mee gehad en ik heb het er ook nooit moeilijk mee gehad om naar de studieadviseur toe te stappen van ik wil meer tijd en ik wil ergens anders zitten.

Onderzoeker: Kun je daar specifieker in zijn?

Respondent: Uhm, omdat ik toch wel, ik had het gevoel, als ik mij niet goed kan concentreren en andere mensen die schijnbaar niet last hebben van dyslexie wel heel makkelijk kunnen concentreren in zo'n grote zaal, maar ik me niet makkelijk kan concentreren, en of dat aan mezelf ligt of aan mijn dyslexie, en ik heb nog steeds wel het gevoel dat het aan mijn dyslexie ligt, dat ik me heel moeilijk kan focussen in zo'n grote zaal dan denk ik ook wel dat ik misschien in een bepaalde mate recht heb op, om in een kleine zaal te zitten, want dan kan ik in andere omstandigheden even goed presteren als mijn mede studiegenoten, en dat is wel zo eerlijk. Vond ik dus, met die redenatie denk ik van ja, dan kan ik gewoon kijken wat het voor me doet, en als het me helpt ja, dan is het mooi meegenomen voor mij, want, uhm, het is af en toe lastiger met dyslexie, en als ik het op zo'n manier makkelijker kan maken voor mezelf, waarom niet?

Onderzoeker: Speelt dat ook mee, dat je moet vinden dat je er recht op hebt, ja of nee?

Respondent: Ja als ik daardoor even goed mijn tentamens kan maken dan de rest dan zou het wel fijn zijn inderdaad en beter voor mij.

Onderzoeker: Maar waarom noemde je dat zo specifiek, ik vind ook wel dat ik er recht op heb? Is dat belangrijk?

Respondent: Uhm, nou, ja, ik denk dat je, uhm, studenten niet moet benadelen op sommige dingen die ze hebben. En als je studenten, ik wordt in lichte mate benadeeld als ik in een sportzaal moet zitten en als je mij kan helpen door mij in een andere klas te zetten met dertig mensen en daardoor mij daarmee helpt dan zou dat heel fijn zijn.

Onderzoeker: Dus de begeleiding heeft voor jou ook gewoon veel voordeel?

Respondent: Ja. Ik kan daardoor beter mijn tentamens maken en daardoor voor mijn gevoel wel het verschil tussen een zes en een zeven of een zeven en een acht maken, als mij dat lukt door me beter te kunnen concentreren, dan vind ik wel dat dat moet kunnen.

Onderzoeker: Als je kijkt naar drempels, zijn er dan nog bepaalde drempels die je hebt moeten overwinnen om je te melden bij studentenbegeleiding of om de begeleiding te accepteren?

Respondent: Uhm, nee ik heb niet echt drempels. Ik heb nooit echt drempels ervaren en laatste tijd ook niet meer of minder.

Onderzoeker: Dus je hebt er eigenlijk nooit echt moeite mee gehad?

Respondent: Nee niet op dat punt. Ja het is alleen jammer, dat ik het af en toe wel vervelend vind met opdrachten dat ik daar heel erg op mijn taal wordt afgerekend. Maar ja dat is iets, ja, dat hoort erbij en dat is jammer maar dat is denk ik ook niet dat studentenbegeleiding kan zeggen tegen een docent van psychologie van hé jo dat kan niet want zij is dyslectisch. Dan zouden ze er iedere dyslect en eigenlijk ook iedere Duitser niet op moeten afrekenen en dat kan ook niet. En dat is iets, wat binnen, of in ieder geval, ja bij heel veel gedragsstudies moet je heel veel schrijven en dat soort dingen dus daar heb je altijd wel last van. En, uhm, het is ook niet zo dat als ik later ga werken dat ze denken van oh ja die heeft dyslexie dus daar gaan we even op letten of zo. Het is iets wat ik altijd zal hebben dus waarom er niet nu al zo goed mogelijk op proberen te letten. Het is gewoon nu heel vaak vrienden vragen of ze iets willen controleren. En het is ook iets waarmee je moet leren om te gaan en het is iets waarvan ik weet dat het goed zal komen, het zal nooit helemaal goed lukken bij mij. En dat heb ik geaccepteerd. Het is niet anders.

Onderzoeker: Was het moeilijk om te accepteren dat het nooit weg zal gaan?

Respondent: Ja af en toe wel. Af en toe vind ik het nog steeds heel erg vervelend en af en toe, als mensen soms wel eens dingen van mij nalezen en dan snappen ze niet wat ik bedoel terwijl het voor mij allemaal heel erg logisch is. En, uhm, ja dat is vervelend, maar ja, dan ben ik er weer eventjes geïrriteerd door of boos om maar dan denk ik ook van ja, niks aan te doen, gewoon doorgaan.

Onderzoeker: Zou je een keer kunnen toelichten dat je bepaalde informatie nodig had van studentenbegeleiding maar dat je die niet of met moeite hebt kunnen vinden?

Respondent: Uhm, dat heb ik eigenlijk tot nu toe niet echt meegemaakt. Niet met betrekking tot dit onderwerp en zo dus. Uhm, ik kon het altijd wel makkelijk vinden en best wel veel, ja ook via google en dan kom je wel weer op de UT website uit. En, uhm, ja, maar ik heb ook niet heel vaak een gesprek moeten aanvragen. Ik heb dus een keer een gesprek gehad voor mijn dyslexie voorzieningen aangevraagd en daar werden al mijn vragen in dat gesprek al beantwoord, dus. En, telefoonnummers en alles is makkelijk te vinden. En ja, misschien het enige, ik wist ook door, ik geeft zelf rondleidingen over de campus dus ik wist ook wel dat ze verhuisd waren, maar ik weet niet hoe goed dat is doorgegeven geworden naar andere studenten. Maar volgens mij wist niet iedereen dat het nu hier zat. En hier kan je ook weer heel makkelijk een afspraak maken of dingen vragen aan de Rode Balie.

Onderzoeker: Dus het nieuwe adres is denk je niet heel erg duidelijk geïnformeerd?

Respondent: Nee volgens mij niet, maar ja ik geef rondleidingen dus ik wist wel dat het was verplaatst maar ik weet dus bij andere studenten, sommige studenten wisten niet dat het was verplaatst. Maar ja, ik weet ook niet, volgens mij heeft het wel ergens een keer in de UT nieuwsbrief gestaan, maar niet iedereen leest de UT nieuwsbrief volgens mij.

Onderzoeker: Je zegt dat je ook vaker langs gaat of belt als je bepaalde informatie graag wilt hebben, kun je uitleggen waarom je het op die manier doet?

Respondent: Uhm, omdat, uhm, dat soms gewoon makkelijker was, dan kon ik het inderdaad niet gewoon vinden op het internet en dan ging ik maar gewoon bellen hoe het zat of vragen en, ja dat is wel iets wat ik het afgelopen jaar heb geleerd, om zelf actie te ondernemen. Dat is gewoon, dan krijg

je het snelste antwoord op vragen, als je vragen hebt. En, uhm, ik weet uit ervaring binnen andere onderwerpen, op de UT website is niet altijd alles even handig te vinden. En dat heb ik nog niet echt bij studentenbegeleiding zo meegemaakt maar meestal, dan stond erbij, als je dan echt specifieke vragen hebt, maak dan een afspraak, en dan had ik gewoon een specifieke vraag dus dan was een afspraak maken gewoon. Soms deed ik toch even vragen van ja, met een studentpsycholoog heb ik wel gevraagd van hoe zit dat dan en hoe lang duurt dat dan en toen heb ik uiteindelijk maar een afspraak gemaakt dus. Dat kon je dan ook niet goed vinden van hoe het precies helemaal de procedure ging, dat was niet helemaal goed duidelijk uitgelegd voor mij en hoe lang de wachttijd was, was ook niet helemaal duidelijk voor mij.

Onderzoeker: Sorry wat was niet helemaal duidelijk? De procedure?

Respondent: Ja, bij de studentenpsycholoog. Dus daarbij was het wel echt even makkelijker om te bellen of om even langs te gaan. En dan krijg je wel gewoon antwoord op hoe het zit en alles. Dus de mensen zijn hier wel ook gewoon goed geïnformeerd en ik vond dat wel ook makkelijker dan heel lang op een website te lopen surfen en het antwoord dan misschien pas na drie kwartier vinden terwijl als je even langs gaat je het antwoord binnen vijf minuten al hebt.

Onderzoeker: Dus je kunt antwoorden wel altijd makkelijk vinden door even te bellen of langs te gaan?

Respondent: Ja en de telefoonnummers en locaties, lokalen zijn altijd wel goed aangegeven dus.

Onderzoeker: Kun je nog wat van zulke voorbeelden bedenken?

Respondent: Uhm, ja, ik heb niet heel veel, ik weet niet hoe het normaal gaat met een functiebeperking, maar ik heb heel veel gewoon met, wat ik nu weet over studenten met een functiebeperking weet ik gewoon van [naam vervanger studieadviseur bachelor] omdat zij me er toen over heeft verteld. En door, ja ik heb er niet heel erg veel over op internet opgezocht omdat ik toen eigenlijk alles al had gehoord via [naam vervanger studieadviseur bachelor]. Dus ik weet ook niet of, ja, ik heb er ook niet heel veel over gelezen over op internet, maar wat ik erover heb gelezen over de studentpsycholoog was niet altijd even duidelijk, maar dat is ook al weer twee jaar geleden dus ik weet niet of dat ondertussen al is verbeterd of niet. Uhm, maar, uhm, ja. Ik weet wel dat de universiteit Twente niet altijd heel handig dingen op internet zet, maar dat is meer omdat ik ook heel veel dingen op zoek over andere dingen en ik weet niet hoe het nu is geregeld bij studentenbegeleiding. Dus, ik kan er niet heel veel over zeggen dus.

Onderzoeker: Oké, dus alleen informatie over de studentpsycholoog kun je heel concreet aangeven dat daar de informatie niet altijd even duidelijk was?

Respondent: Ja. Maar ja dat was twee jaar geleden en ik weet niet of dat al is verbeterd of niet. En ja studentenbegeleiding heb ik niet heel veel over op internet op gezocht want ja ik wist dat ze verhuisd waren en ik wist gewoon hoe het zat met de dyslexieregelingen via [naam vervanger studieadviseur bachelor] dus.

Onderzoeker: Je noemt telkens dezelfde naam bij wie je vaak komt, vind je het belangrijk om met een zelfde persoon contact te hebben?

Respondent: Ja. Uhm, ik denk als je intensieve begeleiding of gewoon veel afspraken hebt of veel informatie krijgt, dan is het wel handig dat je telkens met dezelfde persoon spreekt, uhm, en, uhm, ik denk ook zeker dat als je moeite hebt met je studie of zo dat de studieadviseur wel, een persoonlijke band niet per se want dat komt meestal te dicht bij, maar wel dat je een goede student-studieadviseur relatie hebt. Dat je gewoon, uhm, makkelijk met elkaar kan praten en dat de student ook makkelijk aan de deur klopt en dat ze niet bang hoeft te zijn voor wat die verteld. En ja, ik stap nu heel makkelijk naar de studieadviseur en naar de opleidingscoördinator toe omdat ik ze nu heel goed ken door mijn bestuursjaar. Dus ik ben daar misschien wel ook weer wat anders in, dat ik, ik ken ze gewoon en zij kennen mij en ze weten wat ik allemaal doe en, ja daarvoor is het voor mij misschien ook wel makkelijk om even binnen te lopen en te zeggen van ik heb hier een probleem mee en kan je even helpen. Dus. Ja ik weet niet hoe het voor andere studenten is, ik weet niet hoe zij zich uitstralen naar andere studenten die niet heel veel contact hebben met de opleiding. Want ik heb heel veel contact gehad met de opleiding het afgelopen jaar, dus, ik kan daar niet heel makkelijk objectief over oordelen hoe dat zit. Maar ik denk wel dat het belangrijk is voor studenten die begeleiding te krijgen om dezelfde personen te krijgen. En ook dat er, de studieadviseur wel enige mate van interesse heeft op studiegebied van de student.

Onderzoeker: Kun je specifiek aangeven waarom je denkt dat dat belangrijk is?

Respondent: Uhm, ik denk dat als je telkens een anders persoon hebt, en dan voornamelijk als het gaat om een functiebeperking, dat je meer moeite hebt om dat te delen met andere mensen. Als je telkens weer moet vertellen wat er is en er telkens weer mensen in je dossier moeten lezen van oh dit en dit is er aan de hand en dit heb je de vorige keer besproken, en, uhm, soms moet je sommige dingen ook weer de hele tijd op nieuw uitleggen omdat niet alles in een dossier staat. Ja, je hebt telkens weer iemand anders voor je die ook telkens weer andere ideeën heeft over hoe dingen gaan en hoe dingen moeten. En ik denk dat je daar niet een dermate vertrouwensband mee op kan bouwen dat je alles verteld waar je tegenaan loopt. En ik denk dat als je dezelfde persoon hebt die, ja waar je een bepaalde vertrouwensband mee op kan bouwen, in zo'n mate dat je er wel alles tegen durft te vertellen dat is veel beter, want dan kan diegene jou ook weer veel beter helpen door te kijken welke faciliteiten de UT jou kan bieden. En als je niet alles verteld dan krijg je misschien juist faciliteiten die juist net niet goed bij jou passen of terwijl iets anders juist weer beter bij je past of zo.

Onderzoeker: Denk je dat het moeilijk is om veel over een functiebeperking te praten als je telkens iemand anders voor je neus hebt zitten?

Respondent: Uhm, ja het hangt van de persoon af en van de functiebeperking. Sommige mensen praten er heel open over en sommige mensen die zijn er heel verlegen over en die delen het liever niet met iedereen. Dus, ja ik denk misschien sommige personen die zoiets hebben van ik heb dit en het maakt me eigenlijk helemaal niet zo veel uit en ik wil mijn voorzieningen hebben en daarmee klaar ja die kan je wel verschillende personen geven maar iemand die verlegen is dan kun je beter dezelfde persoon elke keer aan meegeven.

Onderzoeker: Kun je concreet aangeven aan welke informatie van studentenbegeleiding je de afgelopen jaren behoefte hebt gehad?

Respondent: Uhm, ik denk wat er allemaal mogelijk is voor mensen met een functiebeperking, waarmee studentenbegeleiding kan helpen. Van we kunnen op deze punten helpen, deze, deze en

deze punten en voor deze dingen moet je misschien met een studieadviseur praten, of met een docent persoonlijk wat er mogelijk is. Daar heb ik ook nog wel behoefte aan, dat er misschien een duidelijk afscheiding is van waar wij voor zijn en waar zij voor zijn en waarvoor je bij een docent moet zijn voor mogelijkheden of bepaalde dingen.

Onderzoeker: Is dat iets waar je behoefte aan gehad hebt of waar je nu ook nog behoefte aan hebt?

Respondent: Uhm, ik denk ook wel waar ik behoefte aan zou hebben gehad want ik denk dat als het aan het begin duidelijk was gemaakt dat dit mogelijk was, dat ik misschien ook wel veel eerder naar studentenbegeleiding was gestapt om te zeggen van hé, ik heb dyslexie en ik wil graag apart zitten want ik heb het pas best wel laat in mijn eerste jaar gedaan, en als dat vanaf het begin af aan duidelijk was geweest dan had ik vanaf het begin af aan dat al kunnen doen en dat zou misschien dan ook wel weer al beter kunnen zijn geweest. En, als het goed is afgebakend, en het goed ergens staat, dan hoeven studenten niet het halve internet af te surfen om dat dan te zoeken of van die naar die naar die te worden gestuurd of het weer van een student te moeten horen. En, uhm, ik weet nu ongeveer wel wat er mogelijk is, of nou ja, ik weet wat ik wil en ik weet wat ik niet wil hierin wel, dus ik heb nu niet heel veel meer nodig maar ik denk zeker voor toekomstige studenten is het handig en zeker, uhm, omdat er nu heel veel gaat veranderen met het hele onderwijsmodel dus, dat dat echt duidelijk wordt gecommuniceerd. Waar moet je heen en naar wie moet je heen. En dat je daar zelfs misschien gewoon een mail over krijgt want, op de utwente website is het nog steeds af en toe wel echt moeilijk te vinden sommige dingen.

Onderzoeker: Maar je kunt niet precies aangeven wat je altijd zo moeilijk te vinden vind?

Respondent: Ja, ja, uhm, gewoon echt, een afscheiding van wij zijn studentenbegeleiding en wij zijn voor deze dingetjes als je dyslexie hebt of een concentratiestoornis of iets anders, dan moet je bij ons aankloppen en dan kunnen wij kijken welke faciliteiten jij, uhm, nodig hebt, en die wij kunnen aanbieden aan jou. Dus extra tijd, meer ruimte, of een computer, of iets, en dat, als je echt iets met je studieplanning wilt doen dan kan je beter naar de studieadviseur gaan, maar als je bijvoorbeeld vertraging oploopt met je functiebeperking en je kan daardoor financiële tegemoetkoming krijgen dan moet je bij studentenbegeleiding zijn. Dus dat je wel echt weet bij wie moet je zijn en waar moet je zijn.

Onderzoeker: Dus het is niet duidelijk waarvoor je bij wie moet zijn?

Respondent: Ja meestal wordt het allemaal weer doorgestuurd en doorgestuurd en doorgestuurd en, uhm, dat kan volgens mij nog wel eens lang duren. Maar dat weet ik niet allemaal zeker. Uhm, dus, uhm, als dat misschien duidelijk is, dat studenten dan misschien ook, ja van oké, ik heb heel veel vertraging opgelopen, bijvoorbeeld stel ik zou vertraging hebben opgelopen met dyslexie dan zou ik als ik het niet wist eerst naar mijn studieadviseur, mijn studieadviseur stuurt me dan weer naar studentenbegeleiding en dan moet ik nog een afspraak maken, dan moet je weer een tijdje afwachten want dan moet je ook weer een aanvraag indienen en dan duurt het maar en duurt het maar. Terwijl als je misschien al gelijk wist van oké ik moet daar zijn dan kun je al veel sneller een afspraak maken.

Onderzoeker: Als je kijkt naar de thema's waar je de afgelopen jaren wel een informatie over hebt gevraagd, kun je dan aangeven welke thema's dat dan precies waren? Je noemde bijvoorbeeld al voorzieningen voor je tentamens, zijn er zo nog meer thema's?

Respondent: Uhm, ja meer niet. Ja alleen kijken naar de mogelijkheden alvast of ik eventueel toch een jaar extra stufi krijg door mijn functiebeperking.

Onderzoeker: Dus financiële regelingen?

Respondent: Ja. En voor de rest, uhm, niets.

Onderzoeker: Dus vooral de studievoorzieningen die je kunt krijgen met betrekking tot je functiebeperking, studievertraging en financiële regelingen waren belangrijke punten voor jou?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Ik heb hier nog een aantal andere thema's staan waarin studentenbegeleiding informatie geeft en begeleiding in biedt. Zou je kunnen aangeven bij elk thema of je daar in het verleden misschien ook nog behoefte aan hebt gehad, denkt misschien nog behoefte aan te kunnen krijgen of daar misschien helemaal geen behoefte aan hebt.

Respondent: Oké.

Onderzoeker: En het eerste thema is BSA.

Respondent: BSA heb ik nooit mee te maken gehad.

Onderzoeker: Oké. Informatie over de harde knip?

Respondent: Uhm, harde knip, uhm. Weet ik heel veel van vanwege dat ik onderwijscommissaris ben geweest. Uhm, en, volgens mij is er wel een mail geweest met een hele schema van vragen en dingen dus dat was volgens mij wel duidelijk. En, ja, al die schema's en vragen en dingen dat is ook lang het overleg van alle onderwijscommissarissen geweest dus ja, het loopt een beetje door elkaar bij mij wat ik daarvan als student hebt gekregen en wat ik daarvan als onderwijscommissaris heb gekregen, maar ik ben er vrij goed van op de hoogte van wat er wel en niet kan. Uhm, en volgens mij is dat ook wel duidelijk gecommuniceerd naar de studenten toe want volgens mij is daar nog een hele aparte mail over geweest maar dat weet ik ook even niet zeker. Maar volgens mij heb ik daar iets over van voorbij zien komen. Maar ik wist niet dat studentenbegeleiding daar heel veel mee te maken had. Ik dacht dat is gewoon vanuit de UT geregeld en studenten zoeken het maar gewoon een beetje uit.

Onderzoeker: Dus je wist niet dat je met betrekking tot je functiebeperking en de harde knip voor informatie en begeleiding terecht kon bij studentenbegeleiding?

Respondent: Voor de harde knip, nee dat wist ik niet.

Onderzoeker: Informatie over studievaardigheden? Dus bijvoorbeeld plannen, of samenwerken met mensen.

Respondent: Ik wist wel dat het er was maar ik wist niet dat het via studentenbegeleiding werd geregeld.

Onderzoeker: Oké, dus je wist wel dat je het kon krijgen maar je wist niet dat het via studentenbegeleiding kon?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Maar is het iets waar je behoefte aan hebt gehad?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Had je trouwens wel de behoefte aan informatie over de harde knip buiten het feit dat je je daar in je functie veel mee bezig hebt gehouden?

Respondent: Uhm, ik denk het niet. Ja misschien in de toekomst nog wel maar ik heb nu nog niet te maken met de harde knip en ik, als je goed nominaal studeert dan heb je er ook niet heel snel mee te maken, met de harde knip. En, op dit moment zou ik eigenlijk niet kunnen zeggen of ik er behoefte aan zou hebben gehad, ja misschien in de toekomst wel nog. Hangt ervan af hoe ik mijn studie afrond, of ja hoe ik mijn bachelor af rond en zo. Dus dat is nog moeilijk te zeggen.

Onderzoeker: Studievaardigheden was je..

Respondent: Wel van op de hoogte maar niet echt behoefte aan.

Onderzoeker: Oké, studievoorzieningen had je wel ook behoefte aan. Doorstroom naar de master dan?

Respondent: Uhm, ja, dat is meestal wel vrij makkelijk om te vinden hoe de eisen zijn en hoe dat allemaal zit dus, ik weet niet in hoeverre de studiebegeleiding daarmee kan helpen want ja. Ja als je naar een andere master wil, meestal kan je dan beter gewoon naar de opleiding zelf toe gaan en vragen hoe het zit, en dan krijg je ook wel goed antwoord. Dus ik wist ook niet dat het hier was en ik dacht dat je gewoon naar de studie moest gaan. En, uhm, ik zou er denk ik ook niet per se behoefte aan hebben omdat ik denk dat ze bij, dat de studieadviseur van een andere studie het misschien wel beter weet dan de mensen bij studentenbegeleiding.

Onderzoeker: Oké. Informatie over de doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Uhm, wist ik ook niet dat ze dat hadden. Misschien zou ik er wel behoefte aan hebben maar dat lijkt nog zo ver weg. Arbeidsmarkt. Ja misschien wel. Ik zou, ja misschien, ik zou dan wel misschien meer informatie over willen hebben wat ze er dan precies in kunnen betekenen want, ik weet niet precies wat een studiebegeleiding kan betekenen in de doorstroom naar de arbeidsmarkt.

Onderzoeker: Dus het is ook niet duidelijk wat ze er precies mee doen?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Je gaf al heel mooi aan dat je niet wist dat studentenbegeleiding daar überhaupt informatie over gaf, hoe zouden ze dat misschien anders kunnen communiceren zodat je het wel had geweten?

Respondent: Uhm, ja, ik denk dat presentatie bij de minor markt wordt wel eens gegeven. Bij die presentatie wordt ook altijd wel dingen gezegd over doorstroom mogelijkheden naar

mastermogelijkheden. Is ook wel goed, want een minor doe je meestal in je derde jaar en dan begin je ook al na te denken over je master überhaupt. Dus dan zou je het daarbij kunnen aangeven. En ik denk bij masters zou je ook nog wel, misschien ook nog wel, ik weet niet of masters introductiecolleges hebben, maar dan ben je meestal alweer wat minder, dan ben je al wat meer ervaren dus dan let je ook al weer wat meer op dan bij een eerstejaarsstudent dus dan zou je misschien wel al weer wat meer kunnen vertellen over de arbeidsmogelijkheden, of de arbeidsmarkt en hoe ze daarbij kunnen helpen, want een master duurt over het algemeen maar een jaar. Dus op zo'n manier maar verder weet ik het ook niet heel goed.

Onderzoeker: Je noemt wel weer allemaal manieren die vrij pro-actief zijn. Denk je dat het goed is om die informatievoorziening pro-actief aan te pakken?

Respondent: Ja ik denk het wel, omdat, studenten zijn over het algemeen lui, en als ze niet weten dat het er is dan denken ze meestal ook dat het er niet is, dus ik denk dat als je laat weten dat je er bent dat studenten eerder denken van oh daar heb ik een keer wat over gehoord, oké, dat zat zo en zo volgens mij dus dan moet ik even daar naar toe gaan en dan kan ik daar wel meer informatie krijgen. En normaal denken ze van oh daar heb ik nooit wat over gehoord dus dan zal het er ook wel niet zijn. Dat is meestal een beetje de instelling van studenten. En er zijn maar weinig studenten die echt zelf op zoek gaan dus qua dit soort dingen moet je echt zelf pro-actief zijn, wil je studenten het beste kunnen ondersteunen, want studenten zijn gewoon luie mensen.

Onderzoeker: Oké, dus pro-actief is wel heel erg belangrijk.

Respondent: Ja vind ik zelf wel want dat heb ik ook wel gemerkt de afgelopen jaren.

Onderzoeker: Als je kijkt naar informatiebehoeften, kun je daar zelf nog wat over vertellen of wil je daar nog wat over kwijt?

Respondent: Uhm, nou ja, ik heb niet echt, ja misschien inderdaad wel echt een betere informatievoorziening aan het begin van het eerste jaar. Dat zou wel echt fijn zijn geweest. Maar ik ben wel echt best wel, door alles wat ik nu doe op de UT ben ik best wel pro-actief geworden zelf, dus ik weet dat er best wel veel is op de UT wat niet echt goed bekend wordt gemaakt, dus. Ik ga nu ook eerst altijd zelf beter op zoek omdat ik, omdat er best wel veel wordt geregeld wat studenten niet weten. Dus nu denk ik van ja, eerst eens kijken en een beetje rondvragen, en soms weten andere mensen het ook wel. Dus als ik nog ergens informatie over nodig heb dan ga ik zelf op zoek over het algemeen. Ik denk dat, ja vooral in het begin van mijn eerste jaar zou het wel fijn zijn geweest als er wat meer informatie zou zijn geweest of er meer informatie werd gegeven over bepaalde onderwerpen.

Onderzoeker: Je zegt meer informatie over bepaalde onderwerpen, kun je specifieker proberen aan te geven welke informatie over welke onderwerpen?

Respondent: Nou, over inderdaad studeren met een functiebeperking en wat de UT allemaal biedt daarin. Ik denk dus ook wel dat je beter naar voren kunt brengen van die studievaardigheden. Uhm, ja misschien ook wel een keer BSA, dat wordt nu heel erg bij de studieadviseur neergelegd volgens mij en ik weet niet in hoeverre studentenbegeleiding daar in helpt. Maar ja daar heb ik nooit behoefte aan gehad want wij hadden geen BSA. En, ja voornamelijk gewoon een beetje, echt de stappen en dat je vanuit daaruit verteld hoe je dan ook weer verder kunt gaan want ik denk niet dat

als je in het eerste jaar zit dat je echt al informatie hoeft te hebben over de doorstroom naar de master want daar denk je nog niet over na, en al helemaal niet over de arbeidsmarkt, dus dat je dat later pas in een stadium weer opnieuw kan laten herinneren aan studenten.

Onderzoeker: Dus zowel aan het begin van het eerste jaar als aan het eind van de bachelor even pro-actief informeren over belangrijke zaken in dat stadium van de studie?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Heb je verder nog opmerkingen die je graag kwijt zou willen met betrekking tot het hele onderzoek?

Respondent: Nee.

Respondent 5

Onderzoeker: Zullen we maar gelijk beginnen bij de eerste vraag?

Respondent: Ja, zeker.

Onderzoeker: Zou je misschien willen vertellen wat voor jou de reden is geweest om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, ik kreeg een brief binnen van mijn langstudeer boete, was er toen der tijd nog. In mijn eerste jaar European Studies ben ik toen weer uitgestroomd omdat ik toen diabetes kreeg, en ja ik kon toen niet functioneren. De suikerwaarde waren allemaal veel te hoog. Dus dan kun je je niet goed concentreren en goed leren en dergelijke. Dus toen heb ik mij na, ja na het eerste blok heb ik me uitgeschreven. En dat jaar heeft de overheid klaarblijkelijk dus wel meegeteld. Dus daarom kreeg ik in een keer die brief. Dus toen ben ik dus direct naar de decaan gegaan, en ja daar is het balletje dus gaan rollen dat ik dus nog een jaar extra studiefinanciering eigenlijk nog nu heb. Dus.

Onderzoeker: Dus je bent er terecht gekomen door problemen, door de langstudeer boete?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zou je wat meer willen vertellen over je functiebeperking?

Respondent: Ja, het is dus diabetes mellitus.

Onderzoeker: Hoe? Diabetes mellitus?

Respondent: Ja dat is de officiële naam maar het is gewoon diabetes. Dus gewoon suikerziekte. Niet de ouderdomsvariant, waarbij je het lichaam resistent wordt voor insuline, maar waarbij je lichaam eigenlijk gewoon helemaal geen insuline meer produceert. Dus dat betekend dat het niet meer met medicijnen op te lossen is maar ik moet gewoon dagelijks spuiten. Heb ik op mijn achttiende in een keer gekregen dus. Vrij vreemd, normaal gebeurd dat eigenlijk tussen je eerste en tiende levensjaar dan je dat krijgt. Maar soms is het latent aanwezig, noemen doctoren dat, en dat betekend dat je eigenlijk, het eigenlijk als een virus in je lichaam zit en als je dan een keer een verminderde

weerstand hebt dat het zo in een keer naar boven kan komen. Dat is bij mij dus ook het geval geweest.

Onderzoeker: Dus het zat er altijd wel alleen is het niet eerder op komen zetten?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: En je hebt er al last van sinds je achttiende?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: En hoe oud ben je nu als ik vragen mag?

Respondent: Ik ben nu drieëntwintig.

Onderzoeker: Oké, dus je hebt er al zo'n vijf jaar last van?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Had je er op de middelbare school dan ook al last van?

Respondent: Nee. Het is echt, ik merkte ook echt de standaard symptomen, je gaat veel drinken, veel naar de wc, dat soort dingen. Ja daar had ik op de middelbare school geen last van.

Onderzoeker: Dus het is in je eerste jaar van de universiteit begonnen als ik het goed begrijp?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Heb je buiten studentenbegeleiding ook nog begeleiding gehad van andere organisaties?

Respondent: Ja het eerste jaar dus ook voornamelijk om je in te stellen met het spuiten en ook om een stukje controle en kijken hoe het voor de rest gaat. Want als je je suikerwaarden niet onder controle hebt dan tast het je organen, dan kan het je organen ook aantasten. Dus gewoon heel veel onderzoeken ook in het ziekenhuis ook, ongeveer een keer per kwartaal en dan heb je ook een keer in het jaar een algemene check ook voor ogen en organen.

Onderzoeker: Oké. Zou je eens kunnen terugdenken aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en die begeleiding goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Ja eigenlijk over het algemeen juist wel goed. Je hebt contact met een diabeetverpleegkundige die weet eigenlijk alles wel. Ze houden je ook op de hoogte van nieuwe spuiten en mogelijkheden. Je moet je suikerwaarden ook prikken, en vaak komen daar ook heel veel nieuwe dingen voor uit die het allemaal net wat makkelijker maken. Dus nee dat was over het algemeen wel heel goed eigenlijk.

Onderzoeker: Je zegt over het algemeen?

Respondent: Nee, nee. Ik kan niet klagen. Ik moet zeggen in het begin ben je heel intensief met het bezoeken, omdat je ook ingesteld moet worden met hoeveel moet je spuiten en dergelijke. Dus dat is toch een weg die je langzaam in gaat, dat moet gewoon langzaam goed gaan. Daarna heb je

gewoon steeds minder contact en ja, ik heb ook gewoon het geluk bij een ongeluk dat ik het gewoon heel goed onder controle heb. Dus ja, ik ben er niet zo vaak.

Onderzoeker: Dus je hebt eigenlijk alleen maar positieve ervaringen bij die begeleiding gehad?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Waarom was die begeleiding zo effectief voor jou?

Respondent: Ja goed, met suikerziekte, als je je waarde hoog hebt of niet goed hebt dan merk je gewoon heel snel dat je moe bent en dergelijke. Je bent gewoon een half jaar bezig met instellen voor medicijnen spuiten en dergelijke. Je merkt op een gegeven moment wel direct na een paar weken, voel je je direct al weer stukken beter. En daarom is denk ik juist, die mensen weten ook waar ze het over hebben, daardoor merk je ook gewoon heel snel verbetering. Dat je niet meer zo moe bent, dat je weer in staat bent om dingen te doen en dat soort dingen. Dan merk je wel heel snel dat het heel effectief is.

Onderzoeker: Ja. Dus het voor jou zo positief geweest omdat je ook echt merkte dat het beter ging?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Hebben die positieve ervaringen nog invloed gehad op de moeite die jij hebt ervaren om je te melden bij studentenbegeleiding hier op de universiteit?

Respondent: Nou ik wist eigenlijk, het enige dat ik wist, ik wist niet dat het er was. Nee ik ben eigenlijk pas, mijn vader die werkt hier ook op de universiteit, en die wist er eigenlijk ook niet veel van moet ik eerlijk zeggen. Ik ben eigenlijk gewoon naar de decaan gegaan om te vragen van hoe zit het. Ik wist ook helemaal niet wat de mogelijkheden waren. Toen kwam zij daar pas mee van je kunt gewoon nog, als je langer dan een half jaar uit de running bent geweest door je ziekte, dan kun je voor een uitzondering situatie in aanvraag komen en dan kun je gewoon nog een extra jaar studiefinanciering krijgen. Maar dat wist ik niet op het moment dat ik daarnaar toe ging, dus dat was wel een opluchting wat dat betreft. Maar, überhaupt, ik heb ook wel eens gekeken naar regelingen voor eventueel terugvragen van collegegeld en dat soort dingen maar dan zie je soms door de bomen het bos niet meer. Dat moet ik wel zeggen dat dat heel onduidelijk is.

Onderzoeker: Oké, daar zou ik dadelijk dan graag nog even op terugkomen. Maar wat ik eerst graag zou willen weten, hoe ben je dan precies bij studentenbegeleiding terecht gekomen uiteindelijk?

Respondent: Nou eigenlijk gewoon, ik las die brief en ik ben direct naar de decaan gegaan. Want ik wist wel dat ik daar in ieder geval die aanvraag moest doen.

Onderzoeker: Je wist wel dat er een decaan was?

Respondent: Ja en dat je daar, ja goed dat heb ik ook maar via mijn vader te weten gekomen. Ik heb hem opgebeld en die zei van daar moet je naartoe gaan. Dus daar ben ik ook direct naartoe gegaan. En die zelfde middag heb ik volgens mij nog een gesprek gehad met haar. Dus, ja dat was wel netjes.

Onderzoeker: Je hebt jezelf dus gemeld? Je hebt geen doorverwijzing gehad?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Heb je er moeite mee gehad om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Geen punt. Nee.

Onderzoeker: Geen punt? Als je kijkt naar de ervaringen die je hebt gehad bij je andere begeleiding, heeft dat er nog voor gezorgd dat je anders bent gaan communiceren met studentenbegeleiding?

Respondent: Nee, ook niet nee.

Onderzoeker: Ben je studentenbegeleiding wel op een andere manier gaan zien?

Respondent: Nou ja, ik moet eerlijk zeggen, ik ben er wat dat betreft wel positief over. Kijk ik wist niet wat ze deden eigenlijk. Wat ik wel merkte is dat ze me wel echt ontzettend goed geholpen hebben. Kijk ze heeft me, de decaan heeft me, ik moest volgens mij zelf een formulier invullen, voor de rest heeft zij alles voor mij geregeld. Dus ik kreeg een brief van de overheid, van DUO, dat het allemaal goed was. Dus dat was allemaal heel goed, heel voorspoedig gegaan. Ze wist ook wel wat de mankementen waren, wat er nog kon gebeuren en wat er nog fout kon gaan dus dat heeft ze ook wel duidelijk aangegeven dus dat heb ik ook in de gaten gehouden dus dat was ook wel prima.

Onderzoeker: Oké, dus je was wat dat betreft wel goed geïnformeerd?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Ben je ze daardoor ook positiever gaan zien?

Respondent: Ja zeker, ik had eerst geen idee van studentenbegeleiding dus ik ben er wel heel positief tegenaan gaan kijken.

Onderzoeker: Je geeft al aan, je had eerder niet echt een duidelijk beeld van wat studentenbegeleiding was en wat het inhield, heb je daar nu wel een duidelijk beeld van denk je?

Respondent: Ja nee, ten opzichte van ziekte en dergelijke wel, dat ze je daarmee kunnen helpen. Met bijvoorbeeld het zoeken naar teruggave van het collegegeld, een extra jaar studiefinanciering, dat soort dingen. Uhm, voor de rest qua eventueel gewoon begeleiding bij vakken of toetsen op een andere manier mogen maken, ik weet niet wat er allemaal is. Daar weet ik niks van voor de rest. Ik heb echt puur, voor mij was het even het financiële plaatje, dacht ik dat van oeh, dit is niet goed. Toen ben ik ernaar toe geweest. Financieel gezien weet ik dus dat er regelingen zijn maar voor de rest weet ik dus niet wat studentenbegeleiding allemaal doet.

Onderzoeker: Heb je denk je wel een duidelijk beeld van waar studentenbegeleiding precies uit bestaat? Je noemde bijvoorbeeld al de studentendecanen?

Respondent: Ja dat is het enige wat ik weet, voor de rest zou ik het niet weten.

Onderzoeker: Oké, en weet je wat de Rode Balie is?

Respondent: De Rode Balie? Ja daar ben ik geweest.

Onderzoeker: Ja maar zou je ook kunnen uitleggen dan aan mij wat de Rode Balie is?

Respondent: Uhm, ja. Pff.. Hoe kan je dat goed zeggen. Ja ik weet dat daar de decanen zitten. Volgens mij zit er ook het international office als ik het zo even goed zeg. Toch? Nou weet niet, oké. Nou goed, daar ben ik in elk geval door mijn vader heen gestuurd, daar heb ik ook een afspraak gemaakt met de decaan en daar zat ze. Dus.

Onderzoeker: Maar het is niet helemaal duidelijk wat de Rode Balie precies inhoudt?

Respondent: Nee volledig niet nee.

Onderzoeker: Oké, goed. Ik ga nu weer hetzelfde vragen als net maar dan voor studentenbegeleiding. Wil je nu een keer kort terug proberen te denken aan een of meerdere keren dat de communicatie tussen jou en studentenbegeleiding goed of juist gebrekkig was?

Respondent: Ja ik heb twee keer contact gehad met de decaan, en dat was eigenlijk allebei wel prima. De eerste keer was meer een beetje een inleidend gesprek waarin ik mijn situatie ook uitlegde, de tweede keer was meer een beetje wat zij ermee kon doen allemaal. Ja daar kwam ze eigenlijk wel op uit dat ik voor dat extra jaar wel in aanmerking kwam. Dus was dat betreft was dat wel heel positief. Ze heeft ook nog gekeken om, ze vroeg ook nog aan mij, dat weet ik ook nog wel, dat vond ik ook nog wel een curieuze vraag, was of ik ook echt last had met de voortgang met mijn studie door mijn ziekte. Daar heb ik nee op geantwoord, dus ik denk dat ze daarom er ook niet verder op is ingegaan maar ik denk dat er anders misschien nog wel extra hulp bij zou zijn gekomen. Maar nee, positief.

Onderzoeker: Alleen maar positief?

Respondent: Ja, ja.

Onderzoeker: Als je wist dat studentenbegeleiding er was voor begeleiding in jouw situatie, was je er dan eerder naartoe gegaan?

Respondent: Dan had ik het direct geregeld. Want het is nu natuurlijk weer laatste moment, en je weet ook niet hoe dat dan allemaal gaat. Ook omdat DUO zo'n lompe organisatie is. Dus dan is het altijd maar weer afwachten, ook omdat ik dus die brief, die brief van het lang studeren kreeg ik dus pas aan het einde van het jaar want ze weten ook pas aan het einde van het jaar hoever je staat met je studievoortgang. Maar ja, dat was wel prettig geweest aan de ene kan als ik dat eerder had geweten ja.

Onderzoeker: Hadden ze je daarin misschien anders of beter kunnen informeren?

Respondent: Ja nou ja, dat was dus inderdaad fijn geweest, als je dus inderdaad gewoon, kijk zou makkelijk zijn als de universiteit wist dat ik diabeet was op een bepaalde manier, hoe dan ook. En of dat dan in combinatie is tussen een ziekte- of zorginstelling en de universiteit moet gaan. Dat ze het doorspelen zodat er automatisch al een brief komt van het bestaat. Heb je bijvoorbeeld uitstel gehad door je studie of wat dan ook, dan kun je daar heen. Dan had ik dat wel direct gedaan.

Onderzoeker: Dus het is in ieder geval belangrijk dat studentenbegeleiding misschien wat meer proactief laat zien wie ze zijn en wat ze doen?

Respondent: Ja. Dat sowieso. Allereerst dat je weet dat het er is. Maar ook gewoon wat ze voor je kunnen doen natuurlijk. Kijk ik kan er wel heen gaan maar er dan achter komen dat ze me toch niet kunnen helpen maar, wat dat betreft is het wel makkelijk als je gewoon heel specifiek informatie hebt over hele specifieke situaties wanneer je ergens voor in aanmerking komt. Zodat je ook zelf ook kunt uitzoeken van kom ik er ook voor in aanmerking, want anders is zo'n gesprek ook jammer. Krijg je valse hoop.

Onderzoeker: Is die informatie er op dit moment niet duidelijk genoeg?

Respondent: Ik zou het niet durven te zeggen. Ik heb dus regelingen gelezen op het internet allemaal. Dus ja dat is er wel, maar is het is allemaal wel lastig vind ik.

Onderzoeker: Waarom is het lastig?

Respondent: Omdat, nou precies wat ik zei, het is heel lastig om te zien wanneer je ergens voor in aanmerking komt. Er zijn zoveel regels en uitzonderingen en dergelijke dat je op een gegeven moment gewoon niet meer weet wat je bent.

Onderzoeker: Hoe zou dat verbeterd kunnen worden?

Respondent: Ja gewoon transparanter.

Onderzoeker: En wat bedoel je daar mee?

Respondent: Ja, gewoon duidelijker inzicht geven voor wanneer je ergens voor in aanmerking komt.

Onderzoeker: Oké.

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Dus dat is eigenlijk niet duidelijk genoeg?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Waren er ook zaken aan de begeleiding die je kreeg die wat je moeilijk vond bij studentenbegeleiding?

Respondent: Nee. Nee ja, het is allemaal heel erg goed gegaan dus, het enigste wat ik moest doen is zelf een formuliertje invullen voor DUO en de rest is allemaal geregeld door de decaan. Dus, en dat ging allemaal perfect. Ik kreeg een inschrijfbrief van DUO dat ik een jaar extra studiefinanciering kreeg dus ja, perfect. Ik zei ook al tegen de decaan, die stuurde mij deze mail, omdat het allemaal zo goed is gegaan wil ik wel helpen met het onderzoek, dat vind ik geen enkel punt.

Onderzoeker: Oké. Als je kijkt naar drempels, zijn er dan verder nog drempels die jij voor jezelf hebt moeten overwinnen?

Respondent: Nee, nee. Ja kijk, wat je kunt zien is gewoon dat er misschien mensen zijn die het wel lastig vinden om voor een financiële regeling dan daar naar toe te moeten gaan. Maar ja ik had zoiets van of je gaat, ik weet geeneens meer wat de boete was, volgens mij betaal je wel iets van 4000 euro op jaarbasis, of je zorgt ervoor dat je een jaar extra studiefinanciering krijgt. Ja naja, de keuze was voor mij dan wel vrij makkelijk. Als je dan ook nog wat, ik bedoel als je dan ook nog bij jezelf denkt

van ik het er zelf nog wat aan kunnen doen, kan ik me voorstellen dat ze drempel nog wel hoog is. Maar goed, nou ja ziekte, ja. Dus nee, ik had er geen enkele moeite mee. Het is, zoals ik al zei, de enige drempel was, maar gelukkig was mijn vader daar dan bij, dat ik niet wist dat het bestond. Maar ik zou anders ook niet geweten hebben hoe ik het had moeten oplossen.

Onderzoeker: Dus wat ik uit jouw verhaal begrijp, is dat echt het grote struikelblok is geweest dat niet duidelijk is dat studentenbegeleiding er is, en dat niet duidelijk is wat ze kunnen doen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. En eigenlijk zelfs nu je onder begeleiding bent is het nog altijd niet helemaal duidelijk?

Respondent: Nee, nee, nee. Nee het is gewoon, kijk als, stel dat mijn vader hier niet had gewerkt, dan had ik waarschijnlijk zelf wel gezocht, dan waren er misschien wat financiële regelingen mogelijk geweest. En zoals ik al zei, dan kom je gewoon in dat, in die teksten waar alle uitzonderingen en dergelijk helemaal worden uitgelegd, dat je echt denk van ja, hier kom ik niet ver mee. Dus sowieso, dan heb je sowieso als een afspraak nodig om te kijken waar je voor in aanmerking komt. Kijk die mensen hebben dat gewoon duidelijk voor zich, wie waarvoor in aanmerking komt. Dus dan, moet je ja, ik denk dat ze wel wat pro-actiever mogen zijn in wat ze doen en wie ze zijn. Dat is wel, inderdaad het struikelblok.

Onderzoeker: Die afspraken en het persoonlijk contact, is dat belangrijk?

Respondent: Ja, denk ik wel. Ja is erg belangrijk. Ze was ook wel, ze vroeg naar de situatie en dergelijke. Ik denk dat het überhaupt belangrijk is om goed de situatie in te schatten en te kijken waar je voor, wat voor regelingen je überhaupt in aanmerking komt. Plus het feit dat, ja, ook als je over ziekte praat via de telefoon of via de mail, ja, is ook vrij onpersoonlijk überhaupt, dus, ja.

Onderzoeker: Dus persoonlijk contact is wel belangrijk.

Respondent: Ja, ja.

Onderzoeker: Kun je duidelijker aangeven waarom dat zo belangrijk is?

Respondent: Ja ik denk dat je gewoon de situatie het beste uit kan leggen. Dat je ook gewoon wat voor gevoel je erbij hebt. Dat gaat via elektronisch contact, is dat toch allemaal veel lastiger. En ik denk dat een persoon zich dan ook veel beter kan inleven in de situatie, die een ziek persoon of iets dergelijks heeft.

Onderzoeker: Wat doet dat dan voor je eigen gevoel?

Respondent: Dat ik persoonlijk contact heb?

Onderzoeker: Ja.

Respondent: Ja dat is alleen maar, ik vond het zelf fijner.

Onderzoeker: Maar waarom precies? Voel je je soms meer begrepen?

Respondent: Ja eigenlijk wel ja. Je kunt je verhaal makkelijker kwijt. Je kunt je toch, ja via de mail zoals ik al zei, is toch onpersoonlijk. Is toch wel fijn dat je altijd een vast contactpunt hebt en het gevoel dat er in ieder geval iemand mee bezig is, dat je ook een persoon kent die daar mee bezig is dat geeft ook wel gewoon, ja een goed gevoel.

Onderzoeker: Kun je een keer kort toelichten dat je bepaalde informatie graag wou hebben maar deze niet kon vinden of met moeite?

Respondent: Nou dat was dus voornamelijk toen ik zelf nog ging kijken of er eventueel nog regelingen daarnaast zaten, naast een extra jaar studiefinanciering, dat dat eigenlijk heel onduidelijk was. Dat ik op een gegeven moment ook dacht van nou ja laat maar.

Onderzoeker: En die informatie heb je ook nooit meer gekregen?

Respondent: Nee. Heb ik niet gekregen nee. Heb ik ook niet naar gevraagd moet ik eerlijk zeggen. Ik las al wel dat je dan als je voor die regelingen in aanmerking wilt komen überhaupt dat je dan eigenlijk al het jaar na, het jaar nadat, of het jaar dat je je uitschrijft om ziekte, dat je dan eigenlijk ook direct actie in moet ondernemen om daar voor in aanmerking te komen. Voor bijvoorbeeld terugbetaling collegegeld en dergelijke. Nou had ik daar niet zo veel last van want als je voor de eerste keer inschrijft voor een studie en je schrijft je voor februari uit dan krijg je überhaupt, toen der tijd was die regeling nog dat je dan überhaupt je collegegeld terug kreeg. Maar dat is wel een belangrijk punt denk ik, dat als ze zelf pro-actiever zijn, dat ze ook meer mensen kunnen helpen aan die regelingen, dat ze daar dan überhaupt ook op tijd erbij zijn.

Onderzoeker: Waarom ben je niet meer verder achter die informatie aangegaan?

Respondent: Omdat ik eigenlijk erachter kwam dat het voor mij niet meer in aanmerking kwam, omdat het voor mij eigenlijk gewoon te laat was. Dat je toch wel vrij snel moet handelingen om daarvoor in aanmerking te komen. En dat is ook wel logisch.

Onderzoeker: Dus je hebt niet echt duidelijk gevonden wat je wou, maar je wist wel dat je ervoor in aanmerking kwam?

Respondent: Ja. Ja, nou ja ik wist, ja, zoals ik al zei dan zijn er weer heel veel uitzonderingen op die ook worden beschreven dus dan weet je het uiteindelijk dus toch niet dus toen dacht ik van nou ja. Goed, het zal wel.

Onderzoeker: Waarom dacht je dat?

Respondent: Ja, ik, ik was ook gewoon druk met de studie en sporten en alles ernaast dus ik, ik had het financieel, het is niet dat ik het nodig had. Zo eerlijk ben ik ook. Dus, daarvoor dacht ik op een gegeven moment ook van het is goed. Ik heb dat jaar extra studiefinanciering, daar was ik al dankbaar voor dus.

Onderzoeker: Heeft het er dan nog mee te maken gehad dat je het niet nodig had, dat je er daarom maar niet meer achteraan bent gegaan? Want je had toch weer naar studentenbegeleiding kunnen gaan?

Respondent: Ja ik had, ja nee klopt dat had gekund, dat kon zeker. Nee ik denk, toen ik in een keer zag je gaat in een keer 3000 euro extra op jaarbasis betalen, toen was de motivatie natuurlijk wel groter om ernaar toe te gaan.

Onderzoeker: Dus het was voornamelijk omdat je het nu niet meer per se nodig had?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Is er nog verdere informatie waar je de afgelopen jaren behoefte aan hebt gehad?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: En informatie die je de afgelopen jaren bijvoorbeeld wel hebt gekregen?

Respondent: Ja wat dus wel handig was geweest, behalve het feit dat ze misschien, behalve het feit dat ik de studiefinanciering terug kreeg, of een jaar extra. Was het misschien makkelijk geweest als we direct hadden gekeken of er misschien nog andere regelingen waren waarvoor ik misschien wel in aanmerking kwam. Als denk ik nogmaals, maar goed dat weet ik gewoon niet, dat ik denk ik voor alles al te laat was.

Onderzoeker: Is er nog informatie waarvan je nu op dit moment ook nog denkt, daar heb ik nog behoefte aan?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Ik heb hier een aantal thema's staan waar studentenbegeleiding informatie over geeft, nou ga ik die allemaal opnoemen dadelijk en dan zou ik het fijn vinden als je aan zou kunnen geven of je daar behoefte aan hebt gehad of nog behoefte aan zou kunnen krijgen in de toekomst, of misschien wel helemaal geen behoefte aan hebt. De eerste is studievertraging?

Respondent: Ja, daar heb ik dus informatie over gehad. Maar daar heb ik geen behoefte meer aan nu.

Onderzoeker: Ja financiën heb je ook behoefte aan gehad dan hè?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Ik weet niet of dit voor jou geldt, informatie over BSA en de harde knip?

Respondent: Ik ben een harde knip ja.

Onderzoeker: Toch? En heb je behoefte aan informatie daarover met betrekking tot de functiebeperking?

Respondent: Ja, ik weet wat het is. Dus nee geen informatie voor nodig. Ja in zoverre van, ik heb er over nagedacht of ik misschien wel direct kon doorstromen naar de master. Ik weet niet of dat voor mij geldt. Maar goed, aan de andere kant ik ben nu mijn bachelor aan het afronden. Ik ben aan het afstuderen, dus dat lukt als het goed is wel makkelijk voor september. Dus ja, dan heb je de informatie ook niet nodig want als het goed is stroom ik toch door.

Onderzoeker: Oké. Informatie over studievaardigheden? Een daarbij moet je bijvoorbeeld denken aan plannen, of samenwerken.

Respondent: Nee, ja heb ik ook niet nodig.

Onderzoeker: Oké. Studievoorzieningen of –faciliteiten?

Respondent: Niet nodig.

Onderzoeker: Doorstroom naar je master?

Respondent: Ja. Mocht ik nou in een keer zo'n achterstand krijgen dat ik september niet haal dan heb ik dat wel nodig maar nu niet.

Onderzoeker: Doorstroom naar de arbeidsmarkt dadelijk?

Respondent: Ja wat ik heb meegemaakt is dat mensen nog niet echt kijken, ik heb zelf nou niet echt meer moeite om te werken of iets dergelijks, ook niet het idee, ik heb naast mijn studie ook wel al dertig tot veertig uur al gewerkt al, dat mensen naar me kijken van goh die heeft een functiebeperking, die kan niet normaal functioneren ten opzichte van een gezond persoon tussen aanhalingstekens. Dus nee, eigenlijk niet echt behoefte aan.

Onderzoeker: Oké. Wist je dat studentenbegeleiding over al deze thema's informatie en begeleiding geeft aan studenten met een functiebeperking?

Respondent: Nee wist ik niet allemaal.

Onderzoeker: Welke wist je bijvoorbeeld niet?

Respondent: Die master bijvoorbeeld, en inderdaad de arbeidsmarkt, nee.

Onderzoeker: Zijn er zelf nog dingen die je graag kwijt zou willen met betrekking tot informatiebehoeften?

Respondent: Nee, nou ja, behalve dan dat ik toch wel erg tevreden was over hoe het is gegaan. En het enige dat ik zou kunnen adviseren ja is van wees wat pro-actiever. Mensen die net ziek zijn geworden dan je even kijkt wat de regelingen voor ze zijn. En actief blijven volgen. Dat zou misschien wel goed kunnen zijn.

Onderzoeker: Oké. En verder nog opmerkingen?

Respondent: Nee.

Respondent 6

Onderzoeker: Zullen we maar gelijk beginnen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Nou, dan maar gelijk de eerste vraag, wat is voor jou de reden geweest om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Nou ja, dat is omdat ik blind ben en dat ik ook wel kon voorzien dat mijn studieverloop niet normaal zou zijn.

Onderzoeker: Kun je vertellen hoe lang je al last hebt van die functiebeperking?

Respondent: Al vier en een half jaar nu.

Onderzoeker: Heb je daarvoor ook al begeleiding gekregen voordat je aan de UT kwam studeren?

Respondent: Uh, nee, en dat moet ik uitleggen denk ik want ik ben hier aan de universiteit komen studeren toen ik nog niet blind was. Toen heb ik hier een jaar lang werktuigbouwkunde gestudeerd en daarna ben ik bij een verkeersongeluk blind geworden. Dus ja, dan veranderd de situatie nogal wat. En zodoende heb ik daarna begeleiding aangevraagd, verzocht. Met hoe ik hier, of ik hier en hoe ik hier nog verder zou kunnen.

Onderzoeker: Dus je hebt jezelf gemeld bij studentenbegeleiding?

Respondent: Ja. Ja, ik heb, ik ben uiteindelijk dus door een ongeluk blind geworden en mijn ouders hebben dat destijds gemeld, van jullie zullen [naam student] voorlopig even niet op de opleiding tegenkomen want die ligt in het ziekenhuis, en vandaar uit de studieadviseur van werktuigbouwkunde die heeft toen ook aangeboden, 'nou als er iets is, dan neem contact op, dan kijken we wat we kunnen doen'. En, ik ben vanuit het ziekenhuis daarna ook gaan revalideren bij het Loonwerf. Daar was ondersteuning richting re-integratie richting het hoger onderwijs, was nihil, en ja, ik denk van ja, ik moet maar kijken of ik verder kan van waar ik geëindigd ben dus ik weer contact gezocht met de studieadviseur van werktuigbouwkunde en met, voor mezelf al op internet gekeken van wat voor opleidingen zijn er nog en wat vind ik leuk, wat wil ik doen, en ook contact gezocht, volgens mij ook een beetje op aanraden van de studieadviseur ook met de decaan. En zo is het balletje een beetje aan het rollen gegaan.

Onderzoeker: Dus je bent met meerdere partijen gaan kijken wat voor jou de mogelijkheden waren na het ongeluk?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Je noemde ook dat je bij een revalidatiecentrum bent geweest?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Je studieadviseur, en ook je ouders noemde je, hebben hierbij ook een rol gespeeld?

Respondent: Ja op zich wel. En een heel groot deel mijn eigen koppigheid met wat voor opleiding wil ik doen. Want ik wilde graag een technische opleiding doen. Ik kwam ook van werktuigbouwkunde en dat ging eigenlijk wel boven verwachting leuk en goed dus ja, dan zoek je het liefste iets ook in die richting.

Onderzoeker: Kun je eens kort proberen terug te denken aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en dat revalidatiecentrum goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Tussen mij en het revalidatiecentrum of de universiteit?

Onderzoeker: Ja eerst graag het revalidatiecentrum en dan gaan we daarna naar de universiteit kijken.

Respondent: Het revalidatiecentrum, ik heb daar intern gerevalideerd daar op het Loonwerf, dus daar zat ik gewoon in het begin vijf dagen in de week, en ja, in eerste instantie ben je alleen maar bezig met huishoudelijke dingen leren en weet ik veel wat. En met de computer aan de gang. En daar ben ik dan ook wel begonnen met wat heb je nodig om een opleiding te kunnen doen. Ja, dan moet je goed met een computer kunnen werken en dat soort dingen. En zo gaat het balletje dan wel een beetje aan het rollen. Normaal zou daar de procedure moeten zijn dat je dan verwezen wordt naar een regionaal centrum, dus dat zou hier in de buurt van Enschede moeten zijn, en dat zou dan ook van een andere organisatie, van Bartemeus zijn, en die zouden dan meer met jou op moeten nemen naar begeleiding, ja in mijn geval dus richting onderwijs. Maar dat is destijds niet gebeurd. En nou ja, op zich is dat ook niet zo erg geweest want begeleiding naar academisch onderwijs voor blinden en slechtzienden, er zijn maar heel weinig blinden en slechtzienden die academisch onderwijs genieten, en al helemaal niet in technische opleidingen, bijna niet. Dus ja, het is echt een vrij specifiek geval zeg maar, een vrij uniek geval. Dus ja, er is weinig kennis over.

Onderzoeker: Dus je geeft eigenlijk aan dat je die begeleiding wel nodig had, maar je neemt het ze niet kwalijk dat je die begeleiding niet zo hebt gekregen?

Respondent: Nou ik neem het ze wel kwalijk, maar ja, ze kunnen er niet zo veel aan doen. Maar dan moeten ze niet zeggen dat ze een expertise centrum op dat gebied zijn want op dit gebied hebben ze dus absoluut geen expertise terwijl ze dat op andere gebieden hebben ze mij best wel op gang geholpen maar ik heb hier toch wel het idee dat ik voornamelijk zelf het wiel moet uitvinden. Nou ja, wat triest is, wat ik wel gehoord heb is dat vroeger dan, op het Loonwerf, hadden ze altijd dan een database ook dat ze een beetje bijhielden van mensen die daar geweest waren en hoe die zo weg zijn gegaan. Hielden ze ook een beetje bij verder van cliënten hoe het verder verloop is gegaan. Nou, bijvoorbeeld naar arbeid of naar onderwijs en dat soort dingen. Nou ja, door bezuinigingen is dat allemaal versloft, is dat allemaal verouderd geraakt dus daar heb je niks meer aan. Dus ja, daar wordt niks meer mee gedaan. En ja, voor mijzelf ook, ik heb daar ook wel een met de hoge heren en zo van het Loonwerf over gesproken. Ik heb gezegd van als jullie nou nog interesse hebben met hoe het allemaal gaat en zo, je hebt mijn e-mailadres, je hebt mijn telefoonnummer, laat het maar weten, dan ben ik best bereid om er wat over te vertellen. Nooit meer wat van gehoord.

Onderzoeker: Ook met de intentie dat je dacht dat ze de begeleiding misschien zouden kunnen verbeteren?

Respondent: Precies! Na mij kunnen er nog meer komen dus wie weet kan nog iemand er wat aan hebben. Van wat ik hier zoal doe, en mijn ervaringen. Maar goed, daar is weinig interesse naar. Ik heb er nooit meer wat van gehoord van het Loonerf dus ja. Ja, dat is voor hun een gemiste kans denk ik.

Onderzoeker: Kijk je nu achteraf met een positief of met een negatief gevoel terug op de begeleiding die je daar hebt gehad?

Respondent: Uh, op onderwijs technisch gebied nee, vond ik het tegenvallen.

Onderzoeker: Ok, duidelijk. Ben je ten gevolge van je ervaringen bij het Loonwerf anders aan gaan communiceren met studentenbegeleiding hier op de UT?

Respondent: Nou ja, ik, is een beetje moeilijk want nu beginnen dingen door elkaar te lopen. Ik ben eerst wel gaan vragen, ik ben hier echt met de vraag naar toe gegaan van, hebben jullie hier ervaring mee? En, zo ja, wat zijn die ervaringen, want ja, dat is maar inderdaad een groot vraagteken. Of er ervaring mee is en in hoeverre ze me daar in bij kunnen staan. En, nou ja, dan blijkt ook wel, 'nee daar hebben we geen ervaring mee'. Nee dat is ook niet zo vreemd want er zijn er niet zo veel dus ja.

Onderzoeker: Oké. Het heeft dus niet echt invloed gehad op de manier waarop je tegen studentenbegeleiding aankeek?

Respondent: Nee op zich niet, je moet echt iets samen van af de grond af opbouwen zeg maar want het is voor hun nieuw, het is voor mij nieuw. Dus je moet echt kijken, waar ligt precies de hulpvraag en zo, en zelf maar, nou dan maar beginnen en kijken waar de obstakels zijn, want het is nog niet zo dat ze de ervaringen hadden. Van 'we kunnen je alvast waarschuwen voor dat en dat soort dingen en hou daar en daar rekening mee'. Nee want ze weten het niet wat je tegen kan komen.

Onderzoeker: Was dat ook wat je van de begeleiding verwacht had van studentenbegeleiding?

Respondent: Nou ik had gehoopt dat er misschien wel meer ervaring mee was, maar nou, op het Loonwerf hadden ze dus al helemaal geen ervaring ermee dus, was ik in die zin wel al een beetje voorbereid op wat er komen ging. Ja dat was, daar werd er ook niet zoveel over gezegd. Ik wist wel dat Bartemeus, die zou daar misschien wat meer ervaring in hebben, en die zouden het regionaal ook oppikken. Dus misschien hebben die nog wat meer erover te vertellen.

Onderzoeker: Sorry je moet me even helpen, kun je mij uitleggen wat Bartemeus is?

Respondent: Bartemeus is eigenlijk, ja net zoiets als fysio, dat is ook gewoon blinden en slechtzienden expertise gedoe. En die doen ook meer op het gebied van onderwijs, vooral lager en middelbaar onderwijs voor mensen met een visueel handicap.

Onderzoeker: En die zitten hier in de regio?

Respondent: Die zitten hier in de regio ja, en fysio niet. Eigenlijk zijn Bartemeus en fysio zijn de enige grote in het land. Fysio is de enige die intern een revalidatieprogramma aanbiedt in Apeldoorn. Omdat het voor mij een hele overstap was van altijd goed zien naar helemaal blind, daar heb je wel mee moeten leren. Bovendien was ik door dat hele ongeluk nogal een patiënt zeg maar en kon ik echt weinig zelf. Dus dan had ik het wel nodig als opstap. En ja Bartemeus zit hier in de regio en dat is gewoon alleen, ja, begeleiding in je thuissituatie. Bijvoorbeeld hier de weg op de campus leren kennen. Ja, eventueel ook voor andere dingen thuis, maar daar heb ik dan niet zo veel mee te maken. En eventueel dus ook ambulant onderwijs kundige begeleiding. Heb ik ook, maar heb ik ook niet zo veel aan.

Onderzoeker: Kun je aangeven waarom niet?

Respondent: Zelfde als wat ik net vertelde. Het is zo uniek en specifiek. Zij kunnen wat van mij leren maar ik leer niks van hen. En ja wat leren zij van mij, het kan wel, zolang je maar ontzettend veel

doorzettingsvermogen hebt. Want je moet er wel aardig, aardig wat voor doen. Je moet doorzetten, je moet je niet makkelijk uit het veld laten slaan.

Onderzoeker: Is dat iets wat je tot nu toe bij elke begeleiding hebt gehad? Dat zij altijd van jou leren maar jij weinig van hun?

Respondent: Een beetje wel. Ja, ja eigenlijk wel voor een groot deel.

Onderzoeker: Dat lijkt me wel vervelend niet?

Respondent: Ja op zich wel, maar ja wat je er dan nog wel aan hebt. Kijk, waar ik het nu nog wel nuttig voor ervaar dat is, we hebben regelmatig een groot overleg met zijn allen. Dan nemen we dus wel al een sprong in de tijd al hè, naar hoe het nu is. Nou, gewoon om de neuzen dezelfde kant op te krijgen want ja, je hebt hier, je hebt verschillende zaken gewoon mee te maken. Ik heb onder andere te maken met toegankelijkheid van de campus. Want als ze een weg open breken dan ja, hoe kom ik dan bij mijn colleges? Toegankelijkheid van lesmateriaal. Nou ja, je hebt nog zo nu en dan ook nog wat psychische dingen ook ter sprake. Computersystemen waar je mee moet werken, weet ik veel wat, allemaal dat soort dingen en dat wordt allemaal door verschillende onderdelen afgehandeld. En om dat bij elkaar te krijgen, de neuzen dezelfde kant op te krijgen zeg maar, te weten wat er allemaal speelt en alles een beetje te structureren met wat kun je daar bij leggen en met wat voor zaken ga je waar naar toe. Ja daarvoor is het wel handig.

Onderzoeker: Zodat je duidelijk weet, waar je je voor bij wie kunt melden als je problemen ervaart?

Respondent: Ja. Precies. Waar je in ieder geval je probleem neer kan leggen zodat er misschien in de toekomst iets mee gedaan gaat worden.

Onderzoeker: Waarom zeg je dat zo tussen haakjes, misschien iets mee gedaan kan worden?

Respondent: Nou ja, omdat universiteit is gewoon een grote onderwijsinstelling. Dat werkt niet zo snel.

Onderzoeker: Loop je daar vaak tegen aan? Dat er niet altijd iets gedaan wordt met de dingen die je aankaart?

Respondent: Ja er wordt wel wat mee gedaan maar het duurt gewoon ontzettend lang. En ik heb in het begin, heb ik me er een beetje in vergist dat, dat geldt zowel voor Bartemeus, eigenlijk heb ik nu niet meer met fysio te maken maar alleen nog maar met Bartemeus, als ambulant onderwijskundige begeleiding en zo en ook voor psychologen, maar dat is een hoofdstuk apart in mijn geval en ook de universiteit, ja wat kunnen jullie voor mij doen? 'Wij kunnen dit doen, wij kunnen dat doen'. Ja dat zeggen ze wel, maar het gebeurd niet, niet snel. Er gebeurd niet zoveel. In ieder geval niet op korte termijn. En ja, als je dan blij gemaakt wordt met een dooie mus. Veel beloven, weinig geven doet een gek in vreugde leven. Maar nou ja, dat was voor mij dus ook zo. Ik zag allemaal mogelijkheden en dan loop je toch tegen barrières aan waarvan je dacht die hebben we allang behandeld maar daar is nog niks mee gedaan en je moet maar afwachten of het komt. En dan valt dat tegen en dan ga je zelf ook in de put zitten, dus ik heb op een gegeven moment een omslag gemaakt dat ik echt dacht voor mezelf van ik ga nu maar uit van wat ik heb. En ik ga er maar vanuit dat er niks geen verbetering zal optreden hier zo voordat externen zich hard gaan maken voor de zaken. Want voordat dat van de

grond komt dan weet ik niet hoever we dan zijn. Dus ik moet het doen met wat ik nu heb. En dat maakt het voor mij in ieder geval psychisch, nu wel een stuk makkelijker. Dat ik gewoon weet, ja dat ik weet van waar ik vanuit kan gaan en dat is wat ik al heb. En voor de rest, dan roeien met de riemen die je hebt. Ja ik denk dat dat, dat dat het belangrijkste is, roeien met de riemen die je hebt.

Onderzoeker: Ja.

Respondent: Ja het is ook niet makkelijk. Maar ik ben er in die zin, ja niet van afhankelijk wil ik niet zeggen maar ik doe de opleiding omdat ik het leuk vind, omdat ik wil, en niet meer omdat ik moet. Want het is een schadezaak. Ik had een goede toekomst, en ja, die is nu, ja vernield. Maar ja, en dat is niet mijn schuld geweest destijds dus dat is gewoon een schadezaak, dus ik ben voor mijn inkomen er niet volledig afhankelijk van. Kijken hoe ver ik kom, wat moet ik anders doen? Thuiszitten? Ja of een opleiding die me niet aanstaat of die ik niet leuk vind. Maar ik weet dat als ik een opleiding ga doen die ik niet leuk vind dan kan ik mezelf daar helemaal niet voor motiveren en dan gaat het helemaal niet lukken. Dat is hetzelfde verhaal als je middelbare school. Lagere school en middelbare school. Nooit al te veel voor gedaan en met de hakken over de sloot. Nou, mijn VWO diploma was niet je van het. En werktuigbouwkunde hé, dat vond ik in een keer hartstikke leuk en dan begin je in een keer ook achten en negens te halen op sommige vakken. Op sommige vakken die je niet leuk vind, zoals de wiskunde, de calculus en zo dan wordt het nog wel zesjeswerk. Maar goed. Het feit dat andere vakken zo goed gingen dat zei al wel genoeg.

Onderzoeker: Als je probeert terug te denken aan een of meerdere keren dat de communicatie tussen jou en studentenbegeleiding goed of juist gebrekkig was, dus nu puur over studentenbegeleiding, net hadden we het al even over andere organisaties..

Respondent: Ja wat houdt de studentenbegeleiding nou precies in. Want ik heb dus te maken gehad met verschillende onderdelen. Met een studieadviseur, ik heb te maken gehad met een decaan, en ik heb ook eventjes te maken gehad met een studentenpsycholoog. Dat zijn allemaal, in mijn ogen, vormen van begeleiding. Maar ik weet niet of dat nou allemaal onder studentenbegeleiding valt. Want een studieadviseur is echt opleiding slash faculteit specifiek. Dus ik weet niet of dat onder de algemene studie, uh, studentenbegeleiding valt.

Onderzoeker: Had je daar dan beter over geïnformeerd over willen worden? Wat studentenbegeleiding precies inhoudt?

Respondent: Nou ja, ik weet niet wat bij jou in dit onderzoek onder de noemer studentenbegeleiding valt. Ik vind het wel een vorm van studentenbegeleiding maar als je het overkoepelend gaat bekijken dan denk ik wel dat er een onderscheid is tussen een decaan en een studieadviseur. Omdat een studieadviseur toch meer op een faculteit gericht is.

Onderzoeker: Ik mag je natuurlijk niet te veel zeggen over wat studentenbegeleiding nu precies is, ik wil het graag weten hoe jij denkt dat het zit. Maar het is niet heel duidelijk voor je?

Respondent: Ja hoe moet ik dat zeggen, ik heb nou niet specifiek gezocht op studentenbegeleiding. Ik ben dus vanuit het Loonwerf ben ik begonnen met contact te zoeken, eigenlijk met de studieadviseur van werktuigbouwkunde en ook al vrij snel met, of nou ja, die zei al vrij snel van dan moet je contact zoeken met een decaan. Ook omdat, ja je zit ook bij een andere faculteit, maar goed het is wel de eerste ingang. Maar dat heeft dus meer te maken met het feit, dat die studieadviseur

heeft toen ook gezegd, en die was ook heel medewerkend dus die heeft toen ook gezegd van we houden het gewoon open en dan mag je altijd terug komen en wat de mogelijkheden ook zijn, want ze wisten toen nog niet dat ik volledig blind zou zijn en dan kijken we gewoon wat we voor hem kunnen doen. En die heeft zich ook wel geïnteresseerd opgesteld naar hoe mijn situatie was want die kende mij ook wel vanuit een bepaald vak nog, en die had ook nog wel gezien van dat is geen beroerde student zeg maar, hij haalde wel aardig zijn punten binnen. Dus ja die was best wel medelevend, en in die zin, ook om hem weer eens te laten weten hoe het ging heb ik ook weer eens contact gezocht met hem. Wel met het idee van ik zal het gauw algemener moeten zoeken want binnen de faculteit CTW ga ik waarschijnlijk toch niet meer aan de gang.

Onderzoeker: Kun je nog een incident bedenken waarbij je de communicatie tussen jou en studentenbegeleiding goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Ja ik zit even te denken in hoeverre ik daarvoor een specifieke situatie voor kan bedenken. Want het is eigenlijk de eerste keer nadat ik hier weer gekomen ben toen hebben we direct een overleg gepland want ik had voor mezelf opgezocht ik wil wel eens kijken naar de opleiding elektrotechniek, misschien ook wel de opleiding informatica bekijken omdat dat vanuit werktuigbouwkunde, automatisering, computers, nou ja, toen heb ik de stap elektronica/informatica gemaakt. En daar wou ik naar gaan kijken. Dus toen was het eerste echte contact dat ik hier weer geweest ben zeg maar, overleg was met de decaan en de studieadviseur van de faculteit EBI. Dus ja dat was eigenlijk al vrij direct opleidingsgericht omdat ik zelf op die manier ben bezig gegaan van hoe moet ik verder.

Onderzoeker: Dus je bent zelf heel bewust…

Respondent: Ik heb eigenlijk, nou ja, de verkeerde volgorde gedaan, misschien wel. Ik ben zelf op zoek gegaan naar opleidingen en had eigenlijk al een beetje de keus gemaakt voor opleidingen en pas daarna een beetje verder gegaan met oriënteren met, goh hoe noem je dat, een beroepskeuzetraject of zo, zoiets. Maar zo'n soort onderzoek. En ja, dat is misschien een verkeerde volgorde geweest, maar goed, uit dat beroepskeuze traject gedoe zeg maar dat heb ik dan ook een beetje met de decaan gedaan, van die vragenlijsten ingevuld en zo. Dat heb ik dan later weer gedaan omdat ik wel een beetje mijn twijfels kreeg van is dit wel de juiste opleiding omdat ik dus in het begin met valse hoop te hoge verwachtingen had. Of te hoge verwachtingen, dus tegen te veel drempels aanliep waarvan ik dacht dat ik ze eigenlijk al een beetje uitgevlakt had. En omdat mensen mij al beloofd hadden om daar dingen mee te gaan doen en dat viel tegen. Zaken regelen, praktische, toegankelijke zaken. Je zit hier op de universiteit, bij docenten aangeven dat ze materiaal in een toegankelijke vorm moeten maken, dat nou ja, begrijpen zij ook niet zo veel van. Ik zeg ik heb iets nodig in platte tekst, omdat afbeeldingen en formules die grafisch weergegeven worden, omdat mijn computer dat niet voor kan lezen. Ja, ik dacht dat ik te maken had met academisch opgeleid personeel, die dat wel zouden begrijpen, maar dat blijkt toch moeilijker voor te stellen dan gedacht. En dan zeggen ze 'ja ja ja gaan we mee aan de gang, gaan we mee aan de gang' maar dan uiteindelijk krijg je nog steeds PDF-jes met allemaal mooie plaatjes wat afbeeldingen zijn en zo. Ja, dat valt dan tegen. En dat was voor mij toen, ja, dat trok ik me toen behoorlijk aan. En daardoor ben ik gaan twijfelen aan, ja, is dit het voor mij? En ja, dan begin je jezelf af te vragen, wat moet je dan wel. Wat kun je dan wel nog als je blind bent. Studie rechten of zo. Nou dat is niet echt iets voor mij maar dat is wel allemaal geschreven werk. Dat is allemaal gewoon letters en zo maar, nou. In die context

begonnen met een beroepskeuze, ja hoe noem je zo'n traject. Zo'n keuze voor een studierichting. Kijken of er misschien wat anders is wat beter mogelijk zou zijn, wat beter bij mijn mogelijkheden en interesses past. Dat viel toch tegen omdat ik toch wel erg dat technische mooi vind, en dat ik dus inderdaad van mezelf weet dat als ik iets doe wat ik niet leuk vind dan wordt het niks. En ja, daardoor, dat is dus de verkeerde volgorde geweest, of ja de verkeerde volgorde geweest dat wil ik niet zeggen want daar kwam uiteindelijk hetzelfde uit, maar in die zin heb ik het dus op een ongebruikelijke manier gedaan denk ik.

Onderzoeker: Heeft.. uuh.. Ik moet even denken hoe ik nu verder ga, sorry! We zijn een beetje van het onderwerp af aan het dwalen heb ik het idee. Heb je wel het idee dat studentenbegeleiding alles voor je gedaan heeft wat ze konden?

Respondent: Nou, nee het is niet dat ik zeg dat ze me beter hadden kunnen helpen, en dat hebben ze niet gedaan. Alles goed gedaan? Nou kijk, ze konden gewoon niet meer doen. Ze hebben hun best gedaan zeg maar, alleen er is niet zo heel veel uitgekomen, en ja dat is in die zin jammer. Het is.. ja, het is jammer.

Onderzoeker: Heb je moeite gehad om je te moeten melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Nee. Nee, niet moeite gehad. Het is, in ieder geval een decaan dat was toch een beetje, waar moet je een ingang zoeken om, ja, bij wie moet je vragen wat de mogelijkheden zijn op een universiteit voor een blinde student? Nou dan kom je al gauw bij een decaan uit. En ja uiteindelijk, via de decaan, omdat ik destijds in het begin nog wel een beetje mijn twijfels heb gehad van is dit nou wel de beste keuze en opleiding door alle hobbels waar ik tegenaan liep. Die heeft mij verwezen naar een studentenpsycholoog. Nou daar ben ik dan twee of drie keer heen geweest of zo maar daar kom je beroerder weg dan dat je erheen ging want die snappen helemaal niks van waar ik tegenaan loop.

Onderzoeker: Dus je hebt wel moeite gehad met de studentenpsycholoog?

Respondent: Ja die konden niks voor mij betekenen nee. Want ja, ik liep tegen specifieke problemen aan, vooral dan op het gebied van toegankelijkheid waar ik dan tegenaanloop dan doordat ik blind ben. Mobiliteitsproblemen en zo doordat ze, door wat ik zeg, dat ze in een keer een weg hebben opgebroken waar ik normaal altijd langs moet en dan sta je daar, moederziel alleen en verloren. Op een plek waar ik de weg verder helemaal niet weet, helemaal gedesoriënteerd, en hoe kom je dan bij je colleges en zo. Specifieke toegankelijkheidsproblemen van het lesmateriaal, of van computersystemen of zo. Ja. Dat herkennen zij niet, zij weten niet wat het is en dan moet je het uit gaan leggen en dan wordt het probleem in een keer veel breder getrokken en dan is het zo van ja, het enige waar het op neer komt, het is best wel klote om blind te zijn! Nou ja, dat had ik ook al wel ontdekt. Ja als je dingen zo groot gaat maken dan kun je ze helemaal niet meer behappen, dan worden problemen zo groot en zo breed dan kun je ze nooit meer aanpakken. Je moet juist beginnen met dingen waar je grip op kan krijgen. En ja, daardoor, doordat het zo breed getrokken werd verloor je de grip meer erop. Dus, ja, dat heb ik maar gauw achterwege gelaten, dan kan ik beter, tegen de tijd dat ik mijn probleem uit kan leggen aan zo'n psycholoog, dan heb ik al zo specifiek, dan weet ik al zo precies wat het probleem is dat ik het ook al op kan lossen zeg maar. Dus misschien is dat wel een manier misschien, maar het kost me veel meer moeite dan dat ik het probleem uitleg aan iemand die er ook al een beetje van begrijpt. En dan heb ik het ook opgelost.

Onderzoeker: Ja. Dus wat dat betreft heb je wel een drempel ervaren om bij de studentenpsycholoog onder begeleiding te gaan?

Respondent: Ja, ja.

Onderzoeker: Kun je aangeven waardoor dat komt? Voel je je niet begrepen?

Respondent: Ja. Nou ja, moet je dat een drempel noemen? Ik wou het best een keer proberen, ik wou best een keer naar de studentenpsycholoog, ik stond er wel open voor. Ik heb op het Loonerf ook een paar gesprekken met een psycholoog gehad, en daar was het ook precies hetzelfde logische traject en zo. Toen heb ik ook gezegd van dat hoeft voor mij allemaal niet, ik heb mijn eigen problemen wel en ja, op academisch niveau daar hebben ze daar op het Loonerf ook weinig mee te maken en ik voelde me daar ook niet begrepen. En datzelfde had ik hier ook, maar dan vanuit het Loonerf was het zo omdat ze daar gewoon iemand met een, met een WO achtergrond van werktuigbouwkunde komen ze daar bijna niet tegen, en dat je dat dan nog weer wil gaan doen, dan wordt je al helemaal tegen jezelf beschermd. Van dat ga je toch niet halen. En hier zo voelde ik me gewoon niet begrepen omdat ja, ik niet goed kon uit leggen waar je tegen aanloopt als blinde, dan is daar een stuk onbegrip. Dus ja, het is voor mij niet echt een drempel geweest om er naar toe te gaan, ik wou het best proberen, maar ik heb het gewoon als niet nuttig ervaren.

Onderzoeker: Ja. Denk je dat dat invloed heeft op hoe je in de toekomst om zou gaan met..

Respondent: Tegen psychologen in het algemeen? Tegen psychologen in het algemeen heb ik nou zoiets van, nee, daar hoef ik niks mee te maken te hebben. In geen elk geval, nee.

Onderzoeker: Je geeft eigenlijk aan niet zo veel uit die begeleiding bij studentenbegeleiding te halen, waarom blijf je daar dan toch onder begeleiding staan?

Respondent: Ja, nou dat is dus ook wat ik dus zei, van overkoepelend. Ja gaat ook over de tong, ik bedoel bij een decaan en een studieadviseur in dit geval bij dat soort gesprekken en ik heb nu ook een soort mentor zeg maar. Dat is dan ook mijn eerst aanspreekpunt richting studieadviseur. Eigenlijk is studieadviseur nu er nooit meer bij. Maar een student van informatica, want ik studeer dus informatica, die heeft zeg maar de rol op zich genomen als eerste aanspreekpunt voor mij richting de studieadviseur en richting de onderwijscommissie en opleidingscommissie en dat soort dingen, andere docenten. Nou en om daar nou gewoon mijn aanwezigheid kenbaar te maken, en de universiteit in zijn algemeen trouwens ook, diversiteitscoördinatrice [naam diversiteitscoördinatrice], daar heb ik dus ook contact mee, die is er ook altijd bij. Ook voor bijvoorbeeld praktische zaken van facilitair bedrijf, gewoon, dat je onder de aandacht blijft. Dat er een beetje voor mij gelobbyd wordt zeg maar. Dat kunnen ze vanuit de studentenbegeleiding, kunnen ze dat heel mooi doen.

Onderzoeker: Dat je weet waar je met je problemen naar toe kunt en dat er mensen zijn die dat voor je proberen op te lossen?

Respondent: Ja, nou ja, ik ga dus met dat soort praktische problemen ga ik vaak naar [naam diversiteitscoördinatrice] toe. Die kan dat bij het facilitair bedrijf neerleggen en zo, want daar krijg je heel moeilijk een ingang. Althans, je hebt daar wel ingangen maar daar krijg je heel moeilijk iets mee gedaan. Dus, dan moet je een overkoepelende organisatie opzetten, daar moet je iemand van de universiteit opzetten die een beetje druk kan uitoefenen, en daarvoor is studentenbegeleiding

volgens mij het juiste middel. Daar is een decaan tenslotte ook voor, voor een beetje voor het welzijn van de studenten ook te lobbyen, voor, op onderwijs technisch gebied en zo.

Onderzoeker: Ik proef een beetje uit jouw verhaal dat je ook best wel een persoonlijke band hebt met je studentenbegeleiders niet waar?

Respondent: Ja. Met de studieadviseur in het verleden, nu loopt dat allemaal een beetje via die mentor. En met de decaan, en met die [naam decaan], die is nu ook weggegaan, die is voor zichzelf begonnen of zo geloof ik dus dat is wel nog een beetje nieuw. Maar inderdaad dat is allemaal wel, persoonlijke aanspreekpunten zeg maar, dat is echt specifiek dezelfde decaan, altijd dezelfde [naam diversiteitscoördinatrice], altijd dezelfde [naam mentor] voor mentor zeg maar. Dat is wel persoonlijk. En dat vind ik wel heel plezierig want dan weet je in elk geval ook wat je kan zeggen tegen ze en wat je een beetje aan ze hebt.

Onderzoeker: Als er iets aan de hand is dan spreek je ze er ook persoonlijk op aan?

Respondent: Ja dan stuur ik gewoon een mailtje naar de betreffende persoon. En dat werkt wel heel plezierig, dat vind ik echt wel een pluspunt, absoluut.

Onderzoeker: Is dat ook voor jou de fijnste manier om de informatie te verkrijgen die jij nodig hebt?

Respondent: Ja. Ja, je kan het op een laagdrempelige manier kun je dingen vragen. Want je weet dat je niet, of je weet, je kan ongeveer inschatten of je begrepen wordt want je weet dat die mensen bekend zijn met je situatie. En het is niet zo dat je ergens maar weer een formulier invult wat waarschijnlijk maar weer ergens op een stapel beland op een bureau wat dan op de stap niet begrepen beland wat dan ook nog een keer van het bureau afwaait onder de kast dan heel lang blijft liggen of zo. Ja.

Onderzoeker: Denk je dat dat zo gebeurd als je een formulier invult?

Respondent: Nou ja kijk, het is wel, het is wel een bijzondere situatie voor mij. En voor dat ik ergens iets op zo'n manier uit kan leggen dat een persoon die mijn situatie niet kent, want daar moet je dan maar vanuit gaan als je iets bij een balie inlevert waarvan je niet weet of er dezelfde persoon erachter zit. Dan moet je je situatie duidelijk maken, dan moet ik al zoveel dingen uit gaan leggen voordat ik mijn probleem beschreven heb. Dat gaat mij gewoon veel te veel tijd en energie kosten om dat allemaal op te schrijven. En als je dan zo'n pak papier krijgt als je bij zo'n balie komt, ja, 'oh ja, dat is wel een lastig probleem, ja nee, nee dat begrijp ik nog niet helemaal'. Ja, dan moet je, dan kun je alsnog een keer daar op de koffie komen. Dan is het makkelijker als je gewoon direct daar zegt van joh, ik heb een probleem, 'nou dan kom even langs en leg het uit' en dat werkt een stuk plezieriger.

Onderzoeker: Dus die persoonlijke relatie is wel heel erg belangrijk als ik het zo goed begrijp?

Respondent: Ja. Vind ik wel.

Onderzoeker: Hoe doe je dat normaal als je bepaalde informatie wilt? Maak je gelijk gebruik van de persoonlijk relatie of gebruik je ook wel eens andere media?

Respondent: Ja nou ja, google is your best friend. Dat ja.

Onderzoeker: Oké, en specifieke informatie van studentenbegeleiding?

Respondent: Ja nou ja, ik kijk wel eens gewoon op internet en zo als ik bijvoorbeeld iets weten wil over een regeling over tentamens en zo ik noem maar wat. Of over het nieuwe onderwijsmodel voor mij voor invloed gaat hebben. Ook qua nou ja, mensen die niet full time kunnen studeren, zoals ik. Dan ga ik wel eerst kijken wat voor dingen zijn daar voor opgenomen en wat voor regelingen kun je daarvoor gebruiken en zo, wat voor regelingen zijn daarvoor. Dat is volgens mij ook iets ja, dat leg je dan ook wel bij een decaan neer. Maar eigenlijk is dat allemaal gewoon vrij praktisch, zijn dat vrij praktische dingen van hoe ziet het onderwijs eruit en hoe kan ik dat volgen.

Onderzoeker: Als je op zoek bent naar zo'n informatie, kun je die altijd goed vinden? Of kost dat ook wel eens moeite of vind je het helemaal niet?

Respondent: Uhm, Nou ja, in zoverre, nou op zich, nee, moet ik goed nadenken. Zoals wat ik zeg zoals bijvoorbeeld tentamenregelingen en zo, nou google is your friend dus dan vind ik dat meestal wel, maar wat er dan bijvoorbeeld in zo'n OER opleiding heet dat geloof ik of wat, een OER. Waar het precies voor staat weet ik ook niet meer. Maar dan zouden er bijvoorbeeld dingen in moeten staan van dingen als speciale, ja hoe speciale extra's voor bij tentamens en zo, extra tijd en extra hulpmiddelen, hoe dat geregeld is. Nou ja, daar staat dan een zinnetje heel algemeen 'nou dat moet dan in overleg met de studieadviseur' en nou ja, de opleidingscommissie en daar moet dan weer goedkeuring voor, ja, dan moet je overleggen met. Ja dat is dan allemaal heel erg algemeen, en op zich is dat ook wel begrijpelijk want je kan niet alle situaties van mensen met een functiebeperking omschrijven.

Onderzoeker: Maar in hoeverre dat het mogelijk zou zijn, zou je het wel prettig vinden als de informatie wat specifieker werd beschreven met de mogelijkheden?

Respondent: Ja. Ja maar ik zou niet weten hoe ze dat daar neer moeten zetten. In die zin, waar het eigenlijk dus op neerkomt, voor zo'n dingen wordt je eigenlijk dus meteen verwezen naar bijvoorbeeld een studieadviseur of een decaan of noem maar wat. Dus ja. Ik neem eigenlijk de moeite al niet meer om het echt uit te gaan zoeken want negen van de tien keer moet je toch naar die persoon toe. Dan kan ik er beter meteen naartoe gaan.

Onderzoeker: Dus in plaats van dat je eerst informatie zoekt, zoek je gewoon gelijk persoonlijk contact?

Respondent: Nou ja, gelijk, of ja ik zet het op mijn actiepunten lijstje voor mijn volgende bijeenkomst zeg maar.

Onderzoeker: Oké.

Respondent: Kijk wat ik bijvoorbeeld wel doe, op Twitter volg ik wel een beetje de universiteit en zo en dan zie je nog wel eens dingen langs komen van hé, er is nieuws over het nieuwe Twentse onderwijsmodel, of nieuwe regelingen voor studenten die, die niet fulltime kunnen studeren of zo. Nou ja, als je daar nou weer iets van langs ziet komen dan klik je die link even aan, dan kijk je even wat ze daarover geschreven hebben. Dat is op zich dan wel handig. Dan blijf je een beetje op de hoogte.

Onderzoeker: Dus stel er zijn veranderingen of er zijn nieuwe voorzieningen, ik noem maar iets, met betrekking tot studeren met een functiebeperking, dan zou je het fijn vinden als dat proactief gecommuniceerd zou worden?

Respondent: Ja. Ja, ja, ik weet het niet. Het komt al bijna, ik bedoel je houdt het dan toch niet tegen. Ik las laatst iets over dat Google apps hier gebruikt gaat worden straks? Nou ja, dat is ook zoiets, dan wordt er iets nieuws gebruikt, Twents onderwijsmodel ook, nou ja. Het is eigenlijk hun verantwoordelijkheid om zelf ook rekening te houden met studenten met een functiebeperking. Dus ik ga er maar vanuit dat ze daar ook over na hebben gedacht. En je hoort dan achteraf wel van het wordt nu al ingevoerd. Bij elektrotechniek is het al ingevoerd. En dan denk ik ja goed dat is harstikke leuk maar als je nou dat stukje leest over regelingen voor mensen met een functiebeperking die niet full time studeren ja daar wordt nog aan gewerkt, daar worden nog overgangsregelingen voor getroffen en zo. Ja, ik heb er dus straks in september dus wel mee te maken en er is dus nog niks geregeld. Ja. Vind ik, ja, dat is, dat is meer zo'n invoeringsbeleid van zo'n onderwijsmodel, maar dan denk ik misschien had, had studentenbegeleiding daar wat meer voor had moeten lobbyen zodat dat eerst goed geregeld zou moeten zijn. Maar dat weet ik niet of ze dat veel gedaan hebben en hoeveel gewicht dat in de schaal legt. Maar ik vind het wel jammer dat het zo moet. Ja en dingen duren lang. Voordat er iets, ja. Voordat er iets geregeld wordt. En je bokst in je eentje tegen weet ik hoeveel andere studenten. Ik bedoel als er in mijn college jaar honderd man goed kunnen studeren, en ikke niet, dan is het wel een tegen honderd.

Onderzoeker: Voel je dat zo dat je in je eentje tegen honderd man aan moet boksen?

Respondent: Ja nou ja, in je eentje, nou op zich niet want als je in je eentje met docenten gaat overleggen en zo dan willen ze best wat voor je doen. Maar ja, het is wel zo dat je soms geen mogelijkheden hebt omdat het zo ingericht is, omdat het zo voor het gros wel goed werkt. Ja. En, er hoeft ook helemaal niet een opleiding helemaal omgebouwd te worden omdat ik daar als enige blinde ook goed zou moeten kunnen studeren. Maar er kan toch wel een beetje rekening mee worden gehouden, en ja, ik ben dan misschien de enige blinde, maar er zijn genoeg andere die ook met een beperking zitten en misschien ook niet voltijd kunnen studeren. Om andere redenen. Dus ja.

Onderzoeker: Had je voordat je bij studentenbegeleiding wel een duidelijk beeld van waarvoor je allemaal bij studentenbegeleiding terecht kon?

Respondent: Nee niet echt.

Onderzoeker: Hadden ze je daarin anders moeten en kunnen informeren, zodat je wel wist waar je overal voor terecht kon bij studentenbegeleiding?

Respondent: Ja op zich wel. Maar, op zich wel. Maar als ze mij wat duidelijker hadden kunnen vertellen van wat voor begeleiding er allemaal mogelijk was, dan ja, dan had het nog niet veel uitgemaakt denk ik maar dan was dat voor mijzelf wel wat sneller duidelijker geweest. Maar ik ben ook heel opleidingsgericht hier binnengekomen. Dus heel opleidingsgericht vragen stellen en zo.

Onderzoeker: Kun je specifiek aangeven aan welke informatie je de afgelopen jaren van studentenbegeleiding echt behoefte aan hebt gehad?

Respondent: Poeh, dat vind ik een hele moeilijke vraag. Aan wat voor soort informatie zit je dan te denken?

Onderzoeker: Nou ik wil je geen woorden in de mond leggen..

Respondent: Nou op zich snap ik dat. Nee er is niet iets bijzonders waarvan ik zeg, goh, daar ben ik nu blij mee dat ze me dat verteld hebben of zo. Ik weet eigenlijk wat ze mij voor informatie hebben gegeven.

Onderzoeker: Qua informatie heb je er heel weinig uitgehaald?

Respondent: Ja eigenlijk wel. Niet veel meer informatie dan waar ik zelf al tegenaan gelopen was zeg maar. Als je het dan bijvoorbeeld hebt over zo'n Twents onderwijsmodel, ja ik ben er zelf via het UTnieuws en de universiteit en Twitter en zo ben ik erachter gekomen dat dat ingevoerd werd. Dus voor mij, heb ik dus via het nieuws gehoord, en ja, nou ja, hoe dat soort regelingen zouden verlopen met betrekking tot studenten die niet voltijd studeren, of in elk geval die een voltijds opleiding niet volledig doen, ja, daar ben ik zelf begonnen vragen over te stellen. En dat had ik ook wel al gelezen dat dat ook niet duidelijk was, en dat daar nog regelingen over gemaakt moesten worden en zo en dat dat per faculteit en per opleiding zou wisselen.

Onderzoeker: Nu doe je het wel heel goed, je noemt nu een heel goed thema waar je qua informatie behoefte aan had. Heb je zo nog meer dingen waar je graag informatie over zou willen of waar je informatie over hebt gewild?

Respondent: Ja daar heb ik wel behoefte aan, maar daar is nog geen informatie over dus dat kunnen ze me ook niet geven.

Onderzoeker: Ja maar dat geeft niet. Vertel maar gewoon waar je behoefte aan zou hebben.

Respondent: Ja, nou ja, dat Twentse onderwijsmodel, dat is voor mij wel, hoe dat nou geregeld moet worden. Dat ja, hoe ga ik dat doen, ik doe nu twee vakken per periode omdat drie wordt gewoon te zwaar. En straks krijg je gewoon blokken van 15 EC, waarvan een paar voor kennis en een paar voor vaardigheden en een paar voor project of zo weet ik wat. Nou ja, dan kun je misschien wel onderdelen afzonderlijk gaan doen, maar hoe moet je dat doen, hoe moet je dat in gaan kleden. En ik heb bijvoorbeeld nou al wel een tweedejaars vak, kan ik die punten dan nog wel meenemen als ik, nou volgend jaar zal ik dus ook nog wel wat tweedejaars vakken moeten doen maar het jaar daarna zal ik ook nog wel eens een tweedejaars vak. Nou dan moet ik dus nog drie tweedejaars vakken gaan doen straks in september. Nou als ik dit jaar er dan twee ga doen, dan moet ik er volgend jaar nog een doen, en in het nieuwe onderwijsmodel, heb ik dan überhaupt wel wat aan die tien EC die ik hopelijk in het eerste kwartiel in het volgende collegejaar ga verdienen, heb ik daar wat aan? Kan ik die ook meenemen? En, hoe ga ik dat gat van die vijf EC opvullen met hoe het in dat nieuwe onderwijsmodel zit? Ja dat zou ik wel willen weten. Wat de mogelijkheden daarvoor zijn. Dat zijn, ja dat is op dit moment in ieder geval wel het belangrijkste punt naar waar ik wel benieuwd in ben.

Onderzoeker: Heb je in het verleden nog meer van je voorbeelden gehad? Dat je behoefte had aan bepaalde informatie die je niet of met moeite hebt gekregen?

Respondent: Dat ik niet heb gekregen.. Nou ja ik heb dus gevraagd naar ervaringen met blinde studenten en wat zij doen. En dat is er niet. En dat had ik wel graag willen hebben. Dat zou wel mooi geweest zijn als ze dat hadden gehad. En ja, wat mogelijkheden zijn voor blinde studenten, ja. Kijk wat ik wel een goed punt vond, dat was bijvoorbeeld van, ik heb ook gevraagd van wat bijvoorbeeld de mogelijkheden waren van als ik bijvoorbeeld een vak niet zou kunnen doen, omdat het echt heel grafisch is. Of als het, ja wat ik nu dus bijvoorbeeld ook doe, twee vakken volgen in plaats van drie. Wat de mogelijkheden daarvoor zijn. En daarover ben ik dan wel weer goed geïnformeerd over dat er eventueel ook mogelijkheden zouden zijn voor een vrije bachelor, dat je zelf vakkenpakketten gaat samenstellen, en die door een opleidingscommissie laat goedkeuren of weet ik wat voor onderwijscommissie. En dat je daar ook eventueel een WO diploma met een WO niveau zeg maar wel officieel op een papiertje kan halen. Dat vond ik wel, nou ja, belangrijke informatie om te weten dat die mogelijkheden er waren. En dat je dus inderdaad ook wel naar minder vakken toe kon. En dat je dus ook wel een beetje flexibel een beetje kon kijken van ja, welke vakken je wanneer gaat doen, hoe dat rooster technisch bij elkaar past en zo. Dat je daar wel vrijheid in had. Dat vond ik nog wel, ja dat was dan misschien nog wel bij je vorige puntje, van dat je zegt welke informatie was je blij dat de studentenbegeleiding je die kon geven. Nou, maar dat is dan wel al twee jaar geleden dus dat was niet van het afgelopen jaar.

Onderzoeker: Ja maar dat geeft ook niet hè, het mag alle informatie zijn waar je op komt.

Respondent: Nee maar omdat je vorige vraag ging over het afgelopen jaar zei je. Welke informatie ik de afgelopen jaar heb gekregen waarmee ik blij was.

Onderzoeker: Oh, dan heb ik me misschien versproken of het ligt een beetje aan mijn accent maar ik bedoelde wel de afgelopen jaren in ieder geval sorry.

Respondent: Ja dat zou wel kunnen ja. Jij komt helemaal uit het zuiden van het land en ik kom helemaal uit het noorden van het land, dus, ja. Ja dat was dan wel iets waar ik wel, die informatie was ik wel blij mee.

Onderzoeker: Haha, er zit een kleine taalbarrière!

Respondent: Ja precies!

Onderzoeker: Ik heb hier wat thema's beschreven waar studentenbegeleiding op dit moment informatie en begeleiding over geeft via verschillende media. Die wil ik dadelijk allemaal opnoemen en dan zou ik het prettig vinden als je aan zou kunnen geven of je aan informatie hierover behoefte hebt gehad of niet. En dan is het eerste thema studievertraging.

Respondent: Nou daar heb ik al wel informatie over gehad dus, dat dat eventueel, ja dat is ook een onderwerp dat ben ik nog helemaal vergeten inderdaad met de langstudeer boete en zo. Dat volg je inderdaad uit de media. Want daar hoor je meer over in de media want het is politiek die daar beslissingen over moeten nemen. En als ik hem moet betalen dan betaal ik hem wel want dat ik langstudeerder wordt ja, dat heeft een oorzaak en dat is ook weer letselschade dus dat wordt ook wel weer vergoed. Wordt wel betaald. Maar lang studeren en studievertraging, ja nou ja, of ik daar informatie over heb gehad en of ik daar informatie over zou willen hebben. Waar ik dus nog wel informatie over zou willen hebben dat is dus hoe de, hoe mijn studievertraging nu, uit gaat werken in

nog meer studievertraging in het nieuwe onderwijsmodel. Hoe studievertraging in het nieuwe onderwijsmodel past. Ja daar zou ik nog wel meer informatie over willen hebben.

Onderzoeker: Ja.

Respondent: Ik denk dat dat, ja. Dat dat het wel zo'n beetje is op dat gebied. Want kijk ik wist wel dat het voorheen wel kon want dat heb ik ervaren en wat ik dan wel ook al kende vanuit werktuigbouwkunde van ja, als je een vak een gehaald hebt. Je bent student en je bent vrij om te gaan en te staan waar je wilt en je doet die opleiding voor jezelf. Dus als jij een vak niet volgt, ja dan volg je dat vak niet en dan doe je er misschien een jaar langer over. Ja dat zijn gewoon de mogelijkheden die je hebt, daar hoef ik verder geen informatie over. Of daar had ik toen verder geen informatie over nodig. Maar nu ik inderdaad midden in de opleiding zit en het onderwijsmodel veranderd, ja, dan ben ik wel benieuwd wat dat voor invloed gaat hebben op de mogelijkheden om studievertraging op te lopen en hoe dat mijn studievertraging nu door gaat werken in het nieuwe onderwijsmodel.

Onderzoeker: En informatie over financiën?

Respondent: Ja dat is wat ik net al zei daar maak ik me niet zo druk over. Ik ga ervan uit dat ik gewoon mijn collegegeld moet betalen. Als ik door studievertraging een langstudeer boete oploop, ja, ik ben blind geworden door een ongeluk wat niet mijn schuld was en, als daar een langstudeer boete achterweg komt dan kan ik dat achter schade verhalen. Dus in die zin ben ik financieel ingedekt.

Onderzoeker: Dus het is niet dat je daar nog extra informatie over zou willen van studentenbegeleiding?

Respondent: Nee op zich niet. Kijk op zich heeft het wel mijn interesse, ik volg het wel wat daar gaat gebeuren, gewoon omdat ik er mee te maken ga krijgen en ik wel benieuwd ben wat ze bij studielink en zo wat voor rekeningen ze gaan studeren waarvoor ik allemaal wel en niet zou moeten betalen en wat er eventueel, ja in die zin, wat voor voorlichtende voorzieningen zijn er om eventueel nog wel door je functiebeperking nog een jaar extra te krijgen of zo. Dat moet ik ook wel volgen want ik moet wel gebruik maken van dat soort voorzieningen, net wat ik zeg, dat hoef ik alleen maar te volgen. Maar dat is wel een puntje ja, ik moet het wel bijhouden. Ook via studiebegeleiding.

Onderzoeker: Dus je vind het fijn dat de informatie er is maar je zou de informatie niet per se bij studentenbegeleiding halen?

Respondent: Nou ja, ik zou wel als ik inderdaad mij afvraag van hoe zit dat nou, ik zit nou nog gewoon in, ik ben nou net officieel een jaar ingeschreven dus ik heb nog niet te maken met een langstudeer boete en zo. Aan de andere kant, ik heb wel twee jaar ingeschreven gestaan voor werktuigbouwkunde, het eerste jaar helemaal en het begin van het tweede jaar. Ik heb, vorig jaar ben ik in februari begonnen met informatica, dus dat valt in een studiejaar dus dan zit je al op drie, en dit jaar was dus eigenlijk mijn vierde jaar. Dus toen heb ik mij wel afgevraagd van goh, zou ik nu al een langstudeer boete moeten gaan betalen. Want de bachelor is maar drie jaar. En moet ik misschien al in september een langstudeer boete betalen. Dat zijn wel vragen die leg ik bij studiebegeleiding neer, bij studentenbegeleiding neer, bij de decaan neer.

Onderzoeker: Ga je dan meer naar studentenbegeleiding toe om informatie te krijgen wanneer je meer aanvullende vragen hebt?

Respondent: Ja. Ja. Nou ja, zoals, wat ik dus zei, omdat ik dus werktuigbouwkunde gedaan heb staan daar dus ook al twee jaar voor, vind ik een beetje discutabel, maar volgens mij is het zo dat mijn studieschuld die ik al opgebouwd heb bij DUO, toen nog IBG, die is wel kwijtgescholden, maar of nou ook nog die jaren meetellen als studiejaren, volgens mij wel. Volgens de decaan niet. Toen heb ik wel een gezegd van volgens mij wel hoor, dus laat maar zien. Dus weet ik niet, misschien ben ik wel al beter geïnformeerd dan de decaan omdat ik me er heel specifiek op gericht hebt, en zij misschien nog wat algemener. Maar ja, die informatie zou ik ook wel graag willen hebben. Is wel informatie waar ik wel behoefte aan heb, want ja zij zou zich toch beter in de regels moeten zitten dan ik.

Onderzoeker: Ik heb hier nog twee thema's staan waarvan ik niet zeker weet of je er ook mee te maken hebt, de BSA en de harde knip.

Respondent: BSA is bindend studie advies?

Onderzoeker: Ja.

Respondent: Ja dat, ben ik nog niet zo achteraan geweest. Ik hoorde nu wel inderdaad dat ze het voor tweede en derdejaars ook willen. Ik heb het geluk. Ik moet het papiertje nog een keer ergens ophalen geloof ik, maar heb ik nog geen bericht over gehad, maar ik heb mijn propedeuse binnen. Dus het eerstejaars bindend studieadvies heb ik niks mee te maken. Dus ja, als ze dat voor het tweede en derde jaar wel in gaan voeren, dan ga ik ervan uit dat ik wel een uitzonderingsgeval ben, maar dat is inderdaad nog wel iets, een aandachtspuntje waar ik dus ook nog wel informatie over zou willen hebben, val ik onder een uitsluitingsregel voor BSA, en op wat voor manier moet dat geregeld worden.

Onderzoeker: Informatie over studievaardigheden? Daar valt onder andere onder bijvoorbeeld plannen of samenwerken.

Respondent: Ja, nou heb ik eigenlijk geen vragen over gehad. Of ja, nou in groepen samenwerken, ik zit nou natuurlijk ook een beetje in met toch wel een belemmering, ik houdt er een andere werkwijze op na dan de meeste studenten. En studenten waarmee ik moet samenwerken die moeten er ook een beetje rekening houden met mij dat alles een beetje op een toegankelijke manier uitgewerkt word zodat ik de documenten ook kan lezen. Dat ze niet allemaal in plaatjes gaan werken dan bijvoorbeeld dan. Ja dat is iets, dat moet je meer met de vakdocenten zelf, en met de medestudenten moet je het daar over hebben. En doordat ik hier voor die tijd al gestudeerd had weet ik wel, ik ben wel onderuit gegaan met mijn planning voor het studeren en zo toentertijd. Dus daar heb ik nu, nee daar heb ik absoluut helemaal geen vragen over, gehad.

Onderzoeker: Dus je hebt niet de behoefte gevoeld om het daar nog met studentenbegeleiding over te hebben?

Respondent: Nee, nou ja, ik heb het wel aangeroerd zo van, misschien dat het in sommige gevallen toch lastiger wordt om zo in groepsverband iets te gaan doen of zo. Of misschien met bepaald projectwerk dat ik misschien sommige projecten ook niet zou kunnen gaan doen. In eerste instantie wou ik me richten op elektrotechniek. Nou dan had je ook practica waar, dan je moet je elektrische

circuitjes in elkaar studeren. Dat lijkt me niet zo verstandig als ik daar zo ga zitten voelen met mijn soldeerbout waar ik aan het prikken ben, want dan houdt ik geen vingers meer over. Dus ja dat soort dingen, daar heb ik wel naar gevraagd van zijn dat zaken die eventueel achterwege gelaten kunnen worden omdat het in principe al op wetenschap, op academisch niveau is het toch meer theoretisch dan praktisch ingesteld. Ja, nou ja, dat is moeilijk, moet je ook overleggen met vakgroepen en zo en kijken of je daar misschien andere, hoe noem je dat, misschien aanvullende opdrachten kan krijgen waarmee je dat ook kunt laten zien dat je de kennis wel hebt en zo. Ja heb ik wel informatie over gehad. Maar, voornamelijk dat je dat inderdaad, dat je je daarvoor moet beroepen, dat je dat toch per vak apart moet bekijken. En daar konden de studentenbegeleiding, kan daar verder niet zo veel over zeggen als ik daar naar ging kijken dan was dat toch vakspecifiek bij ieder vak. Dat is de informatie die je dan krijgt. En dat is op zich begrijpelijk en dat is duidelijk maar, ja, maar daarmee was ik in de gesprekken vooraf, in de gesprekken vooraf zeg maar werd het mij daar dus niet echt veel duidelijker van, want dat zou dus betekenen dat ik dus voor al die probleemgevallen die ik dus had uitgezocht, want ik had me dus wel een beetje verdiept in de studieprogramma's, problemen die ik dan tegenkwam die had ik allemaal opgesomd en nou ja, dus ook gevraagd bij de studentenbegeleiding en de studieadviseur van wat moet ik daar nu mee. En ja, eigenlijk moet je dat apart met iedere vakgroep moet je dat gaan bespreken.

Onderzoeker: Hadden ze dat makkelijker voor je kunnen maken?

Respondent: Uhm, nou ze hadden er misschien wat meer achtergrond informatie voor in kunnen winnen. Maar dat is dan misschien ook meer aan de studieadviseur dat die misschien eens eventjes bij de verschillende vakgroepen langs gaat van hé joh, hoe zit dat daarmee. Dat ze bijvoorbeeld na mijn eerste vragen daarna dat ze bijvoorbeeld gezegd hadden van kun je ons eens daarna een overzicht geven van welke problemen jij verwacht waar je tegenaan gaat lopen en dan kunnen wij daar eens over informeren, ja.

Onderzoeker: Dat zij iets actiever waren geweest in het voor je uitzoeken in plaats van dat je dat allemaal zelf moest doen?

Respondent: Ja. Precies.

Onderzoeker: Geldt dat ook voor de studievoorzieningen? Hier vallen bijvoorbeeld extra tentamen regelingen onder.

Respondent: Ja. Ja. Ook wel. Ook wel studievoorzieningen. Algemene dingen, zoals bijvoorbeeld de universiteitsbibliotheek. Ja. Is ook, niet, heb ik niet veel informatie over gekregen zeg maar. Heb ik wel naar gevraagd maar heb ik niet veel informatie over gekregen.

Onderzoeker: Heb je daar behoefte aan gehad?

Respondent: Tot dusver nog niet zoveel. Maar als ik straks met mijn bachelor referaat aan de gang moet gaan dan zit iedereen, iedereen zit in de universiteitsbibliotheek. Nou ja, je kan mij wel een boek voor mijn neus leggen maar daar heb ik niks aan. Hoe ik dat moet gaan doen, ja, dat moet ik me ook maar met de begeleiders van het bachelor referaat een beetje gaan uitzoeken en zo.

Onderzoeker: Zou je ook behoefte hebben aan informatie over de doorstroom naar een master?

Respondent: Ja. Op zich wel, op zich wel. Maar daar ben ik tot nu toe nog niet zo heel veel mee bezig omdat ik voorlopig nog wel even bezig ben met mijn bachelor. Het is niet de opleiding waarvan ik van vroeger af aan mee ben begonnen dus het is voor mij ook nog een beetje zoeken wat ik, waar liggen mijn interesses precies binnen de informatica en wat is, waar ben ik goed in en wat kan ik nog goed doen met mijn functiebeperking. Dus ja, ik hoop daar voor mezelf ook nog een beter beeld van te ontwikkelen in de loop van mijn bachelor. En dan, dan wil ik dat eigenlijk meer gaan bespreken met de verschillende docenten die ik bijvoorbeeld de afgelopen jaren meemaak. En dan bijvoorbeeld ook, nou ja die mentor zeg maar die ik dan heb. Omdat die gewoon vakinhoudelijk meer kennis van zaken hebben dus die kennen, die kunnen mij meer beter beargumenteerd een bepaalde richting van een master adviseren dan studentenbegeleiding. Want ik denk dat dat toch heel, bij mij heel erg gebonden is aan wat mijn mogelijkheden zijn binnen een bepaald vakgebied. En ja, bij studentenbegeleiding hebben ze daar niet zo veel inzicht in want die kennen het vakgebied niet zo goed en ze kennen bovendien de beperkingen waar ik tegen aan loop niet zo goed. Ook weer omdat mensen met een visuele handicap, nou ja, volledig blind, die zijn er niet zo veel dus tegen wat voor problemen loop je aan. Ja. Is vooral toegankelijkheid van materiaal en wat voor materiaal is er. En nou ja, dat is weer vakgericht.

Onderzoeker: En informatie over de doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Ja. Ja. Nou ja, er zullen vast mogelijkheden zijn. Zoals ik al gezegd heb, ik ben er op zich niet helemaal van afhankelijk, ik ben 80 tot 100 procent afgekeurd dus ik hoef in principe niet eens meer te werken. Maar het zou wel leuk zijn als ik zelf aan de slag kon. Maar ja, ik denk dat dat een beetje hetzelfde verhaal wordt als nu de opleiding. Van, je moet er zelf, zelf aan de gang. Dus ja hoe kom je daar binnen. Dus misschien dat ik via via een stage of zo een beetje meer binnen kan komen. Dat ik ergens wat referenties of zo kan halen bij docenten of zo. En dan, is dat, is dat wel, ja. Ik denk dat ik het meer via die weg moet zoeken dan via studentenbegeleiding.

Onderzoeker: Dus je bent niet echt opzoek naar informatie over de doorstroom naar je master of de arbeidsmarkt bij studentenbegeleiding?

Respondent: Nou ja, als ze het zouden kunnen dan zou ik er wel behoefte naar hebben. Maar ik denk dat ik dat meer binnen de opleiding moet zoeken omdat die weten waar dat inhoudelijk over gaat dat hele informatica en zo. En wat voor problemen ik tegen aan loop dus die weten ook beter waar de mogelijkheden liggen.

Onderzoeker: Zijn er nog zaken die je moeilijk hebt gevonden aan de begeleiding die je kreeg bij studentenbegeleiding?

Respondent: Zaken die ik moeilijk vond, uuh. Ja in wat voor zin bedoel je moeilijk? Dat ik moeilijk informatie kon krijgen of zo? Of dat ze moeilijk bereikbaar waren?

Onderzoeker: Ik doel nu meer op drempels die je misschien hebt ervaren.

Respondent: Nee. Nee. Nee daar heb ik geen moeite mee gehad. Ik bedoel het is wel duidelijk dat ik een beperking heb, het is ook duidelijk dat dat gevolgen heeft, en ik ben daar voor mezelf niet zo moeilijk over. Ik ben blind, en als het je niet aanstaat dan is het jouw probleem want ik kan er niks aan veranderen.

Onderzoeker: Maar misschien dat je er zelf moeite mee hebt gehad?

Respondent: Nee ja, dat zeg ik dus, ik heb voor mezelf, of dat zeg ik dat bedoel ik dus. Ik heb voor mezelf wel, nou ja, me er wel aan overgegeven dat ik blind ben en dat het zo is, en ja net wat ik zeg, ik ben blind en als het je niet aanstaat dan is het jouw probleem en niet het mijne en dat ik hulp vraag dat komt omdat ik blind ben. Om hulp te vragen zeg maar, dat nee, ervaar ik niet als een drempel.

Onderzoeker: Je hebt gewoon geaccepteerd dat je die begeleiding nodig hebt?

Respondent: Ja op zich wel. Ja, als het niet nodig zou hoeven zijn om begeleiding te vragen, dan doe ik het ook liever niet. Ik bedoel zoals toegankelijkheid van de campus als ze ergens weer wat opbreken of zo, ja dan hadden ze mij dat best even van te voren mogen, van op de hoogte kunnen stellen van bij het facilitair bedrijf. Dat er een weg wordt opengebroken waardoor ik ergens niet meer langs zou kunnen. En dan zou ik zelf nou ja, van te voren al weten dat ik een alternatieve route zou moeten uitzoeken. Ja, kom dan niet met iets van kun je dan niet een medestudent vragen om je iedere morgen van huis op te halen en met je mee te lopen naar college. Ja nee, dat vlaggetje gaat voor mij niet op. Dat is wel een drempel. Als het niet nodig is wil ik me niet afhankelijk, nee inderdaad dan wil ik me niet afhankelijk opstellen. Het liefst zo onafhankelijk mogelijk. Zolang ik echt iets zelf kan zonder dat het echt extreem veel extra moeite gaat kosten en zo dan doe ik het liever zelf. Want dan hou ik ook zelf de touwtjes in handen.

Onderzoeker: Je zegt, zelf de touwtjes in de handen houden, is die autonomie voor jou belangrijk?

Respondent: Ja, ja. Want inderdaad, als je dat soort dingen uit handen geeft dan weet je ook niet meer wat er gebeurd allemaal. En dat, dat, nou ja, dan kom je in een keer later weer voor verrassingen te staan.

Onderzoeker: Ik heb wel echt het idee dat je de regie over je eigen leven ook echt heel erg in eigen handen wilt houden klopt dat?

Respondent: Ja hoor. Ja. Is ook de makkelijkste manier want dan weet je wat er gebeurd en dan ben je ook beter voorbereid op wat er gaat gebeuren en zo. Het is, ja, dat is makkelijker dan je echt aan te moeten passen aan dingen die je niet voorzien had. Ja, hoe moet ik dat zeggen. Je weet beter wat er gebeurd dus je kunt je er beter op voor bereiden. Je komt voor minder verrassingen te staan.

Onderzoeker: Heb je door begeleiding bij studentenbegeleiding niet vaker het idee dat je dan de regie wel een beetje uit handen moet geven soms?

Respondent: Nee. Ik hou juist zelf de regie heel erg in handen. Ook over studentenbegeleiding en zo. Als wij zo'n bijeenkomst hebben daar zo met zo'n decaan en een studieadviseur en de mentor en dan ook arbeidsdeskundige van mijn kant dan die mijn zaak moet waarnemen en van Bartemeus van ambulant onderwijskundige begeleiding, dan ben ik degene die de agenda maakt en dat soort dingen. Dan heb ik ook weer de touwtjes in handen. Tuurlijk mogen zij ook wel punten toevoegen en zo.

Onderzoeker: Is dat belangrijk voor jou dat je dat zo kunt doen?

Respondent: Nou heel belangrijk voor mij, ik denk ook dat het de enige manier is want het gaat om mij en over mij. En ja, wie weet er beter tegen wat voor problemen ik aanloop dan ikzelf. En op zich vind ik het wat dat betreft wel een beetje jammer. Het is niet alleen maar een kant. Ik bedoel de opleiding en zo, lopen ook tegen problemen aan die door mij tussen aanhalingstekens veroorzaakt worden. Ja, zij moeten in een keer rekening houden met een uitzonderingsgeval en daar hoor ik nooit wat van waar zij dan tegen aan lopen of zo. En ja dat zijn dan misschien mijn zaken ook niet, maar ik bedoel, vaak merk je toch wel dat je daar ook vrij makkelijk weer oplossingen in kan vinden.

Onderzoeker: Is het voor jou duidelijk geweest wat de Rode Balie is?

Respondent: De Rode Balie, ja dat je de balie voor studentenbegeleiding. Ik weet dat ik me daar altijd moet melden als ik een afspraak heb met de decaan, met [naam diversiteitscoördinator], of met een psycholoog.

Onderzoeker: Dus dat is wel duidelijk voor jou.

Respondent: Ja dat was op zich wel duidelijk dat dat studentenbegeleiding was ja.

Onderzoeker: Heb je nog iets meegekregen van de verhuizing van studentenbegeleiding?

Respondent: Ja klopt ik heb een nieuwe route moeten leren. Want ja, ik kwam daar nog wel eens en ik wist de Bastille te vinden en nou moest ik naar de Vrijhof. Ja.

Onderzoeker: Daar ben je wel goed over geïnformeerd?

Respondent: Ja, jawel.

Onderzoeker: Heb je zelf nog opmerkingen of wil je nog graag dingen kwijt met betrekking tot het onderwerp van het onderzoek van vandaag?

Respondent: Nee ik denk het niet. Ja dat is misschien ook nog wel wat. Een eenduidige informatievoorziening. Een plek waar je het kan vinden. Want ja ik weet het niet, ik weet ook niet precies waar ik ernaar zoeken moet. Google is your friend. Maar er is zoveel verschillende informatie op verschillende plekken te vinden, en het een is weer algemeen overkoepelend voor de hele universiteit, het andere is weer faculteit gerelateerd, faculteit breed en het andere is weer opleiding breed. Ja.

Onderzoeker: Zou je daar iets specifieker in kunnen zijn?

Respondent: Ja nee, als je in elk geval alle informatie maar al op een plek neer zetten. Dat ze niet en dezelfde informatie hier neerzetten en daar neerzetten. En dan bedoel ik dan voornamelijk dus algemeen. Kijk dat datzelfde nog een keer voorkomt bij een faculteit of bij een opleiding dat heb je natuurlijk nog iets over te zeggen. Maar hou het een beetje overzichtelijk de informatievoorziening. Ja, dat vind ik persoonlijk wel, wel makkelijk. Want nou ja, als je blind bent en je hebt het overzicht over het internet en zo en je ziet niet die hele webpagina voor je. Als je dan, van de ene link naar de andere link naar de andere link naar op weet ik hoe veel verschillende pagina's terecht komt. Die, de ene is weer, je springt dus inderdaad van overkoepelend naar een faculteit naar een opleiding en weer terug en weer links en weer rechts, en waar je dan uiteindelijk allemaal langsgekomen bent. En waar ik welke informatie gevonden hebt. Ja dan raak ik nog wel eens het spoor een beetje bijster.

Respondent 7

Onderzoeker: Het eerste wat ik je graag zou willen vragen is wat voor jou de reden is geweest om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Ik heb chronische rugklachten, al zes en een half jaar denk ik. Dus voor tentamens en zo had ik wel extra dingen nodig. Dat ik gewoon even tussendoor rondjes kan lopen, dat ik niet daarvoor iedere keer de zaal uit moet en zo. Dus ik ben naar de studieadviseur geweest, en die heeft dat allemaal voor mij kunnen regelen maar ze zei wel van geef dit ook aan bij studentenbegeleiding want misschien dat het nu nog geen gevolgen heeft, maar als het straks misschien gevolgen heeft voor je studie, dat je gaat achterlopen, dat het erger wordt en nog speciale dingen nodig hebt dan moet je dat wel al van tevoren aangegeven hebben.

Onderzoeker: Oké. Dus je bent eigenlijk bij studentenbegeleiding gekomen doordat je studieadviseur je hiernaar heeft doorverwezen, en dan voornamelijk om aan te geven dat…

Respondent: …Dat er iets speelt.

Onderzoeker: …Dat er iets speelt. Oké. Van wat voor soort voorzieningen maak je op dit moment allemaal gebruik? Je noemde net al rondjes lopen onder tentamens.

Respondent: Ja, ik mag dus rondjes lopen onder tentamens, ik heb een speciale stoel die beter zit dan de normale stoelen, en ik zit daarom dus ook in een apart hokje in de Horst. Dus niet bij de rest van de studenten, omdat het misschien een beetje storend is als ik iedere keer heen en weer ga lopen. En ik krijg daarvoor ook extra tijd.

Onderzoeker: Oké. Zit je op deze stoel wel prettig?

Respondent: Ja zit prima hoor.

Onderzoeker: Oké, als het niet meer gaat dan moet je het even zeggen hè!

Respondent: Nee maar het is ook omdat de tentamens meestal vier uur zijn en je dan alleen maar zit te schrijven dan is het wel erg lang.

Onderzoeker: Ja maar ik zeg het maar even! Als je even wilt stoppen dan moet je het gewoon even aangeven, dan lassen we even een kleine pauze in goed?

Respondent: Ja dat is goed.

Onderzoeker: Zou je iets meer kunnen, en willen, vertellen over je functiebeperking?

Respondent: Het zit eigenlijk in mijn hele rug, dus van boven tot onder. Ik ben al bij heel veel doctoren gelopen maar niemand weet precies waar het vandaan komt en hoe ze het moeten behandelen. Als het goed is ga ik binnenkort een afspraak maken met de revalidatiekliniek om een afspraak te maken en te kijken of ze daar meer voor mij kunnen betekenen, want dat is het enige wat nu nog gezegd wordt dat een optie zou kunnen zijn.

Onderzoeker: Je zei het probleem speelde al zes en een half jaar toch?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Dus dat speelde ook al voordat je aan de universiteit kwam studeren en nog op de middelbare school zat?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je toen ook al een vorm van begeleiding gekregen?

Respondent: Ja voor tentamens en toets weken en zo en examens dezelfde regelingen als nu gelden eigenlijk.

Onderzoeker: Oké.

Respondent: Ja en ik had dan.. De stoelen hier zitten een stuk beter dan de stoelen die ze hadden op de middelbare school dus ik had dan eigenlijk altijd zo'n lerarenstoel, zo'n bureaustoel omdat die houten stoelen daar gewoon voor geen meter zaten en daar kon ik dan niet de hele dag op zitten. En als het nodig was mocht ik gewoon de les uit om rondjes te gaan lopen zodat ik niet de hele tijd in dezelfde houding zat.

Onderzoeker: Ja. En buiten die extra voorzieningen, heb je nog andere begeleiding gekregen? Bijvoorbeeld van een organisatie of iets dergelijks? Kun je daar wat meer over vertellen?

Respondent: Ja dat was meestal als ik bij een fysiotherapeut liep of iets anders dan kreeg ik van die uit ook nog begeleiding. Maar niet vanuit een ziekenhuis of zo want die zeiden alleen maar we kunnen niks voor je doen verder.

Onderzoeker: Oké. Als we het over begeleiding hebben, heb je dan vooral bij fysiotherapie gezeten?

Respondent: Ja en een orthopeed, ortho-manuele therapie.. Ik ben ook bij de Maartenskliniek in Nijmegen geweest. Dat is een centrum dat gespecialiseerd is in rugklachten maar die hebben ook allemaal niks gevonden dus het was iedere keer "doe je oefeningen maar en zorg dat je niet te lang in dezelfde houding blijft zitten/liggen/staan" of weet ik veel wat. Dat is het enige wat ze eigenlijk overal zeggen.

Onderzoeker: En hoe heette die kliniek in Nijmegen ook al weer?

Respondent: De Maartens kliniek.

Onderzoeker: De Maartens kliniek, oké. Je heb die begeleiding dus allemaal in periodes gehad als ik het goed begrijp? Je hebt niet continu begeleiding gehad?

Respondent: Nee want je bent telkens onder begeleiding en dan is het iedere keer van "we kunnen er niet veel meer aan doen, je mag wel doorgaan als je wilt maar we denken niet dat het nog veel zin heeft" en dan sturen ze me meestal door naar iets anders en dan heb je daar weer een periode dat je daar loopt en dan naja. Dat volgt elkaar op eigenlijk.

Onderzoeker: Ja. Probeer nu eens kort terug te denken aan een keer dat je onder begeleiding stond ergens, en dan bedoel ik ergens anders dan studentenbegeleiding hier op de UT, waarbij je de communicatie goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Nee was meestal wel goed.

Onderzoeker: Meestal wel goed, dat betekend niet altijd? Heb je een ervaring die je naar boven kunt halen waar je de communicatie niet zo goed vond?

Respondent: Ja, ik kan er niet zo goed tegen als ze niet gewoon zeggen wat er is. Als ze het dan heel aardig proberen te brengen en zo. Als ik dat merk dan zeg ik ook van zeg het maar gewoon, want dat vind ik fijner om te weten waar ik aan toe ben dan dat jullie nu een heel verhaal gaan houden en dan ik eigenlijk alsnog niet weet waar ik aan toe ben. Dus dat ging daarna wel goed.

Onderzoeker: Heb je het idee dat ze je vaker dingen mooier hebben proberen voor te doen dan dat het was?

Respondent: Ja die mensen hebben van zichzelf altijd het idee dat ze veel meer voor je kunnen betekenen dan wat ze uiteindelijk kunnen. Dus als je daar dan komt en ze zeggen “nou over zes weken, dan heb je al vermindering van klachten” en zo. Op dat moment dat zei dat zeggen dan heb ik al zo’n idee van nou.. Nee roep dat nou maar niet al te hard, want ik heb inmiddels al zo veel ervaring dat dat nooit is gebleken, dus.

Onderzoeker: Ben je op basis van zulke ervaringen anders gaan communiceren met studentenbegeleiding hier op de universiteit?

Respondent: Ja, nee.. Ik wist eigenlijk ook niet zo goed wat die studentenbegeleiding was. Het was meer dat mijn studieadviseur zei van nou, zij regelen die dingen voor studenten met een beperking, en die dingen voor je tentamens kunnen wij voor je regelen, maar als je iets meer nodig hebt dan zal je daar naartoe moeten gaan dus dan is het handig dat ze er al vanaf weten en je niet straks achteraf komt van “maar ik heb een beperking”.

Onderzoeker: Ja. Ben je ook niet anders gaan aankijken tegen de begeleiding die je hier kreeg van studentenbegeleiding op basis van je eerdere ervaringen?

Respondent: Nee ik denk het niet.

Onderzoeker: Dat niet. Dus je stapt er elke keer weer met goede moet in?

Respondent: Ja. Ja je houdt wel in je achterhoofd dat als zij zulke dingen roepen meteen dat je denkt, nou. Ik ga daar niet gelijk enthousiast in mee omdat je toch weet dat het waarschijnlijk niet zó positief is.

Onderzoeker: Dus je wilt het wel proberen maar je hebt niet altijd het volle vertrouwen dat alles zo lukt zoals zij het zeggen?

Respondent: Niet als zij zeggen van over zes weken hebben we dit bereikt. Dan heb ik wel in mijn hoofd van nou… dan geloof ik dat niet meteen zeg maar, omdat ik nooit heb meegemaakt dat dat ook daadwerkelijk zo is.

Onderzoeker: Ja. Maar je bent wel bereid om het allemaal te proberen?

Respondent: Ja, anders zou ik niet overal naartoe gaan.

Onderzoeker: Heb je door je eerdere ervaring in begeleiding meer of minder moeite gehad om je te melden bij studentenbegeleiding hier op de universiteit?

Respondent: Nou ja, toen ze zeiden dat het een slim idee was om me te melden toen heb ik me maar gewoon gemeld. Niet meer of minder moeite of zo.

Onderzoeker: Dus niet meer maar ook niet minder?

Respondent: Nee. Het is gewoon iets wat er dan bij hoort denk ik. Dat je dan gewoon.. Van oh daar heb ik nog niet eens over nagedacht dat ik dat zou moeten doen of zo. Want je hebt wel zo'n foldertje gekregen van studenten met een beperking maar daar gaat het meer over echt.. Ja meer een handicap of zo. Ja niet dat dat bij mij misschien niet zo is, maar meer, ja echt heel ernstig of zo. En ik zie dat bij mij, ja het is heel vervelend maar, ja. Je kan er prima mee leven in principe, het is alleen heel vervelend. Dus dan dacht ik er niet meteen aan van oh dan moet ik me melden of zo.

Onderzoeker: Zou je daar wat meer over kunnen vertellen? Waarom denk je dat jouw beperking niet…

Respondent: Jaaa, het wordt niet echt vaak echt een beperking genoemd of zo. Het is gewoon, je hebt rugklachten en dan.. Ik weet het niet. Ik had me niet gerealiseerd dat ik me dan hier ook zou moeten melden of zo dat dat misschien wel slim was, dat dat ook voor mij was zeg maar.

Onderzoeker: Dus je staat er wel open voor, maar als je niet doorverwezen zou zijn geweest dan had je het niet gedaan?

Respondent: Ja. Omdat ik niet wist dat dat ook voor mij was zeg maar.

Onderzoeker: Dus dat was eigenlijk niet helemaal duidelijk?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zouden ze je daar anders in hebben kunnen informeren denk je?

Respondent: Ja ik weet het niet. Het is bij mij ook zo dat er nooit officieel een diagnose is gesteld of zo omdat ze niet weten wat het is, dus de diagnose die ik ooit heb meegekregen is aspecifieke chronische rugklachten dus ja. Chronisch wilt zeggen, dat kan al na twee weken of drie maanden of zo nadat je dat hebt, en aspecifiek dan is het gewoon dat ze niet weten waar het vandaan komt dus. Ja helemaal officieel op een papiertje staat het ook niet, dus hoe. Ja of het dan.. Dan wist ik ook niet of het dan wel, of ik er dan wel naar toe mocht zeg maar.

Onderzoeker: Maar ongeacht de diagnose of niet, ze hebben je wel kunnen helpen uiteindelijk. Hadden ze je dan toch niet duidelijker kunnen informeren denk je? Ongeacht dat deze zaken misschien ook heel persoonlijk zijn.

Respondent: Ja ik zou niet zo goed weten hoe ze me dan hadden moeten informeren. Want je gaat ook niet iedere student persoonlijk af van 'heb je misschien iets aan ons'?

Onderzoeker: Kun je nog meer ervaringen bedenken dat je de communicatie tussen jou en een organisatie misschien goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Nee niet echt. Niet dat ik nu iets kan bedenken.

Onderzoeker: Kun je wel zo'n voorbeeld bedenken in het specifieke geval van studentenbegeleiding toen je hier op de universiteit kwam?

Respondent: Behalve dan het idee dat ik had dat het foldertje niet echt voor mij gold zeg maar, heb ik daar niet echt een vorm van gebrekkige communicatie mee gehad zeg maar.

Onderzoeker: Dus het voornaamste probleem bij jou was, dat je geen duidelijk beeld had dat studentenbegeleiding er ook voor jouw probleem was?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Ben je anders gaan communiceren met studentenbegeleiding ten gevolge van het idee dat je had dat studentenbegeleiding er niet voor jouw probleem zou zijn?

Respondent: Nee ik heb me gewoon aangemeld toen. En toen heb ik het gesprekje gehad. En toen was het zo dat als er ooit, voor mij in ieder geval dan, als er ooit iets van studievertraging of zo op gaat lopen hierdoor, of als je ooit echt, meer dan nu, er last van gaat hebben, als je echt.. Bijvoorbeeld als ik straks naar die revalidatiekliniek echt daar wordt opgenomen dan zit je daar drie dagdelen per week dus dan kan ik niet meer full time mijn studie doen waarschijnlijk en daar heb ik de ruimte in mijn rooster dan niet voor dus dan zou ik er wel weer terug naar toe moeten. Dus het is nu ook wel duidelijk wanneer ik er weer terug naar toe moet zeg maar. Maar omdat nu mijn studieadviseur de rest van de dingen kan regelen hoef ik daar verder niet meer naar toe. Maar dat is wel goed uitgelegd.

Onderzoeker: Als je op zoek zou willen naar meer informatie waar zou je die dan gaan zoeken?

Respondent: Ja of bij mijn studieadviseur of bij studentenbegeleiding. Ligt er een beetje aan waar het over gaat denk ik.

Onderzoeker: Waar ligt dat precies aan?

Respondent: Ja als het echt een klein iets is dan zou ik eerst naar mijn studieadviseur gaan en als zij dat zou kunnen op lossen dan hoef ik daar niet voor naar studentenbegeleiding omdat die dan weer geen rechtstreeks lijntje hebben met mijn opleiding. Mijn studieadviseur kan het wat makkelijker even regelen als het iets kleins is. Nou bijvoorbeeld zo'n stoel bij het tentamen, nou dan loopt zij gewoon even naar het tentamenbureau en zegt ze hé ik heb een student en die heeft dat nodig en dan heeft zij dat zo heel snel geregeld binnen vijf minuten. Maar als het groter zou zijn dan zou ik wel naar studentenbegeleiding gaan.

Onderzoeker: Dus het hangt heel erg af van het probleem dat je hebt?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zou je daar dan gelijk persoonlijk naar toe gaan of zou je eerst proberen via andere media of iets dergelijks een antwoord proberen te vinden?

Respondent: Nee ik zou daar persoonlijk naar toe gaan. Ik heb al een keer met die [naam studentdecaan] gesproken dus dan zou ik daar gewoon weer naar toe gaan.

Onderzoeker: Is dat belangrijk voor je, een persoonlijke band?

Respondent: Nou zeker als je daar vaker zit dan vind ik het wel prettig als je met dezelfde praat.. Ja het is toch anders als je het uit iemands dossier leest, dan weet ze niet precies hoe het is gegaan. Dan heb je het idee dat iemand ervan weet zeg maar. Dat is wel vrij makk… Het is vaak fijner, ik vind het wel fijner als je vaker met iemand hebt gepraat dat je met die persoon zit. Ik vind het ook geen probleem als je dan een keer bij iemand anders zit. Maar dan heb ik weer.. Ik heb dat wel eens gehad. Dan is het weer vervelend van ja 'ik heb niet je hele dossier doorgelezen dus vertel het maar'. Dat je dan niet opeens weer je hele verhaal weer opnieuw moet vertellen want dan denk ik van ja.. Had dan even mijn dossier doorgelezen of even, van te voren even gekeken of zo dan. Dus ik vind het niet erg om iemand anders te hebben maar dan moet die wel op de hoogte zijn.

Onderzoeker: Dus het is heel belangrijk dat je niet continu je zelfde verhaal moet doen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: En dat maakt die persoonlijke band belangrijk?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je er moeite mee gehad dat je begeleiding nodig had?

Respondent: Nou ik was niet echt gewend om erover te praten eerst dus toen ik het op een gegeven moment aan een van mijn mentoren vertelde en zij zei van 'oh dan kunnen we wel dingen voor je regelen' dat was wel even dat ik er dan iedere keer over moest praten terwijl ik dat niet zo gewend was, behalve dan bij een behandelaar waar ik dan op dat moment zat. Maar omdat ik er nu gewend om er steeds over te moeten praten bij dat soort dingen vind ik het niet meer zo erg om erover te praten.

Onderzoeker: Heb je hier ook moeite mee gehad bij studentenbegeleiding?

Respondent: Nee niet meer.

Onderzoeker: Wat maakte het eerst zo moeilijk om erover te praten?

Respondent: Ja het is gewoon.. Als je dat dan verteld chronische rugklachten en de eerste reactie die je dan krijgt 'oh wat erg je bent nog zo jong' en 'oh wat vervelend' en dan krijgt iedereen meteen medelijden met je terwijl ik denk… Het is misschien dan wel zo maar ik wil niet dat je me er anders door gaat zien of zo.

Onderzoeker: Is dat het enige, dat je bang bent dat mensen anders tegen je aan gaan kijken?

Respondent: Naja.. Het is lastig omdat het niet zichtbaar is bij mij zeg maar dus als ik het dan aan mensen had verteld dan was het op een gegeven moment.. Ik heb een keer gehad dan ik dan heel erg last had en dat als je dan met een rugzak ergens in een park loop of zo en dat er dan mensen dingen bij mij in mijn rugzak hadden gestopt die er bij hun niet meer in paste, en dat zij niet snapte dat ik dat vervelend vond. En dat ze zeiden 'naja het is niet zo zwaar en dat kan je best hebben' en

dan denk ik van ja.. Ja dat soort dingen dan weten ze het wel maar dan geloven ze het niet omdat ze het niet echt zien of zo.

Onderzoeker: Voel je je dan onbegrepen door andere mensen?

Respondent: Ja of gewoon dat ik denk van ja.. Dat mensen het vaak lastig vinden om het te snappen, omdat ze niet weten hoe het is. Dus als je dan zegt van.. Dat mensen het weten, als zij dan een keer heel erg last van hun rug hebben dat zij dan in een keer zeggen van 'oh ik weet nu hoe jij je iedere dag moet voelen'. Dan denk ik van ja.. Voor mij voelt het anders dan dat jij een keer last van je rug hebt denk ik.

Onderzoeker: Ja. En wat maakt dan het moeilijker om er over te praten?

Respondent: Naja omdat mensen je dan toch anders gaan zien. En dan is het heel lief dat ze erop gaan letten, maar af en toe is dat ook wel vervelend. Ik was dan hier in Enschede en ik was dan aan het klussen in ons nieuwe huisje en dan is het heel vervelend als dan iemand de hele tijd tegen je zegt 'oh dat doe ik wel, dat kan jij niet met je rug', 'oh dat doe ik wel'. Dat ik dan denk van ja, ik bepaal zelf wel wat ik wel en niet kan en doe.

Onderzoeker: Heb je het idee dat mensen dan dingen voor je willen beslissen? Dat je je autonomie een beetje verliest?

Respondent: Ja. Ja. Terwijl zij dan niet weten of jij dat wel kan of niet. Omdat je dat zelf het beste kunt beslissen.

Onderzoeker: Maar ze houden aan de andere kant wel rekening met je?

Respondent: Ja en dat is inderdaad ook wel heel fijn maar dat heeft natuurlijk ook een keerzijde.

Onderzoeker: Dus aan de ene kant vind je het moeilijk omdat je je autonomie kwijt raakt en omdat mensen het niet snappen en het niet zo kunnen ervaren zoals jij het ervaart, en aan de andere kant vind je het wel fijn dat er rekening met je wordt gehouden?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Hoe vond je het zelf dat je werd doorverwezen naar studentenbegeleiding door je studieadviseur?

Respondent: Ja toen ze zei waarom vond ik het eigenlijk heel logisch. Ze zei van als je straks studievertraging oploopt ermee of iets hebt dan kunnen zij jou daarmee helpen en wij niet. Toen dacht ik ja.. Heb ik eigenlijk niet over nagedacht.

Onderzoeker: Dus je zag er de voordelen wel van in?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je moeite gehad met bepaalde zaken aan de begeleiding die je kreeg bij studentenbegeleiding?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Hoe komt dat denk je?

Respondent: Omdat het heel erg bij mij zelf lag wat ik wel en niet wilde denk ik. Ze vroegen van naja wat wil je. Wat wil je wel, wat wil je niet. Ze gingen niet zeggen van 'oh dan kunnen we dit en dit en dit voor je regelen' en zo. Maar het was gewoon wat wil je.

Onderzoeker: Dus je werd heel open gelaten in je eigen keuzes?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Dus dat vond je wel heel positief?

Respondent: Ja dat ik gewoon zelf kon beslissen wat ik wel en niet wilde, dat ze dat niet voor me gingen invullen. Dat vond ik heel prettig.

Onderzoeker: Hoezo was dat zo prettig?

Respondent: Dat je niet hebt dat mensen dingen voor je gaan invullen terwijl ze het eigenlijk allemaal niet zo goed weten en zo.

Onderzoeker: Komt dat dan ook weer terug op die autonomie? Dat je wel het idee hebt de begeleiding te krijgen die je graag wilt maar wel ook het idee dat je je eigen leven in je handen hebt?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam, had je toen een duidelijk beeld van waarvoor je allemaal terecht kon bij studentenbegeleiding?

Respondent: Nee dat werd me pas verteld bij mijn studieadviseur.

Onderzoeker: Denk je dat je nu wel een goed beeld hebt van waar je allemaal voor bij studentenbegeleiding terecht kunt?

Respondent: Vast niet.

Onderzoeker: Vast niet?

Respondent: Nee, ja.. Ik weet dat ik daar terecht kan als er nu iets gebeurd met m'n rug en als het erger wordt met mijn beperking en zo. Maar ik denk dat ze er vast voor meer dingen zijn maar ik heb geen idee waarvoor dan.

Onderzoeker: Heb je je er nooit in willen verdiepen?

Respondent: Nee ik heb het niet opgezocht.. Ik bedenk het me ook pas nu, nu je deze vraag stelt, ja ze zullen er vast wel voor meer zijn. Ik denk dat als je niet het idee hebt dat je iets nodig hebt dat je ook niet ernaar gaat zoeken of zo. Omdat ik het niet mis verder.

Onderzoeker: Dus omdat je het niet mist zoek je er niet naar? Ondanks dat ze je misschien in meer dingen begeleiding kunnen geven?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je je toen der tijd puur alleen niet uit jezelf gemeld omdat je niet wist dat je beperking ernstig genoeg was om daarmee naar studentenbegeleiding te gaan?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Probeer eens terug te denken aan de keren dat je graag informatie wou gedurende je studie met betrekking tot je functiebeperking, waren er keren bij dat je de informatie die je graag hebben wou niet kon vinden?

Respondent: Nou ik had van te voren wel bedacht dat het misschien handig zou zijn om met iemand te praten erover. Zo van.. Omdat ik dan natuurlijk op mijn middelbare school die dingen en zo erbij kreeg bij mijn toets week, dat ik dacht als ik hier tentamenweek heb dan is dat ook wel handig. En ja.. Toen kregen we volgens mij tijdens de introductieweek of zo al te horen bij de studieadviseur over die studentenbegeleiding. Dus toen ben ik er al vanuit gegaan dat ik daar naar toe kon en dat heb ik toen ook gedaan. Want iedereen krijgt dan een gesprekje met de studieadviseurs en toen heb ik het daar aangegeven en toen is het vanuit daar verder gegaan. Dus ik heb niet het idee dat ik iets niet kon vinden of zo.

Onderzoeker: Zoals ik het begrijp is de informatie dus ook naar jou toe gekomen? Je hebt niet zelf heel actief gezocht naar informatie?

Respondent: Ja, ik was van plan om als de introductie dan achter de rug was om dan zelf even te gaan kijken waar ik dan naar toe moest. Alleen toen kwam het dus tijdens die introductieweek al naar voren waar ik dan naar toe moest dus toen ben ik niet nog zelf verder gaan zoeken.

Onderzoeker: Oké. Dus de informatie waar je behoefte aan hebt gehad die kwam eigenlijk vanzelf naar je toe?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Wat was precies al deze informatie waar je behoefte aan hebt gehad?

Respondent: Uuhh.. Naja ik wilde voor mijn tentamens dus dat ik gewoon tussendoor mocht lopen, en dat ik dan op een speciale stoel zat. En die extra tijd is meer compensatie voor het lopen dus, het was, ja dat was fijn als ik dat erbij kreeg maar als ik dat er niet bij had gekregen.. Ja. Dan had ik het ook nog wel overleefd.

Onderzoeker: Dus de behoefte lag voornamelijk bij ‘wat voor voorzieningen zijn er voor mij mogelijk’?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zijn er buiten de voorzieningen nog andere dingen geweest waar je graag informatie over wou hebben?

Respondent: Zoals?

Onderzoeker: Bijvoorbeeld studievertraging, BSA, noem maar op.

Respondent: Ja dat heeft ze allemaal gelijk al een beetje erbij verteld. Van ja als je hierdoor dus je BSA niet haalt dan valt er wat mee te regelen omdat je dus een beperking hebt. En met studievertraging is het ook wel gewoon een beetje uitgelegd, van stel je zou studievertraging denken op te lopen geef dat dan aan, en dan is dat ook te regelen.

Onderzoeker: Is dit wel informatie waar je ook behoefte aan had?

Respondent: Ja, volgens mij heb ik hier zelf ook wel naar gevraagd inderdaad bij studentenbegeleiding.

Onderzoeker: Kun je zelf nog meer van die thema's bedenken waar je behoefte aan hebt om hier informatie over te krijgen? Of waar je in de toekomst behoefte aan denkt te hebben?

Respondent: Nee dat waren de dingen waar ik toen, waar ik al tegenaan was gelopen, dus die ik al.. Waarvan ik dacht dat heb ik nodig. Ik heb verder nooit echt de behoefte gehad om nog iets anders te vragen of nodig te hebben of zo. Ik dacht ik weet waar ik dan terecht kan als ik die vragen heb. Maar die heb ik nog niet gehad.

Onderzoeker: Dus stel je krijgt nog een vraag met betrekking tot studeren met een functiebeperking, hoe zou je dat nu aanpakken?

Respondent: Nou ik vind het met dat soort dingen meestal wel fijn om met iemand gewoon te praten omdat dat makkelijker werkt dan e-mail of zo. Dus ik zou gewoon even een e-mailtje sturen of ik een gesprek zou kunnen hebben of zo.

Onderzoeker: Zou je gelijk een persoonlijk gesprek aanvragen?

Respondent: Ja, nee, als ik het niet kan vinden inderdaad dan zou ik een persoonlijk gesprek aanvragen. Ik zou eerst op internet of zo.. Maar ja als het dan betrekking heeft op iets wat ik nodig heb dan, zoals bijvoorbeeld die stoel, dan kan ik dat niet op internet vinden want dat staat nergens. 'Hé als je een stoel nodig hebt dan moet je daar zijn' of zo. Dus het ligt er ook weer een beetje aan wat voor soort vraag je hebt. Maar als er iets is waarvan ik denk dat zou er kunnen staan dan op internet. Maar als er iets is waarvan ik van te voren al denk dat vind ik toch niet, zoals bijvoorbeeld die stoel, dan zou ik gewoon iemand aanspreken.

Onderzoeker: Ik heb hier een rijtje staan met allemaal thema's waar studentenbegeleiding op dit moment allemaal informatie over geeft, en ik zou het heel fijn vinden als je dan zou willen aangeven bij elk thema of je denkt of je daar in het verleden behoefte aan hebt gehad of nog denkt hier behoefte aan gaat krijgen in de toekomst. Of dat je hier natuurlijk helemaal geen behoefte aan hebt.

Respondent: Oké.

Onderzoeker: De eerste is studievertraging. Daar heb je al een beetje over verteld.

Respondent: Ja dat is momenteel niet op mij van toepassing maar misschien in de toekomst wel. Maar toen ik hierover heb gesproken vond ik het wel fijn.

Onderzoeker: Financiën?

Respondent: Ja dat kwam eigenlijk tegelijk met die studievertraging. Toen kwam ze eigenlijk gelijk met studiefinanciering en hoe dat dan zit en zo. Was niet meteen het eerste waar ik dan aan dacht maar dat was wel fijn om te weten hoe dat dan ook geregeld is en zo.

Onderzoeker: Oké, dus dat vond je geen overbodige informatie?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: BSA/Harde knip?

Respondent: Ja harde knip. Ik heb er van gehoord maar ik weet niet meer precies wat dat is. Ik weet dus ook niet of ik daar behoefte aan heb. Ik heb er ooit iets over gehoord en toen dacht ik dat geld niet voor mij, dus toen heb ik er verder ook niks meer over opgezocht. Het is wel uitgelegd ooit. BSA vond ik wel fijn.

Onderzoeker: Oké, studievaardigheden?

Respondent: Zijn dat dingen die je nodig hebt voor je studie?

Onderzoeker: Studievaardigheden vallen onder andere onder.. Daar kun je denken aan begeleiding bij plannen, werken in groepjes of samenwerking.

Respondent: Nee heb ik geen behoefte aan. Denk ook niet dat ik dat later nodig heb.

Onderzoeker: Studievoorzieningen? Gaf je aan daar heb je wel behoefte aan gehad hè?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: De doorstroom van je master?

Respondent: Nee ik denk dat dat gewoon hetzelfde is als nu, ik bedoel ik kan hem gewoon doen. Ik denk niet dat ik daar extra informatie voor nodig heb.

Onderzoeker: Denk je niet dat ze je in je master andere begeleiding kunnen geven of dat studentenbegeleiding je kan helpen bij het overstappen van je bachelor naar je master en daarbij je voorzieningen aan te vragen?

Respondent: Oké ja dan heb ik er wel behoefte aan.

Onderzoeker: Wist je niet dat ze je daar ook bij kunnen helpen?

Respondent: Nee maar ik ben nu ook nog echt compleet niet bezig met mijn master. Ik zit pas in mijn eerste jaar dus ik denk dat het daar ook aan ligt.

Onderzoeker: Als je beter zou weten waar ze je misschien begeleiding bij zouden kunnen geven bij de doorstroom van je master zou je er misschien wel behoefte aan kunnen hebben?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zouden ze je daar dan beter in kunnen informeren?

Respondent: Ja ik denk niet dat ik.. niet nu in mijn eerste jaar al zeg maar. Misschien tegen die tijd wel maar niet nu al.

Onderzoeker: Hoe zou je dat tegen die tijd het liefste hebben?

Respondent: Ik ben wel iemand die er aan zou denken maar toch denk ik dat het wel prettig is als je even een berichtje krijgt van na ja, je gaat volgend jaar je master doen, of niet, weet dat als je een master gaat doen dat je weer even.. Het zou wel fijn zijn als je even bericht krijgt dat een master niet altijd vanzelfsprekend verloopt en je hier ook begeleiding bij kunt krijgen. Want daar zou ik niet vanuit gaan als ik dit niet zou weten.

Onderzoeker: Oké, informatie over de doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Dat weet ik niet, misschien.

Onderzoeker: Zijn er zelf nog thema's waarvan je denkt dat je er nog behoefte aan zou kunnen krijgen als we kijken naar de informatie?

Respondent: Nee. Ik denk dat als ik ergens behoefte aan heb dat ik dan wel weet waar ik terecht kan. Dat ik er dan gewoon even achteraan ga.

Onderzoeker: Oké. Nog een vraagje tussendoor dan. Kun je mij uitleggen wat jij denkt dat de rode balie is?

Respondent: Ja dat is toch waar ze zitten? Die balie waar je dan naar toe moet, waar je je moet melden als je dat een afspraak hebt.

Onderzoeker: Maar wie is 'ze'? 'Waar ze zitten'.

Respondent: Ja studiebegeleiding of uuh.. Waar ik toen ben geweest. De studiebegeleiding van de UT. Ik weet dat er toen in dat mailtje stond dat ik me moest melden bij de Rode balie van het SI office. Nee niet het SI office.. Ik weet niet. Maar in de Bastille in ieder geval. Dat ik wist waar ik naar toe moest. Maar ik weet verder niet zo veel wat er aan de Rode Balie precies toegevoegd is. Geen idee eigenlijk.

Onderzoeker: Je hebt een vaag vermoeden dat studentenbegeleiding de Rode balie is?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zou het toegevoegde waarde hebben om studentenbegeleiding ook wel Rode Balie te noemen?

Respondent: Nou niet voor de studentenbegeleiding. Tenzij ze natuurlijk nog meer doen of zo daar. Maar ik weet niet wat ze verder doen. Dus als ik.. Ik ken het alleen als studentenbegeleiding dus ik vroeg me wel af waarom het dan de Rode Balie heet. Omdat ik verder niet zo goed wist waar dat vandaan kwam.

Onderzoeker: Wat is studentenbegeleiding eigenlijk?

Respondent: Uuhh, daar kun je terecht als je een beperking hebt en dan kunnen ze jou daar mee helpen. In ieder geval helpen dingen te regelen.

Onderzoeker: Kun je daar alleen terecht als je een beperking hebt?

Respondent: Nee ik denk dat je daar ook wel terecht kan als je gewoon vragen hebt over je studie of als je hulp nodig hebt bij je studie of zo. Maar verder weet ik niet precies wat ze doen.

Onderzoeker: Je weet niet precies voor wat voor soort begeleiding je eigenlijk terecht kunt bij studentenbegeleiding?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Oké. Dan zijn we al aan het einde van mijn vragen gekomen. Heb je zelf nog opmerkingen, of wil je dingen toevoegen met betrekking tot het onderwerp?

Respondent: Nee.

Respondent 8

Onderzoeker: Zou je me om te beginnen de reden willen vertellen waarom je hebt moeten melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, nou ja, ik ben dyslectisch en ik heb er niet héél veel last van maar ik heb toch wel last met schrijven waardoor ik met tentamens langer de tijd nodig heb en dat soort dingen dus ik was benieuwd wat hier allemaal mogelijk was.

Onderzoeker: Oké, dus je bent bij studentenbegeleiding terecht gekomen om te kijken wat voor voorzieningen dat zij jou mee kunnen helpen?

Respondent: Ja inderdaad. Om te kijken wat hier was, en of ik inderdaad extra tijd kon krijgen en eventueel of ik er een laptop bij mocht gebruiken.

Onderzoeker: Ja. Hoe lang heb je al last van je functiebeperking? Wanneer ben je er precies achter gekomen?

Respondent: Ja laat, pas in de 2^{e} of 3^{e} klas van de middelbare school.

Onderzoeker: Heb je toen op de middelbare school ook al begeleiding gekregen?

Respondent: Nee eigenlijk niet, ze hebben alleen gezegd je krijgt langer de tijd op je examens en op je toetsen, maar dat was alleen maar voor vakken waarbij je moest lezen en moest veel moest schrijven. Dus niet bij wiskunde. En uiteindelijk bij mijn examens heb ik nog wat moeite gedaan en toen uiteindelijk mocht ik een laptop gebruiken bij de schrijf- en leestentamens.

Onderzoeker: Oké, dus je hebt niet echt begeleiding gekregen in de vorm van mensen die….

Respondent: Nee, nee. Ik heb niet echt begeleiding gehad van mensen die hebben gezegd van oh dit kun je het beste zo lezen.. of woordjes hoe je dat het beste kan leren.

Onderzoeker: Dus studentenbegeleiding is de eerste organisatie waarbij je terecht bent gekomen om over je dyslexie te praten en te kijken of ze meer voor je kunnen betekenen met betrekking tot je functiebeperking?

Respondent: Uhm. Nou ja op die manier ben ik nog niet eens in aanmerking geraakt met hun. In het begin, in het eerste jaar ofzo, werd door de studieadviseur iedereen met dyslexie uitgenodigd voor zo'n bijeenkomst en toen kregen we een presentatie van wat voor voorzieningen dat hier waren zeg maar. Of uhm.. of je een programma nodig had of die testen hoe je dat moest doen. Of je extra tijd kreeg voor tentamens en dat soort dingen. En dat kon je gaan aanvragen. Maar verder heb ik niet iemand gehad die met me ging kijken of er nog iets anders mogelijk was.

Onderzoeker: Oké. Dus je bent puur voor de voorzieningen in aanmerking gekomen met studentenbegeleiding?

Respondent: Ja. Precies.

Onderzoeker: Als je kort probeert terug te denken aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en studentenbegeleiding heel goed of juist best wel gebrekkig vond, en dan vooral aan het moment dat je net met studentenbegeleiding in aanmerking kwam. Heb je iets in gedachten?

Respondent: Ja, een beetje.

Onderzoeker: Ja? Als je daaraan terug denkt kun je dan iets zeggen over de mensen die hier bij betrokken waren, en wat hun belangrijkste kenmerken hierbij waren.

Respondent: Goed. Is al wel een tijdje geleden hoor! Haha. Nou ik vond het wel fijn dat de studieadviseur in ieder geval er heel erg open in was. En ik vond het ook wel fijn dat ze zo'n presentatie aan je geven. Je hoeft niet te komen maar 't is voor als je het zelf wilt. Dus dat vond ik wel heel fijn, dat hij heel toegankelijk was. En de mensen van de presentatie, ik weet het niet zo heel goed meer, maar ik wel nog dat ze er niet moeilijk om deden. Dat ze gewoon uitleg gaven over wat het was en wat voor voorzieningen dat ze hadden en hoe je daaraan kon komen als je het nodig had. Maar niks verplicht, heel vrijblijvend.

Onderzoeker: Dus je bent in eerste instantie met studentenbegeleiding in aanmerking gekomen via je studieadviseur?

Respondent: Ja inderdaad. Die heeft ons toen, we waren met zijn zessen in ons studiejaar, en toen heeft hij ons daar naar doorgestuurd. Toen zijn we daar met zijn vijven heen geweest.

Onderzoeker: En wat vond je er precies zo goed aan?

Respondent: Dat er gewoon zo'n rekening mee wordt gehouden, dat er wordt gezien dat het er is zeg maar. Niet dat niemand erover praat en dat je zelf hemel en aarde moet bewegen totdat je erachter komt dat er wel een organisatie is die er iets aan doet. Dus ik vind het heel goed dat de studieadviseur dat proactief al een beetje had gedaan.

Onderzoeker: Dus dat ze jou actief hebben benaderd zeg maar?

Respondent: Ja gewoon op de manier van is het misschien iets voor jou of niet.

Onderzoeker: Wat gebeurde er verder? Heeft de studieadviseur je naderhand nog benaderd?

Respondent: Uuh..

Onderzoeker: Hoe is het tot een einde gelopen? Je bent naar de presentatie toe geweest, en toen?

Respondent: Ja, hoe zat dat ook alweer.. Uhhh.. Is al lang geleden.. Uhh.. Nou na die presentatie heb ik daar niet meer zo heel veel mee gedaan. Behalve dat ik wist dus dat ik zo'n laptop zou kunnen gebruiken als ik dat zou gaan aanvragen. En dat ik dus extra tijd zou kunnen krijgen als ik dat zou aanvragen. Daarna ben ik wel nog langs de studieadviseur gegaan met de vraag hoe kan ik dat gaan aanvragen, en dat kon inderdaad dan via de studentenbegeleiding dan als ik mijn tentamens had ingeschreven, dat ik dan aan hun doorgaf wanneer ik mijn tentamens gepland heb en welke voorzieningen ik voor welk tentamen wil gebruiken.

Onderzoeker: Dus je hebt niet meer zelf actief op de website van studentenbegeleiding gekeken? Of hebt daarna nog een afspraak gemaakt?

Respondent: Nou, ik moet zeggen ik heb die hele mensen nog nooit gezien.

Onderzoeker: Je hebt ze nog nooit gezien?

Respondent: Nee, ik zou ook niet weten waar ze zitten. Ik krijg nu steeds een mailtje van, studenten met een functiebeperking of iets moeten zich op deze en deze manier inschrijven voor een tentamen en heb je wat nodig dan moet je dat gewoon mailen als je je hebt ingeschreven voor een tentamen en uiteindelijk gaat dat dan naar het tentamenbureau van CTW dus, en die mailen mij dan terug van oké, je krijgt die voorzieningen wel of niet, en je moet daar en daar naar je tentamen komen. En verder heb ik nog nooit iets gedaan of gehad aan begeleiding, dus ik heb ze eigenlijk nog nooit gezien behalve dan mijn studieadviseur en de mensen die dan die presentatie hebben gegeven. Ik zou ook niet weten waar ze zitten.

Onderzoeker: Je zou ook niet weten waar ze zitten?

Respondent: Ja ik denk dat de rode balie..... erbij zit. Maar.. ik weet het niet zeker.

Onderzoeker: Dus dat is je niet helemaal duidelijk?

Respondent: Nee ik zou niet weten wie daar eigenlijk achter zitten.

Onderzoeker: Dus als ik kijk naar informatiebehoeften dan zou je daar bijvoorbeeld wel beter over geïnformeerd willen worden?

Respondent: Ja waar ik heen zou kunnen gaan. Want ik heb ook wel een keer gehad dat ik echt heel erg boos was op hun. Want ik vraag elke keer opnieuw een tentamen en een laptop aan en ik moet elke keer opnieuw aangeven dat ik dyslectisch ben, en dat heb ik mijn hele leven dus ik vind het een beetje stom dat ik dat elke keer moet aangeven. Maar oké dan denk ik dan doe ik dat. En ik wil dus graag een laptop, en toen had ik zwart op wit dat ik een laptop zou krijgen bij die twee tentamens, en die zouden dan in de spiegel plaatsvinden, want we zitten elke keer ergens anders omdat we langer de tijd hebben. En met een laptop zit ik vaak ook nog alleen omdat anders mensen op mijn scherm mee kunnen kijken wat ik opschrijf. Ja prima, vind ik eigenlijk ook wel fijn, dan is het tenminste lekker rustig en heb ik lekker de tijd. Uhm, maar er is altijd heisa. Die laptop is er bijna nooit en dan moet ik

eerst, ik kom al vaker een kwartier tot een half uur eerder omdat ik al weet dat die laptop er gewoon niet zal zijn. Dus dan weet ik dat ik eerst nog een half uur moet zoeken naar iemand die wat mij gelooft dat ik een laptop mag gebruiken en dan moet ik nog iemand zoeken die een laptop voor me kan fixen waarop ik niet op internet kan maar wel een usb aansluiting heeft zodat ik mijn tentamen gewoon kan inleveren. Dus toen was ik een beetje boos geworden en toen heb ik na dat tentamen teruggemaild dat ik daar telkens mee zat, en dat ik wel gewoon zwart op wit heb dat die laptop er zou zijn. En toen heb ik gemaild dat hij er weer niet was en dat ik er een beetje klaar mee was en dat ik weer een tentamen had over twee weken en dat ik hoopte dat hij er dan wel zou zijn. Nou toen was hij er wel maar ik heb nooit antwoord gekregen op dat mailtje. Maar dat is al lang geleden want ik heb ook een jaar studievertraging dus en een jaar geen tentamens meer gedaan.

Onderzoeker: Ja maar dat geeft niet, het is wel goed dat je het verteld.

Respondent: Haha oké! Ik kan me er ook echt nog over opwinden want het is echt heel vervelend! Dan heb je goed geleerd en dan kom je eindelijk bij het tentamen en dan ben je er klaar voor en dan kun je gewoon niet beginnen en dan moet je eerst nog een half uur dingen regelen. En die man zit vaak, een man of een vrouw en die deelt de tentamens uit, aan de mensen die een uur extra hebben en die krijgen dan apart een envelop en schrijven hun naam op, en inmiddels kennen die mijn naam al! En die wisten dat ik die laptop mocht hebben dus die zeiden gelijk van regel maar een laptop of we proberen ergens een laptop voor je te regelen. Maar als er weer een andere man zit moet ik weer eerst aan die uit gaan leggen dat ik het tentamen met een laptop mag gebruiken. Dat is echt zo om gek van te worden. Dan begin je dus al helemaal opgefokt aan je tentamen zeg maar omdat je weer zo geïrriteerd bent dat het er niet is, terwijl je het gewoon aangeeft van te voren en ze ook zeggen dat het er is.

Onderzoeker: Ja, wat voor gevoel krijg je daar verder dan bij?

Respondent: Een heel kut gevoel dus! Het is echt irritant want je wilt gewoon rustig beginnen aan je tentamen, en je hebt goed geleerd. Maar als je dan eerst nog een half uur moet stressen en weet ik wat allemaal dat je je laptop mag krijgen, en die meneer zegt dan gelukkig wel dat ik er een kwartiertje langer over mag doen, maar nog, je bent niet meer helemaal relaxt als je van je fiets af komt en je gaat beginnen. Dus dat is wel heel storend eigenlijk.

Onderzoeker: Heeft dit incident nog invloed gehad op de manier waarop je nu tegen studentenbegeleiding aankijkt?

Respondent: Ja, want ik schrijf nu alles héél duidelijk op in een e-mailtje en ik ga niet meer heel makkelijk doen als ik ze zou zien überhaupt. Ik zou dan echt een duidelijk mailtje willen nu, en ik vraag er ook extra naar, van je laptop komt er en je hebt daar en daar tentamen van. Oké, is het echt zo? Zodat ik nog een keer zwart op wit heb dat het er zal zijn. Of er staat weer dat ik het in Spiegel 3 heb en ik weet dat ik eigenlijk alleen moet zitten, dat ik dan mail van klopt dit wel? Gewoon om nog een keer te checken of ze er wel echt over nagedacht hebben of dat ik gewoon een random e-mailtje krijg wat iedereen krijgt die dyslexie heeft en een uur langer over mag doen over zijn tentamen. Dus het is nu niet meer zo dat ik ze echt op hun woord vertrouw zeg maar van wat er gaat gebeuren. Ik vraag het nu altijd eerst even na zeg maar.

Onderzoeker: Dus het vertrouwen is een beetje weg?

Respondent: Ja daarin wel ja.

Onderzoeker: Je bent dus ook duidelijk anders met ze gaan communiceren na dat incident?

Respondent: Ja, want eerst vond ik het gewoon prima en nam ik aan wat ze zeggen en dan zie ik het wel. Maar nu, nee, nu ga ik eerst nog een keer checken.

Onderzoeker: Zijn zij daarop ook anders met jou gaan communiceren?

Respondent: Nou, daarna viel het wel mee. Ik had toen dat boos mailtje getypt en toen had ik nooit antwoord gekregen maar bij de volgende inschrijving van mijn tentamens had ik dat er wel weer onder geplakt. Zodat ze zouden zien van misschien oh we hebben nog niet gereageerd, laten we maar even reageren. Of oh nou, ze is wel een beetje boos, dus laten we het nu maar goed doen. Ik heb geen extra reactie gehad, alleen maar van je hebt daar en daar tentamen en je laptop zal aanwezig zijn. Nou en toen was het wel goed gedaan. En die keren daarna heb ik nooit meer van die ene vrouw antwoord gekregen. Maar ik weet ook niet precies wie dat nou is. Of dat nou van CTW iemand is van bureau onderwijszaken of dat dat nou iemand is van studentenbegeleiding. Maar volgens mij... gewoon van ons tentamenbureau. Uuh, maar dat BOZ is ook nooit open, is altijd gesloten.

Onderzoeker: Dus je hebt eigenlijk ook helemaal geen idee met wie je allemaal...

Respondent: Nee ik heb geen idee! Ik weet ook niet waar ze allemaal zitten, anders was ik allang een keer langsgelopen.

Onderzoeker: Ze zijn voor jou dus heel moeilijk te bereiken, omdat je niet weet wie erachter zit en waar je wie moet vinden?

Respondent: Naja ik hoef ze natuurlijk niet heel veel te bereiken maar in dat soort gevallen zou ik soms inderdaad wel fijn vinden om te zien wie het was of even een beetje praten want dat is wat makkelijker. Maar vaak zitten ze dan inderdaad, volgens mij zitten zij bij bureau onderwijszaken maar... die zijn sinds kort weg bij CTW of samengevoegd van heel CTW bij elkaar. Die zitten in een kantoortje en die zijn alleen van 10 tot 12, alleen op woensdag open of zo. Maar ja, dan denk ik, ik weet niet wanneer ik dat moet doen, dan heb ik college dus dan ja... wordt het wel wat moeilijker.

Onderzoeker: Heb je door dit incident wat je benoemde meer of minder moeite gekregen om de begeleiding van studentenbegeleiding te accepteren?

Respondent: Uuh.. Ja. Nou op zich niet meer moeite. Het is alleen soms even goed checken inderdaad of het wel werkelijk is wat ze zeggen. Of dat het werkelijk gaat gebeuren. Maar als ik nog iets anders nodig zou hebben, vergrote tentamens of een programma of zo, dan zou ik ze denk ik wel gewoon op nieuw mailen denk ik. Halluwel ik dan niet precies weet waar ik dan heen moet mailen, ik weet het eigenlijk alleen voor tentamens. Als ik voor tentamens iets moet hebben dan weet ik het wel. Dat staat gewoon steeds in de e-mail die we eens in de zoveel tijd krijgen. Die bewaar ik altijd heel goed. Maar als ik bijvoorbeeld zo'n programma's, Kurzweil of iets dergelijks, dat staat geloof ik wel op de ITCS site, en dan kan ik dat gewoon downloaden. Maar als ik daar hulp bij nodig zou hebben, of bij het gebruik ervan, dan zou ik echt nog even goed moeten zoeken waar ik überhaupt dan heen moet.

Onderzoeker: Dus het is heel erg onduidelijk voor jou voor wat je waar moet zijn en bij wie?

Respondent: Ja beetje wel ja. Ik weet alleen inderdaad via een digitaal e-mailadres van het tentamenbureau of zo iets..

Onderzoeker: Even nogmaals voor de duidelijkheid, je bent dus nooit echt bij iemand van studentenbegeleiding op kantoor geweest om je problemen te bespreken?

Respondent: Nee, alleen bij de studieadviseur.

Onderzoeker: Nee oké, dan heb ik dat duidelijk. Heb je nog meer incidenten waar je zo aan moet denken?

Respondent: Ja, voor die ene keer dat ik heel boos ben geworden was er ook echt al een paar keer dan mijn laptop er niet was. En een keer dat mijn tentamen er helemaal niet was, dat ze niet wisten dat ik verleningen nodig had. En een keer was ik het vergeten, want je moet je dus twee keer aanmelden, een keer bij de gewone tentamenbureau, of uuh, via Osiris dus nu, en een keer dan moet je nog je inschrijving op nieuw insturen dat je dus nog steeds dyslectisch bent en nog steeds verlening wilt. En dat ben ik dus een keer vergeten, en toen kwam ik daar twee dagen te laat achter. En toen sloot die inschrijving voor de functiebeperking ook nog eens veel eerder dan de gewone inschrijving van de tentamens. Dus toen mocht ik niet meer met verlening en dat vond ik toen wel echt een beetje lullig want ja, het is niet dat het binnen nu en een maand over is, ik heb het mijn hele leven en ik moet het elke keer opnieuw allemaal bij jullie aanvragen en aangeven. Nu is dat wel gelijk getrokken, dat de inschrijving met de aanvraag voor de functiebeperking gelijk is getrokken met de deadline voor de inschrijving van de normale tentamens. Nu moet je alleen niet vergeten dat je het twee keer moet sturen, maar dat komt wel goed.

Onderzoeker: Ja, oké. Toen je net bij studentenbegeleiding kwam, dus je had net die informatielunch gehad, waren er toen nog momenten, aan het begin van het melden van je functiebeperking en je ging kijken naar wat voor voorzieningen er mogelijk waren voor jou, dat je vond dat de communicatie beter kon, of juist heel sterk was?

Respondent: Nee in het begin was het volgens mij wel prima. Via de studieadviseur ben ik toen daar terecht gekomen bij die presentatie, en die was wel duidelijk. Toen hebben ze ook gezegd waar je dan heen moest om bepaalde dingen aan te vragen. Heel veel dingen worden dan ook per opleiding geregeld dus toen kwam ik uiteindelijk wel weer bij de studieadviseur terecht. Maar dan wist ik in ieder geval wat er allemaal mogelijk was.

Onderzoeker: Oké, dus toen was voor jou wel duidelijk waar je je moest melden?

Respondent: Ja ik denk het wel….

Onderzoeker: Hadden ze je nog ergens anders in kunnen informeren?

Respondent: Nee ik denk dat het wel duidelijk is geweest. Voor mij is het wel al lang geleden en ik merk wel dat ik er niet meer alles van weet zeg maar.

Onderzoeker: Oké, dus er is niks speciaals blijven hangen?

Respondent: Ja het is al drie en een half jaar terug dus… Nee, voor mij is alleen blijven hangen wat voor mij nodig was. Dus dat ik die tentamentijd kon verlengen en dat ik eventueel een laptop kon gebruiken als dat nodig was. En dat heb ik toen inderdaad ook aangevraagd.

Onderzoeker: Oké. Dan zou ik het nu graag over drempels willen hebben je die eventueel hebt ervaren.

Respondent: Oké.

Onderzoeker: Heb je er moeite mee gehad dat je studieadviseur je naar studentenbegeleiding heeft doorverwezen?

Respondent: Nee, ik vond het wel logisch eigenlijk. Dan doen ze alles wel centraal tenminste. Het was ook echt een maand nadat de studie was begonnen dus dan zijn ze er ook wel op tijd bij. Dat vond ik toen echt een heel goed punt dat ze meteen alles oppakte en meteen iedereen die dyslectisch was even bij elkaar zette en iedereen even een algemeen verhaaltje gaven over wat er allemaal voor voorzieningen zijn en dat je daarna kon gebruiken wat je gewoon zelf nodig had. Dat vond ik toen wel handig.

Onderzoeker: Dus het scheelde wel voor jou dat het redelijk vrijblijvend was?

Respondent: Ja inderdaad. Het ging heel snel, het was gewoon lekker op tijd voor je eerste tentamens. Maar wel in een periode dat je er zelf eindelijk aan toe was om je daarmee bezig te gaan houden en alles een lekker te gaan uitzoeken, zo in die eerste paar maanden van je studie, en dan was het er al dus dat was toen wel heel fijn.

Onderzoeker: Dus je vond het prettig omdat je er echt iets aan hebt gehad maar ze je nergens toe dwongen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je moeite gehad met begeleiding die je kreeg? Of heb je alles alleen als heel prettig ervaren?

Respondent: Naja, inderdaad die presentatie en de studieadviseur vond ik inderdaad wel heel prettig, maar hoe het in het verleden omtrent laptops en tentamens ging dat was dan wel echt niet zo fijn.

Onderzoeker: Heeft dat ook je kijk op studentenbegeleiding een beetje veranderd?

Respondent: Ja. Vooral op het opzicht van tentamens. Ik bedoel als ik iemand anders zou moeten aanraden die dyslexie heeft dan zou ik zeker zeggen je moet daar even langs om je voorzieningen te regelen, of aan je studieadviseur vragen waar je dat moet regelen want zo heb ik het gedaan. Maar dan zou ik zeker even proberen om te kijken wat je zelf nodig hebt als je dyslectisch bent, en het ook zeker wel aanraden om te doen. Maar ik zou er wel bijzeggen dat als je tentamens hebt, en je wilt iets gebruiken, wees dan wel goed voorbereid of het er allemaal wel is, en of het er ook wel op tijd is.

Onderzoeker: Waarom zou je het precies aanraden?

Respondent: Als je dyslectisch bent heb je gewoon wat meer tijd nodig, of tenminste als je dat zelf fijn vind. En je komt ook echt tijd te kort bij je tentamens, als is het alleen maar om je stukken te lezen of om je antwoorden nog een keer door te lezen. Je bent gewoon wat vrijer. En een laptop helpt mij heel erg om de zinnen goed op te schrijven. Ik weet vaak het antwoord wel maar ik krijg het eigenlijk nooit goed op papier in een keer. Dus met een laptop kan ik heel makkelijk nog even terug lezen of ergens nog een woordje tussen moet of achter een zin toch nog iets achter moet. Dus dat zou ik wel aanraden om even te kijken wat je nodig hebt of wat je altijd hebt gehad op de middelbare school. Het geeft net wat meer rust.

Onderzoeker: Het maakt het allemaal net wat makkelijker?

Respondent: Ja inderdaad. Als ik het zo doe dan heb ik wel het idee dat ik met schrijf- en leestentamens zeg maar mee kom met de rest. Rekenen of zo heb ik nooit moeite mee gehad dus dat kan ik ook wel in de tijd dat andere het doen. Heel soms heb ik wel een keer verlening gehad bij een mechanicatentamen of zo, weet ik niet meer, maar toen dacht ik toch wel van ja.. Dat is toch een beetje onaardig, of oneerlijk als ik nu verlening krijg voor mijn rekententamen terwijl andere mensen dat niet krijgen. Maar bij schrijf- en leestentamens, waarbij je echt een stukje tekst moet lezen of hele lange antwoorden moet schrijven dan denk ik van dan heb ik die tijd ook wel echt nodig.

Onderzoeker: Het haalt de druk er een beetje van af?

Respondent: Ja inderdaad. Je hebt gewoon even wat meer tijd. Ook bij andere tentamens, tenminste ik heb een keer dus in die grote sportzaal gezeten, en dan zie je gewoon mensen al heel vroeg weg gaan die al wel klaar zijn, tenminste naar mijn idee dan. Dan denk ik wel zo snel had ik nooit klaar kunnen zijn. Dus dan vind ik het wel heel fijn dat ik met dat uur extra ook die gelegenheid heb om iets eerder te vertrekken omdat ik gewoon echt al klaar ben en alles al heb gedaan.

Onderzoeker: Maakt je dat ook een beetje onzeker als je tussen anderen zit die die problemen niet hebben en die tentamens wel gewoon allemaal heel snel af hebben?

Respondent: Uuuh.. Ja soms wel. Maar dan probeer ik gewoon te denken ik neem mijn eigen tijd en dat is ook niet zo heel erg. Soms denk ik wel van het is wel leuk om daarna met zijn allen nog even wat te gaan doen, maar nu denk ik wel gewoon van dan wachten ze maar even. Dus nee.. ik heb er niet heel veel last van. Het is wel dat ik denk zij kunnen het wél binnen de tijd en hebben nog even tijd om het door te kijken en dan staan ze op en dan gaan ze weg. Maar als ik dat uur extra heb dan kan ik dat ook.

Onderzoeker: Dus je hebt wel de bevestiging dat het voor jou heel fijn is om…

Respondent: Dat uur extra te hebben ja. En om die laptop te hebben. Dat vind ik gewoon.. ja dat is wel echt fijn. Het is niet dat dat ergens mee helpt, maar het haalt die druk er een beetje af en dat ik gewoon lekker de tijd heb alles goed op te schrijven.

Onderzoeker: Had je voordat je bij studentenbegeleiding, en heb je nu een duidelijk beeld van waarvoor je precies allemaal bij studentenbegeleiding terecht kon en kunt?

Respondent: Nee. Niet echt. Ja alleen toen voor die presentatie die ik toen gehad heb. Maar verder.

Onderzoeker: Verder heb je geen idee?

Respondent: Nee verder heb ik geen idee. Ik zou ook echt niet weten waar het is. Maar ik heb het ook nooit opgezocht. Dus dat is misschien ook een beetje… Ik heb het gewoon niet nodig gehad en dus heb ik het ook niet opgezocht dus.

Onderzoeker: Als je het wel nodig zou hebben gehad, had je het dan wel opgezocht?

Respondent: Ja….. ik denk het wel. Als ik nog iets anders nodig had gehad. Soms hoor ik wel eens van die studenten over zo'n studentenpsycholoog. Ja als ik zoiets nodig zou hebben dan zou ik wel inderdaad eerst even op internet kijken. Ik weet dat er eentje zit inderdaad op de campus of hier op de universiteit. Nou dan zou ik daar op internet even zoeken naar hoe dat zit en misschien ook even aan iemand anders vragen van hoe die dat gedaan heeft. Maar nu heb ik dat niet nodig dus, ik weet het ook niet.

Onderzoeker: Zouden ze je daar misschien niet anders in kunnen informeren? Misschien meer proactief?

Respondent: (Twijfelachtig stilte) Nee… Nee misschien alleen als ze nieuwe dingen hebben voor dyslexie of iets zeg maar. Dat ze andere faciliteiten of voorzieningen hebben of andere regels. Op zich regels omtrent tentamens voor mensen met een functiebeperking dat wordt steeds wel goed gemaild.. Dus. Nee op zich als ik nu deze voorzieningen heb dan ben ik niet anders dan andere mensen dus dan denk ik van ja. Als andere mensen het kunnen vinden als ze het nodig hebben dan kan ik het ook vinden.

Onderzoeker: Denk je niet dat ze misschien voorzieningen hebben die jou nog verder zouden kunnen helpen waarvan je nu dus niet weet dat ze er wel zijn?

Respondent: Nee dat is waar. Ja maar ik weet niet goed hoe.. Ja dan zouden ze misschien een e-mailtje moeten sturen of weer zo'n bijeenkomst.. zoiets.

Onderzoeker: Wat zou je ervan vinden als ze bijvoorbeeld brochures zouden uitdelen op die informatielunch? Zodat je nog eens precies kunt nalezen wat voor voorzieningen en wat voor begeleiding dat zij bieden?

Respondent: Uhm.. Ja.. Dat is op zich wel een goed idee. Ik weet niet zeker of ze dat toen ook niet hebben gedaan. Volgens mij.. Ik heb wel iets meegekregen denk ik. Maar dat is al zo lang geleden dat ik het nu niet meer weet. Dus dan zouden ze het nu gewoon opnieuw nog een keer moeten sturen van goh, ben jij erin geïnteresseerd of zo dan kun je… Ja dat zou misschien nog wel een idee zijn inderdaad.

Onderzoeker: Dus dat ze je later in je opleiding ook nog een keer informeren door middel van een brochure of een informatielunch?

Respondent: Ja, later nog een keer een update van wat er allemaal mogelijk is.

Onderzoeker: En hoe zou je die update het liefste hebben?

Respondent: Ja ik denk dat ze het beste via mail kunnen aangeven dat het er is. Dat ze even kort aangeven wat er is en dan als je meer informatie wilt dat je kunt terugmailen dat ze je een brochure terug sturen. Want van een scherm lezen dat gaat toch wat moeilijker. Dat vind ik niet zo fijn.

Onderzoeker: Heb je ooit gehad dat je bepaalde informatie nodig hebt gehad de afgelopen jaren, maar dat je deze informatie niet goed kon vinden?

Respondent: Ja nou.. Als ik me moet inschrijven voor de tentamens dan moet ik wel altijd even dat mailtje terugzoeken van wat ik dan laatst een keer heb gehad, of afgelopen jaar een keer heb gehad. Ik denk dat als ik dat mailtje per ongeluk een keer weggooi dat ik wel een probleem heb, omdat ik niet weet waar ik heen moet sturen dat ik een laptop mag. Ik zou dan ook niet weten waar ik moet beginnen eigenlijk. Misschien bij de studieadviseur even vragen.. Maar ook dat ik überhaupt niet weet waar ze zitten en zo. Dat is misschien wel.. Of ja dat is in ieder geval wel iets dat eigenlijk niet zo goed is denk ik.

Onderzoeker: Hoe zouden ze dat denk je het beste kunnen oplossen?

Respondent: Ja, door misschien toch een keer eerst een persoonlijk gesprek te hebben. Met wat je nodig hebt en waarom je het nodig hebt. Dat je gewoon weet waar ze zitten en dat dan misschien niet per opleiding is maar dat je weet dat dat bij studentenbegeleiding is.

Onderzoeker: Dus echt met elke persoon met een functiebeperking een afspraak te maken in zijn of haar eerste jaar?

Respondent: Ja in je eerste jaar denk ik, zodat je gewoon weet waar je terecht kunt. Want met je studieadviseur, tenminste daar hebben wij ook gewoon in ons eerste jaar een afspraak mee gehad om te kijken hoe het gaat met de studie en naja.. dat soort dingen. En dan weet je wel waar ze zitten, welk kantoortje je binnen kunt lopen, en wie het is zeg maar qua gezicht. Dan kun je er ook even wat makkelijker naar toe stappen dan dat je iemand e-mailt dat ik dat nodig heb. En dat ik dan boos ben op diegene en er ook niks op terugkrijg en dat zij denken van zoek het maar uit. Dus dat is misschien wel wat handiger.

Onderzoeker: Je zegt, naar íemand e-mail. Mis je de persoonlijke band met studentenbegeleiding?

Respondent: Ja wat dat betreft wel. Want dan denk ik van ja, ik heb dit nu al zo vaak aangevraagd dat ik die laptop wil bijvoorbeeld en.. Ja ik weet dus ook niet zo goed of dat dan bij studentenbegeleiding ligt of bij het tentamenbureau van mijn eigen opleiding of faculteit. Maar dan denk ik wel ben ik dan een van de zovelen die daar om vraagt? Maar er zijn ook nooit zo heel veel laptops te zien.. Er zijn nooit meer dan drie mensen of zo als ik tentamen maak die dat gebruiken. Dus ik denk, het kan nooit veel zijn, dus. Dat ze er zo mee omgaan.. Ja dat is inderdaad wel een beetje onpersoonlijk, als ik nog geen idee heb met wie ik mail.

Onderzoeker: Oké, dus wat het contact betreft voel je wel een soort van drempel? Als je problemen hebt zou je niet zo gauw als eerste mee naar studentenbegeleiding gaan? Je zou het liefst eerst naar je studieadviseur gaan ofzo?

Respondent: Ja. Ja zeker. Ja want ik ken die mensen helemaal niet en mijn studieadviseur dan wel beter en die is echt onmogelijk goed met namen en die kent elke student bij naam, echt bizar, maar oké. Maar dat vind ik dus sowieso wel een heel groot pluspunt. En zo extreem hoeven ze het bij studentenbegeleiding ook echt niet te doen want die heb je ook gewoon veel minder nodig. Maar uiteindelijk, met dat gezeur en die tentamens en alles erom heen, had ik wel een band met die mensen die daar de tentamens staan uit te delen en zo en bij wie je je tentamen haal en je tentamen

ook weer inlevert dan met die mensen bij wie ik überhaupt een laptop en dat soort dingen allemaal had moeten regelen. Want zij hebben toen uiteindelijk allemaal nummers voor mij gebeld om te vragen of ik ergens een laptop zou kunnen komen halen. En vragen waarom het niets is geregeld, dat wisten en deden zij allemaal en niet die studentenbegeleiding. Of het tentamenbureau..

Onderzoeker: Denk je dat het tentamenbureau van je opleiding en studentenbegeleiding nauw samenwerken?

Respondent: Nee geen idee.

Onderzoeker: Je weet ook niet of het misschien een deel is van...

Respondent: Nee ik weet het echt niet.

Onderzoeker: Je hebt niet echt een duidelijk beeld van wie nou precies jouw voorzieningen regelt en zo?

Respondent: Nee. Misschien is dat ook wel het probleem allemaal, dat het bij verschillende mensen ligt. Dat ik misschien de ene de schuld geef terwijl iemand anders het regelt. Maar dat is mij niet duidelijk. Dan lijkt het alsof het tentamenbureau het doet.. of..

Onderzoeker: Dus daar zou je ook beter over geïnformeerd willen worden, wie nou precies wat voor jou regelt?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zodat als je dan een probleem hebt, dat je ook duidelijk weet bij wie je zijn moet?

Respondent: Ja inderdaad, en waar ik precies moet wezen en zo ja.

Onderzoeker: Heb je ooit misschien ook behoefte gehad aan informatie, of heb je de behoefte aan informatie over studievertraging?

Respondent: Ja, nou, ik heb er inderdaad wel een keer geprobeerd informatie over op te zoeken, want ik dacht dat er een jaar extra stufi was voor mensen met dyslexie. En dat vond ik altijd een heel vaag gebied en ik heb altijd geprobeerd op internet te zoeken bij DUO en daar bleek inderdaad dat dat zou kunnen maar dan moest je via je opleiding of via studentenbegeleiding, en daar ben ik toen een keer geen geweest. Want ik hoorde dat heel veel mensen dat in hun eerste jaar aanvroegen en dat ze dan een jaar extra stufi kregen. En toen dacht ik van ja oké, dan wil ik dat ook toen. En toen zeiden zij van nee dat kan niet en dat mag nog niet. Je moet eerst aantonen dat je vertraging hebt. Toen ben ik er later nog een keer heen geweest en toen zeiden ze dat ik wel al mijn vakken in een keer had gehaald dus ik had ook geen vertraging. Dus toen zeiden ze nee dat kun je nu niet doen, dat kan alleen als je vertraging hebt, dus je bent nu eigenlijk te goed bezig om dat extra jaar stufi aan te vragen. Dus hallo, waarom kunnen al die andere mensen zonder studievertraging wel dat jaar extra studiefinanciering in hun eerste jaar krijgen? Dus dat is me nooit echt duidelijk geworden. Ja ze hebben toen wel uitgelegd dat dat helemaal niet kan en dat dat pas kan als je echt vertraging hebt opgelopen. Maar in je eerste jaar kun je ook nog niet echt zo veel vertraging hebben opgelopen.

Onderzoeker: Dus het was voor jou heel onduidelijk wanneer je daar nu precies voor in aanmerking kwam?

Respondent: Ja inderdaad. Ik ben toen wel op gesprek geweest en toen zeiden ze wel van je hebt er geen recht op. Dus naja oké prima. Ik zit er niet heel erg mee. Ik loop op zich die vertraging ook niet op door dyslexie, ik heb nu wel een jaar vertraging maar dat is door bestuur dus dat is wat anders, en het zou ook niet helemaal eerlijk zijn als ik dat jaar wel had gekregen. Maar dan denk ik wel hoe kan het nu zo zijn dat andere mensen dat wel krijgen? Gelijk vanaf hun eerste jaar al. Dus.. Naja, dat is een beetje waardeloos. Die scheiding en waarom zij er wel recht tot hebben en ik niet. Dat weet ik niet. Geen idee.

Onderzoeker: Ja. En weet je nog bij wie je daarvoor op gesprek bent geweest?

Respondent: Nee, maar het was ergens in de Bastille. Dus, ik denk dat het wel via de rode balie was. Daar was een mevrouw.

Onderzoeker: Kun je vertellen wat de rode balie precies is?

Respondent: Ja.. uuh.. Ik had op internet gezien dat als je vragen had over studiefinanciering dat je daar, als je een functiebeperking had, dat je daar dan terecht kon met je aanvraag.

Onderzoeker: Maar je weet niet precies welke organisatie achter de rode balie zit?

Respondent: Nee. Studentenbegeleiding waarschijnlijk dan, hahaha. Maar ik heb geen idee.

Onderzoeker: Eigenlijk weet je het niet?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Even terug naar de informatiebehoeften. Je hebt dus wel behoefte of behoefte gehad aan informatie over studievertraging en studiefinanciering?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Hoe hadden ze je beter kunnen informeren hierin?

Respondent: Ja door misschien ook een informatielunch met criteria en waar je dat kunt aanvragen en hoe dat precies zit met die regels, van waarom de ene wel en de andere niet wordt toegekend.

Onderzoeker: En als je er zelf actief naar op zoek zou zijn geweest?

Respondent: Ja dan had ik inderdaad wel een deel gevonden. Uiteindelijk ben ik dan nu met die vrouw gaan praten in de Bastille die zei dat het niet kon, en toen dacht ik ja waarom niet? Ja omdat je geen vertraging hebt. Oké, prima.

Onderzoeker: Heb je bij het gesprek dus wel genoeg informatie gekregen?

Respondent: Ja uiteindelijk wel, maar uiteindelijk heb ik dus wel genoeg informatie gekregen om te weten dat ik het dus niet zou krijgen, maar ik vind het wel nog altijd een beetje vreemd waarom andere het wel gekregen hebben die het gewoon in hun eerste jaar hebben aangevraagd.

Onderzoeker: Dus de criteria zijn voor jou nog altijd niet duidelijk?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: En die zou je wel willen weten?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Heb je misschien behoefte, of heb je behoefte gehad aan BSA en/of de harde knip?

Respondent: Uuh. Ja harde knip wel. Uuh.. BSA. Ja als het goed is ben ik daar al voorbij dus dat hoeft niet per se meer. Maar harde knip is wel handig want daar zit ik nu precies mee. Hoe dat zit. Als het goed is heb ik daar nu geen problemen mee. Maar als ik hoor dat iemand zegt van ooh ik ga dan en dan nog een vak afronden, en daarna met mijn master beginnen dan zou ik echt niet weten wanneer je nu wel of niet al mag beginnen, zeg maar. Dus dat weet ik niet, daar weet ik niet zo veel over.

Onderzoeker: Dus daar zou je ook wel informatie over willen?

Respondent: Ja. Heb ik wel vragen over ja.

Onderzoeker: Hoe zou je die informatie het liefste willen hebben?

Respondent: Misschien met kort mailtje of zo met al die onderwijsveranderingen, die kun je hier vinden of zo. Dat je erop kunt klikken en dan gewoon goed uitgelegd. Qua inhoud.

Onderzoeker: Dus een mailtje met links voor de onderwerpen voor als je er meer van wilt weten?

Respondent: Ja. Als je meer wilt weten kijk daar en daar. En dan ook weer met de criteria van wanneer iets wel geldt en wanneer niet.

Onderzoeker: Zou je graag informatie willen hebben, of heb je dat gewild, over studievaardigheden? Dus voorzieningen met betrekking tot het plannen, of samenwerken, werken in groepjes enzovoorts. Zou je graag informatie willen hebben hoe dat ze je daar mee kunnen helpen?

Respondent: Ja op zich zou dat wel leuk zijn ja. Op de opleiding werken we wel veel in groepjes en krijgen we ook wel feedback, en hoe je moet vergaderen en hoe je in groepjes moet werken, en hoe geef je elkaar feedback. Dat hebben we allemaal wel al gehad, en ook wat zijn elkaars sterke en zwakke punten. Nou dan komt als een van de eerste zwakke punten de dyslexie naar boven en dan geven anderen hierbij wel ook aan hoe zij jou hierbij zouden kunnen helpen en wat je wel heel goed kan. En dat vind ik wel een voordeel van onze opleiding, dat het op die manier dus wel er goed in terugkomt. Dat ik dus wel telkens tegen mijn groepsgenoten kan zeggen van ja, ik ga op het laatst niet de tekst nalezen op spelfouten of zo. Ik kan wel kijken of het een goed lopende tekst is of zo dat kan ik wel, maar spelfouten zal je toch echt zelf moeten doen of op een andere manier moeten doen. Dus, en dat weten ze ook, dus dan houden ze daar, of kun je daar rekening mee houden. Ik heb wel een keer ook naar aanleiding van die presentatie, ben ik toen ook nog een keer uitgenodigd voor een cursus snellezen en brain training of zo. En daar ben ik toen ook heen geweest. Dus dat vond ik wel nuttig, hoe kun je nou snel een tekst doorlezen. En een mindmap maken en dat soort dingen dus, ja.

Onderzoeker: Dat vond je ook wel erg nuttig?

Respondent: Ja dat was wel nuttig ja. En dat was toen ook open voor niet-dyslecten uiteindelijk. Zeg maar, dyslecten hadden voorrang, en dan mensen die ook interesse hadden die mochten ook mee en konden ook meedoen. Dus dat was wel leuk want dan kon je gewoon met je vrienden meegaan, of

met huisgenoten was ik toen, met twee huisgenoten. Die vonden het ook allebei hartstikke leuk. Dan ben je ook niet alleen in een groep met mensen die je niet kent of zo dus dat was ook wel leuk, dat je mensen mee kon nemen.

Onderzoeker: Dus daar heb je echt een leuk groepsuitje van gemaakt?

Respondent: Hahahaha ja!

Onderzoeker: Wat ik uit jouw verhaal begrijp, en als het niet goed is dan moet je me verbeteren, is dat wanneer er nieuwe voorzieningen of er zijn nieuwe regelingen, dat je het fijn vind als je daar via de mail van op de hoogte wordt gesteld?

Respondent: Ja ik denk het wel. Ik denk dat het wel de meest toegankelijke weg is denk ik. En ook vrijblijvend zeg maar. Dat we niet moeten antwoorden.

Onderzoeker: Dus ze moeten je niet gaan pushen?

Respondent: Nee. Dat lijkt me niet zo handig. Maar het mailtje moet wel duidelijk zijn dat het daar over gaat. Want ik krijg ook wel eens zo'n nieuwsbrief van de UT en dan staat er ergens tussen als die kopjes misschien wel iets over studentenbegeleiding, maar dat is soms nog wel eens moeilijk filteren. Want dan lees je de eerste paar door en dan denk je daar staat verder niks interessant voor mij bij of tussen. Dus beter dan er misschien echt apart iets instaat voor studentenbegeleiding of zo, met functiebeperkingen of dyslexie of.. dat er wel iets omtrent die onderwerpen is.

Onderzoeker: Dus misschien een aparte nieuwsbrief speciaal voor studenten met een functiebeperking?

Respondent: Ja, dat is misschien wel een goed idee.

Onderzoeker: Zou je misschien ook informatie willen hebben over de doorstroom naar je master?

Respondent: Met een functiebeperking bedoel je?

Onderzoeker: Ja.

Respondent: Nou, is wel handig. Ik ga als het goed is na de vakantie, de zomervakantie aan een master beginnen dus. Ik heb eigenlijk geen idee of ik dan dingen opnieuw moet regelen of dat dat dan hetzelfde is. Ik zit nu natuurlijk bij bachelor civiele techniek, en dan.. master.. Ja dat weet ik eigenlijk niet. Dat is misschien wel handig.. Nooit over nagedacht eigenlijk.

Onderzoeker: Hoe denk je dat je daar het beste in geïnformeerd zou kunnen worden?

Respondent: Nou ze hebben nu dus masterlunches en mastervoorlichtingen. Dan zou ik er misschien ook een maken speciaal voor mensen met een functiebeperking. Dat het wel vrijblijvend is, maar dat je wel even langs kunt komen. Of gewoon bij die andere mastervoorlichtingen vertellen op de laatste sheet van goh, heb je een functiebeperking, is alles wel goed geregeld? Kom even langs die en die studieadviseur. Misschien staat dat er nu ook al? Maar dat weet ik eigenlijk niet. Dat dat er gewoon staat. Maak even een afspraak of zo. Dat er wel staat dat je contact kunt zoeken.

Onderzoeker: Dus dat je op je gewone mastervoorlichting er ook nog een keer op geattendeerd wordt dat je met je functiebeperking nog even…

Respondent: Ja dat je dat opnieuw moet aangeven, of dat het gewoon doorgaat of ja.. inderdaad. Dat ze dat gewoon even aangeven, heel kort. Op de laatste sheet of zo. Zorg ervoor dat je master goed geregeld is.

Onderzoeker: Oké. Zou je ook behoefte hebben aan informatie over de doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Ja, mag op zich wel. Ik heb geen idee of daar aparte dingen voor zijn voor dyslecten, ik denk het haast niet maar ik weet het niet.

Onderzoeker: Als het er zou zijn dan zou je het wel graag willen weten?

Respondent: Ja, lijkt me handig.

Onderzoeker: En hoe zou je daar dan het liefst in geïnformeerd willen worden?

Respondent: Uuh.. Ja hoeft nu nog niet perse. Gewoon aan het eind van je master, halverwege je master. Misschien ook een mailtje of.. misschien gewoon een mailtje inderdaad. Ook gewoon weer van de studentenbegeleiding dan misschien.. Ze zullen vast ook aparte dingen per studie doen denk ik. Maar van studentenbegeleiding het liefst zon mailtje van wil je meer informatie over de arbeidsmarkt, want dat zal voor veel studies toch hetzelfde zijn, dan inderdaad wil je meer informatie kom gerust een keer langs, of dan hebben we een lezing, wil je erbij zijn dan doe zo en zo. Hoe je dat het beste aan kunt pakken inderdaad.

Onderzoeker: Had je enig idee dat de onderwerpen die ik net noemde, dat dat onderwerpen zijn waar studentenbegeleiding nu al informatie over geeft en dat je je voor meer informatie of problemen met betrekking tot die onderwerpen je kunt melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uhh nee! Nee, ja de meeste dingen wel zoals voorzieningen omtrent de tentamens en zo..

Onderzoeker: Dat zijn er maar twee van wat ik net opnoemde hè? Kijk ik heb hier dit lijstje met de verschillende onderwerpen.

Respondent: Ja… Nee dat wist ik inderdaad niet haha.

Onderzoeker: Als je het wel had geweten, was je dan wel meer op zoek gegaan bij studentenbegeleiding naar informatie over bepaalde onderwerpen?

Respondent: Ja dan was ik misschien toen het fout ging met die laptops en dat soort dingen in ieder geval wel even langs geweest.

Onderzoeker: Maar niet speciaal voor die onderwerpen?

Respondent: Uuhh, nou misschien voor mijn master, en hoe het daar mee is geregeld en zo was ik wel een keer langs geweest. Het is meer dat je eraan denkt. Nu denk ik er zeg maar ook niet aan, als in dan kan ik ook even langsgaan.

Onderzoeker: Zou je nog een reminder willen die je daar wel aan laat denken?

Respondent: Ja, zoiets.

Onderzoeker: Dan zijn we aan het einde van mijn vragen. Heb je zelf nog opmerkingen, of zou je nog dingen kwijt willen met betrekking tot het onderwerp?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Heb je nog vragen aan mij?

Respondent: Nee, ook niet.

Onderzoeker: Als je nog dingen te binnen schieten als je thuis bent of morgen denk je bijvoorbeeld nog ergens aan, dan zou ik het heel fijn vinden als je me dat nog zou willen e-mailen.

Respondent: Prima.

Onderzoeker: Met betrekking tot de informatiebehoeftes en de drempels die je ervaart. Nou, nogmaals, alles wat je me vandaag hebt verteld wordt verwerkt voor een verslag voor studentenbegeleiding. Zij zullen dit verslag gebruiken om hun informatievoorziening te verbeteren. Het gaat hierbij om het direct verbeteren van de inhoud van hun informatievoorziening, en daarbij proberen zij door middel van de informatievoorziening drempels te verlagen die studenten kunnen ervaren. Daarnaast gebruik ik dit onderzoek als mijn bachelor onderzoek, en zal dit verslag dus ook worden gelezen door mijn bachelor begeleider. Alle gegevens zullen wel anoniem worden verwerkt dus zij zullen verder niet kunnen afleiden wat jij mij precies hebt verteld vandaag.

Respondent: Oké, prima.

Onderzoeker: Nou, dit was het dan. Dus als je verder geen vragen meer hebt…

Respondent: Ja toch nog eentje! Studentenbegeleiding hoort dat nou bij de rode balie?

Onderzoeker: Ja studentenbegeleiding is de rode balie.

Respondent: Oké, oké. En hij zit dus in de Bastille.

Onderzoeker: Ja klopt! Nee wacht ze zijn verhuisd. Ze zitten nu in de Vrijhof.

Respondent: Oooh oké. Oké, nou prima.

Onderzoeker: Oh dan wil ik dat nog wel even vragen! Informatie over bijvoorbeeld zo'n verhuizing, denk je dat studentenbegeleiding dat ook proactief zou moeten informeren?

Respondent: Dat ze ergens anders gaan zitten?

Onderzoeker: Ja.

Respondent: Ja dat is misschien wel handig. Op zich zou ik ze uiteindelijk vast wel vinden. Maar de vorige keer dat ik bij de rode balie ben geweest voor de aanvraag van die studiefinanciering was het in de Bastille, dus de volgende keer dat ik weer daarheen zou moeten gaan zou ik automatisch naar de Bastille langs gaan. En dan zou ik daar een rondje lopen en denken.. hier klopt iets niet. Maar

misschien dat als ze echt al die dingen gaan mailen die wat ik nu heb gezegd dat het wel een beetje te veel wordt. Dus dan moeten ze wel een beetje evenwicht vinden in hoe vaak dat ze iets mailen. Ik weet niet of ze kunnen achterhalen dat ze weten in welk jaar en welke periode van je studie zit, maar dat ze de informatie ook een beetje afstemmen op de fase van je studie waarin je zit. In het begin van het jaar bijvoorbeeld een mail van heb je hier aan gedacht en je kunt je hier en hier voor melden. En dan op het eind van het jaar nog een keer met informatie over bijvoorbeeld de doorstroom van de master enzovoorts. Dat je in ieder geval twee keer mailt en dan nog tussendoor als er iets bijzonders is. Twee keer per jaar zou nog wel moeten lukken denk ik. Of ja, moeten lukken. Maar dat het ook voor de studenten niet als te veel op je schouders wordt ervaren en dat het zo meteen de prullenbak ingaat zeg maar.

Onderzoekers: Dus dat het geen spamm wordt?

Respondent: Nee inderdaad want dan zou ik het niet meer lezen.

Onderzoeker: Maar wel het liefste via de mail benaderen? Of zou je nu toch eerder zelf gaan zoeken?

Respondent: Ja als ik wist waarvoor ik studentenbegeleiding allemaal nodig zou kunnen hebben zou ik ook wel zelf zoeken, maar als ik niet weet waar ik ze nodig voor kan hebben dan zou ik er niet naar gaan zoeken.

Respondent 9

Onderzoeker: De eerste vraag is wat voor jou de reden is geweest om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, nou ik heb ik mijn eerste jaar een auto ongeluk gehad en toen gelijker tijd speelde ook al dat ik vage rugklachten had. Dus toen, ik had daarvoor volgens mij ook al een keer een afspraak gehad, maar gewoon zo'n reguliere omdat je als eerstejaars volgens mij toch al gewoon een keer langs moet komen. Daarna heb ik dus eigenlijk wel gewoon intensief contact gehad.

Onderzoeker: Met studentenbegeleiding?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zou je daar misschien wat meer over willen vertellen?

Respondent: Uhm, nou ik heb ik het vierde kwartiel van mijn eerste jaar meteen in de tweede week of zo ben ik van achter aangereden, vrij hard, met de auto. En, ja ik was alleen op dat moment omdat ik wat rugklachten al had en zo aan mijn rug, ik kon het allemaal maar net bolwerken nog met mijn studie. En dat ging toen helemaal niet meer omdat ik toen een paar weken uit de running was. Dus toen met studentenbegeleiding wat contact opgenomen wat de mogelijkheden waren. Of ik eventueel met herkansingen en allemaal dat soort dingen, wat verder de studieplanning was. Toen ben ik ook al naar de decaan geweest, mocht ik studievertraging oplopen. Dan moest je dat ook altijd melden, dus toen ben ik daar ook heen geweest. En uhh, toen heb ik daarna gewoon even een tijdje rustig aangedaan in overleg. In het begin van mijn tweede jaar toen werd er steeds duidelijker wat er überhaupt met mijn rug aan de hand was, wat de andere klachten waren. Dat bleek een reumatische

aandoening te zijn en sindsdien, ja, heb ik gekeken wat de verdere mogelijkheden en planning en alles.

Onderzoeker: Dus jouw specifieke functiebeperking is reuma?

Respondent: Ja en soms ook nog wel klachten van de whiplash.

Onderzoeker: Oké. Dus je kreeg eigenlijk problemen gedurende je studie omdat je bang was dat je studievertraging op liep en daardoor ben je bij studentenbegeleiding terecht gekomen?

Respondent: Ja. Dat is juist.

Onderzoeker: Je bent eigenlijk een paar weken helemaal gestopt met studeren?

Respondent: Ja sowieso één week ben ik gewoon echt thuis geweest en naderhand, we hadden één vak met heel veel practica, zeg maar die probeerde ik dan wel te volgen omdat het ook heel moeilijk is om die dan later nog in te halen met je rooster. Dus dat heb ik toen nog wel gevolgd en de rest heb ik even, van doe maar niet, doe maar je herkansingen want ik moest nog wat herkansingen doen. Doe die er dan maar bij want die heb je al een keer gedaan dus dat is wat makkelijker om nog weer op te pakken.

Onderzoeker: Hoe lang heb je al ongeveer last dan van je functiebeperking?

Respondent: Dat is dan, ja sinds mijn, eerste jaar dus dat is dan, ik ben nu vijfdejaars.

Onderzoeker: Zo'n vier à vijf jaar dan?

Respondent: Ja vier à vijf jaar.

Onderzoeker: Dus dat speelde pas toen je op de universiteit kwam studeren?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Is studentenbegeleiding dan de eerste begeleiding die je hebt gekregen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Je hebt niet van andere organisaties of iets dergelijks nog begeleiding gekregen?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Zou je willen terugdenken aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en studentenbegeleiding misschien heel goed of juist een beetje gebrekkig vond?

Respondent: Eigenlijk gaat het altijd wel heel goed.

Onderzoeker: Altijd gaat het wel heel goed?

Respondent: Ja, ik heb nooit echt problemen gehad. Ik kan zo binnen lopen. Zijn inmiddels wel al een keer gewisseld van studentenbegeleider. Toen heb ik gewoon een afspraak gemaakt en toen wist ik wel dan kan ik mijn verhaal weer vertellen want anders dan kan ik het weer tien keer tegen iedereen gaan vertellen. Maar ze doen het heel goed. Ze weten altijd wat er aan de hand met me is, zijn altijd

heel aardig, zeggen ook altijd als we nog meer kunnen doen dan moet je het meteen zeggen. Dat is alleen een probleem want voor mijn master moet ik ook colleges volgen in Utrecht. En daar wou ik dan ook graag, ik heb dan de mogelijkheid om een bureaustoel tijdens colleges omdat, dat zit wat fijner. En toen heb ik dat geprobeerd te regelen want die zaal was nog slechter dan wat je hier ook maar ergens op de UT vind. En dat heeft wel wat moeite gekost zeg maar. Zeg maar toen was het vak een bijna afgelopen en toen had ik een keer bijna een bureaustoel. Maar dat lag meer aan de organisatie daar.

Onderzoeker: Dat probleem lag meer bij studentenbegeleiding Utrecht?

Respondent: Ja, dat was dan via mastermap en dat moest dan weer landelijk en dat moest dan weer in Utrecht, nee dat moet je weer via mastermap zijn. En mastermap zei nee dan moet je in Utrecht zijn. Dus dat was een beetje.. Uiteindelijk was het wel geregeld maar dat was wel lastig. Dat je op een gegeven moment ook denkt van ja laat maar zitten.

Onderzoeker: Heeft dat incident nog invloed gehad op de manier waarop je nou naar studentenbegeleiding hier op de universiteit kijkt?

Respondent: Nee niet hier op de UT nee.

Onderzoeker: Heeft geen invloed gehad?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Heeft het ook geen invloed gehad op de manier waarop je hier met studentenbegeleiding bent gaan communiceren?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Niet, oké. Je gaf aan je hebt een switch gemaakt van begeleider bij studentenbegeleiding. Hoe is dat gegaan? Zou je daar wat meer over willen vertellen?

Respondent: Uhm, ja ik wilde op een gegeven moment weer naar mijn begeleider van ik wil graag een keer weer langskomen om de voortgang weer even te bespreken en ik heb nog wat dingen nodig zeg maar. En toen zei ze 'ja je moet niet meer bij mij zijn maar bij die ander' en toen dacht ik ja, misschien ook wel handig geweest om dan gewoon even een mailtje naar iedereen te sturen. Dat vond ik wel een beetje apart toen. Maar toen heb ik gewoon die andere gemaild en toen ben ik daar langs geweest dus dat ging verder wel prima.

Onderzoeker: Zou je daar misschien nog wat meer over willen vertellen? Zou je er misschien iets dieper op in willen gaan?

Respondent: Even denken. Nou ik wist wel dat mijn huidige begeleider was met zwangerschapsverlof en dat ze er daardoor wat minder was, maar ze had niet gezegd dat ze daarna helemaal zou wisselen dus vandaar dat ik het niet wist. Ik denk ook dat het voor meer studenten wel prettig was geweest al er een keer op tijd een mail was gestuurd van, volgens mij gaat het dan om alle wiskundestudenten, van nou er gaat gewisseld worden van begeleider. Hou hier rekening mee of mocht je een extra afspraak willen of zo dan kan dat. Dat daar iets meer op gelet was want ik had, ja, ik had het pas door zeg maar op het moment dat ik te horen kreeg ja je moet niet meer bij mij zijn maar bij een ander.

Maar voor de rest, toen ben ik daar naartoe geweest en daar liep eigenlijk ook wel heel soepel. Gewoon een keer mijn verhaal uitgelegd en het meeste wist ze eigenlijk al wel dus.

Onderzoeker: Vind je het fijn om een zelfde begeleider te hebben?

Respondent: Ja het is wel fijn. Dat het nu een keer gebeurd dat ze wisselen dat kan gebeuren weet je, dat maakt niet zo veel uit maar ik zou het niet fijn vinden als weet ik veel, om de zoveel maanden er weer een ander zit dat lijkt me niet prettig.

Onderzoeker: Kun je aangeven waarom je dat precies niet prettig vind?

Respondent: Nou dan krijg je toch het gevoel, je moet steeds opnieuw je verhaal doen en ja, op een gegeven moment je hebt een band. Degene kent je toch, die weet een beetje ook hoe je studiemotivatie is, überhaupt een beetje hoe je qua karakter en zo bent en dan moet je dat steeds meer op nieuw zeg maar. Heel vaak, ja je leert elkaar kennen dus dan is het makkelijker om dingen te regelen zeg maar. Terwijl als je steeds een nieuwe hebt dan ja.. Moeilijk. Dan heb ik toch het gevoel dan moet ik weer mijn verhaal doen en weet hij alles wel en straks dan gaat er wat mis of straks vind hij me vervelend of zo omdat ik steeds aan kom kloppen weetje dat soort dingen.

Onderzoeker: Zit daar een vorm van onzekerheid bij dan?

Respondent: Onzekerheid weet ik eigenlijk niet.

Onderzoeker: Want je geeft aan bang dat er iets mis gaat, bang dat hij je niet aardig vind..

Respondent: Ja bijvoorbeeld bij een overdracht of zo dat er niet alles is meegenomen dus dat je weer echt weer alles opnieuw moet vertellen en dan heb ik ook zoiets van ja jullie moesten inmiddels toch wel een beetje op een universiteit kennen, of in ieder geval op de begeleiding.

Onderzoeker: Dus het is niet erg om een keer te switchen maar het is wel fijn om gewoon één vaste begeleider te hebben,

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zodat je niet continu je zelfde verhaal hoeft te doen,

Respondent: Ja.

Onderzoeker: En je hebt niet de onzekerheid dat er iets mis gaat en zo?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zijn er nog dingen die je echt heel erg goed vond in de communicatie, want je geeft aan er zijn niet echt dingen die wat ik echt gebrekkig vond, maar ik vond het allemaal heel erg goed. Wat zijn dingen wat echt heel positief zijn opgevallen?

Respondent: Uhm, even denken hoor. Ah soms dan kom je op de gang bijvoorbeeld de begeleider tegen en dan vraagt hij toch even van hé hoe is het? Of hoe is je tentamen gegaan? Nou dat vind ik toch, dan toch fijn zeg maar, dat ze toch, persoonlijke aandacht. En, ik vind het fijn dat ik, ook wel zonder afspraak, gewoon altijd binnen kan lopen, ze zijn niet altijd beschikbaar maar in principe als ze beschikbaar zijn dan kan dat gewoon. En dan weten ze ook meteen van jij bent [naam] en dan weten

ze ook meteen waar het over gaat zeg maar dus dat vind ik ook heel fijn. En uhm, even denken of we nog meer dingen hebben. Nou vaak dan, ik heb toen ook gevraagd voor een bureaustoel en toen vroegen ze ook wat voor hulpmiddelen heb je nog eventueel nodig. Ik dacht naja misschien een bureaustoel en toen zeiden ze van oh en misschien dit of dit of dat. Ze waren mij al een stap voor met wat voor hulp dat ze mij kunnen bieden. Ik had ook bijvoorbeeld überhaupt niet gedacht aan een tentamenverlening zeg maar omdat ik dan af en toe even kan lopen. En toen zeiden ze van 'oh dat kunnen we dan ook wel voor je regelen'. Nou dat is toch fijn zeg maar. Dat er gewoon heel goed met je meegedacht wordt en, ik vond dat wel prettig.

Onderzoeker: Ja. Dus dat vond je allemaal heel erg positief.

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zijn er echt geen dingen waarvan je denkt, ook al is het maar een heel klein voorval, die je wat gebrekkiger vond lopen?

Respondent: Nou ik had de vorige keer wel een beetje dat ik zoiets had van, ik wist een beetje, ik wist dat ik twee herkansingen moest doen de vorige tentamen week en dat die precies de eerste twee dagen zouden zijn, dus twee dagen na elkaar. En dat waren best wel belangrijke herkansingen dus toen dacht ik van ja, sowieso twee dagen tentamen is voor mij bijna niet te doen met mijn rug. En toen had ik meteen al eigenlijk in de tweede week van het kwartiel of zo al aangegeven dat, zou daar iets mogelijk zijn dat ik of een mondeling krijg of dat het verplaatst zou kunnen worden, en dat zou ze gaan uitzoeken. En toen, meestal is ze heel snel met reageren, of dan zegt ze ik ben er mee bezig, ik heb contact met die gehad. Nu vond ik ook wel dat het al wat langer duurde dus toen ging ik, en toen was het 'ja ik heb er ook nog niet echt naar gekeken'. Ja ik snap wel dat er nog heel veel tijd was voor de tentamenweek maar voor mij is het voor mijn planning natuurlijk wel heel erg handig om te weten, wanneer ik mijn tentamens heb want stel je voor dat ze toch wel nog redelijk dicht op elkaar zitten ja dan moet ik nu toch echt wel al gaan beginnen, anders dan kan ik het ook gewoon nog wat rustiger opbouwen. Dus dat vond ik wel een beetje vervelend. Dat ik het gewoon wat later wist.

Onderzoeker: Ja. Heeft dit nog gevolgen gehad op de manier hoe je er verder tegenaan bent gaan kijken?

Respondent: Nee alleen dat ik nu sneller denk af en toe, dat ik denk het duurt langer, dat ik sneller een keer een mail erachteraan stuur.

Onderzoeker: Oké, dus je bent zelf wat actiever..

Respondent: Ja maar het is eigenlijk bijna nooit nodig dus. Maar ik zou denk ik dat als nu weer zo'n geval zou zijn dat ik wat sneller inderdaad een bericht erachter aan stuur.

Onderzoeker: Ben je hierdoor wel anders tegen studentenbegeleiding aan gaan kijken?

Respondent: Nee. Eigenlijk niet. Ja, kan een keer gebeuren denk ik dan. Ja ik snap het wel want ik kwam wel vrij vroeg natuurlijk met mijn verhaal dus ik snap dat je dan nog effe tijd nodig hebt.

Onderzoeker: Oké. Heb je jezelf eigenlijk gemeld bij studentenbegeleiding of heeft iemand je doorverwezen?

Respondent: Nee ik heb mijzelf gemeld.

Onderzoeker: Je hebt jezelf gemeld. Heb je daar nog moeite mee gehad om die stap te zetten?

Respondent: Nee, nou in principe, het is sowieso dat je in je eerste jaar het eerste of tweede kwartiel een keer langskomt, dat was toen zo'n heel standaard gesprekje van hoi en wie ben jij en daarna was dus met mijn ongeluk dus toen moest is wel. Ik kon gewoon duidelijk niet meer studeren op de manier die ik daarvoor deed dus toen had ik zoiets van ik moet gewoon aan de bel trekken.

Onderzoeker: Even voor mezelf duidelijk te krijgen, bij wie ben je toen precies geweest, bij een studieadviseur?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Ben je ook nog bij andere delen van studentenbegeleiding geweest?

Respondent: Ik ben toen na mijn ongeluk ook nog bij een decaan een aantal keren geweest.

Onderzoeker: Oké. Heb je daar dan nog verschil in gemerkt?

Respondent: Ja, de decaan vind ik wel veel zakelijker en wat kunnen we doen en, het was gewoon een soort van dossiervorming, zeker de eerste paar afspraken toen ik toen met die melding zat van mocht ik studievertraging oplopen. En, bij studiebegeleiding was het gewoon veel, ja laagdrempeliger ik weet niet precies hoe je dat moet zeggen. Persoonlijker en, ja wat makkelijker, of nee makkelijker, niet makkelijker. Je merkt bij de decaan zeker wel dat ze het waarschijnlijk wel veel drukker hebben en dat ze het gewoon wat meer, wat zakelijker praten.

Onderzoeker: Wat formeler?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Hoe is je ervaring bij de studentendecaan geweest dan?

Respondent: Op zich wel prima, maar het is wel minder dan bij mijn studentenadviseur. Maar ze helpen, ze hebben me er wel goed geholpen en toen ik ze dan inderdaad, met die bureaustoel dat moest dan allemaal via de decaan geregeld worden. Toen moest ik wel weer met een andere vrouw afspreken en dat duurde toen wel weer effe dat ik ook dacht van ja, dat kan toch niet zo moeilijk zijn lijkt mij maar ja. En, toen moest ik bij [naam studentdecaan] langs, en dat ging verder ook wel prima en die kan ik nu ook gewoon mailen voor als ik weer een bureaustoel wil, gewoon met de tijden, locaties en dan wordt het geregeld, dus dat gaat nu ook wel soepel. Maar in het begin om dat op te starten dat koste wel effe tijd.

Onderzoeker: Heb je er moeite mee gehad om naar die studentendecaan te stappen?

Respondent: Nee, ik dacht naja mocht ik studievertraging oplopen dan is het toch fijn als er eventueel nog een potje is voor mij, zeg maar. Dus het is meer ook je eigenbelang.

Onderzoeker: Hoe ben je bij de studentendecaan terecht gekomen?

Respondent: Op doorverwijzing van de studieadviseur.

Onderzoeker: Oké. Vond je dat moeilijk dat je studieadviseur je daar naartoe heeft moeten verwijzen?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Zijn er zaken geweest die je moeilijk vond aan de begeleiding die je kreeg bij studentenbegeleiding? Dus ook bij de studentendecaan.

Respondent: Ja zeker toen ik daar in het begin kwam en het met mijn rug nog heel onzeker was wat er allemaal aan de hand was toen had ik ook wel even zoiets van, ik had nog geen stempel zeg maar, zo van dan kunnen we nog niks met je. Zo'n idee van misschien heb je wel niks. Dan had ik soms wel zoiets van ja maar ik heb toch echt wel klachten dus schrijf nou maar gewoon op. En toen later toen de dokter alle officiële dingen en alles geregeld werd toen werd alles in een keer een stuk soepeler zeg maar.

Onderzoeker: Ja, dus dat vond je wel lastig?

Respondent: Ja vond ik wel, dat ik dacht van ja, moet toch ook zo kunnen.

Onderzoeker: Voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam, had je toen denk je een duidelijk beeld van waar studentenbegeleiding allemaal precies uit bestond?

Respondent: Nee ik denk het niet, zoals een decaan en zo. Ik had ook geen idee wat die allemaal konden regelen zeg maar, en wat die dan deed en waar die voor was. Ja tuurlijk je studieadviseur wel vrij duidelijk waar die je mee kon helpen, met planningen en dat soort dingen. Maar ik denk dat hij wel nog meer heeft kunnen betekenen dan dat ik in het begin zeg maar verwachte. Voordat ik klachten zeg maar had.

Onderzoeker: De studieadviseur?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Kon hij uiteindelijk meer betekenen of dacht je dat hij meer kon betekenen?

Respondent: Hij kon uiteindelijk meer betekenen. Ik dacht in het begin een beetje een planning maken en af en toe een praatje maken met hoe gaat het met je maar ik dacht dat dat het dan ook wel was maar ze kunnen ook echt wel dingen regelen zeg maar.

Onderzoeker: Ja. Denk je dat je nu wel het volledige beeld hebt van wat studentenbegeleiding inhoud?

Respondent: Vast niet. Ja, ik bedoel ik heb natuurlijk een speciale specifieke klacht en ik denk dat ze voor andere klachten hele andere dingen kunnen doen. Maar ik denk wel dat ik een beetje een goed beeld heb van wat er mogelijk zou kunnen zijn.

Onderzoeker: Maar zou je mij eens willen uitleggen wat studentenbegeleiding is?

Respondent: Dat is lastig. Denk dat het gewoon het bijstaan van studenten is, bijvoorbeeld het advies geven ook aan reguliere studenten ook qua planning of als ze problemen hebben met hun studie daar gewoon in bijstaan. Ik denk dat mensen met een functiebeperking dat ze daar gewoon mee in

gesprek gaan voor ja oplossingen voor problemen te zoeken zodat studeren gewoon wat makkelijker wordt. Of makkelijker wordt, te doen wordt zeg maar. En dan denk ik dat met name de decaan weer voor de officiële regelingen en meer de financiële achtergrond en richting studiefinanciering dat die daar meer voor te bereiken is. En, voor de rest, weet ik het niet.

Onderzoeker: Zou je kort een keer willen toelichten dat je bepaalde informatie graag wou hebben met dat je het niet kon vinden? Met betrekking tot studenten met een functiebeperking natuurlijk.

Respondent: Uhm, even denken. Meestal vond ik alles wel.

Onderzoeker: Meestal vond ik alles wel?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zou je dan willen aangeven aan welke informatie je de laatste jaren behoefte hebt gehad?

Respondent: Nou ik heb toen met name gezocht voor een extra jaar stufie en wat daarin mogelijk was, maar dat staat overal wel duidelijk bij DUO of stond ook wel duidelijk op de UT site wat je dan moet doen, en, voor de rest heb ik niet echt informatie opgezocht wat betreft, of met betrekking tot studeren, meestal, nee.

Onderzoeker: Dus even concreet, wat was voor jou interessante informatie, informatie over studievertraging en de financiële regelingen wat erbij komen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Is er op dit moment nog informatie waar je behoefte aan zou hebben?

Respondent: Ik moet nog uitzoeken hoe het zit met mijn OV. Ik heb dus nu een jaar extra stufi dan gekregen, maar ik moet nog uitzoeken, geldt mijn OV dan ook een jaar langer, of is dat straks afgelopen. Dat moet ik dan nog uitzoeken maar daar ben ik ook nog niet naar op zoek geweest moet ik zeggen.

Onderzoeker: Ik heb hier een aantal thema's opgeschreven. Het zijn allemaal thema's waar studentenbegeleiding momenteel informatie over verschaft. Zou jij voor mij willen aangeven of je behoefte hebt of behoefte hebt gehad aan informatie over deze thema's? Hier hebben we het eigenlijk wel al over gehad, studievertraging?

Respondent: Ja daar heb ik wel behoefte aan gehad.

Onderzoeker: Financiën hebben we het ook wel al over gehad nietwaar?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: De BSA en de harde knip, ik weet niet of je er mee te maken hebt gehad nog maar ik vraag het toch even.

Respondent: BSA niet, en harde knip ook net niet. Vorig jaar nog even voor mogen studeren dus. Alhoewel, trouwens ik heb er wel mee te maken bedenk ik me nu. Want ik heb dus vorig jaar mijn bachelor gehaald maar omdat ik nu in mijn vierde tentamenperiode, had ik heel erg last van mijn rug,

had ik eigenlijk mijn tentamens helemaal verknald had en dat waren toen wel mijn allerlaatste bachelor tentamens dus toen heb ik wel meteen kunnen regelen dat ik wel gewoon herkansingen mocht doen, maar mocht dat dan ook niet lukken dat ik dan een extra mondeling nog zou mogen, ook weer voor de tijd van de harde knip zeg maar zodat ik wel gewoon aan mijn master kon beginnen.

Onderzoeker: Dus daar ben je wel enigszins mee bezig geweest?

Respondent: Ja. En daar ben ik ook goed mee geholpen.

Onderzoeker: Informatie over studievaardigheden? Dan moet je bijvoorbeeld denken aan planningen maken of samenwerking, werken in groepen.

Respondent: Nee, niks mee gehad.

Onderzoeker: Studievoorzieningen of –faciliteiten? Geloof het wel niet waar?

Respondent: Ja de bureaustoel en eventuele tentamenverlening.

Onderzoeker: De doorstroom naar de master?

Respondent: Nee heb ik het nooit echt over gehad.

Onderzoeker: Wel behoefte aan gehad?

Respondent: Nee ook niet. Voor mij was, op een gegeven moment ga je gewoon kiezen, maar ik ben niet bij mijn studiebegeleider over gehad eigenlijk. Is meer met je mastercoördinator of zo dat ik het er mee over heb gehad. Maar puur over de keuze van je master zeg maar te bespreken en je vakkenpakket.

Onderzoeker: Niet erover nagedacht dat een master weer anders kan zijn met betrekking tot je functiebeperking?

Respondent: Jawel. Ik wist gewoon een master is gewoon vrij pittig, best wel zwaar. Dus ja ik wist wel van naja, maar ik dacht ik begin wel gewoon en als ik dan problemen tegen kom dan zie ik dat dan wel weer zeg maar. Van ik weet nu wel waar ik aan moet kloppen.

Onderzoeker: Heb je dezelfde universiteit aangehouden voor je master?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. De doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Misschien dat ik daar nog behoefte aan ga hebben. Om toch te kijken van ja, ik heb nu toch zoiets van, ik ben niet alle dagen even honderd procent inzetbaar zeg maar. Dus ja hoe moet je dan bijvoorbeeld op een sollicitatie hoe ga je daar op in.

Onderzoeker: Oké, dus dat vind je wel nog interessant in de toekomst?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je enig idee gehad dat de thema's die ik net noemde, dat dat allen thema's zijn waar studentenbegeleiding studenten met een functiebeperking daarbij helpt?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zou je mij misschien kunnen vertellen wat de Rode Balie is?

Respondent: Waar zit die inmiddels? In de Bastille of zit die nog in de Vrijhof? Weet ik niet eens meer. De Rode Balie, dat is van de decaan toch? Volgens mij wel.

Onderzoeker: Je zegt van de decaan?

Respondent: Ja, van de decaan, het zit zeg maar uh. Bijvoorbeeld als je een afspraak met de decaan wilt maken dan moet je daarheen. Of, volgens mij ben ik ook alleen daarvoor geweest. Volgens mij kun je daar wel meer vragen omtrent studiebegeleiding, maar, dat durf ik eigenlijk ook niet zo goed te zeggen. Volgens mij is het het hele decanaat, dat ze daar allemaal zitten met alles wat daaromheen hangt.

Onderzoeker: Oké. Dan zijn we er al heel snel doorheen, ik heb echt het idee dat ik wat gemist heb maar ik weet nog niet wat. Ik ga het gewoon nog een keer heel direct vragen, heb je zelf nog het gevoel dat je ergens drempels hebt ervaren?

Respondent: Naja, ik had soms wel, zeker als je dan in zalen, bijvoorbeeld zoals die van de spiegel die omhoog lopen en ik heb dan een bureaustoel, dan zit je altijd helemaal vooraan. Of helemaal achteraan maar dat vind ik nooit helemaal zo'n probleem, maar als je helemaal vooraan zit dan denk ik wel van daar zit ik weer in een speciale stoel. Dat vind ik soms wel vervelend.

Onderzoeker: Kun je wat beter toelichten waarom je dat zo vervelend vind?

Respondent: Ja weet ik niet. Je zit meteen zo in het zicht voor iedereen dus iedereen weet ook meteen dat je wat hebt zeg maar. Meestal zitten we wel alleen met de wiskunde groep en dat is een vrij kleine groep dus de meeste weten ook wel wat ik heb maar het is toch, dan is dat wel een minder probleem. Maar zeker als je dan college hebt bijvoorbeeld met andere opleidingen dan heb ik wel zoiets van ja, dan voel je je toch een beetje opgelaten, ik weet niet precies hoe ik dat moet zeggen maar. Ja, dan heb ik soms wel eens de neiging van misschien dat ik dit college dan maar eens zonder bureaustoel doe. Terwijl dat natuurlijk niet zo moet zijn want als je het nodig hebt dan moet je het gewoon doen.

Onderzoeker: Waarom vind je het dan zo erg dat mensen zien dat je iets hebt?

Respondent: Ja, weet niet. Gewoon zoiets van, dat je dan minder als vol, ja dat is niet zo dat je dan minder als vol wordt aangezien maar dat gevoel krijg je dat heb je dat krijg je soms wel. Ik had nu inderdaad ook dat ik voor een tentamen dat ze dingen konden regelen, dat ze een plaats konden regelen en andere studenten konden dat niet, ja dan krijg ik wel af en toe, ja vaak is het ook wel grappige opmerkingen, maar soms heb ik wel zoiets van ja daar kan ik ook niks aan doen en ik heb dat nou eenmaal dus, ik zou liever ruilen met jou maar ja. Dan denk je soms toch van ja, vind ik toch wel vervelend.

Onderzoeker: Vind je het vervelend hoe andere mensen naar je gaan kijken?

Respondent: Ja. Zo van die wil een speciale behandeling zeg maar. Terwijl je denkt van ja, dat doe ik ook niet voor mijn lol.

Onderzoeker: Zijn er nog andere dingen die drempels veroorzaken?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Dat is eigenlijk het enige?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heeft dat nog invloed gehad op hoe je de begeleiding bent gaan accepteren?

Respondent: Nee, eigenlijk niet. Nou als ik een bureaustoel nodig heb dan is het niet anders. Normaal heb je toch ook veel minder colleges dus dan, in de bachelor, maar als ik drie of vier colleges achter elkaar heb dan heb ik het ook wel echt nodig. Nu heb ik veel minder dus dan doe ik ook al vaker geen bureaustoel aanvragen.

Onderzoeker: Zou je nog wat kwijt willen over informatiebehoeften die je hebt?

Respondent: Nee eigenlijk niet.

Onderzoeker: Je vind alles helemaal goed?

Respondent: Nou, ik ben me iets aan het proberen te bedenken. Maar zeker vorig jaar, ik zat ook zelf in de URaad dus dan weet je zelf ook wel alles te vinden wat er speelt dus dat speelt natuurlijk een hele boel.

Onderzoeker: Dus het heeft voor jou echt gescheeld dat je in die URaad hebt gezeten? Maar denk je dat het voor andere studenten dan moeilijker zou zijn om de informatie te vinden?

Respondent: Dat denk ik soms wel ja.

Onderzoeker: Kun je daar wat meer over vertellen?

Respondent: Als je niet weet waar je zoeken moet, of, als je ja, dan denk ik dat het soms lastig kan zijn om de goede dingen of te weten waar je heen moet. Terwijl het bij mij vrij snel duidelijk was van als ik dit wil weten dan moet ik bij die zijn of nou ja, of als ik dit wil weten dan moet ik daar heen of voor de harde knip dan wist ik ook wel waar ik alle sites kon vinden dus ja.

Onderzoeker: Dus die URaad heeft bij jou wel geholpen?

Respondent: Ja je weet alles eigenlijk net wat beter te vinden. Ook de hele organisatie dus, en ik denk ook dat het gewoon enorm scheelt dat ik gewoon bij een kleine opleiding zit, met de docenten en zo, op een gegeven moment weten die ook wel wat er aan de hand is.

Onderzoeker: Helpt dat persoonlijk contact dan?

Respondent: Ja dan hebben ze vaak wel wat meer begrip. Als je dan zegt ik heb een deadline niet gehaald dan zeggen ze gewoon van lever het dan maar morgen in of zo. Dat scheelt soms toch net wel iets.

Onderzoeker: Zou je nog tips hebben met betrekking tot de informatievoorziening? Je geeft aan dat de informatie voor jou altijd wel goed te vinden is maar je geeft ook aan dat je denkt dat dat niet altijd voor alle studenten makkelijk is? Hoe zou die informatievoorziening denk je verbeterd kunnen worden?

Respondent: Ik denk dat er een hoop verbeterd is door, je krijgt nou zo'n mail, zo'n informatiemail. Ik denk dat dat enorm helpt, dat je daar gewoon op door kan klikken.

Onderzoeker: En waarom helpt dat?

Respondent: Nou, ja, je ziet het vanzelf, je hoeft er niet meer echt zelf naar op zoek. Je krijgt het gewoon voor je neus gedrukt zeg maar. Dus ik denk dat dat wel helpt en, voor de rest, weet ik eigenlijk zo niet. Durf ik zo niet te zeggen. Ja ik weet natuurlijk niet, ja, hoe alles geregeld is bij alle opleidingen natuurlijk.

Onderzoeker: Maar je mag het vertellen uit je eigen ervaringen natuurlijk.

Respondent: Ja. Bij mij is alles wel redelijk goed gegaan in ieder geval. Ik vind het alleen wel raar, want we krijgen altijd een mail van het tentamenbureau als je je dan weer voor tentamens in moet schrijven, dat dat onder de speciale dyslexieregeling valt. Dan bedoelen zij gewoon alle studenten met een functiebeperking. Dan denk ik van ja, ik heb geen dyslexie, maar ik wil wel die regelingen. Ik heb zoiets van het is niet alleen dyslexie wat daar zit dus ja, dat vind ik wel een beetje apart.

Onderzoeker: Vind je dat vervelend dat ze dat zo noemen?

Respondent: Nee want ik denk wel dat dat de grootste groep is dus ik vind het niet vervelend, maar ik denk wel, het dekt de lading niet helemaal.

Onderzoeker: Maar je brengt het wel op nu?

Respondent: Ja het sprong me in een keer zo te binnen. Ja weet je dat ze het toch misschien gewoon regeling voor functiebeperking of zo, dat is gewoon ja. Dat kan misschien anders een verkeerd beeld geven.

Onderzoeker: Heb je zo nog meer dingen?

Respondent: Nee ik denk het niet.

Respondent 10

Onderzoeker: Zou je willen vertellen wat voor jou de reden is geweest om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Even zien, ik hoorde het van mijn decaan dat het handig was om te doen. Met name vanwege de dyslexie gewoon omdat dat in het begin moest worden aangegeven. En ik heb een diagnose gehad en daarbij wist ik dat het veel stress kon opleveren. Met name hier op de universiteit. Dus daarom had ik zoiets van ik moet het echt even melden, zodat iemand er iets vanaf

weet. Omdat als het dan niet lukt dan kan ik misschien een extra jaar krijgen of dan kunnen ze mij helpen of dan kan ik naar iemand toe lopen.

Onderzoeker: Dus je bent via je studieadviseur bij studentenbegeleiding terecht gekomen?

Respondent: Ja. Ja.

Onderzoeker: En eigenlijk puur alleen uit voorzorg?

Respondent: Ja. Uit voorzorg ja.

Onderzoeker: Oké. Zou je misschien wat meer willen vertellen over je functiebeperking?

Respondent: Even zien, ik heb iets van zeven jaar bij een psychiater gelopen. Want ze wisten niet wat er precies aan de hand was. En toen hebben ze me eerst PDD NOS als diagnose gegeven, maar PDD NOS was heel breed. Ik bedoel, dat kan van alles en nog wat zijn. En uiteindelijk kwamen ze er achter dat het OCD was. En ja, iedereen heeft wel een klein beetje trekjes van OCD.

Onderzoeker: Sorry maar ik heb echt geen idee wat OCD is?

Respondent: OCD is, je hebt twee soorten zeg maar. Je hebt OCD normaal, en dat is dat je drie keer de deurklink moet aantikken en anders ga je dood en je moet drie keer met je voetstappen want, zeg maar een dwangneurose. En je hebt een persoonlijkheidsstoornis ervan en dat is gewoon extreem, extreem perfectionisme, en heel kritisch zijn, dingen niet aan anderen kunnen overlaten. Daar heeft het mee te maken.

Onderzoeker: En dat belemmerd je ook wel in je studie?

Respondent: Ja, ja.

Onderzoeker: Dus je hebt meerdere functiebeperkingen als ik het goed begrijp?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Dyslexie en OCD?

Respondent: Ja, ja.

Onderzoeker: Oké. Kun je ongeveer aangeven hoe lang dat je daar al last van hebt?

Respondent: Dyslexie daar kwam ik een beetje achter toen we met de talen allerlei teksten gingen maken, dat was pas laat toen ik daarachter kwam. Ik had altijd wel slechte cijfers voor taal maar er was nooit echt een aanduiding van je hebt dyslexie dus daar kwam ik echt pas laat achter. En OCD heb ik eigenlijk mijn hele leven al, heb ik al mijn hele leven last van gehad maar ik wist niet wat het was.

Onderzoeker: Dus je bent er op de middelbare school pas achter gekomen dat je dyslexie hebt? En OCD heb je al je hele leven last van?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Voordat je aan de universiteit kwam studeren, heb je toen ook al een vorm van begeleiding gekregen met betrekking tot je functiebeperkingen?

Respondent: Voordat ik hierheen kwam?

Onderzoeker: Ja.

Respondent: Ja alleen een psychiater.

Onderzoeker: Alleen een psychiater?

Respondent: Ja. En op school hadden ze ja, ze wisten er op school van dus het jaar dat het heel slecht ging heb ik wel begeleiding gehad en hebben ze een aangepast rooster en zo gemaakt. Want ik wilde ook niet meer naar school, was echt heel erg. En daar hebben ze me op die manier wel geholpen. Met examens voor het examen even rustig praten en dat soort dingetjes, gewoon om de stress een beetje te verminderen. Maar je kan er in principe niet zo veel aan doen, dus wat dat betreft, ze probeerden er een beetje mee te helpen, dat wel, maar ja, op die manier hebben ze me wel een beetje geholpen ermee denk ik.

Onderzoeker: Dus ze hebben je vooral proberen te begeleiden door met je te praten en..

Respondent: Ja gewoon rustig maken.

Onderzoeker: Was dat begeleiding die voor jou gevoel ook goed hielp?

Respondent: Nee, nee maar ja die zeven jaar psychiatrie heeft ook niet geholpen dus, wat dat betreft. Ja.

Onderzoeker: Heeft begeleiding wel echt zin dan voor jou denk je?

Respondent: Het heeft wel zin, met name om me rustig te maken zeg maar. Maar het gaat niet over. Het is niet dat, dat moest ik accepteren zei ze zeg maar, dat het dus niet meer overgaat. Maar het helpt wel als ik gewoon inderdaad rustig kan praten en voor een tentamen alles rustig op een rijtje zet. Dat is gewoon niet te veel ga stressen.

Onderzoeker: Oké, dus het helpt wel in de zin van stressvermindering?

Respondent: Ja. Ja. Ja. Ja.

Onderzoeker: En dat heb je wel als prettig ervaren?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zou je eens kort willen terugdenken aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en een van die vormen van begeleiding die je hebt gehad van voor de universiteit goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Op de middelbare school?

Onderzoeker: Ja. Of bij de psychiatrie bijvoorbeeld.

Respondent: Ja die vergat mij altijd. Ik ben nu op zoek naar een andere psychiater want zij vergeet mij heel vaak. Dan kijkt ze over me heen, en dat helpt natuurlijk allemaal niet. De laatste drie keer, ik heb nou de afgelopen drie maanden drie keer een afspraak proberen te maken en, ze is me drie keer vergeten. En als dat soort dingen gebeuren, op zich, het kan natuurlijk gebeuren. Het is menselijk om iets te vergeten of een afspraak die je gewoon compleet ontgaan is op dat moment. Maar als dat te vaak gebeurd dan kan ik me daar heel erg om gaan ergeren omdat ik zelf de behoefte heb om iets kwijt te kunnen. En dat vind ik ook zo fijn aan hier zeg maar, dat dan, als er iets is dan kan ik altijd bij onze studiedecaan aankloppen en dat vind ik heel prettig. Dat ze altijd als het ware tijd voor je hebben. Of gewoon tijd maken.

Onderzoeker: En hoe bedoel je ze keek over me heen?

Respondent: Nou ze keek een keertje letterlijk over me heen. Toen zat ik in de wachtkamer en toen liep ze binnen en toen keek ze een beetje rond en toen liep ze weer naar binnen en uiteindelijk heeft ze de hele afspraak, een uur lang, heeft ze in haar kantoortje gezeten. Omdat ik niet in de wachtkamer zat volgens haar. Dus dat was, toen keek ze een keertje letterlijk over me heen. En ja, ze vergeet het gewoon vaak.

Onderzoeker: Ze vergeet dat jullie een afspraak hebben?

Respondent: Ja. En ik merk dat op het moment dat het echt heel slecht met me ging, toen had ze altijd tijd voor me, en nu het wat beter gaat dan vergeet ze het allemaal een beetje. En ik heb wel behoefte aan iemand die niet alleen zegt tegen mij van 'ja maar het gaat nu wel beter dan wat het eerder ging', maar ook iemand die wat wel ziet van ja oké, maar het gaat nu nog steeds niet heel lekker dus daar gaan we wat aan doen.

Onderzoeker: Heb je voor jezelf het idee dan dat zij zoiets heeft van het is niet meer nodig, terwijl jij het zelf wel nog nodig vind?

Respondent: Ja. Dat heeft ze ook een keer gezegd ja.

Onderzoeker: Hoe ben je eigenlijk terecht gekomen bij die psychiatrie? Zou je daar iets meer over willen vertellen?

Respondent: Even zien, dat was via de huisarts.

Onderzoeker: Daar ben je door doorverwezen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: En waren daar dan nog meer mensen bij betrokken?

Respondent: Ja mijn moeder die merkte als eerste heel erg. Mijn moeder heeft zelf autisme, klassiek autisme dus die merkte heel erg, ook omdat ze eerst dachten dat ik PDD NOS had, ze merkte heel erg dat ik met sommige dingen gewoon precies hetzelfde zat als wat zij had vroeger. En op die manier dacht ze van we moeten er toch iets aan gaan doen want ze zag ook gewoon dat ik niet gelukkig was. En dat begon in groep zeven, was dat. En toen heeft ze me inderdaad eerst verwezen naar de dokter, en pas in het eerste jaar, tweede jaar van de middelbare, toen ben ik pas daarheen gegaan.

Onderzoeker: Oké. Dus je ouders hebben je er ook wel in gesteund?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je er zelf nog moeite bij ervaren om daarnaar toe te gaan?

Respondent: Op het begin wel want ik had zoiets van er is helemaal niks mis met me, maar later was het wel prettig. Maar dat duurde wel een tijd voordat het prettig werd.

Onderzoeker: Zou je daar iets meer over willen vertellen?

Respondent: Ik wilde me niet anders voelen dan de rest. Ik had zoiets van ik ben precies hetzelfde. En later had ik zoiets van ja, ik merkte toch wel dat ik in bepaalde dingen anders ben dan andere mensen. Dat ik met bepaalde dingen meer moeite heb en dat andere mensen sommige dingen wat makkelijker afgaan. En toen, was ook met contact met andere mensen, dat het voor mij heel moeilijk was om een gesprek met andere mensen, om mensen aan te kijken en zo, dus.

Onderzoeker: Nou dat gaat je nu goed af hoor!

Respondent: Ja gelukkig wel. Maar dat was toen heel moeilijk, en ik wist ook niet waar het aan lag. Daar heb ik toen allerlei trainingen voor gehad en dergelijke.

Onderzoeker: En dat heeft wel geholpen?

Respondent: Dat heeft geholpen ja, absoluut.

Onderzoeker: En dat heeft ook geholpen om die drempel over te komen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Maar als je kijkt naar waarom je het precies zo moeilijk vond, omdat je je niet anders wilde voelen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Was dat de enige reden waarom het zo moeilijk was voor je om die begeleiding te zoeken?

Respondent: -stil-

Onderzoeker: Voelde je je ook echt anders?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Kun je aangeven waarom?

Respondent: Ja met name omdat ik dus inderdaad zag dat andere mensen dingen allemaal heel erg makkelijk afgingen. Zoals, ik was bijvoorbeeld altijd heel erg zenuwachtig voor een toets en sommige mensen die hadden zoiets van nou ja, ik loop daar gewoon even heen, en het ging gewoon. En ik moest altijd heel veel voorbereiden, en andere mensen hadden zoiets van gaat wel lukken. En ik merkte daarin dat ik heel anders in mekaar zat. Met sommige dingen voelde ik dat, ja met stress heel veel.

Onderzoeker: Ja. En dat vond je vervelend om toe te geven?

Respondent: Ja, dat vond ik wel vervelend ja.

Onderzoeker: Zijn er nog meer keren waaraan je terug kunt denken dat de communicatie tussen jou en de begeleiding van voor de universiteit goed of juist gebrekkig was?

Respondent: Ja ik heb in een kliniek gezeten en toen hebben ze, want ik was minderjarig toen, en toen hebben ze me medicijnen gegeven waarvan ik héél, héél paranoïde werd. En daar ben ik nog steeds niet blij mee. Daar ben ik niet blij mee. Daarna hebben ze me wel medicijnen gegeven die me wel hielpen. Maar ze hadden me gewoon heel snel, zeg maar als het ware gewoon een snelle keuze, even medicijnen toegeschoven en daar was ik niet blij mee. Maar dat is volgens mij wel het enigste. Gewoon het idee dat ik gezien wordt, dat is prettig. En niet over snelle beslissingen maken. Zoals die diagnose van PDD NOS, die was er heel snel terwijl, ik en mijn moeder allebei zoiets hadden van volgens mij is dat het niet. Dus ja, dat een beetje. Gewoon dat mensen goed naar je kijken van wat is er met jou aan de hand en het niet zo is van oh, je bent een zoveelste iemand die iets heeft.

Onderzoeker: Dat is wel heftig dan met die medicijnen. En een verkeerde diagnose. Heb je dan nog wel vertrouwen in de begeleiding die je krijgt?

Respondent: Ja het ligt er heel erg aan met wat voor doel dat ze me helpen. Zoals zeg maar hier, dan helpen ze me echt om mijn studie te vervolgen en niet per se om mijzelf echt helemaal beter te voelen, maar gewoon, te helpen dat die studie goed loopt. En ik weet ook dat als mijn studie goed loopt dan voel ik me automatisch ook goed. Dus kom maar niet aan mij, maar help me zo maar gewoon even, dat vind ik prettig.

Onderzoeker: Dus dat ze jou echt helpen met functioneren eerder dan dat ze je proberen beter te maken?

Respondent: Ja, ja. Ja want ik weet toch dat dat niet lukt zonder dat het hier goed gaat op de universiteit.

Onderzoeker: Dus je voelt nu nog steeds wel een drempel jegens begeleiding waarbij mensen je proberen beter te maken als ik het goed begrijp?

Respondent: Ja, ja.

Onderzoeker: Als je kijkt naar de ervaringen in begeleiding die je hebt gehad voor de universiteit, hebben die ervaringen ervoor gezorgd dat je meer of minder moeite hebt gekregen om je te melden bij studentenbegeleiding hier op de universiteit?

Respondent: Minder.

Onderzoeker: Minder? Kun je uitleggen hoe dat zo komt?

Respondent: Minder ja. Met name omdat ik een beetje wist wat er aan de hand was. Eerder was het zo van ja, dan kwam ik ergens aan en dan was het zo van meld je maar bij die en die en die, en dan kwam ik aan en dan was het zo van ja, ik voel me niet goed. 'Ja wat heb je dan? Wat is er aan de hand?', ja dat weet ik niet. En dan was het altijd zo van oh, maar dan is er niks aan de hand. En nu kan ik zeggen van nou, ik heb een diagnose gehad, OCD, en dat is wat er met mij aan de hand is. En op zich, heel veel mensen zeggen van ik vind het niet fijn als er een sticker op me geplaatst werd,

maar ik heb zeven jaar lang gezocht naar zo'n sticker omdat ik niet wist wat er met me aan de hand was. En daardoor merkte ik dat het voor mij nu makkelijker is om naar iemand toe te gaan stappen, van oké, het gaat niet goed met me, en dit is de reden waarom.

Onderzoeker: Je kunt de vinger op de zere plek leggen al?

Respondent: Ja, ja.

Onderzoeker: En begeleiders weten zodoende ook beter wat er aan de hand is en kunnen je misschien ook beter helpen? Klopt dat?

Respondent: Ja, ja.

Onderzoeker: Denk je dat het anders was geweest als je op de universiteit kwam studeren en je wist nog niet precies wat voor stickertje je erop kon plakken?

Respondent: Dan had ik het waarschijnlijk ook niet aangegeven. Want dan was het weer hetzelfde gegaan als bij de psychiater, van ja ik weet niet of er wat aan de hand is. Dan hadden ze me naar een psycholoog van hier op de universiteit gestuurd en dan was het weel helemaal en helemaal opnieuw begonnen en daar had ik geen behoefte aan gehad denk ik.

Onderzoeker: Dus als je niet precies wist wat er aan de hand was dan was je er nog niet eens aan begonnen.

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Maar puur alleen vanwege het feit dat je dan weer in dezelfde draaimolen komt of zijn er meerdere redenen?

Respondent: Ja precies om wat de ervaring van vroeger was. Dat ze vroegen wat is er met je aan de hand? En dat je dat dan niet kon zeggen en dat dan gelijk de conclusie werd getrokken dat er wel niks met je aan de hand zou zijn of dat het niks ernstig zou zijn. En ik heb er wel dermate last van dat ik niet het idee wil hebben dat, ja dat ik liever heb dat ze er niks van weten dan dat ze het idee hebben dat het allemaal wel goed gaat, ja het is lastig. Ik denk dat ik er anders ook zelf weer mee geconfronteerd was dat ik niet weet wat er aan de hand is.

Onderzoeker: Ja. En dat vind je moeilijk?

Respondent: Dat vind ik heel lastig.

Onderzoeker: En dan maar liever geen begeleiding dat daar weer tegenaan lopen?

Respondent: Ja. Dat denk ik wel ja.

Onderzoeker: Oké. Maar uiteindelijk heb je het gelukkig wel gemeld hè. Ben je door alle ervaringen in de begeleiding van voor de universiteit, ben je daardoor anders tegen studentenbegeleiding hier op de universiteit aan gaan kijken?

Respondent: Ja. Ja. Veel optimistischer.

Onderzoeker: Ja? Zou je daar wat meer over willen vertellen hoe dat zo komt?

Respondent: Ja, omdat ik weet dat ze echt gericht zijn inderdaad op het functioneren. En dat zie ik ook aan mijn mentrix van dit jaar, daar heb ik helemaal geen goede band mee want die zegt ook bijvoorbeeld van '[naam respondent], als het goed gaat zie ik je een keer per jaar, gaat het niet zo goed dan zie ik je vaker per jaar, en wil je wat over jezelf vertellen?', nou, en dan begon ik over mezelf te vertellen, 'oh ja maar met problemen hoef je niet bij mij aan te komen' zei ze. En toen had ik zoiets van oké, nou doeg, dan ga ik wel weg want dan heb ik niks aan zo'n persoon. Ik bedoel als iets niet goed gaat, als ik gestrest raak of wat dan ook, dan heb ik iets nodig. En is dat nou dat ik voor die tijd inderdaad heel graag veel met iemand praat, of dat ik even een mondeling tentamen af kan nemen of wat dan ook. En dat kan ik bij [naam studieadviseur] heel goed, bij mijn studiedecaan. Dus dat is gewoon heel prettig. En op die manier, ik wist niet heel goed wat ik moest verwachten, maar de eerste keer dat ik een gesprek met haar had, toen had ik zoiets van oké, dit gaat wel goed komen.

Onderzoeker: Dat eerste gesprek heeft je ook wel op je gemak gesteld?

Respondent: Ja, absoluut.

Onderzoeker: Ben je ook anders gaan communiceren met studentenbegeleiding op basis van je vorige ervaringen bij begeleiding?

Respondent: Nee want ze deden eigenlijk gewoon gelijk al wat ik prettig vond. Helpen met het functioneren en niet zo zeer aan mij zitten. Dat komt waarschijnlijk ook omdat ik gewoon echt met die studie bezig ben, met hoe ik me voel en dergelijk, en niet bij een psycholoog van de UT, want dat zou waarschijnlijk heel anders zijn dan. Want ik had een gesprek met, hoe heette dat meisje ook alweer, of meisje het was een vrouw, studiedecaan was dat, maar dan van de hele UT of zo. Maar in ieder geval, via haar ben ik het hele traject ingelopen zeg maar en ze zei al tegen mij van wil je inderdaad hele persoonlijke begeleiding hebben en dan met, hoe voel je je, of gaat het wel goed, of wil je inderdaad begeleiding om je te helpen zodat je studie goed gaat. En op die manier kon ik inderdaad kiezen uit twee wegen en daarin heeft ze me wel geholpen.

Onderzoeker: Dus je kon ook gewoon je eigen keuzes maken? Heb je dat ook als prettig ervaren?

Respondent: Ja, ja.

Onderzoeker: Dat heeft ook wel geholpen bij het accepteren van de begeleiding?

Respondent: Ja absoluut.

Onderzoeker: Kun je eens kort proberen terug te denken aan een of meerdere keren dat de communicatie tussen jou en studentenbegeleiding goed of juist gebrekkig was?

Respondent: Ze is me ook een keer vergeten.

Onderzoeker: Ook al een keer?

Respondent: Ja. Maar nogmaals, het kan een keer gebeuren, het is heel menselijk natuurlijk, je kan gewoon een keer vergeten. Maar dat komt waarschijnlijk ook omdat ik het al een paar keer heb meegemaakt dat het behoorlijk hard aankomt. Maar, ik bedoel, later hebben we toch nog een gesprek gehad en kwam het allemaal goed. Dus wat dat betreft niet. Maar, even zien, verder zou ik zo even niet echt iets kunnen bedenken.

Onderzoeker: Dus eigenlijk ben je daar heel tevreden over?

Respondent: Ja, ja.

Onderzoeker: Maar heeft die ene keer dat ze je vergeten was wel nog invloed gehad op de manier waarop je bent gaan communiceren met studentenbegeleiding?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Of dat je er anders tegen aan ging kijken toch nog?

Respondent: Nee, nee.

Onderzoeker: Je hebt het dus niet als heel moeilijk ervaren dat de studieadviseur je heeft doorverwezen naar studentenbegeleiding, klopt dat?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Kun je aangeven hoe het kwam dat je er toch zo open voor stond?

Respondent: Ja ik werd wel graag even geholpen, want ik merkte wel dat het op de middelbare school me heel erg geholpen had. Zeg maar wanneer ik, is wel een heel leuk voorbeeld, ik heb twee keer mijn examen voor wiskunde D gedaan, en de eerste keer was ik ontzettend zenuwachtig en toen haalde ik een 4.1 of zo was dat en de tweede keer heb ik voor de tijd een gesprekje gehad met mijn leraar. En die zei '[naam respondent], komt wel goed, als er iemand is die het kan dan ben jij het, bla bla bla' en gewoon even rustig maken. En toen had ik een 9.1. En op die manier heb ik zoiets van oké, het helpt gewoon eventjes als ik gewoon zoiets doe voor die tijd. En ik merk dat dat hier ook kan en dat is gewoon prettig.

Onderzoeker: Dat mensen je gerust kunnen stellen?

Respondent: Ja en of het nou een docent is, of inderdaad een studiebegeleider, het kan allemaal en dat is gewoon fijn.

Onderzoeker: Waren er ook dingen die wat je wel moeilijk hebt gevonden aan de begeleiding die je kreeg bij studentenbegeleiding?

Respondent: Niet dat ik weet.

Onderzoeker: En hoe komt dat denk je dat je het allemaal als vrij makkelijk hebt ervaren?

Respondent: Ja ik had er eerder altijd heel erg moeite mee, en dat was het enigste waar ik altijd heel erg moeite mee had, dat was om uit te leggen wat er mis was. En nu ging dat heel simpel. Dus ik denk dat dat maakt, misschien is er wel iets lastig gegaan, maar gewoon het gevoel dat dat heel makkelijk ging maakte het dat het gewoon überhaupt heel makkelijk ging. Denk ik.

Onderzoeker: Dus je grootste barrière is eigenlijk weggevallen, zeg ik dat goed?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Had je daardoor ook het gevoel dat er meer begrip was of iets dergelijks?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Maakte het de begeleiding ook makkelijker omdat je vrij was je eigen keuzes te maken, als ik dat zo goed zeg?

Respondent: Nou soms moet ik niet mijn eigen keuzes maken. Soms vind ik het wel prettig als andere mensen een keuze voor mij maken.

Onderzoeker: Maakte de keuze die je had om alleen aan je functioneren te werken in plaats van ook naar jezelf te kijken het makkelijker dan? Zeg ik het zo goed?

Respondent: Ja daar ben ik heel blij mee inderdaad. Dat ik wel mijn eigen grenzen kan bepalen.

Onderzoeker: Zou je daar iets meer over willen vertellen?

Respondent: Ja ik heb daar zo mijn andere mensen voor denk ik. Ik probeer, ik weet dat op de middelbare school ging het allemaal heel erg door elkaar lopen, want ik had een mentrix waar ik heel goed mee om kon gaan. En gelijker tijd hielp de me ook met stres vermindering. En elke keer als ik dus gestrest was begon ze over mijn thuissituatie. En dat maakte alleen maar dat ik nog gestrester wordt. Dus ik vind het ook fijn dat dat niet meer zo is zeg maar. Dat dat als het ware een beetje gescheiden is.

Onderzoeker: Dat je weet dat je daar voor problemen met betrekking tot de studie terecht kunt? En als je ergens anders over wilt praten dat je ergens anders naar toe kunt?

Respondent: Ja. Ja.

Onderzoeker: Voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam, had je toen een duidelijk beeld van waarvoor je allemaal bij studentenbegeleiding terecht kon?

Respondent: Ik had gelezen op de site van de UT, maar, er stond dan bij van je kan hier online aangeven wat voor dingen je hebt, en dan kon je inderdaad aanvinken van dyslexie en dat soort dingen. Maar er stond dan bij van, voor andere dingen moet je een gesprek hebben. Dus ik had zoiets van ja, volgens mij kan je wel heel veel vertellen wat je hebt en volgens mij kunnen ze je daar ook allemaal wel een beetje mee helpen. Dus, nou ik dacht ik probeer het gewoon. Ik wist niet of ze er wat mee wilden of konden, of dat ze er niks vanaf wisten.

Onderzoeker: Dus je had niet echt een heel duidelijk beeld van waar ze je mee zouden kunnen helpen voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam?

Respondent: Nee. Dat niet. Ik wist alleen van dyslexie, ja daar heb je extra voorzieningen voor, dat was het enige.

Onderzoeker: Hadden ze je daar misschien anders in kunnen informeren, zodat dat duidelijker zou zijn geworden?

Respondent: Nou tijdens dat gesprek werd ik wel goed geïnformeerd, maar daarvoor wist ik het gewoon niet. Dus, je moet dan eerst wel inderdaad de drempel overzetten om je aan te melden. Dus ja, dat is heel lastig denk ik, je kunt zoiets wel op een site zetten maar uiteindelijk blijft het heel persoonlijk. Dus je zult er toch een gesprek voor moeten hebben. Maar aan de andere kant, het zal

voor heel veel mensen ook wel een drempel zijn, van ja, kan ik hier wel mee geholpen worden en moet ik me wel aanmelden. Dus het is gewoon heel lastig denk ik.

Onderzoeker: Maar stel, er bestaat de mogelijkheid om hier duidelijker in te informeren?

Respondent: Ja dan wel.

Onderzoeker: Dan zou het zeker beter zijn?

Respondent: Ja denk ik wel ja.

Onderzoeker: Wist je wel voordat je werd doorverwezen naar studentenbegeleiding dat studentenbegeleiding er was voor de bijzondere omstandigheden waar jij je in bevind?

Respondent: Ik had er wel eens van gehoord bij ons op de middelbare school. Ik had wel verwacht dat er zoiets zou zijn maar ik wist het niet zeker. Maar, ik had wel zoiets verwacht. En toen de decaan dat zei, toen dacht ik ja, dat ga ik doen.

Onderzoeker: Had je er ook zelf naar gezocht als de studieadviseur je niet zou hebben doorverwezen?

Respondent: Waarschijnlijk wel, denk ik wel. Anders was ik inderdaad met de studiedecaan er even over gaan praten van is er misschien iets, kunnen ze me misschien helpen? Gewoon van ja, ja, dat er gewoon een klein beetje hulp is waardoor het allemaal een beetje makkelijker wordt.

Onderzoeker: Oké, dat zou je dus wel navragen, ondanks dat je nog niet zeker wist of zoiets bestond op de universiteit?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Dus je zou zelf de stap ook wel hebben genomen als een studieadviseur je niet zou hebben doorverwezen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké, duidelijk. Kun je misschien kort een keer toelichten dat je bepaalde informatie graag wou hebben maar dat je die informatie niet of met veel moeite kon vinden?

Respondent: Dat was dus die ene keer dat ik dus op internet zag van ja, je kan je aanmelden voor dyslexie en voor andere dingen moet je contact opnemen, en dat ik dus inderdaad niet wist wat voor dingen onder ‘anders’ was. Of het ging om inderdaad leerbeperkingen, of dat het ging om echte beperkingen, ik wist niet echt waar het om ging. Het had bij wijze van spreken ook gewoon een lichamelijke handicap kunnen zijn. Ik wist niet wat het was. Dus dat was wel een beetje lastig.

Onderzoeker: Twijfelde je er toen over of jou beperking wel ‘beperkt’ genoeg was om je daarvoor aan te melden?

Respondent: Ja. Ja. Want ik ging ook inderdaad naar mijn decaan toe van ja, van de middelbare school van ja, moet ik dat wel zeggen, is dat wel slim? Hoor je dat wel te zeggen, doen ze daar wel wat mee? En zij zei van ja meld het maar gewoon allemaal maar.

Onderzoeker: Zorgde dat ook voor een drempel? Dat je niet wist of het de moeite waard was om het te melden?

Respondent: Ja dat, ja. Ik wist niet zeker of het inderdaad, of het problematisch genoeg was zeg maar om het te vertellen.

Onderzoeker: Dus dat was wel een dingetje wat je onzeker maakte om je wel of niet te melden? Omdat je niet wist of jou probleem wel echt een probleem is?

Respondent: Ja dat wel ja.

Onderzoeker: Heb je verder nog voorbeelden van informatie die je wou hebben maar die je slechts met moeite of helemaal niet hebt kunnen vinden?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Aan welke informatie, dus ook informatie die je wel goed hebt kunnen vinden, heb je de afgelopen jaren hier op de universiteit eigenlijk behoefte gehad?

Respondent: Uhm, even zien, bij mij was echt de twijfel omdat ik tot nu toe geen tentamen, echt geen enkel tentamen, ik bedoel technische natuurkunde bestaat niet echt uit heel veel vakken. Je hebt practicum, je hebt projecten en je hebt leervakken en, ik heb tot nu toe maar een echt tentamen echt gehaald. En op een gegeven moment ging het dreigen van haal ik mijn BSA wel. En toen ging ik dus inderdaad naar de studieadviseur en toen vroeg ik wel van ja, hoe zit dat nou eigenlijk. Is het gewoon van ja, als jij het niet haalt, ondanks dat je gestrest bent of wat dan ook, als jij het niet haalt dan moet je gewoon van de studie af. Of is het zo van ja, we kunnen jou nog wel een extra herkansing aanbieden. Of is het zo van ja, misschien kunnen we mondeling iets afleggen. Of, dat vroeg ik me af, is er nog iets, is er nog iets daarmee of is het gewoon, ja, ja, in principe wilde ik hetzelfde behandeld worden maar aan de andere kant wilde ik ook wel graag nog een extra kans als het ware en ik vroeg me af of die er was.

Onderzoeker: Ik wil hetzelfde behandeld worden, maar eigenlijk toch ook weer niet. Kun je daar wat meer over vertellen?

Respondent: Ja. Aan de ene kant wil ik niet dat mensen me anders zien, maar aan de andere kant voel ik me wel anders. Weet je, het is allemaal een beetje lastig. Het zit allemaal een beetje in een raar pakketje. En op die manier, ik wil niet dat mensen me zien als een speciaal geval en dat ik allemaal speciale voorzieningen nodig heb. Maar aan de andere kant hoop ik wel weer dat ze me dat kunnen geven omdat ik anders mijn jaar niet haal, en ik wil het echt heel graag halen, en ik weet waar het aan ligt. Dus ja, het is een beetje, ja, waarschijnlijk zullen heel veel mensen dat wel hebben, die zoiets hebben, die iets hebben waar ze last van hebben. Aan de ene kant wil ik niet anders zijn, maar aan de andere kant voel ik me wel, het is een beetje lastig. Het is een beetje een lastig pakketje.

Onderzoeker: Waarom ben je zo bang dat mensen je als anders zullen zien?

Respondent: Nou ik heb wel eens gehad van, dat was op de middelbare, van jij hebt daar last mee, jij krijgt extra dingen en wij krijgen dat niet, terwijl er helemaal niks aan de hand is. En ik wil niet dat

mensen mij op die manier gaan zien. Dat ze zoiets hebben van jij wilt alleen maar aandacht trekken of je wilt alleen maar extra dingen omdat je gewoon niet slim genoeg bent. Dat wil ik voorkomen.

Onderzoeker: Als dat gebeurd, dan zal je je ook wel onbegrepen voelen of niet?

Respondent: Ja. Ja.

Onderzoeker: Is het nu zo dat, omdat er ooit mensen zijn geweest die zoiets hebben gezegd, denk je daarom dat iedereen er zo over denkt als je begeleiding zoekt?

Respondent: Ja. Maar ook omdat in ons jaar, maken heel veel mensen grappen over OCD. Dat is echt heel vervelend soms. Ze, dan doet iemand iets wat een beetje vreemd is, want ik bedoel wij hebben gewoon heel veel mensen met een beetje autistische trekjes, dat hoort gewoon op de en of andere manier gewoon bij onze studie volgens mij, maar, dan zitten ze inderdaad grappen te maken van oh, je hebt OCD en dat soort dingen. En dan denk ik van ja. Op zich wil ik dan ook niet zeggen van maak er geen grappen over, want ja, van mij mogen ze in principe, maar het is ook wel weer lastig. Op die manier ervaar ik wel dat sommige mensen niet begrijpen wat het voor iemand kan zijn, en daarom wil ik ook niet, ja, dat ze er iets van af weten, en dat ze denken van oké, het is eigenlijk helemaal niks maar jij krijgt wel extra hulp of wat. Dat vind ik niet prettig.

Onderzoeker: Voel je je daar een beetje onzeker over naar andere mensen toe?

Respondent: Ja daar voel ik me heel onzeker over ja.

Onderzoeker: Je hebt dus ook informatie aangevraagd over de regelingen rondom de BSA bij je studieadviseur als ik het goed begrijp?

Respondent: Ja. Die heb ik bij haar gezocht omdat zij tenminste een persoonlijk programma kan maken, maar, bij ons is dit jaar dan ingevoerd dat je moet 45 punten halen in plaats van 40 punten. En 40 punten haal ik maar 45 is nog maar de vraag of ik net die 5 extra punten kan halen, maar op die manier zei ze al tegen mij, ze zei al van ja je hebt extra omstandigheden en soms dan merk je van ja, iemand kan het nog niet laten zien. En op die manier heb ik bij haar een beetje kunnen horen van ja, als je deze periode nou deze tentamens doet en deze periode even kijken hoe dat gaat en dan kunnen we wel eventueel van andere vakken waarvan we weten dat je het toch wel kan even afnemen bij een leraar, dan komt het allemaal wel goed. Op de een of andere manier ga ik elke periode even naar haar toe om dat weer even een keertje aan te horen dat ik zoiets heb van, ah, het komt wel goed.

Onderzoeker: Dat de druk wat van de ketel af gaat?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Is er verder nog informatie waar je behoefte aan hebt gehad gedurende je studie?

Respondent: Nee dat was met name die. Daar maakte ik mij het drukste om. Over de BSA. En de dyslexie, ja dat wist ik al gelijk, het eerste gesprek had ze me dat al verteld, omdat het gewoon een vaste procedure is als het ware.

Onderzoeker: Ik begrijp uit je verhaal dat je voor informatie heel vaak naar je studieadviseur gaat om dingen te vragen. Klopt dat?

Respondent: Ja. Omdat, ik weet dat als ik op internet het opzoek, op de site, dan is het altijd net niet helemaal duidelijk en dan weet ik net niet of het dan voor mij geldt. Zoals bijvoorbeeld bij dat BSA, er staat altijd wel van het is 45 punten, maarrr, bla bla bla, speciale omstandigheden. Maar dan denk ik wel van, ja, nogmaals van, is dit wel speciaal genoeg, of is dit wel ja problematisch genoeg. En op die manier heb ik altijd wel liever een gesprek zodat het gelijk duidelijk is.

Onderzoeker: Oké. Je hebt dus wel vaak eerst op internet gezocht voordat je een gesprekje aanvroeg?

Respondent: Ja, dat wel.

Onderzoeker: Je kwam er alleen niet altijd uit?

Respondent: Inderdaad.

Onderzoeker: En dat lag er dan met name aan omdat de informatie niet specifiek genoeg is voor jou, klopt dat?

Respondent: Ja, van, maar volgens mij kan dat ook bijna niet want ja, je kan wel op internet een heel groot boek schrijven van als je dit hebt, en dit hebt, dan geldt dit.

Onderzoeker: Ja maar nu maakt het even niet uit of iets wel of niet kan. Ik wil eigenlijk dat je gewoon probeert aan te geven wat jij graag zou willen, ongeacht of je denkt of het mogelijk is ja of nee, daar denken andere mensen later wel over na.

Respondent: Oké, goed. Maar ik vind het zelf altijd gewoon prettig om een gesprek met iemand te hebben. Dat dan in ieder geval wel heel duidelijk is dat je wel gewoon op gesprek moet komen ondanks of je nou denkt dat het erg genoeg is of niet. Want volgens mij houdt dat veel mensen wel tegen. Dat ze zoiets hebben van ja, het is niet erg genoeg dus laat maar zitten.

Onderzoeker: Dus er zou duidelijker moeten worden aangestipt dat het niet uit maakt wat voor iets je hebt, en wat je probleem ook is, dat je gewoon langs moet komen?

Respondent: Ja. Dat als je gewoon merkt dat er iets is wat je studie kan belemmeren, dat je gewoon langs komt.

Onderzoeker: Heb je op dit moment nog bepaalde behoeftes aan informatie over studentenbegeleiding?

Respondent: Nee ik heb laatst dat gesprekje gehad over het BSA dus ik heb op het moment niks.

Onderzoeker: Het BSA is wat je op dit moment echt het meeste bezig houdt?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Waar denk je dat je in de toekomst nog behoefte aan zou kunnen krijgen als we het over informatie hebben?

Respondent: Het zullen wel dezelfde soort gesprekjes worden denk ik. Als iets niet lukt, hoe gaan we het dan aanpakken. Want soms helpt ze me ook met een planning als in, welke tentamens gaan we doen, en, op zich, het plannen zelf lukt me wel maar ik vind het heel lastig om, als ik bijvoorbeeld vijf

tentamens moet maken, om alles te maken, en welke drie ik dan moet uitkiezen. Dan helpt ze me wel met die drie kiezen. Dan is het bijvoorbeeld van deze kennis voor dat vak, voor dat vak zou ik dat doen, en ik denk dat dat de komende jaren ook nog wel belangrijk voor mij zou zijn.

Onderzoeker: Oké. Dus voornamelijk hoe je je studie het beste kunt plannen en hoe je de tentamens moet indelen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Waar zou je die begeleiding de komende jaren gaan zoeken dan?

Respondent: Nog steeds bij mijn studieadviseur denk ik.

Onderzoeker: Kun je aangeven waarom weer specifiek daar?

Respondent: Op de een of andere manier denk ik, heb ik een beetje een band met haar gekregen. We hebben ook met alle meiden van onze studie, hebben we ook, zijn we met haar wezen schilderen en dergelijke. Ze is aan de ene kant heel persoonlijk en geïnteresseerd in jezelf, maar aan de andere kant, ze vraagt er niet te veel over. Tenzij je het natuurlijk wilt en aangeeft. En je kan altijd bij haar terecht.

Onderzoeker: Is die persoonlijke band die je met haar hebt belangrijk voor je wanneer je het over begeleiding hebt?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zou je kunnen uitleggen waarom?

Respondent: Nou bij het tegenovergestelde zou ik niet zo maar iets vertellen.

Onderzoeker: Omdat je best wel persoonlijke dingen moet bespreken?

Respondent: Ja. Het is ook heel vaak zo dat je zegt, ik heb OCD, dat mensen denken, dan hebben ze er gelijk alweer een bepaald beeld erbij. Maar, uhm, je wilt wel precies uitleggen hoe dat voor jou is. Het is niet zo dat ik het perfecte OCD achtig iets ben maar ik heb mijn eigen dingetjes. En ik vind het heel belangrijk dat als iemand je wilt helpen dat die ook weet wat er nou precies speelt. En ik heb ooit wel eens gehad, dan had ik een gesprek met iemand, dat was ook een interview maar met een heel ander onderwerp, maar die vulde alles in. Die vulde alles in van dus jij voelt je zo. Dat ik op een gegeven moment maar zoiets had van ja, ik voel me zo. Zo van, wat je ook zegt, ze vormde het altijd zo dat zij er iets mee kon. Want ze moest er een verhaal van schrijven want ze deed journalistiek. En ze vervormde het telkens zo dat ze er een mooi iets van kon krijgen. En sommige mensen hebben daar heel erg de neiging van, terwijl ik zoiets heb van nee, zo zit het bij mij, niet op die manier. En dan wil ik wel dat mensen begrijpen hoe het bij mij zit. Klinkt heel raar misschien maar, ja, dat is voor mij wel heel belangrijk.

Onderzoeker: Dat klinkt niet raar hoor, elke functiebeperking is anders toch?

Respondent: Ja maar sommige mensen die zien het van oké, jij hebt autisme en jij hebt autisme, dus dat is hetzelfde. Maar dat is het niet.

Onderzoeker: Net zoals bijvoorbeeld elke vorm van dyslexie anders is? De een heeft meer moeite met schrijven en de ander heeft meer moeite met lezen. Op die manier?

Respondent: Ja, ja.

Onderzoeker: Zo is ook OCD verschillend in vorm, of sterkte of zoiets?

Respondent: Ja. Zo moet je het zien ja.

Onderzoeker: Oké. Je gaf net al aan dat je vaak wel op internet zoekt voor dat je een gesprek aangaat nietwaar?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Kijk je eerst altijd op internet of maak je dan ook nog gebruik van andere media?

Respondent: Nou, internet is meestal het makkelijkste. Je hebt het ook altijd wel bij de hand. Zoals meestal doe ik dat even in de collegezaal. Dan heb ik mijn laptopje voor me en dan denk ik van oh, even iets opzoeken. Dat gaat gewoon heel makkelijk. Soms had ik wel eens, eerder hadden ze die UTnieuws, maar dan echt een magazine zeg maar. Eerder heb ik die wel eens gelezen en dat vond ik altijd wel leuk maar, toch is internet wel altijd het makkelijkste.

Onderzoeker: Omdat internet laagdrempeliger is, begrijp ik dat goed?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Maar je hebt niet het idee dat je het volledige beeld op internet verkrijgt? Voor alle informatie die je wilt hebben heb je toch een aanvullend gesprek nodig?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Nodigt die informatie op internet wel altijd genoeg uit om ook langs te komen?

Respondent: Ja bij mij tot nu toe wel, maar ik denk niet altijd. Bijvoorbeeld bij dat formuliertje invullen. Dan stond er zo: vul de naam in van je stoornis. Als ik geen stoornis had gehad dan had ik niet geweten wat ik daar in moest vullen. Dan had ik misschien gedacht van laat maar zitten. Maar op dit moment wist ik wat er was en toen had ik zoiets van, het is dus een stoornis dus ik kan langskomen.

Onderzoeker: Dus als je nog geen stickertje had kunnen plakken op je probleem dan..

Respondent: Dan was het lastig geweest, dan was ik misschien ook niet eens langs geweest.

Onderzoeker: Oké. Ik heb hier een aantal thema's opgeschreven waar studentenbegeleiding op dit moment informatie en begeleiding in geeft. Nou zou ik het fijn vinden als je me zou kunnen aangeven of je misschien ook behoefte hebt gehad aan informatie over deze thema's, denkt daar misschien in de toekomst behoefte aan zou kunnen krijgen of geen behoefte aan hebt. En het eerste thema is studievertraging?

Respondent: Ja. Daar heb ik waarschijnlijk wel behoefte naar.

Onderzoeker: Nu al, of in de toekomst?

Respondent: Uhm, ik weet niet hoe het in de toekomst zal gaan. Ik heb het nu in ieder geval, omdat dat BSA mij zoveel stress oplevert omdat mijn tentamens mij niet lukken.

Onderzoeker: Dus je verwacht studievertraging op te lopen daardoor?

Respondent: Ik heb dit jaar sowieso niet al mijn punten, maar ik weet ook niet zeker wat ze precies onder studievertraging vatten want in principe, je kunt al je punten halen in een jaar, en als dat niet wordt opgevat als studievertraging maar vijf punten missen wel studievertraging is, dan loop ik studievertraging op.

Onderzoeker: Dus het is je eigenlijk niet eens helemaal duidelijk wat het begrip studievertraging inhoud?

Respondent: Nee, ik snap niet inderdaad, nee, nee.

Onderzoeker: Is dat wel een thema waar je zelf nog naar op zoek zou gaan om daar meer informatie over te verkrijgen?

Respondent: Ja. Ja.

Onderzoeker: En hoe zou je dat aanpakken dan?

Respondent: Heel waarschijnlijk via internet. En als dat niet lukt weer naar de studieadviseur.

Onderzoeker: Oké. Informatie over financiële regelingen?

Respondent: Geen idee, wist ik niet, daar heb ik nog niks mee gedaan.

Onderzoeker: Wat wist je niet precies?

Respondent: Ik wist niet dat je daar begeleiding in kon krijgen. Ik wist alleen zeg maar gewoon, met bepaalde studiebeperkingen kun je bijvoorbeeld extra tijd krijgen. En of dat geld kost? Misschien, maar geen idee.

Onderzoeker: Zou je eens willen aangeven voor mij waar jij in denkt dat studentenbegeleiding allemaal begeleiding in zou kunnen geven met betrekking tot functiebeperkingen?

Respondent: Even zien, uhm, ja inderdaad studievertraging. Dat was een van de enigste die ik eigenlijk wist. En dat is ook een van de enigste waar ik me ook echt zorgen om maakte. Dat is volgens mij ook echt de enigste. En ja, als je iets niet leuk vind of iets niet kan, eventueel begeleiden naar een andere studie. Maar, dat is ook de enigste die altijd heel erg voorop stonden omdat iedereen altijd heel erg zei van ja, kies de goede studie. Voor de rest heb ik ook eigenlijk geen idee. Nee.

Onderzoeker: Dus financiële regelingen is ook iets nieuws voor je?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Denk je wel dat je er behoefte aan zou kunnen hebben?

Respondent: Maar wat, hoe moet ik dat zien dan die financiën?

Onderzoeker: Begeleiding bij financiële regelingen. Bijvoorbeeld het aanvragen van een jaar studiefinanciering waar je misschien recht op hebt wanneer je een functiebeperking hebt en daar last van ondervind gedurende je studie.

Respondent: Misschien. Zou ik zo nog niet weten.

Onderzoeker: Oké. Ja hier staat de BSA maar dat heb je sowieso al aangegeven hè. Dan informatie over studievaardigheden? Daar valt bijvoorbeeld onder het plannen, of samenwerken.

Respondent: Ja, ja. Dat klopt.

Onderzoeker: Heb je daar behoefte aan?

Respondent: Ja dat plannen maak ik al gebruik van. En dan puur inderdaad van welke tentamens gaan we dit kwartiel doen. Voor de rest, dat is een van de enigste waar ik echt behoefte aan heb.

Onderzoeker: Buiten informatie over studievertraging en BSA?

Respondent: Ja. Maar dat samenwerken misschien ook wel. Maar ik wist niet dat dat er was en hoe ze je daar mee kunnen helpen.

Onderzoeker: Bijvoorbeeld door te kijken hoe jij het beste kunt functioneren in een samenwerking met zo min mogelijk hinder van je functiebeperking. Is dat iets waar je ook nog wel behoefte aan zou kunnen hebben?

Respondent: Jaaa. Ja. Ja. Maar dat soort dingen heb ik nooit gezien of gelezen dat het er was, en er ook nooit van gehoord. Mijn studieadviseur wist dat ik er last van had maar ik heb het van haar nooit gehoord dus ik ging er ook niet van uit dat zoiets er was. Je hoort altijd van je moet leren samen te werken. Dus ik dacht ik moet het gewoon leren en ik moet het gewoon doen. Dus ik had niet echt verwacht dat daar begeleiding bij was.

Onderzoeker: Maar ik heb eigenlijk geen idee hoe ze daarbij zouden helpen bij een functiebeperking als OCD. Dat zou je dan eens na moeten vragen als je daar behoefte aan hebt. Ik weet wel bijvoorbeeld dat wanneer je bijvoorbeeld een student hebt die blind is dat hij niet alle stof zo kan lezen als groepsgenoten en dat daar dan regelingen bij moeten worden getroffen of iets dergelijks zodat de blinde jongen ook kan functioneren.

Respondent: Ja ik kan geen dingen aan anderen overlaten dus dat is heel vervelend. Dat is echt heel vervelend. Zoals wanneer iemand zegt inderdaad van ik doe dat deel wel. Dat ik dan zeg van nee nee nee nee nee, ik doe dat deel wel! Zo van, en op zich ik vertrouw er dan wel in dat mensen het goed doen maar toch, wil ik het liever zelf doen. En nou binnenkort hebben we weer een project en dan zit er dus een persoon in waar ik dus helemaal niet bij in wil zitten omdat die dus nooit wat doet en daar zie ik nu al zo tegenop. Oh, nou ja, ja, ja.

Onderzoeker: Zou je ook bijvoorbeeld interesse hebben of behoefte hebben aan trainingen of iets dergelijks?

Respondent: Ja daar heeft ze me inderdaad ook voor opgegeven. Zo'n training voor mind mapping? Of iets dergelijks. Ik weet niet meer precies waar het om ging maar dat waren inderdaad wel trainingen waarvan zij zoiets had van dat is goed voor jou dus probeer het maar gewoon. En dan

kijken we wel weer verder. Ik wist helemaal niet dat ze dat soort dingen hadden, voordat ze dat zei, ik had wel eens flyertjes of zo gezien maar ik had geen idee dat je daar gewoon open kon voor aanmelden en dergelijke dus dat was wel leuk.

Onderzoeker: Vind je het fijn dat er dan zo actief met je wordt meegedacht?

Respondent: Ja. Ja.

Onderzoeker: Is het ook iets waar je wel behoefte aan had, die informatie?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je ook behoefte aan informatie over studievoorzieningen?

Respondent: Ja. Ik maak nu gebruik al van extra tijd bij tentamens.

Onderzoeker: Hoe ben je aan informatie daarover gekomen dan?

Respondent: Via de studieadviseur. Gewoon helemaal aan het begin aanmelden van joh, ik heb dyslexie, dus. En dan moest je dus een dyslexie formulier wat je dan hebt gekregen van degene die het gediagnostiseerd had, moest je dan inleveren. En dat ging heel snel. En het fijne daarin vind ik ook dat ik in een kleinere zaal zit. Dat vind ik heel prettig. Want het leidt mij heel erg af wanneer ik in een hele grote zaal zit. Dat vind ik heel lastig. Dan hoor je allemaal tikken van pennen, en kreukelen en cola blikjes en argh. Vreselijk. Ik heb heel snel dat hele kleine geluiden mij helemaal compleet af leiden, dat ik heel snel om me heen zit te kijken en, dat heb ik ook alleen maar bij kleine geluiden. Van die irritante geluidjes.

Onderzoeker: Klopt het als ik de conclusie trek dat veel informatie die jij hebt gekregen best wel actief vanuit de studieadviseur naar jou toe is gecommuniceerd?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: En dat vind je prettig?

Respondent: Ja. Dat is heel fijn.

Onderzoeker: Denk je dat als die informatie niet zo actief naar je toe gecommuniceerd zou zijn, denk je dat je die informatie waar je wel gebruik van hebt gemaakt ook goed gevonden zou hebben?

Respondent: Nee ik denk dat ik dan het gevoel ook wel zou hebben dat zij het gevoel hebben, het is niet nodig, en dat is dan niet nodig. En dat ik dan zoiets zou hebben van ik moet zonder kunnen. Want dat was ook de hoogste drempel voor mij, van ik moet het zelf kunnen allemaal. En dat, ja, dat blijft lastig.

Onderzoeker: Is dat een drempel die je blijft ervaren telkens?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Kun je je er wel makkelijker overheen zetten nu?

Respondent: Ja. Maar het is wel als iemand inderdaad zoiets heeft van het is niet nodig, en die zegt dat tegen mij van ja, je hebt geen begeleiding nodig, dat ik ook begin te denken van ik heb het niet nodig, ik heb het niet nodig, ik heb het niet nodig en dan denk ik van ja oké.

Onderzoeker: Is dat een soort bevestiging voor jou dan?

Respondent: Ja. Het is aan de ene kant wel ook waar ik bang voor ben, dat ik denk, er is niks met je aan de hand, je kan het gewoon niet. En aan de andere kant van, ja. Je bent gewoon normaal. Ja, het is nog steeds een beetje lastig. Ik zit er nog steeds een beetje tussen in want ik vind het zelf ook heel moeilijk altijd om te bedenken, heb ik het nou nodig of is het nou niet nodig. Denk ik alleen bij mezelf dat het nodig is en is het daarom nodig. Dat blijft lastig.

Onderzoeker: Dus er bestaat ook veel twijfel over of je bepaalde begeleiding ook wel echt nodig hebt?

Respondent: Ja. Ook elke keer als een tentamen net niet lukt bedenk ik me ook van, nou, lukt het nou niet omdat ik te gestrest ben of lukt het nou niet omdat ik het gewoon niet kan. En dan zit ik wel heel erg mee. En op die momenten heb ik ook inderdaad weer gesprekken met de studieadviseur nodig. En die gaat met mij dan na, heb je er alles aan gedaan wat je kon? Ja. Begreep je het allemaal voor die tijd? En die gaat het allemaal na. En dan kom ik er eigenlijk op uit van eigenlijk kan ik het ook wel maar dan heb ik het, ja dat zijn ook weer dingen waar ik aandacht voor nodig heb. Omdat anders dan ga ik me er helemaal in verdiepen van ik kan het toch niet.

Onderzoeker: Je gaat langs bij zowel een studieadviseur als een studiedecaan hè?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zou je eens kunnen uitleggen waarvoor je naar wie gaat?

Respondent: Nou ik kom eigenlijk bijna alleen maar bij de studieadviseur.

Onderzoeker: En voor welke zaken zou je naar de studentendecaan gaan dan?

Respondent: Dat was alleen op het begin. Dat was alleen op het begin voor de start van dat traject zeg maar. Voor de rest heb ik haar niet meer gezien.

Onderzoeker: Oké. Dus daar ben je eigenlijk maar een keer geweest?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zou je mij eens willen uitleggen in jouw woorden wat jij denkt dat studentenbegeleiding inhoud?

Respondent: Ik dacht de studieadviseur.

Onderzoeker: Alleen de studieadviseur?

Respondent: Ik dacht van wel maar ik heb geen idee. Het was inderdaad dat de studentendecaan die zei al tegen mij, ga naar haar toe en leg aan haar uit wat er aan de hand is. En ik wist dat er nog studentenpsychologen waren. Maar voor de rest. Ik heb echt geen idee.

Onderzoeker: Weet je waar studentenbegeleiding als organisatie zit op de UT?

Respondent: Ik dacht hier, maar. Ik moest hier toen ook heen op het begin op de allereerste afspraak.

Onderzoeker: Dus hier in de Cubicus?

Respondent: Ja? Of?

Onderzoeker: Ik wil eigenlijk weten wat jij denkt, het maakt niet uit of je antwoord goed of fout is.

Respondent: Ja dat dacht ik ja. Ik heb geen idee.

Onderzoeker: Weet je toevallig wat de Rode Balie is?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zou je willen uit leggen wat dat dan is?

Respondent: De Rode Balie zit bij de Bastille. Ja, was heel leuk want toen vroeg ik, oh wacht! Daar moest ik trouwens ook heen, daar zat zij ook. Dat weet ik nog, want toen vroeg ik aan zo'n mensen van waar is de Rode Balie? En toen zeiden ze ja de Rode Balie is niet rood meer. Dat zit inderdaad bij de Bastille want daar moest ik toen heen voor de studentendecaan. Maar zit daar ook die hele studentenbegeleiding?

Onderzoeker: Nu ontwijk je mijn vraag een klein beetje. Zou je mij willen uitleggen wat de Rode Balie is volgens jou? Na het onderzoek wil ik graag jou vragen wel beantwoorden maar nu is het nog even belangrijk dat ik te weten kom wat je nu ervan denkt, goed?

Respondent: Oh ja sorry. De Rode Balie. Ik heb geen idee, nee. Ik heb geen idee.

Onderzoeker: Maar je zei wel dat de Rode Balie in de Bastille zit, dus dat wist je?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Wist je ook al dat ze verhuisd zijn?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Ze zitten nu in de Vrijhof, en de Rode Balie is een synoniem voor studentenbegeleiding ja. Er blijken nu al drie dingen die geloof ik niet helemaal duidelijk zijn, en dat is een, wat studentenbegeleiding is, twee, wat de Rode Balie is en drie, dat ze verhuisd zijn naar de Vrijhof. Klopt dat?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Hoe had je anders geïnformeerd kunnen worden zodat zo'n dingen wel duidelijk waren geweest voor je?

Respondent: Ik wist alleen, het woord zegt het, heel simpel, helpen bij je studie. Dat was het enigste. En ik heb ook echt alleen maar opgezocht van ja, daar heb ik misschien wel behoefte aan.

Onderzoeker: Hoe heb je dat precies opgezocht?

Respondent: Ik heb gekeken naar wat voor voorzieningen ze hadden voor mensen inderdaad met een beperking. En toen zag ik van oké, dit kunnen ze bieden, en toen ben ik naar de studieadviseur gegaan van nou, wat kunnen ze mij bieden. Van kunnen ze mij dit bieden van wat ik graag wil.

Onderzoeker: Oké. We gaan even verder met mijn lijstje. Het is misschien nog niet zo ver voor jou, maar informatie over de doorstroom naar de master?

Respondent: Ja. Heb ik wel behoefte aan.

Onderzoeker: Oké, nog een beetje verder dan. Heb je dan misschien ook behoefte aan informatie over de doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Ja. Ja.

Onderzoeker: Oké. Heb je zelf misschien nog opmerkingen met betrekking tot dit onderzoek?

Respondent: Nee, ik merkte, wat ik wel heel erg fijn vond aan de studiebegeleiding, aan de studiedecaan, was toen ik met haar een gesprek had, dat ze echt zoiets had van, oh maar meisje toch! Ze was heel moederlijk en dat was heel leuk. Heel bemoederend. Oh maar meisje toch! Dat moeten we gaan melden! Ze was, ze gaf je wel het gevoel dat je echt een uniek persoon was en dat het niet zo is van je hebt dit dus je krijgt dit. Ze ging wel heel erg meedenken en dat vind ik wel heel erg fijn aan de UT hier zo, dat ze echt met je meedenken.

Onderzoeker: Ja. Zijn er nog andere dingen die je graag zou willen melden?

Respondent: Nee, dat was het.

Respondent 11

Onderzoeker: Zou je willen vertellen wat voor jou de reden is geweest om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Nou ik heb me aangemeld toen ik net begon met de opleiding. Ik wilde weten of, nou ik was bang dat ik misschien bij bepaalde vakken cijfers niet zou kunnen halen, omdat ik dan ja, slechthorend ben. Dat zorgt ervoor ja, dat was dus eigenlijk de angst dat ik bepaalde vakken niet zou kunnen halen omdat ik een beperking heb. Toen heb ik me alleen maar aangemeld om te kijken wat zijn er allemaal voor voorzieningen die me kunnen ondersteunen en op dat moment waren er allemaal maar tips zeg maar met wat ik moet doen om ervoor te zorgen dat ik zo goed mogelijk de vakken kan volgen en gewoon mee kan doen met de opleiding, in de opleiding. En dat waren tips als in de colleges helemaal vooraan zitten, aan de docenten aangeven dat je slechthorend bent omdat ze dan rekening ermee kunnen houden. Dus eigenlijk waren dat, dat waren eigenlijk de voorzieningen. Gewoon wat meer gedrag gerelateerd, houding gerelateerd. Van wat kan ik doen om ervoor te zorgen dat ik gewoon, dat mijn beperking zo min mogelijk wordt. En, toen vorig jaar heb ik mij aangemeld bij de studentenbalie, ook voor de, uhm, die dus ook speciale voorzieningen hebben voor studeren met een handicap.

Onderzoeker: Sorry hoe noemde je dat precies? Speciale..

Respondent: Op de website heb ik gelezen dat er speciale voorzieningen zijn voor studeren met een handicap zeg maar. Met een beperking. En dat ze je op die manier zouden kunnen ondersteunen met financieringen, of zulke dingen. Dus ik heb daar een aanspraak op gedaan vanwege mijn slechthorendheid en ook op het gebied van mijn Engels. Omdat mijn Engels zo slecht is. Engels is best wel een moeilijke taal vergeleken met Nederlands en Duits bijvoorbeeld. Je schrijft iets heel anders dan je uitspreekt en je hebt heel veel letters die je dan ook niet uitspreekt en voor iemand die slechthorend is, is dat echt heel erg verwarrend. Dan weet je niet eigenlijk, ja welke letters mag je nou wel uitspreken en welke niet. En daarom ben ik even bij de studentenbalie geweest, of ze mij zouden kunnen helpen bij het volgen van een cursus. De cursussen die ik hier zelf heb gevolgd, uhm, ja die heb ik allemaal uitgevolgd maar die waren ook nog in groepsverband en voor een slechthorende is dat echt bijna niet te doen. Want hoe groter de groep hoe beperkter ik wordt. Dan kan ik het bijna niet meer volgen of mee krijgen van wat er allemaal gezegd wordt. Dus het was gewoon moeilijk om groepscursussen te volgen, heb ik individuele gevraagd, en dat was veel te duur voor mij want dat was 35 euro per uur. En dat kon ik gewoon niet betalen. En om goed een taal te kunnen leren is het niet zo dat je een keer in de maand een uur les krijgt, maar je moet wel echt in herhaling, een continuering, en dat was voor mij gewoon niet haalbaar. Dus toen heb ik aangeklopt, ze wilden mij wel helpen met het budget, en nu hebben ze mij 30 uur Engels cursus betaald zeg maar, 30 uur les. Dat is 30 keer 35 euro! Ik denk zoiets van 1000 euro ja. Ik ben daar wel heel blij mee!

Onderzoeker: Dat kan ik me goed voorstellen ja. Zou je iets meer willen vertellen over je functiebeperking?

Respondent: Ja, nou ik ben slechthorend, zo ben ik niet geboren. Ik was, het is wel zo dat het in mijn familie erin zit dat wij er gevoelig voor zijn, want mijn moeder is ook slechthorend. Die kreeg het pas na een ziekte, ook zij was er gevoelig voor. Ik denk dat wij er gewoon aanleg voor hebben. Maar nou, toen ik zestien was, toen ben ik gaan zwemmen en ik was aan het puberen, dat betekende dus harde muziek luisteren en dit en dat. Al die factoren bij elkaar, en mijn aanleg voor slechthorendheid hebben er voor gezorgd dat ik beetje bij beetje slechthorend werd. Dat ging op een geleidelijke manier, maar op een gegeven moment had ik wel een verlies van 40 decibel, minimaal. En dan, na 40 decibel dan gaat het opeens opvallen. Dan is het niet meer dat je, dan kun je niet alles meer mee krijgen en dan begint het van huh, wat zeg je? Of ik heb je helemaal niet verstaan? Of er is iets gebeurd en ik merkte er helemaal niets van. En ja, zo begon het. En dat was voor mij heel moeilijk om dat te accepteren omdat ik ook nog aan het puberen was. Want dan ben je eigenlijk op zoek naar jezelf, naar je ideale zelf hè, ik ben perfect. Je wilt anders zijn, je probeert anders te zijn en je anders voor te doen. En dan kom je er ook nog achter dat je met een beperking zit. Dus zo is het eigenlijk, nou wat ik nog meer kan vertellen is dat ik meer gewoon slechthorend ben en dat ik gemerkt heb na jaren dat niet ieder slechthorend persoon hetzelfde is. Ik bedoel, het is gewoon puur interpretatie, bij ons, of bij mensen die slechthorend zijn lijkt het alsof we alles meekrijgen maar dat is niet zo, maar dat kun je niet zien. Je kunt het niet zien of ik iets gehoord heb. Ja tenzij je tegen mij stop zegt of ga zitten zegt en ik blijf gewoon staan en niet stop, dan kun je merken van oh wacht eens even, die hoort mij niet. En anders zou je ook nog kunnen denken van die wilt mij niet horen. Of die luistert niet. Bijvoorbeeld.

Onderzoeker: Dus je hebt al van rond je zestiende last van je functiebeperking?

Respondent: Ja, ik ben slechthorend, zo erg dat ik dus gehoorapparaten nodig moet gebruiken om te kunnen verstaan en om te kunnen horen. Ik heb twee gehoorapparaten in. Dus om jou nu te kunnen horen moet ik dus wel mijn gehoorapparaten in doen allebei.

Onderzoeker: Ja. En kun je aangeven hoe lang je daar al ongeveer last van hebt?

Respondent: Ik was ongeveer zestien toen het een beetje begon maar, ik ben mijn gehoorapparaten rond mijn twintigste gaan gebruiken. Want het was ook niet in een keer dat ik slechthorend was, het begon gewoon geleidelijk. Het begon eerst heel rustig, het verlies zeg maar, dat ik bepaalde verliezen op liep zeg maar. En toen ik twintig was, uhm, ben ik gehoorapparaten gaan dragen. Toen was het zo erg dat ik, je merkte gewoon [naam respondent] die krijgt gewoon niks mee bijvoorbeeld.

Onderzoeker: Wordt het verlies nu nog altijd minder?

Respondent: Het werd naarmate minder inderdaad.

Onderzoeker: Maar is het nu constant?

Respondent: Het nu is constant, maar dat constant betekend ook, over tien jaar is het verlies iets minder, dus het verlies blijft, het is progressief, het wordt alleen maar erger. Maar het verlies wordt wel gewoon alleen maar minder.

Onderzoeker: Oké. Heb je voordat je aan de universiteit kwam studeren ook al begeleiding gekregen met betrekking tot de functiebeperking?

Respondent: Nee, helemaal niet. Want ik was ook zo iemand van ik ga het helemaal alleen doen. Ondanks mijn slechthorendheid, ik wilde eigenlijk ook niet accepteren dat ik beperkt was. Dat ik, ja dat ik gewoon speciale voorzieningen nodig had dat wilde ik gewoon niet accepteren. Ik wilde gewoon net als iedereen hetzelfde gaan doen. En toen op een gegeven moment dat ik dus, ik heb dus ook op het HBO gestudeerd, en daar merkte ik ook al van hé ik krijg niet alles meer mee, lage cijfers, dat komt omdat ik veel dingen niet heb meegekregen. En soms kwam ik er ook te laat achter dat ik iets moest inleveren, omdat ik het niet had gehoord, blijkbaar is het in het college dan wel gezegd. En, zo een beetje dacht ik van ja, misschien moet ik er toch maar iets aan gaan doen. Op een gegeven moment werd het ook zoiets van, ben ik nou slechthorend of ben ik nou dom? En toen ik een keuze moest maken, ik dacht van ja, ik ben slechthorend maar ik ben wel zo ver kunnen komen. En wat is nou voor mij belangrijk? Ik wil gewoon studeren, en wat heb ik daarvoor nodig? Een gehoorapparaat. Dan moet het maar erbij. Om mijn doelen te kunnen behalen, op tijd zeg maar, om op tijd mijn doelen te kunnen behalen dacht ik ja van dan moet het maar. En ik heb niet eerder nagedacht van, nee, ik ga even kijken of de school wel van voorzieningen voor ziet of zo en dat ik daarna pas de opleiding heb gekozen. Nee dat is eigenlijk allemaal al veel eerder gebeurd. Bij mij was het eerder gewoon accepteren en de stap zetten, accepteren dat je slechthorend bent, en dan kijken van wat wil je allemaal gaan doen, en dan proberen om dat te gaan doen.

Onderzoeker: Zou je misschien kunnen aangeven waarom dat voor jou zo moeilijk was om te accepteren?

Respondent: Uhm ja. Omdat ik aan het puberen was, en omdat het niet iets is wat ik heb meegekregen zeg maar, van jongs af aan. Ik was zestien en het was gewoon voor mij ook een verlies. Wat mij eigenlijk ook heel verward maakte want als je slechthorend bent merk je dat niet eens. Het is gewoon, je mist het geluid niet want je hoort het niet, je weet niet wat je mist. Ik bedoel als er wel iets is en je ziet het en het is dan weg, dan kun je zeggen van hé waar is dat ding gebleven. Maar bij slechthorendheid is dat niet het geval. Het wordt gewoon rustig beetje bij beetje, je gaat geen geluiden meer waarnemen, iets dat je niet waarneemt kun je ook niet missen, en op een gegeven moment was het ook wel zo dat ik groepjes of feestjes ging vermijden want ik voelde me niet meer op mijn gemak, ik kreeg niks mee. Of ja ik kreeg minder mee. Mensen gingen lachen en ik had de mop niet eens verstaan. Ik bedoel dat heb je wel vaker, maar bij iemand die slechthorend is, is dat nog wat moeilijker, nog wat lastiger. En bovendien ben ik niet in Nederland geboren, ik ben geboren in Turkije. En dat was voor mij ook een zware schakel want ik moest nog de taal leren. Ik was wel 12 toen ik, bijna 12 toen ik naar Nederland kwam. Ik heb de taal wel vrij snel geleerd. Ik beheerste de taal, ja binnen drie jaar had ik het meeste al onder de knie en zat ik al op het VWO, dus dat zat heel goed. Ja, kinderen leren alles zo snel hè? En dat was van de ene kant ook wel heel goed want voor mijn zestiende had ik de taal al goed onder de knie en daarna pas begon het af te gaan. Ja ik weet niet meer precies wat het voor mij zo moeilijk maakte, dat ik aan het puberen was misschien. En dat ik ondertussen ook nog een allochtoon ben, en dat ik, ja, die dingen maakte het voor mij gewoon moeilijk. En dat ik zelf niet wist hoe ik ermee om moest gaan. Dat maakte het voor mij ook moeilijk.

Onderzoeker: Kun je aangeven waarom je denkt dat het feit dat je allochtoon bent er ook mee te maken had? Waarom zorgde dat denk je er ook voor dat die acceptatie moeilijker was?

Respondent: Ja, nou, dat is, ik denk zelf dat ik al anders wordt, dat ik al anders ben door slechthorend te zijn. Ik ben niet meer een doorsnee persoon, vind ik zelf. Nu denk ik wel van, je bent meer dan normaal als je slechthorend bent, je hebt ook mensen die ledematen missen bijvoorbeeld. Maar op dat moment dacht ik er natuurlijk anders over, want ik ben niet compleet, ik heb nog twee apparaten nodig om te kunnen functioneren, zo zag ik dat. Dat zie ik eigenlijk nog steeds zo, maar nou denk ik van dan moet het maar, bijvoorbeeld. Maar, toen was het feit dat ik allochtoon was weer een grote rol speelt van anders zijn. Allochtoon zijn is anders, en slechthorend zijn is ook anders, en dat weegt dan heel zwaar mee als persoon. In denk dat dat misschien daar door komt, van anders zijn.

Onderzoeker: Wat maakt het dan zo moeilijk om anders te zijn?

Respondent: Nu? Nou ja dat is een psychologische vraag hè, wat maakt anders zijn zo moeilijk. Dat je dan sneller herkenbaar bent, dat je dan opvalt, en dat willen mensen blijkbaar niet zo. Nu denk ik er wel anders over, gewoon doen wat je echt wilt. Maar als ik, ik betrap mezelf soms ook dat ik gewoon dingen doe omdat ik denk dat het hoort. Dan luister ik niet naar mezelf. Ik wil bijvoorbeeld iets gaan doen, koffie drinken, maar iedereen wilt bijvoorbeeld thee, dan ben je misschien ook geneigd om thee te drinken. Misschien zeg je dan nu wel nee, maar op dat moment ben je wel geneigd om ook thee te gaan drinken. Dat zit gewoon ook in de kern van de mens, gewoon sociaal gedrag wat je dan aanleert. Wat je dan overneemt. Kijken wat jij doet, en dan ga ik dat ook doen, dat zijn gewoon de spiegelneuronen.

Onderzoeker: Dus je kunt niet precies aangeven waarom je dat moeilijk vond maar je denkt dat dat met dat natuurlijke sociale gedrag te maken heeft als ik het goed begrijp?

Respondent: Ik denk dat dat alleen, het is gewoon daar aan te verklaren denk ik, vind ik. Ik bedoel alleen daarmee kan ik het verklaren. Gewoon niet anders zijn en niet opvallen. Mee doen met een grotere groep. Ja.

Onderzoeker: Zou je eens kort terug willen denken aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en studentenbegeleiding goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Uhm, studentenbegeleiding nou, met mijn studentenadviseur of begeleiding? Want die zijn verschillend toch? Denk ik?

Onderzoeker: Dan doen we eerst een andere vraag goed? Wat denk jij dat studentenbegeleiding is?

Respondent: Oké. Nou uhm, begeleiding hè? Oké. Het ging heel goed want ik heb in het begin aangegeven dat ik slechthorend ben..

Onderzoeker: Wacht even, ik weet niet zeker of je me goed verstaan hebt. Ik zeg we doen eerste even een andere vraag, zou je me willen uitleggen wat jij denkt dat studentenbegeleiding is? Dan doen we die andere vraag erna.

Respondent: Oké, oké. Ik denk dat het [naam studentdecaan] is, denk ik.

Onderzoeker: Alleen [naam studentdecaan]?

Respondent: Voor mij wel. Er zijn er wel meer maar voor mij is zij de persoon geweest met wie ik contact heb opgenomen. Maar ik heb ook nog een studentenadviseur van de opleiding, dus ik ken alleen maar twee mensen.

Onderzoeker: Ja. Maar zou je kunnen uitleggen wat je denkt dat de hele studentenbegeleiding inhoudt?

Respondent: Ja. Studentenbegeleiding houdt in dat je individueel begeleidt wordt onafhankelijk van de opleiding, maar meer persoonsgericht is. Denk ik. Ja dat is wat ik denk. Dat iemand een student begeleid in zijn proces bij het afstuderen, maar dan wel een beetje meer persoonsgericht. En de studieadviseur is meer opleidingsgericht, die kijkt ook wel eens naar de persoon denk ik, maar die is toch meer gespecialiseerd op de opleiding zelf. De studentenbegeleiding kijkt meer met de persoon zelf mee en denkt bijvoorbeeld meer aan de dingen die de persoon zelf nodig heeft. Sorry ik heb nog niet eerder nagedacht over wat de verschillen zijn.

Onderzoeker: Dat geeft niet, dat maakt helemaal niks uit. Kun je aangeven waaruit jij denkt dat studentenbegeleiding uit bestaat qua mensen en hun functies? Je noemde net al [naam studentdecaan], maar wat voor functie vervuld zij bijvoorbeeld?

Respondent: Oké. Ja, nou studentenbegeleiding zijn dus die mensen wat daar bij de Bastille zijn. Ik ken alleen [naam studentdecaan] en ik denk dat er ook nog een psycholoog is. Ja ik ken haar niet persoonlijk maar ik heb wel eens gezien dat er een psycholoog rond loopt, een studentenpsycholoog dat is eigenlijk ook wel een studentbegeleidster maar dan gespecialiseerd in de psyche. En ik denk dat [naam studentdecaan] ook wel twee, drie collega's heeft welke denk ik elk zijn gebied heeft. Ik ben bij [naam studentdecaan] gegaan omdat zij te maken had met de financiële, op het financiële gebied zeg maar. Ja.

Onderzoeker: Je hebt wel een duidelijk beeld van wat studentenbegeleiding is denk je?

Respondent: Ja ik denk het wel. Ik hoop van wel ja. Ik heb er niet echt research naar gedaan of zo, maar ik denk wel dat ik een voldoende, ja goed beeld heb.

Onderzoeker: Oké. Heb je ook enig idee wat de Rode Balie is?

Respondent: Wat, hun?

Onderzoeker: De Rode Balie, heb je enig idee wat de Rode Balie is?

Respondent: Oh ja bij, ja de Rode Balie. Ja, waar dat is weet ik wel maar waar dat echt voor staat weet ik niet.

Onderzoeker: Dan gaan we nu weer even terug naar die andere vraag.

Respondent: Oké.

Onderzoeker: Wil je eens terug proberen te denken aan een of meerdere keren dan de communicatie tussen jou en studentenbegeleiding goed of juist gebrekkig was?

Respondent: Uhm, ja. Ik kan alleen maar goede dingen zeggen. Ik heb tijdens het eerste gesprek goed contact gemaakt en ik heb aangegeven dat ik slechthorend was. En op zich was dat nergens voor nodig want, in ieder geval [naam studentdecaan] is heel erg belevingsgericht, en meegaand met de persoon zelf, en ze denkt goed na voordat ze iets benaderd, en ze denkt ook hardop na, dus dat is wel wat het mooiste is. In het begin denk je dan dat ze tegen je praat, maar na eventjes heb je dan wel door dat ze eigenlijk gewoon hard op zit na te denken en ze nodigt je ook uit om daar commentaar op de geven en ze vraagt wat vind je ervan? Doe ik het zo goed? En ja, ik ben gewoon tevreden van haar manier van communicatie en dan vooral omdat ze dan, omdat ze het op zo'n manier doet. Ik dacht eerst dat het moeilijk zou zijn want ze heeft best wel een heel hoge stem, echt een vrouwenstem, en, maar ze is gewoon, nee qua non verbaal is het gewoon echt heel goed. Ze maakt ook heel veel gebruik van haar non verbaal. En ik denk dat ze ook heel bewust is van haar hoge stem en dat ze daar heel goed rekening mee houdt. Was dat de vraag?

Onderzoeker: Haha ja was prima hoor! Ben je ten gevolge van die goede communicatie anders tegen studentenbegeleiding aan gaan kijken?

Respondent: Ja. Ja. Ik zeg persoonlijk, ik heb ook aan [naam studentdecaan] gevraagd, waarom zijn jullie nou zo aardig? Ik bedoel, je hoort wel van ze kunnen jou begeleiden, maar ik denk dat wij als studenten ook wel een beetje, het is ons een beetje aangeleerd dat ze alles individueel moeten doen, en dat we onze problemen zelf moeten oplossen, dat we op een zakelijk manier met elkaar om gaan. En, toen ik bij [naam studentdecaan] was en ze wilde mij helpen, en ze heeft ook nog aan het begin gezegd van je moet nog even een beroep doen op de opleiding zelf, misschien kan de opleiding jou ook helpen. En toen zei ze al van als de opleiding niet helpt dan zijn wij bereid om te helpen. En ook de opleiding heeft mij geholpen. En ook de studentbegeleiders hebben mij geholpen. Ik dacht wauw. Waarom doen jullie dat voor mij? En toen zei [naam studentdecaan] jij verdient het ook want je doet het goed zeg maar als student, je wilt alles in een keer halen en je gaat er echt voor en zo en dan krijg je er ook iets voor terug. Ik vond dat gewoon echt heel bijzonder, ik bedoel zoiets verwacht je na drie jaar niet meer als je echt op een afstandelijke manier echt met iedereen om gaat en dit en dat. En ik

had alleen maar ervaring met de studentenadviseur, ook toen ik informatie ging halen over studeren met een handicap, toen had ik ook alleen maar met mijn studentenadviseur gesproken, en die had me alleen maar tips gegeven, uitgeprint en meegegeven, het leek meer op een zakelijke manier te gaan zeg maar. Nou jij bent slechthorend, jij wilt weten wat voor tips je nodig hebt, hier zijn ze helemaal uitgeprint. Ook heel aardig hè al die voorbereidingen, maar, als je iets zelf meemaakt en er tien jaar mee zit, ik ben nu 28 dus ik ben al 12 jaar slechthorend, dan weet je zulke dingen al want je loopt er tegenaan. Naarmate weet je al, naarmate de tijd vordert, ik kan beter vooraan gaan zitten want anders krijg ik helemaal niets mee. Of ik kan beter de persoon met wie ik iets te doen heb even aangeven dat ik slechthorend ben opdat die persoon daar dan rekening mee kan houden. Dus die dingen kreeg je gewoon mee.

Onderzoeker: Heeft dat het voor jou ook makkelijker gemaakt om de begeleiding te accepteren?

Respondent: Het was voor mij wel, ja, in ieder geval [naam studentdecaan] persoonlijk, zij was heel uitnodigend en een warm mens, ze heeft een open houding waarbij ik me wel echt op mijn gemak voelde en dan was het wel, het was gewoon, ik werd in mijn waarde gelaten en ik werd gerespecteerd, en hoe zeg je dat, er werd niet op me neergekeken door haar. En ik voelde me gewoon als een compleet iemand, die wel nog net iets anders nodig heeft, om verder te kunnen. Dus het was voor mij door de manier waarop [naam studentdecaan] mij benaderd heeft wel makkelijker te accepteren.

Onderzoeker: Had je voordat je bij studentenbegeleiding kwam wel moeite ervaren om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Ik was wel bang, ik was wel gespannen en bang, van wat kan ik nou allemaal doen, straks kan ik mijn doelen niet halen en ik heb de cursus echt nodig. Ik was voorbereid op een antwoord van, jou Engels is niet goed, dan moet je dat maar zelf op lossen. De universiteit is niet een school om jou in het Engels op te leiden, je moet voldoende Engels beheersen om hier heen te komen. Dat had ik zelf verwacht, en dat was dus niet het geval. Ze hebben gezegd van oké, dat Engels kan beter, en dat komt omdat je slechthorend bent. Je bent onze student, dus dan gaan we even kijken wat we voor jou kunnen doen.

Onderzoeker: Dus uiteindelijk is het heel erg meegevallen?

Respondent: Ja, ja!

Onderzoeker: Maar als je kijkt voordat je de stap had gezet om die begeleiding te zoeken, vond je het moeilijk om die eerste stap te zetten?

Respondent: Ja, ja. Dat heeft dan ook weer met de acceptatie te maken. Ik bedoel ik kan wel zeggen dat ik het volledig geaccepteerd heb maar dat kan ik pas, ik kan daar pas achter komen of dat wel echt zo is of niet zo is door een andere moeilijke situatie die ik nu nog niet kan voorspellen. Want het was natuurlijk wel even moeilijk om aan te kloppen en mezelf bekend te maken, want het is ook niet meer anoniem hè, je gaat face to face met een persoon praten. Die persoon kan mij dan zien en die weet dat ik dan slechthorend ben. Ik kan het niet anders omschrijven als niet volmaakt zijn als mens, je mist iets, je hebt een gebrek. Dat is misschien wel fout en verkeerd, maar dat is in ieder geval wel ook iets wat wij hebben, de wereld ons heeft aangeleerd, wij zijn niet volmaakt want onze oren werken niet zo goed. Dus, de stap om daarnaar toe te zetten was wel heel erg moeilijk. Ik vond het

ook heel erg eng en spannend. Ik had me ook op het ergste voorbereid. Want ze kunnen best zeggen, en ik was ook heel erg emotioneel, maar ik dacht van ja, in ieder geval nee heb je en ja kun je krijgen. En ik was bijna begonnen aan mijn master dus ondertussen ben ik ook wel heel assertief geworden en ik dacht van ja ik ga het gewoon proberen. Ik ben ook al zo ver, dat betekend, dat betuigt ook al van mijn succes, als iemand die slechthorend is en geen gebruik gemaakt heeft van de voorzieningen. Om te voorkomen dat ik nu geen vertraging meer op loop moet ik het gewoon gaan doen. En ja, ik ben gewoon in het diepe gesprongen en ik heb het gewoon geprobeerd.

Onderzoeker: Goed hoor.

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Kun je iets specifieker aangeven welke factoren er meespeelde bij die moeite die je ervoer? Buiten misschien nog de acceptatie.

Respondent: Ja. Uhm, ik begrijp dat het dus, dat het meer gaat om wanneer en waar is het moeilijk om als een functiebeperking, als je een beperking hebt om naar de studentenbegeleiding toe te stappen. Met van, uhm, dat slechthorendheid mijn probleem is, en niet dat van jou, en dat ik dan, ja, het is gewoon heel lastig om dat uit te leggen. Het is gewoon niet durven. Het is een beetje moeilijk. Schaamte. Schaamte. Schaamte speelt een hele grote rol. Schaamte. En angst. Om vernederd te worden. Om afgewezen te worden. Want zoals ik zei het is mijn probleem en niet dat van jou. En ook dat de gedachte van ik ben minder, of je nou wilt of niet, dat is er gewoon, ik ben minder. Dat heeft ieder mens eigenlijk en als je dan ook nog eens een een of andere beperking hebt dan wordt dat alleen maar meer. En de gedachte van ik ben minder of ik heb daar het recht niet op, waarom zou een ander mij helpen?

Onderzoeker: Waarom denk je dat je het recht er niet op zou hebben?

Respondent: Waarom denk ik dat..?

Onderzoeker: Waarom denk je dat je het recht er niet op hebt?

Respondent: Uhm, ja, dat is, ja, ik zie het nu al een luxe zeg maar.

Onderzoeker: Zou je dat misschien wat specifieker willen uitleggen?

Respondent: Ja. Uhm, ja, waarom ik vind dat ik daar geen recht op heb. Nou, dat is meer, als ik daar behoefte naar heb, als ik daar behoefte naar heb dan moeten mijn ouders daar voor zorgen zeg maar of ik zelf, en daarom heb ik daar het recht niet op. Het is niet hun probleem, het is niet hun zaak. Dat ik slechthorend ben, daar kunnen zij niks aan doen, en waarom zou ik hun er dan mee lastig vallen. Met mijn slechthorendheid, ik zeg eigenlijk ik wil heel graag studeren maar ik kan het niet. Of, ja, kijk die wereld is nu een beetje veranderd hè, en ik zit nog een beetje, ik ben nog een beetje aangeleerd van jij bent minder. En als jij niet kunt leren dan heb je gewoon pech. Want vroeger was het zo. Er was geen aandacht besteed aan mensen die een een of andere beperking hadden en nu worden er gewoon liften gebouwd in gebouwen, alleen voor een personeelslid, dus ik denk dat het niet alleen de organisatie moeite heeft met de aanpassingen en het rekening houden met de mensen zelf, maar de mensen die beperkt zijn moeten ook een beetje zichzelf weer gaan waarderen. En misschien zit het daar in, ik waardeer mezelf niet genoeg, of ik vind mezelf niet goed genoeg om aanspraak te

doen op waar ik recht op heb. Want ik ben van mening dat ik daar misschien het recht niet op heb. En waarom? Ja dat is ons aangeleerd. Mensen die goed zijn die gaan altijd voor en wij bleven achter. En, op dat gebied kan iedereen met een beperking zich met elkaar vergelijken, of je nou heel erg slecht ziet of ziek bent of slechthorend bent of een een of ander ledemaat mist en zo, dan kun je wel, op dat punt kunnen wij ons wel met elkaar vergelijken want dan voelen we ons allemaal meer of min minder, we zijn een beetje een last. Want zo werden we vroeger wel gezien. Want er werd bijvoorbeeld, ik denk van mijzelf, maar dat gebeurd niet, soms ben ik bang dat iemand mij geen vraag komt stellen alleen omdat het met mij soms iets langer kan duren om het te begrijpen. En ik weet dat ik het antwoord wel weet, en dat vind ik het mooiste, ik bereid me altijd goed voor en ik zeg niet zo maar wat, en als iemand een vraag heeft dan probeer ik die persoon ook echt te gaan helpen. En ik denk dat dat ook goed overkomt bij anderen maar soms zit ik nog steeds te denken, af en toe, beetje onzekerheid die mee gaat, dat een ander soms niet naar mij toe stapt omdat het soms lang kan duren en die ander persoon soms haast heeft bijvoorbeeld. En dan denk ik van ja hij weet wel dat ik het antwoord weet maar het duurt altijd zo lang om die persoon te begrijpen, maar aan de andere kant denk ik dan van ja als hij het antwoord wilt dan moet hij er ook maar tijd voor maken bijvoorbeeld. Dus het zit nog een beetje, de balans is in het zicht maar is nog niet echt gemaakt zeg maar, nog niet echt gehandhaafd. Ja. Dus daarom vind ik het soms echt heel bijzonder dat bijvoorbeeld scholen of organisaties daar rekening mee houden omdat ik ben zelf nog niet eens veranderd. Ja.

Onderzoeker: Dus jij leeft nog met het idee van vroeger terwijl scholen en organisaties al meer rekening houden met beperkte mensen?

Respondent: Ja, ja, ja. Ik denk dat mensen die een beperking hebben meer onzeker zijn en meer, niet zo zichzelf, nou, is het zelfrespect of zelfwaardering? Ik weet het niet. Maar dat je dan denkt ik ben minder. Gelijkwaardigheid mist nog een beetje bij ons. En met ons bedoel ik mensen die een beetje beperkt zijn. Want we voelen ons niet gelijk aan iemand die het goed kan horen, of iemand die goed kan zien, of iemand die uhm, kan sporten of zo.

Onderzoeker: Waren er ook nog.. Dat heb je mooi verteld hoor trouwens!

Respondent: Ja het is ook echt lastig om, om, om echt specifiek aan te geven, wat is het nou precies. Het zijn gevoelens die je moet verwoorden, we hebben nooit, ja dat miste ik. We kunnen er moeilijk over praten want een ander begrijpt het soms zo niet.

Onderzoeker: Nou je doet het heel goed hoor vind ik. Zijn er misschien ook nog zaken geweest die wat je moeilijk hebt gevonden aan de begeleiding die je hebt gekregen bij studentenbegeleiding?

Respondent: Dingen die ik moeilijk vond aan de begeleiding?

Onderzoeker: Ja.

Respondent: Nee, ik heb dat zelf aangegeven. Ik bedoel als slechthorende zou ik eventueel een microfoon om mijn hals kunnen hangen en, dat is niet alles, zo eentje dan ook om de docent zijn nek hangen, zodat ik die persoon dan heel goed zou kunnen verstaan. En dat, ja, gelukkig is het ook niet zo erg met mij dat ik dat per se nodig heb, maar ik zou dat niet kunnen accepteren.

Onderzoeker: Zou je specifieker uit kunnen leggen waarom?

Respondent: Uit schaamte. Acceptatie nog steeds. Anders zijn. Misschien is het alleen maar mijn gedachte, of zit dat nog steeds bij mij, uhm in mij, dat een ander mij dan minderwaardig gaat vinden. Van zij is gehandicapt. Dat beeld, dat denken zit nog in mij. Ja. En ik hoop niet dat dat bij iedereen is, maar het nog een beetje, het is nu allemaal nog maar net nieuw zeg maar. Dus het is nog niet echt helemaal aangenomen van ieder mens is uniek en ieder mens is bijzonder. Dat zeggen mensen wel en dat spreken we ook wel uit, maar dat zegt nog niet dat we er ook echt, ik bedoel wij leven daar naar uit maar dat is nog niet compleet.

Onderzoeker: Kun je aangeven waaruit blijkt dat dat nog niet compleet is? Zijn er dingen die je nu nog in je dagelijks leven tegenkomt waaruit blijkt dat dat nog niet helemaal zo is?

Respondent: Ja. Ja. In mijn cultuur nog wel zeg maar. Ook thuis. Soms zegt mijn zus dan van ja, 'als je het niet gehoord hebt dan moet je dat zeggen', maar dan denk ik, hoe kan ik dat nou zeggen als ik het niet heb gehoord. Ik bedoel, dat is ook van als ik merk dat een ander mij nog niet, nog niet echt kent, en niet weet dat ik iets niet kan, omdat ik echt nog beperkt ben, dan ja, dan botst het ja. En ik bedoel, als ik zoiets mee krijg, dan is het ook wel dat ik op andere gebieden op mijn tenen ga lopen, van ja, voorzichtig rustig, ja dat maakt mij dan nog steeds anders, dan ben ik nog niet helemaal mijzelf. En kan ik echt niet zo los, los zijn en vrij zijn in hoe ik ben en wat ik ben.

Onderzoeker: Loop je er dan ook tegenaan dat mensen niet altijd evenveel begrip hebben voor je beperking?

Respondent: Ja, ja. Dat bedoel ik ook, in mijn familie zijn er zelfs eigenlijk nog mensen die daar geen begrip voor hebben. En als ik dan zeg van ik heb het niet gehoord dan zeggen ze van 'oh, sneu, oh' en dan gaan ze een knuffeltje geven terwijl ik eigenlijk dat niet nodig heb maar duidelijkheid nodig heb ja. En dat zijn dus de zaken die er altijd een rol meespelen, en dat neem ik dan mee als ik naar school kom, en dan weet ik dat als ik nu zeg dat ik het niet heb gehoord dan gaat ze het nog een keer herhalen en dan komt ze zeggen 'oh', en dan wat ik ook minder vind, dat vertel ik jou straks wel. Dat zegt met andere woorden al van ik heb nu geen tijd voor jou, straks kom je wel aan de beurt, nu niet. Dan ben ik dus niet belangrijk genoeg om dat nog een keer te herhalen. En het ergste is dat ik daar begrip voor heb. Dat ik dat accepteer. Want ik begrijp het, zo heb ik het meegekregen, zo heb ik het geleerd, als ik iets niet heb gehoord, ja, pech. Even wachten en als er tijd is dan kun je vragen gaan stellen. Ja.

Onderzoeker: Dat is wel moeilijk dan niet?

Respondent: Ja dat is nou echt wat speelt zeg maar. En het is soms ook heel erg want soms gaat de communicatie zo goed als je mensen hebt die duidelijk praten en die een zware stem hebben, en die hun begrip tonen en als ik ook voorbereid ben op dingen dan gaat het echt zo goed. Dat ik dan zelf niet merk dat ik slechthorend ben. En anderen al helemaal niet. En dan heb je op bepaalde momenten dat mensen twee, drie keer iets vragen en ik heb het dan nog niet gehoord. Ik vind dat echt zo erg om te zeggen van ik heb je echt niet gehoord, en dan heb ik ook geen moed en dan zeg ik gewoon ja, het spijt me echt. Dan ga ik echt mijn excuses aanbieden omdat ik iets niet heb gehoord. En een ander kan daar dan ook niks aan doen omdat die echt een heel zachte stem heeft. Zulke situaties die kunnen mij gewoon, die zijn hartverscheurend voor mij, echt die vind ik heel erg. Maar dat gebeurd nog wel.

Onderzoeker: Ja. Heb je jezelf eigenlijk gemeld bij studentenbegeleiding of heeft iemand je doorverwezen?

Respondent: Ik ben doorverwezen.

Onderzoeker: Weet je nog door wie en hoe dat zo liep?

Respondent: Door de studieadviseur. Ja nou, het is niet echt dat zij mij heeft doorverwezen. Ik heb meer gewoon bij haar een vraag gesteld en zij zei daarop wij kunnen jou daar niet mee helpen. Er zijn, misschien zou studentenbegeleiding jou wel kunnen helpen maar ik betwijfel het. Dat was ook waar ik bang voor was. Want jij komt hier studeren en dan wordt er vanuit gegaan dat jou Engels goed is. En als jij dan aangeeft dat het niet goed gaat dan kunnen wij daar niks aan doen. En ik zei van ik zeg eerlijk dat mijn Engels niet goed is. Bovendien misschien van 70 procent van de studenten die hier lopen is hun Engels niet zo goed bijvoorbeeld, alleen zij zeggen dat niet. Maar ik ben wel iemand die daar open en eerlijk over zegt van mijn Engels is niet zo goed want ik wil het ook verbeteren. En, toen zei ik van, waar staat dat dan voor studeren met een handicap. 'Ja dat is voor als je een of andere apparatuur nodig hebt, of ondersteunend materiaal'. Dus ik zeg nee dat heb ik niet nodig, wat ik alleen maar nodig heb is een financiering. Daarom was het ook zo moeilijk ook in het begin om naar de studentenbegeleider toe te stappen ja. Uhm, toen zei de studentenadviseur, als je er extra geld voor nodig hebt dan moet je gaan werken. Maar als ik ga werken dan gaat dat weer af van mijn prestatie op school omdat ik al zo veel moeite moet doen om zeg maar een zes of zeven te halen, en dan ga ik er nog tien tot twintig uur bij werken, dat is gewoon niet haalbaar. Een slechthorende mag dan wel uniek zijn, maar die heeft dan ook meer tijd nodig, met alles. Dus toen dacht ik van ja, ik ga het toch even proberen bij de studentenbegeleiding. En de studieadviseur heeft ook gezegd van ik zou het gewoon proberen, die heeft ook gezegd van ga maar en probeer het maar. Maar mijn studieadviseur is ook wel van, nadat wij elkaar beter hebben leren kennen, ik heb er eigenlijk twee, eentje van de bachelor en eentje van de master. Die van de bachelor was al halverwege, voor mijn afstuderen op vakantie of weg dus die werd de hele tijd vervangen door de masterbegeleider, studieadviseur, en met haar klikte het gewoon heel erg goed. En ja, communicatie was ook altijd goed en die vroeg ook altijd van kom maar langs en vertel maar hoe het gaat en zo. En dat vond ik zo mooi, dat ze mij uitnodigde om te kijken van hoe gaat het met je, hoe gaat het met de studie, kan ik je ergens mee helpen? Het hoeft niet eens nodig te zijn dat ik hulp nodig heb, maar als ik hulp nodig heb de deur open laten, en dat merkte ik bij haar.

Onderzoeker: Werd de stap daardoor minder groot om daar begeleiding te zoeken?

Respondent: Inderdaad. Inderdaad minder groot ja. En ook, dat de stap toch nog groot bleef had vooral met persoonlijke belevingen te maken.

Onderzoeker: Door die factoren die je toen straks ook al aan gaf? Of speelde daar ook nog andere dingen bij mee?

Respondent: Dat speelt altijd, dat is eigenlijk het enige wat overal een rol een speelt. Dat vind ik ook zo mooi van [naam studentdecaan] zeg maar, ze laat de deur open, zo meer van hoe gaat het en dit en dat, dat is gewoon heel erg mooi. Dat ze echt, dat er iemand is, ik weet wel dat ze elke dag druk is, ik weet wel hoe druk iemand kan zijn die werkt en zo, maar dat je ook even de tijd neemt om een ander te laten zien hoe je over die persoon denkt en dat vind ik zo mooi.

Onderzoeker: Ondanks dat ze zo druk is?

Respondent: Ja en ze laat ook de hele tijd de deur open van kom terug en kom je een keer langs om te vertellen hoe het gaat en zo. En ook als je iets nodig hebt, dan moet je echt komen. Ja dat vind ik echt mooi. Ja.

Onderzoeker: Dat maakt de stap wel minder groot?

Respondent: Ja veel minder groot ja! Ja. Tot het eerste contact is de stap zeer groot, en daarna is het ongelofelijk laag. Dat je denkt van waarom heb ik het niet eerder gedaan? En dat heb ik vooral ook bij haar. Ze laat de deur open, een open houding, een warme houding, een hartelijke houding, en ze nodigt je echt gewoon uit.

Onderzoeker: Als je dat eerder had geweten was je dan eerder gegaan?

Respondent: Zeker, ja. Dan had ik misschien wel veel meer dingen kunnen vragen. Dan had ik misschien wel vanaf mijn eerste jaar van mijn bachelor nog die Engels cursus gevraagd en dan was ik nou veel verder gekomen. Ja.

Onderzoeker: Hadden ze jou misschien beter kunnen informeren, zodat je toch eerder naar studentenbegeleiding toe was gegaan?

Respondent: Uhm, aan het begin zeg maar van het studeren. Dat er duidelijkheid wordt gegeven. Ook mensen die een beperking hebben helpen wij graag. Zoiets in ieder geval.

Onderzoeker: Want dat was niet helemaal duidelijk?

Respondent: Nee, nee. Ik bedoel, ik wist het eigenlijk ook niet. Ik betwijfel of daar iets over gezegd is, maar als wel, dan op zo'n manier van als je een beperking hebt dan kun je gewoon daar en daar naar toe gaan. De mensen die beperkt zijn, ik ben slechthorend, dat zou ik niet zo mee hebben gekregen. Ik bedoel het zou mooi zijn als er een bord staat, als je een speciale, bijvoorbeeld bij mentor gesprekken zou je dat kunnen doorgeven. 'Heb je ergens last van, heb je een beperking?' dat die vragen aan bod komen zeg maar. Als dat al in het eerste jaar komt dan zit je volgens mij wel goed. Dat is mij helemaal niet gevraagd. Er werd alleen maar gekeken naar het functioneren op het gebied van de opleiding. Kun je alle vakken wel halen? En, uhm, uhm, ja daar werd gewoon naar gekeken.

Onderzoeker: Kun je aangeven welke informatie precies er toen niet duidelijk genoeg was?

Respondent: Dat er gezegd werd dat als je persoonlijke omstandigheden een rol speelde in het behalen van je punten en vakken dan kun je altijd een afspraak, dan kun je daar speciaal een afspraak voor maken. Ze hoeven je niet per se gelijk naar de studentenbegeleiding door te sturen maar dat ze zeggen van daar staan we open voor, daar hebben we aandacht voor, daar hebben we tijd voor. Dat was een beetje onduidelijk.

Onderzoeker: Had je wel enig idee dat studentenbegeleiding er was voordat je daarnaar werd doorverwezen door je studieadviseur?

Respondent: Uhm, ja, ik had al, studenten hè die komen altijd te laat. Ik had al zoiets door van er zal vast wel iets zijn, en, ik, nee, nee, wist je wat ik wel wist er zal wel een studentbegeleider die mensen hielpen die vertraging opliepen, omdat ze bijvoorbeeld niet wilde studeren, niet gemotiveerd zijn, of

soms een verlies hebben opgelopen, bijvoorbeeld het verlies van ouders of van een vriend. Dat zijn best wel grote dingen en persoonlijke dingen die een rol mee kunnen spelen. Dus ik dacht eigenlijk dat dat alleen een rol speelde op dat gebied, niet op gehandicapten of zo. Dat wist ik niet. Ik dacht dat speelt eigenlijk geen rol.

Onderzoeker: Dus dat zou in de toekomst wel duidelijker gecommuniceerd moeten worden?

Respondent: Ja. Ja. Ja. Ja. Ja.

Onderzoeker: Kun je aangeven waarom je eigenlijk niet zelf gelijk naar studentenbegeleiding bent toegestapt maar je je hebt laten doorverwijzen, was dat omdat je niet wist dat studentenbegeleiding er was voor de bijzondere omstandigheden waar jij je in bevind?

Respondent: Ja dat was de onduidelijkheid zeg maar dat ze mij ook daarmee zouden kunnen helpen ja, alleen dat. Dus dat ik niet wist, ik zag het niet vanzelfsprekend dat ze mij op dat gebied zouden kunnen helpen. Ja. Want twee dingen, een, je bent slechthorend en dat weet je al en je komt hier studeren en je moet het maar aankunnen, en ten tweede, omdat het iets heel persoonlijks is en mijn probleem is. Waarom zouden zij mij daarmee kunnen helpen en waarom zouden zij dat maar gewoon doen. Ik vind het nog steeds iets echt heel moois dat ik daarmee geholpen ben.

Onderzoeker: Oké. Zijn er verder nog drempels die je voor jou gevoel hebt moeten overwinnen die we nog niet hebben besproken?

Respondent: Ja. Uhm, even kijken. Ja, ja weet je, ik denk hè, iemand die beperkt is die voelt zich al minder, ook al zie je de beperking niet aan de persoon zelf. Ook iemand die bijvoorbeeld een harttransplantatie heeft, dat zie je dan niet want die kan dan goed horen, maar die persoon, of in deze wereld zijn wij zo opgevoed dat wij dan minder zijn. En, de enige drempelvermindering zou kunnen zijn van gelijkwaardigheid, dat iedereen hetzelfde is, dat ieder mens gelijk is aan elkaar. Als we alleen maar al eens richting dat gebied zouden kunnen doen zeg maar, dat dat al zou kunnen helpen. Dat ieder mens het recht heeft om het optimale te benutten om iets te kunnen doen. Dus als ik slechthorend ben en ik wil iets kunnen bereiken dat moet mij op dat gebied eigenlijk gewoon twee goede oren kunnen worden gegeven om dat doel te bereiken en te behalen. En wat zijn die twee goede oren in mijn geval? Een beetje ondersteuning financieel zodat ik niet zelf moet gaan werken om een extra cursus te gaan betalen, want ik heb nou net iets meer tijd en meer uren in het Engels nodig om jouw niveau te kunnen behalen. Als er nou sprake is van een cursus van twaalf uur en dan kun je perfect Engels spreken, dan heb ik nou net iets meer uren nodig. Want ik moet de klanken beter horen en gewoon wat meer tijd zeg maar, denk ik.

Onderzoeker: Oké. Zullen we het dan nu gaan hebben over de informatiebehoeften?

Respondent: Ja is goed.

Onderzoeker: Kun je kort een keer toelichten dat je bepaalde informatie nodig had of graag wou hebben maar dat je die informatie niet of met moeite hebt kunnen vinden?

Respondent: Uhm, informatie die ik nodig had en die ik niet goed kon vinden. Met betrekking tot?

Onderzoeker: Je functiebeperking en studentenbegeleiding.

Respondent: Oké. Ik weet het niet. Ik ben gewoon een beetje te afwachtend soms en ja, ik weet het niet.

Onderzoeker: Kun je wel nog een beetje aangeven welke soort informatie je naar op zoek bent geweest?

Respondent: Uhm, ja. Dat is een beetje een lastige vraag want ik zit nou bijvoorbeeld te denken aan een college waarbij iets gezegd is geworden van, oh ja, tijdens de colleges bijvoorbeeld worden er belangrijke dingen alleen mondeling toegelicht. En dan is het voor iemand die slechthorend is die even de aandacht kwijt is weg, dan heb je het gewoon niet meegekregen. Bijvoorbeeld over het tentamen zoveel multiple choice en zoveel open vragen. 50 meerkeuzevragen of zo, of de deadline is verschoven terwijl op blackboard nog altijd staat het is op de 27e. Zulke dingen. En, daar kan ik dan niet achter komen. Tenzij je daar dan met een groep studenten of zo over hebt gepraat. Want iedereen denkt, en dat is het, iedereen denkt het is duidelijk, en als het voor jou duidelijk is dan ga je er niet over praten. Iets wat niet duidelijk is gaat een beetje zo rumoerig, gaat iedereen over praten en dan komt er een verhaal van.

Onderzoeker: En dan pas krijg jij het mee natuurlijk?

Respondent: Ja. Ja.

Onderzoeker: Maar als je kijkt naar informatie die wat je wilt hebben van studentenbegeleiding, is er dan nog informatie die je niet of met moeite hebt kunnen krijgen?

Respondent: Nee want de eerste keer dat ik naar [naam studentdecaan] ging, die heeft me toen echt uitgelegd van dat kun je daar vinden en dat kun je daar vinden en, dit en dat collega en die doet dit en die doet dat. En, nee, ik werd zo goed geholpen dat ik eigenlijk zelf heel weinig moest gaan doen.

Onderzoeker: Dus eigenlijk werd alles je uit handen genomen en kreeg je zo de informatie die je nodig had face to face?

Respondent: Ja, ja. En tijdens een gesprek moest ik bijvoorbeeld een telefoontje plegen naar de Informatie Beheer Groep, DUO, Dienst Uitvoerend Onderwijs heet dat nu. En toen heeft [naam studentdecaan] echt gewoon, ze zei een momentje, en ze pakt de telefoon en ze ging zelf de vraag halen, terwijl ik dat eigenlijk zelf had moeten doen. Dus ze heeft al iets voor mij gedaan, en dat vind ik zo mooi want dat is het, iemand die een functiebeperking heeft gaat het niet, ze zeggen toch vaak van laat het de persoon zelf vragen maar de persoon vraagt erom en dan kun je dat ook even geven, niet alleen maar zeggen van ga maar even die en die bellen. Ik ben naast je en iemand die slechthorend is die kan dat heel moeilijk.

Onderzoeker: Voor haar is een telefoontje plegen heel makkelijk terwijl het jou veel meer moeite kost?

Respondent: Ja. En dat is het ook. Voor mij gaat het moeilijk en aan de telefoon kun je het gezicht niet zien dus kun je geen liplezen en dan wordt het nog moeilijker. En dan weet je niet wat de persoon aan de telefoon zegt en vraagt.

Onderzoeker: En dan weet je nog niet zeker of je alles precies wel juist verstaan hebt?

Respondent: Nee precies, en dat kun je ook nooit weten, want je kunt er wel vanuit gaan maar dat is het meestal, je moet gokken. Ik denk dat hij dit heeft gezegd of ik denk dat hij dat heeft gezegd. Ja. En wie heb jij om nou even wel goed te overwegen of je nou wel het goede, het juiste hebt, daar heb je niemand voor. Dan is het weer jij tegen jezelf, dit is alles wat ik begrepen heb en dan ga je het uitvoeren, en pas na het uitvoeren, als je het uitgevoerd hebt kun je er tegenaan lopen. Oh ja, ik heb het niet goed gedaan.

Onderzoeker: Je bent eigenlijk bij studentenbegeleiding terecht gekomen voor financiële redenen nietwaar?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je ook nog gebruik gemaakt van andere regelingen of andere voorzieningen op basis van dat gesprek?

Respondent: Uhm, nou ja, ik heb wel gevraagd van, aan het begin dacht ik van ik ga gewoon alles doen als een gewone student. Want ik wilde ook niet anders behandeld worden. Ook nog iets wat mij eigenlijk tegenhield, iemand die beperkt is die wil zo gelijk zijn dat zelfs als je hem de hulp zo voorlegt dat hij het gewoon afwijst. Nee ik wil gelijk zijn en ik wil het zelf doen. Dat die zichzelf gelijkwaardig kan achten aan anderen, want dat is eigenlijk wat mist. En daarom, ook als je hem geld aan biedt of wat dan ook aanbiedt dan zegt hij van nee ik wil gelijk zijn. Waarom zou ik anders moeten zijn? Want ik ben ook bang als ik nou, ik had een groepje zeg maar studenten, die wel eens zeiden van ja die gaat een beetje huilen bij de docent en die krijgt een hoog cijfer. En weer een ander zei van ja die heeft medelijden met die persoon omdat die zo scheel kijkt. En dan denk ik van ja straks gaan ze ook zo over mij praten. Van [naam respondent] die heeft alles gehaald omdat ze slechthorend was. Dus eigenlijk heb ik het niet verdiend gehaald, snap je? Ik heb het gehaald maar ik heb het niet verdiend want ik heb daar geen moeite voor gedaan. Terwijl mensen die een beperking hebben er eigenlijk veel meer moeite voor moeten doen, echt het dubbele om iets kleins te halen. Dus dat is echt heel lastig.

Onderzoeker: Maar bij dat gesprek bij studentenbegeleiding had je toen nog andere..

Respondent: Ik had toen gevraagd wat er nog zou zijn, want ik had je vraag niet eens helemaal compleet beantwoord, ik heb toen gevraagd om, wat het nou betekend voor iemand die wat zeg maar slechthorend is en die een vak voor de derde keer niet kan halen of zo, en dat ik vertraging op moet lopen of zo. Want een, wat was dat nou, instellingsgeld wat wij moeten betalen als wij, uhm.

Onderzoeker: De langstudeer boete?

Respondent: Ja. De langstudeer boete. Of dat ook op mij betrekking heeft en of ze wel rekening houden met mensen die een beperking hebben of die topsporter zijn bijvoorbeeld. Ja. Daar ging eigenlijk mijn vraag ook over maar ik heb gewoon alles binnen de tijd kunnen doen dus dat zat wel goed. Ik hoefde daar geen gebruik van te maken zeg maar. Ik heb mijn bachelor gewoon in drie jaar gehaald en nu ben ik bezig met mijn master. Ik zat alleen een beetje met mijn studiefinanciering die zou stoppen, en toen heeft [naam studentdecaan] zeg maar voor mij geregeld dat ik gewoon, als slechthorende heb je daar een extra jaar, of als iemand met een functiebeperking heb je daar een jaar extra recht op, een jaar. En toen heeft ze dat voor mij geregeld. Dus ook dat heeft ze voor mij geregeld. Ja.

Onderzoeker: Dus je hebt ook een jaar extra studiefinanciering?

Respondent: Ja een jaar. Ik zou er wel langer gebruik van willen maken want ik wil nog een opleiding volgen.

Onderzoeker: Oké. Heb je buiten die twee dingen ook nog andere informatie gevraagd in dat gesprek?

Respondent: Nee alleen dat heb ik gevraagd.

Onderzoeker: Ik heb hier een aantal thema's opgeschreven waar studentenbegeleiding op dit moment informatie en begeleiding in geeft. Ik zou het fijn vinden als je zou kunnen aangeven of je daar misschien ook nog behoefte aan hebt gehad, of dat je denkt daar nog behoefte aan te kunnen krijgen of dat je er misschien helemaal geen behoefte aan hebt. Oké?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Het eerste thema was studievertraging.

Respondent: Ja daar heb ik dus ook over gevraagd, daarom mocht ik een jaar extra studiefinanciering, die heb ik aangevraagd.

Onderzoeker: Oké dus daar heb je het over gehad hè, studievertraging en financiële regelingen.

Respondent: Ja, ja.

Onderzoeker: Oké. Ik weet niet of dit ook voor jou geld, BSA en de harde knip?

Respondent: Ik heb er wel informatie over gevraagd omdat ik bang was omdat ik vertraging op zou lopen en of er een uitzondering zou zijn omdat ik slechthorend ben, maar dat was dus niet, slechthorendheid was niet van toepassing op de harde knip. Maar ik heb gelukkig wel alles op tijd gehaald.

Onderzoeker: Maar je hebt wel behoefte gehad aan informatie daarover?

Respondent: Ja, ja, zeker.

Onderzoeker: Oké.

Respondent: Want kijk iemand die met een beperking zit die doet er gewoon langer over. Moet je nagaan, gewone studenten die lopen al vertraging op en zo en iemand met een functiebeperking, dat gaat gewoon, het is gewoon meer een uitzondering dat je alles in een keer kunt halen. In het geval van een uitzondering zeg maar. Dus daarom had ik er wel behoefte aan zeg maar, of dat ook echt voor ons geldt. En dan zit je met het gevoel van ik wil er ook geen misbruik van maken. Maar dat maak je ook niet.

Onderzoeker: Was je daar bang voor dat je er misbruik van zou maken?

Respondent: Nee ik was bang dat anderen dachten dat, dat is ook wel belangrijk hè, wat denken anderen over mij, dat ik er misbruik van maak. Ja, omdat ik ook altijd zei van ik wil gewoon alles doen

zoals een gewoon iemand. Ja. Maar als je toch even slim bent dan denk je toch even kijken waar ik gebruik van kan maken.

Onderzoeker: Informatie over studievaardigheden? Daar valt bijvoorbeeld onder plannen of samenwerken met andere studenten.

Respondent: Nee. Daar heb ik gelukkig geen problemen mee gehad.

Onderzoeker: Oké, dus ook geen behoefte aan informatie daaraan gehad?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Informatie over studievoorzieningen of faciliteiten?

Respondent: Nee dat was voor mij ook niet geldig omdat het bij mij meer om de oren gaat, en als het nou om de ogen zou gaan dan zou ik bijvoorbeeld iets van dyslexietentamens kunnen krijgen of misschien een half uur langer de tijd omdat je dan dyslectisch bent of zo, maar dat was voor mij niet van toepassing.

Onderzoeker: Hebben jullie het daar wel nog over gehad? Want je gaf toen straks wel al iets aan van die ketting met dat microfoontje? Hebben jullie daar ook nog over gesproken?

Respondent: Nee daar hebben we niet over gesproken. Maar ik wist wel dat er zoiets bestond en dat wilde ik daarom niet. Maar dat wist ik al voordat ik ging studeren, want ik dacht van hoe kan ik het nou doen op een universiteit met 200 studenten en één docent, dus ik dacht al van ik ga gewoon helemaal vooraan zitten want dan kan ik alles goed meekrijgen.

Onderzoeker: Informatie over de doorstroom naar de master?

Respondent: Nee, dat hebben we wel besproken maar, nee.

Onderzoeker: Niet echt behoefte aan gehad verder?

Respondent: Nee, nee, nee. Ik heb binnenkort wel een afspraak met haar om te kijken hoe het gaat en zo. En het gaat goed dat kan ik haar wel even gaan zeggen.

Onderzoeker: Oké, maar niet specifiek voor begeleiding daarbij?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Informatie over de doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Ja ik denk dat dat misschien wel een van de onderwerpen wordt die ik ga bespreken zeg maar. Van wat kan ik nou nog meer gaan doen. Want als ik nu klaar ben met de master moet ik wel gaan werken. En, ik vind het wel een beetje een moeilijke stap zeg maar, want ik ben net hieraan gewend en dan moet ik naar de arbeidsmarkt en dan kom je weer een beetje met dezelfde problemen. Ik zit wel een beetje met de gedachte ook van zouden zij mij wel accepteren omdat ik slechthorend ben, bijvoorbeeld.

Onderzoeker: Ben je bang dat ze je niet aannemen omdat je slechthorend bent?

Respondent: Ja, de angst is er! Echt kijk, ik ben nou echt heel eerlijk hè, de angst is er gewoon. Ik zweer het je. Het kan zijn dat het niet nodig is, het kan zijn dat het fout is, dat het verkeerd is en dat het nergens voor nodig is. Maar de angst is er gewoon. Dat ik daardoor heel erg onzeker ben. Ieder mens is onzeker maar met een beetje slechthorendheid dat maakt je gewoon nog meer onzeker. Dan heb je ook eigenlijk een reden om onzeker te zijn denk ik.

Onderzoeker: Wist je eigenlijk dat studentenbegeleiding over al deze thema's informatie geeft en je daarin kan begeleiden?

Respondent: Uhm, ik denk het wel. Ja zeker, nu wel, ik denk dat als je serieus ergens mee kampt door je beperking. Die studentenbegeleider, die was gewoon compleet, volledig bereid om jou te helpen met wat je nodig had. Dus het was niet zoiets van we kunnen niks voor jou doen. Het was niet het geval van het kastje naar het muurtje sturen zeg maar, dat was echt niet het geval. Dus ik ben, ik weet zeker dat ze jou dan echt kunnen helpen maar dan moet je wel met een goede vraag komen. Wat is de precieze vraag, het precieze probleem. En wat wil je bereiken. Wat zou het ideale antwoord op jou vraag kunnen zijn.

Onderzoeker: Studentenbegeleiding geeft ook begeleiding in al deze thema's. Maar wist je dat voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam?

Respondent: Nee eerst niet. Nee helemaal niet nee. Eerst dacht ik echt, studentenbegeleiding gaat alleen maar helpen als persoonlijke dingen hebt, dat je door verlies van je ouders of een ander overlijden, of langdurig ziekte van jezelf vertraging hebt opgelopen en dat je niet gemotiveerd bent om te studeren. Ik dacht dat het misschien daarmee te maken zou kunnen hebben, dat ze je dan pas kunnen helpen.

Onderzoeker: Dus eigenlijk was dat bij al die thema's die ik opnoemde niet duidelijk eerst?

Respondent: Nee. Nee. En die harde knip is sowieso een nieuw thema. Was wel een beetje schrikken.

Onderzoeker: Oké dan hebben we alle vragen eigenlijk al gehad. Heb je zelf misschien nog opmerkingen of dingen die je graag kwijt wilt met betrekking tot dit onderzoek?

Respondent: Uhm, nee, niet echt nee. Een kort antwoord op je onderzoek is gewoon dat studenten met een functiebeperking zich ook welkom voelen hier, dat ze zich ook hier kunnen eigenen en thuis kunnen voelen. Ja. En dat ook duidelijk wordt dat daar ook aandacht aan wordt besteed, dat daar ook tijd aan wordt besteed.

Respondent 12

Onderzoeker: Zullen we maar gelijk beginnen dan?

Respondent: Ja dat is goed.

Onderzoeker: Zou je mij willen vertellen wat voor jou de reden is geweest om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Ja, dat is in de eerste instantie op advies geweest van mijn studieadviseur. Want, ik heb het syndroom van Gilles de la Tourette. En die, ja, ik heb daar gewoon zo'n beperking mee dat ik dacht, of nog steeds denk dat ik mijn BSA in ieder geval met moeite ga halen of net niet. En ik denk, ik kan beter nu vast actie ondernemen, en toen heeft mijn studieadviseur mij doorgestuurd naar studentenbegeleiding.

Onderzoeker: Oké. Zou je misschien wat meer willen vertellen over je functiebeperking? Je gaf al aan dat dat last geeft in je opleiding?

Respondent: Nou ja, buiten het dat het gewoon de beperking van de tics die bij Gilles de la Tourette voorkomen, wat gewoon heel veel energie kost, is het ook gewoon een grote concentratieproblematiek en dat is vooral mijn, ja hetgeen waar ik het meeste last van heb. Waardoor, ik heb bijvoorbeeld ook extra tijd met de toetsen. En ik heb eigenlijk helemaal geen concentratie, of niet of nauwelijks, behalve als ik medicijnen gebruik. Maar, de bijwerkingen daarvan zijn weer zo groot, en het zijn zo veel bijwerkingen dat het bijna niet meer ja, dat het afweegt, dat het bijna slechter is om te nemen, dat het meer nadeel heeft om het te nemen dan voordeel. En, ja, vooral dat zijn de dingen waar ik hier tegenaan loop.

Onderzoeker: Ja. En voor welke problemen ben je precies bij studentenbegeleiding gekomen? Voornamelijk om voorzieningen aan te vragen?

Respondent: Nou vooral om over mijn BSA te beginnen. Maar ik kreeg al vrij snel te horen dat ze daar niks aan kunnen doen. Wat ik overigens raar vind dat ze daar geen regels voor zijn, voor mensen met een functiebeperking, dat daar echt niks over op papier staat. Dat vind ik erg raar. Maar ook ja, toch eens wat meer, dat het toch bekend is bij de universiteit, dat was zeker ook een reden dat ze toch ja weten van je problematiek en daar eventueel rekening mee kunnen houden als dat nodig is.

Onderzoeker: Ja. Kun je ongeveer aangeven hoe lang je al last hebt van je functiebeperking?

Respondent: Nou, dat is eigenlijk in mijn eindexamenjaar begonnen. Ik had daarvoor altijd wel last van mijn functiebeperking maar ik heb dat eigenlijk altijd wel kunnen compenseren door gewoon, ja doordat, ja gewoon doordat ik het allemaal niet zo moeilijk vond. Pas toen de hoeveelheden stof groter werden en je echt niet meer met, ja, echt hard moest gaan werken. Zeker nu de hoeveelheden stof nu aanzienlijk groter zijn dan op de middelbare school merk ik wel dat ik het niet meer kon bijbenen zonder de medicijnen of andere hulpmiddelen.

Onderzoeker: Ja. En concentratie is dan eigenlijk het grootste probleem geweest?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Voordat je op de universiteit kwam studeren, kreeg je toen ook al vormen van begeleiding?

Respondent: Uhm, ja. Nou in ieder geval de enige vorm van begeleiding die ik heb gehad, en ook wil, is gewoon dat ik de mogelijkheid extra tijd heb en dat als ik in een situatie kom waardoor ik mijn BSA dus niet zou halen, dat ik daar een uitzondering voor zou kunnen krijgen. Dat is ook het enige dat ik wil. En dat op de middelbare school, ja en wat ik nu ook heb is extra tijd bij tentamens. En in een aparte ruimte zodat er zo min mogelijk afleiding is.

Onderzoeker: Kun je misschien aangeven waarom dat het enige is wat je graag wilt?

Respondent: Omdat er altijd heel snel een stempeltje op je wordt gedrukt, en ik toch meerdere malen heb meegemaakt dat dat best wel nadelig voor je kan zijn. Omdat, ze moeten veel moeite voor je doen, het kost veel moeite, ja, daar hebben ze geen zin in, het kost geld omdat er extra krachten in. Ja je krijgt een stempeltje en dat kan ook in je nadeel werken. Als ze redenen zoeken dat ik heel erg, dat was op mijn middelbare school, en niet per se met mij maar wel met vrienden van me, die gewoon omdat het teveel moeite koste slecht werden geïnformeerd en waardoor ze uiteindelijk examens niet konden maken, door slechte informatie. En omdat ik dat niet alleen op mijn middelbare school maar op verschillende plekken van mensen gehoord heb denk ik van ja weet je, ik hou het maar zo klein mogelijk dan ja, ik doe het liever extern.

Onderzoeker: Je zegt ik heb er meerdere nadelen van gemerkt, kun je misschien zo'n nadeel benoemen?

Respondent: Uhm, ja bijvoorbeeld dat gewoon simpelweg, het feit, nog heel even terugkomend op de vorige vraag, omdat veel mensen ook niet weten wat het inhoud. En misschien is dat nu je dat zo vraagt een nog belangrijker punt, want ik merk gewoon, ik vertel mijn verhaal bij studentenbegeleiding, en het eerste wat de decaan in kwestie deed was mij informeren over het financiële aspect, terwijl ik dat op dat moment het minst belangrijke van allemaal vind, wat me echt niet kan interesseren. Dat ik vanwege de veranderingen in de studiefinancieringen een jaar extra zou kunnen krijgen. Ja, dat interesseert me niet, ik wil hier gewoon blijven. En dat mensen gewoon niet begrijpen wat het inhoud en dat ze daardoor ook niet weten hoe er mee om te gaan. Dus ook op een verkeerde manier ermee om kunnen gaan.

Onderzoeker: Je noemde nu studentenbegeleiding er bij, daar wil ik het dadelijk graag nog even over hebben, maar ik wil eerst even focussen op de begeleiding die je hebt gehad van voor de universiteit. Als jij dat ook goed vind tenminste?

Respondent: Ja, ja, ja. Prima.

Onderzoeker: Je gaf al aan dat het ook toen niet helemaal lekker liep voor jou gevoel. Kun je proberen aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en de begeleiding toen goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Dat was vooral het feit dat er niet zorgvuldig werd omgegaan met de informatie die ze hadden. En dat het ook, dat er bijvoorbeeld, dat je met een probleem was gekomen bij de desbetreffende afdelingsleider, en als je die vervolgens in de klas had, dat die je dan in de klas vroeg, best wel persoonlijke informatie vroeg waar iedereen bij was. Waar ik dus juist geen behoefte aan heb. Maar ook merkte dat ik niet werd begrepen waardoor er niet adequaat gehandeld werd. En je werd gewoon minder serieus genomen, in zoverre, dat als je, je kreeg dan een extra ruimte maar dan kwam er geen docent opdagen. En als je daar dan over klaagde was het 'ja je hebt toch al een extra ruimte'. Dat soort dingen. Niet zeuren want je hebt al een extra ruimte. Dat soort dingetjes vooral. En gewoon, het feit dat, dat dat een drempel hoger maakt dat als er echt iets is dat je denkt van laat maar zitten want ze doen er toch niks mee.

Onderzoeker: Dus aan de ene kant gingen ze niet heel zorgvuldig om met wat jij vertelde wat je niet prettig vond?

Respondent: Ja. Nou niet zo zeer mijn problematiek dat maakt niet uit dat mensen dat te weten kwamen, ik ben daar heel open in en je mag weten dat ik Tourette heb. Maar de bepaalde persoonlijke aspecten, dat bijvoorbeeld voor die medicijnen moest ik naar een psychiater en dat daar, nou misschien niet letterlijk maar dat daar toch wel redelijk persoonlijk mee, dat ik denk van ja dat hoeft niemand te weten.

Onderzoeker: Ja, oké. En daarnaast regelde ze wel dingen voor je maar ze regelde het niet goed?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Welke mensen waren daar dan allemaal precies bij betrokken? Ging het vooral om docenten?

Respondent: Uhm, ja het is, ik heb een hele lange geschiedenis en dat begon al op de basisschool. Dat ging van, ik ben op een gegeven moment bestempeld als een onhandelbaar kind, en, uhm, er is nooit, er is pas vrij laat uiteindelijk ontdekt dat ik Tourette heb. En er zijn allerlei hulp, er zijn, ik ben bijvoorbeeld als kind bij een kinderpsychiater geweest en uiteindelijk mocht er dan een onderzoek plaats vinden toen ik uiteindelijk voor de derde keer van school gestuurd ben. Mocht er een onderzoek plaatsvinden waaruit kwam dat ik Tourette heb, en dat zij dan doodleuk zegt dat ik geen Tourette heb, nee, dat ze, dat ze doodleuk zegt dat ze niet wist wat Tourette was.

Onderzoeker: Je zegt ze, maar wie is ze?

Respondent: Nee sorry, de kinderpsychiater waar ik het over heb. En dat is eigenlijk het begin van hulpverlening ook buiten school, school deed er überhaupt niks aan. En waarbij ik dacht, heb ik hier nog wel vertrouwen in, en ik ben er ook maar meteen mee gestopt want ja, als iemand niet weet wat je hebt en je bent daar drie jaar onder behandeling, nou ja. Later op de middelbare school heb ik op een gegeven moment weer, merkte ik dit gaat niet goed, ik moet nu echt ingrijpen want ik heb er te veel hinder van. Ik heb het nu echt nodig anders haal ik mijn examens niet. En, dat je binnenkomt met de vraag, of ze je kunnen helpen voor je examen in de eerste instantie, en dat je drie weken erna een recept nodig hebt voor die medicijnen en dat hij zegt, dat ik wel zeg ik voel me er zo kut door. Sorry voor de taal maar, dat ik me er zo door voel dat ik wel gelijk stop na mijn tentamens, of na mijn examens. En dat hij dan zegt, ja, maar je komt hier binnen voor alleen je examens, ja dan kun je het ook op de zwarte markt gaan halen. Zulk soort dingen, dat ik, inmiddels kan ik me er tegen verweren en ik ben ook heel boos op die man geworden en, maar ik ben daardoor, door dat soort voorvallen al mijn vertrouwen in die hele hulp tak verloren. Omdat het ook niet bij een instantie was, het was bij verschillende instanties die gewoon, ja zo hebben gebluft. En ja ook mijn school die niet meewerkte, daar komt mijn hele wantrouwen ook vandaan, dat ik denk ja, want ik trek nu mijn mond open, en ja dat is het ook, als ik mijn mond open trekt dat kan altijd tegen je gebruikt worden.

Onderzoeker: Heeft je dat in het begin moeite gekost om je mond open te trekken?

Respondent: Uhm, nou, op een gegeven moment denk je, op een gegeven moment is die knop wel omgezet bij mezelf. Dat ik bij mezelf wel dacht van ja ik zit hier om hulp, en als ze me die niet geven, en ik heb gewoon, ja ik ben daar naar binnen gekomen met een hele duidelijke vraag, en hij heeft gewoon mijn hele dossier niet meer, hij leest zijn dossier niet want anders had hij het geweten. En dan denk ik van ja, nu is hij gewoon fout bezig en ja dan kost het op een gegeven moment geen moeite meer en dan denk je van ja, nu doe je maar gewoon wat ik wil. Ja.

Onderzoeker: Kun je daar iets duidelijker in zijn? Het heeft moeite gekost, en dat kwam omdat je het vertrouwen kwijt was of hoe zat het nu precies?

Respondent: Moeite met mijn mond open te trekken?

Onderzoeker: Ja of om überhaupt begeleiding te accepteren?

Respondent: Nou omdat het toch een beetje voelt alsof je, wat ik heel moeilijk ervan vind, en dat ga ik nu ook steeds meer merken, het is niet meer een vervelend iets, een ongemakkelijk iets doordat tics af en toe gênant kunnen zijn of weet ik wat. Het begint echt steeds meer een handicap te worden en ik begin er steeds meer hinder van te ondervinden en het stuit steeds meer op gewoon, omdat het vrij onbekend is en iedereen kent alleen de extreme gevallen van televisie van het vloeken en dergelijke en weten de hele achterliggende, en dat neem ik ze ook niet kwalijk, maar ik merk steeds meer dat het een handicap wordt en dat mensen het ook niet meer kunnen begrijpen omdat ze niet weten wat het is. En het is ook niet heel makkelijk uit te leggen.

Onderzoeker: Als je dan kijkt naar studentenbegeleiding, daar ben je terecht gekomen doordat je bent doorverwezen door je studieadviseur nietwaar?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je daar toen moeite mee gehad, dat je weer naar zo'n begeleidingsinstantie werd doorverwezen?

Respondent: Nou in zoverre wel dat ik denk van weer een. Weer iets. Weer ergens, weer iets erbij en weer kan ik mijn hele verhaal op nieuw doen. Maar ik denk ook van, ja weet je, het is uiteindelijk wel voor een goed doel, dus dan heb ik er ook niet zo veel moeite mee.

Onderzoeker: Heb je het idee dat je anders bent gaan communiceren met studentenbegeleiding door je voorgaande ervaringen?

Respondent: Uhm, ja in zoverre dat ik wel veel mondiger ben en dat ik niet alles klakkeloos aanneem maar dat ik ook echt mijn punt probeer duidelijk te maken en ook echt probeer te horen wat ik wil horen. En dat ik wel echt weet waar ik aan toe ben en het niet zo vaag is.

Onderzoeker: Dus je bent wel echt duidelijker gaan communiceren voor jezelf?

Respondent: Ja. En ook minder snel een genoegen nemen met een antwoord.

Onderzoeker: Ja? Ben je ook anders tegen studentenbegeleiding aan gaan kijken door de eerdere ervaringen die je hebt gehad?

Respondent: Ja. Ja, gewoon sceptischer en kritischer. Ja ik heb het vrij snel door als iemand, middels nu ondertussen zo veel mensen te hebben gezien, mensen met dezelfde functies en dingen. Dat ik nu denk ik weet hoe het niet moet, laat nu maar zien hoe het wel moet. Dat ik kritischer erin ben.

Onderzoeker: Je gaf toen straks al aan, je bent bij een decaan geweest en die begon gelijk al over het financiële te praten terwijl je het daar helemaal niet over wou hebben. Daar zou ik nog wel even op verder willen gaan. Waarom was die communicatie nog meer zo ineffectief voor jou?

Respondent: Nou omdat ik, er is geen communicatie of heel weinig communicatie tussen studentenbegeleiding en een studieadviseur. Dat merkte ik al meteen want ze zei ook van ja, ik heb hier al verschillende mensen gehad met BSA, zo begon ze, maar ik kan niks voor ze doen, dus nou ja, je staat genoteerd en is er nog iets anders wat je wilt bespreken. Dat waren de eerste vijf zinnen zonder echt overdrijven. Uhm, en dat ik denk, ja, maar als je al zo veel mensen hebt gehad waarom communiceer je dat dan niet naar de studieadviseurs toe. Zo veel zijn het er nou ook weer niet. En een mailtje lijkt me genoeg. Dat is het eerste wat ik gewoon merkte, dat die communicatie niet goed was. Het was, nou vertel eens over je problematiek, dus ik vertel over mijn problematiek. Uhm, en dan meteen over het financiële aspect beginnen en eigenlijk geen, ik heb daar eigenlijk een monoloog gehouden, ik heb daar geen wedervraag gekregen. En toen over het financiële aspect beginnen, ik heb ook geprobeerd aan te geven dat dat me niet interesseerde, ik snapte er ook helemaal niks van. Uhm, maar gewoon niet te onderbreken ook, dat lukte gewoon niet. En daarna ook niet kunnen vertellen dus, en ook geen zekerheid kunnen geven over of ik dus mijn BSA, omdat daar geen regels over zijn. Uhm, dat ze dat niet, maar ook niet kan, ook niet een beetje kan zeggen wat mijn kansen zijn. En aan de ene kant begrijp ik dat omdat zij ook die commissie, omdat de examencommissie dat moet beslissen. Maar aan de andere kant denk ik van ja wat moet de ernst van je beperking zijn om, ik bedoel, ik hou helemaal niet van de slachtofferrol maar als je je gewoon structureel een maand depressief moet voelen om een tentamen te kunnen halen, hoe erg moet je beperking dan zijn om uitzondering te krijgen van die BSA, dat ze, ja dat viel me echt tegen dat ze daar echt niks over konden zeggen en dat daar ook geen afspraken over gemaakt zijn of regelingen.

Onderzoeker: Ging je net zo wijs naar buiten als dat je naar binnen kwam?

Respondent: Ja! Ik ben er niet veel mee opgeschoten. En ook gewoon omdat ze meteen over het financiële begon ook niet heel snel meer, ja als het echt nodig is ga ik er wel weer naar toe maar als het even kan dan mijdt ik het.

Onderzoeker: Je zegt het heel mooi, ik zou er niet meer zo snel naar toe gaan als het niet echt nodig is, zou je toch nog iets duidelijker kunnen aangeven welke factoren er bij jou voor zorgen dat je dat niet wilt? Wat is de achterliggende gedachte daarachter? Bepaalde drempels of iets dergelijks?

Respondent: Nou dat het niet echt, dat het weinig tot geen begrip, het was niet begripvol. En ik hoef echt geen medelijden, dat hoeft niet, want dat ja, het is gewoon zo, maar een beetje begrip of een beetje inlevingsvermogen zou prettig zijn en ja, het feit dat iemand hele andere prioriteiten heeft en gewoon niet snapt, of gewoon heel kort afreageert op datgeen wat voor mij heel erg belangrijk was en de reden was waarvoor ik daarnaar toe ben gegaan.

Onderzoeker: Had je het idee dat er niet naar je geluisterd werd?

Respondent: Nou in zoverre niet naar me geluisterd, wel naar me geluisterd en ze hebben me uitgelegd hebben dat ze me geen antwoord kunnen geven, maar als ik dan hoor dat een vriendin van mij, daar is Pfeiffer bij geconstateerd en die heeft al veel meer toezegging gekregen dan ik. Die heeft niet de volledige toezegging gehad maar wel een stuk meer tegemoetgekomen zodat die nu echt en stuk meer rust heeft en dat heb ik nu eigenlijk ook nodig, maar dat krijg ik niet. En daaraan kan ik alleen maar concluderen, en of dat nou werkelijk is kan ik niet echt hard maken, maar dat ze gewoon niet echt begrijpen wat mijn problematiek is en de ernst ervan, en dat ze er gewoon niet van op de hoogte zijn. En daardoor denk ik dan van ja wat schiet ik er dan mee op om daar naar toe te gaan.

Onderzoeker: Dus echt onbegrip?

Respondent: Ja onbegrip in de zin van gewoon niet goed weten, ja, ja hoe te handelen, of niet kunnen, of gewoon misschien ook niet de juiste instantie maar dan moeten ze dat zeggen.

Onderzoeker: Ja sorry ik vraag soms dingen misschien echt drie keer, maar ik wil gewoon zeker weten dat ik je honderd procent goed begrijp.

Respondent: Nee, nee, nee dat maakt niet uit. Dat is prima.

Onderzoeker: Heb je nog andere drempels die je ervaart om niet naar studentenbegeleiding te gaan?

Respondent: Nou het, wat mijn drempel vooral dus is, ja voordat ik daar ook naartoe ga ik dus ook het feit dat ik, maar dat is meer een persoonlijke drempel dus, dat het steeds meer als een handicap begint te voelen en dat ik er steeds meer hinder van ondervind en dat ik dat gewoon moeilijk vind om te accepteren. Ik heb nu ook met mijn studieadviseur besproken dat ik nu elk kwartiel gewoon ga bekijken of ik alle vakken kan doen. En, nou heb ik dat vorig kwartiel niet gedaan omdat ik eigenlijk niet kan accepteren dat ik straks, dat ik gewoon, dat het me vreselijk lijkt dat mijn studiegenoten verder gaan en ik achterblijf. Terwijl ik het nu zo naar mijn zin heb. En dat kan ik gewoon niet accepteren en dat moet ik gewoon wel doen, dat is een drempel waardoor ik niet wil, ja, waardoor ik eigenlijk gewoon, dat is mijn persoonlijke drempel. Het is een soort stok achter de deur van, zolang ik daar niet ben dan is er ook niks aan de hand. Ja als ik daar nu zo over nadenk dan slaat het nergens op misschien maar dat is gewoon persoonlijk. En het feit dat er zo'n stempeltje op je wordt gedrukt, als gehandicapte. Dat stempeltje krijg je en ja, ik wil niet in een rol worden gezet dat ik ja, dat je toch, ja niet zo zeer als minder wordt gezien, maar ik merk met deze beperking, als ik bijvoorbeeld een rijbewijs wil halen dan moet ik eerst een medische keuring halen. Dus, ja, er zijn zo veel dingen en daar wordt ik gewoon niet goed van. Ik kan daar gewoon niet tegen.

Onderzoeker: Dus het is ook een drempel om dingen te melden omdat het gewoon geen voordeel oplevert in sommige dingen? Nadeel misschien zelfs wel?

Respondent: Ja. In zoverre het feit van dat ik denk van ja ze kunnen niet zo veel voor me doen want ik wil, ik hoef niet echt de hulp maar toch moet ik ernaar toe omdat ja, toch in de toekomst. Ik heb er nog helemaal niet over nagedacht maar dan denk ik nu toch van ja, als je een extra jaar stufi kan krijgen zonder dat leenstelsel, natuurlijk doe je dat, ik mag er ook wel eens wat voordeel van hebben denk ik dan. Dat soort dingen en ja, maar uiteindelijk denk je ook van ja ik schiet er ook niet heel veel mee op want het gaat me er uiteindelijk om dat ik hier afstudeer. En dat ik daar, dat ik dat op zoveel mogelijk eigen kracht doe.

Onderzoeker: Heb je af en toe een beetje een gevecht met jezelf, van wat zou ik nou doen? Gevecht is misschien een beetje een groot woord hoor maar..

Respondent: Nou ik stel het wel vaak en veel uit. Ik schuif het wel voor me uit. Ik moet nu eigenlijk op zoek naar, ik heb een verwijzing gekregen naar een medisch specialist, en, om gewoon nog eens goed naar mijn Tourette te kijken en te kijken of er geen alternatieven zijn voor medicijnen want ik merk ook dat de gemiddelde psychiater en psycholoog die weten wel globaal wat het is maar het is niet zo standaard als autisme, en niks ten nadelen van autisme maar dat komt veel vaker voor en dan, dat is veel breder onderzocht en dat is een veel grotere stichting die daar achter zit en daar zit veel meer

kennis over, veel meer, is veel breder en mensen weten er veel meer over. Mijn broertje is zelf autistisch dus, als je al ziet hoe zijn hulp, hij heeft dat nu niet meer maar dat is al een stuk makkelijker. Er zijn zelfs scholen voor autisten. Maar geen scholen voor Tourette, ja niet dat ik daar behoefte aan heb maar er is veel meer ingespeeld op mensen met bijvoorbeeld autisme. Dus nu denk ik wel van misschien eens naar een medisch specialist die er veel meer over weet, er zijn er een paar. Maar ik stel dat steeds uit om daar naar toe te gaan, gewoon onwillekeurig.

Onderzoeker: Doordat je die drempels hebt die je net noemde?

Respondent: Ja en er gewoon, het feit dat ik weer iets uit moet zoeken waar ik gewoon geen zin in heb om het helemaal uit te gaan zoeken. En ja, het geeft ook weer stress om naar iemand anders te gaan.

Onderzoeker: Oké. Ik wil eigenlijk weer een beetje terug naar de begeleiding van studentenbegeleiding. Voordat je daar terecht kwam, had je toen denk je een duidelijk beeld van waarvoor je toen bij hun terecht kon allemaal?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Niet?

Respondent: Nee. Ik ben daar echt naartoe verwezen om daar mijn verhaal te doen, en ik denk dat ik er anders ook niet naar toe was gegaan.

Onderzoeker: Omdat?

Respondent: Omdat ik het dacht, omdat het gewoon een studieadviseur is die mij heel erg ligt, die zelf een familielid heeft met Tourette dus die weet hoe het is met iemand in de, ja, die weet er gewoon, of ja in ieder geval weet hij gewoon hoe het is in de omgang. Niet dat het nou, nee ik zeg dat verkeerd, die er gewoon mee bekend is laat ik het daar op houden. Maar die ook heel erg persoonlijk betrokken is en veel ondersteunender dan dat ik daar heb ervaren, maar ook een beetje het gevoel geeft dat ze, ja dat ik denk van ja hier mee kom ik wel verder, die begeleid mij prima en meer heb ik niet nodig. Maar puur ben ik daar naartoe gestuurd omdat er dingen moesten gebeuren die buiten haar takenpakket vallen, en daarom ben ik er naartoe gegaan.

Onderzoeker: Oké. Ik ben even mijn vraag helemaal kwijt. Misschien dat ik er dadelijk even op terug kom goed?

Respondent: Ja dat is goed.

Onderzoeker: Zijn er verder nog dingen qua drempels die wat we nog niet hebben besproken?

Respondent: Nee ik denk dat ik zo alle drempels wel genoemd heb ja.

Onderzoeker: Die drempels die jij hebt ervaren, hadden ze daar anders mee om kunnen gaan om het prettiger voor je te maken?

Respondent: Nou ja, in zoverre wat nou ja, in ieder geval, ja, niet meteen over het financiële aspect beginnen. Ja ik vind dat heel lastig om te zeggen hoe ze dat anders hadden kunnen doen want ik kan het ze ook niet echt heel erg kwalijk nemen dat ze niet precies weten wat Tourette is omdat het vrij,

ja uniek, in ieder geval het komt niet veel voor, of in ieder geval veel minder. Dat kan ik ze niet echt kwalijk nemen maar ze hadden meer interesse kunnen tonen, gewoon dat ze wat, dat het geen monoloog wordt maar dat er ook wat meer van hen uit komt, dat ze beter je situatie kunnen inschatten.

Onderzoeker: Als je het gesprek even achterwege laat, hadden ze je van te voren al anders kunnen informeren zodat de stap al minder groot was om je bij studentenbegeleiding te melden denk je?

Respondent: Nou ik heb niet echt een idee, ik had niet echt een idee, ik wist het niet te vinden, ik wist niet dat het er was. Ik wist wel dat er bijvoorbeeld een psycholoog, een universiteitspsycholoog is, maar ik wist dat niet goed te vinden en ik heb er ook niet echt van gehoord van te voren dus ik wist ook niet precies wat het inhield. En ja, als je dan, als eerstejaars het woord decaan hoort, dan associeer je dat met het woord decaan van de middelbare school. Dan weet je wel dat zit iets anders maar je gaat toch in die richting zoeken en dan blijkt het toch wel een andere invulling te hebben en ja, dat is, dus ja, dat is gewoon dat ik vooraf niet goed wist wat het was.

Onderzoeker: Ze hadden je beter kunnen informeren over wat studentenbegeleiding is en wat het inhoudt?

Respondent: Ja, of in ieder geval, nou weet ik niet of ik hier eerlijk antwoord op kan geven want ik moet ook eerlijk zeggen dat ik vrij laks ben als ik weer, want dat zat volgens mij wel bij mijn aanmelding, dat er een extra informatie kick-in was over studenten met een functiebeperking. Omdat ik me dan toch nooit zo aangesproken voel omdat ik me dan toch veelal lichamelijke beperkingen voor me zie. Maar ook omdat ik dan denk van ja, dan wordt ik dan meteen weer in zo'n hoekje geschoven, ja zo voelt dat wel, en misschien is dat wel helemaal niet zo maar zo voelt dat dan wel. Dus dat ik dan misschien daar ook zo min mogelijk aandacht aan besteedt en denk van ja als ik het nodig heb dan vind ik het wel.

Onderzoeker: Kun je uitleggen waarom jij je op zo'n moment niet zo aangesproken zou voelen?

Respondent: Nou ja, niet zo zeer, ik formuleer dat niet goed. Ik voel me wel aangesproken maar het is meer dat ik er nog steeds niet aan kan wennen en toegeven dat ik het gewoon niet helemaal op eigen kracht ga kunnen. Dat ik dat lastig vind.

Onderzoeker: Oké. Je bent nu bij studentenbegeleiding geweest, zou je mij kunnen uitleggen wat je nu denkt dat studentenbegeleiding is en inhoudt?

Respondent: Ja, wat ik nu denk dat het inhoudt is gewoon dat zij een beetje de ja, als er iets, wat ik merkte daar ook in de wachtkamer, een coördinerende rol maar ook een plek, het is heel lastig, wat ik ervan mee heb gekregen waren er ook mensen voor financiële uitkeringen of ja, of oud mensen van een bestuur die bepaalde financiën kregen of uit kregen betaald nog, maar ook, ja..

Onderzoeker: Zal ik de vraag eens anders proberen te stellen want volgens mij heb je er een beetje moeite mee of niet?

Respondent: Ja graag. Inderdaad.

Onderzoeker: Waar bestaat studentenbegeleiding uit? Wat is het voor een organisatie? Je noemde bijvoorbeeld al een psycholoog eerder..

Respondent: Ja, en ik weet niet of die er los van staat of erin zit, maar ik, of ja, mensen die je kunnen, gewoon adviseurs voor allerlei zaken die toch nog best wel buiten het onderwijs staat.

Onderzoeker: Heb je denk je een goed beeld van wat studentenbegeleiding is? Je gaf al aan van te voren niet, maar hoe zit dat nu?

Respondent: Ik denk het niet helemaal. Omdat ik denk, ik denk dat het nog breder is maar dat weet ik gewoon simpelweg niet. Wat ik, het is er voor mij als schakeling van mensen die me advies kunnen geven in hoe ik ja, met mijn handicap om moet gaan of wat de faciliteiten zijn, dat ze me daarover kunnen informeren.

Onderzoeker: Ja, oké. Maar echt een heel duidelijk beeld heb je er niet van?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Oké. Ken je de Rode Balie?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Kun je me misschien uitleggen wat dat is?

Respondent: Het secretariaat, of in ieder geval die Rode Balie, de receptie.

Onderzoeker: Van?

Respondent: Van de studentenbegeleiding. Of van studentendecanen.

Onderzoeker: Studentenbegeleiding of studentendecanen?

Respondent: Is dat weer verschillend?

Onderzoeker: Dat weet ik niet, dat mag jij me vertellen als je wilt.

Respondent: Ik denk dat, nee ik denk dat dat een is ja. Of ja, ik denk dat het een receptie is voor studentenbegeleiding en of studentendecanen daar ook onder zitten dat weet ik niet.

Onderzoeker: Zou je kort een keer kunnen toelichten dat je bepaalde informatie graag wou hebben maar dat je die informatie niet of met moeite hebt kunnen vinden?

Respondent: Of ik dat een keer heb gehad?

Onderzoeker: Ja.

Respondent: Nee. Ik heb, ik ben er niet naar op zoek geweest, ik ben er puur naar toe gegaan omdat ik doorverwezen werd.

Onderzoeker: Ja, maar je bent er denk ik wel naar doorverwezen met een reden toch?

Respondent: Ja ik ben daar naar door verwezen om mijn verhaal te doen over mijn problematiek, met oog op een BSA uitsluiting.

Onderzoeker: En heb je daar de informatie gekregen die je wou?

Respondent: Oh ja in die zin. Ja in zoverre dat ik te horen kreeg dat ze niks voor me konden doen. In de eerste instantie wel, maar in de tweede instantie, als ik dus hoor dat, ik ga er nog wel iets mee doen, ik ga nog wel nog even erover met mijn studieadviseur contact erover opnemen dat een vriendin van mij die Pfeiffer heeft al veel meer toezegging heeft gehad dan ik. Dus ik heb in eerste instantie denk ik van oké, ik snap ze dat ze daar niks over kunnen geven omdat ze daar niks over te zeggen hebben en dat de examencommissie dat moet gaan doen. Maar zij worden wel natuurlijk gevraagd over mijn gegevens. Nou die zijn daar nu bekend. Maar in eerste instantie dus wel, ik snapte de uitleg en ik snap dat ze natuurlijk geen toezeggingen kunnen doen als daar geen afspraken over zijn gemaakt. Wat ik al eerder zei dat ik dat slecht vind, maar goed, daar even los van. Maar in tweede instantie niet, omdat ja, iemand anders met dezelfde, of hetzelfde, in ieder geval een soortgelijke functiebeperking, of in ieder geval last ook met concentratie en niet in staat is altijd alle vakken te volgen, dat die wel veel meer toezegging krijgt.

Onderzoeker: Dus daar ben je gedeeltelijk tevreden over?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Hadden ze je beter of anders kunnen informeren daarin denk je?

Respondent: Ja, door in eerste instantie gewoon, het is nieuw dat weet ik, het is ook pas van dit jaar. Maar we waren al ruim een half jaar onderweg toen ik daar voor het eerst kwam en ik, ik vind dat ze daar gewoon een protocol voor hadden moeten hebben en hadden moeten kijken, misschien hebben ze dat wel maar ik heb het niet gemerkt, maar ik vind dat mensen, gediagnostiseerde mensen met bijvoorbeeld een Tourette, een autisme of wat dan ook, dat die eigenlijk al automatisch op een uitzonderingenlijst zouden moeten komen te staan.

Onderzoeker: Ja. Maar als je kijkt naar de informatievoorziening, zou die nog verbeterd kunnen worden met betrekking tot dit thema?

Respondent: Ja, uhm, ja als je dan gewoon de informatie geeft op de kennis die ze hebben, dan hebben ze gewoon gezegd wat ze wisten. Als je puur daar naar kijkt, niet de manier waarop, ja dan hebben ze me gewoon de informatie gegeven die ze wisten.

Onderzoeker: Maar toch gaf je aan dat je slechts gedeeltelijk in je informatiebehoeften bent bevredigd.

Respondent: Ja, puur omdat ik graag had willen horen dat de kans, of in ieder geval dat ik een grote kans heb om uitsluiting te krijgen, of dat het ja, dat ze er meer over wisten en dat had ik willen horen. Maar aan de hand van hun argumentatie snap ik wel dat dat dus niet kon.

Onderzoeker: Zijn er zo nog meer thema's waar je informatie over hebt willen hebben gedurende je studie?

Respondent: Nee ik heb daar niet echt vaak, niet op andere zaken ingegaan.

Onderzoeker: Het ging jou puur om de BSA?

Respondent: Ja, ik heb wel ook informatie over de psycholoog gekregen nog, maar die heb ik eigenlijk afgekapt omdat ik eigenlijk al vrij snel heb gezegd daar heb ik geen behoefte aan.

Onderzoeker: Dus je hebt eigenlijk meer informatie gekregen dan waar je behoefte aan had?

Respondent: Ja je kan dat zo zeggen maar ik snap ook dat als ik met zoiets kom dat zij mij erop wijzen dat er zo iemand is op de universiteit, dat snap ik wel dat ze dat doen. Maar als ik dan zeg daar gaat het niet om of dat daar heb ik geen behoefte aan dan zijn ze er ook over opgehouden.

Onderzoeker: Ik heb hier een aantal thema's staan waar studentenbegeleiding informatie over geeft, zou je bij elk thema willen aangeven of dat een thema is waar je nog wel behoefte aan informatie aan zou kunnen hebben, of denkt die behoefte nog te krijgen in de toekomst of dat daar geen behoefte aan is? Het eerste thema was studievertraging.

Respondent: Ja. Ik zie mijzelf het niet in de voorgeschreven tijd halen.

Onderzoeker: Oké. En hoe ga je dat aanpakken tegen die tijd als je die informatie hebben wil?

Respondent: Nou in eerste instantie met mijn studieadviseur en als die het relevant acht dat ik naar de studentenbegeleiding ga dan ga ik daar ook wel naar toe.

Onderzoeker: Informatie over financiën?

Respondent: Ja, ik ben gek als ik dat niet doe.

Onderzoeker: Alleen omdat het nu nog niet van toepassing was had je er nu nog geen behoefte aan?

Respondent: Nee op dit moment is het niet relevant. Ik wist wel ongeveer dat er een mogelijkheid toe was, hoewel, ik wist dat niet zeker. Als het dan van toepassing wordt dan ga ik dat wel uitzoeken.

Onderzoeker: En hoe zou je dan doen?

Respondent: Nou ik denk dat ik dat eerst zelf even ga uitzoeken op de website van het ministerie, wat de mogelijkheden zijn en als ik er dan niet uitkom, ik ga eerst maar eens even kijken van DUO erover zegt.

Onderzoeker: Je zegt heel duidelijk, voor studievertraging ga je langs bij de studieadviseur, voor financiële regelingen kijk je op de site van DUO, waar zit dat verschil in?

Respondent: Nou omdat ik de keer dat ze erover begon te vertellen toen snapte ik er helemaal niks van en er was ook helemaal niks zeker en ze wist het zelf ook niet zo goed. Wel drie keer een getal doorgekrast, dat ik denk van ja, dat kan ik dan ook wel op de website lezen. Dat is niet iets van, dat is iets landelijks dus, en als ik er niet uit kom dan kan ik het altijd nog gaan vragen.

Onderzoeker: Dus zolang je er maar niet langs hoeft dan zoek je het zelf wel uit? Of hoe moet ik dat zien?

Respondent: Ja in principe wel. Wat ik zelf kan doen wil ik zelf doen.

Onderzoeker: Die band met je studieadviseur is die wel belangrijk voor je?

Respondent: Ja in zoverre dat die, dat die heel begripvol is en dat je wel het gevoel hebt dat je kan terugvallen op iemand die gewoon het beste met je voor heeft en je ook het gevoel geeft dat hij best

wel onafhankelijk is en niet altijd de partij van de studie kiest maar ook gewoon, ja ook gewoon oprecht gevoel.

Onderzoeker: Heb je nog behoefte aan informatie over studievaardigheden? En dan moet je bijvoorbeeld denken aan plannen of werken in groepjes.

Respondent: Nee daar heb ik helemaal geen moeite mee.

Onderzoeker: Oké. Studievoorzieningen? Daar heb je wel behoefte aan gehad geloof ik toch? Je had al andere tentamenregelingen nietwaar?

Respondent: Oh in zoverre ja, van ja, dat heb ik met het tentamenbureau geregeld, dus ik ben daar nu bekend dus ik denk ook niet dat ik daar nu nog voor naar toe zou gaan omdat het eigenlijk al geregeld is nu.

Onderzoeker: Stel je zou nog iets extra's erbij willen regelen, zou je dat via studentenbegeleiding hebben gedaan?

Respondent: Dan denk ik dat het eerste bij het tentamenbureau zou aankloppen met de vraag wat ik moet doen.

Onderzoeker: Oké. Informatie over de doorstroom naar je master?

Respondent: Dat denk ik niet want ik zie mezelf in Enschede geen master doen als ik dat nu bekijk.

Onderzoeker: Zou je de informatie dan zoeken op je nieuwe universiteit als je dan een informatiebehoefte had?

Respondent: Ik ben ook nog, ja ik vind het moeilijk te zeggen, ik ben natuurlijk pas net begonnen. Maar ik weet het niet. Maar ik kom uit de randstad en ik vind het hier heel leuk, maar ik wil uiteindelijk wel weer terug, en het lijkt me wel heel leuk om ook naar een andere universiteit een master te doen. Los van dat het aanbod hier gewoon heel beperkt is.

Onderzoeker: Ja. Nog wat verder weg dan, informatie over de doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Ik weet nog helemaal niet wat ik wil dus, ja. Ik zou op dit moment, zou ik er niet aan denken om daar naartoe te gaan.

Onderzoeker: En waarom niet? Kun je dat proberen aan te geven?

Respondent: Ja ik vind het heel moeilijk omdat het nog helemaal niet, omdat het nog best wel ver weg is, ja het zal wel sneller zijn dan je denkt. Maar, omdat ik, uhm, gewoon omdat ik eerst voor mezelf moet weten wat ik wil en hoe ik het aan ga pakken en ja, ik zou het echt gewoon niet weten. Nee, ja, ik zou het echt gewoon niet weten.

Onderzoeker: Wist je wel dat studentenbegeleiding informatie en begeleiding biedt met betrekking tot deze thema's voor studenten met een functiebeperking?

Respondent: Nee, niet van alles.

Onderzoeker: Wat waren bijvoorbeeld thema's waar je het niet van wist?

Respondent: Master, arbeidsmarkt de doorstroom. Welke had je nog meer?

Onderzoeker: Studievertraging, financiële regelingen, BSA, harde knip, studievaardigheden en studievoorzieningen.

Respondent: Studievaardigheden wist ik ook niet. Studievoorzieningen wist ik ook niet want ik dacht dat dat via het tentamenbureau ging dus, ik dacht dat zij daar gewoon buiten stonden.

Onderzoeker: Oké. Zijn er nog dingen met betrekking tot informatiebehoeften die je zelf graag nog kwijt zou willen?

Respondent: Nou ja wat ik dus net genoemd heb, dat gewoon om, omdat er zo veel gaat veranderen op het studiegebied. Maar dat staat er allemaal wel een beetje bij.

Onderzoeker: Zouden ze actueler moeten kunnen inspelen op zaken?

Respondent: Ja, ja, ja, wel actueler ja.

Onderzoeker: Oké, nog andere opmerkingen met betrekking tot informatiebehoeften of het hele onderzoek?

Respondent: Nee.

Respondent 13

Onderzoeker: Zou je willen vertellen wat voor jou de reden is geweest om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: De reden is geweest, ik had er nooit echt heel veel last van maar ik doe een master in verschillende steden en ik raakte mijn ov-kaart kwijt, en toen dacht ik van ja, ik ben ook eigenlijk een dief van mij eigen portemonnee als ik het niet aangeef. Ik heb er op zich wel af en toe een klein beetje last van gehad, want ik heb ADHD, en dat is op zich wel een klein beetje lastig. Nou, je zag al dat ik mijn agenda management niet heel goed op orde had. Dus ik ben een beetje een chaoot in dat soort dingen. Dus dat heeft er wel een klein beetje heb ik er last gehad. Maar mijn grootste en voornaamste punt was dat ik het me niet kon veroorloven om een master te volgen zonder een ov-jaarkaart. Dus ik dacht ik ben eigenlijk gek ook als ik het niet aangeef dus dat was eigenlijk voor mij de reden om het aan te geven bij de studentendecaan.

Onderzoeker: Zodat hij of zij je dan kon helpen met eventuele financiële regelingen zeg maar?

Respondent: Ja. Voornamelijk die ov-kaart. Ik kreeg ook nog een paar maanden volgens mij maar daar ging het mij niet om, het ging me voornamelijk er om dat ik mijn master niet kan doen als ik niet die ov-kaart heb.

Onderzoeker: Dus je had het eerder niet aangegeven en je hebt dus ook eerder geen voorzieningen gehad?

Respondent: Nee, ik heb heel lang niet de behoefte gehad om het aan te geven. Gewoon omdat ik dacht nou ja, ik heb het niet echt nodig en ik heb er niet zo onwijs veel last van. Dus ik ervaar het ook alsof er veel meer mensen zijn die veel grotere problemen hadden. En op een gegeven moment dacht ik van ja, eigenlijk slaat dat helemaal nergens op, iemand anders heeft zo die regels bedacht en dit is blijkbaar erg genoeg en ik ben gek ook als ik eigenlijk mezelf echt honderden euro's per maand aannaai door mijn master te doen zonder ov-jaarkaart dus toen dacht ik van nou dan ga ik het gewoon echt aanvragen. Dus dat is eigenlijk de reden geweest dat ik dat heb gedaan.

Onderzoeker: Heb je jezelf dan niet eerder gemeld omdat je het idee dat je niet echt belemmerd werd door je functiebeperking in je studie?

Respondent: Ja. Of in ieder geval dat andere mensen het erger hadden. Dat is wat ik altijd denk.

Onderzoeker: Waarom denk je dat?

Respondent: Nou, ik zie andere mensen om me heen met een functiebeperking die ook echt, nou, aantoonbaar er heel veel punten door missen zeg maar. Nou goed, als ik dan kijk, de UT heeft volgens mij een grote pot waar dat allemaal uit moet komen en dan denk ik van goed, ik behoor niet tot de mensen die het zo erg heeft dat ik daar graag iets uit zou willen halen, uit die pot. Dus dat is een beetje het idee wat ik had. Dus dat er mensen die er meer last van hebben dan ik, dat is eigenlijk wat ik dacht.

Onderzoeker: Ja. Was die gedachte een drempel voor jou om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, nou het is niet dat ik, ja misschien is het wel een drempel. Maar ik had er geen moeite mee om het als een drempel te zien of iets dergelijks. Het is niet dat ik eigenlijk niet naartoe durfde. Het is meer dat ik dacht het is niet nodig. Dus het is wel een soort van drempel maar het is niet dat het mij echt belemmerd of zo eerder, dat is niet, ik heb er niet echt last van gehad dat ik dat nooit eerder gedaan heb. Of ook geen spijt van. Dus ja het is wel een soort van drempel maar ook niet helemaal. Het is wel waar. Later hoorde ik wel dat er niet een zo'n pot is maar dat er voor iedereen met een functiebeperking zijn er gewoon sowieso voorzieningen en, dus die pot, ik snoep niks uit een pot waar andere mensen ook uit moeten halen. In die zin, voor de informatievoorziening daarin heeft me wel wat terughoudend gemaakt. En nu ik hoor hoe ik zit, ben ik daar veel meer mee oké dat ik ook uit die pot gesnoept heb. Dus dat, in die zin was het wel een soort van informatievoorziening die niet helemaal.

Onderzoeker: Zou je je schuldig hebben gevoeld als je gebruik had gemaakt van voorzieningen die wat wel uit een grote pot gefinancierd moesten worden of hoe moet ik dat zien?

Respondent: Ja. Ja.

Onderzoeker: Kun je uitleggen waarom?

Respondent: Nou omdat ik denk dat andere mensen daar meer aantoonbaar last van hebben dan ik.

Onderzoeker: Maar je zegt ook 'meer aantoonbaar last', dat betekend dus niet dat jij er helemaal geen last van hebt gehad? Begrijp ik dat goed?

Respondent: Nee maar ik denk ook dat als ik een keertje minder had gezopen voor een tentamen dat ik het vak misschien ook wel had gehaald. Dus als ik, als ik het echt had gewild had ik misschien best wel nominaal kunnen studeren. Dus dat ja, deels komt het door ADHD maar aan de andere kant komt het ook door heel veel andere factoren waar ik ook wel iets aan had kunnen doen. En ik zie andere mensen, een goede vriend van mij bijvoorbeeld die heeft RSI en daar heel veel last van, en die heeft echt heel veel tentamens gewoon niet kunnen maken omdat hij gewoon geen pen kon vast houden en niet kon typen en niks kon gewoon. En dan denk ik van ja, die heeft er veel meer last van dan ik.

Onderzoeker: Belemmerde het je dan dat je het niet eerlijk zou vinden ten opzichte van andere mensen die er echt veel last van hebben of hoe moet ik dat zien?

Respondent: Ja. Ja.

Onderzoeker: Zou je misschien iets meer willen vertellen over je functiebeperking?

Respondent: Ja is goed. Ik heb dus ADHD en waar ik moeite mee heb is dat als ik veel dingen tegelijk heb, om daar dan structuur in aan te brengen en dat te managen en dat in tijd in te plannen en overzichtelijk te houden. En dat had ik mijn bachelor niet heel veel last van omdat ik daar drie vakken te gelijk had. En dan kun je er nog wat werken naar en je hebt nog twee, drie vriendengroepen ernaast. Dan valt het zeg maar nog net te managen. Maar nu ik in mijn master zit heb ik zeg maar semester vakken en dat zijn er dan iets van vijf tegelijk. En daarnaast heb ik nu twee baantjes die ook echt heel veel tijd kosten, en nog steeds die drie vriendengroepen en dan wordt het eigenlijk nu echt te veel. Ik heb er nu heel veel moeite mee om mijn dagen goed in te plannen en er ook efficiënt mee om te gaan en de noodzaak er van in te zien om ook nu echt aan de slag te gaan. Dus die vakken zijn ook wat zwaarder en, daar moet je eigenlijk gewoon meer tijd aan besteden, en ik vind het heel moeilijk om die tijd goed in te delen en vooral ook het overzicht te houden over al die taken en deeltaakjes die weer binnen zo'n vak liggen. Dus dat is eigenlijk waar het bij mij op neerkomt.

Onderzoeker: Nu die ADHD steeds moeilijker wordt binnen je studie, wordt daarmee ook je neiging groter om nu wel begeleiding erbij te zoeken?

Respondent: Uhm.

Onderzoeker: Want zoals ik het uit je verhaal begrijp begint de ADHD nu wel een steeds grotere rol te spelen.

Respondent: Ja dat is wel waar. Ik denk dat dat ook wel mee speelt. In mijn bachelor heb ik er ook wel eens over nagedacht om het aan te geven, maar toen dacht ik van nou ja, ik heb er nu, ik zou nu niet eens echt aan kunnen wijzen wanneer ik er last van heb, op welke momenten. En ik merk nu sinds september, of eigenlijk sinds vorig jaar, dat ik wel echt meer last ervan begin te krijgen. Dat ik het moeilijker vind om dingen te managen. Dat komt inmiddels ook wel omdat mijn baan heel veel tijd kost en heel veel concentratie vraagt dus dat speelt ook wel mee. Maar goed ja bij mijn studie begint dat ook wel mee te spelen inderdaad door die semestervakken. Dus ik begin er wel meer last van te krijgen ja.

Onderzoeker: Je kunt nu ook steeds beter de vinger op de zere plek leggen?

Respondent: Ja. Wat ook wel prettig is want dan kun je ook iets aantoonbaarder voor jezelf maken waar het aan ligt.

Onderzoeker: Zou je daardoor ook eerder geneigd zijn om begeleiding te zoeken nu?

Respondent: Ja. Ik denk wel dat dat helpt. Dan voel je je ook gewoon minder schuldig als ik kan zeggen van ja, hier zie je gewoon aan mijn resultaten, aan mijn tussenresultaten van hier had ik veel dingen tegelijk en daardoor is het fout gegaan want hier ging het wel goed.

Onderzoeker: Maar je hebt daar nog geen begeleiding voor gezocht?

Respondent: Ik heb wel begeleiding gezocht. Ja.

Onderzoeker: En kun je uitleggen op wat voor manier dan nu?

Respondent: Via de studieadviseur ben ik bij de studentendecaan terecht gekomen, die heeft mij doorgestuurd naar de studentendecaan en uiteindelijk daar binnen heeft ze me zeg maar geholpen in die zin. Tenminste ik ben daar op gesprek geweest en die heeft mij financiële ondersteuning toegezegd en die heb ik ook gekregen. Dus ik heb nu wel hulp gezocht inderdaad.

Onderzoeker: Is dat de enige vorm van begeleiding die je hebt gehad, die financiële ondersteuning?

Respondent: Ja. Ik heb, ze heeft ook wel, ik ben heel lang geleden een keer getest op ADHD, op de middelbare school. Toen heb ik ook Ritalin gehad, medicijnen daarvoor. Alleen dat is echt, echt, klote spul. Slechtere medicijnen voor je lichaam kan je echt niet vinden. Besloten dus om niet meer te gebruiken, om er gewoon mee te stoppen want dat was echt niet gezond meer. Dus ik heb in mijn laatste jaar van mijn middelbare school niet meer gebruikt en eigenlijk nu sinds ik studeer ook niet meer. Dus daar hebben we het wel over gehad, of ik dat weer wilde doen want dan kon zij ervoor zorgen dat ik het weer makkelijk kon gaan bestellen en zo. Tenminste daar wilde ze me in ieder geval mee helpen. Maar ik heb gezegd dat ik dat niet wilde. Dus ze wilde me daarin wel begeleiding bieden maar dat heb ik niet aangenomen. Wat ze ook goed begreep overigens.

Onderzoeker: Dus je kreeg goed de keus voorgelegd van wat jij graag wel en niet wou?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: En dat heb je als prettig ervaren?

Respondent: Ja dat vind ik wel erg prettig ja. Dat, ze had ook kunnen zeggen van ja als jij niet die Ritalin gebruikt en er zelf geen moeite voor doet om dat te doen, dan gaan we je ook niet helpen. Dat had ze ook kunnen zeggen maar ze was gewoon van ja, als je die medicijnen niet wilt gebruiken en je hebt daar een goede reden voor nou, je eigen lichaam daarin een beetje gezond houden vind ik toch wel een goede reden. Nou daar ging ze mee akkoord dus dat vond ik wel erg schappelijk.

Onderzoeker: En dan toch hielp ze je met iets te regelen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Ik ben even mijn vraag kwijt. Kun je ongeveer aangeven hoe lang je al last hebt van je functiebeperking?

Respondent: Nou als ik mijn moeder mag geloven heeft zij er al heel lang last van. Maar, dat ik er echt, ja op de basisschool was het wel al extreem duidelijk dat ik, ik bedoel als je als kind echt geen drie seconden stil kan zitten. Maar echt last, op de middelbare school werd het qua cijfers irritant. Dus qua schoolprestaties werd het vervelend vanaf de tweede of zo. Dus toen pas heb ik het eigenlijk ook pas laten testen, maar daarvoor was het eigenlijk ook wel al duidelijk dat ik ADHD had. Het was wel al duidelijk vanaf mijn geboorte.

Onderzoeker: Maar het is op de middelbare school pas echt officieel naar voren gekomen?

Respondent: Ja precies.

Onderzoeker: Oké, duidelijk. Nu weet ik mijn vraag weer. Heb je buiten de begeleiding in de financiële regelingen nog behoefte gehad aan andere begeleiding?

Respondent: Uhm, nee eigenlijk niet. Ze heeft wel gevraagd bijvoorbeeld voor verlening bij tentamens bijvoorbeeld of een andere zaal dat ik niet afgeleid werd bij een tentamen bijvoorbeeld of dat soort dingen maar ik ervaar dat soort dingen niet als lastig of zo. Ik ervaar bijvoorbeeld niet te kort tijd of ik erger me tijdens de tentamens ook niet echt aan de mensen om me heen of zo. Dat is natuurlijk ook iets van ADHD dat je heel die prikkels de hele dag hebt maar ik heb daar, met zo'n tentamen dan kan ik me er echt op storten en dan heb ik er niet echt last van. Dus het is wel aangeboden maar ik heb het niet echt, ik heb wel na zitten denken van wat zou ik dan nog verder, hoe zou ik verder geholpen kunnen worden, maar ik heb niet echt iets kunnen bedenken waar ik nou concreet tegenaan loop.

Onderzoeker: Heb je denk je wel een duidelijk beeld van alle dingen waar studentenbegeleiding je begeleiding in zou kunnen bieden?

Respondent: Ja ik denk dat ik daar wel een redelijk beeld van heb ja. Misschien een heel klein stukje achtergrond, mijn werk is dat ik opleidingen keur voordat ze mogen beginnen in het hoger onderwijs. En een van de dingen waar we heel erg op toetsen is studentenbegeleiding. En ondersteuning aan studenten met een functiebeperking. Dus ik denk, maar ik weet niet of dat nou komt omdat de informatievoorziening heel goed is of omdat ik het vanuit mijn werk redelijk goed weet wat er kan, maar ik heb wel het idee dat ik er redelijk voldoende over weet ja. En ik weet dat het ook bij onze faculteit bijvoorbeeld heel erg belangrijk is. Er zijn bijvoorbeeld relatief veel mensen met autisme en met Asperger bijvoorbeeld. Dat zijn echt heel veel mensen dus bij ons wordt daar heel serieus mee omgegaan. En ik weet dat als een studentdecaan zou zeggen van [naam respondent] zou X of Y heel goed kunnen gebruiken dan weet ik ook zeker dat ze daar iets mee zouden doen ook. Zij heeft heel veel invloed, in ieder geval op mijn faculteit, om iets te kunnen regelen.

Onderzoeker: Ja, oké. Dus je denkt wel een duidelijk beeld te hebben van waarvoor je terecht kunt bij studentenbegeleiding?

Respondent: Dat idee heb ik wel ja.

Onderzoeker: Heb je voordat je aan de universiteit kwam studeren ook al vormen van begeleiding gehad met betrekking tot je functiebeperking?

Respondent: Uhm, nee. Ik heb wel Ritalin dus gebruikt maar verder geen andere begeleiding gehad.

Onderzoeker: Oké. Zou je eens willen terug proberen te denken aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en studentenbegeleiding goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Nou dan wel gericht op die functiebeperking neem ik aan?

Onderzoeker: Ja graag.

Respondent: Eigenlijk alleen een goede. Ik ben dus bij die studieadviseur geweest en toen gaf ik dat aan van ik heb ADHD en ik heb daar lang niks mee willen doen maar nu is toch het moment aangebroken dat ik er wel iets mee wil doen. Toen was het van goed, en nobel dat je dat nooit eerder gedaan hebt maar nu gaan we dat dan wel gewoon doorzetten meteen. En binnen twee dagen had ik een afspraak bij de studentdecaan en dat was al na twee dagen, en ik kwam daar binnen, en ik heb daar twee uur binnen gezeten en het was een fantastisch gesprek. Het was supergezellig en het was eigenlijk direct geregeld ook allemaal. Dus ik vind het alleen maar echt een verschrikkelijk positieve ervaring. Heel open gesprek ook en een heel fijne houding. Ook niet aanvallend. Ik kan me best voorstellen dat je dingen moet aan kunnen tonen of zo maar dat ging eigenlijk heel soepel. Ik vond het juist heel prettig dus ik heb geen negatieve ervaring daar mee.

Onderzoeker: Helemaal niet?

Respondent: Nee, nee.

Onderzoeker: Oké. Dat is ook alleen maar fijn natuurlijk nietwaar. Kun je misschien wat specifieker aangeven welke factoren ervoor zorgde dat je het als zo prettig hebt ervaren?

Respondent: Nou dat je er niet op werd afgerekend als je het niet zo aantoonbaar, want bij mij is het gewoon heel lastig om het aantoonbaar te maken waar ik nou precies heel veel last heb. Want als ik een tentamen niet gehaald heb dan speelt misschien ook wel mee dat ik die avond ervoor misschien nog was wezen stappen of die week ervoor eigenlijk geen drol gedaan had weet ik veel, er spelen ook best wel veel dingen. Ik heb dat ook eerlijk gezegd, ik heb ook niet het idee dat het alleen hier aan ligt, dus ik vind het ook een beetje moeilijk om er iets mee te doen. Toen zei ze van ja, je hoeft het aan mij niet aan te tonen, als jij aangeeft dat je er last van hebt dan is dat, en ik proef dat je er last van hebt, dat is voldoende. Je hoeft niet tot op het bot, het is geen soort van bewijslast die je moet aanleveren of zo. En dat vond ik heel prettig, dat er heel serieus met je klacht wordt omgegaan en dat er niet iemand als een soort van rechter gaat oordelen of het wel zwaar genoeg is of zo.

Onderzoeker: Je had echt het idee dat je serieus genomen werd ondanks dat je je probleem misschien niet helemaal hard kon maken?

Respondent: Ja. Ja.

Onderzoeker: Voelde je ook echt begrepen als ik dat zo goed zeg?

Respondent: Ja ontzettend goed begrepen ja.

Onderzoeker: Ben je ten gevolge van die ervaring anders met studentenbegeleiding gaan communiceren daarna?

Respondent: Uhm, nee, nee. Ik had daarvoor eigenlijk geen contact. Ja ik zei de studieadviseur in de gang gedag maar dat is niet veranderd nee.

Onderzoeker: Ben je studentenbegeleiding wel anders gaan zien hierna?

Respondent: Ja ik had het niet gedacht. Ik dacht dat ze meer en soort van rechterfunctie zouden hebben en ja, na dat gesprek heb ik dus wel ingezien dat dat absoluut niet het geval is. Ja, ja, ik ben er eigenlijk wel veel positiever naar gaan kijken ja. Het is niet, ik had geen negatieve verhalen gehoord over bijvoorbeeld zo'n studentdecaan, maar ik kon me gewoon voorstellen dat die dat die ook een soort van rechterfunctie moet innemen zeg maar en dat bleek niet zo te zijn en daarom ben ik er wel anders over gaan denken.

Onderzoeker: Ja. Had je van te voren ook zelf nog naar informatie gezocht over bijvoorbeeld de ov-kaart die je graag een jaar langer wou hebben?

Respondent: Uhm, mijn neef die heeft hetzelfde ADHD, trouwens al mijn neefjes van die kant van de familie hebben ADHD. Dat is bizar. Als mijn broer, als we familie weekend hebben, die wordt helemaal gek. Al, we zijn met tien of zo, neefjes, en mijn broers ook en ik dan, en het is echt, maar goed. Hij heeft het ook en hij heeft dat hier ook aangegeven laatst dus die informatie heb ik eigenlijk via hem moet ik eerlijk zeggen. Dus ik heb niet zelf gezocht maar, ik vermoed dat hij dat wel heeft opgezocht ja.

Onderzoeker: Dus je hebt de informatie via via gekregen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Ging het makkelijk om het contact te leggen met studentenbegeleiding daarna?

Respondent: Ja. Echt, ik liep binnen en een uur later stond ik buiten met een afspraak bij de studentendecaan en twee dagen later had ik die afspraak en toen was het geregeld. Het was bij mij ook wel een soort van spoedgeval want het was vlak voor de kerstvakantie en mijn ov werd één januari ingetrokken door DUO, dus het was ook net voor de kerstvakantie en ik heb ook echt lang getwijfeld of ik het wilde doen of niet. Toen heb ik op een gegeven moment de knoop doorgehakt en toen was het ook echt supersnel geregeld. Hadden ze ook goed door dat het even snel geregeld moest worden dus dat was ook binnen no time geregeld.

Onderzoeker: Werkte dat ook nog als een steuntje in de rug dat je nu wel in een keer die stap wilde nemen, omdat de tijd begon te dringen?

Respondent: Nou die studieadviseur kende ik best wel goed en dat hielp wel mee. Als dat aanvankelijk een onbekend iemand was geweest dat het misschien wel een iets hogere drempel was geweest.

Onderzoeker: En waarom zou die drempel dan hoger zijn geweest? Kun je dat proberen aan te geven?

Respondent: Uhm, nou omdat je dan toch het gevoel dat je een soort van die rechterfunctie wel weer hebt. En wat zij ook wel goed heeft gedaan is om die, die studieadviseur heeft ook heel duidelijk gemaakt van nou [naam respondent], jij bent geen psycholoog en je werkt niet bij de overheid, je hebt die regels niet bedacht, die regels zijn er nou eenmaal, nobel dat je er nooit iets mee gedaan hebt maar accepteer het dat die regels zo zijn, en jij kan niet beoordelen of het erg genoeg is, daar heb je niet voor gestudeerd dus probeer dat ook niet te doen, dat doen wij wel voor

je. En dat vond ik echt top, dat ze dat zo zei. Zij heeft me wel overtuigd ook om naar die studentendecaan te gaan.

Onderzoeker: Maar heb je daarvoor niet ook al een drempel moeten overkomen dan? Voordat je naar de studieadviseur toestapte?

Respondent: Ja dat was wel een minder hoge drempel, het was meer een drempel van wil ik er zelf wel iets mee doen. Dat was niet omdat ik bang was voor het gesprek of zo, want haar ken ik best wel goed dus dat hielp wel mee.

Onderzoeker: Dus had was moeilijker voor jou om naar de studentendecaan te stappen dan naar de studieadviseur met je probleem?

Respondent: Ja. Ja. Meer ook omdat ik die studentdecaan niet kende en de studieadviseur dus wel. Dat is denk ik wel het belangrijkste daarin.

Onderzoeker: Waarom was dat zo belangrijk dat je die persoon niet zo goed kende?

Respondent: Nou omdat je beter kan inschatten hoe zo'n gesprek gaat verlopen, dat je je niet hoeft te gaan verdedigen dat ik er zo veel last van heb. Ik wist zeker dat ik bij de studieadviseur serieus zou worden genomen en bij de studentdecaan wist ik dat niet van te voren. Dus ik denk dat dat wel het meeste heeft meegespeeld.

Onderzoeker: Had je ook verwacht dan van te voren dat je je bij de studentdecaan ook meer zou moeten gaan verdedigen?

Respondent: Ja bij de studentdecaan had ik dat wel van te voren verwacht ja, ja. Dus dat, ik dacht wel van ja we moeten maar zien hoe dat verloopt.

Onderzoeker: Waar kwam die gedachte vandaan denk je?

Respondent: Nou ik was er bang voor dat heel veel studenten voor echt helemaal niks naar de studentdecaan zouden gaan, en dat die echt wachtlijsten heeft om bij wijze van spreken dus iets uit die pot te halen en dat, ik zou dat ook, als dat het geval zou zijn dan zou ik het ook terecht vinden dat je jezelf zou moeten verdedigen maar dat blijkt dus helemaal niet het geval te zijn, want volgens mij gaan ook helemaal niet zoveel studenten naar de studentendecaan toe, uiteindelijk veel te weinig zelfs. Dus daarom had ik eigenlijk die rechterfunctie daar een beetje verwacht. Dat je je echt moet verdedigen waarom je het denkt nodig te hebben. Maar goed, als er dus ook bijna niemand naar toe gaat dan speelt dat niet.

Onderzoeker: We hebben het er al een beetje over gehad, maar ik vraag het toch nog een keer heel concreet, heb je er moeite mee gehad om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Nee die eerste keer niet nee.

Onderzoeker: En bij de studentendecaan dan?

Respondent: Daar zou ik uit mezelf niet zo snel zijn heen gegaan nee.

Onderzoeker: Zou je kunnen uitleggen waarom?

Respondent: Uhm, nou het is toch wel een soort van vertrouwd. En ik wilde ook wel een soort van eerste keuring hebben van de studieadviseur, van in wat voor aarde valt het als ik hier op eens na zes jaar te studeren hier mee aan kom zetten. Van oh ja trouwens, ik heb ADHD en mijn ov verloopt, kan ik die even verlengen. Ik vond het wel prettig om een soort van eerste keuring te laten doen door iemand die je kent, best wel goed kent ook, om dat te hebben. Dus zodoende vond ik het makkelijker om eerst naar de studieadviseur te gaan en die heeft me zeg maar gerust gesteld van je kan zeg maar vrij makkelijk naar die studentdecaan gaan. En die heeft niet een andere functie dan dat ik heb, die kijkt er niet anders naar. Dus dat, ik zou wel een soort van worden weerhouden als ik niet die eerste keuring had gehad, als ik niet wist of het wel erg genoeg was. Dat heeft me wel een beetje weerhouden om naar de studentdecaan te gaan.

Onderzoeker: Dus voor jou helpt het wel heel erg om al zo'n persoonlijke band te hebben met zo'n studieadviseur?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Waren er nog zaken aan de begeleiding zelf die wat je als moeilijk hebt ervaren?

Respondent: Nou de begeleiding die ik heb gekregen was natuurlijk minimaal. Dus ik heb daar niet echt moeite mee gehad. Is niet zo relevant op mij die vraag.

Onderzoeker: Zou je een keer kunnen toelichten dat je bepaalde informatie graag wou hebben maar dat je die informatie niet, of met moeite hebt kunnen vinden?

Respondent: Nou ik zit even te denken. Niet met betrekking tot studeren met een functiebeperking. Ik heb daar zelf ook nooit echt naar gezocht dus. Het verhaal ging wel dat voor ADHD dat daar een jaar extra ov en een jaar extra stufi voor stond dus dat heb ik dan ook maar gewoon zo aangenomen dat dat zo was. Ik heb eigenlijk nooit daarnaar gezocht. En toen mijn neef dat had gedaan, en toen kreeg ik dat bevestigd, dus ik heb daar zelf nooit echt iets van opgezocht.

Onderzoeker: Oké. Dus de informatie die wat je hebt gekregen heb je mondeling en via via gekregen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Maar nooit zelf heel bewust naar gezocht?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Zijn er wel dingen waar je wel behoefte aan had om daar informatie over te krijgen de afgelopen jaren?

Respondent: Nou ik zat daar laatst over na te denken. Maar het zou voor de UT best wel nuttig zijn als niet iedereen achteraf na zes jaar studie een keer aan komt zetten ik heb ADHD, maar dat dat gewoon soepeler al die dingen al bekend zijn bij de studieadviseur. Dat zou denk ik veel makkelijker zijn. Want dan is er ook een veel lagere drempel om naar zo'n studentdecaan te gaan. En ik had nu nog niet echt heel voordeel ervan ingezien waarom ik het zou aangeven bij de studieadviseur, die was overigens niet verbaasd toen ik zei dat ik ADHD had, maar dat terzijde. Maar ik denk dat het goed zou zijn als meer duidelijk was, dat het nuttige van studentenbegeleiding, dat je die al eerder hebt al die informatie. Dus dat je al een soort van database wordt aangelegd waar het allemaal ook al

instaat, op die manier kan die informatie over studentenbegeleiding al ook al worden meegenomen in gesprekken met studenten en de studieadviseur. Dus ik heb niet echt een gebrek aan informatie gehad maar het zou duidelijker zijn als het, als het bekend was en zo'n studieadviseur er heel veel mee kan, als zij dat ook weten al.

Onderzoeker: Oké. En waarom zou dat precies belangrijk zijn?

Respondent: Omdat je dan, op zo'n moment dat zoiets al bekend is dan kan een studieadviseur ook makkelijker inschatten en misschien al eerder zelf contact opnemen als de studieresultaten, als ze denkt van nee dit gaat niet goed met die student en ik weet dat hij dat of dat heeft. Gewoon even contact op kunnen nemen in plaats van dat het nu steeds komt vanuit de student die zegt, trouwens ik heb het afgelopen half jaar nauwelijks gestudeerd want ik heb deze en deze functiebeperking. En zou ook een soort van alarmering functie andersom kunnen ontstaan.

Onderzoeker: Dus wat ik eruit begrijp is dat je het goed zou vinden als de studieadviseur er ook meer pro actief mee bezig zou zijn?

Respondent: Ja maar dan moeten ze dat wel eerst kunnen, want nu hebben ze die informatie niet. Dus ik denk dat het wel waar is inderdaad, ze zouden er pro actief mee aan de slag moeten, maar daar kun je ze nu niet op afrekenen omdat ze nu gewoon die informatie niet hebben. Dus, daarnaast overigens, die van ons is ook onwijs druk altijd dus dat maakt het ook wel dat het lastig is om daar pro actief mee aan de slag te gaan. Maar als mensen dadelijk daadwerkelijk dat studieplan moeten gaan indienen, dus dat hele plan wat er zit aan te komen, dat je aan het begin van het jaar moet gaan aangeven wat voor vakken je wilt gaan halen en je geeft aan ik wil dit allemaal halen en je haalt dat dan allemaal niet, of je haalt heel veel er van niet, dat dat best wel een indicatie kan zijn, zeker als ze weten wat je functiebeperking ook is om daarop in te grijpen.

Onderzoeker: Oké. Dus belangrijk puntje is ook dat studenten moeten gaan melden dat ze een functiebeperking hebben?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Maar kun je dat mensen dwingen denk je?

Respondent: Nee maar dat moet je ook niet willen denk ik. Maar ik denk wel dat het heel belangrijk is dat studenten in gaan zien dat een studieadviseur er heel veel aan heeft. Want dat was voor mij niet helemaal helder waarom zij dat zou moeten weten.

Onderzoeker: Het is dus belangrijk dat studenten goed geïnformeerd worden in hun eerste jaar met waarom het nuttig kan zijn om een functiebeperking te melden?

Respondent: Ja. Ja dat denk ik wel inderdaad ja.

Onderzoeker: Is dat ook informatie waar jij zelf behoefte aan gehad zou hebben dat eerste jaar? Want jij hebt je toen je functiebeperking ook niet gemeld nietwaar?

Respondent: Ik heb dat inderdaad niet gedaan. Ik denk wel dat dat heel nuttig zou zijn geweest inderdaad. Het zou kunnen dat het nu inmiddels misschien wel veranderd is maar in mijn jaar in ieder geval, en ik ben in 2006 al begonnen, was dat niet goed geregeld, dus toen was dat niet het geval.

Onderzoeker: Oké. En het is ook belangrijk om aan te geven waarom het nuttig is om aan te geven en dat het niet uit maakt of het om een grote of een kleine functiebeperking gaat?

Respondent: Ja, juist, ja.

Onderzoeker: Is er nog informatie van studentenbegeleiding waar je op dit moment echt behoefte aan zou hebben?

Respondent: Nee niet echt. Ik zou nu ook niet meer zo'n drempel voelen om nu gewoon nog eens naar binnen te lopen en het gewoon te vragen. Dus het is, ik vind het nu, omdat ik nu die mensen nu zo ken is die drempel ook minder laag. Als ik het niet online zou kunnen vinden, om die informatie gewoon daar te vragen.

Onderzoeker: Ja. Dus je zou eerst online zoeken?

Respondent: Ja, ik zou het eerst wel even, ja want ik wil die mensen ook niet onnodig belasten, dus als het ook maar enigszins online te vinden is dan probeer ik dat wel zelf te doen.

Onderzoeker: Zou je mij kunnen uitleggen eigenlijk waar studentenbegeleiding precies uit bestaat?

Respondent: Uhm, ja dat is goed. Waar het voor mij denk ik vanuit de eerste plaats mee begint is dat het vanuit de opleiding zelf, die weet heel goed hoe z'n eigen programma eruit ziet, dus de hoofdtaak die ligt bij de studieadviseur dan dus per opleiding, die heel goed kan inschatten en veel meer oplossingen op maat kan aanbieden. En die heeft daarin het ook best wel druk binnen want die heeft als adviseur ook een plaats binnen de examencommissie geloof ik of is zelfs lid van de examencommissie. Die kan daar best wel in assisteren ook, die heeft best wel een soort van machtsfunctie binnen zo'n opleiding. Dus bijvoorbeeld bij het, ik kan me zo voorstellen als iemand bijvoorbeeld Asperger of autisme of wat dan ook heeft dat hij niet heel goed is in communicatie met anderen dat die bijvoorbeeld, als hij een vak gaat doen dat hij een docent dan helpt met het vinden van een groep of dat hij, dat als die jongen in de klas zit dat die docent dan al groepen indeelt of alvast wat voorbeeldgroepen aanlevert of wat dan ook. Ik kan me voorstellen dat een studentadviseur daar best wel een beetje in kan pushen naar zo'n docent toe. Echt maatoplossingen. Dit is een voorbeeld van een mini oplossing dan maar. Maar om die te bieden. Dus bijvoorbeeld ook om op een vertrouwelijke manier een docent in te lichten dat er in de zaal iemand zit met die functiebeperking. Dus bijvoorbeeld van te voren even aan de docent kunnen zeggen van hé hou even een plek vooraan vrij voor een jongen met zichtproblemen, of problemen met zicht. Dus echt die op maat oplossingen die zie ik bij de opleidingen liggen. En ik zie dan de studentdecaan van de wat meer overall, de grotere taken, dus wat meer financieel of om door te verwijzen naar een psycholoog of om door te verwijzen naar andere vormen van hulp. Dus waarbij er externe vormen van hulp moeten worden gezocht dat dat makkelijker bij een studentdecaan belegt is. Dat is het beeld wat ik ervan heb.

Onderzoeker: Oké. Dus studentenbegeleiding bestaat eigenlijk uit studieadviseurs en studentdecanen?

Respondent: Uhm, even denken. Ja goed je hebt hier dan ook nog die pastorale groep of hoe noem je dat, die, zullen daar zeker ook een rol in spelen maar daar heb ik zelf niet zo heel veel mee. Ik denk, zoals ik het zie ligt het voornamelijk bij die twee. Bij studentendecanen wat meer beleidsmatig, die

ook volgens mij studenten daar richting in geeft en meer op dat vlak zit en dat een studieadviseur meer opleidingsgericht is. Dus helpt bij verlening van tentamens, een aparte zaal, een vergrote versie en noem maar op, dat soort dingen. Wat minder op maat is en de echte op maat dingen. Ja dat is het beeld wat ik er van heb.

Onderzoeker: Dus studieadviseurs, studententendecanen en.. Wat noemde je nou nog eens als derde?

Respondent: Ja je hebt volgens mij, hoe heet dat, zo'n zingevingsgroep, hoe heet dat ook alweer. Nou ja, je hebt ergens in de Vrijhof zo'n clubje zitten die, een soort van christelijk clubje die, ja hoe heet dat ook alweer. Het studentenpastoraat! Dat, volgens mij helpt dat ook wel mensen, zou mij niet helpen, maar een stukje zingeving en levengeving. Volgens mij doen die ook wel wat met studentbegeleiding maar daar heb ik zelf niet zo veel mee.

Onderzoeker: Oké. Zou je me kunnen uitleggen wat de Rode Balie is?

Respondent: Ja je hebt er twee, je hebt de Blauwe en de Rode Balie en ik heb voor mijn afstudeermaanden, want ik had heel veel afstudeermaanden gedaan, ik zit even te denken. Volgens mij de Rode Balie, ik zie het als, ik weet niet precies welke van de twee het is maar volgens mij zijn dat de meer formele clubs die de formele en administratieve afhandelingen doen van dat soort zaken.

Onderzoeker: Kun je iets preciezer uitleggen wat voor zaken?

Respondent: De afstudeermaanden regelingen, uhm, ja, wat doen zij nog meer eigenlijk. Goede vraag. Ik zit even na te denken. Even denken hoor. Volgens mij zijn zij meer over de administratieve afhandeling van afstudeermaanden en afstudeersteun. Echt de administratieve taak daarvan. Heb ik het idee. Trouwens misschien vallen die studentendecanen ook wel onder de Rode Balie of zo? Volgens mij doen zij meer de administratie en de agenda van zo'n studentdecaan en dat soort zaken, maar, eerlijk gezegd durf ik dat niet zo goed te zeggen.

Onderzoeker: Oké. Ik heb hier een aantal thema's opgeschreven waar studentenbegeleiding informatie over geeft. Zou je kunnen aangeven bij elk thema of dat iets is waar je behoefte aan hebt gehad, denkt behoefte aan te kunnen krijgen of dat je er geen behoefte aan hebt? De eerste is studievertraging.

Respondent: Nee ik denk dat dat voor mij echt best wel helder is. Want in mijn specifieke geval geldt dat ik in mijn bachelor en in mijn master een jaar zou kunnen aanvragen, waar ik overigens geen gebruik van ga maken omdat ik het maar bij een jaar laat. Een beetje in het midden gelaten of ik dat bij mijn bachelor of master is. Dus dat is voor mij eigenlijk wel helder hoe de regelingen rondom studievertraging zit bij mijn functiebeperking. Tenminste als ik het goed van de studentdecaan heb onthouden.

Onderzoeker: Iets helder hebben is iets anders dan er behoefte aan hebben niet waar? Was het ook informatie waar je wel behoefte aan hebt gehad?

Respondent: Ja ik heb er wel informatie over gehad.

Onderzoeker: En dat heb je wel als belangrijk ervaren?

Respondent: Ja, ja, in die zin wel ja.

Onderzoeker: Informatie over financiële regelingen?

Respondent: Heb ik gekregen en heb ik niet meer behoefte aan, aan nog meer informatie nee. Want dat was ook eigenlijk wel helder.

Onderzoeker: Maar wel behoefte aan gehad in het verleden?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Informatie over de BSA of de harde knip?

Respondent: Heb ik niet mee te maken gehad, heb ik dus ook geen informatie over gevraagd dus die is voor mij niet relevant. Ik ben pas gekomen nadat ik mijn bachelor had afgerond.

Onderzoeker: Informatie over studievaardigheden? Daar valt bijvoorbeeld onder het kunnen maken van een planning.

Respondent: Heb ik geen informatie over gevraagd en had ik niet per se ook de behoefte aan.

Onderzoeker: Oké. Informatie over studievoorzieningen?

Respondent: Uhm, volgens mij gaat het brandalarm af. Hoor je dat?

<Kleine onderbreking door het brandalarm>

Onderzoeker: Bij studievoorzieningen waren we hè?

Respondent: Ja. Uhm, heb ik geen informatie over gevraagd. Ik zou ook niet precies weten wat daaronder valt moet ik heel eerlijk zeggen.

Onderzoeker: Bijvoorbeeld extra tijd bij tentamens of grotere tentamens, zulke dingen.

Respondent: Dat valt daaronder?

Onderzoeker: Ja, bijvoorbeeld.

Respondent: Oké. Nee heb ik niet naar gevraagd. Heeft ze wel iets over verteld maar daar heb ik niks concreets mee gedaan.

Onderzoeker: Doorstroom naar de master?

Respondent: Was ook bij mij niet relevant omdat ik al was begonnen met mijn master.

Onderzoeker: De doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Heb ik niks over gehoord en is denk ik voor mij ook niet zo heel relevant.

Onderzoeker: Was het wel duidelijk voor jou dat studentenbegeleiding over al deze thema's informatie en begeleiding aanbiedt?

Respondent: Uhm, nou van die laatste wist ik dat oprecht echt helemaal niet.

Onderzoeker: Dus de doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Ja. Ze zullen daar vast trainingen in voorzien of zo? Of sollicitatietrainingen of zo? Moet ik het zo zien? Ik heb er zelf ook nog nooit echt over nagedacht dat ze daar bij zouden kunnen helpen. Uhm, nee daar heb ik nooit bij stilgestaan. Van de rest overigens had ik wel een beeld dat ze daarbij zouden kunnen helpen maar die is echt helemaal nieuw voor mij.

Onderzoeker: Zou je zelf nog iets kwijt willen met betrekking tot informatiebehoeften of het hele onderzoek?

Respondent: Uhm, nee. Het gaat misschien wel buiten je onderzoek om wat ik wil zeggen nog maar ik wil het wel nog graag kwijt. Dat ik denk dat het nieuwe onderwijsmodel echt funest gaat zijn voor mensen met een functiebeperking. Dat is echt, ik heb daar ook heel lang nog met de studentdecaan over gesproken toen ik daar was. En zij zei hardop, daar was ze het volledig mee eens. Maar het is echt heel slecht wat er gaat gebeuren. Zo meteen, als je, zeker als je echt een, als je op halve kracht studeert en je doet dat je hele opleiding dan is het nog niet eens, dan is het al vervelend maar nog niet eens zo vervelend. Als je een tijdelijke functiebeperking hebt, dus bijvoorbeeld een half jaar last dat je maar op halve kracht kan studeren, dan heb je echt een probleem. Dan blijft het je achtervolgen. Je kan niks inhalen, je kan niks schuiven. En dat is, dat wordt echt funest. Dat vind ik echt. En het antwoord van het CJB is consequent, ja er worden op maat oplossingen, maar dat werkt gewoon niet zo. Misschien kan je er niks mee. Maar ik kan er echt heel boos over worden als ik dat soort dingen zie. Ik ga binnenkort ook weer vragen stellen aan UReka aan het CJB want ik vind het echt, echt schandalig wat er gebeurd.

Onderzoeker: Hoe denk je dat daar de informatievoorziening nu in is?

Respondent: Nou op dit moment is er geen informatie. Of er is wel informatie, namelijk, alles wordt maatwerk. En we vinden overal wel een oplossing in. Nou dat geloof ik niet, dat werkt gewoon niet. Nee ik vind het echt, daarin, nou inderdaad die informatievoorziening vind ik echt dramatisch! Ik vind het echt heel slecht! Er is gewoon geen informatie en de informatie die er is, is gewoon vals want ik, het is niet zo dat er op maat oplossingen komen. Heel veel dingen zijn gewoon standaard, dus. Hè, als mensen, stel ouders overlijden van iemand, dat gebeurd echt best wel vaak. Als daar bijvoorbeeld, studeert iemand niet of bijvoorbeeld vijf EC. Je wilt iemand toch op blijven houden, dan blijft je dat wel gewoon consequent achtervolgen en ik vind, dat kan gewoon niet. En dat is iets wat vaak genoeg gebeurd, dat iemand op halve kracht studeert, waarbij iets niet op maat hoeft te zijn. Ik vind dat als ze daar geen oplossing voor vinden dan vind ik dat echt heel slecht. Ik denk dat er heel veel dingen zijn die toch vrij standaard zijn. Bijvoorbeeld bij ADHD zie ik dingen, mijn zwaarte daarvan zie ik wel als een standaard iets zeg maar. Of bij dyslexie zie ik ook wel. Misschien weet ik er ook wel te weinig van hoor en het is ook echt oprecht heel goed dat er de mogelijkheid bestaat voor maatwerk maar ik denk dat er ook heel veel standaard kan zeg maar.

Onderzoeker: Ik ben bang dat ik daar inderdaad niet heel veel mee kan sorry. Heb je misschien nog andere opmerkingen die wat wel meer betrekking hebben tot mijn onderzoek?

Respondent: Nee het is eigenlijk wel helder. Het is eigenlijk wat ik van te voren ook wel zei, ik heb maar zo'n klein dingetje en het contact is ook heel beperkt.

Respondent 14

Onderzoeker: Zou je willen vertellen wat voor jou de reden is geweest om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, de studieadviseur.

Onderzoeker: Die heeft je doorverwezen?

Respondent: Ja. Ik had op een gegeven moment, had ik uuh, de studie schoot niet zo op. Toen ben ik gaan praten met de studieadviseur. Ik was er zelf ook al mee bezig zeg maar toen het echt, ik had eerst gewoon geen zin om echt hard te studeren, toen ging ik hard studeren en toen ging het niet heel lekker omdat je dan ja, tegen allemaal van die regelingen aanloopt zeg maar. Ik had alleen, ik kon alleen goed praten met de studieadviseur. En daarna ben ik op een gegeven moment naar zo'n self-management cursus toegegaan.

Onderzoeker: Bij studentenbegeleiding?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Dus je bent in eerste instantie bij studentenbegeleiding terecht gekomen omdat de studie niet zo lekker liep doordat je zelf niet zo hard leerde of hoe moet ik het zien?

Respondent: Uhm, nou niet omdat ik zelf niet zo hard studeerde, dat was allemaal prima maar toen ik zelf begon met studeren merkte ik dat bepaalde dingen heel veel moeite koste en dat als je van de middelbare school af komt dat daar een heleboel, een groot deel van je onderwijs zo in elkaar zit dat je het gewoon, als je het volgt dan kan je het wel oppakken, en dat er weinig is dat je er echt tijd in moet steken. En dat ik hier er tegenaan liep dat als ik iets niet interessant vind dat ik er gewoon, te weinig tijd in stak en dat ik hier niet door die vakken heen kwam dan. Dus, een voorbeeld is, ik heb bijvoorbeeld het eerste wiskunde vak, wat eigenlijk heel goed te doen is als je de opgaven maakt, heb ik gewoon puur geen motivatie om die opgaven te doen dus heb ik er de hele tijd tegen aan zitten hikken. Dat soort probleempjes heb ik zeg maar. Die andere vakken haal ik wel, geen extreem hoge cijfers voor maar daar kom ik wel doorheen gewoon puur omdat ik iets interessanter vind en omdat die dus goed te doen is.

Onderzoeker: Dan is het makkelijker om er meer aandacht aan te besteden?

Respondent: Ja. Dan besteed je tijdens het college meer aandacht eraan per ongeluk en dan komt het goed.

Onderzoeker: Per ongeluk?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Hoe ben je zo bij die self-management cursus terecht gekomen?

Respondent: Uhm, ik hoorde bij, ik weet het niet meer precies, is echt lang geleden. Ik hoorde dat die mogelijkheid er was van de studieadviseur, en ik was er ook een beetje zelf mee bezig, met dingen als beter studeren. Zoals mind maps maken, beter plannen, dat soort trucjes, en ik vond het daar wel

bij aansluiten. Ik geloof dat ik toen eerst een inleidend gesprek moest hebben met een studentenpsycholoog en dat ik daarna die self-management cursus heb gedaan.

Onderzoeker: Is die self-management cursus dan iets waar je zelf mee bent gekomen of heb je dat op aanraden van studentenbegeleiding gedaan?

Respondent: Uhm, ik ben wel toen ik naar de studentpsycholoog toestapte, toen wist ik wel dat ik die self-management cursus wilde, wat ik voor mij van waarde vond. Maar ik heb toen niet doorgevraagd naar andere begeleiding eigenlijk in eerste instantie toen. En ik ben toen ook niet, ik ben daar toen op advies van mijn studieadviseur heen gegaan van goh, ik zit hier en hier mee en het schiet niet zo op, volgens mij doen jullie wel iets waarmee ik effectiever kan studeren. Dat zou ik willen volgen. Voor mij kwam het eigenlijk uit een directe vraag aan eigenlijk.

Onderzoeker: Daar kom ik straks graag nog even op terug als je het goed vind.

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zou je eerst misschien wat meer willen vertellen over je functiebeperking?

Respondent: Ja, wat ik dus zei ik heb die self-management cursus gedaan toen ik tweedejaars was, vorig jaar was ik zevendejaars wat betekend dat ik tegen het einde van mijn bachelor thesis zat aan te hikken. Goed, die heb ik toen gehaald. Alleen, ik had een bachelor vak open staan die in kwartiel drie van het jaar zat en toen heb ik zelf geconcludeerd van ja, afgelopen jaar is een vriend van mij overleden, het liep niet zo lekker en ik voelde mezelf niet zo lekker. Wat er ook gebeurde was dat ik totaal niet meer productief ben met mijn studie, ook op momenten dat ik het wil zeg maar. Omdat ik nog wat sneller mijn concentratie kwijt ben en omdat ik de trucjes die ik gebruikte bij het studeren, dat ik die niet goed vast kon houden soms. En daardoor had ik zoiets, omdat ik nu met die harde knip zit moet ik er wel een keer wat beter naar laten kijken want anders zit ik ja, niks te doen.

Onderzoeker: Met trucjes bedoel je dat dat mind mappen en beter plannen wat je al eerder zei?

Respondent: Ja, mind mappen, mee schrijven tijdens colleges, voor jezelf een to do list maken met hele kleine dingetjes erop, dat ook al doe je heel weinig dat je toch het gevoel hebt iets gedaan te hebben en daardoor ook wat meer motivatie krijgt. Bepaalde dingen die ik eigenlijk niet wil doen, heb ik niet van de self-management cursus geleerd maar van een groeicoach eigenlijk, als je ergens geen zin in hebt zoals het stofzuigen van je kamer, dan kan je dat gewoon, dan kan je dat koppelen aan iets wat je wel leuk vind. Oké, ik verschoon graag mijn bed, mijn kamer stofzuigen doe ik niet zo graag, ik vind het wel fijn wanneer ik dat gedaan heb, dus ik verschoon mijn bed en ik stofzuig mijn kamer meteen als ik mijn bed verschoon. Op die manier haal ik voor mezelf de drempel weg en zorg ik ervoor dat ik dat doe. En als ik het gedaan heb, heb ik er een goed gevoel bij. En achteraf kom ik erachter dat dat gewoon van die programeer trucjes zijn. Maar dat heb ik mezelf aangeleerd.

Onderzoeker: Oké. Zou je toch nog iets meer willen vertellen over je functiebeperking of voel je je daar niet prettig bij? Want dat mag je gewoon aangeven hoor.

Respondent: Uhm, ik heb dus, ik heb de diagnose dat ik ADHD heb. En, dat is voor mijzelf nog een beetje wennen want ik weet het nu pas een half jaar en ik zag het zelf niet echt als een probleem.

Onderzoeker: Ah, dat is wel echt laat hè.

Respondent: Ja dat is wel echt laat. Ik heb wel een opvoedkundig adviesrapport van toen ik acht was, waaruit ze dat al hadden kunnen concluderen zeg maar. Maar ik laat dan allemaal wel en ik geloof het wel. Een heleboel dingen kan ik gewoon goed, alleen tijdens het studeren als ik ergens tijd aan moet besteden en ik heb gewoon niet superveel motivatie dan gebeurd het gewoon echt bijna niet soms. Als ik ergens wel motivatie voor heb dan zijn het gewoon stukjes van een kwartier met heel veel moeite zeg maar. Als het een slechte dag is. En als het een goede dag is en ik de goede trucjes gebruik en de dag goed inricht zeg maar dan kan ik met een timer erbij twintig minuten wel werken twintig minuten niet werken. En met medicatie is dat heel veel makkelijker.

Onderzoeker: Dus je slikt ook medicatie voor de ADHD?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Als je kijkt naar je studie, kun je dan aangeven waar je concreet moeite mee hebt door je functiebeperking? Heb je vooral moeite met concentreren en de motivatie?

Respondent: Het komt bij mij eigenlijk terug in een stukje van gestructureerd werken ook. Er is een heel klein stukje gestructureerd werken waar ik moeilijk doorheen kom. En een stukje concentratie ook. Dat ik zeg dat ik ergens mee begin en dat ik eigenlijk geen voortgang heb. Maar als je dat doet en het schiet niet op dan kost je dat ook heel veel motivatie. Dus de dingen die je wilt doen en waar je ook heel erg tegenaan zit te hikken, alleen je hebt geen voortgang dan heb je alleen maar een negatieve feedback cyclus waar je in zit zeg maar. En daar ben ik al met een paar vakken tegen aangelopen. Dat ik twee vakken had open staan waar ik gewoon geen zin in had, wel wist dat ik ze kon, maar nooit geprobeerd had, en die heb ik nooit afgemaakt.

Onderzoeker: Dus het is een combinatie van verschillende factoren?

Respondent: Nou ja, ik vind, ja, waar ik last van heb is een combinatie van verschillende factoren ja want als ik er wel gewoon doorheen zou komen dan zou ik eigenlijk geen problemen hebben. Als ik vanaf de basisschool geleerd zou hebben om harder te werken dan zou ik misschien niet, zou ik net wat meer discipline hebben gehad waardoor ik er minder last van zou hebben waardoor ik wel minder in mijn kunnen zou worden beperkt. Aan de andere kant weet ik niet, want ik weet ook hoe het met minder medicatie is, hoe de gemiddelde student dan niet beter zou gaan studeren. Dat weet ik niet, daar kan ik niet over nadenken.

Onderzoeker: Je geeft al aan dat de diagnose pas een half jaar is gesteld, maar hoe lang heb je eigenlijk echt al last van je ADHD?

Respondent: Ik denk begin middelbare school, dat het toen al problemen heeft opgeleverd.

Onderzoeker: Zo lang al?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Het is misschien een beetje een rare vraag omdat je pas een half jaar de diagnose hebt, maar heb je misschien toch al eerder begeleiding gehad met betrekking tot je problemen buiten de begeleiding van studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, ik heb dus, je moet, volgens mij schat je de hele tijdslijn verkeerd in nog. Ik heb in 2008-2009 heb ik die self-management cursus al gedaan.

Onderzoeker: Ah oké, dus je hebt wel eerder zelf al begeleiding gezocht voordat je wist dat je ADHD had?

Respondent: Ja. Ik had problemen tijdens het studeren, dat ik ook zelf merkte, en toen heb ik op die manier begeleiding gezocht en daar vrij veel naar gelezen en naar gekeken. Toen is er niks mee gebeurd totdat ik tegen de harde knip aan zou lopen eigenlijk.

Onderzoeker: Toen pas ben je er echt mee verder gegaan?

Respondent: Ja toen pas ben ik terug gegaan met ik zit er nu mee, en ik heb die situatie gehad en daardoor valt mijn manier van normaal werken een beetje uit elkaar en nu gebeurd er helemaal niks meer. Ik zou het prima vinden als er iets emotioneels gebeurd en je kan minder goed werken, dat is normaal, maar als, ik merkte dat ik heel veel van mijn studieresultaten haalde uit toch op een bepaalde manier werken. En als dat weg valt dan gebeurd er niks. Dat lijstje met trucjes is eigenlijk nog wel wat langer dan wat ik net vertelde zeg maar.

Onderzoeker: Dan had ik dat inderdaad niet helemaal goed ingeschat.

Respondent: Er is nog een paar jaar waar ik zeg maar geen na begeleiding heb gehad. Wel waar ik met mijn studieadviseur praatte, en dat ik toen pas weer zelf begeleiding heb gezocht zeg maar.

Onderzoeker: Ja, ja. En op de middelbare school, heb je toen wel eens begeleiding gehad?

Respondent: Uhm, nee niet op de middelbare school.

Onderzoeker: Oké. Heb je buiten studentenbegeleiding nog van andere organisaties begeleiding gekregen?

Respondent: Uhm, ja omdat ze erop aandringen heb ik nu een groepsgesprek bij Psyche in Enschede. En ik vind het interessant om dat allemaal te horen, maar ik heb het vooral gedaan omdat zij er een beetje op aan het aandringen waren om daarheen te gaan omdat het nuttig was. Dat had ik zelf eigenlijk niet zo snel opgezocht.

Onderzoeker: Je zegt ze drongen er een beetje op aan, sta je er zelf wel voor open?

Respondent: Nee. Ik weet het niet, ik zit er meer vooral mee omdat ik zelf best wel, hard voor mezelf ben, en heel erg hard wil werken. En ik me er vrij snel een beetje aan irriteer als mensen een beetje die machteloosheid opzoeken. Als iemand zegt, iemand moet gaan vertellen 's ochtends had ik een afspraak met iemand en toen zei ik van ja, ik ben te laat gekomen want ik heb ADHD en daardoor ben ik dat een beetje vergeten. En als iemand dat niet respecteert, ja, dan snap ik dat je dat kan overkomen, maar een heleboel van die symptomen komen echt over als luiheid, als laksheid zeg maar. En daar identificeer ik mijzelf niet mee. Bepaalde gebieden weet ik wel als ik er objectief naar probeer te kijken dat ik misschien er op bepaalde gebieden een beetje nadelen van heb. Bijvoorbeeld hoe ik informatie over moet brengen naar andere mensen. Of toen ik voor mijn bijbaan personeel moest aansturen dat het toen heel onhandig was. Maar ik, het is een hele grote stap dat je je dat realiseert en ook prettig zit als mensen ja, het als machteloosheid zien bijna.

Onderzoeker: Wat vond je precies moeilijk eraan? Dat er een hoop nadelige effecten van je functiebeperking naar boven werden gehaald?

Respondent: Ja, ja. Effecten waar ik mezelf niet mee identificeer.

Onderzoeker: Wat bedoel je daar precies mee? Heb je zelf het idee dat jij geen last hebt van die effecten?

Respondent: Uhm, ik weet het niet, maar het is ook gewoon gedeeltelijk menselijk. Iedereen komt wel een te laat, iedereen wil wel eens niet luisteren, een heleboel van die dingen, ja. Om dan gelijk altijd maar te zeggen dat het de ADHD is dan vind ik dat een beetje hypocriet eigenlijk. Ik snap ook wel dat mensen zeggen je hebt na je bachelor gehaald, waarom krijg jij er begeleiding bij, waarom krijg je er medicatie voor, dat vind ik eigenlijk ook een beetje gek. En ja, het is, ja, wat dat betreft vind ik het een beetje een gekke situatie omdat niet iedereen daar een doel in heeft en er zo verschillend me om gaat zeg maar.

Onderzoeker: Zijn er nog meer dingen aan de begeleiding die je daar krijgt die je moeilijk vind of vond?

Respondent: Ja ik ben er nog mee bezig ja. Nou, er zit een hele hoge drempel voor. Eigenlijk vind ik dat goed.

Onderzoeker: Een hoge drempel?

Respondent: Er zit een hele hoge drempel voor om daar uiteindelijk op af te stappen zeg maar als student. Dat vind ik goed.

Onderzoeker: Zou je kunnen uitleggen waarom?

Respondent: Uhm, omdat je als je zo laat hier mee, ik ken twee andere studenten die zijn gediagnostiseerd terwijl je er eigenlijk helemaal niet aan denkt dat je zoiets hebt.

Onderzoeker: Sorry, dat begrijp ik niet helemaal?

Respondent: Sorry, ik zal ook wat langzamer praten. Dat je, als je op latere leeftijd met zoiets te maken krijgt dan verwacht je eigenlijk ook niet dat het een functiebeperking is maar dan is het gewoon iets van jezelf zeg maar. Het is een stukje van je zelfbeeld en hoe je daarmee omgaat. Als iemand dan zegt van ja het hoort niet, dan uhm, geloof ik wel, maar als ik een van mijn eigen zwakheden zie, dat heeft een labeltje gekregen zeg maar. En dat is heel anders dan dat je denkt dat heb ik nou eenmaal aan me en daar kan ik niks aan doen zeg maar.

Onderzoeker: Oké. Ik probeer het even tot me door te laten dringen. Het is anders als je eigen zwakheden een labeltje krijgen dan dat het gewoon zwakheden zijn?

Respondent: Ja het is anders als je zwakheden een labeltje krijgen, dan wanneer je eigenlijk gewoon wist dat het je eigen zwakheden waren en dat je er bewust mee om ging.

Onderzoeker: Oké. En waarom kaart je dat nu aan zo precies?

Respondent: Uhm, dat staat eigenlijk, kom je dan terug op wat tijdens zo'n groepsgesprek gebeurde. Dat ze een verschillende houding met hoe mensen daarmee omgaan.

Onderzoeker: Maar vind je het prettig of onprettig dat je zwakheden een labeltje hebben gekregen?

Respondent: Een beetje allebei eigenlijk. Ik vind het, ik vind het effect van mezelf, van dat ik behandeld of medicatie krijg dat vind ik fijn. En verder maakt het eigenlijk niet zo veel uit voor wat ik doe of wat ik ben.

Onderzoeker: Dus het is fijn omdat je medicatie en behandelingen krijgt die je helpen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Maar voor de rest maakt het labeltje je niet uit omdat..

Respondent: Ja, omdat ik toch al zelf, zelf weet ik hoe er mee om ga en het zit verwerkt in mezelf dus eigenlijk maakt het helemaal niet uit zeg maar. Het wordt er niet anders om. Het is alleen dat ik voor mezelf wist, als ik een baan krijg waar ik heel veel saai inhoudelijk werk krijg zeg maar dan ga ik kapot want na een tijdje doe ik helemaal niks mee.

Onderzoeker: Is dat per se vreemd of per se iets wat aan je ADHD te verklaren is?

Respondent: Nee, maar de grens ligt bij mij wat eerder dan bij andere mensen zeg maar. En achteraf kan ik zeggen, een paar zomers geleden had ik een team van zeven mensen die full time werkte die ik aanstuurde, en ik merkte ook dat ik op bepaalde mensen moeilijk informatie over kon brengen zeg maar. Maar dat is ook weer een klein stukje professioneel communiceren, en dat is misschien ook weer een klein stukje omdat je misschien wat, omdat ik misschien op een gegeven moment wat minder gestructureerd er mee bezig was zeg maar.

Onderzoeker: Wat minder gestructureerd er mee bezig was?

Respondent: Nou, wat er makkelijk kan gebeuren, dat het gesprek wegloopt van de richting waar het op moet gaan zeg maar.

Onderzoeker: Oké. Je gaf aan de drempel is hoog naar, hoe heet het nog eens, Psyche hè?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Die drempel is hoog om daar naar toe te stappen, zou je kunnen uitleggen waarom die drempel zo hoog is?

Respondent: Uhm, ik moet via de huisarts een verwijsbrief moet hebben. En je moet bij jezelf ook concluderen dat het storend genoeg of erg genoeg is dat je daar die behandeling voor wilt opzoeken.

Onderzoeker: Dus die drempel is hoog omdat je en een verwijsbrief moet hebben, een praktische kant. En daarnaast omdat je bij jezelf te raden moet gaan of je het wel wilt ja of nee?

Respondent: Ja. Je moet bij jezelf eerst concluderen dat je er echt naar op zoek wilt, naar die begeleiding. En dan zijn er nog een paar drempels die je moet nemen zoals een paar afspraken maken en een beetje wachttijd.

Onderzoeker: Je zegt ik moest voor mezelf concluderen dat ik het erg genoeg vond om begeleiding te zoeken, kun je daar wat meer over vertellen?

Respondent: Uhm, ja. Eigenlijk heel simpel, ik liep er nu heel hard tegenaan. Dit was het moment dat ik nu niet meer bij mezelf, waar ik er niet meer omheen kon dat ik daar problemen mee had. Puur door de harde knip dus in mijn geval.

Onderzoeker: Zag je op dat moment dan de voordelen er van in om begeleiding te zoeken?

Respondent: Uhm, ja de voordelen van begeleiding wist ik ook wel al lang anders bleef ik niet met mijn studieadviseur praten. Uhm, maar het was wel het moment dat ik me realiseerde dat dat de enige route die over was die door de universiteit gerespecteerd werd zeg maar. Want ik kom bij de studiebegeleidster aan van goh, ik heb dat ene vak niet gehaald in kwartiel drie. De bachelordingetjes verder wel binnen. Ik heb in kwartiel vier nog eens kansrekening en statistiek, ik ga nu gewoon mastervakken doen is dat goed? Want zo kon dat tot aan dan toe. En toen had zij zoiets van nee je hebt er een kans voor gehad in kwartiel drie vorig jaar, en ja, daar kan ik niks aan doen. Want daar had je voor eind augustus met de langstudeer boete, misschien was dat vanuit hun kant dat er opeens heel veel studenten aan zouden komen die zoiets zouden claimen. Maar het was wel op het moment dat de universiteit van flexibel naar ontzettend star ging zeg maar. En toen heb ik voor mezelf geconcludeerd dat dit een van de dingen is die ik kan doen en dat moet dan maar een keer zeg maar.

Onderzoeker: Het moet maar eens een keer.

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Wat waren voor jou de redenen om het eerder niet te doen?

Respondent: Omdat ik vond op het moment dat ik ermee overweg kon. Als ik het voor mezelf geen beperking vind, buiten dat ik weet dat het soms een beetje chaos wordt bij bepaalde gesprekken als ik, als het een beetje verkeerd loopt. Maar het valt best wel mee het effect hoor. Als ik bepaalde dingen heel moeilijk vind waar ik niet doorheen kom, maar ja, die vind ik gewoon saai dus dat is ook wel logisch zeg maar. Ik had me niet gerealiseerd zeg maar dat ik door die beperking geen zin had om die dingen te doen. Want dat is dus een verandering die ik bij mezelf heb gezien, van die wiskundesommetjes die ik eerst heel saai vond, dat je die maakt en het schiet wel op dat dat wel motiverend is zeg maar. Dat het dan wel beter werkt.

Onderzoeker: Studentenbegeleiding heeft dus een grote rol gespeeld in dit verhaal, omdat zij vonden dat je maar eens iets eraan moest gaan doen als ik het goed begrijp?

Respondent: Grote rol gespeeld heeft de studieadviseur, die zei dat ze niks kon doen. En dat ik toen gewoon ging rondkijken van wat kan ik dan wel doen. Variërend van wat als ik die vakken gewoon maak wat gebeurd er dan, tot dat ik zei van dan moet ik daar maar gewoon een keer een afspraak ik maken want ik denk dat daar iets zit. Ik denk dat, laat ik daar gewoon naar kijken. En daarvoor moest ik ook daarom langs, zij gaf aan dat ik daarvoor langs studentenbegeleiding kon gaan omdat dat, omdat ze het fijn vond dat die daarvan op de hoogte waren en omdat die bovendien, wanneer je om dat probleem een paar vakken niet kon doen dat zij dan konden zeggen van het is niet studeerbaar en dat daardoor de harde knip weg viel. Toen ben ik dus doorverwezen naar studentenbegeleiding,

en toen heb ik zelf omdat ik zag, ik kon toen nog vier dingen doen geloof ik, een van die dingen was ook om zelf begeleiding te zoeken voor, uhm, voor ja, dus het concentratieprobleem. En daarvoor ben ik dus zelf voor naar de huisarts gegaan en naar Psyche.

Onderzoeker: Oké. Dus je bent eerst naar studentenbegeleiding gegaan om te kijken voor begeleiding en van daaruit ben je ook zelf verder gaan kijken naar wat je nog zou kunnen doen aan begeleiding?

Respondent: Ja. Met de studieadviseur ook hè. Eerst de studieadviseur, die is dan van de faculteit, en dan zit er ergens een heel groot gat en dan komt studentenbegeleiding in de Vrijhof zeg maar.

Onderzoeker: Een heel groot gat? Hoe bedoel je dat?

Respondent: Uhm, bij het ene komt iedereen binnen en bij het andere niet.

Onderzoeker: En zou je dat misschien nog wat specifieker willen uitleggen?

Respondent: Hoe veel studenten ken jij die bij de studieadviseur langs gaan?

Onderzoeker: Ik denk wel heel erg veel.

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Ja?

Respondent: Dus die studieadviseur daar komt iedereen, iedereen komt daar herhaaldelijk omdat dat contact vrij nauw wordt gehouden. Uhm, en de studentenbegeleiding wordt, weten minder mensen van dat het bestaat, wat het doet, en wat je eraan zou hebben.

Onderzoeker: Wat het doet?

Respondent: Wat ze aanbieden.

Onderzoeker: Wat ze aanbieden. Dus studenten weten niet dat studentenbegeleiding er is en wat ze kunnen aanbieden aan begeleiding?

Respondent: Nou ik denk dat studenten, bij mijn faculteit, bij EWI dus, dat er weinig studenten zullen zijn die ernaar uit zichzelf op zoek gaan.

Onderzoeker: En hoe komt dat denk je?

Respondent: Omdat zij er niet geïnteresseerd in zijn.

Onderzoeker: Ze zijn er niet in geïnteresseerd?

Respondent: Ja het is, informatie, wiskunde en elektrotechniek. En daar zijn veel mensen die niet zo heel erg met zichzelf bezig zeg maar.

Onderzoeker: En dat ligt aan de faculteit?

Respondent: Dat ligt aan het soort mensen dat er rondlopen. Dat kan ik niet ontkennen.

Onderzoeker: Ben jij een van die mensen?

Respondent: Uhm, vast wel een klein beetje maar niet heel erg.

Onderzoeker: Je zegt veel mensen weten denk je niet goed waar studentenbegeleiding voor is, gold dat ook voor jou?

Respondent: Uhm, ik wist, nee, ik wist het toevallig wel, maar dat kwam omdat ik vrij veel met die studiebegeleidster praatte.

Onderzoeker: De studieadviseur?

Respondent: Ja de studieadviseur. Studieadviseur en studiebegeleidster, ik gooi dat af en toe door elkaar heen. Maar daardoor wist ik dat, daarom heb ik zelf ook, ik heb dus ook zelf ook tegen haar gezegd dat ik dat concentratieproblemen had, daarom ook zelf actie moest ondernemen want ik wist dat daar wat zat. En dan zeggen zij van iedereen kan dat nu wel zeggen. Ja, iedereen zit met de harde knip. Dat is een heel erg perverse motivatie om te gaan liegen hè voor heel veel studenten. Ja. Dus ik snap ook wel dat als zij met misschien vijftig studenten zitten die een half jaar geen vakken mogen doen dat ze weinig zo maar kunnen geven aan iemand. Dat als je buiten de regels om gaat werken met een student dat er dan ineens vijftig staan dat werkt niet.

Onderzoeker: Maar waarom haal je dit precies erbij?

Respondent: Nou dat was dus omdat ik wilde zeggen dat ik er zelf voor heb gekozen om daar naar toe te gaan en niet vanuit de studiebegeleidster aangestuurd werd om daar nog een keer naar te kijken.

Onderzoeker: Oké, dus je hebt je echt zelf gemeld, je bent niet doorverwezen geworden?

Respondent: Nee ik heb mezelf gemeld, ik heb het zelf opgezocht. Ik heb een self-management cursus gedaan, ik heb daarna nog gesprekken gehad. Er is me bijna nooit geadviseerd om daar een keer over na te denken.

Onderzoeker: Hoe ben je dan bij studentenbegeleiding terecht gekomen? Of laat ik vragen, hoe heb je ze opgezocht?

Respondent: Dat was helemaal aan het begin voor de self-management cursus en toen ben ik er heel lang niet geweest totdat ik ja, totdat ik met deze situatie bij de decaan moest gaan vertellen hoe het met de harde knip zat en mogelijke concentratieproblemen. Er tussenin is er niks geweest.

Onderzoeker: Maar hoe ben je daar dan in eerste instantie terecht gekomen? Omdat je de self-management cursus had opgezocht en graag wou volgen?

Respondent: Ja maar die werd geadviseerd.

Onderzoeker: Die is wel geadviseerd?

Respondent: Ja, die is toen geadviseerd door de studiebegeleidster. Later ben ik nog op zoek gegaan naar bepaalde dingen voor functiebeperkingen op mijn eigen initiatief omdat, ja.

Onderzoeker: Dus je ziet het eigenlijk als twee verschillende dingen?

Respondent: Nou ik zie het als, het zou een ding moeten zijn. Dat is inderdaad een van de twee dingen die ik hier wil vertellen. Het zou een ding moeten zijn. Want het is heel gek dat ik daar, of ja misschien is het niet heel gek, dat ik daar zo laat tegenaan liep zeg maar. Dat ik zo laat pas die begeleiding ben gaan zoeken of zo laat pas echt erachter kwam dat het echt een concentratieprobleem was. Er zat dus drie jaar in dat ik die self-management cursus ben gaan doen en zelf iets ben gaan op zoeken. En als ik drie jaar eerder door was gestapt om te kijken of ik een concentratiestoornis had dan was ik, had ik nu mijn master waarschijnlijk af gehad. Beetje kut. Als je een opvoedkundig rapport leest van toen ik acht was van ja, hij is heel erg slim en scoort heel erg goed op de IQ test, maar, er zit een verschil tussen twee scores in en hij heeft moeite met op de test te letten zeg maar. Dan denk ik ook van ja jongens, dat is niet heel netjes van jullie.

Onderzoeker: Heeft dat nog invloed gehad op hoe je nu tegen studentenbegeleiding aan kijkt?

Respondent: Nee want ik vind dat het ook wel gedeeltelijk uit jezelf moet komen.

Onderzoeker: Waarom vind je dat?

Respondent: Uhm, omdat ik vind dat studenten waarschijnlijk om effect te krijgen uit een behandeling het ook uit zichzelf moeten opzoeken. Uhm, en als iemand dan eenmaal in behandeling is geweest of er is contact geweest en iemand heeft nog vragen dan moet er misschien iets actiever doorgepakt worden, dan moet er achteraf nog even naar gekeken worden. Uhm, maar, ja, ik denk dat het bij WO studenten een stuk eigen verantwoordelijkheid is om hier mee te beginnen en er ook voor te zorgen dat de meeste die het opzoeken het ook echt zelf willen. Want als je dus hoort je kan wegkomen met je bindend studie advies als je, een of ander ding claimt, er zijn genoeg studenten die het zouden proberen. Ik weet niet in hoeverre, het lijkt me moeilijk om de balans te vinden om actief studenten op te zoeken. Om ze diensten aan te bieden en ervoor te zorgen dat, om er gewoon aan te gaan zitten en te laten weten dat de diensten er zijn, en de informatie te geven wanneer mensen het willen maar niet heel erg actief aan te bieden. Volgens mij is die balans daartussen moeilijk te vinden en volgens mij is nu de huidige rol, houding is dat studentenbegeleiding wil dat ze opgezocht worden door de studenten. Het enige wat bij mij geholpen zou hebben is dat op een gegeven moment iets actiever, ja, iets actiever een nabehandeling traject was geweest of iets eerder een conclusie was getrokken zeg maar. Want dat heb ik nu zelf gedaan en ik heb daar geen problemen mee zeg maar, maar ik kan me wel voorstellen dat mensen dat heel erg frustrerend vinden zeg maar.

Onderzoeker: Waarom ben je zelf niet eerder naar studentenbegeleiding teruggegaan voor een nabehandelingstraject?

Respondent: Uhm, weet ik niet. Ik vond dat ik het zelf onder controle had.

Onderzoeker: Dus toen vond je het niet nodig?

Respondent: Nee ik vond het niet nodig.

Onderzoeker: Oké.

Respondent: Maar dat komt waarschijnlijk ook omdat ik nog geen diagnose had hè. Ja dus dan was het heel anders dan dat je wel weet dat er echt een beperking zit.

Onderzoeker: En waarom voelt dat anders?

Respondent: Omdat ik niet, überhaupt toen, ik wist niet dat er echt iets aan de hand was, ik wist niet dat ik nog een diagnose zou krijgen.

Onderzoeker: Maar is het niet zo dat je bij studentenbegeleiding begeleiding kunt krijgen als je die nodig hebt? Met of zonder functiebeperking?

Respondent: Ja dat klopt maar, het was wel op het punt aangekomen dat als ik geen diagnose had dat ik geen hulp meer kreeg. De routes die studentenbegeleiding bij mij konden doen was, ik kon heel goed gaan vertellen dat het niet studeerbaar was, uhm, je kon begeleiding opzoeken van buiten, ik kon gewoon mastervakken gaan doen en zien wat er gebeurde als ik de cijfers had en ik kon met docenten gaan praten en vragen of ik de vakken gewoon mocht doen dat kwartiel. Dat waren mijn oplossingen toen zeg maar.

Onderzoeker: En die oplossingen heb je allemaal geprobeerd?

Respondent: Ja anders ben ik wel erg dom.

Onderzoeker: Oké. Toen straks zei je het zou een ding moeten zijn maar dat was het niet. Hoe bedoelde je dat? Omdat er zo lang de tijd tussen zat?

Respondent: Uhm, omdat ik er zo over nadenkt dat ik het gek vind dat het ene zo verschrikkelijk toegankelijk is, en dat is ook waar studenten komen. En dat het andere, dat er veel minder studenten komen en dat is ook logisch maar dat dat ook veel minder bekend is.

Onderzoeker: Je moet eigenlijk iets duidelijker zijn als je wilt. Voor jou is het heel duidelijk wat je bedoeld, maar ik snap niet wat jij bedoeld met het ene en het andere ene. Snap je?

Respondent: Oh nee ja, de studieadviseur.

Onderzoeker: De studieadviseur wordt druk bezocht?

Respondent: Ja de studieadviseur wordt druk bezocht, die roept ook actief iedereen op. Studentenbegeleiding verder wordt heel erg op de achtergrond gehad en wordt überhaupt ook niet heel veel gepromoot.

Onderzoeker: Oké. Dan wordt het duidelijker voor mij.

Respondent: Maar goed, bèta faculteit, die hebben ook minder behoefte daaraan. Studenten zitten er ook minder op te wachten zeg maar als je daarop gaat aandringen.

Onderzoeker: Is er niet een verschil tussen goed informeren en ergens op aandringen?

Respondent: Dat klopt. Maar je weet niet hoe studenten dat interpreteren.

Onderzoeker: Goed dat klopt. Maar wordt er wel genoeg geïnformeerd op dit moment is mijn vraag?

Respondent: Uhm, ik kan niet vanuit andere studenten denken maar ik denk dat ik genoeg geïnformeerd ben geworden toen ik naar die self-management cursus toe gegaan ben. En daar een hoop informatie worden. Ik vind mezelf geen hele typische informaticastudent dus ik wil er niet over oordelen hoe zij die informatie zouden willen hebben.

Onderzoeker: Denk je wel dat het voor elke student duidelijk is dat studentenbegeleiding er is en waarvoor ze er zijn?

Respondent: Uhm, dat weet ik niet. Ik denk dat elke student weet dat die studieadviseur er zit en wat de functie daarvan is. Uhm, ik denk dat heel veel studenten niet weten wat studentenbegeleiding doet en waarvoor ze er zijn.

Onderzoeker: Weet jij waar studentenbegeleiding er voor is?

Respondent: Nee. Nee. Ik heb een vermoeden maar ik weet niet precies wat de missie is en waarvoor ze er zijn.

Onderzoeker: Zou je dat vermoeden misschien eens willen uitspreken?

Respondent: Ik denk dat het, dat studentenbegeleiding er is om, omdat veel studenten, kennelijk veel studenten tijdens hun studententijd psychologische problemen hebben. Dat is eigenlijk gewoon een krantenkop. Uhm, om die studenten dus laagdrempelig op dat gebied een aanspreekpunt te geven, in ieder geval een startpunt voor een traject. En ten tweede om heel functioneel een aantal diensten aan te bieden die studenten helpen tijdens, die studenten helpen, dus van die studiegroepen, angstgroepen, self-management groepen. En dan nog een stukje is volgens mij dat een studentendecaan gewoon een algemene functie vanuit de universiteit is, onder studentenbegeleiding valt.

Onderzoeker: Nou dat vermoeden valt nog best mee hoor.

Respondent: Ja maar ik kan verschrikkelijk analytisch zijn als ik dat wil dus dit lijdt ik nu af, maar.

Onderzoeker: Heb je enig idee wat de Rode Balie is?

Respondent: De Rode Balie is waar je heen moet als je de self-management cursus wilt. Of een gesprek met de studentendecaan of studentenpsycholoog. Die wist ik. Die kleuren zijn wel, die snap ik niet. Waarom heet het de Rode Balie?

Onderzoeker: Dat weet ik ook niet, ik heb het niet verzonnen. Maar het is je wel duidelijk wat de Rode Balie precies is?

Respondent: Ja, maar het is wel een hele wazige naam voor wat het is. Tenminste volgens mij toen ze in de Bastille zaten daar was zo'n ruimte en ik denk dat de ruimte waar ze in de Bastille hebben gezeten dat daar een Blauw Balie was en een Rode Balie. Dat het daar vandaan komt. Maar het is wel een heel erg onduidelijke naam.

Onderzoeker: Oké. Goed dat je dat even aangeeft. Heb je er moeite mee gehad om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Aan de ene kant dus wel omdat ik het voor mezelf niet nodig vond. Aan de andere kant wanneer ik weet dat ik, ik ben best wel optimistisch geweest toen ik het nodig had. Daar bedoel ik mee dat ik gewoon toen ik wist dat dat een van de dingen was die ik nodig had dat ik toen wel meteen gebruikte zeg maar. Ik ga niet, ik ben daar dus naartoe gegaan omdat ik wist dat het nodig was voor het proces waar ik in zat zeg maar.

Onderzoeker: Voor je studie door te laten lopen?

Respondent: Ja, ja.

Onderzoeker: Als die studie gewoon doorliep, was je er dan niet naar toe geweest?

Respondent: Nee dan was ik er niet naar toe geweest.

Onderzoeker: Wil je vertellen waarom niet?

Respondent: Omdat ik geen problemen zag.

Onderzoeker: Omdat je voor jezelf geen problemen zag?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké.

Respondent: Dus ik ben een beetje een uitzondering omdat ik geen voortraject heb.

Onderzoeker: Toen je eenmaal bij studentenbegeleiding kwam voor begeleiding, waren er toen ook zaken die wat je moeilijk vond aan de begeleiding die je kreeg?

Respondent: Nee eigenlijk niet.

Onderzoeker: Niet?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Oké. Had je voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam ook een duidelijk beeld van waarvoor je allemaal bij studentenbegeleiding terecht kunt?

Respondent: Uhm, nee. Ik had geen duidelijk beeld van, voordat ik die self-management cursus deed had ik helemaal geen, had ik geen idee van waarvoor ik daar terecht kon en wat hun rol was zeg maar.

Onderzoeker: Dus in eerste instantie had je er helemaal geen idee van?

Respondent: Nee het is een beetje, zit een beetje verborgen.

Onderzoeker: Zou je misschien willen terug denken aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en studentenbegeleiding goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Even nadenken. Studieadviseur moet ik hier niet in meenemen toch?

Onderzoeker: Mag je wel vertellen als daar iets bij gebeurd is wat je nogal is bijgebleven.

Respondent: Uhm, voor mij is bij studentenbegeleiding een keer een afspraak, een vervolgafspraak na de self-management cursus toen afgezegd omdat die uhm, omdat die niet doorging. Omdat die uhm, de afspraak niet meer kon of zoiets en toen heb ik daar een brief over gehad met excuses en de mogelijkheid, de vraag van als je nog een vraag heb maak dan gewoon nog een afspraak. Een hele

nette brief was dat. En vanuit de studieadviseur werd er heel erg heel erg duidelijk contact gezocht met iedereen. Maar gewoon zo gestructureerd dat het gewoon een vast proces lijkt zeg maar.

Onderzoeker: Wie is iedereen?

Respondent: Alle studenten. Als je alle studenten in de tweede week van het semester vraagt een studieplanning te maken dan hebben ze het door de derde keer dat ze dat mailtje krijgen.

Onderzoeker: Oké. En die twee dingen bestempel je als goed? Of bestempel je dat als gebrekkig?

Respondent: Het is goed dat je wordt getriggerd om eraan te denken. Want je zegt mensen gewoon heb jij wel een planning? En dan zeggen mensen nou planning, I don't care. Er zullen genoeg mensen zijn die daarop denken oh ja die moest ik nog even invullen. En aan de andere kant laat je ook merken dat het er is eigenlijk. Dus als je dus mensen zo'n mailtje stuurt van hé, kun je je studieplanning even voor het komende half jaar invullen, en als je vragen hebt dan kun je altijd langskomen om te praten. Dan herinner je ze dus wel nog even eraan dat die begeleiding er is. Dat is misschien niet direct het doel van dat mailtje, maar je merkt wel duidelijker dat het er is.

Onderzoeker: De studieadviseur?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. En dat vind je goed?

Respondent: Ik denk dat dat voor informaticastudenten handig is ja.

Onderzoeker: Waarom precies?

Respondent: Omdat die dat vanuit zichzelf, omdat die, uhm, een deel van de studenten niet zo heel goed vooruitkijkt of communiceert over dingen. Dus dat moet actief opgezocht worden om bepaalde studenten te begeleiden.

Onderzoeker: Oké. Dus een actieve rol is wel heel erg belangrijk, mits het geen overkill wordt?

Respondent: Ja. Actieve rol is heel belangrijk. Ik denk dat je dat per faculteit moet bekijken of je dat wilt of niet. Ligt er ook aan wat voor type studenten je hebt waar je mee te maken hebt. GW studenten zijn er wat meer zelf mee bezig denk ik. Ja oké. Maar daar hoef je het misschien iets minder te benadrukken wat er is. Maar studenten die er zelf wat minder mee bezig zijn en er wat minder vanaf weten dan, uhm, helpt het wel om de drempel te verlagen door beter te informeren. Bijvoorbeeld een inloopspreekuur is heel handig voor dingen als mensen weten dat het er is.

Onderzoeker: Als mensen weten dat het er is. Dus goede informatie is wel belangrijk, in combinatie met een actieve aanpak?

Respondent: Ja goede informatie is heel belangrijk. Ja, ja. Dat vind ik bij de faculteit vind ik dat heel handig, en die inloopspreekuren van decanen die vind ik ook heel makkelijk.

Onderzoeker: Omdat dat de drempel verlaagt?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Kun je aangeven waarom dat de drempel precies verlaagt?

Respondent: Je hoeft geen afspraak te maken.

Onderzoeker: Dus als het je nu invalt dan kun je met het inloopspreekuur je problemen bespreken?

Respondent: Ja dan kan ik, als het me nu invalt dan zet ik het in mijn agenda van hé donderdag even langslopen en dan weet ik daarna of ik moet terugkomen of niet. Als je eerst een afspraak moet inplannen en zo dan is dat veel moeilijker. Maar volgens mij zijn er maar heel weinig mensen die weten dat die inloopspreekuren er zijn.

Onderzoeker: Ja. Dus dat wordt niet goed geïnformeerd?

Respondent: Ja. Volgens mij niet nee.

Onderzoeker: Oké. Heb je nog meer van die voorbeelden dat je de communicatie tussen jou en studentenbegeleiding goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Oké. Wil je zelf nog iets zeggen over bepaalde drempels die je hebt moeten overwinnen?

Respondent: Nee eigenlijk niet. Nee nou ja, het is een beetje flauw eigenlijk. Nee.

Onderzoeker: Een beetje flauw?

Respondent: Ja nou ja, ik vind dat ik een beetje in een uithoek van de onderzoeksgroep val, denk ik.

Onderzoeker: En waarom denk je dat?

Respondent: Uhm, late diagnose, dat ik me met heel veel dingen redelijk zelf kan redden, omdat ik weinig echt grote problemen heb.

Onderzoeker: Je hebt weinig echt grote problemen, maar je hebt ze wel toch? Waarom denk je er dan toch buiten te vallen?

Respondent: Uhm, omdat er ook studenten zijn die daar naar toe gaan met grotere problemen. Als je bijvoorbeeld, een vriend van mij, een studiegenoot van mij zie erg slecht en is dyslectisch, en heeft hele andere problemen en heeft hele andere vragen dan dat ik heb. En in zijn geval, als hij die begeleiding niet had kon hij ook niet studeren, kon hij geen enkele opleiding doen zeg maar waarbij je veel moet lezen of veel moet schrijven zeg maar. Omdat je in tentamentijdnood komt zeg maar, een college niet kan zien als je niet vooraan zit. En als ik dat had dan kon ik prima bepaalde opleidingen afmaken, ik had die bachelor ook eigenlijk afgemaakt. Dat is een heel groot verschil

Onderzoeker: Ja ik snap je punt, maar punt blijft ook dat jullie allebei een beperking hebben toch? En of de een nou een problematischere beperking heeft dan de ander zou toch niet uit moeten maken of zie ik dat verkeerd?

Respondent: Ja dat klopt ja, daar heb je gelijk in.

Onderzoeker: Is dat wel een drempel voor jou, dat je denkt dat andere mensen het harder nodig hebben?

Respondent: Uhm, nou ja, dat zorgt ervoor dat ik het, dat ik er een beetje allergisch voor ben om het als excuus te gebruiken. Zodat ik een beetje, ik heb er een aversie tegen om van zo'n maatregelen gebruik te maken omdat ze eigenlijk bedoeld zijn voor mensen die het harder nodig hebben. Of tenminste dat er, nu impliceer ik eigenlijk dat ik zelf geen recht op heb, en dat is niet zo. Maar het komt er wel op neer dat het veel studenten zijn, of dat het studenten zijn die de zelfde hulp gebruiken als ik maar die meer of ergere problemen hebben of ervaren dan dat ik ervaar. Het antwoord gaat nergens heen of wel?

Onderzoeker: Jawel hoor ik vind dit best nuttige informatie. Ik wil er ook nog best even over doorpraten als je dat goed vind?

Respondent: Ja hoor.

Onderzoeker: Je zegt, ergere problemen dan dat jij hebt, je hebt wel recht op de hulp, maar omdat andere mensen ergere problemen hebben, ik probeer het even op een rijtje te krijgen hè.

Respondent: Ja omdat andere mensen er meer recht op hebben, dus ik hoef niet al die mogelijkheden op te zoeken die er zijn.

Onderzoeker: Dus dat ervaar je wel als een grote drempel als ik het goed begrijp?

Respondent: Ja dat is wel een drempel ja. Klopt.

Onderzoeker: Omdat je vind dat andere mensen er meer recht op hebben?

Respondent: Uhm, ja. Dat is ook een stukje houding van mezelf. Ik vind dat je veel zelf op moet lossen eigenlijk.

Onderzoeker: Maar waarom vind je dat je het zelf moet oplossen?

Respondent: Uhm, waarom vind ik dat? Uhm, stukje volwassenheid, stukje zelfredzaamheid denk ik. Een beetje erbij horen. Het zijn een heleboel problemen waar je begeleiding voor zou kunnen krijgen waar je ook zelf mee overweg kan eigenlijk.

Onderzoeker: Denk je dat het er ook nog mee te maken heeft dat je die diagnose pas zo laat hebt gekregen?

Respondent: Ja ook. Ik het daarom niet nodig vind, omdat ik het 25 jaar niet nodig heb gehad. Als je het zo lang niet weet dan weet je dat je het ook wel zonder kan redden in principe. Dat is misschien moeilijker maar, uhm, ja, het is gewoon een beetje, uhm, er zijn ook mensen die meer moeite met hun studie hebben puur alleen omdat ze hun studie echt moeilijk vinden zeg maar. En die hebben daar meer problemen mee, ja, eigenlijk hebben die het lastiger. Want ik zit te zeuren van ja die paar dingen daar kom ik niet doorheen, en dit vind ik saai dus dat doe ik liever niet. Als je het heel banaal kijkt waar ik tegenaan liep zeg maar, dan is het heel makkelijk om te zeggen van hup gewoon even werken zeg maar.

Onderzoeker: Heb jij je functiebeperking wel al helemaal geaccepteerd denk je?

Respondent: Uhm, nee niet helemaal geaccepteerd. Ik vind het niet zo zeer een beperking maar gewoon een stukje karakter. Voor een groot deel vind ik het niet echt een beperking maar een stukje karakter als ik weet hoe ik ermee om moet gaan. Ik weet dat ik bepaalde dingen liever doe dan andere dingen, en daar kan ik mee om gaan. Dat heet nu een functiebeperking maar dat is een beetje een vreemd woord want het veranderd mijzelf eigenlijk niet. En dat is wel echt iets dat komt wel door die diagnose die was heel laat ja.

Onderzoeker: Die gedachtes waren anders geweest als je de diagnose eerder gesteld had gekregen denk je?

Respondent: Weet ik niet maar dat zou goed kunnen ja.

Onderzoeker: Als je de diagnose eerder had gehad, had je dan anders tegen begeleiding aangekeken?

Respondent: Uhm, ja voor mij, ik, tegen begeleiding zelf of tegen het opzoeken van begeleiding?

Onderzoeker: Mag je allebei antwoord op geven als je wilt.

Respondent: Oké. Ik denk dat ik niet anders tegen de begeleiding zelf aan zou kijken, maar het wel iets makkelijker zou op zoeken als er iets was wat ik kon gebruiken.

Onderzoeker: En hoe komt dat?

Respondent: Omdat ik nu, ik weet voor mij, ik weet nu waarvoor de begeleiding er is er waarvoor ze er zijn, en omdat ik nu dus alleen de stukjes pak dat ik echt weet dat ik ze echt nodig heb, dat ik er voordeel bij heb. Dat zijn stukjes die ik nu op zoek zeg maar.

Onderzoeker: Dus je zoekt alleen de begeleiding die je écht nodig hebt?

Respondent: Ik zoek de begeleiding waarvan ik denk dat ik er zelf voordeel bij heb, die zoek ik heel doelbewust op. En de rest heb ik zoiets van nou ja, het is er en het is fijn dat het er is maar ik zoek het niet op.

Onderzoeker: Dus daar heb je geen behoefte aan?

Respondent: Nee. Ik weet niet of het goed zou zijn voor mij of niet, maar dat weet ik niet. Het is altijd wel fijn om over dingen te praten maar daar heb ik ook vrienden en vriendinnen voor zeg maar dus daarvoor hoeft het voor mij niet, dat is het probleem niet. Maar het is meer voor dat ja, dat ik niet weet wat ik er verder nog van wil hebben. Maar daar kom ik vanzelf wel achter.

Onderzoeker: Zijn er nog andere dingen die je kwijt zou willen met betrekking tot drempels?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Dat zijn de belangrijkste?

Respondent: Ja is het belangrijkste wel ja.

Onderzoeker: Zijn het alleen de belangrijkste, of hebben we ze allemaal besproken?

Respondent: Het is alles wat ik nu kan bedenken.

Onderzoeker: Oké. Zou je misschien kort een keer willen toelichten dat je bepaalde informatie graag wou hebben maar dat je die niet of met moeite hebt kunnen vinden?

Respondent: Uhm, Nee eigenlijk niet. Het enige wat ik erover kan zeggen is dat er, dat er bij de faculteiten, bij de studieadviseur waarbij je toch al aan tafel zit zeg maar, dat daar niet heel erg actief die informatie wordt gegeven. Maar als de studieadviseur denkt dat je de informatie nodig hebt, wordt het vast wel, ja, wordt het vast wel opgezocht zeg maar. Dan wordt het vast wel gegeven. Alleen, ik denk dat ik ook moeilijk ben, ik denk dat ik wat dat betreft een lastige student ben want het grootste deel van die verhalen, van die problemen waar een student daar mee komt zeg maar, daar praat ik of omheen of overheen, of ik weet gewoon al een oplossing zeg maar. Dus als je mij als studieadviseur wilt aanspreken dan moet je op een gegeven moment zeggen van, oké, je hebt hier verslagen, je ging dit en dit en dit doen, en dit stukje is niet gelukt. Dit stukje is twee keer niet gelukt, waarom is dat? Daarop moet je dan door gaan zeg maar, en ja, als je dat als studiebegeleider doet, als je over de vertrouwensgrens, als je dat vertrouwen hebt dat je dan denk ik dat je het vertrouwen beschadigd als je er echt heel hard op in gaat.

Onderzoeker: Wacht ik probeer het even te begrijpen.

Respondent: Zal ik het wat concreter maken?

Onderzoeker: Ja graag.

Respondent: Oké. Uhm, wanneer een student, wanneer ik bij de studiebegeleidster kom en ik heb een planning gemaakt voor het komende half jaar. Ik heb het erover, dit en dit en dit doen, deze wordt moeilijk. En je komt een half jaar later terug en dat ene vak is niet gelukt en je zegt, ik ga het nu op deze manier anders aanpakken. En dat gaat nog een keer mis. Dan zou je eigenlijk wat meer moeten doorpakken als studieadviseur.

Onderzoeker: En dat gebeurd niet goed genoeg?

Respondent: Ik denk dat ik er gewoon overheen gepraat heb toen ze het geprobeerd heeft.

Onderzoeker: Kun je duidelijker proberen aan te geven wat dan precies de informatie is geweest die wat je niet goed kon vinden in dit hele verhaal?

Respondent: Uhm, nou als je dan zo'n stapel folders of stapel flyers wat beter neerzet, uhm, ja, het is niet zo zeer informatie die ik niet kon krijgen, ik ben er gewoon niet zo naar op zoek gegaan.

Onderzoeker: Dus het ligt meer aan jezelf, dat je om de informatie hebt heen gepraat bij de studieadviseur die je nodig had?

Respondent: Ja het was informatie waar ik niet naar op zoek ben geweest die wat nuttig was geweest. Maar dat is eigenlijk altijd zo.

Onderzoeker: Ja, ja. Oké. Dat is erg interessant.

Respondent: Ja ik weet niet, het is ook een stukje eigen verantwoordelijkheid. En ik denk dat ik qua persoon en hoe ik overkom niet overkom als degene die ja, ik kwam niet over als de student die nog ergens een concentratiestoornis had zitten. Dat denk ik.

Onderzoeker: Oké. Even voor de duidelijkheid. De informatie waar je behoefte aan had en die je wel hebt opgezocht, die heb je ook allemaal gekregen of kunnen vinden?

Respondent: Ja. Ja want dan loop je gewoon naar die balie toe en dan ga je doorvragen.

Onderzoeker: En naar welke balie loop je dan precies?

Respondent: Uhm, de Rode Balie. Die ene die goed verstopt zit in de Vrijhof nu.

Onderzoeker: Oké. Dan ga je daar naar toe en dan vraag je door?

Respondent: Ja, want die is wel altijd bereikbaar eigenlijk.

Onderzoeker: Klopt het dat je altijd persoonlijk contact gaat zoeken wanneer je vragen hebt?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Echt altijd?

Respondent: Uhm, ja. Vind ik makkelijker.

Onderzoeker: Waarom vind je dat makkelijker?

Respondent: Omdat je dan meer voor elkaar krijgt. Omdat het voor jezelf handiger is, als ik zelf informatie op zoek met folders en zo en ik doe er niks mee, dan geeft dat, en ik kom er later op terug en ik zeg dat ik dat gedaan heb, dan is dat, dan is dat minder goed voor mij dan dat ik zelf het contact heb opgezocht en het in de dossiers ligt. Ik ben tactisch genoeg om te weten dat als ik dat gewoon in mijn dossier heb staan, en ik kom er later op terug, dat ik gewoon een betere positie heb. En ik vind het fijn om het erover te hebben, want dan krijg je zelf ook extra informatie waar je zelf niet naar op zoek bent zeg maar.

Onderzoeker: Omdat de begeleiders zelf al meer informatie erover geven tijdens een gesprek?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Dus dan krijg je meer informatie dan dat je informatie zoekt via bepaalde media?

Respondent: Ja. Folders zijn, folders en posters zijn laagdrempeliger want dan is er informatie en het is heel laagdrempelig om informatie te krijgen. En als ik zelf informatie nodig heb en ik kan dan kiezen voor een inloopspreekuur of zelf folders doornemen dan kies ik voor het inloopspreekuur. Want dan krijg ik betere informatie dan in een folder. En ik weet dat het voor de dossiervorming heel handig is als bekend is dat je daarmee bezig bent geweest zeg maar.

Onderzoeker: Ja, ja, ja.

Respondent: Stomme strategische studenten hè.

Onderzoeker: Nou mij heb je er niet mee hoor, maak je maar niet bang. Je hebt dus wel de afgelopen jaren verschillende informatie behoeftes gehad?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Kun je een beetje uitleggen welke informatie dat allemaal is geweest?

Respondent: Uhm, ja. Ik heb een keer zitten te kijken naar studentendecanen en wanneer je daar langs zou moeten gaan zeg maar. Ik heb zitten zoeken naar wanneer, wat nou een redelijk rooster is en wat nou een studeerbaar rooster is voor een student zeg maar rond de harde knip. Ik heb zitten kijken naar extra mogelijkheden om vakken te doen, of extra mogelijkheden om een vak te kunnen halen zeg maar. Maar allemaal gedreven vanuit de harde knip zeg maar. Als de harde knip er niet was geweest dan had ik er tegenaan gelopen dat ik 60 master EC had en dat ik dan alsnog mijn bachelor moest afmaken.

Onderzoeker: Dat je wat sorry?

Respondent: Je hebt een tweejarige master heb je, en je mag 60 EC halen in je master voor dat je, je mocht eerst 60 EC halen in je master voordat je je bachelor moest halen, af moest krijgen. En eerst moest je daar ontheffing voor halen maar dat kon niet meer omdat er veel mensen waren die wilden afstuderen maar die die kansrekening nog moesten halen namelijk. En dat was dus waarschijnlijk het volgende ding waar ik tegenaan gelopen was.

Onderzoeker: Oké. Dus dan had je er mee gezeten dat je die 60 EC..

Respondent: Ja dan was ik er tegenaan gelopen, een soort van harde knip zeg maar alleen in je tweede jaar. Eigenlijk een jaar later zeg maar.

Onderzoeker: Dus dan had je een jaar uitstel gehad?

Respondent: Ja. Klopt. Ach, en daar kom je dan ook wel weer mee weg want dan ga je gewoon zoiets, een vak doen waarvan je het cijfer toch pas over een hele tijd van krijg, ja. Maar dan kan je dat als student, als je dat lui aanpakt dan kan je best wel je eigen weg kiezen.

Onderzoeker: Je haalt me wel even een trukendoos open hè, je hebt er wel goed over nagedacht zo te horen.

Respondent: Ja. Ja ze zijn best wel erg die studenten.

Onderzoeker: Maar alle informatie die je net opnoemde, daar heb je ook alle informatie bij gekregen die je graag wou hebben?

Respondent: Ja eigenlijk wel.

Onderzoeker: Dus daar ben je wel tevreden over?

Respondent: Ja eigenlijk wel ja.

Onderzoeker: Oké. Zijn er nog bepaalde informatiebehoeften die je op dit moment nog hebt?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Oké. Ik heb hier een rijtje staan met verschillende thema's waar studentenbegeleiding informatie en begeleiding in biedt. Ik zou het fijn vinden als je bij elk thema zou willen aangeven of je behoefte hebt gehad aan die informatie, denkt die behoefte in de toekomst nog te krijgen of die behoefte niet hebt. En het eerste thema is studievertraging.

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Wel behoefte aan? Gehad?

Respondent: Ja, gehad, zeker.

Onderzoeker: Heb je die informatie ook goed gekregen?

Respondent: Uhm, op zich wel. Uhm, maar ik denk dat het iets actiever mag.

Onderzoeker: Wat mag er precies iets actiever?

Respondent: Uhm, nou ja de studenten te motiveren om daar beter op te letten. Dat regelt de universiteit nu wel. Ik denk alleen de context waarin de studenten zitten of de problemen die ze zelf hebben niet uit het oog verloren mogen worden. Dus door dat je al die maatregelen allemaal veel harder maakt, moet je ook goed opletten of er geen verborgen situaties tussen zitten zeg maar. Dat dus wanneer er een bindend studieadvies is of iemand haalt uhm, een vak niet en de herkansing niet, en in een ander blok haalt hij ook een vak niet, dan heeft hij maar 30 EC gehaald en dan haalt hij dus niet z'n bindend studieadvies. Dan moet je heel goed kijken waardoor dat komt, of wat er echt gebeurd is.

Onderzoeker: Dus opleidingen mogen iets actiever zijn naar het kijken naar de persoonlijke situatie van studenten?

Respondent: Ja, opleidingen moeten veel actiever zijn. Moeten. Bij het bekijken van de situatie van studenten.

Onderzoeker: Oké. En qua informatie? Moeten ze daar ook actiever mee bezig zijn?

Respondent: Uhm, nou ik denk dat studenten, ik weet niet of ik daar in het begin van mijn studie informatie over gekregen heb, maar als je studenten daarin oriënteert, van wat is er, dan denk ik dat je ervoor moet zorgen dat ze weten dat het er is. Heel vroeg in hun studie.

Onderzoeker: En wat precies moeten ze weten waarvan het er is?

Respondent: Dat de, ik zou zeggen, mijn idee is dus dat studenten moeten weten welke informatie er is en dat de studiebegeleidster heel erg laagdrempelig moet zijn. Dus ik zou er dan voor zorgen dat die studenten contact hebben met die studiebegeleidster, dat dat contact er is. En dat dat een beetje in de gaten wordt gehouden, want ouders kunnen dat niet meer bij studenten. Uhm, en dat studenten zelf weten wat er is bij studentenbegeleiding en waarvoor het is, en dat het heel erg toegankelijk is. Zoals dat het geen geld kost, dat het niet op je diploma komt te staan en dat soort dingen.

Onderzoeker: Studentenbegeleiding?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Dus dat is de informatie die iets actiever kan worden gecommuniceerd?

Respondent: Ja die informatie zou heel actief communiceren in ja, in de context met die onderwijsveranderingen.

Onderzoeker: Oké. Het tweede thema, financiële regelingen?

Respondent: Uhm, geen informatie over nodig gehad.

Onderzoeker: Niet nodig gehad. En in de toekomst misschien?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Informatie over de harde knip heb je dus wel nodig gehad nietwaar?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Informatie over studievaardigheden ook denk ik hè?

Respondent: Uhm.

Onderzoeker: Daar valt bijvoorbeeld onder plannen, samenwerken, in groepen werken, maar ik geloof ook dingen als een self-management cursus.

Respondent: Ja dat vind ik heel fijn dat ze dat doen.

Onderzoeker: Die informatie heb je goed gekregen?

Respondent: Uhm, ja, heb ik genoeg informatie over gehad.

Onderzoeker: Hoe ben je daar eigenlijk aangekomen, aan die informatie?

Respondent: Dat weet ik niet meer.

Onderzoeker: Dat weet je niet meer? Jammer. Informatie over studievoorzieningen of faciliteiten dan?

Respondent: Uhm, niet echt mee te maken gehad.

Onderzoeker: Niet echt mee te maken gehad?

Respondent: Ja oké, ik heb een keer de bal op gegooid dat ik meer tijd voor tentamens wilde hebben als ze heel erg lang waren. Uhm, dat was voor ik de functiebeperking had, gewoon puur omdat als ik heel erg veel moet schrijven dat het heel erg slordig word en dat een docent dat dan fout rekende. Uhm, en dat, uhm, ja die informatie is er wel. Ik denk dat die informatie pas gegeven wordt als het voor de student relevant is. Dus wanneer een student aankomt waarbij het bekend is dat hij dyslexie heeft, uhm, dan krijg hij automatisch langer de tijd voor tentamens en dan mag hij de tentamens apart maken zeg maar. Uhm, en als ik nu zou aangeven dat ik de tentamens liever apart maak omdat ik dan beter werk in een rustigere omgeving dan weet ik vrijwel zeker dat ik die ruimte zou krijgen.

Onderzoeker: Wil je dat nog?

Respondent: Nee het gaat nu goed dus waarom zou ik. Is weer een stukje acceptatie of niet?

Onderzoeker: Maar je zegt wel dat je er in het verleden wel naar hebt gevraagd?

Respondent: Ja. Maar oh nee, dat was omdat ik dan meer tijd had voor tentamens waarbij ik heel veel moest schrijven. Dat was niet omdat ik, dat kwam vanuit de studiebegeleidster toen.

Onderzoeker: Je hebt nu toch een diagnose dus nu zou je dat weer kunnen aanvragen toch?

Respondent: Ja dat weet ik.

Onderzoeker: Dus je hebt er behoefte aan gehad maar nu niet meer?

Respondent: Nou het komt erop neer dat de meeste tentamens heb ik af bij het eerste kwart van de zaal weg is zeg maar. Maar als ik het gevoel van tijdsdruk krijg zeg maar dat ik dan heel snel en heel slordig ga schrijven zeg maar. Uhm, dus dat ik, want ik maak heel veel tentamens via een site, dus ik weet niet of er nog veel tentamens zijn waarbij ik moet schrijven. Maar wanneer ik er tegenaan loop zeg maar, dat ik zit van oké dit schiet niet op, even doorwerken, dat ik daardoor een keer een tentamen niet gehaald heb. Maar de oplossing daarvoor was een oefen tentamen maken en dan ontdekken dat je dan wel 2,5 uur nodig had maar geen vier uur. Dus dat je dan wel genoeg tijd had.

Onderzoeker: Oké. Dus dat heb je anders opgelost?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Toen je daarnaar hebt gevraagd, heb je toen wel de informatie gekregen die je graag wou hebben?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Het volgende thema is de doorstroom naar de master?

Respondent: Uhm, ik ben er tussendoor geglipt. Want ik doe een aansluitende master. Er was een docent van een statistiek vak die was tegen al die maatregelen en zo, dus die heeft alle studenten die daar mee te maken hadden bij een ander vak van hem laten zitten en op die manier hebben we het vak kunnen doen. Maar bij de doorstroom van je master zou het inderdaad in de situatie zitten dat je heel lang niks mag doen als je een vak open hebt staan. En ik weet niet of de studieadviseurs daar de mensen in adviseren, ik weet wel dat iemand anders die een functiebeperking heeft al door de studentendecaan is getipt van hé, als het zo doorgaat dan is het niet studeerbaar en kom er even op terug als het niet loopt.

Onderzoeker: Dus je hebt wel informatie over de doorstroom naar je master aangevraagd?

Respondent: Ja, omdat ik toen ook zelf met de rotzooi zat.

Onderzoeker: Ja. Heb je ook alle informatie gekregen die je graag hebben wou?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Het laatste thema, de doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Zit wel goed denk ik.

Onderzoeker: Zit wel goed. Betekend dat dat je er geen behoefte aan hebt?

Respondent: Uhm, nou ja, ik doe een studie die relatief veel gevraagd is. Dus dat zorgt ervoor dat er vrij veel banen beschikbaar zijn, en er zijn ook dingen die ik goed kan. Of tenminste ik ben redelijk slim en daar kan ik behoorlijk mee maskeren dat ik uhm, dat ik concentratieproblemen heb. En daardoor heb ik niet altijd het resultaat wat ik uiteindelijk zou willen hebben, maar ik heb in ieder geval wel altijd een resultaat wat wel redelijk is zeg maar. Dus daarom ben ik daar niet bang voor.

Onderzoeker: Oké. Maar niet bang voor, betekend dat dus dat je er geen behoefte aan hebt?

Respondent: Ik geef geen enkel direct antwoord. Ik heb er geen behoefte aan.

Onderzoeker: Geen behoefte, oké, prima. Zijn er zelf nog dingen die je graag kwijt zou willen met betrekking tot informatiebehoeften?

Respondent: Uhm, voor mezelf niet maar ik heb net genoemd over de harde knip en het bindend studieadvies, en ja dat wilde ik wel even kwijt.

Onderzoeker: Oké. Dus dat is wel echt erg belangrijk?

Respondent: Ja dat vind ik heel belangrijk. Want ik heb zelf vrij, ik heb zelf vrij veel gewerkt, ik heb zelf geen financiële rotzooi en op mijn cv staat het ook niet verschrikkelijk. Uhm, dus ik heb eigenlijk geen probleem, dus de financiële problemen van het lang studeren heb ik helemaal geen last van, en een baan vinden ook niet. Maar als ik in mijn eerste jaar een bindend studie advies had gehad ja, dan had ik kunnen stoppen denk ik.

Onderzoeker: Ja. Uhm, maar gaat het dan nu om informatie of gaat het nu weer echt om de regeling zelf?

Respondent: Uhm, het heeft met informatie te maken, het hangt samen. Als je mij, als ik goed geïnformeerd was of ik was uhm, of ik zit in een jaar waarin het eerste kwartiel ging het mis, dus ik begin met een studiegroep en er zijn in een keer heel veel studenten die dat willen. En ik wordt doorverwezen naar zo'n instelling in verband met concentratieproblematiek. Dan heb je voor de deadline voordat het advies wordt gegeven dan heb je iets waar ze wat mee kunnen.

Onderzoeker: Ja, ja. Dus er moet worden gezorgd dat de informatie op tijd wordt gegeven zodat studenten beter op hun BSA kunnen inspelen?

Respondent: Ja. Ja want je moet dus al voor je BSA, je moet die studenten waar dus iets in zit, je moet dus voordat de BSA gegeven wordt moet je daar een, ja, moet je die, moet je daarvan eigenlijk zeker weten. Stel je voor dat je als docent een negatief studieadvies zou geven met de reden jij wil dit niet en jij kan dit niet, dan zou ik er, dan zou je wel moeten weten dat die mogelijkheden onderzocht zijn. Dus dat de begeleiding er is geweest en is aangeboden, en dat er genoeg tijd is geweest om door het proces heen te gaan zeg maar.

Onderzoeker: Zodat een eventuele beperking kan worden uitgesloten en niet zomaar een verkeerd advies wordt uitgegeven?

Respondent: Ja. En BSA en twee, drie maanden wachttijd op een ADHD onderzoek zeg maar, dat kan je niet kruisen zeg maar.

Onderzoeker: Oké. Ik snap het. Wat ik nog ben vergeten te vragen. Wist je dat die thema's die ik net allemaal opnoemde, dat dat allemaal thema's zijn waar studentenbegeleiding informatie over geeft en waar ze begeleiding in kunnen verschaffen?

Respondent: Ja van drie van de vijf zeker.

Onderzoeker: Van welke precies?

Respondent: Ik wist het zeker van de, van die, studietechnieken? Wist ik het zeker.

Onderzoeker: Studievaardigheden?

Respondent: Studievaardigheden wist ik het zeker. En van de harde knip. En dan, ja twee van de vier dan. Financiële regelingen wist ik niet en dan, zijn ze er al of niet?

Onderzoeker: Niet allemaal. Dan hebben we nog studievertraging, studievoorzieningen, doorstroom naar de master en doorstroom naar de arbeidsmarkt? Hier je mag wel even kijken als je dat wilt.

Respondent: Ja. Uhm, studievertraging, BSA, harde knip, studievaardigheden, studievoorzieningen, doorstroom naar de master wist ik.

Onderzoeker: Die wist je. En financiële regelingen en doorstroom naar de arbeidsmarkt wist je dan niet als ik het goed begrijp?

Respondent: Nee. Ben benieuwd wat ze daar dan mee doen.

Onderzoeker: Wat blief?

Respondent: Wat bieden ze dan aan? Over financiën.

Onderzoeker: Bijvoorbeeld, wanneer je een functiebeperking hebt dan heb je eventueel recht op een jaar extra studiefinanciering wanneer je functiebeperking je heeft belemmerd gedurende je studie. En daar kunnen ze jou mee helpen, om dat te regelen.

Respondent: Oh daar heb ik wel eens van gehoord ja.

Onderzoeker: Zijn er soms nog meer dingen die je graag kwijt zou willen met betrekking tot informatiebehoeften?

Respondent: Voor mij was het 'm wel.

Onderzoeker: Oké. Heb je nog andere opmerkingen of vragen die je graag kwijt wilt met betrekking tot het hele onderzoek?

Respondent: Ik denk dat ik die tussendoor wel gesteld heb.

Respondent 15

Onderzoeker: Oké, zullen we maar gelijk beginnen met de eerste vraag?

Respondent: Is goed.

Onderzoeker: Zou je willen vertellen wat voor jou de reden is geweest om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, nou ja, ik ben eigenlijk bij studentenbegeleiding gekomen omdat ik van studie ben gewisseld. Ik ben nou bezig met mijn bachelor. Ja, de studieadviseur heb ik al vaker gesproken maar die heeft me dus doorverwezen naar de studentendecaan. En daar hebben we het er dus ook over gehad omdat ik ook wat vertraging had over financieel uitstel. En zodoende ben ik daar erbij beland. Bij mijn studieadviseur ben ik terecht gekomen omdat het met mijn studie niet helemaal lekker liep qua studiepunten en dat ik toch maar eens erover moest hebben.

Onderzoeker: Oké. Heeft je functiebeperking er ook nog een rol in gehad?

Respondent: Uhm, in mijn eerste jaar wel, want toen vond ik het wel heel snel gaan met Engels. En ik had er zelf gewoon vrij veel last van dat het zo snel ging en ik het moeilijk bij kon benen. Maar ja, ernaast, dat je op nieuw ergens komt te wonen en dus ook nog moet wennen aan je omgeving, dus die combinatie was voor mij op het begin gewoon niet echt te doen. Maar, ja, voor de rest niet heel erg. Ja, daarna is het een beetje gewoon door de lol doorgegaan in vertraging, dus niet meer echt door de beperking. Want ja, het Engels begon ik wel langzaam bij te benen.

Onderzoeker: Zou je misschien wat meer kunnen vertellen over je functiebeperking?

Respondent: Nou ja, ik ben dyslect. Op de middelbare school in de tweede volgens mij, is het, ja, ontdekt dat ik dyslect ben. Mijn lezen gaat vooral gewoon een stuk trager, dat is het grootste nadeel, en dat taalfouten en alles er niet zo snel uit haal. Mijn begrijpend lezen bleek wel gewoon goed te zijn, maar ik lees gewoon drie keer zo traag als de rest. Dus. Als je dan je studie door je boeken heen moet werken dan gaat het ook gewoon een stuk trager en moet je veel meer tijd in stoppen. En ik heb het ook gewoon moeilijk met andere talen, dat ik vaker moet gaan uitzoeken wat het ook al weer betekend.

Onderzoeker: Als je bepaalde woorden moet op zoeken of hoe bedoel je dat?

Respondent: Ja gewoon bepaalde woorden die gewoon echt niet binnen komen of zinnen. En ja, ik heb voor het lezen nu wel, ik had eerst het probleem dat ik gewoon niet goed bij de tekst kon blijven. Als iets versprong dat ik gewoon gelijk weg was waar de tekst nou was, en op het moment dat ik er even met een liniaal langs ging of met een briefje dan lukte het wel. Dan houd ik het wel iets beter bij maar de snelheid was gewoon een stuk trager. Ja, is toch vrij lastig als je veel stof door moet nemen.

Onderzoeker: Kun je aangeven hoe lang je al ongeveer last hebt van je functiebeperking?

Respondent: Uhm, ja, echt last, valt wel mee want ik red vaak tentamens wel net binnen de tijd. Dus echt vertraging heb ik niet veel opgelopen daardoor. En ik weet dat ik het heb sinds havo 2 dat ze het

hebben ontdekt. En dat ik het altijd lastig had met buitenlandse talen, en dat Nederlands ook niet geweldig was. Maar ik zou niet zo kunnen zeggen van toen en toen begon ik er echt last van te krijgen.

Onderzoeker: Het levert je niet echt hele grote problemen op met je studie?

Respondent: Nee, zeker niet nu ik, uhm, op de middelbare school heb ik wel eens op een laptop mogen werken omdat het dan niet om spelfouten ging of wat dan ook. Uhm, ja, voor de rest, ik krijg extra tijd, heb ik aangevraagd.

Onderzoeker: Hier op de universiteit?

Respondent: Ja. Heb ik wel aangevraagd want ik had het op de middelbare school. En op de middelbare school heb ik dat een keer gebruikt, voor een taalvak. En dat heb ik ook een keer hier gebruikt geloof ik, maar, ja een keer. Maar dan had ik nog twee minuten nodig om de laatste zin af te schrijven. Dat was gewoon een tentamen met veel tekst dus ik deed er gewoon langer over. Maar ja.

Onderzoeker: Dus je gebruikt je voorzieningen niet bij elk tentamen als ik het goed begrijp?

Respondent: Nee. Ik heb het bij eentje maar gebruikt.

Onderzoeker: Als ik het goed begrijp ben je dus niet echt bij studentenbegeleiding terecht gekomen omdat je directe problemen ervaart door je functiebeperking?

Respondent: Nee niet meer. Ik kwam er wel langs toen ik erheen ging, heb ik natuurlijk ook gesprekken gehad over mijn studievertraging en waarom ik dat had en, het kwam er wel een beetje op uit dat het daar aan het begin wel uit voort gekomen is. Maar, ik heb er eigenlijk op de middelbare school al redelijk mee leren werken. En mijn broer heeft het ook dus, ik kan heel veel aan hem ook vragen.

Onderzoeker: Dus het levert nu niet meer hele grote problemen op?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Ik vind het wel belangrijk om te kijken naar de begeleiding die wat je hebt gehad bij studentenbegeleiding, om dan te kijken naar de begeleiding die je hebt gehad met betrekking tot je functiebeperking.

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Dat vind ik wel belangrijk om daar specifiek naar te kijken. Wat ik me eerst afvraag, heb je buiten de begeleiding van studentenbegeleiding ook nog begeleiding gehad van bijvoorbeeld andere organisaties of op je middelbare school?

Respondent: Uhm, nou ja, ik heb heel veel snel lees begeleiding, uhm, dus oefeningen voor gekregen. Dus bij instanties gezeten om snel te leren lezen. Heel vroeger zelfs met mijn moeder uren eraan gezeten. Woordjes en dan slak en haas. Las ik het woordje snel genoeg dan mocht hij bij de haas en anders bij de slak en dan moest ik het opnieuw doen, en pas als ik klaar was mocht ik slapen. Dus dan leer je het uiteindelijk wel. Ja voor de rest helpt mijn broer me er wel veel mee want die heeft ook gewoon dyslexie en ook best wel in dezelfde mate, dus die heeft het allemaal ook bij instanties

doorgelopen en die kan mij dus wel veel vertellen over, waar ik hulp moet zoeken als ik het nodig heb en hoe ik het beste kan oplossen. En ja, die verteld me ook veel over, ja, als je gewoon leest, begrijpend lezen gaat wel snel, maar gebruik een liniaal als je het niet bij kan benen. Dat je weet waar je bent. Hij haalt veel uit die instanties en ik haal veel uit hem.

Onderzoeker: Maar je bent zelf wel ook echt bij instanties geweest?

Respondent: Ik ben zelf voor snel leren lezen wel bij instanties geweest.

Onderzoeker: Oké. Probeer eens een keer kort terug te denken aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en een van die instanties goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Uhm, ik vond vooral het in contact komen met die instanties vrij gebrekkig en langdurig. Als je eenmaal in zo'n instantie terecht bent dan loopt het voor mijn gevoel, ja, wel goed omdat, ja, ik zat er zelf ook al een beetje achteraan als ik er eenmaal in zat. Maar ja, als ik er nog niet helemaal inzat, ja, waar ga je je informatie vandaan zoeken waar je terecht moet komen voor je hulp. Vroeg ik mij altijd af. En ik had er veel hulp aan dat mijn broer dan wel wat wist te melden, maar, voor de rest had ik altijd het in contact komen vond ik het lastigst.

Onderzoeker: Ja. En zodra je in contact was met een instantie, hoe was de begeleiding dan?

Respondent: Uhm, nou ja, ik deed dan regelmatig afspraken maken dat je langskomt en dan heb je gewoon een gesprek en uit dat gesprek, ja, vroegen ze dan ook hoe het met je ging op dat moment en dan gingen ze van daaruit weer tips proberen te geven over hoe je weer verder kon. En dat vond ik altijd wel heel handig. En over de mail dan duidelijke afspraken maken over wanneer je elkaar zag. Of telefonisch. Voor mij liep dat gewoon voor de rest wel soepel met de instanties en begeleiding die ik dan ben tegengekomen.

Onderzoeker: Dus de begeleiding op zich was wel goed, alleen het in contact komen met zo'n instantie kon erg moeilijk zijn?

Respondent: Ja. Ja. Dat klopt.

Onderzoeker: Hoe is die interactie verder tot een einde gekomen?

Respondent: Uhm, de, ik heb er een paar gehad. Eentje op de basisschool vanwege mijn snel lezen, toen was nog niet duidelijk dat ik dyslexie had. Ja, toen ging ik dus naar de middelbare school. Toen had ik begeleiders maar weinig, toen stopte het dus omdat ik bijna met mijn middelbare school klaar was. Ik heb er eentje bij mijn ouders in de stad gehad in de buurt, dat is beëindigd omdat ik hier ging studeren en mijn ouders wonen in Noord-Holland en dat is, was ook niet echt praktisch mee. En voor de rest, hier ben ik nog niet per se bij veel instanties geweest. Ja hier ben ik bij studentenbegeleiding met de decaan en de studieadviseur, en daar ben ik nog steeds, dat is nog niet ten einde.

Onderzoeker: Oké. Zijn er nog meer voorbeelden waar je aan kunt denken dat je de communicatie tussen jou en die instanties goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Uhm, nou ik vond het bij de scholen altijd wel goed omdat ze daar ook duidelijk, even een telefoontje of even langskwamen, dat vond ik gewoon dat ze dat heel vlot deden ook als je merkte dat een docent merkte dat het toch niet heel lekker ging dat die dus blijkbaar toch, nou

blijkbaar achter je rug langs naar die persoon was gestapt, en dat was gewoon iets wat heel vlot doorkwam, dat je daar weer even problemen mee had. Dat ze heel goed communiceerden onderling. Wanneer die persoon jou moest gaan contacten.

Onderzoeker: Docenten onderling?

Respondent: Ja. Docenten onderling op mijn middelbare school liep dat gewoon heel lekker. Die communiceerden gewoon echt onderling van nou ja, dat gaat niet lekker, vooral toen ik mentoruren had op de middelbare school. Dat je eigenlijk een uur met een docent zit die eigenlijk niet veel te vertellen heeft. Want op een gegeven moment zit je zo ver in je school dat je het zelf allemaal wel een beetje rond weet te vinden. En dan liet hij iedereen ook wel gaan, maar juist de mensen die wat probleempjes hadden, ja, vertraging, uhm, of ja, dus met dyslexie of wat dan ook. Die liet hij dan heel even blijven om daar dus een gesprekje mee te houden. En daaruit volgde, of je dus weer een communicatie moest starten naar die begeleider toe.

Onderzoeker: Dus dat was ook positief?

Respondent: Ja dat vond ik heel positief, dat mentoruur.

Onderzoeker: Ja.

Respondent: Maar ik hoorde van anderen dan weer, die hadden een andere mentor, die hadden dat dan weer niet. Dus dat lag ook echt aan de persoon die ik als mentor had.

Onderzoeker: Ja. Dus dat was wel erg persoonsgebonden hoe positief dat dat uitpakte?

Respondent: Ja. Want het was niet verplicht als mentor, alleen ja, ik had gewoon een hele zorgzame mentor.

Onderzoeker: Ja.

Respondent: En mijn mentor in de derde, daar ben ik ook nog steeds wel heel erg blij mee want die heeft mij geholpen want ik ben van havo 3 naar vwo 4 overgestapt.

Onderzoeker: Dat is een verrassende overgang.

Respondent: Klopt. Maar dat komt omdat ik eigenlijk te makkelijk door de havo heen liep. Ik had gewoon echt hele hoge cijfers, behalve mijn talen. En daar is dus ook vergadering over geweest en ik ben naar het vwo overgegaan uiteindelijk. Terwijl ze zaten te twijfelen, omdat ze waren bang dat mijn talen dan onvoldoende zouden worden en ik het dan niet zou halen. Maar die zijn blijkbaar even hoog gebleven. Waar ik blij om was, ik haalde zesjes. Maar daar hebben ze wel een vrijstelling voor een tweede vreemde taal gegeven, dus ik hoefde geen Frans of Duits op mijn middelbare school, terwijl ik vwo deed.

Onderzoeker: Ja want dat is wel normaal hè?

Respondent: Ja, en dat heeft mij een heel erg voordeel gehad, ik heb nu geen onvoldoendes op mijn diploma, had ik waarschijnlijk dan wel sowieso een onvoldoende, en dat was dan voor Duits of Frans. Dat kan ik nu wel zeggen.

Onderzoeker: Dus in plaats van twee vreemde talen heb je er nu maar een gedaan?

Respondent: Ja, ik had alleen Engels. En voor de rest Nederlands. En normaal moet je naast Engels dus nog een Franse of een Duitse als je een NT NG profiel hebt.

Onderzoeker: Oké. Heb je ook nog voorbeelden van gebrekkige communicatie? Je gaf het lange proces al aan voordat je bij zo'n instantie terecht kwam?

Respondent: Ja maar dat kwam vooral omdat je eerst moest uitvogelen wie je uit die instantie moest contacten, of eerst zelf nog welke instantie je moest hebben. En dan had je een instantie en dan werd je weer doorverwezen en weer doorverwezen, het was telkens niet de juist en dan kom je uiteindelijk bij de juiste, en dan liep het wel soepel. Maar ja, probeer eerst maar eens de juiste organisatie te vinden die met jou probleem kan helpen. Ja, ik kwam er uiteindelijk altijd wel, alleen het duurde even.

Onderzoeker: Heeft dat er nog voor gezorgd dat je met studentenbegeleiding hier op de universiteit anders bent gaan communiceren?

Respondent: Uhm, op dit moment heb ik er te weinig mee gecommuniceerd. Omdat ik uhm, ja, ik vond het niet echt fijn of zo die communicatie zelf. Ik had, ik voelde me altijd een beetje dom als ik in zo'n gesprek was met de studiebegeleider. Ja, klinkt stom maar, ik had altijd zoiets van ja, waarom heb ik hier nu weer last van. Komt omdat ik gewoon dyslect ben maar ja, ik had ook altijd wel zoiets van het komt ook wel een beetje door mezelf en door mijn feestgedrag, dus die dyslexie moet ik niet alles op afschuiven. En daardoor zocht ik ook minder contact. En, dat heeft ook wel zeker tegengewerkt met dat ik hier veel contact hebt gezocht voor begeleiding. En hier is het ook was losser de communicatie. Wat je op de middelbare school had, en de basisschool, daar begeleiden ze je echt overal doorheen, en nu moet je gewoon, je bent volwassen dus zoek je eigen weg daarin. Ze helpen je een weg te wijzen, maar je moet zelf kiezen of je het inslaat. En dat was toen natuurlijk niet zo, dus dat liep gewoon heel makkelijk want je wist gewoon wat je moest doen. En nu geven ze je tips maar meerdere kanten op, en dat laten ze je wel blijken, en dat is ook lastig om soms de juiste keuze te maken.

Onderzoeker: Je kaart nu een hoop dingen aan, en dat vind ik allemaal erg interessant dus ik zou er erg graag wat dieper op in willen gaan. Maar wat ik eerst graag zou willen weten is of je jezelf hebt gemeld bij studentenbegeleiding of dat je bent doorverwezen? Nee je bent doorverwezen geworden door de studieadviseur zei je hè?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je daar moeite mee gehad, dat je daar naar doorverwezen werd?

Respondent: Uhm, nee. Want ik wou zelf sowieso al daar een gesprek hebben omdat ik al vertraging had. Dus ik wou ook even weten hoe het zat met vertraging en dyslexie, qua financieel wou ik het eigenlijk wel weten. En, uhm, ik vroeg me vooral af waarom de studiedecaan er dan weer was in plaats van de studieadviseur. Ik had zoiets van, waarom wordt je weer elke keer doorverwezen. Voor mij was niet duidelijk genoeg, waarom de studentendecaan, waarom ik precies bij die persoon moest zijn. Dat vond ik vooral onduidelijk. En dat heb ik ook nog steeds denk ik een beetje dat ik zoiets heb van ja. Er zijn zo veel instanties, opties, want ik loop huidig ook bij de psycholoog. En dat is ook een

beetje hiervoor, voor mijn dyslexie, maar ik loop nu bij drie personen op dit moment en dat is een beetje waarvan ik denk, waarom zo veel. En tuurlijk, ze zijn wel allemaal voor hun eigen specialiteit.

Onderzoeker: Oké. Volgens mij lopen er nu wel een aantal dingen door elkaar. En dat is niet erg want wat je zegt is echt super! Maar ik moet het voor mezelf een beetje duidelijk proberen te krijgen en ik zit natuurlijk niet zo in jouw verhaal als dat je zelf zit. Wat ik jou vroeg is of je moeite hebt gehad om je te melden bij studentenbegeleiding, en het antwoord wat je gaf was nee. Maar nu komen er allemaal dingen ter sprake waar je volgens mij wel wat moeite mee ervaart klopt dat?

Respondent: Ja. Ja wat ik wel moeilijk vind, maar ik vind het niet moeilijk dat ik me daar moest melden.

Onderzoeker: Maar dat zijn wel dingen die je moeilijk vind aan de begeleiding zelf die je krijgt?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Zou je me dan nog eens heel concreet willen vertellen wat je precies moeilijk vind aan de begeleiding die je krijgt bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, bij de studentendecaan of bij de? Welke richting moet ik in? Want bij de totale studiebegeleiding vind ik het gewoon lastig dat ik niet weet welke persoon, omdat ik nu bij meerdere loop, voor welk gedeelte is.

Onderzoeker: Dus het is je onduidelijk voor welk probleem je bij wie moet zijn?

Respondent: Ja. Zoals het wel vaker voor mij een probleem is geweest. Ook in het verleden dat ik eerst moest opzoeken wie je nodig had. Als je eenmaal de goede te pakken hebt dan is het wel makkelijk maar.

Onderzoeker: Zorg maar eens dat je die vindt?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Wat zou studentenbegeleiding daaraan kunnen doen om dat wat duidelijker te krijgen qua informatievoorziening?

Respondent: Uhm, volgens mij gewoon simpeler uiteen zetten waarvoor een studentendecaan is, want dat heb ik voor mij nog niet gezien. Waarvoor een studieadviseur voor mij zou zijn. Dat, ik heb het al een keer gevraagd maar ik vond het nog een te vaag antwoord wat ik toen kreeg van hun.

Onderzoeker: Heb je een duidelijk beeld van wat studentenbegeleiding is?

Respondent: Uhm, niet helemaal.

Onderzoeker: Niet helemaal of helemaal niet?

Respondent: Ik heb een gevoel maar ik denk dat die niet goed is.

Onderzoeker: Zou je dat gevoel misschien met mij willen delen? Zou je me kunnen uitleggen wat jij denkt dat studentenbegeleiding is en inhoudt?

Respondent: Uhm, ik denk dat het uhm, nou ja het is sowieso om je te begeleiden in je studie. Waarom begeleiden? Je kan je eigen weg kiezen maar ze geven je handgrepen, tips, om een weg te kiezen, een weg in te slaan. Alleen voor mij komt dat nog heel globaal over. Zo zit het wel in mijn hoofd maar dat is me nog te globaal. Ik wil meer die details weten en dat weet ik niet zo goed.

Onderzoeker: Is de informatie die je krijgt niet specifiek genoeg?

Respondent: Uhm, over het begeleidingsproces is het te globaal. Over het begeleidingsproces zelf. Over de hulp die ze me bieden op het moment dat ik nu een nieuwe studie koos, dan geeft ze me wel hele goede handgrepen, en dat weet ik ook wel, maar, ik kreeg gewoon tips over waar ik kon zoeken voor nieuwe informatie voor een studie, dat hielp ook wel. Alleen waarom, hoe steekt die begeleiding in elkaar.

Onderzoeker: Dat is gewoon niet duidelijk?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Even een andere vraag, heb jij enig idee wat de Rode Balie is?

Respondent: De Rode Balie? Ja ik weet een beetje wat het is, niet helemaal denk ik ook. De Rode Balie is, als ik het me goed herinner is dat de balie in de Vrijhof, waar je je kan melden voor de psychologen, de decanen, voor globaal uhm, minder specifieke op je studiegerichte begeleiding. Op begeleiding, uhm, voor jou leven en niet voor jou studie. Zo zou ik het omschrijven en ik weet niet of dat helemaal correct is, maar, zo zit het bij mij erin.

Onderzoeker: Oké. Dat geeft ook niet, je moet me vertellen wat jij denkt. Nog even terugkomend op studentenbegeleiding. Uit welke partijen denk je dat studentenbegeleiding bestaat?

Respondent: Dat zou ik niet kunnen opsplitsen. Dat zou ik niet precies weten.

Onderzoeker: Je noemde wel al de studentendecaan, die valt er wel onder denk je?

Respondent: Ja. Ik denk de psychologen ook wel. Want als je een persoonlijk probleem hebt dan heb je ook begeleiding nodig. Want anders zou het geen studentpsycholoog zijn maar een psycholoog. Studieadviseur denk ik ook wel, maar, ja, voor de rest zou ik het niet zo een, twee, drie weten.

Onderzoeker: Dat is ook vaag?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Je geeft aan dat je beeld van studentenbegeleiding niet helemaal duidelijk is, maar heb je denk je wel een duidelijk beeld voor wat voor zaken je allemaal terecht kunt bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, nou ja, op dit moment heb ik heel erg het gevoel dat ik persoonlijke problemen bij de psycholoog gooi. Financiële problemen over meer een toekomstbeeld meer bij de decaan. En echt wat voor studie ik ga doen en hoe ik mijn studie ga inplannen meer bij de studieadviseur. Zo gooi ik het nu uiteen want dat is nu voor mij het meest logisch.

Onderzoeker: Zijn dat denk je de enige thema's waar studentenbegeleiding begeleiding in kan bieden?

Respondent: Ik denk het niet. Maar ik weet ook niet precies waarin wel. Maar ik heb gewoon het gevoel dat er wel meer in zou zitten, maar.

Onderzoeker: Oké. Wist je wel voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam dat studentenbegeleiding er was voor de bijzondere omstandigheden waar jij je in bevindt?

Respondent: Uhm, de, ik wist niet dat ze er specifiek misschien voor mijn omstandigheden zouden zijn. Ik wist wel dat ze er allemaal ook wel wat vanaf wisten. Dus dat dat wel een onderdeel was dat ze wel gericht zijn op meerdere ja, problemen die je zelf hebt zoals dyscalculie of dyslexie, wat dan ook. Ik wist wel dat ze daarvoor meerde dingen in stonden. Maar ook voor als je geen beperking hebt.

Onderzoeker: Zou je nog eens terug willen denken aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en studentenbegeleiding goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Uhm, nou goed is het de laatste tijd geweest. Dat is denk ik nu 2,5 maand dat ik bijna wekelijks met de studieadviseur een afspraak had, omdat ik in de knoop zat met of ik nog wel wou studeren, en nou ja, of ik wel wil studeren, of dat ik een andere studie wil doen, of ik deze studie wil doen. En ja, toen hebben we gewoon bijna wekelijks een afspraak gemaakt en elke keer dat we weer bij elkaar waren maakte we direct een afspraak voor de volgende keer. Dus dat liep gewoon behoorlijk soepel. Uhm, ja. Het slechte was vorig jaar, dat kwam ook door mijn bestuursjaar, maar toen maakte we ook gewoon geen afspraken per direct voor een andere keer erna. Dan was het meer zo van we moeten weer eens contact op nemen. En ja, omdat ik druk bezig was met mijn bestuursjaar vond ik dat om de een of andere reden belangrijker dan studiebegeleiding dus nam ik er ook geen tijd voor om contact te zoeken en een afspraak te maken.

Onderzoeker: Ja. Ben je daardoor wel anders gaan communiceren naderhand met studentenbegeleiding?

Respondent: Na die slechte periode?

Onderzoeker: Ja.

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Kun je uitleggen hoe?

Respondent: Uhm, ik ben dus, ik heb een afspraak gemaakt en toen heb ik ook wel gezegd wat me slecht beviel, dat we niet per direct nieuwe afspraken gingen maken. We zijn toen ook per direct telkens afspraken gaan maken voor de volgende keer. Ook in de trant van ja, als we dan niks te melden hebben dan kan ik hem altijd nog verzetten, of ik kom langs en ik ben er vijf minuten en ik ben weer weg. Maar dan hebben we in ieder geval elkaar weer een keer gezien, en dat het niet zo is van we zien wel wanneer de afspraak komt en dan komt hij niet. Dus in afspraken maken zijn we wel veel duidelijker geweest sindsdien.

Onderzoeker: Je gaf er toen straks al aan dat je er moeite mee hebt dat je drie verschillende begeleiders hebt waar je verschillende dingen kwijt moet?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: En je zou dat liever in een persoon zien?

Respondent: Of twee.

Onderzoeker: Waarom is dat belangrijk voor je?

Respondent: Uhm, omdat je anders elke keer, ik heb het gevoel dat die verhalen overlappen. En ik heb het gevoel dat ik dan elke keer op nieuw het verhaal vertel. En dat vind ik gewoon, op een gegeven moment had ik zoiets van oh, dat wist jij niet, dat wist die ander, en dat vind ik gewoon niet zo fijn. Of in ieder geval, het kunnen dan alsnog drie personen zijn misschien maar dan gewoon betere communicatie tussen elkaar. Ja.

Onderzoeker: Zodat je maar niet telkens opnieuw je verhaal hoeft te doen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké.

Respondent: Dat voelt voor mij een beetje als tijdverspilling, als ik elke keer op nieuw het zelfde verhaal moet houden. En ja, met mijn trage lezen kost het me allemaal al zo veel tijd, dus laat me zo veel mogelijk tijd op andere dingen sparen.

Onderzoeker: Ja. Kun je uitleggen waarom je zelf de stap niet hebt genomen om naar studentenbegeleiding te gaan? Je bent doorverwezen door je studieadviseur, waarom heb je het zo ver laten komen en ben je niet eerder zelf gegaan?

Respondent: Uhm, ik heb het zo laten komen omdat ik niet precies wist waarom ik de decaan nodig had. En, uhm, studieadviseur die raadde me het gewoon aan omdat die meer zou weten over financiële regelingen en over, ja, hoe het toekomstbeeld, dat die misschien een beter advies had dan wat zij zou hebben. Dus ik had het gevoel dat ik al genoeg begeleiding had bij mijn studieadviseur op dat moment, en die had dus het gevoel dat ik meer begeleiding nodig had van meerdere personen met andere specialismes.

Onderzoeker: Met de kennis wat je nu hebt, was je dan eerder langs gegaan of niet?

Respondent: Uhm, ik denk het wel. Maar ik was denk ik sowieso wel eerder, ik had sowieso wel andere stappen genomen want ik heb nu gewoon te lang over mijn studie gedaan en ik ben nu pas op een andere studie over gestapt. En ja, dat heeft gewoon te lang geduurd, dus als ik dat van te voren had geweten ja dan had ik hele andere stappen überhaupt al genomen aan het begin.

Onderzoeker: Oké. Als je kijkt naar drempels, heb je dan zelf nog het gevoel dat je bepaalde drempels hebt moeten overwinnen om de begeleiding van studentenbegeleiding te accepteren?

Respondent: Uhm, de decaan wel, en de psycholoog ook. De decaan omdat het weer een nieuw persoon was. Ik vond het wel best om erheen te gaan, maar zij was gewoon veel directer dan de

studieadviseur, dus dat kwam nog wat hard over. Maar ja, daar moest ik gewoon even aan wennen. En de psycholoog heb ik moeten overwinnen, omdat het woordje 'psycholoog' in de naam staat. Dat is gewoon puur omdat je dan, ja, dat voelde voor mij niet goed of zo want het is een psycholoog. En hij legde wel heel erg uit van het is studentenpsycholoog. Met de nadruk op dat student. Maar ja, voor mij lag heel erg in mijn hoofd het woordje psycholoog de nadruk op.

Onderzoeker: En wat is er zo erg aan een psycholoog, kun je dat uitleggen?

Respondent: Ja. Wat is er erg aan. Uhm, dat ik het niet zelf red. Dat ik het gevoel heb dat ik hulp nodig heb. Ik heb het graag in eigen hand. En dat gevoel, als je een psycholoog nodig hebt dan heb je het gevoel dat heb ik niet in eigen hand.

Onderzoeker: Heb je het idee dat als je hulp nodig hebt, dat je het dan niet meer in eigen hand hebt?

Respondent: Wel een stuk minder.

Onderzoeker: Kun je uitleggen hoe dat komt?

Respondent: Uhm, ik denk misschien wel door mijn moeder, want, die was altijd zo dat als ik hulp nodig had dat ze het bijna uit mijn handen nam en het gewoon voor me deed, en dan, hier heb je het weer terug. En nu heb ik zoiets oké. En ja, het is gewoon toegeven aan iets wat ik niet kan, dat vind ik moeilijk.

Onderzoeker: Ja. Als het je te persoonlijk wordt dan moet je het aangeven hè, als je er niet verder op in wilt gaan?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zijn er nog meer drempels die je hebt moeten overwinnen?

Respondent: Uhm, dat mijn ouders vertellen. Ze waren niet goed op de hoogte van hoe het ging met mijn studie en, ja dat heb ik dit jaar wel moeten doen. Dat was voor mij best wel moeilijk want het is weer een moment dat ik moet vertellen dat het me niet gelukt is. En dat is voor mij gewoon de grootste drempel die ik de hele tijd heb denk ik.

Onderzoeker: Het hele begeleiding zoeken, geeft dat je het gevoel dat het je niet lukt?

Respondent: Uhm, het begeleiden zelf niet, maar naar de begeleiding toestappen wel. Omdat je dan hulp nodig hebt voor mijn gevoel en om hulp vragen dat is voor mij een stap van het zelf niet kunnen. En dat kunnen toegeven, het is, ik vind het knap van mensen dat ze kunnen toegeven dat ze iets niet kunnen. Dat is ook een kunst. En ik heb daar gewoon moeite mee.

Onderzoeker: Nu moet je me even helpen want ik hoor nu twee dingen door elkaar heen. Toen straks zei je nog heel duidelijk dat je er geen moeite mee hebt gehad om begeleiding te zoeken?

Respondent: Nee maar ik heb het ook niet moeilijk gehad met het zoeken van begeleiding, ik heb het meer bij het accepteren. Het accepteren heb ik wel meer moeite mee. Ik neem wel die stappen, alleen ik merk dat ik mezelf wel in de knoop heb gepraat daardoor.

Onderzoeker: Kun je daar misschien wat duidelijker in zijn?

Respondent: Nou ja, uhm, ik denk dat het bij mij ook meer komt omdat, ik doe wel dingen maar ga er later over nadenken. En dan kan het mij dwars gaan zitten dat ik iets heb gedaan. En dat was dus ook bij studentenbegeleiding. Ik stap er zo op af om het te vragen, alleen, alleen daarna denk ik dat ik er toch niet helemaal blij mee ben. Ook al ben ik er nu wel achteraf weer blij mee, alleen je hebt zo'n periode ertussen zitten dat het me dwars zit omdat ik denk nou ja, ik kon het niet zelf. En, die stap maken is niet moeilijk, maar die stap accepteren.

Onderzoeker: Ja. Daar zit een heel duidelijk verschil in voor jou?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Daarom vraag ik het nog een keer extra, omdat ik echt honderd procent zeker wil weten dat ik je helemaal goed begrijp. Ik kan dingen misschien anders interpreteren dan dat je ze bedoelde dus sorry als ik soms dingen meerdere keren vraag.

Respondent: Is goed.

Onderzoeker: Wil je graag nog iets kwijt over drempels of heb je het gevoel dat je alle drempels wel besproken hebt?

Respondent: Drempels denk ik wel.

Onderzoeker: Zullen we dan gaan kijken naar de informatiebehoeften die je hebt en hebt gehad?

Respondent: Uhm, ik zat er nu wel nog over te denken, over een begeleiding die wat minder lekker loopt. Dat is nu bij de studentenpsycholoog. Omdat het gewoon heel druk is, ja, ik ben daar anderhalve maand geleden naar toe gestapt, naar doorverwezen dan, en toen heb ik een intake gesprek gehad, ook alleen maar omdat het toevallig tussendoor kon. En ik nu heb ik volgende maand pas een afspraak daar. Dat vond ik wel storend. Dat je wel per direct een afspraak hebt, maar dat het, ik heb het probleem op dat moment en dan moet je nog twee, twee en een halve maand wachten voordat je überhaupt. Want bij het intakegesprek, is meer voor hun informatiewinning en nog is niet echt hulp, dus dan heb je wel een gesprek gehad, maar, de hulp vanuit het gesprek en het verder uitbouwen duurt me gewoon te lang.

Onderzoeker: Ja. Heeft dat nog invloed op de manier waarop je tegen die begeleiding aankijkt?

Respondent: Ja. Ik heb er niet zo'n zin in. In dat gesprek.

Onderzoeker: Maar had je die zin al niet, of heb je nu geen zin meer doordat het zo lang duurt?

Respondent: Nou ja, na het intake gesprek had ik wel zoiets van nou ja, het was wel een goed gesprek en ik ben wel benieuwd wat er uit die gesprekken komt. Dus, meer nieuwsgierigheid dat ik zoiets van had van ja, ik wil er wel naar toe. En nu heb ik zoiets van ja, ik heb nu wel al wat redelijk wat gesprekken met de decaan gehad en met de studieadviseur, uhm, vrienden die ernaar vragen. Nou ja, zo veel die het al willen weten. Nu als ik daarheen ga is het de zoveelste keer dat ik het vertel. En, ik ben benieuwd wat voor nieuws ze voor mij op tafel kunnen brengen zodat ik er wel hulp aan heb. Aan hun. Maar voor mij begint het langzamerhand een beetje zoiets te worden van ja, wil ik er nog wel heen gaan.

Onderzoeker: Je hebt het idee dat je je ei al een beetje bij de decaan en vrienden hebt neergelegd en dan eigenlijk die psycholoog, die komt er dan nog ergens achter aan?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Dus je hebt je verhaal al kunnen doen en nu hoeft dat voor jou gevoel niet meer, of hoe moet ik dat zien?

Respondent: Ja. Uhm, ik weet niet of ik het nog wel hoef te doen. Ik heb zoiets van ja, het kan, het kan ook niet. Nu interesseert het me niet meer zo om mijn verhaal kwijt te kunnen omdat ik het gevoel heb dat ik het al kwijt ben. Ik weet alleen nog niet of het al helemaal geholpen heeft bij mezelf, om het bij de anderen kwijt te kunnen. Maar ik heb ook zo mijn twijfels dat als het niet geholpen heeft bij anderen, of het bij de studentenpsycholoog er wel mee kan helpen.

Onderzoeker: Dus daar blijft de twijfel in hangen? Wel of niet doen? Omdat er toch iets in je zit dat hoopt dat de studentpsycholoog je beter kan helpen?

Respondent: Ja, maar het duurt een beetje lang dus daarom begint die hoop nu steeds meer zoiets te hebben van ja, heb ik er nog wel zin in.

Onderzoeker: Oké. Wil je nog meer hierover of over drempels kwijt?

Respondent: Niet dat ik nu zo weet.

Onderzoeker: Nou, mocht je dadelijk nog iets te binnen schieten dan hoor ik het wel, of als je thuis iets te binnen schiet dan mag je me dat ook heel graag mailen als je wilt.

Respondent: Ja is goed.

Onderzoeker: Dan ga ik nu even kijken naar de informatiebehoeften. Zou je kort een keer kunnen toelichten dat je bepaalde informatie nodig had maar dat je moeite hebt gehad om die informatie te vinden of dat je de informatie misschien wel helemaal niet hebt gevonden?

Respondent: Uhm, ja ik vond het aan het begin wel moeilijk toen ik hier kwam om erachter te komen naar wie ik dan toe moest stappen voor mijn dyslexie. Wie ik daar nodig voor zou hebben. En eigenlijk kwam ik er redelijk snel uit, want mijn broer studeert hier. Die studeerde hier al drie jaar voordat ik hier kwam, dus ik heb voor heel veel dingen gewoon direct aan mijn broer gesproken. En ik denk dat als ik hem niet had gehad dat het wel een stukje langer had geduurd voordat ik wist bij wie ik allemaal terecht kon. Want nu wist ik wel vrij snel waar ik allemaal terecht kon. Ik dacht alleen wel dat ik de studieadviseur toen vooral nodig had.

Onderzoeker: Je hebt de informatie dus eigenlijk vooral van je broer gekregen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Hoe zou studentenbegeleiding er voor kunnen zorgen dat je dat zonder je broer had gered?

Respondent: Zou ik niet kunnen zeggen.

Onderzoeker: Niet? Heb je wel zelf gezocht nog naar informatie?

Respondent: Ik heb wel zelf gezocht en ik ben ook langs de studieadviseur langs geweest toen al. Ik denk dat daar misschien een betere voorlichting aan mij, met betrekking tot mijn dyslexie, want voor mijn gevoel gaan daar wel een heleboel mensen naar hun studieadviseur redelijk snel naar toe. Want ja, dat wordt toch gelijk aan je studie gezegd. En bij technische geneeskunde wordt ook iedereen binnen een bepaalde periode, nou ja na twee, drie maanden al op gesprek gevraagd. Volgens mij, als ik het me goed herinner. En ik had daar te weinig informatie uit gewonnen waar ik allemaal terecht kon. In dat gesprek. Ik had verwacht dat ik in dat gesprek meer informatie zou krijgen over waar ik allemaal terecht kon met mijn dyslexie. En, omdat dat al een groep is die sowieso al in gesprek is, is dat denk ik de nuttigste weg. Denk ik.

Onderzoeker: Je zegt de nuttigste weg,

Respondent: De effectiefste weg naar de studenten toe. Denk ik.

Onderzoeker: Moeten studenten dus sowieso pro actief worden benaderd denk je?

Respondent: Uhm, dat hun die stap moeten nemen?

Onderzoeker: Ja.

Respondent: Uhm, ik denk dat dat wel handig is voor mensen met een beperking.

Onderzoeker: Zou je kunnen uitleggen waarom je dat denkt?

Respondent: Uhm, omdat sommige mensen met een beperking het ook voor, bij mijn weten, ik ken er ook wel een paar en ik weet dat ze allemaal een beetje, het, aan het begin moeilijk vinden om het te vertellen en ernaar te vragen. Uhm, en dat ze het allemaal wel makkelijker vinden om het aangereikt te krijgen. Als je hulp nodig hebt, uhm, met betrekking tot je beperking, dan kan je hier gewoon terecht. Of vragen erover. Al is het simpelweg dat gewoon zeggen aan het begin, als studieadviseur, gewoon zeggen van, als je hulp nodig hebt dan weten wij hier de weg wel. Want dat gevoel kreeg ik niet, dat ze daar de weg wisten voor studenten met een functiebeperking. Had ik gewoon niet aan het begin, dat gevoel. Dat is een heel simpel zinnetje, maar als dat wordt gezegd denk je wel van oh ja, nou dan ga ik het wel eerst daar langs proberen. En nu had ik heel erg de neiging van ja, mijn broer studeert hier al drie jaar, dus die weet hier wel de weg. Dus laat ik het hem maar aan mij vertellen. Want ja, als je toch een hechte band hebt met je broer, waarom ook niet.

Onderzoeker: Heb je nog meer van die voorbeelden dat je bepaalde informatie nodig had maar dat je die niet of met moeite kon vinden?

Respondent: Uhm, ja nou ja, dat hebben we eerst gehad met snel lees instanties, dat we daar naar zochten toen ik nog in Noord-Holland zat.

Onderzoeker: Maar ik bedoel eigenlijk met betrekking tot studentenbegeleiding hier op de universiteit sorry.

Respondent: Oh jee, oké. Nee.

Onderzoeker: Niet? Oké. Sorry.

Respondent: Ja ik dacht even dat je bedoelde over de gehele begeleiding die ik heb gehad.

Onderzoeker: Nee nu gaat het weer even alleen over studentenbegeleiding.

Respondent: Ja. Nee dan. Ik werd op een gegeven moment verwezen nadat ik het eenmaal wist dus.

Onderzoeker: Oké. Wat ik toen straks ook nog uit je verhaal begreep trouwens, was dat er ook niet duidelijk wordt gecommuniceerd wat studentenbegeleiding nou is en wat het doet toch?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Dat kan ik daar dan ook nog in meenemen?

Respondent: Ja. Ja oké.

Onderzoeker: Maar daar hebben we het al over gehad nietwaar?

Respondent: Ja. Heb ik niks meer aan toe te voegen verder.

Onderzoeker: Aan welke informatie, dus ook de informatie die wat je wel hebt gekregen, heb je de afgelopen jaren eigenlijk allemaal behoefte aan gehad?

Respondent: Uhm, nou ja, nadat ik met mijn broer in gesprek ben geweest, ben ik daarna ook weer met mijn studieadviseur in gesprek gegaan. En daar heb ik wel, daar heb ik gewoon goede tips gekregen uiteindelijk voor naar de decaan, voor dat ik daar met de financiële punten moest heen gaan. Want dat was mij ook helemaal onbekend hoe en wat. En mijn broer zei van ja volgens mij is dat de studentendecaan, maar je kunt het ook altijd aan de studieadviseur vragen.

Onderzoeker: Dus wat was de concrete behoefte? Informatie over financiële regelingen?

Respondent: Ja. Dat was wel mijn specifieke behoefte op dat moment. Was van hoe loop het eigenlijk als je vertraging op loopt.

Onderzoeker: Dus financiële regelingen en studievertraging?

Respondent: Ja eigenlijk vooral de financiën, uhm, met betrekking tot je studievertraging. Want financiën zelf dat liep wel. Maar ja, omdat ik studievertraging had was ik wel benieuwd hoe dat met regelingen zat en daar werd ik goed doorverwezen door de studieadviseur naar de studentendecaan en die kon me wel redelijk wat erover vertellen. Alleen daar zat ik nu dan ook weer met een probleem mee. Omdat ik nu tijdelijk ben gestopt met de studie, maar ik sta officieel nog ingeschreven omdat ze het vanuit de overheid nog niet weten. Maar dat ligt niet hier, dat ligt bij de overheid dat het nog niet duidelijk is wat de plannen zijn. Dus ze heeft me wel alle informatie gegeven die zij wist, maar zij wist me heel duidelijk te vertellen, ik weet het ook niet want de overheid heeft nog niet besloten. Ja. Dus dan weet ik ook dat ik het, niet verder hoef te zoeken, want die informatie is er nog niet.

Onderzoeker: En over welke informatie ging het hier specifiek? Waar ging het zich om?

Respondent: Uhm, dat ging erover dat ze misschien het leenstelsel willen omgooien, de basisbeurs en alles. En dat ze dat uhm, niet met terugwerkende kracht willen doen misschien, of misschien wel, maar dat is nog niet duidelijk. En als ze het niet met terugwerkende kracht doen, als ik dan ingeschreven blijf staan als student, maar wissel van studie dan val ik onder de oude regeling. En dat

betekend dan dat het gunstig is om ingeschreven te blijven. Maar als het wel met terugwerkende kracht is, dan maakt het niet uit of in ingeschreven sta of niet. Het enige wat uitmaakt is dat tussen mijn inschrijving, dat het me wel elke maand 145 euro aan collegegeld kost. Terwijl ik niet studeer op dit moment. En dat mijn studie pas weer in september start. En het gaat van anderhalve, twee maanden terug denk ik. Dus dat scheelt zo'n 600 euro denk ik tot aan mijn volgende studie. Ja. Dus dat de overheid daar nog niet over besloten heeft, of ze dat met terugwerkende kracht doen en hoe ze dat doen met het leenstelsel, ja is gewoon nu niet gunstig voor mij. En ik ga liever voor de zekere weg, dat ik wel ingeschreven blijf, maar ja, het kost me wel 600 euro. En dat is een beetje zonde geld. Daar zou ik wel ook contact over krijgen als het wel duidelijk is, alleen ja, dat heeft de decaan nog niet gedaan.

Onderzoeker: Ja. Is er zo nog meer informatie waar je de afgelopen jaren behoefte aan gehad hebt?

Respondent: Uhm, ja, de informatie naar wie ik toe moest stappen voor andere studies. Vooral wie de andere studieadviseurs waren, waar ik ze kon vinden. Dat is voor mij heel nuttig geweest. Dat de studieadviseur wel wist naar wie ze door moest verwijzen. Alleen ja, aan het begin wist ik niet dat zij dat wist. Maar toen ik dat eenmaal wist ging het ook wel vrij vlot.

Onderzoeker: Dus het is allemaal heel erg onzeker voor wat je bij wie moet zijn geloof ik?

Respondent: Ja. Ja klopt.

Onderzoeker: Is er nog informatie waar je op dit moment nog heel erg behoefte aan hebt?

Respondent: Uhm, nee niet specifiek denk ik. Ja. Het enige waar ik wel benieuwd naar ben is waarom het zo lang duurt bij een studentenpsycholoog. Waarom dat zo extreem druk is en het niet ingekort kan worden, die periode. Dat is voor mij nu een beetje dat ik zoiets heb van ja, ik heb nu niet per se een ernstig probleem waardoor ik per se een gesprek nodig heb maar wat als je wel een ernstig probleem hebt. Moet je dan ook twee maanden wachten of? Vooral dat je krijgt te horen van je afspraak kan dan pas, maar ook niet waarom. Het enige, ja volgeboekt.

Onderzoeker: Daar heb je moeite mee?

Respondent: Ja. Ik zou wel willen weten waarom. Is het zo'n zware periode nu dat het zo volgeboekt is? Of is het altijd twee maanden?

Onderzoeker: Ja. Zijn er nog meer dingen qua informatie waar je nu behoefte aan hebt of de afgelopen jaren behoefte aan hebt gehad?

Respondent: Nee. Ik denk het niet.

Onderzoeker: Oké. Ik heb hier een aantal thema's staan, en over al deze thema's geeft studentenbegeleiding op dit moment informatie over en begeleiding in. Zou je willen aangeven of dit thema's zijn waar je misschien behoefte aan hebt gehad, je denk nog behoefte aan zou kunnen krijgen of er geen behoefte aan hebt? En het eerste thema hebben we het wel al een beetje over gehad, studievertraging en de tweede is financiële regelingen. Ik noem ze nog maar een keer.

Respondent: Ja.

Onderzoeker: En van deze twee thema's weet ik niet zeker of het voor jou van toepassing is, de BSA en de harde knip?

Respondent: Uhm, dat ga ik nodig hebben want nu met die studiewisseling kom ik daarin terecht bij de andere studie. Maar daarvoor ga ik naar de studieadviseur op het moment dat ik het nodig heb.

Onderzoeker: Ga je direct naar de studieadviseur?

Respondent: Ben ik wel van plan omdat ik al zoveel studievertraging heb en achterloop, ik ben nu derdejaars en om dat nog van studie te wisselen. Er zit nog wel een bestuursjaar tussen, dat klopt, maar, wel een, dan wordt ik dus eigenlijk als vierdejaars student met een bestuursjaar wordt ik pas eerstejaars van mijn volgende studie. Dus ik wil hem eigenlijk wel nominaal halen. Dus ik ga de standaard gesprekken houden met de studieadviseur dan ook.

Onderzoeker: Informatie over studievaardigheden? Gaat bijvoorbeeld over plannen, of het samenwerken met andere studenten, werken in groepen, dat soort dingen.

Respondent: Uhm, heb ik wel een gesprek over gehad, maar ik vond het niet heel erg nodig.

Onderzoeker: Informatie over studievoorzieningen?

Respondent: Uhm, niet een gesprek over gehad. Misschien dat ik het nog moet gaan doen.

Onderzoeker: Daar valt bijvoorbeeld onder extra tentamentijd, dat kreeg je toch wel al geloof ik hè?

Respondent: Dan heb ik het er wel over gehad, als dat een studievoorziening is. Ja.

Onderzoeker: Dus informatie over studievoorzieningen is sowieso wel nuttig?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Informatie over de doorstroom naar de master?

Respondent: Uhm, nog niet nodig gehad maar dat ga ik wel nodig hebben.

Onderzoeker: Oké. En doorstroom naar de arbeidsmarkt dan?

Respondent: Uhm, ja, nou ja. Dat ga ik denk ik in mijn master nog wel bespreken.

Onderzoeker: Ja? Oké. Dat zijn dus wel nog onderwerpen waar je wel behoefte aan zou kunnen krijgen?

Respondent: Wel in een gesprek ga ja. Maar dat komt omdat ik nu wel ook een stuk serieuzer in mijn studie sta. Ja. Ik wil het ook gewoon halen nu, dus ja.

Onderzoeker: Vind je het daarom belangrijker nu om goed geïnformeerd te worden?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Had je enig idee dat studentenbegeleiding informatie gaf, en begeleiding kan bieden binnen al deze thema's?

Respondent: Uhm, niet in de arbeidsmarkt stromen. Daar had ik niet bewust bij stilgestaan.

Onderzoeker: De rest wel?

Respondent: De rest was ik wel redelijk van op de hoogte.

Onderzoeker: Oké. Zou je zelf nog iets kwijt willen met betrekking tot informatiebehoeften?

Respondent: Nee. Niet dat ik weet. Anders mail ik wel.

Onderzoeker: Ja is goed, als je wilt heel graag. Dan zijn we aan het einde gekomen van het onderzoek.

Respondent 16

Onderzoeker: Zullen we dan gelijk beginnen met de eerste vraag?

Respondent: Ja, gooi hem d'r maar in.

Onderzoeker: Wat is voor jou de reden geweest om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Toen ik begon met studeren toen had ik al last van whiplash klachten en wat dingentjes die erbij horen, maar vooral whiplash klachten. Uhm, dat hield voor mij in dat ik vierentwintig uur per dag, elke dag van de week hoofdpijn heb, moeite met concentreren, moe, want pijn kost gewoon veel energie, uhm, nog het een en ander en ik had op de middelbare school, had ik ook al wat aanpassingen en zo gehad. Ik had bijvoorbeeld dat toetsen groter werden uitgeprint omdat ik dan gewoon langer bezig kan zijn met een tentamen of toets. En een paar van dat soort dingetjes. En mijn ervaring was dat je beter al van te voren kan melden dat je ergens last van hebt dan achteraf want dan is het eigenlijk altijd al te laat. Gewoon omdat ik een aantal aanpassingen graag wilde hebben, heb ik me gemeld bij studentenbegeleiding.

Onderzoeker: Oké, dus je bent voornamelijk bij studentenbegeleiding gekomen om één, het probleem aan te geven en twee, om gebruik te maken van een aantal voorzieningen.

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Zou je misschien wat meer willen vertellen over je functiebeperking?

Respondent: Ja. Wil je weten hoe het was hoe het begon of hoe het nu is? Want daar zit wel verschil in.

Onderzoeker: Vertel maar, als je wilt.

Respondent: Ja, ik heb, het begon met whiplash klachten, dat heb ik vanaf ongeveer mijn veertiende. Dat heb ik opgelopen met gym op school toen heb ik een mislukte tip salto gemaakt, ik weet niet of je het kent, maar dan doe je dus een aanloop en dan op de trampoline springen en dan moet je dus een sprong over een kast heen maken en die even aantippen. En ik heb de aanloop genomen, ben op de trampoline gesprongen en in de draai ging iets verkeerd dus ik ben met mijn hoofd tegen de houten zijkant van die kast gesprongen. Dat is nog al pijnlijk. Dus wat ik al zei, vermoeidheid,

concentratieproblemen, gewoon pijn, dat waren hele belangrijke klachten en in de loop van de tijd is het echt chronische pijn geworden en zijn daar nog meer klachten bij gekomen. Gewoon omdat ik te veel liet kon ik ook steeds minder. Dus ik heb op een gegeven moment nog hele erge rugklachten erbij gekregen, maagklachten en klachten aan mijn schouder. En dan schouder, arm, hand, dus ik kon op een gegeven moment mijn hand ook niet meer gebruiken. Ja daar is steeds zo een beetje bijgekomen en ik heb net een revalidatieprogramma gevolgd daar voor en daar ben ik net, heb ik net twee weken geleden is dat gestopt. En nou ja, nu moet ik verder met wat ik daar geleerd heb en, ja sommige klachten zijn daar wel van verminderd dus dat is mooi.

Onderzoeker: Je hebt daar dus al sinds je veertiende last van, en hoe oud ben je nu als ik dat vragen mag?

Respondent: Ik ben nu vierentwintig.

Onderzoeker: Dat heb je dan al lang hè.

Respondent: Ja dat is nu iets meer dan negen jaar.

Onderzoeker: Voordat je aan de UT kwam studeren heb je toen ook al begeleiding gekregen voor je klachten? Zou je daar iets meer over willen vertellen?

Respondent: Ja, ik heb, ja was ook op school gebeurd dus mensen die wisten er heel goed van dat ik daar last van kreeg. En ik heb daar op school vooral soms wat extra tijd gekregen om toetsen te maken, ik moet even denken hoor. En ik heb grotere tentamens op A3 formaat gehad, en ik had een soort flexibel toets rooster, dus als ik een toets echt niet kon maken op dat moment dan mocht ik hem verzetten. En dat verschilde dan wel per docent hoe dat dan geregeld werd en of het kon. Maar dat zijn de voornamelijkste dingen waar ik aanpassingen in heb gekregen toen.

Onderzoeker: Je noemt het heel specifiek aanpassingen, maar zijn er ook nog andere vormen van begeleiding die je hebt gekregen voordat je aan de UT kwam studeren?

Respondent: Ik heb niet verder echt met iemand erover gepraat. Ja tuurlijk ik had de mentor. Maar niet dat ik me kan herinneren. Waren vooral gewoon de aanpassingen en een beetje contact met de mentor. Ik zou van mijn laatste klas niet eens meer kunnen zeggen wie mijn mentor was. Nee.

Onderzoeker: En als je kijkt naar specifieke hulporganisaties of iets dergelijks? Ook niet ergens onder begeleiding geweest?

Respondent: Nee, nee. Ja dingen als fysiotherapie wel maar.

Onderzoeker: Ja daar mag je wel wat meer over vertellen als je wilt.

Respondent: Ja fysiotherapie heb ik verschillende vormen gehad, ik heb gesport onder begeleiding van fysiotherapeuten, en ik heb heel veel specialisten in het ziekenhuis gezien. Wil je ook nog weten welke of?

Onderzoeker: Ja je hoeft niet precies te vertellen welke, maar je hebt duidelijk verschillende mensen en organisaties gezien met betrekking tot je functiebeperking. Zou je misschien eens kort kunnen terug denken aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en een of meerdere van die organisaties goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Dan moet ik even nadenken hoor, is ook al weer een tijdje terug. Ik weet dat qua gebrekkig dat ik bij heel veel specialisten, die kijken naar één ding, dat waren ze voor opgeleid dus ergens is het logisch. Maar als het dat niet was, bijvoorbeeld ik heb heel vaak gevraagd van te voren is dit een whiplash? En zolang het niet hun eigen specialisatie was wilden ze daar niks over zeggen of ze keken alleen daar naar en verder niet. Nooit naar het totaalplaatje gekeken en altijd specifiek één ding en dat werkt niet zo goed want dat heeft gewoon invloed op heel veel verschillende dingen. En wat goed was, de begeleiding vanuit school dat was wel heel fijn. Daar waren ze altijd wel heel schappelijk in. In wat ze wilden regelen, of ook als ik een keer geen huiswerk kon maken omdat ik te veel pijn had, dan was het ook geen probleem. Daar gaven ze me wel het vertrouwen dat het dan maar later moest of dan maar niet. De cijfers waren er wel nog goed genoeg voor.

Onderzoeker: Oké. Heb je nog meer van die voorbeelden?

Respondent: Even denken. Ik heb wel eens een fysiotherapeut gezien die keek wel naar het geheel maar die kon zelf die hulp niet bieden en die kon me ook niet goed verwijzen naar wie wel. Ik heb ook wel docenten gehad die er absoluut niks over wilde weten en geen uitzonderingen wilde maken. Ergens wel voor te stellen, maar wel lastig op dat moment. Ja, ik heb, ik weet niet of dat er nog bij valt, maar ik heb een goede vriendin die hield me ook altijd op de hoogte overal van. Op een gegeven moment ging ik maar twee of drie dagen per week naar school en daarmee moest ik het doen. En dan belde ik haar meestal na school nog even op en dan zaten we zo een uur gewoon over van alles en nog wat te praten en op die manier voelde ik me wel nog gewoon er betrokken bij want, thuis zitten dat klinkt heel leuk als je soms niet van school houdt, maar het is alleen leuk als je er zelf voor kiest.

Onderzoeker: Je gaf aan, het incident zeg maar, van dat specialisten vaak maar naar één ding kijken, hoe is dat verder allemaal tot een einde gebracht?

Respondent: Op een gegeven moment toen was er een specialist die zei van hé maar waarom is daar en daar nog niet naar gekeken want het is eigenlijk overduidelijk dat het dat en dat is. En toen heb ik naar, dat was wel heel fijn dat het toen ook echt een naam had en dat ik toen een beetje wist wat ik daarmee kon doen. En toen op een gegeven moment toen ben ik gaan studeren dus toen ben ik daar overal gestopt met de therapieën en zo. Toen ben ik op een gegeven moment hier weer verder gegaan omdat er dan toch weer dingen bijkwamen of, en om de zo veel jaar kwam er weer iets bij dus het is ook wel door blijven gaan dat ik steeds weer iemand opzocht daarvoor. Ik heb nou goede hoop dat ik door het revalideren dat dat iets minder vaak gaat gebeuren.

Onderzoeker: Zijn er verder nog specifieke voorvallen geweest waar je nog hele positieve of hele negatieve ervaringen mee hebt?

Respondent: Wat voor gevallen bedoel je dan?

Onderzoeker: Gevallen van goede of gebrekkige communicatie bij vorige organisaties voordat je bij studentenbegeleiding hier op de universiteit kwam.

Respondent: Nee niet zo dat ik me kan herinneren.

Onderzoeker: Denk je dat de eerdere begeleiding die je hebt gehad van bijvoorbeeld de specialisten, fysiotherapeuten, school, maakt niet uit, nog invloed heeft gehad op hoe je tegen studentenbegeleiding hier op de universiteit aan bent gaan kijken?

Respondent: Ja. Wat ik hier merkte was dat ik wel heel serieus werd genomen en dat mensen ook wel heel erg meedachten. En dat was niet altijd zo in voorgaande organisaties. En ik heb wel door dat er in vorige organisaties niet zo was het vertrouwen, of dat je echt, hoe zeg je dat, zelf in heel veel dingen initiatief moest nemen heb ik dat hier, zelf dat initiatief nemen ook wel gedaan. Dat soms het vertrouwen niet werd gegeven dan ben je hier soms ook wel weer voorzichtig hoe je dingen brengt of op welk moment. Ja.

Onderzoeker: Dus door je eerdere ervaringen ben je ook anders met studentenbegeleiding gaan communiceren?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Kun je daar nog iets specifieker over zijn dan misschien?

Respondent: Ik ben sowieso al gelijk vanaf het begin er naartoe gestapt omdat ik dacht van nou ja dan weten ze dat in ieder geval. Als je achteraf er mee komt dan kunnen ze nog wel eens denken van die verzint wat of wat dan ook. Dus daar ben ik maar gelijk mee begonnen. Ik heb meer zelf dingen aangekaart dan ik in het in voorgaande situaties had gedaan. Bijvoorbeeld gelijk van die grote toetsen aanvragen, of op een gegeven moment gevraagd om grote schermen want die waren er eerst nog niet. Of er waren er een stuk of twee en die andere schermen daar kreeg ik hele erge hoofdpijn van. Daar ben ik sneller zelf achteraan gegaan.

Onderzoeker: Ben je wat pro-actiever geweest als ik dat zo mag zeggen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je door je eerdere ervaringen nog meer moeite ervaren om naar studentenbegeleiding te stappen?

Respondent: Nee. Het heeft hooguit meegespeeld dat ik zelf niet zo heel snel geneigd ben om hulp te vragen. Maar omdat ik weet, je zit hier in een grote organisatie, als er iets moet gebeuren dan moet het eerst van mij uit komen die vraag, dan heb ik het ook wel gedaan waar het nodig was.

Onderzoeker: Zou je wat meer kunnen vertellen over waarom het voor jou moeilijk is om zelf naar die hulp te vragen?

Respondent: Ik ben zelf wel redelijk zelfstandig ingesteld, ook altijd wel gestimuleerd om zelfstandig te zijn. Ik zoek het altijd liever gewoon zelf eerst even uit voordat ik eventueel nog hulp vraag. Soms als het te maken heeft met gezondheidsklachten dan is het soms ook een soort erkennen aan jezelf dat je dat hebt en dan is het soms ook wel een barrière waar je eerst overheen moet voordat je die stap wilt nemen om hulp te vragen. En soms ook, bang dat het negatieve gevolgen heeft voor hoe mensen je zien of hoe ze je behandelen, of ja. Je bent hier wel om opgeleid te worden voor een bepaald beroep en je leert mensen kennen uit het werkveld. Dan heb je het liefst dat die zo min mogelijk worden beïnvloed door de gezondheidsklachten en dat mensen jou, dat wat je aflevert of dat wat je doet beoordelen en niet dat plaatje zien van iemand met alleen gezondheidsklachten.

Onderzoeker: Oké. Ik ga je nu weer hetzelfde vragen als net, maar dan met betrekking tot studentenbegeleiding. Zou je eens willen terugdenken aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en studentenbegeleiding hier op de universiteit goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Oké. Hebben we het dan over studentenbegeleiding, studentendecaan of studieadviseur..?

Onderzoeker: Nou dan doen we die vraag eerst, wat versta jij onder studentenbegeleiding?

Respondent: Oké. Ja alle begeleiding die een student nodig kan hebben om de studie te kunnen doen. En dat kan zijn, bij het helpen van een bepaalde planning maken of extra studiefinanciering aanvragen of hulpmiddelen of wat dan ook. Ja dus zeg maar, een soort hulp van buitenaf die helpt of assisteert bij de studie. Ja.

Onderzoeker: En waar bestaat studentenbegeleiding precies uit? Je noemde net al de studentendecanen en studieadviseurs?

Respondent: Nou ja studentendecanen, studieadviseur, in sommige gevallen ook docenten. Wat nog meer. Ja die hele Rode Balie natuurlijk.

Onderzoeker: Wat is die Rode Balie eigenlijk?

Respondent: Ja vooral studentendecanen.

Onderzoeker: Vooral, en voor de rest?

Respondent: Volgens mij zit er nog wel meer maar niet dat ik er zelf mee te maken heb gehad. Ja dat is wel ongeveer mijn rijtje studiebegeleiding.

Onderzoeker: Maar je zegt Rode Balie, vooral studentendecanen, en misschien heb je er zelf niet zo veel mee te maken gehad maar..

Respondent: Ja ik weet wel dat er een psycholoog of meerdere psychologen zitten. Verder weet ik niet zo goed wat daar allemaal nog zit, nee.

Onderzoeker: En wat is de Rode Balie dan precies?

Respondent: Die zit in de Bastille. En volgens mij is dat gewoon een soort verzameling voor mensen die ook ondersteunen op allerlei gebieden, sociaal, psychisch, financieel.

Onderzoeker: En wat heeft Rode Balie voor link met studentenbegeleiding?

Respondent: Nou best veel. Volgens mij is het vooral bedoeld voor studenten, en ik weet dat ze mensen begeleiden die bijvoorbeeld meer begeleiding nodig hebben met planning, gesprekken met een psycholoog nodig hebben, ja het hele financiële plaatje, dus extra studiefinanciering. Misschien bepaalde hulpmiddelen aanvragen, of misschien gewoon even een goed gesprek nodig hebben met iemand dan kan dat. Voor het in de gaten houden van iemand studieloopbaan. Dus best wel veel.

Onderzoeker: Maar is de Rode Balie studentenbegeleiding?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Dan gaan we nu weer even terug naar de eigenlijke vraag. Probeer eens kort terug te denken aan een of meerdere keren dat je de communicatie tussen jou en studentenbegeleiding goed of juist gebrekkig vond?

Respondent: Nou eigenlijk heb ik eigenlijk vooral wel positieve ervaringen hier met studentenbegeleiding. Studentendecanen die ik heb gesproken waren altijd wel hele vriendelijke betrokken mensen die, waarbij je wel heel goed je verhaal kwijt kon, of die goed meedachten. De studieadviseur, ook goede begeleiding, was ook heel betrokken. Wat ik daar wel merkte was dat die niet altijd even goed op de hoogte was van bepaalde ontwikkelingen binnen de studie of ja, afgelopen jaar is natuurlijk heel veel veranderd bij onderwijskunde hoe dat allemaal zat. Dus dat lag ook niet altijd aan haarzelf maar gewoon door de snelle veranderingen. Daar klopte niet altijd alle informatie die je kreeg. Maar ze was wel altijd heel erg bereid om mee te denken en ook in voor een goed gesprek. Daar kon je wel goed mee rond de tafel zitten.

Onderzoeker: Oké. Zijn er nog specifieke ervaringen geweest waarvan je zegt toen vond ik de communicatie heel goed of juist gebrekkig?

Respondent: Ik vond het heel goed dat ze eigenlijk allemaal gelijk aan het eind van een gesprek een soort vervolgafspraak plande. Dus dan zeiden ze van nou ja we willen over zo en zo veel tijd, maak dan nog even een afspraak want dan gaan we gewoon weer even rond de tafel zitten om te kijken hoe het dan gaat. Dus er werd eigenlijk heel goed gekeken naar je studieloopbaan. Daar lag dan het initiatief ook niet helemaal bij jezelf omdat ze je een termijn aangaven. Ik heb wel eens een gesprek gehad met een studentendecaan en toen was ik bezig bij een psycholoog met gesprekken en die zei op een gegeven moment, en ik was tegelijkertijd ook bezig met een aantal vragen over werk, wat moet je nou melden als je gaat solliciteren, over je klachten. Wat wou ik zeggen... Ik ben het opeens helemaal kwijt. Het is opeens helemaal blanco. Dat komt, ik ben net sinds ongeveer een week gestopt met slaapmedicijnen en nou heb ik af en toe overdag wat gaten, dat ineens pats boem iets wegvalt. Ik was bezig met, oh ja. Dan was ik zo met een aantal vragen bezig en toen zei zij op een gegeven moment van nou, we hebben nog iemand hier rondlopen die wat een beetje met jou op een lijn zit, dus als je nog behoefte hebt aan gesprekken naast de psycholoog waar je nu loopt, of gewoon in het vervolg heb je ook nog vragen dan moet je maar even die en die nog onthouden en daar naar vragen dan kun je gewoon een keer bellen. Dus dat was wel heel erg fijn dat ze ook heel erg meedachten en ook rekening hielden met hoe ik ben en wat ik doe. Met de, bijvoorbeeld de vragen die ik had over het solliciteren met de vragen die ik had over wat moet ik allemaal wel en niet melden, wat ik hoor verschillende geluiden daarover, toen heb ik een keer een gesprek met haar daarover gehad met de studentendecaan en die wist het ook niet precies maar die heeft gelijk een collega of een kennis of wie dan ook daarover gecontact die ook in dat wereldje zat en die heeft daar dan nog weer een mail naar gestuurd van hoe zit dat en als je nog vragen hebt kun je ook altijd terecht. Dus dat was ook wel heel positief, dat ze altijd open staan voor nog meer vragen en dat je ze altijd kan bereiken. Dat maakt de drempel ook wel iets lager.

Onderzoeker: En waarom maakt dat de drempel precies lager?

Respondent: Dan weet je zeker dat je niemand stoort, dat je niet voor een dichte deur komt te staan, of dat ze zeggen nou, kom over een paar maanden maar weer. Dat je wist dat als je hulp vraagt dan kan ik die ook krijgen.

Onderzoeker: Ja. Je gaf toen straks al aan dat je moeite kon hebben om hulp te vragen omdat je dan het idee hebt je zelfstandigheid een beetje op te geven. Hoe is je dat meegevallen of tegengevallen bij studentenbegeleiding?

Respondent: Dat is heel erg meegevallen. Want wat je daar verteld dat blijft ook binnen die vier muren, of ze hebben het er met een collega over maar geen mensen verder die, waarmee je bijvoorbeeld tijdens colleges te maken hebt of verder mensen uit het werkende leven. Het bleef wel heel vertrouwelijk allemaal. Dus dat was wel fijn. En het was ook wel goed dat ze een termijn stelde van oké, dan en dan, maar dan ongeveer een afspraak. Dat kwam niet op een week of misschien op de maand aan maar wel dat ik dacht van oh, ik wordt verwacht dus ik maak die afspraak ook. En dat was wel heel goed, een stok achter de deur. Wel als ik dat zelf niet had gewild had ik ook geen afspraak hoeven maken, maar ja. Dat hielp wel.

Onderzoeker: Is het een goede combinatie geweest van je eigen keuzes kunnen maken en een stok achter de deur hebben?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Ben je sinds je begeleiding bij studentenbegeleiding, studentenbegeleiding ook anders gaan zien?

Respondent: Ik denk wel dat ik er positiever over ben gaan denken.

Onderzoeker: Kun je misschien aangeven waarom je er precies positiever over bent gaan denken?

Respondent: Doordat ze er een aantal dingen toch beter deden dan ik in vorige organisaties heb meegemaakt. Dat het, dat ze mij het vertrouwen gaven en dat ik ook het vertrouwen in hun kon hebben en dat ze betrokken waren, en dat ze me serieus namen. Ja, dat ze gewoon goede hulp boden.

Onderzoeker: Heeft dat de drempel daarna ook iets verlaagt? Want je gaf al aan dat het wat moeizamer was in verband met vorige ervaringen bij instanties.

Respondent: Ja, positieve ervaringen, dat helpt altijd wel.

Onderzoeker: Waren er ook zaken die je wel moeilijk hebt gevonden aan de begeleiding die je hebt gekregen bij studentenbegeleiding?

Respondent: Ik vond het op een gegeven moment moeilijk om heel gericht te vragen of ik extra studiefinanciering kon krijgen. We hadden het daar wel eens over gehad maar, om dat dan ook daadwerkelijk aan te vragen vond ik moeilijk om dat te brengen. Maar dat is uiteindelijk wel meegevallen, dat is wel goed gegaan. En ja dat met die planning hier binnen onderwijskunde. Ik heb een aangepaste planning gemaakt. Op een gegeven moment heb ik besloten van nominaal studeren dat word mij te gek. Dat was halverwege mijn tweede jaar geloof ik dat ik dat besloten heb, en toen heb ik ook gelijk een gesprek aangevraagd van wat voor dingen zijn handig om nu al te volgen en wat

niet. En toen is er wel heel erg nagedacht, of meegedacht, maar de studieadviseur was zelf ook niet altijd op de hoogte van alle nieuwe veranderingen. Dat ze wist er komt nog een nieuwe verandering aan maar daar kan ik nog niks over zeggen. Dus dat was soms een beetje tasten in het duister van wat moet je nou precies daaraan doen. Maar dat was meer buiten de begeleiding om, daar hadden ze zelf niet zo de vinger in de pap.

Onderzoeker: Je zegt, ik vond het moeilijk om die extra studiefinanciering aan te vragen, kun je aangeven waarom dat voor jou zo moeilijk was?

Respondent: Ja ik vond het moeilijk om aan te geven wat mijn behoefte op dat moment was. Gewoon omdat je dan eigenlijk ook gewoon zegt van nou ja, ik red het niet nominaal. Je weet niet hoe mensen daar op reageren, voor hetzelfde geldt zeggen ze, nou wacht nog maar even een half jaartje en dan zien we dan wel weer. Terwijl ik het wel graag op dat moment wilde regelen. En ja, de soort angst van te voren van nou, zou het wel lukken en zouden ze het nu wel al willen doen. Dat vond ik er moeilijk aan.

Onderzoeker: Kun je concreet in een paar begrippen aanduiden waarom dat moeilijk was.

Respondent: Het was moeilijk om te vragen omdat ik bang was dat het werd afgewezen die vraag. Ja dat is denk ik de beste samenvatting.

Onderzoeker: Voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam, had je toen dacht je een duidelijk beeld van waarvoor je allemaal terecht kon bij studentenbegeleiding?

Respondent: Nee ik had bij mijn aanmelding op de UT had ik ergens in een brief aangegeven dat ik nog een gesprek wilde met de studentendecaan. Ik wist niet precies wat het was maar het ging over volgens mij begeleiding en aanpassingen en dergelijke dus toen dacht ik van nou ja, dat zal wel goed dan zijn om te doen. Ik kan me ook wel herinneren dat er nog folders of een papier of zo bij in zat, een heel informatiepakket maar daar is me niet zo veel van bijgebleven omdat het niet echt zo van toepassing was. Maar wat het nou precies inhield een studentendecaan of een studieadviseur dat was me niet helemaal duidelijk.

Onderzoeker: Dat is later pas gekomen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Heb je jezelf eigenlijk gemeld daar of ben je doorverwezen geworden door je studieadviseur of iets dergelijks?

Respondent: Ik ben, omdat ik dat vinkje had gezet. Volgens mij kreeg ik toen op een gegeven moment een mailtje van een studiedecaan of, volgens mij kreeg ik een mail van dan en dan een afspraak, heb je een gesprek en toen ben ik daar maar gewoon blanco heen gegaan. Vooral met het idee van nou ja, ik vertel gewoon wat er aan de hand is en dan weten ze dat alvast.

Onderzoeker: Oké. Als je kijkt naar drempels, zijn er dan nog drempels die je niet hebt aangegeven maar die je wel nog belangrijk vind om over te vertellen?

Respondent: Nee niet dat ik weet.

Onderzoeker: Oké. Dan wil ik het nu graag wat meer specifiek over informatiebehoeftes hebben. Kun je een keer toelichten dat je bepaalde informatie graag wou hebben maar dat je die niet goed hebt kunnen vinden? Of wat moeite heeft gekost om te vinden?

Respondent: Ja de, dat wat ik vertelde over solliciteren over wat je moet melden over je gezondheidsklachten, wat ik daar aan moet geven en wat niet. Dat heeft me best wel moeite gekost om dat, die informatie te vinden. En uiteindelijk heb ik dat dan via een studentendecaan gekregen. En ik moet zeggen dat ik dat nu, bij het revalidatieprogramma dat ik heb gevolgd ook wel weer andere geluiden heb gehoord daarover. Dus het staat een beetje haaks op elkaar. Dat was informatie die wat moeilijk was om te krijgen. En verder. Nee meestal als ik iets niet wist waar ik het kon krijgen dan vroeg ik het gewoon aan de studieadviseur en als zij het niet wist dan wist zij wie het wel had.

Onderzoeker: Als je kijkt naar de informatiebehoefte die je had over het melden van gezondheidsklachten bij een potentiële werkgever, hoe denk je dat dat misschien beter had gekund?

Respondent: Ja, misschien een aantal foldertjes of zo, of dingen op een website zetten, is misschien nog iets moderner. Dat soort regelgeving dat dat duidelijk is want ik zou niet weten bij wat voor instantie dat ik dat zou kunnen krijgen. En dan is het wel heel fijn als je dat van te voren al weet, ook omdat je soms opdrachten doet buiten de UT, dan, tenminste ik heb er zelf toen ook wel al tegenaan zitten hikken toen van ja, wat is verstandig. Moet ik hier nou wel iets over zeggen, of maakt het nou nog helemaal niet uit. Dus dat zou wel fijn zijn als dat bijvoorbeeld via een website, of folders, of allebei, dat dat wat helderder is.

Onderzoeker: Dus informatie over de doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Ja en dan vooral wat moet ik melden over mijn gezondheidsklachten.

Onderzoeker: Welke informatie heb je de afgelopen jaren nog meer behoefte gehad? Kun je dat aangeven?

Respondent: Ja wat ik dan net noemde over het solliciteren, hoe het werkt met een jaar extra studiefinanciering aanvragen, hoe ik het beste mijn vakken kon inplannen verspreid over de jaren, even denken hoor. Dat zijn de drie grootste dingen.

Onderzoeker: Dus studiefinanciering, financiën, doorstroom naar de arbeidsmarkt en plannen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Zijn en dingen waar je nu nog behoefte aan hebt?

Respondent: Nee. Nee tenminste niet gelinkt aan studiebegeleiding.

Onderzoeker: Oké. Ik heb hier een aantal thema's opgeschreven waar studentenbegeleiding informatie over geeft. Zou je bij elk thema kunnen aangeven of je daar ook nog behoefte aan hebt gehad of denkt te krijgen, of misschien wel helemaal geen behoefte aan hebt?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Ik weet niet of dit nog op jou van toepassing is geweest, maar de BSA en de harde knip?

Respondent: Oh ja de harde knip, daar heb ik wel mee te maken gehad want die bestond bij onderwijskunde al lang voordat die bij de andere studies er door kwam. Dat, ja daar heb ik wel informatie over opgezocht.

Onderzoeker: En die heb je ook goed kunnen vinden?

Respondent: Ja, en wat ik toen niet goed kon vinden heb ik toen aan de studieadviseur gevraagd.

Onderzoeker: Deed je dat vaker als je iets niet goed kon vinden, persoonlijk contact zoeken?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Was dat persoonlijk contact ook belangrijk voor je?

Respondent: Ja want dan hoor je van een persoon die daar toch wel bevoegd voor is om zulke dingen te zeggen, hoor je hoe het zit en dan heb ik dat liever dan dat ik nog urenlang op internet kan dolen zonder het goede antwoord te vinden, dat werkt gewoon snel.

Onderzoeker: Vertrouwde je het antwoord van je studieadviseur ook meer dan de dingen die je op internet vond?

Respondent: Ongeveer gelijk omdat ik wist dat het niet altijd klopt wat ze zei over bijvoorbeeld planning, gewoon omdat ze zelf de informatie nog niet had. Dus ik heb ook, ook al krijg ik dan een antwoord van haar, ik heb wel altijd nog in de gaten gehouden hoe het dan zat.

Onderzoeker: Maar de voorkeur ging wel uit naar persoonlijk contact?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je nog andere behoeftes gehad met betrekking tot studievaardigheden? Daar behoort bijvoorbeeld plannen bij, of samenwerken.

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Studievoorzieningen? Daar heb je wel ook gebruik van gemaakt heh?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Informatie over de doorstroom naar de master?

Respondent: Nee ja die harde knip dan maar verder niet.

Onderzoeker: Zijn er verder nog dingen die wat je zelf graag kwijt wilt met betrekking tot informatiebehoeften?

Respondent: Nou, ik kan me voorstellen dat iemand die niet vanaf het begin van zijn of haar studie met functiebeperkingen te maken heeft gehad, dat die soms moeilijk terug kan vinden bij wie hij/zij meer informatie kan krijgen, of waar ondersteuning mogelijk is of wat dan ook. Ik heb zelf altijd in allerlei vragenlijsten heel veel mogelijkheden gezien maar dat is puur omdat ik dan ook aangaf van hé, ik zit met gezondheidsproblemen. En ik denk dat iemand die dat niet had dat die dat ook niet zag.

Onderzoeker: Bedoel je dat het moeilijker wordt om te vinden waar je aan moet geven dat je een functiebeperking hebt als je dat niet vanaf het begin hebt gedaan of hoe bedoel je dat?

Respondent: Dan is het denk ik moeilijker terug te vinden waar je begeleiding kan krijgen. Omdat ik had van te voren al op die papieren zien staan van oké, ik kan bij een studentendecaan terecht om studiebegeleiding te krijgen en het is toch moeilijker om dat daarna terug te vinden. Want als ik het daar niet in had zien staan dan had ik misschien ook niet geweten waar ik terecht had gekund.

Onderzoeker: Ja. Dus het is belangrijk dat duidelijk gecommuniceerd word, proactief ook misschien, dat..

Respondent: Ja, ook al is het misschien maar eens aan het begin van het jaar of zo, van jongens als er wat is, zus en zo zit het. Want ja. Soms is er ook nog wel een mentor waar je misschien iets kan vragen maar daarna ook niet meer.

Onderzoeker: Heb je zo nog meer dingen die je graag kwijt wilt?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Zijn er nog andere opmerkingen of dingen die je graag kwijt wilt aan de hand van het gehele onderzoek vandaag?

Respondent: Nou ik bedacht me dus net dat ik nog een mentor heb gehad het eerste jaar. Maar dat was meer even een contactpersoon binnen de UT die je, waar je vooral gewoon even een gezellig gesprek mee had. En die kon je ook wel doorverwijzen naar studentenbegeleiding dus dat is wel goed. Dus als je het aan het begin hebt gemist dan zit je daar nog goed. Maar misschien is voor sommige mensen ook fijn om de hele studie een mentor te hebben of ja.

Onderzoeker: En waarom zou dat fijn zijn?

Respondent: Dan heb je een contactpersoon in Enschede, want mensen zitten toch ver van huis, en niet iedereen zal altijd even goede contacten hebben met huisgenoten of vrienden. Dus dan kan het fijn zijn om gewoon een persoon te hebben waarvan je weet bij die kan ik terecht, en die weet hoe het het eerste jaar was binnen mijn studie maar die weet ook hoe het nu is en die weet ook een beetje hoe het rooster in elkaar zit of hoe de opleiding in elkaar zit en waar mensen vaak ook vast lopen of wat dan ook.

Onderzoeker: Dus gewoon een algemeen persoon waar algemene vragen naartoe kunnen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zijn er verder nog dingen die je graag kwijt zou willen?

Respondent: Nee.

6. Overzicht antwoorden m.b.t. drempels

Welke drempels worden er door studenten met een functiebeperking ervaren wanneer ze begeleiding krijgen of zoeken bij studentenbegeleiding?

Respondent 1

(Drempels)

Respondent: Uhm, sinds ik op de universiteit ben gekomen heb ik eigenlijk qua contact met mijn Asperger nauwelijks problemen nog gehad dus uh, ik was al een klein beetje bezig om het gewoon achter me te laten. En, het is wel een klein beetje confronterend om jezelf dan toch nog te beseffen van joh, ik wil niet zeggen er is iets mis, maar je loopt ergens tegenaan met je studie, dus. Dat moest ik wel even van mezelf zien te accepteren.

Respondent: Nou het grootste probleem was, ik had niet echt het idee dat het aan mijn Asperger lag, of dat het aan mijn functiebeperking lag, maar gewoon ja.. Misschien ben ik wel een beetje een luie student, en, als je je niet beseft dat er iets mis is of dat er iets mis zou kunnen zijn. Om dan hulp te gaan zoeken voor een probleem waarvan je niet weet of het een probleem is dan.. Uhm. Begrijp je?

Respondent: Je wordt een klein beetje met jezelf geconfronteerd en ik hou daar niet zo heel erg van. Maar, dat is een klein beetje inherent aan het proces van hulp zoeken natuurlijk.

Respondent: Maar nog steeds wordt je wel met jezelf geconfronteerd, dus. Daar hou ik niet echt van, maar af en toe is dat wel nodig.

(Onwetendheid functiebeperking)

Respondent: Uhh, of Asperger zelf problemen opleverde, ik weet het niet. Het staat genoteerd als een functiebeperking. Uhm, zou ook heel goed kunnen. (...)

Respondent: Uhm, nee. Ik heb nooit aangegeven, ik weet niet of ik dat aan had kunnen geven, ik heb nooit aangegeven dat ik Asperger had en dat is me ook nog nooit gevraagd. (...)

Respondent: (...). Tenminste ik heb ergens in de derde gelezen pas dat Asperger ook een studiebeperking is, of een functiebeperking. En daarvoor dacht ik eerst eigenlijk alleen dat het een contactstoornis was. Op dat moment ben ik mezelf eigenlijk pas een klein beetje gaan beseffen dat het ook een functiebeperking kan zijn.

Onderzoeker: Moet ik dat dan zien dat je niet wist dat je met Asperger ook kon melden bij studentenbegeleiding als functiebeperking?

Respondent: Ja.

Respondent: Ja. In zekere zin wel. Ik denk ook wel meer mensen rondlopen op de campus die hier rondlopen die niet weten dat ze hier terecht kunnen. Mensen die in hun studie tegen ongeveer dezelfde problemen oplopen ja.

Respondent: Uhm, ik wist pas in mijn derde jaar dat Asperger ook een functiebeperking is en dat ik daarmee hier naar toe kon komen. Als ik dat in de eerste al geweten had dan had ik misschien een stuk minder studievertraging opgelopen.

Onderzoeker: En dan was je eerder gekomen?

Respondent: Als ik geweten had dat ik met Asperger hier langs kon komen omdat het een functiebeperking was dan ja.

Respondent: (...). Dus vooral met dat BSA in het achterhoofd denk ik dat het heel erg belangrijk is om duidelijk te communiceren dat je met een functiebeperking bij studentenbegeleiding langs kunt komen. (...)

Respondent 2

Respondent: (...) je wil je natuurlijk zo gewoon mogelijk zijn, net zoals de rest. Maar dat ben je natuurlijk niet helemaal. Ja dan moet je natuurlijk wel accepteren, op een gegeven moment kun je niet meer zonder die hulp dus dan moet je die hulp ook wel accepteren want anders kom je er niet. En later weet je dat je die hulpmiddelen wel echt nodig hebt dus dan ga je er zelf naar op zoek. Ja waar je dat kan krijgen.

Respondent 3

Respondent: (...) Dus hoe ik daar, ja, tegenover sta, dat moest toch. Maar dat ik verder daar ooit nog ben geweest voor andere vormen van begeleiding voor weet ik veel, ik weet niet of ze dat überhaupt bieden, maar daar heb ik niet meer zo de behoefte aan. En over het algemeen zijn ervaringen toch ook inderdaad met mensen die er ervaring mee hebben, bijvoorbeeld remedial teachers en mensen die er voor hebben geleerd en ervoor bedoeld zijn om te begeleiden, dat die over het algemeen, dat ze toch net niet snappen of net niet helpen, of dat ik toch er uiteindelijk niet zo veel aan heb. Dus voor zover ik echt iets concreets van ze nodig heb, prima, maar verder liever geen contact meer gezocht.

Onderzoeker: Oké. Dus je hebt ze in eerste instantie opgezocht omdat de voordelen heel erg deden afwegen tegen de nadelen?

Respondent: Ja inderdaad, en het gedoe van daarvoor weer een afspraak moeten maken en dan weer terugkomen en nog een keer daarheen. Al dat gedoe.

Respondent: Ja toch veel slechte ervaringen ook wel met, ook ja, dingen op de middelbare school van begeleiding, of ja, remedial teaching dingen, of dat er dan nog wel eens een poging gedaan werd om nog eens extra begeleiding te bieden, maar dat dat over het algemeen eigenlijk altijd de plank compleet mis sloeg en ja dan, is dat vertrouwen ook wel snel weg. Dan is het zo van laat het mij maar allemaal lekker zelf uit zoeken dan kom ik er een stuk verder mee en dat kost me dan niet weer een uur dat ik ergens zit voor een afspraak en al die dingen.

Onderzoeker: Dus dat idee zou je ook wel hebben als je kijkt naar de begeleiding hier?

Respondent: Ja, nou ja, het hangt er dus ook wel vanaf waarvoor begeleiding, maar, ja, gewoon. Volgens mij toen ik hier net studeerde als eerstejaars was er ook nog wel een een of andere bijeenkomst voor dyslectische mensen dat ze Kurzweil en dat soort dingen uit gingen leggen, maar dat was ook echt driekwart van die bijeenkomst was ook echt dat ik dacht van ja, waarom zit ik hier. Ze gaan de basisdefinitie uitleggen van dyslexie, ik heb het al 18 jaar en ik weet inmiddels wel wat het is. Ik vond het echt een compleet nutteloos iets. En van die cliché standaard dingen van laat iemand anders je werk na lezen en kijk het zelf rustig nog een keer door, ja, als je dat na 18 jaar nog niet weet dan hoor je niet op een universiteit. Dus dat was een beetje zinloos ook. En ook omdat de meeste begeleidingsmensen er niet ook zelf 30 jaar ervaring mee hebben maar ook gewoon alleen maar het standaardboekje met de standaardtips voor zich hebben liggen, is dat niks wat ik niet allang weet.

Onderzoeker: Oké, dus daar zie je de voordelen ook niet van in?

Respondent: Nee.

Respondent: (…) ja ik heb op de UT nu ook al een paar keer zo'n ding gehad voor studenten met een functiebeperking, en dat is ook zo'n algemeen praatje voor alle dyslectische eerstejaars, en ja, het was gewoon, het had inhoudelijk niks nieuws aan mij te melden. En dan heb ik inderdaad niet het vertrouwen in die mensen dat zij mij echt kunnen helpen, want alles wat ze te zeggen hebben wist ik toch al lang, of doe ik al lang, en is niks nieuws voor mij of is niet geschikt. Dus in die zin ben ik het in geen jaren tegengekomen dat een begeleidend persoon echt nieuwe inzichten te bieden had die ik niet al lang zelf had of heb kunnen vinden.

Onderzoeker: Dus je hebt geen vertrouwen in dat begeleiding je verder zou kunnen helpen?

Respondent: Eigenlijk niet zo veel, of in ieder geval niet dat die meer te bieden hebben dan dat je gewoon met google ook kan vinden of wat je zelf ervaart. Ook omdat ik inderdaad wel een paar keer heb gehad dat je bijvoorbeeld wel bij iemand zat en dat je die persoon zelf eigenlijk nog uit moet gaan leggen wat je eigenlijk hebt. En dan moeten zij jou begeleiden, ja, dat werkt toch niet, als de niet eens weten wat ADHD of Dysorthografie is, en dan moeten zij mij helpen. Dat wekt niet veel vertrouwen nee.

Onderzoeker: Is dat vertrouwen de enige kwestie of zijn er nog meer dingen waarvan je zegt dat houdt me een beetje tegen om begeleiding te zoeken?

Respondent: Ze hebben eigenlijk nooit iets nieuws te melden, het is eigenlijk altijd hetzelfde standaardrijtje tips dat ze afwerken, wat ik al jaren hoor, wat je op iedere website op google kan

vinden, wat ik al lang toepas of wat toch niet voor mij helpt dus. Ik heb het nog nooit meegemaakt dat ik dacht van goh dit zijn interessante dingen, of wat een interessante tips, had ik dat maar eerder geweten, dat heb ik nog nooit gehad.

Onderzoeker: Oké. Zijn er zo nog andere dingen die je tegenhouden om begeleiding te zoeken?

Respondent: Nou ja, dat ik dus eigenlijk niet exact weet wat voor begeleiding je kunt krijgen en hoe dat werkt. Dus wat überhaupt het aan bod is, en hoe het werkt met die studentenbegeleiding. (...) Ja, het kost een hoop tijd dus het moet het wel ook waard zijn.

Respondent: Ja, ja, het is niet zo van ik ga even vijf minuten langs om iets te regelen. Het is wel echt een project wat je start zo ongeveer, en ja, wat je gewoon redelijk wat tijd gaat kosten.

Onderzoeker: Dus je wordt een beetje tegen gehouden om een nieuw project te starten?

Respondent: Ja dan moet het wel echt de moeite waard zijn, en er ook echt tegen op wegen.

Onderzoeker: Dus de voordelen moeten zwaarder wegen dan de tijd die je erin moet steken?

Respondent: Ja.

Respondent: Ja, ja het is inderdaad weer die voordelen en nadelen. Als zij iets te bieden hebben wat voor mij weer een voordeel kan hebben dan is het de moeite waard.

Onderzoeker: Heb je zelf nog drempels ervaren die we niet hebben besproken maar die je toch nog kunt aanduiden?

Respondent: Ja nou ja, dus een beetje dat het enigszins onduidelijk is wie wat precies doet en waar je als student nou eigenlijk wel of geen recht op hebt, en wat zij überhaupt voor jou kunnen betekenen en zo, dus ja. Voor zover ik weet kunnen zij verder niks voor mij betekenen, maar dat is ook, voor zover ik weet.

Respondent: (...) Ja wel dat het tijd kost is ook wel een drempel, en eerdere slechtere ervaringen is ook wel. Dat ze je meestal ook niet zo heel veel verder kunnen helpen en zo.

Respondent 5

Onderzoeker: Als je wist dat studentenbegeleiding er was voor begeleiding in jouw situatie, was je er dan eerder naartoe gegaan?

Respondent: Dan had ik het direct geregeld. Want het is nu natuurlijk weer laatste moment, en je weet ook niet hoe dat dan allemaal gaat. (...)

Onderzoeker: Oké. Als je kijkt naar drempels, zijn er dan verder nog drempels die jij voor jezelf hebt moeten overwinnen?

Respondent: (…) Het is, zoals ik al zei, de enige drempel was, maar gelukkig was mijn vader daar dan bij, dat ik niet wist dat het bestond. Maar ik zou anders ook niet geweten hebben hoe ik het had moeten oplossen.

Onderzoeker: Dus wat ik uit jouw verhaal begrijp, is dat echt het grote struikelblok is geweest dat niet duidelijk is dat studentenbegeleiding er is, en dat niet duidelijk is wat ze kunnen doen?

Respondent: Ja.

Respondent 6

Respondent: (…) Die heeft mij verwezen naar een studentenpsycholoog. Nou daar ben ik dan twee of drie keer heen geweest of zo maar daar kom je beroerder weg dan dat je erheen ging want die snappen helemaal niks van waar ik tegenaan loop.

Onderzoeker: Dus je hebt wel moeite gehad met de studentenpsycholoog?

Respondent: Ja die konden niks voor mij betekenen nee. Want ja, ik liep tegen specifieke problemen aan, (…). Dat herkennen zij niet, zij weten niet wat het is en dan moet je het uit gaan leggen en dan wordt het probleem in een keer veel breder getrokken en dan is het zo van ja, het enige waar het op neer komt, het is best wel klote om blind te zijn! Nou ja, dat had ik ook al wel ontdekt. (…). Dus, ja, dat heb ik maar gauw achterwege gelaten, dan kan ik beter, tegen de tijd dat ik mijn probleem uit kan leggen aan zo'n psycholoog, dan heb ik al zo specifiek, dan weet ik al zo precies wat het probleem is dat ik het ook al op kan lossen zeg maar. Dus misschien is dat wel een manier misschien, maar het kost me veel meer moeite dan dat ik het probleem uitleg aan iemand die er ook al een beetje van begrijpt. En dan heb ik het ook opgelost.

Onderzoeker: Ja. Dus wat dat betreft heb je wel een drempel ervaren om bij de studentenpsycholoog onder begeleiding te gaan?

Respondent: Ja, ja.

Onderzoeker: Kun je aangeven waardoor dat komt? Voel je je niet begrepen?

Respondent: (…) En hier zo voelde ik me gewoon niet begrepen omdat ja, ik niet goed kon uit leggen waar je tegen aanloopt als blinde, dan is daar een stuk onbegrip. Dus ja, het is voor mij niet echt een drempel geweest om er naar toe te gaan, ik wou het best proberen, maar ik heb het gewoon als niet nuttig ervaren.

Onderzoeker: Ja. Denk je dat dat invloed heeft op hoe je in de toekomst om zou gaan met..

Respondent: Tegen psychologen in het algemeen? Tegen psychologen in het algemeen heb ik nou zoiets van, nee, daar hoef ik niks mee te maken te hebben. In geen elk geval, nee.

Respondent: Ja op zich wel. Ja, als het niet nodig zou hoeven zijn om begeleiding te vragen, dan doe ik het ook liever niet. (…). Ja, kom dan niet met iets van kun je dan niet een medestudent vragen om je iedere morgen van huis op te halen en met je mee te lopen naar college. Ja nee, dat vlaggetje gaat

voor mij niet op. Dat is wel een drempel. Als het niet nodig is wil ik me niet afhankelijk, nee inderdaad dan wil ik me niet afhankelijk opstellen. Het liefst zo onafhankelijk mogelijk. Zolang ik echt iets zelf kan zonder dat het echt extreem veel extra moeite gaat kosten en zo dan doe ik het liever zelf. Want dan hou ik ook zelf de touwtjes in handen.

Onderzoeker: Je zegt, zelf de touwtjes in de handen houden, is die autonomie voor jou belangrijk?

Respondent: Ja, ja. Want inderdaad, als je dat soort dingen uit handen geeft dan weet je ook niet meer wat er gebeurd allemaal. En dat, dat, nou ja, dan kom je in een keer later weer voor verrassingen te staan.

Onderzoeker: Ik heb wel echt het idee dat je de regie over je eigen leven ook echt heel erg in eigen handen wilt houden klopt dat?

Respondent: Ja hoor. Ja. Is ook de makkelijkste manier want dan weet je wat er gebeurd en dan ben je ook beter voorbereid op wat er gaat gebeuren en zo. Het is, ja, dat is makkelijker dan je echt aan te moeten passen aan dingen die je niet voorzien had. Ja, hoe moet ik dat zeggen. Je weet beter wat er gebeurd dus je kunt je er beter op voor bereiden. Je komt voor minder verrassingen te staan.

Respondent 7

(Drempels)

Onderzoeker: Heb je er moeite mee gehad dat je begeleiding nodig had?

Respondent: Nou ik was niet echt gewend om erover te praten eerst (…)

Onderzoeker: Wat maakte het eerst zo moeilijk om erover te praten?

Respondent: Ja het is gewoon.. Als je dat dan verteld chronische rugklachten en de eerste reactie die je dan krijgt ‘oh wat erg je bent nog zo jong’ en ‘oh wat vervelend’ en dan krijgt iedereen meteen medelijden met je terwijl ik denk… Het is misschien dan wel zo maar ik wil niet dat je me er anders door gaat zien of zo.

Onderzoeker: Ja. En wat maakt dan het moeilijker om er over te praten?

Respondent: Naja omdat mensen je dan toch anders gaan zien. En dan is het heel lief dat ze erop gaan letten, maar af en toe is dat ook wel vervelend. (…). Dat ik dan denk van ja, ik bepaal zelf wel wat ik wel en niet kan en doe.

Onderzoeker: Heb je het idee dat mensen dan dingen voor je willen beslissen? Dat je je autonomie een beetje verliest?

Respondent: Ja. Ja. Terwijl zij dan niet weten of jij dat wel kan of niet. Omdat je dat zelf het beste kunt beslissen.

Onderzoeker: Dus aan de ene kant vind je het moeilijk omdat je je autonomie kwijt raakt en omdat mensen het niet snappen en het niet zo kunnen ervaren zoals jij het ervaart, en aan de andere kant vind je het wel fijn dat er rekening met je wordt gehouden?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je je toen der tijd puur alleen niet uit jezelf gemeld omdat je niet wist dat je beperking ernstig genoeg was om daarmee naar studentenbegeleiding te gaan?

Respondent: Ja.

(Onwetendheid functiebeperking)

Respondent: (...) Want je hebt wel zo'n foldertje gekregen van studenten met een beperking maar daar gaat het meer over echt.. Ja meer een handicap of zo. Ja niet dat dat bij mij misschien niet zo is, maar meer, ja echt heel ernstig of zo. En ik zie dat bij mij, ja het is heel vervelend maar, ja. Je kan er prima mee leven in principe, het is alleen heel vervelend. Dus dan dacht ik er niet meteen aan van oh dan moet ik me melden of zo.

Onderzoeker: Zou je daar wat meer over kunnen vertellen? Waarom denk je dat jouw beperking niet...

Respondent: Jaaa, het wordt niet echt vaak echt een beperking genoemd of zo. Het is gewoon, je hebt rugklachten en dan.. Ik weet het niet. Ik had me niet gerealiseerd dat ik me dan hier ook zou moeten melden of zo dat dat misschien wel slim was, dat dat ook voor mij was zeg maar.

Onderzoeker: Dus je staat er wel open voor, maar als je niet doorverwezen zou zijn geweest dan had je het niet gedaan?

Respondent: Ja. Omdat ik niet wist dat dat ook voor mij was zeg maar.

Respondent: Behalve dan het idee dat ik had dat het foldertje niet echt voor mij gold zeg maar, heb ik daar niet echt een vorm van gebrekkige communicatie mee gehad zeg maar.

Onderzoeker: Dus het voornaamste probleem bij jou was, dat je geen duidelijk beeld had dat studentenbegeleiding er ook voor jouw probleem was?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Heb je je toen der tijd puur alleen niet uit jezelf gemeld omdat je niet wist dat je beperking ernstig genoeg was om daarmee naar studentenbegeleiding te gaan?

Respondent: Ja.

Respondent 8

Onderzoeker: Oké, dus wat het contact betreft voel je wel een soort van drempel? Als je problemen hebt zou je niet zo gauw als eerste mee naar studentenbegeleiding gaan? Je zou het liefst eerst naar je studieadviseur gaan of zo?

Respondent: Ja. Ja zeker. Ja want ik ken die mensen helemaal niet en mijn studieadviseur dan wel beter (...).

Respondent 9

Respondent: (...) Je zit meteen zo in het zicht voor iedereen dus iedereen weet ook meteen dat je wat hebt zeg maar. (...). Maar zeker als je dan college hebt bijvoorbeeld met andere opleidingen dan heb ik wel zoiets van ja, dan voel je je toch een beetje opgelaten, ik weet niet precies hoe ik dat moet zeggen maar. Ja, dan heb ik soms wel eens de neiging van misschien dat ik dit college dan maar eens zonder bureaustoel doe. Terwijl dat natuurlijk niet zo moet zijn want als je het nodig hebt dan moet je het gewoon doen.

Onderzoeker: Waarom vind je het dan zo erg dat mensen zien dat je iets hebt?

Respondent: Ja, weet niet. Gewoon zoiets van, dat je dan minder als vol, ja dat is niet zo dat je dan minder als vol wordt aangezien maar dat gevoel krijg je dat heb je dat krijg je soms wel. (...), ja dan krijg ik wel af en toe, ja vaak is het ook wel grappige opmerkingen, maar soms heb ik wel zoiets van ja daar kan ik ook niks aan doen en ik heb dat nou eenmaal dus, ik zou liever ruilen met jou maar ja. Dan denk je soms toch van ja, vind ik toch wel vervelend.

Onderzoeker: Vind je het vervelend hoe andere mensen naar je gaan kijken?

Respondent: Ja. Zo van die wil een speciale behandeling zeg maar. Terwijl je denkt van ja, dat doe ik ook niet voor mijn lol.

Respondent 10

(Drempels)

Onderzoeker: Heb je er zelf nog moeite bij ervaren om daarnaar toe te gaan?

Respondent: Op het begin wel want ik had zoiets van er is helemaal niks mis met me, maar later was het wel prettig. Maar dat duurde wel een tijd voordat het prettig werd.

Onderzoeker: Zou je daar iets meer over willen vertellen?

Respondent: Ik wilde me niet anders voelen dan de rest. Ik had zoiets van ik ben precies hetzelfde. En later had ik zoiets van ja, ik merkte toch wel dat ik in bepaalde dingen anders ben dan andere mensen. Dat ik met bepaalde dingen meer moeite heb en dat andere mensen sommige dingen wat makkelijker afgaan. (...)

Onderzoeker: Maar als je kijkt naar waarom je het precies zo moeilijk vond, omdat je je niet anders wilde voelen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Was dat de enige reden waarom het zo moeilijk was voor je om die begeleiding te zoeken?

Respondent: -stil-

Onderzoeker: Voelde je je ook echt anders?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Ja. En dat vond je vervelend om toe te geven?

Respondent: Ja, dat vond ik wel vervelend ja.

Onderzoeker: Dat is wel heftig dan met die medicijnen. En een verkeerde diagnose. Heb je dan nog wel vertrouwen in de begeleiding die je krijgt?

Respondent: Ja het ligt er heel erg aan met wat voor doel dat ze me helpen. Zoals zeg maar hier, dan helpen ze me echt om mijn studie te vervolgen en niet per se om mijzelf echt helemaal beter te voelen, maar gewoon, te helpen dat die studie goed loopt. En ik weet ook dat als mijn studie goed loopt dan voel ik me automatisch ook goed. Dus kom maar niet aan mij, maar help me zo maar gewoon even, dat vind ik prettig.

Onderzoeker: Dus dat ze jou echt helpen met functioneren eerder dan dat ze je proberen beter te maken?

Respondent: Ja, ja. Ja want ik weet toch dat dat niet lukt zonder dat het hier goed gaat op de universiteit.

Onderzoeker: Dus je voelt nu nog steeds wel een drempel jegens begeleiding waarbij mensen je proberen beter te maken als ik het goed begrijp?

Respondent: Ja, ja.

Respondent: Ja ik had er eerder altijd heel erg moeite mee, en dat was het enigste waar ik altijd heel erg moeite mee had, dat was om uit te leggen wat er mis was. (...)

Respondent: Nou tijdens dat gesprek werd ik wel goed geïnformeerd, maar daarvoor wist ik het gewoon niet. Dus, je moet dan eerst wel inderdaad de drempel overzetten om je aan te melden. (...), het zal voor heel veel mensen ook wel een drempel zijn, van ja, kan ik hier wel mee geholpen worden en moet ik me wel aanmelden. Dus het is gewoon heel lastig denk ik.

Respondent: Dat was dus die ene keer dat ik dus op internet zag van ja, je kan je aanmelden voor dyslexie en voor andere dingen moet je contact opnemen, en dat ik dus inderdaad niet wist wat voor dingen onder 'anders' was. Of het ging om inderdaad leerbeperkingen, of dat het ging om echte beperkingen, ik wist niet echt waar het om ging. Het had bij wijze van spreken ook gewoon een lichamelijke handicap kunnen zijn. Ik wist niet wat het was. Dus dat was wel een beetje lastig.

Onderzoeker: Twijfelde je er toen over of jou beperking wel 'beperkt' genoeg was om je daarvoor aan te melden?

Respondent: Ja. Ja. (...)

Onderzoeker: Zorgde dat ook voor een drempel? Dat je niet wist of het de moeite waard was om het te melden?

Respondent: Ja dat, ja. Ik wist niet zeker of het inderdaad, of het problematisch genoeg was zeg maar om het te vertellen.

Respondent: Ja. Aan de ene kant wil ik niet dat mensen me anders zien, maar aan de andere kant voel ik me wel anders. Weet je, het is allemaal een beetje lastig. (...), ik wil niet dat mensen me zien als een speciaal geval en dat ik allemaal speciale voorzieningen nodig heb. Maar aan de andere kant hoop ik wel weer dat ze me dat kunnen geven omdat ik anders mijn jaar niet haal, (...).

Onderzoeker: Waarom ben je zo bang dat mensen je als anders zullen zien?

Respondent: Nou ik heb wel eens gehad van, dat was op de middelbare, van jij hebt daar last mee, jij krijgt extra dingen en wij krijgen dat niet, terwijl er helemaal niks aan de hand is. En ik wil niet dat mensen mij op die manier gaan zien. Dat ze zoiets hebben van jij wilt alleen maar aandacht trekken of je wilt alleen maar extra dingen omdat je gewoon niet slim genoeg bent. Dat wil ik voorkomen.

Onderzoeker: Als dat gebeurd, dan zal je je ook wel onbegrepen voelen of niet?

Respondent: Ja. Ja.

Onderzoeker: Is het nu zo dat, omdat er ooit mensen zijn geweest die zoiets hebben gezegd, denk je daarom dat iedereen er zo over denkt als je begeleiding zoekt?

Respondent: Ja. Maar ook omdat in ons jaar, maken heel veel mensen grappen over OCD. Dat is echt heel vervelend soms. (...). Op die manier ervaar ik wel dat sommige mensen niet begrijpen wat het voor iemand kan zijn, en daarom wil ik ook niet, ja, dat ze er iets van af weten, en dat ze denken van oké, het is eigenlijk helemaal niks maar jij krijgt wel extra hulp of wat. Dat vind ik niet prettig.

Onderzoeker: Voel je je daar een beetje onzeker over naar andere mensen toe?

Respondent: Ja daar voel ik me heel onzeker over ja.

Respondent: (...). Want dat was ook de hoogste drempel voor mij, van ik moet het zelf kunnen allemaal. En dat, ja, dat blijft lastig.

Onderzoeker: Is dat een drempel die je blijft ervaren telkens?

Respondent: Ja.

Respondent: (…). Ik zit er nog steeds een beetje tussen in want ik vind het zelf ook heel moeilijk altijd om te bedenken, heb ik het nou nodig of is het nou niet nodig. Denk ik alleen bij mezelf dat het nodig is en is het daarom nodig. Dat blijft lastig.

(Onwetendheid functiebeperking)

Respondent: Ik had gelezen op de site van de UT, maar, er stond dan bij van je kan hier online aangeven wat voor dingen je hebt, en dan kon je inderdaad aanvinken van dyslexie en dat soort dingen. Maar er stond dan bij van, voor andere dingen moet je een gesprek hebben. (…) Dus, nou ik dacht ik probeer het gewoon. Ik wist niet of ze er wat mee wilden of konden, of dat ze er niks vanaf wisten.

Onderzoeker: Dus je had niet echt een heel duidelijk beeld van waar ze je mee zouden kunnen helpen voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam?

Respondent: Nee. Dat niet. Ik wist alleen van dyslexie, ja daar heb je extra voorzieningen voor, dat was het enige.

Onderzoeker: Hadden ze je daar misschien anders in kunnen informeren, zodat dat duidelijker zou zijn geworden?

Respondent: Nou tijdens dat gesprek werd ik wel goed geïnformeerd, maar daarvoor wist ik het gewoon niet. Dus, je moet dan eerst wel inderdaad de drempel overzetten om je aan te melden. (…), het zal voor heel veel mensen ook wel een drempel zijn, van ja, kan ik hier wel mee geholpen worden en moet ik me wel aanmelden. Dus het is gewoon heel lastig denk ik.

Respondent: Dat was dus die ene keer dat ik dus op internet zag van ja, je kan je aanmelden voor dyslexie en voor andere dingen moet je contact opnemen, en dat ik dus inderdaad niet wist wat voor dingen onder ‘anders’ was. Of het ging om inderdaad leerbeperkingen, of dat het ging om echte beperkingen, ik wist niet echt waar het om ging. Het had bij wijze van spreken ook gewoon een lichamelijke handicap kunnen zijn. Ik wist niet wat het was. Dus dat was wel een beetje lastig.

Onderzoeker: Twijfelde je er toen over of jou beperking wel ‘beperkt’ genoeg was om je daarvoor aan te melden?

Respondent: Ja. Ja. Want ik ging ook inderdaad naar mijn decaan toe van ja, van de middelbare school van ja, moet ik dat wel zeggen, is dat wel slim? Hoor je dat wel te zeggen, doen ze daar wel wat mee? En zij zei van ja meld het maar gewoon allemaal maar.

Onderzoeker: Zorgde dat ook voor een drempel? Dat je niet wist of het de moeite waard was om het te melden?

Respondent: Ja dat, ja. Ik wist niet zeker of het inderdaad, of het problematisch genoeg was zeg maar om het te vertellen.

Respondent: (…) Dat dan in ieder geval wel heel duidelijk is dat je wel gewoon op gesprek moet komen ondanks of je nou denkt dat het erg genoeg is of niet. Want volgens mij houdt dat veel mensen wel tegen. Dat ze zoiets hebben van ja, het is niet erg genoeg dus laat maar zitten.

Onderzoeker: Dus er zou duidelijker moeten worden aangestipt dat het niet uit maakt wat voor iets je hebt, en wat je probleem ook is, dat je gewoon langs moet komen?

Respondent: Ja. Dat als je gewoon merkt dat er iets is wat je studie kan belemmeren, dat je gewoon langs komt.

Respondent 11

(Drempels)

Respondent: (…). Want ik was ook zo iemand van ik ga het helemaal alleen doen. Ondanks mijn slechthorendheid, ik wilde eigenlijk ook niet accepteren dat ik beperkt was. Dat ik, ja dat ik gewoon speciale voorzieningen nodig had dat wilde ik gewoon niet accepteren. Ik wilde gewoon net als iedereen hetzelfde gaan doen. (…)

Onderzoeker: Zou je misschien kunnen aangeven waarom dat voor jou zo moeilijk was om te accepteren?

Respondent: (…). Ik was zestien en het was gewoon voor mij ook een verlies. (…). Ja ik weet niet meer precies wat het voor mij zo moeilijk maakte, dat ik aan het puberen was misschien. En dat ik ondertussen ook nog een allochtoon ben, en dat ik, ja, die dingen maakte het voor mij gewoon moeilijk. En dat ik zelf niet wist hoe ik ermee om moest gaan. Dat maakte het voor mij ook moeilijk.

Onderzoeker: Kun je aangeven waarom je denkt dat het feit dat je allochtoon bent er ook mee te maken had? Waarom zorgde dat denk je er ook voor dat die acceptatie moeilijker was?

Respondent: Ja, nou, dat is, ik denk zelf dat ik al anders wordt, dat ik al anders ben door slechthorend te zijn. Ik ben niet meer een doorsnee persoon, vind ik zelf. (…), want ik ben niet compleet, ik heb nog twee apparaten nodig om te kunnen functioneren, zo zag ik dat. Dat zie ik eigenlijk nog steeds zo, maar nou denk ik van dan moet het maar, bijvoorbeeld. Maar, toen was het feit dat ik allochtoon was weer een grote rol speelt van anders zijn. Allochtoon zijn is anders, en slechthorend zijn is ook anders, en dat weegt dan heel zwaar mee als persoon. In denk dat dat misschien daar door komt, van anders zijn.

Onderzoeker: Wat maakt het dan zo moeilijk om anders te zijn?

Respondent: (…) Dat je dan sneller herkenbaar bent, dat je dan opvalt, en dat willen mensen blijkbaar niet zo. (…) Dat zit gewoon ook in de kern van de mens, gewoon sociaal gedrag wat je dan aanleert. Wat je dan overneemt. Kijken wat jij doet, en dan ga ik dat ook doen, dat zijn gewoon de spiegelneuronen.

Onderzoeker: Dus je kunt niet precies aangeven waarom je dat moeilijk vond maar je denkt dat dat met dat natuurlijke sociale gedrag te maken heeft als ik het goed begrijp?

Respondent: Ik denk dat dat alleen, het is gewoon daar aan te verklaren denk ik, vind ik. Ik bedoel alleen daarmee kan ik het verklaren. Gewoon niet anders zijn en niet opvallen. Mee doen met een grotere groep. Ja.

Onderzoeker: Had je voordat je bij studentenbegeleiding kwam wel moeite ervaren om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Ik was wel bang, ik was wel gespannen en bang, van wat kan ik nou allemaal doen, straks kan ik mijn doelen niet halen en ik heb de cursus echt nodig. (...)

Onderzoeker: Maar als je kijkt voordat je de stap had gezet om die begeleiding te zoeken, vond je het moeilijk om die eerste stap te zetten?

Respondent: Ja, ja. Dat heeft dan ook weer met de acceptatie te maken. (...) Want het was natuurlijk wel even moeilijk om aan te kloppen en mezelf bekend te maken, want het is ook niet meer anoniem hè, je gaat face to face met een persoon praten. Die persoon kan mij dan zien en die weet dat ik dan slechthorend ben. Ik kan het niet anders omschrijven als niet volmaakt zijn als mens, je mist iets, je hebt een gebrek. (...). Dus, de stap om daarnaar toe te zetten was wel heel erg moeilijk. Ik vond het ook heel erg eng en spannend. Ik had me ook op het ergste voorbereid. Want ze kunnen best zeggen, en ik was ook heel erg emotioneel, maar ik dacht van ja, in ieder geval nee heb je en ja kun je krijgen. (...).

Onderzoeker: Kun je iets specifieker aangeven welke factoren er meespeelde bij die moeite die je ervoer? Buiten misschien nog de acceptatie.

Respondent: (...), het is gewoon heel lastig om dat uit te leggen. Het is gewoon niet durven. Het is een beetje moeilijk. Schaamte. Schaamte. Schaamte speelt een hele grote rol. Schaamte. En angst. Om vernederd te worden. Om afgewezen te worden. Want zoals ik zei het is mijn probleem en niet dat van jou. En ook dat de gedachte van ik ben minder, of je nou wilt of niet, dat is er gewoon, ik ben minder. Dat heeft ieder mens eigenlijk en als je dan ook nog eens een een of andere beperking hebt dan wordt dat alleen maar meer. En de gedachte van ik ben minder of ik heb daar het recht niet op, waarom zou een ander mij helpen?

Onderzoeker: Waarom denk je dat je het recht er niet op zou hebben?

Respondent: Ja. Uhm, ja, waarom ik vind dat ik daar geen recht op heb. Nou, dat is meer, als ik daar behoefte naar heb, als ik daar behoefte naar heb dan moeten mijn ouders daar voor zorgen zeg maar of ik zelf, en daarom heb ik daar het recht niet op. Het is niet hun probleem, het is niet hun zaak. Dat ik slechthorend ben, daar kunnen zij niks aan doen, en waarom zou ik hun er dan mee lastig vallen. (...). En misschien zit het daar in, ik waardeer mezelf niet genoeg, of ik vind mezelf niet goed genoeg om aanspraak te doen op waar ik recht op heb. Want ik ben van mening dat ik daar misschien het recht niet op heb. En waarom? Ja dat is ons aangeleerd. Mensen die goed zijn die gaan altijd voor en wij bleven achter. (...)

Respondent: (...) We kunnen er moeilijk over praten want een ander begrijpt het soms zo niet.

Respondent: Uit schaamte. Acceptatie nog steeds. Anders zijn. Misschien is het alleen maar mijn gedachte, of zit dat nog steeds bij mij, uhm in mij, dat een ander mij dan minderwaardig gaat vinden. Van zij is gehandicapt. Dat beeld, dat denken zit nog in mij. (…).

Onderzoeker: Want dat was niet helemaal duidelijk?

Respondent: Nee, nee. Ik bedoel, ik wist het eigenlijk ook niet. Ik betwijfel of daar iets over gezegd is, maar als wel, dan op zo'n manier van als je een beperking hebt dan kun je gewoon daar en daar naar toe gaan. De mensen die beperkt zijn, ik ben slechthorend, dat zou ik niet zo mee hebben gekregen. (…).

Onderzoeker: Kun je aangeven welke informatie precies er toen niet duidelijk genoeg was?

Respondent: Dat er gezegd werd dat als je persoonlijke omstandigheden een rol speelde in het behalen van je punten en vakken dan kun je altijd een afspraak, dan kun je daar speciaal een afspraak voor maken. Ze hoeven je niet per se gelijk naar de studentenbegeleiding door te sturen maar dat ze zeggen van daar staan we open voor, daar hebben we aandacht voor, daar hebben we tijd voor. Dat was een beetje onduidelijk.

Respondent: Uhm, nou ja, ik heb wel gevraagd van, aan het begin dacht ik van ik ga gewoon alles doen als een gewone student. Want ik wilde ook niet anders behandeld worden. Ook nog iets wat mij eigenlijk tegenhield, iemand die beperkt is die wil zo gelijk zijn dat zelfs als je hem de hulp zo voorlegt dat hij het gewoon afwijst. Nee ik wil gelijk zijn en ik wil het zelf doen. Dat die zichzelf gelijkwaardig kan achten aan anderen, want dat is eigenlijk wat mist. En daarom, ook als je hem geld aan biedt of wat dan ook aanbiedt dan zegt hij van nee ik wil gelijk zijn. Waarom zou ik anders moeten zijn? Want ik ben ook bang als ik nou, ik had een groepje zeg maar studenten, die wel eens zeiden van ja die gaat een beetje huilen bij de docent en die krijgt een hoog cijfer. En weer een ander zei van ja die heeft medelijden met die persoon omdat die zo scheel kijkt. En dan denk ik van ja straks gaan ze ook zo over mij praten. Van [naam respondent] die heeft alles gehaald omdat ze slechthorend was. (…)

Respondent: (…). En dan zit je met het gevoel van ik wil er ook geen misbruik van maken. Maar dat maak je ook niet.

Onderzoeker: Was je daar bang voor dat je er misbruik van zou maken?

Respondent: Nee ik was bang dat anderen dachten dat, dat is ook wel belangrijk hè, wat denken anderen over mij, dat ik er misbruik van maak. Ja, omdat ik ook altijd zei van ik wil gewoon alles doen zoals een gewoon iemand.

(Onwetendheid functiebeperking)

Onderzoeker: Hadden ze jou misschien beter kunnen informeren, zodat je toch eerder naar studentenbegeleiding toe was gegaan?

Respondent: Uhm, aan het begin zeg maar van het studeren. Dat er duidelijkheid wordt gegeven. Ook mensen die een beperking hebben helpen wij graag. Zoiets in ieder geval.

Onderzoeker: Want dat was niet helemaal duidelijk?

Respondent: Nee, nee. Ik bedoel, ik wist het eigenlijk ook niet

Onderzoeker: Kun je aangeven waarom je eigenlijk niet zelf gelijk naar studentenbegeleiding bent toegestapt maar je je hebt laten doorverwijzen, was dat omdat je niet wist dat studentenbegeleiding er was voor de bijzondere omstandigheden waar jij je in bevind?

Respondent: Ja dat was de onduidelijkheid zeg maar dat ze mij ook daarmee zouden kunnen helpen ja, alleen dat. Dus dat ik niet wist, ik zag het niet vanzelfsprekend dat ze mij op dat gebied zouden kunnen helpen. (…)

Respondent 12

(Drempels)

Onderzoeker: Kun je misschien aangeven waarom dat het enige is wat je graag wilt?

Respondent: Omdat er altijd heel snel een stempeltje op je wordt gedrukt, en ik toch meerdere malen heb meegemaakt dat dat best wel nadelig voor je kan zijn. (…). Ja je krijgt een stempeltje en dat kan ook in je nadeel werken. (…).

Onderzoeker: Je zegt ik heb er meerdere nadelen van gemerkt, kun je misschien zo'n nadeel benoemen?

Respondent: Uhm, ja bijvoorbeeld dat gewoon simpelweg, het feit, nog heel even terugkomend op de vorige vraag, omdat veel mensen ook niet weten wat het inhoud. En misschien is dat nu je dat zo vraagt een nog belangrijker punt, (…). En dat mensen gewoon niet begrijpen wat het inhoud en dat ze daardoor ook niet weten hoe er mee om te gaan. Dus ook op een verkeerde manier ermee om kunnen gaan.

Onderzoeker: Heb je daar toen moeite mee gehad, dat je weer naar zo'n begeleidingsinstantie werd doorverwezen?

Respondent: Nou in zoverre wel dat ik denk van weer een. Weer iets. Weer ergens, weer iets erbij en weer kan ik mijn hele verhaal op nieuw doen. (…)

Respondent: Nou het, wat mijn drempel vooral dus is, (…), maar dat is meer een persoonlijke drempel dus, dat het steeds meer als een handicap begint te voelen en dat ik er steeds meer hinder van ondervind en dat ik dat gewoon moeilijk vind om te accepteren. (…), dat is een drempel waardoor ik niet wil, ja, waardoor ik eigenlijk gewoon, dat is mijn persoonlijke drempel. Het is een soort stok achter de deur van, zolang ik daar niet ben dan is er ook niks aan de hand. Ja als ik daar nu zo over nadenk dan slaat het nergens op misschien maar dat is gewoon persoonlijk. En het feit dat er

zo'n stempeltje op je wordt gedrukt, als gehandicapte. Dat stempeltje krijg je en ja, ik wil niet in een rol worden gezet dat ik ja, dat je toch, ja niet zo zeer als minder wordt gezien, (…).

Onderzoeker: Dus het is ook een drempel om dingen te melden omdat het gewoon geen voordeel oplevert in sommige dingen? Nadeel misschien zelfs wel?

Respondent: Ja. (…), maar uiteindelijk denk je ook van ja ik schiet er ook niet heel veel mee op want het gaat me er uiteindelijk om dat ik hier afstudeer. En dat ik daar, dat ik dat op zoveel mogelijk eigen kracht doe.

Respondent: Ja en er gewoon, het feit dat ik weer iets uit moet zoeken waar ik gewoon geen zin in heb om het helemaal uit te gaan zoeken. En ja, het geeft ook weer stress om naar iemand anders te gaan.

Respondent: (…) het is meer dat ik er nog steeds niet aan kan wennen en toegeven dat ik het gewoon niet helemaal op eigen kracht ga kunnen. Dat ik dat lastig vind.

(Onwetendheid functiebeperking)

Respondent: Nou ik heb niet echt een idee, ik had niet echt een idee, ik wist het niet te vinden, ik wist niet dat het er was. Ik wist wel dat er bijvoorbeeld een psycholoog, een universiteitspsycholoog is, maar ik wist dat niet goed te vinden en ik heb er ook niet echt van gehoord van te voren dus ik wist ook niet precies wat het inhield. En ja, als je dan, als eerstejaars het woord decaan hoort, dan associeer je dat met het woord decaan van de middelbare school. Dan weet je wel dat zit iets anders maar je gaat toch in die richting zoeken en dan blijkt het toch wel een andere invulling te hebben en ja, dat is, dus ja, dat is gewoon dat ik vooraf niet goed wist wat het was.

Respondent: (…), want dat zat volgens mij wel bij mijn aanmelding, dat er een extra informatie kick-in was over studenten met een functiebeperking. Omdat ik me dan toch nooit zo aangesproken voel omdat ik me dan toch veelal lichamelijke beperkingen voor me zie. Maar ook omdat ik dan denk van ja, dan wordt ik dan meteen weer in zo'n hoekje geschoven, ja zo voelt dat wel, en misschien is dat wel helemaal niet zo maar zo voelt dat dan wel. (…)

Respondent 13

(Drempels)

Respondent: Nee, ik heb heel lang niet de behoefte gehad om het aan te geven. Gewoon omdat ik dacht nou ja, ik heb het niet echt nodig en ik heb er niet zo onwijs veel last van. Dus ik ervaar het ook alsof er veel meer mensen zijn die veel grotere problemen hadden. (…)

Onderzoeker: Heb je jezelf dan niet eerder gemeld omdat je het idee dat je niet echt belemmerd werd door je functiebeperking in je studie?

Respondent: Ja. Of in ieder geval dat andere mensen het erger hadden. Dat is wat ik altijd denk.

Onderzoeker: Ja. Was die gedachte een drempel voor jou om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, nou het is niet dat ik, ja misschien is het wel een drempel. (…)

Onderzoeker: Belemmerde het je dan dat je het niet eerlijk zou vinden ten opzichte van andere mensen die er echt veel last van hebben of hoe moet ik dat zien?

Respondent: Ja. Ja.

Respondent: Nou die studieadviseur kende ik best wel goed en dat hielp wel mee. Als dat aanvankelijk een onbekend iemand was geweest dat het misschien wel een iets hogere drempel was geweest.

Onderzoeker: Maar heb je daarvoor niet ook al een drempel moeten overkomen dan? Voordat je naar de studieadviseur toestapte?

Respondent: Ja dat was wel een minder hoge drempel, het was meer een drempel van wil ik er zelf wel iets mee doen. Dat was niet omdat ik bang was voor het gesprek of zo, want haar ken ik best wel goed dus dat hielp wel mee.

Onderzoeker: Dus had was moeilijker voor jou om naar de studentendecaan te stappen dan naar de studieadviseur met je probleem?

Respondent: Ja. Ja. Meer ook omdat ik die studentdecaan niet kende en de studieadviseur dus wel. Dat is denk ik wel het belangrijkste daarin.

Onderzoeker: Waarom was dat zo belangrijk dat je die persoon niet zo goed kende?

Respondent: Nou omdat je beter kan inschatten hoe zo'n gesprek gaat verlopen, (…). Ik wist zeker dat ik bij de studieadviseur serieus zou worden genomen en bij de studentdecaan wist ik dat niet van te voren. Dus ik denk dat dat wel het meeste heeft meegespeeld.

(Onwetendheid functiebeperking)

Respondent: (…). Ik vind het niet zo zeer een beperking maar gewoon een stukje karakter. Voor een groot deel vind ik het niet echt een beperking maar een stukje karakter als ik weet hoe ik ermee om moet gaan. (…)

Respondent 14

(Drempels)

Onderzoeker: Je zegt ze drongen er een beetje op aan, sta je er zelf wel voor open?

Respondent: Nee. (…) En ik me er vrij snel een beetje aan irriteer als mensen een beetje die machteloosheid opzoeken. (…) maar een heleboel van die symptomen komen echt over als luiheid,

als laksheid zeg maar. En daar identificeer ik mijzelf niet mee. Bepaalde gebieden weet ik wel als ik er objectief naar probeer te kijken dat ik misschien er op bepaalde gebieden een beetje nadelen van heb. (...). Maar ik, het is een hele grote stap dat je je dat realiseert en ook prettig zit als mensen ja, het als machteloosheid zien bijna.

Onderzoeker: Wat vond je precies moeilijk eraan? Dat er een hoop nadelige effecten van je functiebeperking naar boven werden gehaald?

Respondent: Ja, ja. Effecten waar ik mezelf niet mee identificeer.

Onderzoeker: Die drempel is hoog om daar naar toe te stappen, zou je kunnen uitleggen waarom die drempel zo hoog is?

Respondent: Uhm, ik moet via de huisarts een verwijsbrief moet hebben. En je moet bij jezelf ook concluderen dat het storend genoeg of erg genoeg is dat je daar die behandeling voor wilt opzoeken.

Onderzoeker: Dus die drempel is hoog omdat je en een verwijsbrief moet hebben, een praktische kant. En daarnaast omdat je bij jezelf te raden moet gaan of je het wel wilt ja of nee?

Respondent: Ja. Je moet bij jezelf eerst concluderen dat je er echt naar op zoek wilt, naar die begeleiding. En dan zijn er nog een paar drempels die je moet nemen zoals een paar afspraken maken en een beetje wachttijd.

Onderzoeker: Wat waren voor jou de redenen om het eerder niet te doen?

Respondent: Omdat ik vond op het moment dat ik ermee overweg kon. (...) Ik had me niet gerealiseerd zeg maar dat ik door die beperking geen zin had om die dingen te doen. (...)

Onderzoeker: (...). Heb je er moeite mee gehad om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Aan de ene kant dus wel omdat ik het voor mezelf niet nodig vond. (...)

Onderzoeker: Als die studie gewoon doorliep, was je er dan niet naar toe geweest?

Respondent: Nee dan was ik er niet naar toe geweest.

Onderzoeker: Wil je vertellen waarom niet?

Respondent: Omdat ik geen problemen zag.

Onderzoeker: Omdat je voor jezelf geen problemen zag?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké.

Onderzoeker: Is dat wel een drempel voor jou, dat je denkt dat andere mensen het harder nodig hebben?

Respondent: (...), ik heb er een aversie tegen om van zo'n maatregelen gebruik te maken omdat ze eigenlijk bedoeld zijn voor mensen die het harder nodig hebben. Of tenminste dat er, nu impliceer ik eigenlijk dat ik zelf geen recht op heb, en dat is niet zo. Maar het komt er wel op neer dat het veel studenten zijn, of dat het studenten zijn die de zelfde hulp gebruiken als ik maar die meer of ergere problemen hebben of ervaren dan dat ik ervaar. (...). Ja omdat andere mensen er meer recht op hebben, dus ik hoef niet al die mogelijkheden op te zoeken die er zijn.

Onderzoeker: Dus dat ervaar je wel als een grote drempel als ik het goed begrijp?

Respondent: Ja dat is wel een drempel ja. Klopt.

Respondent: (...) Dat is ook een stukje houding van mezelf. Ik vind dat je veel zelf op moet lossen eigenlijk. (...), stukje volwassenheid, stukje zelfredzaamheid denk ik. Een beetje erbij horen. Het zijn een heleboel problemen waar je begeleiding voor zou kunnen krijgen waar je ook zelf mee overweg kan eigenlijk.

Onderzoeker: Denk je dat het er ook nog mee te maken heeft dat je die diagnose pas zo laat hebt gekregen?

Respondent: Ja ook. Ik het daarom niet nodig vind, omdat ik het 25 jaar niet nodig heb gehad. Als je het zo lang niet weet dan weet je dat je het ook wel zonder kan redden in principe. (...)

(Onwetendheid functiebeperking)

Respondent: Uhm, ik heb dus, ik heb de diagnose dat ik ADHD heb. En, dat is voor mijzelf nog een beetje wennen want ik weet het nu pas een half jaar en ik zag het zelf niet echt als een probleem.

Respondent: Nee eigenlijk niet. Nee nou ja, het is een beetje flauw eigenlijk. Nee.

Onderzoeker: Een beetje flauw?

Respondent: Ja nou ja, ik vind dat ik een beetje in een uithoek van de onderzoeksgroep val, denk ik.

Onderzoeker: En waarom denk je dat?

Respondent: Uhm, late diagnose, dat ik me met heel veel dingen redelijk zelf kan redden, omdat ik weinig echt grote problemen heb.

Onderzoeker: Je hebt weinig echt grote problemen, maar je hebt ze wel toch? Waarom denk je er dan toch buiten te vallen?

Respondent: Uhm, omdat er ook studenten zijn die daar naar toe gaan met grotere problemen. (...), als hij die begeleiding niet had kon hij ook niet studeren, kon hij geen enkele opleiding doen zeg maar waarbij je veel moet lezen of veel moet schrijven zeg maar. (...)

Respondent 15

Onderzoeker: Heeft dat er nog voor gezorgd dat je met studentenbegeleiding hier op de universiteit anders bent gaan communiceren?

Respondent: (...), ik had ook altijd wel zoiets van het komt ook wel een beetje door mezelf en door mijn feestgedrag, dus die dyslexie moet ik niet alles op afschuiven. En daardoor zocht ik ook minder contact.

Onderzoeker: Oké. Als je kijkt naar drempels, heb je dan zelf nog het gevoel dat je bepaalde drempels hebt moeten overwinnen om de begeleiding van studentenbegeleiding te accepteren?

Respondent: Uhm, de decaan wel, en de psycholoog ook. De decaan omdat het weer een nieuw persoon was. (...). En de psycholoog heb ik moeten overwinnen, omdat het woordje 'psycholoog' in de naam staat. Dat is gewoon puur omdat je dan, ja, dat voelde voor mij niet goed of zo want het is een psycholoog. (...)

Onderzoeker: En wat is er zo erg aan een psycholoog, kun je dat uitleggen?

Respondent: Ja. Wat is er erg aan. Uhm, dat ik het niet zelf red. Dat ik het gevoel heb dat ik hulp nodig heb. Ik heb het graag in eigen hand. En dat gevoel, als je een psycholoog nodig hebt dan heb je het gevoel dat heb ik niet in eigen hand.

Respondent: (...) En ja, het is gewoon toegeven aan iets wat ik niet kan, dat vind ik moeilijk.

Onderzoeker: Zijn er nog meer drempels die je hebt moeten overwinnen?

Respondent: (...). Dat was voor mij best wel moeilijk want het is weer een moment dat ik moet vertellen dat het me niet gelukt is. En dat is voor mij gewoon de grootste drempel die ik de hele tijd heb denk ik.

Respondent: (...) Nu als ik daarheen ga is het de zoveelste keer dat ik het vertel. En, ik ben benieuwd wat voor nieuws ze voor mij op tafel kunnen brengen zodat ik er wel hulp aan heb. Aan hun. (...)

Respondent: Ja, maar het duurt een beetje lang dus daarom begint die hoop nu steeds meer zoiets te hebben van ja, heb ik er nog wel zin in.

Respondent 16

Respondent: (...) Het heeft hooguit meegespeeld dat ik zelf niet zo heel snel geneigd ben om hulp te vragen. (...). Ik ben zelf wel redelijk zelfstandig ingesteld, ook altijd wel gestimuleerd om zelfstandig te zijn. Ik zoek het altijd liever gewoon zelf eerst even uit voordat ik eventueel nog hulp vraag. Soms als het te maken heeft met gezondheidsklachten dan is het soms ook een soort erkennen aan jezelf dat je dat hebt en dan is het soms ook wel een barrière waar je eerst overheen moet voordat je die stap wilt nemen om hulp te vragen. En soms ook, bang dat het negatieve gevolgen heeft voor hoe

mensen je zien of hoe ze je behandelen, of ja. Je bent hier wel om opgeleid te worden voor een bepaald beroep en je leert mensen kennen uit het werkveld. Dan heb je het liefst dat die zo min mogelijk worden beïnvloed door de gezondheidsklachten en dat mensen jou, dat wat je aflevert of dat wat je doet beoordelen en niet dat plaatje zien van iemand met alleen gezondheidsklachten.

Respondent: Ja ik vond het moeilijk om aan te geven wat mijn behoefte op dat moment was. Gewoon omdat je dan eigenlijk ook gewoon zegt van nou ja, ik red het niet nominaal. Je weet niet hoe mensen daar op reageren, (...). En ja, de soort angst van te voren van nou, zou het wel lukken en zouden ze het nu wel al willen doen. Dat vond ik er moeilijk aan. (...). Het was moeilijk om te vragen omdat ik bang was dat het werd afgewezen die vraag.

7. Overzicht antwoorden m.b.t. informatiebehoeften

Welke behoeften bestaan er bij de studenten met een functiebeperking met betrekking tot de informatie die zij krijgen van studentenbegeleiding?

Respondent 1

(Rode Balie)

Respondent: Uhm, de Rode Balie is het loket waar je je meldt voor de studentenbegeleiding. Uhm, een soort van receptie ervoor volgens mij.

(Studentenbegeleiding)

Onderzoeker: En studentenbegeleiding, waar bestaat dat precies uit denk je?

Respondent: Uhm, studentenbegeleiding bestaat volgens mij voornamelijk uit psychologen, of psychiaters, nee niet psychiaters dat is iets anders. Uhm, voornamelijk psychologen die mensen helpen met problemen waarmee ze in hun hoofd zitten met een studiebeperking, of studiebegeleiding. Tenminste, het hele concept is me niet helemaal duidelijk, maar dat is wat ik er ongeveer van verstond.

Onderzoeker: Denk je dat het belangrijk is dat studentenbegeleiding beter laat zien wat ze allemaal doen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Want dat was voor jou niet helemaal duidelijk geloof ik hè?

Respondent: Niet helemaal. Tenminste het zou kunnen dat ik er niet op gelet heb maar, zo op het eerste opzicht niet nee.

(Kennis over thema's)

Onderzoeker: Dit is dan misschien wel nog wat verder weg, maar zou je in de toekomst, of misschien nu al behoefte hebben aan informatie over de doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Ik denk het wel. Het is inderdaad nog redelijk ver, uhm, maar dat zou wel handig zijn denk ik ja.

Onderzoeker: Tegen die tijd, en je hebt behoefte aan zulk soort informatie, zou je er zelf naar op zoek gaan?

Respondent: Ik denk het wel. Hangt ervan af waar het aangeboden wordt misschien. Tenminste uhm, ik denk dat ik langs zou gaan bij van die bedrijvendagen.

Onderzoeker: Niet bij studentenbegeleiding?

Respondent: Ik weet niet of studentenbegeleiding dat aanbiedt? Ja? Oh dat wist ik niet. Oké.

Onderzoeker: Alles wat ik net opnoemde daar houdt studentenbegeleiding zich onder andere mee bezig.

Respondent: Oké dat wist ik niet.

Respondent: Nou om te beginnen, als ik, ik zou niet echt op het idee komen dat studentenbegeleiding zou kunnen helpen bij de doorstroom naar de arbeidsmarkt. Uhm, als je niet weet waar je moet zoeken, ik zou niet echt op het idee komen om daar te zoeken.

(Informatie waar respondenten zelf voor kwamen/andere informatiebehoeften)

Respondent: (…). Ik had gehoord over zo'n self-management groep en dat leek me wel wat, en ze hebben toen mij een beetje richting de studiestimuleringsgroep gestuurd. (…)

Respondent: Nee ik had zelf een klein beetje informatie opgezocht over een self-managementgroep, daar leer je, tenminste wat ik van de folder gelezen heb om jezelf te managen. Dus planningen maken en zorgen dat die planningen afkomen. En toen ik dat las toen dacht ik redelijk van dat zou best eens nuttig kunnen zijn. Uhm, die self-managementgroep wordt voornamelijk gebruikt voor studenten die bestuur hebben gedaan en die moeite hebben om weer in het ritme van hun studie te komen. Was niet helemaal op mij van toepassing maar ik dacht dat dat ook wel voor mij nuttig zou kunnen zijn.

Onderzoeker: Als je kijkt naar de afgelopen jaren, aan welke informatie heb je dan behoefte gehad als je kijkt naar studentenbegeleiding?

Respondent: Voornamelijk dat ik ermee terecht kon, dat idee. Zeg maar uhm, ik had altijd het idee dat mijn studie wel een stuk beter zou kunnen gaan. Uhm, dat ik mijn tijd wat efficiënter in zou kunnen delen. Maar dat ik daarmee ook naar de studentenbegeleiding kon dat wist ik niet.

(Slechte informatievoorziening)

Onderzoeker: (…) Voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam, had je toen een duidelijk beeld van waar je allemaal voor terecht kon bij studentenbegeleiding?

Respondent: Nee. Niet echt.

Onderzoeker: Kun je daar wat meer over vertellen?

Respondent: (…) Uhm, ik wist dat daar studentenpsychologen waren maar voor wat ik me daar nou precies zou kunnen melden dat was me nog niet helemaal duidelijk.

Onderzoeker: Als je kijkt naar de afgelopen jaren, aan welke informatie heb je dan behoefte gehad als je kijkt naar studentenbegeleiding?

Respondent: Voornamelijk dat ik ermee terecht kon, dat idee. (…) Maar dat ik daarmee ook naar de studentenbegeleiding kon dat wist ik niet.

Onderzoeker: Denk je dat je een duidelijk beeld hebt van welke informatie je bij studentenbegeleiding allemaal terecht zou kunnen?

Respondent: Zelf heb ik daar niet echt een duidelijk beeld over. (…)

Onderzoeker: Ja, wat ik nu uit jouw verhaal begrijp, als we kijken naar studievertraging en financiën, dan was het voor jou niet helemaal duidelijk, klopt dat?

Respondent: Ja. Niet voor dat ik bij studentenbegeleiding kwam in ieder geval. (…)

Respondent: Nou om te beginnen, als ik, ik zou niet echt op het idee komen dat studentenbegeleiding zou kunnen helpen bij de doorstroom naar de arbeidsmarkt. Uhm, als je niet weet waar je moet zoeken, ik zou niet echt op het idee komen om daar te zoeken.

Respondent 2

(Rode Balie)

Onderzoeker: Weet je wat de Rode Balie is?

Respondent: Je bedoeld die in de Vrijhof? Rode Balie.. Nee. Geen idee.

(Studentenbegeleiding)

Onderzoeker: Zou je me duidelijker kunnen vertellen waarvan jij denkt dat studentenbegeleiding uit bestaat?

Respondent: Uhm, studentenbegeleiding, nou, ja. Als een leerling waar dan ook moeite mee heeft, of dat nou een thuissituatie is, of persoonlijke omstandigheden, noem het maar op. Of ja, een functiebeperking. Dat je daar naar toe zou kunnen stappen om of nou ja, je verhaal kwijt te kunnen of ja als je in de problemen zit met studieverlening, dat je uitloop krijgt van je studie et cetera, dat er misschien mogelijkheden gezocht kunnen worden of ja tegemoetkomingen die ervoor kunnen zorgen dat in ieder geval de druk op je verlicht wordt.

Onderzoeker: Weet je wat voor mensen er achter studentenbegeleiding zitten?

Respondent: Ja verder niet heel veel. Ja ik zie natuurlijk alleen maar waar ik zelf mee te maken heb. Alleen degene die dus de dyslexie regelt en wanneer ik uitloop zou krijgen met mijn, door mijn dyslexie. Ja daar heb ik nu nog geen contact mee gehad natuurlijk omdat ik er nu nog geen last van heb maar wanneer je last zou krijgen dat je bepaalde regelingen aan kan vragen daardoor.

Onderzoeker: Denk je dat je een duidelijk beeld hebt van wat studentenbegeleiding precies is en wat het precies inhoudt?

Respondent: Uhm, ja denk het wel.

Respondent: Nou ik heb toen van de coördinator toen een keer een blaadje gekregen van gegevens van mensen die over bepaalde dingen gaan bij de studentenbegeleiding.

Onderzoeker: Die coördinator waar je het steeds over hebt, is dat ook een deel van studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, nou ik zie dat eigenlijk van wel, ik weet niet of dat ook hier zo genoemd word, maar het is meer ook wel een schakel ertussen. Want dat is wel dan vaak de eerste persoon waar je dan naar toe stap en zij weet dus naar welke persoon je dan naar toe kan daarvoor.

Onderzoeker: Maar heb je dan een duidelijk beeld van wat officieel onder studentenbegeleiding valt?

Respondent: Uhm, nou ik denk het wel. Die zitten volgens mij allemaal bij elkaar in een kantoor en volgens mij is dat dan studentenbegeleiding.

Onderzoeker: Weet je ook welke functies de mensen daar allemaal hebben op dat kantoor? Zijn dat verschillende mensen?

Respondent: Ik denk het wel, helemaal zeker weten doe ik het niet. Ik heb geen idee of er nog een psycholoog of iets dergelijks is. Dat had je op de middelbare school altijd wel. Uhm, en verder ja, mensen die de regelingen verzorgen. Maar wat precies wie wat doet dat weet ik niet.

(Kennis over thema's)

Onderzoeker: Oké. Wist je dat studentenbegeleiding over al deze thema's informatie geeft en begeleiding verschaft?

Respondent: Uhm, had ik wel verwacht ja. Of ik het zeker wist, nee ik denk het niet nee. Maar ik had het wel verwacht ja dat ze dat zouden geven.

(Informatie waar respondenten zelf voor kwamen/andere informatiebehoeften)

Respondent: (...). Dus ik moest allerlei regelingen aanvragen voor mijn toetsen. (...)

Onderzoeker: Dus je bent voornamelijk bij studentenbegeleiding terecht gekomen om voorzieningen aan te vragen die je goed kunt gebruiken met betrekking tot je functiebeperking?

Respondent: Ja, en ook echt nodig heb voor mijn, om mijn tentamens te kunnen maken.

Onderzoeker: Zou je specifiek kunnen aangeven naar welke informatie bij studentenbegeleiding je de afgelopen jaren hebt gezocht en waar je behoefte aan hebt gehad?

Respondent: Ja aan de informatie voor dyslexieregelingen.

Onderzoeker: Dus voorzieningen?

Respondent: Ja voorzieningen inderdaad.

Onderzoeker: Verder nog informatie?

Respondent: Ja eigenlijk hoe de tentamens worden afgenomen op de universiteit voor degene die dyslexie hebben.

Onderzoeker: In wat voor vorm bedoel je dat?

Respondent: Nou ja, omdat ze bij mij worden voorgelezen digitaal. Of je dan in een grote zaal komt te zitten, of zit je dan apart? Hoe veel extra tijd heb je dan wel niet? Ja eerst was het ook nog een beetje de vraag van gaat iemand mij dat voorlezen of wordt dat digitaal gedaan? Hoe regelen ze dat voor je? (...) Ja dat soort informatie zoek je dan naar.

Onderzoeker: Is er nog informatie waar je op dit moment nog echt behoefte aan zou hebben met betrekking tot studentenbegeleiding?

Respondent: (...) Maar meer over, waarschijnlijk krijg ik nou uitloop bij mijn studie, omdat een vak de dwarsboom is. En, ja wat daar dan nog voor regelingen voor zijn. Misschien in de zomer dat ik dat dan nog een keer extra kan inhalen of een extra kans is of iets dergelijks. Dat die uitloop er dan toch niet komt, en als ik wel uitloop krijg, wat dan te doen.

Onderzoeker: Wat bedoel je precies met wat dan te doen?

Respondent: Nou ze vertelde mij namelijk, mocht het zijn dat je wel uitloop krijgt door middel van je dyslexie dan zou je bijvoorbeeld een financiële bijdrage kunnen krijgen voor een half jaar, of ja, voor een bepaalde periode in ieder geval.

Onderzoeker: Dus je bedoeld informatie met betrekking tot een financiële regeling?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Is dat het enige waar je nog naar wilt gaan kijken als we het hebben over informatie van studentenbegeleiding?

Respondent: Ja. Ja en dus misschien om überhaupt geen uitloop te krijgen voor mijn studie.

Onderzoeker: Dus je wilt ook kijken naar de planning?

Respondent: Ja, planning inderdaad, of het niet anders kan, om die uitloop niet te krijgen.

Onderzoeker: Zijn er verder nog opmerkingen die je hebt of dingen die je kwijt wilt met betrekking tot het hele onderzoek?

Respondent: Uhm, nee verder niet. Ik weet alleen nog wel. Dat heb ik helemaal nog niet aangegeven. Toen ik namelijk van de hogeschool ging naar België toe, voor een half jaartje om mijn minor te doen. En daar was de regeling weer allemaal heel anders geregeld dan in Nederland, dus dat was wel even, iets van oh, hoe werkt dat hier en waar moet ik naar toe en hoe moet ik dat hier uitzoeken. En dat was een hele lange weg. Uiteindelijk is het wel voor mekaar gekomen. Maar het blijkt dat ze zelf in België ook logopedie en zo volgen, en moeten hebben gehad, willen ze een of andere regeling ook aan jou geven. Was wel typisch dat daar bijvoorbeeld hier helemaal niet naar gevraagd wordt.

Onderzoeker: En waarom vind je het precies belangrijk om dat nog even extra te melden nu?

Respondent: Uhm, ja misschien ook wel omdat, bijvoorbeeld, vanaf hier, ik kan me voorstellen dat wanneer vanaf hier studenten naar het buitenland gaan voor een minor, die informatie is er ook helemaal niet bijvoorbeeld. En je zou bijvoorbeeld, ik denk dat, studentenbegeleiding daar misschien wel informatie over zou moeten hebben, of over zou moeten beschikken. Dat als studenten daar en daar naar toe gaan, misschien hebben ze daar dan wel informatie over nodig hoe dat dat daar geregeld wordt.

Onderzoeker: Omdat dat anders kan zijn in het buitenland?

Respondent: Ja. Tenminste het Saxion had bijvoorbeeld regelingen met andere scholen. Ik weet niet of de universiteit dat eigenlijk ook zo heeft. Maar als die vaste regelingen er sowieso al zijn, dan zou die vaste informatie er ook al kunnen zijn. Op het Saxion was dat er niet namelijk. En het zou hier bijvoorbeeld wel zo kunnen zijn, waardoor het dan makkelijker wordt. Die informatievoorziening voor in het buitenland.

(Slechte informatievoorziening)

Respondent: (…) Maar dan mail ik naar het tentamenbureau, of tenminste degene die dat regelt voor de dyslexie voorzieningen van de tentamens. En dan moet je daar naar toe mailen en dan krijg je een tijd later een mailtje van waar is het, hoe laat moet je er zijn, hoe laat is je tentamen en hoe lang heb je daar de tijd voor, waar moet je je melden et cetera. Maar omdat mailtjes nou eenmaal niet altijd even goed verzonden worden, weet je niet zeker of je mailtje wel goed is overgekomen. Ja en als je dat mailtje normaal gesproken terug hoort te krijgen dan is het al te laat om je nog in te schrijven voor die tentamens, voor die voorzieningen. Dus het is eigenlijk makkelijker dat als je een mailtje verzonden hebt dan je even een soort van oké reactie, van we hebben je mailtje binnengekregen, krijgt. Dat je zeker weet dat je het mailtje hebt doorgestuurd en dat je zeker weet dat het mailtje ook is overgekomen. En dat ze hem hebben gezien. (…)

Onderzoeker: Dus je miste de bevestiging een beetje?

Respondent: Ja, de bevestiging dat ze het binnen hadden gekregen. Want stel je voor dat ze de mail niet hadden binnengekregen, dan krijg je de voorzieningen dus niet. (…)

Respondent 3

(Rode Balie)

Onderzoeker: Oké. En wat valt er precies onder die Rode Balie waar je het over hebt?

Respondent: Goede vraag. Uhm, ja, volgens mij, zitten studentendecanen daar en studentenpsychologen geloof ik, ik weet het eigenlijk ook niet eens precies maar het was, ja, ik ben ook een beetje de naam kwijt, ik heb ook maar gewoon een beetje opgezocht van waar moet ik me hier voor melden en toen kwam ik daarbij uit. En ja dat was in de Bastille op de tweede verdieping moest ik me dan ergens melden. Maar hoe het officieel heet, eigenlijk geen idee.

Onderzoeker: Maar je hebt wel een vermoeden dat studentenbegeleiding bij de Rode Balie is, of, waarom zeg je dat zo?

Respondent: Dat zou ik denken ja. Ja volgens mij wel, is dat wel het doel ervan om studenten te begeleiden en dan lijkt het me daarom vrij logisch.

Onderzoeker: Dus de Rode Balie is een synoniem voor studentenbegeleiding of wat bedoel je daarmee?

Respondent: Ik denk het wel. Ik denk alleen dat, de balie was daar alleen niet echt letterlijk rood. Maar op de website van de UT heet het Rode Balie, en ergens onder dat kopje kwam ik bij waar ik dan uiteindelijk bij terecht kwam om wat te regelen.

Onderzoeker: Dus het is je niet helemaal duidelijk, maar je weet wel dat dat hetgeen is waar je begeleiding kon krijgen of hoe moet ik het zien?

Respondent: Nee echt niet. Ja.

(Studentenbegeleiding)

Onderzoeker: Oké. Zijn er zo nog andere dingen die je tegenhouden om begeleiding te zoeken?

Respondent: Nou ja, dat ik dus eigenlijk niet exact weet wat voor begeleiding je kunt krijgen en hoe dat werkt. Dus wat überhaupt het aan bod is, en hoe het werkt met die studentenbegeleiding. (...)

Onderzoeker: Is voor jou nu je een keer bij studentenbegeleiding bent geweest nog altijd niet helemaal duidelijk wat ze allemaal precies kunnen doen aan begeleiding?

Respondent: Ik weet niet 100 procent uit mijn hoofd nee wat ze allemaal doen nee, (...). Ja, het is, ik, voor zover ik weet kunnen ze ook niet meer heel veel voor mij betekenen.

Onderzoeker: Zou je kort een keer kunnen toelichten dat je bepaalde informatie van studentenbegeleiding graag wou hebben maar dat je die informatie niet goed of met moeite hebt kunnen vinden?

Respondent: Ja dat is vooral als verse eerstejaars dan moet je echt uitzoeken, oké dit is weer een andere omgeving, hoe werkt dat hier. Bij welke mensen moet ik iets melden. (...). En ook verder wat het precies inhoud, wat het betekend en waar je ze precies kunt vinden, dat is echt wel iets dat je even uit moet zoeken en wat ik voornamelijk via de website van de UT heb geprobeerd te zoeken. Ik heb wel als nieuwe student geloof ik wel wat brieven en papieren gekregen daarover ook maar daar stond niet zo heel veel op. Daar stond alleen maar van zit je ergens mee dan kun je naar studentenbegeleiding, maar wat dan precies en waarmee je kunt zitten en waarmee zij jou mee kunnen helpen werd niet echt heel duidelijk uitgelegd, dus daar werd ik ook niet heel veel wijzer van.

Onderzoeker: Oké, het is dus ook niet heel duidelijk uitgelegd met wat voor problemen je je kunt melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Ja.

Respondent: Ja. Ik denk het. Of zij nog meer qua begeleiding voor mij zouden kunnen betekenen ik heb geen idee, daar heb ik niks over kunnen vinden. Dus of dat dan wil zeggen dat het er niet is of dat ik het niet gevonden heb dat weet ik niet.

(Kennis over thema's)

Onderzoeker: Informatie over studievoorzieningen of studiefaciliteiten?

Respondent: Dat gaat dan weer via je eigen opleiding dus ik weet niet of de studentenbegeleiding daar überhaupt wel wat mee te maken heeft en zo. Tenminste ik heb gewoon zoiets dat ik BOZ moet mailen dat ik, of tentamenbureau van MB geloof ik, welke tentamens ik heb enzovoorts. Maar zo ver ik weet staat dat verder los van studentenbegeleiding maar, geen idee.

Onderzoeker: Oké. Het volgende thema dan, de doorstroom naar de master?

Respondent: Ja, qua keuze welke master of ook harde knip? Oh dat wil je niet zeggen? Doorstroom naar de master. Ik zou het niet zelf verzinnen om daar studentenbegeleiding voor op te zoeken. Want dan denk ik toch aan welke master je wilt gaan doen en wanneer je ermee begint en, nee dat zou ik verder niet verzinnen dat studentenbegeleiding daarin iets voor mij zou kunnen betekenen.

Onderzoeker: Met betrekking tot je functiebeperking?

Respondent: Ja, want zeker als ik gewoon aan de UT blijf neem ik aan dat gewoon dezelfde regeltjes gelden en ja, dan zie ik niet in hoe zij daar een rol in kunnen spelen.

Onderzoeker: Oké, doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Zie ik ook niet voor me hoe zij daar een betekenis in kunnen hebben verder.

Onderzoeker: Wist je wel dat studentenbegeleiding met betrekking tot studenten met een functiebeperking informatie en begeleiding verschaft tot de onderwerpen die ik net opnoemde?

Respondent: Nee, volgens mij, ik heb wel wat eens wat gezocht naar dingen. Maar bijvoorbeeld ook dingen als de doorstroom naar de master en de arbeidsmarkt, ben ik niet tegengekomen of is niet blijven hangen dat ik dat een keer ben tegengekomen. Ik zou dat echt, nee dat ik daarvoor naar studentenbegeleiding kon dat wist ik niet.

Onderzoeker: Alle overige thema's wist je wel? Dus studievertraging, financiële regelingen, BSA en harde knip, studievaardigheden en studievoorzieningen?

Respondent: Ook niet allemaal, die voorzieningen en BSA wordt algemeen over gezegd van ga dan met je studieadviseur praten. Tenzij die ook onder studentenbegeleiding valt.

Onderzoeker: Dus de studievoorzieningen en BSA wist je ook niet helemaal?

Respondent: Nee, nee, nee dan zou ik naar de studieadviseur gaan en niet naar studentenbegeleiding.

(Informatie waar respondenten zelf voor kwamen/andere informatiebehoeften)

Onderzoeker: Oké. Zou je me dan nu wat duidelijker willen uitleggen wat voor jou de reden is geweest om je te melden bij studentenbegeleiding? Om een jaar extra studiefinanciering aan te vragen zei je al?

Respondent: Ja. Op grond van de functiebeperking kan je dan een jaar extra studiefinanciering krijgen, wat toch best leuk is, mits je aan kan tonen dat je inderdaad vertraging erdoor op loopt. En ook met die langstudeer boete was het dan dat je of in je bachelor of in je master een jaar langer mocht besteden voor je die boete kreeg, en ja dat kon ik toen ook wel gebruiken dus dat heb ik toen ook aangevraagd. Uiteindelijk bleek dat niet meer nodig want de boete is afgeschaft, maar dat heb ik ook via daar geregeld.

(Slechte informatievoorziening)

Respondent: Ja volgens mij was het ook wel op de website, het was wel even uitzoeken van waar moet ik eigenlijk zijn en wie moet ik daarvoor hebben. En dan moest je daar geloof ik weer een een of ander meldformulier functiebeperking invullen en dan werd je een keer uitgenodigd voor een gesprek. (...)

Onderzoeker: Kun je iets specifieker aangeven wat allemaal niet precies duidelijk was? Als je je dat nog kan herinneren tenminste.

Respondent: Ja is ook een beetje waar je eigenlijk moet zijn en wie je nou precies voor welke zaken moet hebben. (...)

Respondent: (...) En, ja, dus vooral welke persoon of welke instantie je eigenlijk moet benaderen en ook als je daarheen gaat, wat moet zo'n persoon eigenlijk van jou weten of wat moet je mee nemen, regelen, kunnen vertellen. Gewoon eigenlijk, hoe dat hele proces in zijn werk gaat en zo.

Onderzoeker: Dus hoe zo'n proces verloopt en voor welk probleem je je bij wie precies moet melden?

Respondent: Ja. (...)

Onderzoeker: Dus het zou prettiger zijn als je van te voren wist waar je aan toe bent?

Respondent: Ja iets meer het proces wat je kunt verwachten voor zoiets.

Respondent: Ja nou ja, dus een beetje dat het enigszins onduidelijk is wie wat precies doet en waar je als student nou eigenlijk wel of geen recht op hebt, en wat zij überhaupt voor jou kunnen betekenen en zo, dus ja. (...)

Onderzoeker: Zou je kort een keer kunnen toelichten dat je bepaalde informatie van studentenbegeleiding graag wou hebben maar dat je die informatie niet goed of met moeite hebt kunnen vinden?

Respondent: (...) Bij welke mensen moet ik iets melden. (...) En ook verder wat het precies inhoud, wat het betekend en waar je ze precies kunt vinden, (...). Ik heb wel als nieuwe student geloof ik wel

wat brieven en papieren gekregen daarover ook maar daar stond niet zo heel veel op. Daar stond alleen maar van zit je ergens mee dan kun je naar studentenbegeleiding, maar wat dan precies en waarmee je kunt zitten en waarmee zij jou mee kunnen helpen werd niet echt heel duidelijk uitgelegd, dus daar werd ik ook niet heel veel wijzer van.

Onderzoeker: Oké, het is dus ook niet heel duidelijk uitgelegd met wat voor problemen je je kunt melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Ja.

Respondent: (...) En ja, ook sommige dingen zoals studieadviseur, studentenbegeleiding, examencommissie. Welke van de twee instanties moet je nou hebben voor welk probleem.

Onderzoeker: Dus het is moeilijk om te beslissen waarvoor je bij wie terecht kunt?

Respondent: Ja. (...) Ja, het is een beetje gewoon algemeen van ja je hebt iets, wat moet je daarmee doen, waar kun je dat melden, wat voor begeleiding kun je krijgen, wat voor dingen kun je aanvragen, het is uiteindelijk allemaal wel te vinden maar ik ben wel flink wat tijd bezig geweest met dat proberen uit te zoeken.

Respondent: (...) En sowieso gewoon wat meer informatie over wat die begeleiding dan zowaar in zou houdden. Want er staat alleen maar neem contact op met de studiebegeleiding maar dat, en dan zou ik ook graag willen weten voordat ik dat ga doen. Dus dat ik wel gewoon weet van ja hier kan ik inderdaad wat mee of nee dat heeft ook geen zin. En gewoon wat meer informatie over alles.

Onderzoeker: Oké. Zijn er zelf nog dingen die je graag kwijt zou willen met betrekking tot informatiebehoeften die je hebt, of hebt gehad?

Respondent: Ja, ik vond het allemaal wat weinig over het algemeen met waar je nou met wat moet zijn en ook wat, hoe dat proces dus verloopt en dat dat dus ook wekenlang duurt en niet in een keer daar even uitleggen is en dan klaar. En informatie, ja, dus ook inderdaad informatie over de arbeidsmarkt of doorstroom naar de master dat ze daar überhaupt iets mee te maken hadden, ik had geen idee.

Respondent 4

(Rode Balie)

Onderzoeker: Zou je mij misschien kunnen uitleggen wat de Rode Balie is?

Respondent: Uhm, de Rode Balie, ben ik alleen een keer heen gegaan voor de studentpsycholoog. Dus ik denk, ja ik weet, volgens mij zit hier ook studentenbegeleiding op deze gang weer. Vanwege dat ik hier ook een keer ben geweest voor extra studiefinanciering voor dyslexie dus ja, de Rode Balie is denk ik voor en studentenbegeleiding en studentpsycholoog, maar hoe dat precies zit allemaal weet ik niet. De Rode Balie wordt altijd heel erg geassocieerd met mensen die heel veel problemen

hebben die met een psycholoog willen praten, maar, zo wordt het altijd zo een beetje verteld maar volgens mij zit er nog wel veel meer. Je kan er, ja, volgens mij als je een afspraak wilt maken met een studentendecaan kan je hier ook weer terecht. Maar ook voor een studentpsycholoog.

(Studentenbegeleiding)

Onderzoeker: Zou je misschien kunnen vertellen wat jij denkt dat studentenbegeleiding is?

Respondent: Uhm, ja. Uhm, ik denk gewoon dat als studenten iets extra's nodig hebben, of een andere zaal, of alleen moeten zitten, of een groter vel of een laptop bij tentamens maar ook bij opdrachten, dat ze studenten kunnen helpen. Uhm, en daardoor dus ook, dat de studenten zich beter voelen en ook meer zelfvertrouwen hebben op tentamens of opdrachten te maken. Maar ook op andere punten, uhm, ja. Op studiegebied denk ik echt gewoon studenten helpen, uhm, alles beter te kunnen doen of meer tijd te geven en, dat is volgens mij hier wel goed geregeld. En ik denk op persoonlijk gebied worden ze ook vrij snel ook wel doorverwezen naar de student, psycholoog hier, wat er dan ook voor handen is. Verder ben ik er niet heel veel in thuis wat het verder nog allemaal voor studenten kan betekenen. Dus, ja ik weet het eigenlijk niet heel goed.

Onderzoeker: Kun je proberen aan te geven uit welke delen je denkt dat studentenbegeleiding bestaat? Je noemt bijvoorbeeld als een studentpsycholoog.

Respondent: Uhm, ja ik denk dan inderdaad het onderwijsgedeelte, dus het studiegebied heb je dan voor studenten, maar, ik denk dat heel veel studenten ook wel vastlopen op hun studiegebied vanwege, door persoonlijke problemen, dus dan werkt dat denk ik ook wel samen, studentenbegeleiding en studentenpsychologen. En, ik denk dat dat uit die factoren bestaat het een beetje, dat je dus, of je hebt een functiebeperking of je hebt vertraging opgelopen door middel van dat er iets is gebeurd binnen je omgeving waardoor jij vertraging oploopt of misschien sommige dingen anders geregeld moeten worden voor jou omdat je anders misschien dusdanig zoveel vertraging oploopt dat je misschien lang studeerder wordt en dat er dan misschien dingen voor jou geregeld kunnen worden dat studentenbegeleiding jou daar ook wel bij kan helpen, maar een studieadviseur ook wel denk ik.

Onderzoeker: En hoe onderhoud een studieadviseur zich met studentenbegeleiding dan denk je?

Respondent: Ja ik denk dat een studieadviseur, die kan, uhm, op een dusdanig niveau helpen om te kijken naar, uhm, het opleidingsgedeelte gaat. Dus hoe gaat je, uhm, hoe zeg je dat ook alweer, uhm, dat je dat, dat het hele traject goed loopt. En als het mis loopt dat ze mee kunnen kijken waar eventueel geschoven kan worden of dat iets beter kan worden gedaan, als de studieadviseur, als de student dusdanig veel problemen heeft of, uhm, een beperking heeft waar een studieadviseur niet veel aan kan doen en niet veel aan kan meehelpen dat dat bijvoorbeeld vanuit centraal moet worden geregeld, dat het dan doorgaat naar studentenbegeleiding. Of studentpsycholoog.

Respondent: Studentenbegeleiding, ja, ik denk dat dat uhm, ja, ja. Ja, ik denk alles wat vanuit centraal kan worden geregeld, dus waar meerdere studenten mee te maken hebben en te maken krijgen, dat daar studentenbegeleiding zich mee bezig houdt op onderwijsgebied. Ik vind het heel moeilijk te beschrijven want ik weet er niet heel veel vanaf. Ik weet dat ze dingen doen om dingen makkelijker te maken voor studenten met een functiebeperking zoals dyslexie maar ook met een

concentratiestoornis of een ander iets. Uhm, en daar hebben zij dus al die tentamen dingen voor geregeld en ik denk dat er voor sommige andere dingen als opdrachten of groepswerken dat er misschien ook wel dingen geregeld zijn voor studenten met een functiebeperking, en, ik denk dat zij voornamelijk op het onderwijs zijn gericht, want studentpsychologen zie ik dan weer als iets anders dan studentenbegeleiding. Maar ik weet het niet.

Onderzoeker: Dus studentenpsychologen zijn wat anders dan studentenbegeleiding?

Respondent: Ja volgens mij wel. Het zijn volgens mij wel twee aparte dingen.

Onderzoeker: Oké. Denk je dat je een goed beeld hebt van wat studentenbegeleiding inhoudt?

Respondent: Nee, ik denk het niet nee.

Respondent: Ja een studentendecaan, niet de studieadviseur, maar gewoon, ja, iemand, volgens mij, dat valt denk ik ook weer een beetje onder studiebegeleiding, studentenbegeleiding. Dat je, uhm, hoe heet dat, ja niet de studentendecaan, maar ik weet even niet wat de echte term is. Maar ik heb dus ook met die vrouw gepraat over mijn studiefinanciering, dat is dan niet een studentendecaan maar ja, ik weet het woord niet, uhm, nee ik kan echt niet op het woord komen, wat erg. Ik heb het volgens mij nog eerder in dit gesprek gezegd maar ik weet het gewoon niet meer. Maar gewoon iemand die, uhm, ja eigenlijk gewoon een soort van studentbegeleider die dan gewoon verder gaat kijken naar hoe die jou verder kan helpen, uhm, om eventuele studievertraging te compenseren door middel van, uhm, maanden die gegeven worden vanuit de universiteit, maar ik weet de naam niet.

Onderzoeker: Dat geeft niet hoor. Heb je denk je een duidelijk beeld van waar je overal voor terecht kunt bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, niet een heel duidelijk beeld. Maar volgens mij kun je er wel voor heel veel dingen terecht want volgens mij kun je, als je in de knoop zit met je zelf of psychisch dan is er een psychologe waar je mee kan praten. Of als je even, als je dermate zo veel vertraging oploopt door je functiebeperking kun je hier ook terecht om te kijken wat de mogelijkheden zijn. (…)

(<u>Kennis over thema's</u>)

Onderzoeker: Dus je wist niet dat je met betrekking tot je functiebeperking en de harde knip voor informatie en begeleiding terecht kon bij studentenbegeleiding?

Respondent: Voor de harde knip, nee dat wist ik niet.

Onderzoeker: Informatie over studievaardigheden? Dus bijvoorbeeld plannen, of samenwerken met mensen.

Respondent: Ik wist wel dat het er was maar ik wist niet dat het via studentenbegeleiding werd geregeld.

Onderzoeker: Oké, dus je wist wel dat je het kon krijgen maar je wist niet dat het via studentenbegeleiding kon?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké, studievoorzieningen had je wel ook behoefte aan. Doorstroom naar de master dan?

Respondent: Uhm, ja, dat is meestal wel vrij makkelijk om te vinden hoe de eisen zijn en hoe dat allemaal zit dus, ik weet niet in hoeverre de studiebegeleiding daarmee kan helpen want ja. Ja als je naar een andere master wil, meestal kan je dan beter gewoon naar de opleiding zelf toe gaan en vragen hoe het zit, en dan krijg je ook wel goed antwoord. Dus ik wist ook niet dat het hier was en ik dacht dat je gewoon naar de studie moest gaan. En, uhm, ik zou er denk ik ook niet per se behoefte aan hebben omdat ik denk dat ze bij, dat de studieadviseur van een andere studie het misschien wel beter weet dan de mensen bij studentenbegeleiding.

Onderzoeker: Oké. Informatie over de doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Uhm, wist ik ook niet dat ze dat hadden. Misschien zou ik er wel behoefte aan hebben maar dat lijkt nog zo ver weg. Arbeidsmarkt. Ja misschien wel. Ik zou, ja misschien, ik zou dan wel misschien meer informatie over willen hebben wat ze er dan precies in kunnen betekenen want, ik weet niet precies wat een studiebegeleiding kan betekenen in de doorstroom naar de arbeidsmarkt.

Onderzoeker: Dus het is ook niet duidelijk wat ze er precies mee doen?

Respondent: Nee.

(Informatie waar respondenten zelf voor kwamen/andere informatiebehoeften)

Onderzoeker: Kun je vertellen wat voor jou de reden is geweest om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Omdat, vanwege dus mijn dyslexie vond ik het heel moeilijk om me goed te concentreren in de sportzalen bij tentamens met name. (...) Daarvoor heb ik het dus ook aangevraagd om dat ergens anders te doen. (...)

Onderzoeker: Dus je bent eigenlijk bij studentenbegeleiding terecht gekomen om voorzieningen aan te vragen voor bij je tentamens?

Respondent: Ja.

Respondent: (...) Dus, toen ik ging vragen voor eventuele vertraging die ik oploop of die gecompenseerd kon worden dat heb ik toen met iemand hier gesproken en die gaf daar heel duidelijk antwoord op dat alle vragen die ik had, (...)

Onderzoeker: Als je kijkt naar de thema's waar je de afgelopen jaren wel een informatie over hebt gevraagd, kun je dan aangeven welke thema's dat dan precies waren? Je noemde bijvoorbeeld al voorzieningen voor je tentamens, zijn er zo nog meer thema's?

Respondent: Uhm, ja meer niet. Ja alleen kijken naar de mogelijkheden alvast of ik eventueel toch een jaar extra stufi krijg door mijn functiebeperking.

Onderzoeker: Dus financiële regelingen?

Respondent: Ja. En voor de rest, uhm, niets.

Onderzoeker: Dus vooral de studievoorzieningen die je kunt krijgen met betrekking tot je functiebeperking, studievertraging en financiële regelingen waren belangrijke punten voor jou?

Respondent: Ja.

(Slechte informatievoorziening)

Onderzoeker: Wist je wel dat studentenbegeleiding er was voor de bijzondere omstandigheden waar jij je in bevind?

Respondent: (...) Ik wist het pas, toen ik hier als eerstejaars student begon toen wist ik het niet want ik had daar niet, ik wist niet dat die mogelijkheden er waren, en pas toen een andere student mij daarover had verteld, en doordat een andere student mij erover had verteld heb ik dus pas via de studieadviseur ja, eigenlijk onze opleidingscoördinator omdat we geen studieadviseur hadden toen, heb ik er dus meer over gehoord. (...)

Onderzoeker: Dus het nieuwe adres is denk je niet heel erg duidelijk geïnformeerd?

Respondent: Nee volgens mij niet, maar ja ik geef rondleidingen dus ik wist wel dat het was verplaatst maar ik weet dus bij andere studenten, sommige studenten wisten niet dat het was verplaatst. (...)

Respondent: (...) Dat kon je dan ook niet goed vinden van hoe het precies helemaal de procedure ging, dat was niet helemaal goed duidelijk uitgelegd voor mij en hoe lang de wachttijd was, was ook niet helemaal duidelijk voor mij.

Onderzoeker: Sorry wat was niet helemaal duidelijk? De procedure?

Respondent: Ja, bij de studentenpsycholoog. (...)

Respondent: Uhm, ik denk wat er allemaal mogelijk is voor mensen met een functiebeperking, waarmee studentenbegeleiding kan helpen. Van we kunnen op deze punten helpen, deze, deze en deze punten en voor deze dingen moet je misschien met een studieadviseur praten, of met een docent persoonlijk wat er mogelijk is. Daar heb ik ook nog wel behoefte aan, dat er misschien een duidelijk afscheiding is van waar wij voor zijn en waar zij voor zijn en waarvoor je bij een docent moet zijn voor mogelijkheden of bepaalde dingen.

Onderzoeker: Is dat iets waar je behoefte aan gehad hebt of waar je nu ook nog behoefte aan hebt?

Respondent: Uhm, ik denk ook wel waar ik behoefte aan zou hebben gehad want ik denk dat als het aan het begin duidelijk was gemaakt dat dit mogelijk was, dat ik misschien ook wel veel eerder naar studentenbegeleiding was gestapt om te zeggen van hé, ik heb dyslexie en ik wil graag apart zitten want ik heb het pas best wel laat in mijn eerste jaar gedaan, en als dat vanaf het begin af aan duidelijk was geweest dan had ik vanaf het begin af aan dat al kunnen doen en dat zou misschien dan

ook wel weer al beter kunnen zijn geweest. (…) Waar moet je heen en naar wie moet je heen. En dat je daar zelfs misschien gewoon een mail over krijgt want, op de utwente website is het nog steeds af en toe wel echt moeilijk te vinden sommige dingen.

Onderzoeker: Maar je kunt niet precies aangeven wat je altijd zo moeilijk te vinden vind?

Respondent: Ja, ja, uhm, gewoon echt, een afscheiding van wij zijn studentenbegeleiding en wij zijn voor deze dingetjes als je dyslexie hebt of een concentratiestoornis of iets anders, dan moet je bij ons aankloppen en dan kunnen wij kijken welke faciliteiten jij, uhm, nodig hebt, en die wij kunnen aanbieden aan jou. (…) Dus dat je wel echt weet bij wie moet je zijn en waar moet je zijn.

Respondent: (…) Ik denk dat, ja vooral in het begin van mijn eerste jaar zou het wel fijn zijn geweest als er wat meer informatie zou zijn geweest of er meer informatie werd gegeven over bepaalde onderwerpen.

Onderzoeker: Je zegt meer informatie over bepaalde onderwerpen, kun je specifieker proberen aan te geven welke informatie over welke onderwerpen?

Respondent: Nou, over inderdaad studeren met een functiebeperking en wat de UT allemaal biedt daarin.

Respondent 5

(Rode Balie)

Respondent: Uhm, ja. Pff.. Hoe kan je dat goed zeggen. Ja ik weet dat daar de decanen zitten. Volgens mij zit er ook het international office als ik het zo even goed zeg. Toch? Nou weet niet, oké. Nou goed, daar ben ik in elk geval door mijn vader heen gestuurd, daar heb ik ook een afspraak gemaakt met de decaan en daar zat ze. Dus.

Onderzoeker: Maar het is niet helemaal duidelijk wat de Rode Balie precies inhoudt?

Respondent: Nee volledig niet nee.

(Studentenbegeleiding)

Respondent: (…) Kijk ik wist niet wat ze deden eigenlijk. (…)

Onderzoeker: Je geeft al aan, je had eerder niet echt een duidelijk beeld van wat studentenbegeleiding was en wat het inhield, heb je daar nu wel een duidelijk beeld van denk je?

Respondent: Ja nee, ten opzichte van ziekte en dergelijke wel, dat ze je daarmee kunnen helpen. Met bijvoorbeeld het zoeken naar teruggave van het collegegeld, een extra jaar studiefinanciering, dat soort dingen. Uhm, voor de rest qua eventueel gewoon begeleiding bij vakken of toetsen op een andere manier mogen maken, ik weet niet wat er allemaal is. Daar weet ik niks van voor de rest. (…) Financieel gezien weet ik dus dat er regelingen zijn maar voor de rest weet ik dus niet wat studentenbegeleiding allemaal doet.

Onderzoeker: Heb je denk je wel een duidelijk beeld van waar studentenbegeleiding precies uit bestaat? Je noemde bijvoorbeeld al de studentendecanen?

Respondent: Ja dat is het enige wat ik weet, voor de rest zou ik het niet weten.

Onderzoeker: Oké. En eigenlijk zelfs nu je onder begeleiding bent is het nog altijd niet helemaal duidelijk?

Respondent: Nee, nee, nee. (…)

(Kennis over thema's)

Onderzoeker: Oké. Wist je dat studentenbegeleiding over al deze thema's informatie en begeleiding geeft aan studenten met een functiebeperking?

Respondent: Nee wist ik niet allemaal.

Onderzoeker: Welke wist je bijvoorbeeld niet?

Respondent: Die master bijvoorbeeld, en inderdaad de arbeidsmarkt, nee.

(Informatie waar respondenten zelf voor kwamen/andere informatiebehoeften)

Onderzoeker: Zou je misschien willen vertellen wat voor jou de reden is geweest om je te melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, ik kreeg een brief binnen van mijn langstudeer boete, was er toen der tijd nog. (…) Dus toen ben ik dus direct naar de decaan gegaan, en ja daar is het balletje dus gaan rollen dat ik dus nog een jaar extra studiefinanciering eigenlijk nog nu heb. Dus.

(Slechte informatievoorziening)

Respondent: Nou ik wist eigenlijk, het enige dat ik wist, ik wist niet dat het er was. (…) Maar, überhaupt, ik heb ook wel eens gekeken naar regelingen voor eventueel terugvragen van collegegeld en dat soort dingen maar dan zie je soms door de bomen het bos niet meer. Dat moet ik wel zeggen dat dat heel onduidelijk is.

Respondent: (…) het is heel lastig om te zien wanneer je ergens voor in aanmerking komt. Er zijn zoveel regels en uitzonderingen en dergelijke dat je op een gegeven moment gewoon niet meer weet wat je bent.

Onderzoeker: Hoe zou dat verbeterd kunnen worden?

Respondent: Ja gewoon transparanter.

Onderzoeker: En wat bedoel je daar mee?

Respondent: Ja, gewoon duidelijker inzicht geven voor wanneer je ergens voor in aanmerking komt.

Respondent: Ja wat dus wel handig was geweest, behalve het feit dat ze misschien, behalve het feit dat ik de studiefinanciering terug kreeg, of een jaar extra. Was het misschien makkelijk geweest als we direct hadden gekeken of er misschien nog andere regelingen waren waarvoor ik misschien wel in aanmerking kwam.

Respondent 6

(Rode Balie)

Respondent: De Rode Balie, ja dat je de balie voor studentenbegeleiding. Ik weet dat ik me daar altijd moet melden als ik een afspraak heb met de decaan, met [naam diversiteitscoördinator], of met een psycholoog.

Onderzoeker: Dus dat is wel duidelijk voor jou.

Respondent: Ja dat was op zich wel duidelijk dat dat studentenbegeleiding was ja.

(Studentenbegeleiding)

Respondent: Ja wat houdt de studentenbegeleiding nou precies in. Want ik heb dus te maken gehad met verschillende onderdelen. Met een studieadviseur, ik heb te maken gehad met een decaan, en ik heb ook eventjes te maken gehad met een studentenpsycholoog. Dat zijn allemaal, in mijn ogen, vormen van begeleiding. Maar ik weet niet of dat nou allemaal onder studentenbegeleiding valt. Want een studieadviseur is echt opleiding slash faculteit specifiek. Dus ik weet niet of dat onder de algemene studie, uh, studentenbegeleiding valt.

Onderzoeker: Had je daar dan beter over geïnformeerd over willen worden? Wat studentenbegeleiding precies inhoudt?

Respondent: (...). Ik vind het wel een vorm van studentenbegeleiding maar als je het overkoepelend gaat bekijken dan denk ik wel dat er een onderscheid is tussen een decaan en een studieadviseur. Omdat een studieadviseur toch meer op een faculteit gericht is.

Onderzoeker: Had je voordat je bij studentenbegeleiding wel een duidelijk beeld van waarvoor je allemaal bij studentenbegeleiding terecht kon?

Respondent: Nee niet echt.

(Informatie waar respondenten zelf voor kwamen/andere informatiebehoeften)

Respondent: Ja, nou ja, dat Twentse onderwijsmodel, dat is voor mij wel, hoe dat nou geregeld moet worden. (...) Dat zijn, ja dat is op dit moment in ieder geval wel het belangrijkste punt naar waar ik wel benieuwd in ben.

Respondent: (...) Nou ja ik heb dus gevraagd naar ervaringen met blinde studenten en wat zij doen. En dat is er niet. En dat had ik wel graag willen hebben. Dat zou wel mooi geweest zijn als ze dat hadden gehad. En ja, wat mogelijkheden zijn voor blinde studenten, ja. Kijk wat ik wel een goed punt

vond, dat was bijvoorbeeld van, ik heb ook gevraagd van wat bijvoorbeeld de mogelijkheden waren van als ik bijvoorbeeld een vak niet zou kunnen doen, omdat het echt heel grafisch is. Of als het, ja wat ik nu dus bijvoorbeeld ook doe, twee vakken volgen in plaats van drie. Wat de mogelijkheden daarvoor zijn. En daarover ben ik dan wel weer goed geïnformeerd over dat er eventueel ook mogelijkheden zouden zijn voor een vrije bachelor, dat je zelf vakkenpakketten gaat samenstellen, en die door een opleidingscommissie laat goedkeuren of weet ik wat voor onderwijscommissie. En dat je daar ook eventueel een WO diploma met een WO niveau zeg maar wel officieel op een papiertje kan halen. Dat vond ik wel, nou ja, belangrijke informatie om te weten dat die mogelijkheden er waren. En dat je dus inderdaad ook wel naar minder vakken toe kon. En dat je dus ook wel een beetje flexibel een beetje kon kijken van ja, welke vakken je wanneer gaat doen, hoe dat rooster technisch bij elkaar past en zo. (…)

Respondent: Nou daar heb ik al wel informatie over gehad dus, dat dat eventueel, ja dat is ook een onderwerp dat ben ik nog helemaal vergeten inderdaad met de langstudeer boete en zo. (…) Waar ik dus nog wel informatie over zou willen hebben dat is dus hoe de, hoe mijn studievertraging nu, uit gaat werken in nog meer studievertraging in het nieuwe onderwijsmodel. Hoe studievertraging in het nieuwe onderwijsmodel past. Ja daar zou ik nog wel meer informatie over willen hebben.

(Slechte informatievoorziening)

Respondent: (…) Maar dan zouden er bijvoorbeeld dingen in moeten staan van dingen als speciale, ja hoe speciale extra's voor bij tentamens en zo, extra tijd en extra hulpmiddelen, hoe dat geregeld is. Nou ja, daar staat dan een zinnetje heel algemeen 'nou dat moet dan in overleg met de studieadviseur' en nou ja, de opleidingscommissie en daar moet dan weer goedkeuring voor, ja, dan moet je overleggen met. Ja dat is dan allemaal heel erg algemeen, en op zich is dat ook wel begrijpelijk want je kan niet alle situaties van mensen met een functiebeperking omschrijven.

Onderzoeker: Maar in hoeverre dat het mogelijk zou zijn, zou je het wel prettig vinden als de informatie wat specifieker werd beschreven met de mogelijkheden?

Respondent: Ja. Ja maar ik zou niet weten hoe ze dat daar neer moeten zetten. In die zin, waar het eigenlijk dus op neerkomt, voor zo'n dingen wordt je eigenlijk dus meteen verwezen naar bijvoorbeeld een studieadviseur of een decaan of noem maar wat. Dus ja. Ik neem eigenlijk de moeite al niet meer om het echt uit te gaan zoeken want negen van de tien keer moet je toch naar die persoon toe. Dan kan ik er beter meteen naartoe gaan.

Respondent: (…) En je hoort dan achteraf wel van het wordt nu al ingevoerd. Bij elektrotechniek is het al ingevoerd. En dan denk ik ja goed dat is harstikke leuk maar als je nou dat stukje leest over regelingen voor mensen met een functiebeperking die niet full time studeren ja daar wordt nog aan gewerkt, daar worden nog overgangsregelingen voor getroffen en zo. Ja, ik heb er dus straks in september dus wel mee te maken en er is dus nog niks geregeld. Ja. Vind ik, ja, dat is, dat is meer zo'n invoeringsbeleid van zo'n onderwijsmodel, maar dan denk ik misschien had, had studentenbegeleiding daar wat meer voor had moeten lobbyen zodat dat eerst goed geregeld zou moeten zijn. (…)

Respondent: (…) Waar ik dus nog wel informatie over zou willen hebben dat is dus hoe de, hoe mijn studievertraging nu, uit gaat werken in nog meer studievertraging in het nieuwe onderwijsmodel. Hoe studievertraging in het nieuwe onderwijsmodel past. Ja daar zou ik nog wel meer informatie over willen hebben.

Respondent: Ja. Ja. Nou ja, zoals, wat ik dus zei, omdat ik dus werktuigbouwkunde gedaan heb staan daar dus ook al twee jaar voor, vind ik een beetje discutabel, maar volgens mij is het zo dat mijn studieschuld die ik al opgebouwd heb bij DUO, toen nog IBG, die is wel kwijtgescholden, maar of nou ook nog die jaren meetellen als studiejaren, volgens mij wel. Volgens de decaan niet. Toen heb ik wel een gezegd van volgens mij wel hoor, dus laat maar zien. Dus weet ik niet, misschien ben ik wel al beter geïnformeerd dan de decaan omdat ik me er heel specifiek op gericht hebt, en zij misschien nog wat algemener. Maar ja, die informatie zou ik ook wel graag willen hebben. Is wel informatie waar ik wel behoefte aan heb, want ja zij zou zich toch beter in de regels moeten zitten dan ik.

Respondent: (…) Ja heb ik wel informatie over gehad. Maar, voornamelijk dat je dat inderdaad, dat je je daarvoor moet beroepen, dat je dat toch per vak apart moet bekijken. En daar konden de studentenbegeleiding, kan daar verder niet zo veel over zeggen als ik daar naar ging kijken dan was dat toch vakspecifiek bij ieder vak. Dat is de informatie die je dan krijgt. En dat is op zich begrijpelijk en dat is duidelijk maar, ja, maar daarmee was ik in de gesprekken vooraf, in de gesprekken vooraf zeg maar werd het mij daar dus niet echt veel duidelijker van, want dat zou dus betekenen dat ik dus voor al die probleemgevallen die ik dus had uitgezocht, want ik had me dus wel een beetje verdiept in de studieprogramma's, problemen die ik dan tegenkwam die had ik allemaal opgesomd en nou ja, dus ook gevraagd bij de studentenbegeleiding en de studieadviseur van wat moet ik daar nu mee. En ja, eigenlijk moet je dat apart met iedere vakgroep moet je dat gaan bespreken.

Onderzoeker: Hadden ze dat makkelijker voor je kunnen maken?

Respondent: Uhm, nou ze hadden er misschien wat meer achtergrond informatie voor in kunnen winnen. (…)

Respondent: Nee ik denk het niet. Ja dat is misschien ook nog wel wat. Een eenduidige informatievoorziening. Een plek waar je het kan vinden. Want ja ik weet het niet, ik weet ook niet precies waar ik ernaar zoeken moet. Google is your friend. Maar er is zoveel verschillende informatie op verschillende plekken te vinden, en het een is weer algemeen overkoepelend voor de hele universiteit, het andere is weer faculteit gerelateerd, faculteit breed en het andere is weer opleiding breed. Ja.

Respondent 7

(Rode Balie)

Onderzoeker: Oké. Nog een vraagje tussendoor dan. Kun je mij uitleggen wat jij denkt dat de rode balie is?

Respondent: Ja dat is toch waar ze zitten? Die balie waar je dan naar toe moet, waar je je moet melden als je dat een afspraak hebt.

Onderzoeker: Maar wie is 'ze'? 'Waar ze zitten'.

Respondent: Ja studiebegeleiding of uuh.. Waar ik toen ben geweest. De studiebegeleiding van de UT. Ik weet dat er toen in dat mailtje stond dat ik me moest melden bij de Rode balie van het SI office. Nee niet het SI office.. Ik weet niet. Maar in de Bastille in ieder geval. Dat ik wist waar ik naar toe moest. Maar ik weet verder niet zo veel wat er aan de Rode Balie precies toegevoegd is. Geen idee eigenlijk.

Onderzoeker: Je hebt een vaag vermoeden dat studentenbegeleiding de Rode balie is?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zou het toegevoegde waarde hebben om studentenbegeleiding ook wel Rode Balie te noemen?

Respondent: Nou niet voor de studentenbegeleiding. Tenzij ze natuurlijk nog meer doen of zo daar. Maar ik weet niet wat ze verder doen. Dus als ik.. Ik ken het alleen als studentenbegeleiding dus ik vroeg me wel af waarom het dan de Rode Balie heet. Omdat ik verder niet zo goed wist waar dat vandaan kwam.

(Studentenbegeleiding)

Respondent: Ja, nee.. Ik wist eigenlijk ook niet zo goed wat die studentenbegeleiding was. (…).

Onderzoeker: Voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam, had je toen een duidelijk beeld van waarvoor je allemaal terecht kon bij studentenbegeleiding?

Respondent: Nee dat werd me pas verteld bij mijn studieadviseur.

Onderzoeker: Denk je dat je nu wel een goed beeld hebt van waar je allemaal voor bij studentenbegeleiding terecht kunt?

Respondent: Vast niet.

Onderzoeker: Vast niet?

Respondent: Nee, ja.. Ik weet dat ik daar terecht kan als er nu iets gebeurd met m'n rug en als het erger wordt met mijn beperking en zo. Maar ik denk dat ze er vast voor meer dingen zijn maar ik heb geen idee waarvoor dan.

Onderzoeker: Wat is studentenbegeleiding eigenlijk?

Respondent: Uuhh, daar kun je terecht als je een beperking hebt en dan kunnen ze jou daar mee helpen. In ieder geval helpen dingen te regelen.

Onderzoeker: Kun je daar alleen terecht als je een beperking hebt?

Respondent: Nee ik denk dat je daar ook wel terecht kan als je gewoon vragen hebt over je studie of als je hulp nodig hebt bij je studie of zo. Maar verder weet ik niet precies wat ze doen.

Onderzoeker: Je weet niet precies voor wat voor soort begeleiding je eigenlijk terecht kunt bij studentenbegeleiding?

Respondent: Nee.

(Kennis over thema's)

Onderzoeker: Wist je niet dat ze je daar ook bij kunnen helpen?

Respondent: Nee maar ik ben nu ook nog echt compleet niet bezig met mijn master. Ik zit pas in mijn eerste jaar dus ik denk dat het daar ook aan ligt.

Onderzoeker: Als je beter zou weten waar ze je misschien begeleiding bij zouden kunnen geven bij de doorstroom van je master zou je er misschien wel behoefte aan kunnen hebben?

Respondent: Ja.

(Informatie waar respondenten zelf voor kwamen/andere informatiebehoeften)

Onderzoeker: Wat was precies al deze informatie waar je behoefte aan hebt gehad?

Respondent: Uuhh.. Naja ik wilde voor mijn tentamens dus dat ik gewoon tussendoor mocht lopen, en dat ik dan op een speciale stoel zat. En die extra tijd is meer compensatie voor het lopen dus, het was, ja dat was fijn als ik dat erbij kreeg maar als ik dat er niet bij had gekregen.. Ja. Dan had ik het ook nog wel overleefd.

Onderzoeker: Dus de behoefte lag voornamelijk bij 'wat voor voorzieningen zijn er voor mij mogelijk'?

Respondent: Ja.

Respondent 8

(Rode Balie)

Onderzoeker: Kun je vertellen wat de rode balie precies is?

Respondent: Ja.. uuh.. Ik had op internet gezien dat als je vragen had over studiefinanciering dat je daar, als je een functiebeperking had, dat je daar dan terecht kon met je aanvraag.

Onderzoeker: Maar je weet niet precies welke organisatie achter de rode balie zit?

Respondent: Nee. Studentenbegeleiding waarschijnlijk dan, hahaha. Maar ik heb geen idee.

Onderzoeker: Eigenlijk weet je het niet?

Respondent: Nee.

Onderzoeker: Nou, dit was het dan. Dus als je verder geen vragen meer hebt…

Respondent: Ja toch nog eentje! Studentenbegeleiding hoort dat nou bij de rode balie?

Onderzoeker: Ja studentenbegeleiding is de rode balie.

(Studentenbegeleiding)

Respondent: Nou, ik moet zeggen ik heb die hele mensen nog nooit gezien.

Onderzoeker: Je hebt ze nog nooit gezien?

Respondent: Nee, ik zou ook niet weten waar ze zitten. (…). Ik zou ook niet weten waar ze zitten.

Onderzoeker: Je zou ook niet weten waar ze zitten?

Respondent: Ja ik denk dat de rode balie…… erbij zit. Maar.. ik weet het niet zeker.

Onderzoeker: Dus dat is je niet helemaal duidelijk?

Respondent: Nee ik zou niet weten wie daar eigenlijk achter zitten.

Onderzoeker: Dus als ik kijk naar informatiebehoeften dan zou je daar bijvoorbeeld wel beter over geïnformeerd willen worden?

Respondent: Ja waar ik heen zou kunnen gaan.

Onderzoeker: Dus je hebt eigenlijk ook helemaal geen idee met wie je allemaal…

Respondent: Nee ik heb geen idee! Ik weet ook niet waar ze allemaal zitten, anders was ik allang een keer langsgelopen.

Respondent: (…). Maar als ik daar hulp bij nodig zou hebben, of bij het gebruik ervan, dan zou ik echt nog even goed moeten zoeken waar ik überhaupt dan heen moet.

Onderzoeker: Dus het is heel erg onduidelijk voor jou voor wat je waar moet zijn en bij wie?

Respondent: Ja beetje wel ja. Ik weet alleen inderdaad via een digitaal e-mailadres van het tentamenbureau of zo iets..

Onderzoeker: Had je voordat je bij studentenbegeleiding, en heb je nu een duidelijk beeld van waarvoor je precies allemaal bij studentenbegeleiding terecht kon en kunt?

Respondent: Nee. Niet echt. Ja alleen toen voor die presentatie die ik toen gehad heb. Maar verder.

Onderzoeker: Verder heb je geen idee?

Respondent: Nee verder heb ik geen idee. Ik zou ook echt niet weten waar het is. (…)

Onderzoeker: Nou, dit was het dan. Dus als je verder geen vragen meer hebt…

Respondent: Ja toch nog eentje! Studentenbegeleiding hoort dat nou bij de rode balie?

Onderzoeker: Ja studentenbegeleiding is de rode balie.

(Kennis over thema's)

Onderzoeker: Oké. Zou je ook behoefte hebben aan informatie over de doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Ja, mag op zich wel. Ik heb geen idee of daar aparte dingen voor zijn voor dyslecten, ik denk het haast niet maar ik weet het niet.

Onderzoeker: Als het er zou zijn dan zou je het wel graag willen weten?

Respondent: Ja, lijkt me handig.

Onderzoeker: Had je enig idee dat de onderwerpen die ik net noemde, dat dat onderwerpen zijn waar studentenbegeleiding nu al informatie over geeft en dat je je voor meer informatie of problemen met betrekking tot die onderwerpen je kunt melden bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uhh nee! Nee, ja de meeste dingen wel zoals voorzieningen omtrent de tentamens en zo..

Onderzoeker: Dat zijn er maar twee van wat ik net opnoemde hè? Kijk ik heb hier dit lijstje met de verschillende onderwerpen.

Respondent: Ja… Nee dat wist ik inderdaad niet haha.

(Informatie waar respondenten zelf voor kwamen/andere informatiebehoeften)

Respondent: Uhm, nou ja, ik ben dyslectisch en ik heb er niet héél veel last van maar ik heb toch wel last met schrijven waardoor ik met tentamens langer de tijd nodig heb en dat soort dingen dus ik was benieuwd wat hier allemaal mogelijk was.

Onderzoeker: Oké, dus je bent bij studentenbegeleiding terecht gekomen om te kijken wat voor voorzieningen dat zij jou mee kunnen helpen?

Respondent: Ja inderdaad. Om te kijken wat hier was, en of ik inderdaad extra tijd kon krijgen en eventueel of ik er een laptop bij mocht gebruiken.

Onderzoeker: Oké. Dus je bent puur voor de voorzieningen in aanmerking gekomen met studentenbegeleiding?

Respondent: Ja. Precies.

(Slechte informatievoorziening)

Onderzoeker: Had je voordat je bij studentenbegeleiding, en heb je nu een duidelijk beeld van waarvoor je precies allemaal bij studentenbegeleiding terecht kon en kunt?

Respondent: Nee. Niet echt. Ja alleen toen voor die presentatie die ik toen gehad heb. Maar verder.

Onderzoeker: Verder heb je geen idee?

Respondent: Nee verder heb ik geen idee. Ik zou ook echt niet weten waar het is. (...)

Respondent: Ja nou.. Als ik me moet inschrijven voor de tentamens dan moet ik wel altijd even dat mailtje terugzoeken van wat ik dan laatst een keer heb gehad, of afgelopen jaar een keer heb gehad. Ik denk dat als ik dat mailtje per ongeluk een keer weggooi dat ik wel een probleem heb, omdat ik niet weet waar ik heen moet sturen dat ik een laptop mag. Ik zou dan ook niet weten waar ik moet beginnen eigenlijk. Misschien bij de studieadviseur even vragen.. Maar ook dat ik überhaupt niet weet waar ze zitten en zo. Dat is misschien wel.. Of ja dat is in ieder geval wel iets dat eigenlijk niet zo goed is denk ik.

Onderzoeker: Je hebt niet echt een duidelijk beeld van wie nou precies jouw voorzieningen regelt en zo?

Respondent: Nee. Misschien is dat ook wel het probleem allemaal, dat het bij verschillende mensen ligt. Dat ik misschien de ene de schuld geef terwijl iemand anders het regelt. Maar dat is mij niet duidelijk. Dan lijkt het alsof het tentamenbureau het doet.. of..

Onderzoeker: Dus daar zou je ook beter over geïnformeerd willen worden, wie nou precies wat voor jou regelt?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Zodat als je dan een probleem hebt, dat je ook duidelijk weet bij wie je zijn moet?

Respondent: Ja inderdaad, en waar ik precies moet wezen en zo ja.

Onderzoeker: Dus het was voor jou heel onduidelijk wanneer je daar nu precies voor in aanmerking kwam?

Respondent: Ja inderdaad. (...)

Onderzoeker: Dus de criteria zijn voor jou nog altijd niet duidelijk?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: En die zou je wel willen weten?

Respondent: Ja.

Respondent 9

(Rode Balie)

Onderzoeker: Zou je mij misschien kunnen vertellen wat de Rode Balie is?

Respondent: Waar zit die inmiddels? In de Bastille of zit die nog in de Vrijhof? Weet ik niet eens meer. De Rode Balie, dat is van de decaan toch? Volgens mij wel.

Onderzoeker: Je zegt van de decaan?

Respondent: Ja, van de decaan, het zit zeg maar uh. Bijvoorbeeld als je een afspraak met de decaan wilt maken dan moet je daarheen. Of, volgens mij ben ik ook alleen daarvoor geweest. Volgens mij kun je daar wel meer vragen omtrent studiebegeleiding, maar, dat durf ik eigenlijk ook niet zo goed te zeggen. Volgens mij is het het hele decanaat, dat ze daar allemaal zitten met alles wat daaromheen hangt.

(Studentenbegeleiding)

Onderzoeker: Voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam, had je toen denk je een duidelijk beeld van waar studentenbegeleiding allemaal precies uit bestond?

Respondent: Nee ik denk het niet, zoals een decaan en zo. Ik had ook geen idee wat die allemaal konden regelen zeg maar, en wat die dan deed en waar die voor was. Ja tuurlijk je studieadviseur wel vrij duidelijk waar die je mee kon helpen, met planningen en dat soort dingen. Maar ik denk dat hij wel nog meer heeft kunnen betekenen dan dat ik in het begin zeg maar verwachte. Voordat ik klachten zeg maar had.

Onderzoeker: De studieadviseur?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Kon hij uiteindelijk meer betekenen of dacht je dat hij meer kon betekenen?

Respondent: Hij kon uiteindelijk meer betekenen. Ik dacht in het begin een beetje een planning maken en af en toe een praatje maken met hoe gaat het met je maar ik dacht dat dat het dan ook wel was maar ze kunnen ook echt wel dingen regelen zeg maar.

Onderzoeker: Ja. Denk je dat je nu wel het volledige beeld hebt van wat studentenbegeleiding inhoud?

Respondent: Vast niet. Ja, ik bedoel ik heb natuurlijk een speciale specifieke klacht en ik denk dat ze voor andere klachten hele andere dingen kunnen doen. Maar ik denk wel dat ik een beetje een goed beeld heb van wat er mogelijk zou kunnen zijn.

Onderzoeker: Maar zou je mij eens willen uitleggen wat studentenbegeleiding is?

Respondent: Dat is lastig. Denk dat het gewoon het bijstaan van studenten is, bijvoorbeeld het advies geven ook aan reguliere studenten ook qua planning of als ze problemen hebben met hun studie daar gewoon in bijstaan. Ik denk dat mensen met een functiebeperking dat ze daar gewoon mee in gesprek gaan voor ja oplossingen voor problemen te zoeken zodat studeren gewoon wat makkelijker

wordt. Of makkelijker wordt, te doen wordt zeg maar. En dan denk ik dat met name de decaan weer voor de officiële regelingen en meer de financiële achtergrond en richting studiefinanciering dat die daar meer voor te bereiken is. En, voor de rest, weet ik het niet.

(Kennis over thema's)

Onderzoeker: Heb je enig idee gehad dat de thema's die ik net noemde, dat dat allen thema's zijn waar studentenbegeleiding studenten met een functiebeperking daarbij helpt?

Respondent: Ja.

(Informatie waar respondenten zelf voor kwamen/andere informatiebehoeften)

Onderzoeker: Oké. Dus je kreeg eigenlijk problemen gedurende je studie omdat je bang was dat je studievertraging op liep en daardoor ben je bij studentenbegeleiding terecht gekomen?

Respondent: Ja. Dat is juist.

Respondent: Nou ik heb toen met name gezocht voor een extra jaar stufie en wat daarin mogelijk was, (...).

Onderzoeker: Dus even concreet, wat was voor jou interessante informatie, informatie over studievertraging en de financiële regelingen wat erbij komen?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Is er op dit moment nog informatie waar je behoefte aan zou hebben?

Respondent: Ik moet nog uitzoeken hoe het zit met mijn OV. Ik heb dus nu een jaar extra stufi dan gekregen, maar ik moet nog uitzoeken, geldt mijn OV dan ook een jaar langer, of is dat straks afgelopen. (...)

(Slechte informatievoorziening)

Respondent: Even denken. Nou ik wist wel dat mijn huidige begeleider was met zwangerschapsverlof en dat ze er daardoor wat minder was, maar ze had niet gezegd dat ze daarna helemaal zou wisselen dus vandaar dat ik het niet wist. Ik denk ook dat het voor meer studenten wel prettig was geweest al er een keer op tijd een mail was gestuurd van, volgens mij gaat het dan om alle wiskundestudenten, van nou er gaat gewisseld worden van begeleider. Hou hier rekening mee of mocht je een extra afspraak willen of zo dan kan dat. Dat daar iets meer op gelet was want ik had, ja, ik had het pas door zeg maar op het moment dat ik te horen kreeg ja je moet niet meer bij mij zijn maar bij een ander. (...)

Onderzoeker: Zou je mij misschien kunnen vertellen wat de Rode Balie is?

Respondent: Waar zit die inmiddels? In de Bastille of zit die nog in de Vrijhof? Weet ik niet eens meer. De Rode Balie, dat is van de decaan toch? Volgens mij wel.

Respondent: (…) Ik vind het alleen wel raar, want we krijgen altijd een mail van het tentamenbureau als je je dan weer voor tentamens in moet schrijven, dat dat onder de speciale dyslexieregeling valt. Dan bedoelen zij gewoon alle studenten met een functiebeperking. Dan denk ik van ja, ik heb geen dyslexie, maar ik wil wel die regelingen. Ik heb zoiets van het is niet alleen dyslexie wat daar zit dus ja, dat vind ik wel een beetje apart.

Respondent 10

(Rode Balie)

Respondent: De Rode Balie zit bij de Bastille. Ja, was heel leuk want toen vroeg ik, oh wacht! Daar moest ik trouwens ook heen, daar zat zij ook. Dat weet ik nog, want toen vroeg ik aan zo'n mensen van waar is de Rode Balie? En toen zeiden ze ja de Rode Balie is niet rood meer. Dat zit inderdaad bij de Bastille want daar moest ik toen heen voor de studentendecaan. Maar zit daar ook die hele studentenbegeleiding?

Onderzoeker: Nu ontwijk je mijn vraag een klein beetje. Zou je mij willen uitleggen wat de Rode Balie is volgens jou? Na het onderzoek wil ik graag jou vragen wel beantwoorden maar nu is het nog even belangrijk dat ik te weten kom wat je nu ervan denkt, goed?

Respondent: Oh ja sorry. De Rode Balie. Ik heb geen idee, nee. Ik heb geen idee.

(Studentenbegeleiding)

Respondent: (…). Dus ik had zoiets van ja, volgens mij kan je wel heel veel vertellen wat je hebt en volgens mij kunnen ze je daar ook allemaal wel een beetje mee helpen. Dus, nou ik dacht ik probeer het gewoon. Ik wist niet of ze er wat mee wilden of konden, of dat ze er niks vanaf wisten.

Onderzoeker: Dus je had niet echt een heel duidelijk beeld van waar ze je mee zouden kunnen helpen voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam?

Respondent: Nee. Dat niet. Ik wist alleen van dyslexie, ja daar heb je extra voorzieningen voor, dat was het enige.

Onderzoeker: Wist je wel voordat je werd doorverwezen naar studentenbegeleiding dat studentenbegeleiding er was voor de bijzondere omstandigheden waar jij je in bevind?

Respondent: Ik had er wel eens van gehoord bij ons op de middelbare school. Ik had wel verwacht dat er zoiets zou zijn maar ik wist het niet zeker. Maar, ik had wel zoiets verwacht. (…)

Onderzoeker: Zou je eens willen aangeven voor mij waar jij in denkt dat studentenbegeleiding allemaal begeleiding in zou kunnen geven met betrekking tot functiebeperkingen?

Respondent: Even zien, uhm, ja inderdaad studievertraging. Dat was een van de enigste die ik eigenlijk wist. (…). Dat is volgens mij ook echt de enigste. En ja, als je iets niet leuk vind of iets niet

kan, eventueel begeleiden naar een andere studie. (…). Voor de rest heb ik ook eigenlijk geen idee. Nee.

Onderzoeker: Zou je mij eens willen uitleggen in jouw woorden wat jij denkt dat studentenbegeleiding inhoud?

Respondent: Ik dacht de studieadviseur.

Onderzoeker: Alleen de studieadviseur?

Respondent: Ik dacht van wel maar ik heb geen idee. (…). En ik wist dat er nog studentenpsychologen waren. Maar voor de rest. Ik heb echt geen idee.

(Kennis over thema's)

Respondent: Ik heb dit jaar sowieso niet al mijn punten, maar ik weet ook niet zeker wat ze precies onder studievertraging vatten want in principe, je kunt al je punten halen in een jaar, en als dat niet wordt opgevat als studievertraging maar vijf punten missen wel studievertraging is, dan loop ik studievertraging op.

Onderzoeker: Dus het is je eigenlijk niet eens helemaal duidelijk wat het begrip studievertraging inhoud?

Respondent: Nee, ik snap niet inderdaad, nee, nee.

Onderzoeker: Oké. Informatie over financiële regelingen?

Respondent: Geen idee, wist ik niet, daar heb ik nog niks mee gedaan.

Onderzoeker: Wat wist je niet precies?

Respondent: Ik wist niet dat je daar begeleiding in kon krijgen. Ik wist alleen zeg maar gewoon, met bepaalde studiebeperkingen kun je bijvoorbeeld extra tijd krijgen. En of dat geld kost? Misschien, maar geen idee.

Onderzoeker: Dus financiële regelingen is ook iets nieuws voor je?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Denk je wel dat je er behoefte aan zou kunnen hebben?

Respondent: Maar wat, hoe moet ik dat zien dan die financiën?

Onderzoeker: Begeleiding bij financiële regelingen. Bijvoorbeeld het aanvragen van een jaar studiefinanciering waar je misschien recht op hebt wanneer je een functiebeperking hebt en daar last van ondervind gedurende je studie.

Onderzoeker: Oké. Ja hier staat de BSA maar dat heb je sowieso al aangegeven hè. Dan informatie over studievaardigheden? Daar valt bijvoorbeeld onder het plannen, of samenwerken.

Respondent: Ja, ja. Dat klopt.

Onderzoeker: Heb je daar behoefte aan?

Respondent: Ja dat plannen maak ik al gebruik van. En dan puur inderdaad van welke tentamens gaan we dit kwartiel doen. Voor de rest, dat is een van de enigste waar ik echt behoefte aan heb.

Onderzoeker: Buiten informatie over studievertraging en BSA?

Respondent: Ja. Maar dat samenwerken misschien ook wel. Maar ik wist niet dat dat er was en hoe ze je daar mee kunnen helpen.

Onderzoeker: Bijvoorbeeld door te kijken hoe jij het beste kunt functioneren in een samenwerking met zo min mogelijk hinder van je functiebeperking. Is dat iets waar je ook nog wel behoefte aan zou kunnen hebben?

Respondent: Jaaa. Ja. Ja. Maar dat soort dingen heb ik nooit gezien of gelezen dat het er was, en er ook nooit van gehoord. Mijn studieadviseur wist dat ik er last van had maar ik heb het van haar nooit gehoord dus ik ging er ook niet van uit dat zoiets er was. Je hoort altijd van je moet leren samen te werken. Dus ik dacht ik moet het gewoon leren en ik moet het gewoon doen. Dus ik had niet echt verwacht dat daar begeleiding bij was.

Respondent: Ja daar heeft ze me inderdaad ook voor opgegeven. Zo'n training voor mind mapping? Of iets dergelijks. Ik weet niet meer precies waar het om ging maar dat waren inderdaad wel trainingen waarvan zij zoiets had van dat is goed voor jou dus probeer het maar gewoon. En dan kijken we wel weer verder. Ik wist helemaal niet dat ze dat soort dingen hadden, voordat ze dat zei, ik had wel eens flyertjes of zo gezien maar ik had geen idee dat je daar gewoon open kon voor aanmelden en dergelijke dus dat was wel leuk.

(<u>Informatie waar respondenten zelf voor kwamen/andere informatiebehoeften</u>)

Onderzoeker: Aan welke informatie, dus ook informatie die je wel goed hebt kunnen vinden, heb je de afgelopen jaren hier op de universiteit eigenlijk behoefte gehad?

Respondent: (…) En op een gegeven moment ging het dreigen van haal ik mijn BSA wel. En toen ging ik dus inderdaad naar de studieadviseur en toen vroeg ik wel van ja, hoe zit dat nou eigenlijk. (…) Of, dat vroeg ik me af, is er nog iets, is er nog iets daarmee of is het gewoon, ja, ja, in principe wilde ik (…) ook wel graag nog een extra kans als het ware en ik vroeg me af of die er was.

(<u>Slechte informatievoorziening</u>)

Onderzoeker: Hadden ze je daar misschien anders in kunnen informeren, zodat dat duidelijker zou zijn geworden?

Respondent: Nou tijdens dat gesprek werd ik wel goed geïnformeerd, maar daarvoor wist ik het gewoon niet. (...), het zal voor heel veel mensen ook wel een drempel zijn, van ja, kan ik hier wel mee geholpen worden en moet ik me wel aanmelden. Dus het is gewoon heel lastig denk ik.

Onderzoeker: Maar stel, er bestaat de mogelijkheid om hier duidelijker in te informeren?

Respondent: Ja dan wel.

Onderzoeker: Dan zou het zeker beter zijn?

Respondent: Ja denk ik wel ja.

Respondent: Dat was dus die ene keer dat ik dus op internet zag van ja, je kan je aanmelden voor dyslexie en voor andere dingen moet je contact opnemen, en dat ik dus inderdaad niet wist wat voor dingen onder 'anders' was. Of het ging om inderdaad leerbeperkingen, of dat het ging om echte beperkingen, ik wist niet echt waar het om ging. Het had bij wijze van spreken ook gewoon een lichamelijke handicap kunnen zijn. Ik wist niet wat het was. Dus dat was wel een beetje lastig.

Respondent: Ja. Omdat, ik weet dat als ik op internet het opzoek, op de site, dan is het altijd net niet helemaal duidelijk en dan weet ik net niet of het dan voor mij geldt. (...)

Respondent: (...) Dat dan in ieder geval wel heel duidelijk is dat je wel gewoon op gesprek moet komen ondanks of je nou denkt dat het erg genoeg is of niet. Want volgens mij houdt dat veel mensen wel tegen. Dat ze zoiets hebben van ja, het is niet erg genoeg dus laat maar zitten.

Onderzoeker: Dus er zou duidelijker moeten worden aangestipt dat het niet uit maakt wat voor iets je hebt, en wat je probleem ook is, dat je gewoon langs moet komen?

Respondent: Ja. Dat als je gewoon merkt dat er iets is wat je studie kan belemmeren, dat je gewoon langs komt.

Onderzoeker: Weet je waar studentenbegeleiding als organisatie zit op de UT?

Respondent: Ik dacht hier, maar. Ik moest hier toen ook heen op het begin op de allereerste afspraak.

Onderzoeker: Dus hier in de Cubicus?

Respondent: Ja? Of?

Onderzoeker: Ik wil eigenlijk weten wat jij denkt, het maakt niet uit of je antwoord goed of fout is.

Respondent: Ja dat dacht ik ja. Ik heb geen idee.

Onderzoeker: Maar je zei wel dat de Rode Balie in de Bastille zit, dus dat wist je?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Wist je ook al dat ze verhuisd zijn?

Respondent: Nee.

Respondent 11

(Rode Balie)

Onderzoeker: De Rode Balie, heb je enig idee wat de Rode Balie is?

Respondent: Oh ja bij, ja de Rode Balie. Ja, waar dat is weet ik wel maar waar dat echt voor staat weet ik niet.

(Studentenbegeleiding)

Respondent: Ja. Studentenbegeleiding houdt in dat je individueel begeleidt wordt onafhankelijk van de opleiding, maar meer persoonsgericht is. Denk ik. Ja dat is wat ik denk. Dat iemand een student begeleid in zijn proces bij het afstuderen, maar dan wel een beetje meer persoonsgericht. En de studieadviseur is meer opleidingsgericht, die kijkt ook wel eens naar de persoon denk ik, maar die is toch meer gespecialiseerd op de opleiding zelf. De studentenbegeleiding kijkt meer met de persoon zelf mee en denkt bijvoorbeeld meer aan de dingen die de persoon zelf nodig heeft. Sorry ik heb nog niet eerder nagedacht over wat de verschillen zijn.

Onderzoeker: Dat geeft niet, dat maakt helemaal niks uit. Kun je aangeven waaruit jij denkt dat studentenbegeleiding uit bestaat qua mensen en hun functies? Je noemde net al [naam studentdecaan], maar wat voor functie vervuld zij bijvoorbeeld?

Respondent: Oké. Ja, nou studentenbegeleiding zijn dus die mensen wat daar bij de Bastille zijn. Ik ken alleen [naam studentdecaan] en ik denk dat er ook nog een psycholoog is. Ja ik ken haar niet persoonlijk maar ik heb wel eens gezien dat er een psycholoog rond loopt, een studentenpsycholoog dat is eigenlijk ook wel een studentbegeleidster maar dan gespecialiseerd in de psyche. En ik denk dat [naam studentdecaan] ook wel twee, drie collega's heeft welke denk ik elk zijn gebied heeft. Ik ben bij [naam studentdecaan] gegaan omdat zij te maken had met de financiële, op het financiële gebied zeg maar. Ja.

Onderzoeker: Je hebt wel een duidelijk beeld van wat studentenbegeleiding is denk je?

Respondent: Ja ik denk het wel. Ik hoop van wel ja. Ik heb er niet echt research naar gedaan of zo, maar ik denk wel dat ik een voldoende, ja goed beeld heb.

Respondent: Uhm, aan het begin zeg maar van het studeren. Dat er duidelijkheid wordt gegeven. Ook mensen die een beperking hebben helpen wij graag. Zoiets in ieder geval.

Onderzoeker: Want dat was niet helemaal duidelijk?

Respondent: Nee, nee. Ik bedoel, ik wist het eigenlijk ook niet. Ik betwijfel of daar iets over gezegd is, maar als wel, dan op zo'n manier van als je een beperking hebt dan kun je gewoon daar en daar naar toe gaan. (…)

Onderzoeker: Kun je aangeven welke informatie precies er toen niet duidelijk genoeg was?

Respondent: Dat er gezegd werd dat als je persoonlijke omstandigheden een rol speelde in het behalen van je punten en vakken dan kun je altijd een afspraak, dan kun je daar speciaal een afspraak voor maken. (…) dat ze zeggen van daar staan we open voor, daar hebben we aandacht voor, daar hebben we tijd voor. Dat was een beetje onduidelijk.

Onderzoeker: Had je wel enig idee dat studentenbegeleiding er was voordat je daarnaar werd doorverwezen door je studieadviseur?

Respondent: (…) nee, wist je wat ik wel wist er zal wel een studentbegeleider die mensen hielpen die vertraging opliepen, omdat ze bijvoorbeeld niet wilde studeren, niet gemotiveerd zijn, of soms een verlies hebben opgelopen, bijvoorbeeld het verlies van ouders of van een vriend. Dat zijn best wel grote dingen en persoonlijke dingen die een rol mee kunnen spelen. Dus ik dacht eigenlijk dat dat alleen een rol speelde op dat gebied, niet op gehandicapten of zo. Dat wist ik niet. Ik dacht dat speelt eigenlijk geen rol.

Onderzoeker: Dus dat zou in de toekomst wel duidelijker gecommuniceerd moeten worden?

Respondent: Ja. Ja. Ja. Ja. Ja.

Onderzoeker: Wist je eigenlijk dat studentenbegeleiding over al deze thema's informatie geeft en je daarin kan begeleiden?

Respondent: Uhm, ik denk het wel. Ja zeker, nu wel (…)

Onderzoeker: Studentenbegeleiding geeft ook begeleiding in al deze thema's. Maar wist je dat voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam?

Respondent: Nee eerst niet. Nee helemaal niet nee. Eerst dacht ik echt, studentenbegeleiding gaat alleen maar helpen als persoonlijke dingen hebt, dat je door verlies van je ouders of een ander overlijden, of langdurig ziekte van jezelf vertraging hebt opgelopen en dat je niet gemotiveerd bent om te studeren. (…)

(Kennis over thema's)

Onderzoeker: Wist je eigenlijk dat studentenbegeleiding over al deze thema's informatie geeft en je daarin kan begeleiden?

Respondent: Uhm, ik denk het wel. Ja zeker, nu wel, ik denk dat als je serieus ergens mee kampt door je beperking. Die studentenbegeleider, die was gewoon compleet, volledig bereid om jou te helpen met wat je nodig had. Dus het was niet zoiets van we kunnen niks voor jou doen. Het was niet het geval van het kastje naar het muurtje sturen zeg maar, dat was echt niet het geval. Dus ik ben, ik weet zeker dat ze jou dan echt kunnen helpen maar dan moet je wel met een goede vraag komen.

Wat is de precieze vraag, het precieze probleem. En wat wil je bereiken. Wat zou het ideale antwoord op jou vraag kunnen zijn.

Onderzoeker: Studentenbegeleiding geeft ook begeleiding in al deze thema's. Maar wist je dat voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam?

Respondent: Nee eerst niet. Nee helemaal niet nee. Eerst dacht ik echt, studentenbegeleiding gaat alleen maar helpen als persoonlijke dingen hebt, dat je door verlies van je ouders of een ander overlijden, of langdurig ziekte van jezelf vertraging hebt opgelopen en dat je niet gemotiveerd bent om te studeren. Ik dacht dat het misschien daarmee te maken zou kunnen hebben, dat ze je dan pas kunnen helpen.

Onderzoeker: Dus eigenlijk was dat bij al die thema's die ik opnoemde niet duidelijk eerst?

Respondent: Nee. Nee.

(Informatie waar respondenten zelf voor kwamen/andere informatiebehoeften)

Respondent: (...) Toen heb ik me alleen maar aangemeld om te kijken wat zijn er allemaal voor voorzieningen die me kunnen ondersteunen en op dat moment waren er allemaal maar tips zeg maar met wat ik moet doen om ervoor te zorgen dat ik zo goed mogelijk de vakken kan volgen en gewoon mee kan doen met de opleiding, in de opleiding. (...) Dus eigenlijk waren dat, dat waren eigenlijk de voorzieningen. (...) En, toen vorig jaar heb ik mij aangemeld bij de studentenbalie, ook voor de, uhm, die dus ook speciale voorzieningen hebben voor studeren met een handicap.

Respondent: Op de website heb ik gelezen dat er speciale voorzieningen zijn voor studeren met een handicap zeg maar. Met een beperking. En dat ze je op die manier zouden kunnen ondersteunen met financieringen, of zulke dingen. Dus ik heb daar een aanspraak op gedaan vanwege mijn slechthorendheid en ook op het gebied van mijn Engels. (...) En daarom ben ik even bij de studentenbalie geweest, of ze mij zouden kunnen helpen bij het volgen van een cursus. (...) Dus toen heb ik aangeklopt, ze wilden mij wel helpen met het budget, en nu hebben ze mij 30 uur Engels cursus betaald zeg maar, 30 uur les. (...)

Respondent: Ja. De langstudeer boete. Of dat ook op mij betrekking heeft en of ze wel rekening houden met mensen die een beperking hebben of die topsporter zijn bijvoorbeeld. (...) Ik zat alleen een beetje met mijn studiefinanciering die zou stoppen, en toen heeft [naam studentdecaan] zeg maar voor mij geregeld dat ik gewoon, als slechthorende heb je daar een extra jaar, of als iemand met een functiebeperking heb je daar een jaar extra recht op, een jaar. (...).

(Slechte informatievoorziening)

Onderzoeker: Hadden ze jou misschien beter kunnen informeren, zodat je toch eerder naar studentenbegeleiding toe was gegaan?

Respondent: Uhm, aan het begin zeg maar van het studeren. Dat er duidelijkheid wordt gegeven. Ook mensen die een beperking hebben helpen wij graag. Zoiets in ieder geval.

Onderzoeker: Want dat was niet helemaal duidelijk?

Respondent: Nee, nee. Ik bedoel, ik wist het eigenlijk ook niet. Ik betwijfel of daar iets over gezegd is, maar als wel, dan op zo'n manier van als je een beperking hebt dan kun je gewoon daar en daar naar toe gaan. De mensen die beperkt zijn, ik ben slechthorend, dat zou ik niet zo mee hebben gekregen. (...)

Onderzoeker: Kun je aangeven welke informatie precies er toen niet duidelijk genoeg was?

Respondent: Dat er gezegd werd dat als je persoonlijke omstandigheden een rol speelde in het behalen van je punten en vakken dan kun je altijd een afspraak, dan kun je daar speciaal een afspraak voor maken. (...) Dat was een beetje onduidelijk.

Onderzoeker: Kun je aangeven waarom je eigenlijk niet zelf gelijk naar studentenbegeleiding bent toegestapt maar je je hebt laten doorverwijzen, was dat omdat je niet wist dat studentenbegeleiding er was voor de bijzondere omstandigheden waar jij je in bevind?

Respondent: Ja dat was de onduidelijkheid zeg maar dat ze mij ook daarmee zouden kunnen helpen ja, alleen dat. Dus dat ik niet wist, ik zag het niet vanzelfsprekend dat ze mij op dat gebied zouden kunnen helpen. (...)

Respondent 12

(Rode Balie)

Onderzoeker: Oké. Ken je de Rode Balie?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Kun je me misschien uitleggen wat dat is?

Respondent: Het secretariaat, of in ieder geval die Rode Balie, de receptie.

Onderzoeker: Van?

Respondent: Van de studentenbegeleiding. Of van studentendecanen.

Onderzoeker: Studentenbegeleiding of studentendecanen?

Respondent: Is dat weer verschillend?

(Studentenbegeleiding)

Onderzoeker: (...). Voordat je daar terecht kwam, had je toen denk je een duidelijk beeld van waarvoor je toen bij hun terecht kon allemaal?

Respondent: Nee.

Respondent: Nou ik heb niet echt een idee, ik had niet echt een idee, ik wist het niet te vinden, ik wist niet dat het er was. Ik wist wel dat er bijvoorbeeld een psycholoog, een universiteitspsycholoog is, maar ik wist dat niet goed te vinden en ik heb er ook niet echt van gehoord van te voren dus ik wist ook niet precies wat het inhield. En ja, als je dan, als eerstejaars het woord decaan hoort, dan associeer je dat met het woord decaan van de middelbare school. Dan weet je wel dat zit iets anders maar je gaat toch in die richting zoeken en dan blijkt het toch wel een andere invulling te hebben en ja, dat is, dus ja, dat is gewoon dat ik vooraf niet goed wist wat het was.

Onderzoeker: Ze hadden je beter kunnen informeren over wat studentenbegeleiding is en wat het inhoudt?

Respondent: Ja (...)

Onderzoeker: Oké. Je bent nu bij studentenbegeleiding geweest, zou je mij kunnen uitleggen wat je nu denkt dat studentenbegeleiding is en inhoudt?

Respondent: Ja, wat ik nu denk dat het inhoudt is gewoon dat zij een beetje de ja, als er iets, wat ik merkte daar ook in de wachtkamer, een coördinerende rol maar ook een plek, het is heel lastig, wat ik ervan mee heb gekregen waren er ook mensen voor financiële uitkeringen of ja, of oud mensen van een bestuur die bepaalde financiën kregen of uit kregen betaald nog, maar ook, ja..

Onderzoeker: Zal ik de vraag eens anders proberen te stellen want volgens mij heb je er een beetje moeite mee of niet?

Respondent: Ja graag. Inderdaad.

Onderzoeker: Waar bestaat studentenbegeleiding uit? Wat is het voor een organisatie? Je noemde bijvoorbeeld al een psycholoog eerder..

Respondent: Ja, en ik weet niet of die er los van staat of erin zit, maar ik, of ja, mensen die je kunnen, gewoon adviseurs voor allerlei zaken die toch nog best wel buiten het onderwijs staat.

Onderzoeker: Heb je denk je een goed beeld van wat studentenbegeleiding is? Je gaf al aan van te voren niet, maar hoe zit dat nu?

Respondent: Ik denk het niet helemaal. Omdat ik denk, ik denk dat het nog breder is maar dat weet ik gewoon simpelweg niet. Wat ik, het is er voor mij als schakeling van mensen die me advies kunnen geven in hoe ik ja, met mijn handicap om moet gaan of wat de faciliteiten zijn, dat ze me daarover kunnen informeren.

Onderzoeker: Ja, oké. Maar echt een heel duidelijk beeld heb je er niet van?

Respondent: Nee.

Respondent: Van de studentenbegeleiding. Of van studentendecanen.

Onderzoeker: Studentenbegeleiding of studentendecanen?

Respondent: Is dat weer verschillend?

Onderzoeker: Dat weet ik niet, dat mag jij me vertellen als je wilt.

Respondent: Ik denk dat, nee ik denk dat dat een is ja. Of ja, ik denk dat het een receptie is voor studentenbegeleiding en of studentendecanen daar ook onder zitten dat weet ik niet.

(Kennis over thema's)

Onderzoeker: Wist je wel dat studentenbegeleiding informatie en begeleiding biedt met betrekking tot deze thema's voor studenten met een functiebeperking?

Respondent: Nee, niet van alles.

Onderzoeker: Wat waren bijvoorbeeld thema's waar je het niet van wist?

Respondent: Master, arbeidsmarkt de doorstroom. Welke had je nog meer?

Onderzoeker: Studievertraging, financiële regelingen, BSA, harde knip, studievaardigheden en studievoorzieningen.

Respondent: Studievaardigheden wist ik ook niet. Studievoorzieningen wist ik ook niet want ik dacht dat dat via het tentamenbureau ging dus, ik dacht dat zij daar gewoon buiten stonden.

(Informatie waar respondenten zelf voor kwamen/andere informatiebehoeften)

Respondent: (…) En die, ja, ik heb daar gewoon zo'n beperking mee dat ik dacht, of nog steeds denk dat ik mijn BSA in ieder geval met moeite ga halen of net niet. En ik denk, ik kan beter nu vast actie ondernemen, en toen heeft mijn studieadviseur mij doorgestuurd naar studentenbegeleiding.

Onderzoeker: Ja. En voor welke problemen ben je precies bij studentenbegeleiding gekomen? Voornamelijk om voorzieningen aan te vragen?

Respondent: Nou vooral om over mijn BSA te beginnen. (…)

(Slechte informatievoorziening)

Respondent: (…) En daarna ook niet kunnen vertellen dus, en ook geen zekerheid kunnen geven over of ik dus mijn BSA, omdat daar geen regels over zijn. Uhm, dat ze dat niet, maar ook niet kan, ook niet een beetje kan zeggen wat mijn kansen zijn. En aan de ene kant begrijp ik dat omdat zij ook die commissie, omdat de examencommissie dat moet beslissen. (…), ja dat viel me echt tegen dat ze daar echt niks over konden zeggen en dat daar ook geen afspraken over gemaakt zijn of regelingen.

Onderzoeker: Ging je net zo wijs naar buiten als dat je naar binnen kwam?

Respondent: Ja! Ik ben er niet veel mee opgeschoten. (…)

Respondent: Nou ik heb niet echt een idee, ik had niet echt een idee, ik wist het niet te vinden, ik wist niet dat het er was. Ik wist wel dat er bijvoorbeeld een psycholoog, een universiteitspsycholoog is, maar ik wist dat niet goed te vinden en ik heb er ook niet echt van gehoord van te voren dus ik wist ook niet precies wat het inhield. En ja, als je dan, als eerstejaars het woord decaan hoort, dan

associeer je dat met het woord decaan van de middelbare school. Dan weet je wel dat zit iets anders maar je gaat toch in die richting zoeken en dan blijkt het toch wel een andere invulling te hebben en ja, dat is, dus ja, dat is gewoon dat ik vooraf niet goed wist wat het was.

Respondent 13

(Rode Balie)

Onderzoeker: Oké. Zou je me kunnen uitleggen wat de Rode Balie is?

Respondent: (…) Volgens mij de Rode Balie, ik zie het als, ik weet niet precies welke van de twee het is maar volgens mij zijn dat de meer formele clubs die de formele en administratieve afhandelingen doen van dat soort zaken.

Onderzoeker: Kun je iets preciezer uitleggen wat voor zaken?

Respondent: De afstudeermaanden regelingen, uhm, ja, wat doen zij nog meer eigenlijk. Goede vraag. Ik zit even na te denken. Even denken hoor. Volgens mij zijn zij meer over de administratieve afhandeling van afstudeermaanden en afstudeersteun. Echt de administratieve taak daarvan. Heb ik het idee. Trouwens misschien vallen die studentendecanen ook wel onder de Rode Balie of zo? Volgens mij doen zij meer de administratie en de agenda van zo'n studentdecaan en dat soort zaken, maar, eerlijk gezegd durf ik dat niet zo goed te zeggen.

(Studentenbegeleiding)

Onderzoeker: Heb je denk je wel een duidelijk beeld van alle dingen waar studentenbegeleiding je begeleiding in zou kunnen bieden?

Respondent: Ja ik denk dat ik daar wel een redelijk beeld van heb ja. Misschien een heel klein stukje achtergrond, mijn werk is dat ik opleidingen keur voordat ze mogen beginnen in het hoger onderwijs. En een van de dingen waar we heel erg op toetsen is studentenbegeleiding. En ondersteuning aan studenten met een functiebeperking. Dus ik denk, maar ik weet niet of dat nou komt omdat de informatievoorziening heel goed is of omdat ik het vanuit mijn werk redelijk goed weet wat er kan, maar ik heb wel het idee dat ik er redelijk voldoende over weet ja. (…)

Onderzoeker: Ja, oké. Dus je denkt wel een duidelijk beeld te hebben van waarvoor je terecht kunt bij studentenbegeleiding?

Respondent: Dat idee heb ik wel ja.

Onderzoeker: Zou je mij kunnen uitleggen eigenlijk waar studentenbegeleiding precies uit bestaat?

Respondent: Uhm, ja dat is goed. Waar het voor mij denk ik vanuit de eerste plaats mee begint is dat het vanuit de opleiding zelf, die weet heel goed hoe z'n eigen programma eruit ziet, dus de hoofdtaak die ligt bij de studieadviseur dan dus per opleiding, die heel goed kan inschatten en veel meer oplossingen op maat kan aanbieden. (…). Echt maatoplossingen. (…). Maar om die te bieden. Dus bijvoorbeeld ook om op een vertrouwelijke manier een docent in te lichten dat er in de zaal

iemand zit met die functiebeperking. (…). Dus echt die op maat oplossingen die zie ik bij de opleidingen liggen. En ik zie dan de studentdecaan van de wat meer overall, de grotere taken, dus wat meer financieel of om door te verwijzen naar een psycholoog of om door te verwijzen naar andere vormen van hulp. Dus waarbij er externe vormen van hulp moeten worden gezocht dat dat makkelijker bij een studentdecaan belegt is. Dat is het beeld wat ik ervan heb.

Onderzoeker: Oké. Dus studentenbegeleiding bestaat eigenlijk uit studieadviseurs en studentdecanen?

Respondent: Uhm, even denken. Ja goed je hebt hier dan ook nog die pastorale groep of hoe noem je dat, die, zullen daar zeker ook een rol in spelen maar daar heb ik zelf niet zo heel veel mee. Ik denk, zoals ik het zie ligt het voornamelijk bij die twee. Bij studentendecanen wat meer beleidsmatig, die ook volgens mij studenten daar richting in geeft en meer op dat vlak zit en dat een studieadviseur meer opleidingsgericht is. Dus helpt bij verlening van tentamens, een aparte zaal, een vergrote versie en noem maar op, dat soort dingen. Wat minder op maat is en de echte op maat dingen. Ja dat is het beeld wat ik er van heb.

Onderzoeker: Dus studieadviseurs, studentendecanen en.. Wat noemde je nou nog eens als derde?

Respondent: Ja je hebt volgens mij, hoe heet dat, zo'n zingevingsgroep, hoe heet dat ook alweer. Nou ja, je hebt ergens in de Vrijhof zo'n clubje zitten die, een soort van christelijk clubje die, ja hoe heet dat ook alweer. Het studentenpastoraat! (…) Volgens mij doen die ook wel wat met studentbegeleiding maar daar heb ik zelf niet zo veel mee.

(<u>Kennis over thema's</u>)

Onderzoeker: Bij studievoorzieningen waren we hè?

Respondent: Ja. Uhm, heb ik geen informatie over gevraagd. Ik zou ook niet precies weten wat daaronder valt moet ik heel eerlijk zeggen.

Onderzoeker: Was het wel duidelijk voor jou dat studentenbegeleiding over al deze thema's informatie en begeleiding aanbiedt?

Respondent: Uhm, nou van die laatste wist ik dat oprecht echt helemaal niet.

Onderzoeker: Dus de doorstroom naar de arbeidsmarkt?

Respondent: Ja. Ze zullen daar vast trainingen in voorzien of zo? Of sollicitatietrainingen of zo? Moet ik het zo zien? Ik heb er zelf ook nog nooit echt over nagedacht dat ze daar bij zouden kunnen helpen. Uhm, nee daar heb ik nooit bij stilgestaan. Van de rest overigens had ik wel een beeld dat ze daarbij zouden kunnen helpen maar die is echt helemaal nieuw voor mij.

(<u>Informatie waar respondenten zelf voor kwamen/andere informatiebehoeften</u>)

Respondent: De reden is geweest, ik had er nooit echt heel veel last van maar ik doe een master in verschillende steden en ik raakte mijn ov-kaart kwijt, en toen dacht ik van ja, ik ben ook eigenlijk een dief van mij eigen portemonnee als ik het niet aangeef. (…) Maar mijn grootste en voornaamste punt was dat ik het me niet kon veroorloven om een master te volgen zonder een ov-jaarkaart. Dus ik

dacht ik ben eigenlijk gek ook als ik het niet aangeef dus dat was eigenlijk voor mij de reden om het aan te geven bij de studentendecaan.

Onderzoeker: Zodat hij of zij je dan kon helpen met eventuele financiële regelingen zeg maar?

Respondent: Ja. Voornamelijk die ov-kaart. Ik kreeg ook nog een paar maanden volgens mij maar daar ging het mij niet om, het ging me voornamelijk er om dat ik mijn master niet kan doen als ik niet die ov-kaart heb.

(Slechte informatievoorziening)

Respondent: (...) Maar ik denk wel dat het heel belangrijk is dat studenten in gaan zien dat een studieadviseur er heel veel aan heeft. Want dat was voor mij niet helemaal helder waarom zij dat zou moeten weten.

Onderzoeker: Het is dus belangrijk dat studenten goed geïnformeerd worden in hun eerste jaar met waarom het nuttig kan zijn om een functiebeperking te melden?

Respondent: Ja. Ja dat denk ik wel inderdaad ja.

Onderzoeker: Is dat ook informatie waar jij zelf behoefte aan gehad zou hebben dat eerste jaar? Want jij hebt je toen je functiebeperking ook niet gemeld nietwaar?

Respondent: Ik heb dat inderdaad niet gedaan. Ik denk wel dat dat heel nuttig zou zijn geweest inderdaad. Het zou kunnen dat het nu inmiddels misschien wel veranderd is maar in mijn jaar in ieder geval, en ik ben in 2006 al begonnen, was dat niet goed geregeld, dus toen was dat niet het geval.

Onderzoeker: Oké. En het is ook belangrijk om aan te geven waarom het nuttig is om aan te geven en dat het niet uit maakt of het om een grote of een kleine functiebeperking gaat?

Respondent: Ja, juist, ja.

Respondent: Nou op dit moment is er geen informatie. Of er is wel informatie, namelijk, alles wordt maatwerk. En we vinden overal wel een oplossing in. Nou dat geloof ik niet, dat werkt gewoon niet. Nee ik vind het echt, daarin, nou inderdaad die informatievoorziening vind ik echt dramatisch! Ik vind het echt heel slecht! Er is gewoon geen informatie en de informatie die er is, is gewoon vals want ik, het is niet zo dat er op maat oplossingen komen. Heel veel dingen zijn gewoon standaard, dus. (...) <dit gaat over het nieuwe onderwijsmodel>

Respondent: (...) Later hoorde ik wel dat er niet een zo'n pot is maar dat er voor iedereen met een functiebeperking zijn er gewoon sowieso voorzieningen en, dus die pot, ik snoep niks uit een pot waar andere mensen ook uit moeten halen. In die zin, voor de informatievoorziening daarin heeft me wel wat terughoudend gemaakt. En nu ik hoor hoe ik zit, ben ik daar veel meer mee oké dat ik ook uit die pot gesnoept heb. Dus dat, in die zin was het wel een soort van informatievoorziening die niet helemaal.

Respondent 14

(Rode Balie)

Onderzoeker: Heb je enig idee wat de Rode Balie is?

Respondent: De Rode Balie is waar je heen moet als je de self-management cursus wilt. Of een gesprek met de studentendecaan of studentenpsycholoog. Die wist ik. Die kleuren zijn wel, die snap ik niet. Waarom heet het de Rode Balie?

Onderzoeker: Dat weet ik ook niet, ik heb het niet verzonnen. Maar het is je wel duidelijk wat de Rode Balie precies is?

Respondent: Ja, maar het is wel een hele wazige naam voor wat het is. (...) Maar het is wel een heel erg onduidelijke naam.

(Studentenbegeleiding)

Respondent: Dus die studieadviseur daar komt iedereen, iedereen komt daar herhaaldelijk omdat dat contact vrij nauw wordt gehouden. Uhm, en de studentenbegeleiding wordt, weten minder mensen van dat het bestaat, wat het doet, en wat je eraan zou hebben.

Onderzoeker: Wat het doet?

Respondent: Wat ze aanbieden.

Onderzoeker: Wat ze aanbieden. Dus studenten weten niet dat studentenbegeleiding er is en wat ze kunnen aanbieden aan begeleiding?

Respondent: Nou ik denk dat studenten, bij mijn faculteit, (...), dat er weinig studenten zullen zijn die ernaar uit zichzelf op zoek gaan.

Onderzoeker: Denk je wel dat het voor elke student duidelijk is dat studentenbegeleiding er is en waarvoor ze er zijn?

Respondent: Uhm, dat weet ik niet. Ik denk dat elke student weet dat die studieadviseur er zit en wat de functie daarvan is. Uhm, ik denk dat heel veel studenten niet weten wat studentenbegeleiding doet en waarvoor ze er zijn.

Onderzoeker: Weet jij waar studentenbegeleiding er voor is?

Respondent: Nee. Nee. Ik heb een vermoeden maar ik weet niet precies wat de missie is en waarvoor ze er zijn.

Onderzoeker: Zou je dat vermoeden misschien eens willen uitspreken?

Respondent: Ik denk dat het, dat studentenbegeleiding er is om, omdat veel studenten, kennelijk veel studenten tijdens hun studententijd psychologische problemen hebben. (...). Uhm, om die studenten dus laagdrempelig op dat gebied een aanspreekpunt te geven, in ieder geval een startpunt voor een traject. En ten tweede om heel functioneel een aantal diensten aan te bieden die studenten

helpen tijdens, die studenten helpen, dus van die studiegroepen, angstgroepen, self-management groepen. En dan nog een stukje is volgens mij dat een studentendecaan gewoon een algemene functie vanuit de universiteit is, onder studentenbegeleiding valt.

Onderzoeker: Nou dat vermoeden valt nog best mee hoor.

Respondent: Ja maar ik kan verschrikkelijk analytisch zijn als ik dat wil dus dit lijdt ik nu af, maar.

Onderzoeker: Oké. Had je voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam ook een duidelijk beeld van waarvoor je allemaal bij studentenbegeleiding terecht kunt?

Respondent: Uhm, nee. Ik had geen duidelijk beeld van, voordat ik die self-management cursus deed had ik helemaal geen, had ik geen idee van waarvoor ik daar terecht kon en wat hun rol was zeg maar.

(Kennis over thema's)

Onderzoeker: Oké. Ik snap het. Wat ik nog ben vergeten te vragen. Wist je dat die thema's die ik net allemaal opnoemde, dat dat allemaal thema's zijn waar studentenbegeleiding informatie over geeft en waar ze begeleiding in kunnen verschaffen?

Respondent: Ja van drie van de vijf zeker.

Onderzoeker: Van welke precies?

Respondent: Ik wist het zeker van de, van die, studietechnieken? Wist ik het zeker.

Onderzoeker: Studievaardigheden?

Respondent: Studievaardigheden wist ik het zeker. En van de harde knip. En dan, ja twee van de vier dan. Financiële regelingen wist ik niet en dan, zijn ze er al of niet?

Onderzoeker: Niet allemaal. Dan hebben we nog studievertraging, studievoorzieningen, doorstroom naar de master en doorstroom naar de arbeidsmarkt? Hier je mag wel even kijken als je dat wilt.

Respondent: Ja. Uhm, studievertraging, BSA, harde knip, studievaardigheden, studievoorzieningen, doorstroom naar de master wist ik.

Onderzoeker: Die wist je. En financiële regelingen en doorstroom naar de arbeidsmarkt wist je dan niet als ik het goed begrijp?

Respondent: Nee.

(Informatie waar respondenten zelf voor kwamen/andere informatiebehoeften)

Respondent: Uhm, ik ben wel toen ik naar de studentpsycholoog toestapte, toen wist ik wel dat ik die self-management cursus wilde, wat ik voor mij van waarde vond. (…)

Respondent: Uhm, ja. Ik heb een keer zitten te kijken naar studentendecanen en wanneer je daar langs zou moeten gaan zeg maar. Ik heb zitten zoeken naar wanneer, wat nou een redelijk rooster is

en wat nou een studeerbaar rooster is voor een student zeg maar rond de harde knip. Ik heb zitten kijken naar extra mogelijkheden om vakken te doen, of extra mogelijkheden om een vak te kunnen halen zeg maar. Maar allemaal gedreven vanuit de harde knip zeg maar. (…)

(Slechte informatievoorziening)

Respondent: Dus die studieadviseur daar komt iedereen, iedereen komt daar herhaaldelijk omdat dat contact vrij nauw wordt gehouden. Uhm, en de studentenbegeleiding wordt, weten minder mensen van dat het bestaat, wat het doet, en wat je eraan zou hebben.

Onderzoeker: Wat het doet?

Respondent: Wat ze aanbieden.

Respondent: Uhm, dat weet ik niet. Ik denk dat elke student weet dat die studieadviseur er zit en wat de functie daarvan is. Uhm, ik denk dat heel veel studenten niet weten wat studentenbegeleiding doet en waarvoor ze er zijn.

Onderzoeker: Weet jij waar studentenbegeleiding er voor is?

Respondent: Nee. Nee. Ik heb een vermoeden maar ik weet niet precies wat de missie is en waarvoor ze er zijn.

Respondent: Ja dan kan ik, als het me nu invalt dan zet ik het in mijn agenda van hé donderdag even langslopen en dan weet ik daarna of ik moet terugkomen of niet. Als je eerst een afspraak moet inplannen en zo dan is dat veel moeilijker. Maar volgens mij zijn er maar heel weinig mensen die weten dat die inloopspreekuren er zijn.

Onderzoeker: Ja. Dus dat wordt niet goed geïnformeerd?

Respondent: Ja. Volgens mij niet nee.

Respondent 15

(Rode Balie)

Onderzoeker: Even een andere vraag, heb jij enig idee wat de Rode Balie is?

Respondent: De Rode Balie? Ja ik weet een beetje wat het is, niet helemaal denk ik ook. De Rode Balie is, als ik het me goed herinner is dat de balie in de Vrijhof, waar je je kan melden voor de psychologen, de decanen, voor globaal uhm, minder specifieke op je studiegerichte begeleiding. Op begeleiding, uhm, voor jou leven en niet voor jou studie. Zo zou ik het omschrijven en ik weet niet of dat helemaal correct is, maar, zo zit het bij mij erin.

(Studentenbegeleiding)

Onderzoeker: Heb je een duidelijk beeld van wat studentenbegeleiding is?

Respondent: Uhm, niet helemaal.

Onderzoeker: Niet helemaal of helemaal niet?

Respondent: Ik heb een gevoel maar ik denk dat die niet goed is.

Onderzoeker: Zou je dat gevoel misschien met mij willen delen? Zou je me kunnen uitleggen wat jij denkt dat studentenbegeleiding is en inhoudt?

Respondent: Uhm, ik denk dat het uhm, nou ja het is sowieso om je te begeleiden in je studie. Waarom begeleiden? Je kan je eigen weg kiezen maar ze geven je handgrepen, tips, om een weg te kiezen, een weg in te slaan. Alleen voor mij komt dat nog heel globaal over. Zo zit het wel in mijn hoofd maar dat is me nog te globaal. Ik wil meer die details weten en dat weet ik niet zo goed.

Onderzoeker: Oké. Dat geeft ook niet, je moet me vertellen wat jij denkt. Nog even terugkomend op studentenbegeleiding. Uit welke partijen denk je dat studentenbegeleiding bestaat?

Respondent: Dat zou ik niet kunnen opsplitsen. Dat zou ik niet precies weten.

Onderzoeker: Je noemde wel al de studentendecaan, die valt er wel onder denk je?

Respondent: Ja. Ik denk de psychologen ook wel. Want als je een persoonlijk probleem hebt dan heb je ook begeleiding nodig. Want anders zou het geen studentpsycholoog zijn maar een psycholoog. Studieadviseur denk ik ook wel, maar, ja, voor de rest zou ik het niet zo een, twee, drie weten.

Onderzoeker: Dat is ook vaag?

Respondent: Ja.

Onderzoeker: Oké. Je geeft aan dat je beeld van studentenbegeleiding niet helemaal duidelijk is, maar heb je denk je wel een duidelijk beeld voor wat voor zaken je allemaal terecht kunt bij studentenbegeleiding?

Respondent: Uhm, nou ja, op dit moment heb ik heel erg het gevoel dat ik persoonlijke problemen bij de psycholoog gooi. Financiële problemen over meer een toekomstbeeld meer bij de decaan. En echt wat voor studie ik ga doen en hoe ik mijn studie ga inplannen meer bij de studieadviseur. Zo gooi ik het nu uiteen want dat is nu voor mij het meest logisch.

Onderzoeker: Zijn dat denk je de enige thema's waar studentenbegeleiding begeleiding in kan bieden?

Respondent: Ik denk het niet. Maar ik weet ook niet precies waarin wel. Maar ik heb gewoon het gevoel dat er wel meer in zou zitten, maar.

Onderzoeker: Oké. Wist je wel voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam dat studentenbegeleiding er was voor de bijzondere omstandigheden waar jij je in bevindt?

Respondent: Uhm, de, ik wist niet dat ze er specifiek misschien voor mijn omstandigheden zouden zijn. Ik wist wel dat ze er allemaal ook wel wat vanaf wisten. Dus dat dat wel een onderdeel was dat ze wel gericht zijn op meerdere ja, problemen die je zelf hebt zoals dyscalculie of dyslexie, wat dan

ook. Ik wist wel dat ze daarvoor meerdere dingen in stonden. Maar ook voor als je geen beperking hebt.

(Kennis over thema's)

Onderzoeker: Had je enig idee dat studentenbegeleiding informatie gaf, en begeleiding kan bieden binnen al deze thema's?

Respondent: Uhm, niet in de arbeidsmarkt stromen. Daar had ik niet bewust bij stilgestaan.

Onderzoeker: De rest wel?

Respondent: De rest was ik wel redelijk van op de hoogte.

(Informatie waar respondenten zelf voor kwamen/andere informatiebehoeften)

Respondent: (…) En daar hebben we het er dus ook over gehad omdat ik ook wat vertraging had over financieel uitstel. En zodoende ben ik daar erbij beland. (…)

Respondent: Uhm, nee. Want ik wou zelf sowieso al daar een gesprek hebben omdat ik al vertraging had. Dus ik wou ook even weten hoe het zat met vertraging en dyslexie, qua financieel wou ik het eigenlijk wel weten. (…)

Onderzoeker: Dus wat was de concrete behoefte? Informatie over financiële regelingen?

Respondent: Ja. Dat was wel mijn specifieke behoefte op dat moment. Was van hoe loop het eigenlijk als je vertraging op loopt.

Onderzoeker: Dus financiële regelingen en studievertraging?

Respondent: Ja eigenlijk vooral de financiën, uhm, met betrekking tot je studievertraging.

Respondent: Uhm, ja, de informatie naar wie ik toe moest stappen voor andere studies. Vooral wie de andere studieadviseurs waren, waar ik ze kon vinden. Dat is voor mij heel nuttig geweest. (…)

Respondent: (…) Ja. Het enige waar ik wel benieuwd naar ben is waarom het zo lang duurt bij een studentenpsycholoog. Waarom dat zo extreem druk is en het niet ingekort kan worden, die periode. (…) Ja. Ik zou wel willen weten waarom. Is het zo'n zware periode nu dat het zo volgeboekt is? Of is het altijd twee maanden?

(Slechte informatievoorziening)

Respondent: (…) Ik had zoiets van, waarom wordt je weer elke keer doorverwezen. Voor mij was niet duidelijk genoeg, waarom de studentendecaan, waarom ik precies bij die persoon moest zijn. Dat vond ik vooral onduidelijk. En dat heb ik ook nog steeds denk ik een beetje dat ik zoiets heb van ja. Er zijn zo veel instanties, opties, want ik loop huidig ook bij de psycholoog. En dat is ook een beetje hiervoor, voor mijn dyslexie, maar ik loop nu bij drie personen op dit moment en dat is een beetje waarvan ik denk, waarom zo veel. En tuurlijk, ze zijn wel allemaal voor hun eigen specialiteit.

Respondent: Uhm, bij de studentendecaan of bij de? Welke richting moet ik in? Want bij de totale studiebegeleiding vind ik het gewoon lastig dat ik niet weet welke persoon, omdat ik nu bij meerdere loop, voor welk gedeelte is.

Onderzoeker: Dus het is je onduidelijk voor welk probleem je bij wie moet zijn?

Respondent: Ja. (...)

Respondent: Uhm, volgens mij gewoon simpeler uiteen zetten waarvoor een studentendecaan is, want dat heb ik voor mij nog niet gezien. Waarvoor een studieadviseur voor mij zou zijn. Dat, ik heb het al een keer gevraagd maar ik vond het nog een te vaag antwoord wat ik toen kreeg van hun.

Onderzoeker: Is de informatie die je krijgt niet specifiek genoeg?

Respondent: Uhm, over het begeleidingsproces is het te globaal. Over het begeleidingsproces zelf. (...) Alleen waarom, hoe steekt die begeleiding in elkaar.

Onderzoeker: Dat is gewoon niet duidelijk?

Respondent: Nee.

Respondent: Uhm, ja ik vond het aan het begin wel moeilijk toen ik hier kwam om erachter te komen naar wie ik dan toe moest stappen voor mijn dyslexie. Wie ik daar nodig voor zou hebben. (...)

Respondent: Ik heb wel zelf gezocht en ik ben ook langs de studieadviseur langs geweest toen al. Ik denk dat daar misschien een betere voorlichting aan mij, met betrekking tot mijn dyslexie, want voor mijn gevoel gaan daar wel een heleboel mensen naar hun studieadviseur redelijk snel naar toe. (...) En ik had daar te weinig informatie uit gewonnen waar ik allemaal terecht kon. In dat gesprek. Ik had verwacht dat ik in dat gesprek meer informatie zou krijgen over waar ik allemaal terecht kon met mijn dyslexie. (...)

Respondent: (...) Het enige waar ik wel benieuwd naar ben is waarom het zo lang duurt bij een studentenpsycholoog. Waarom dat zo extreem druk is en het niet ingekort kan worden, die periode. (...)

Onderzoeker: Daar heb je moeite mee?

Respondent: Ja. Ik zou wel willen weten waarom. Is het zo'n zware periode nu dat het zo volgeboekt is? Of is het altijd twee maanden?

Respondent 16

(Rode Balie)

Onderzoeker: Wat is die Rode Balie eigenlijk?

Respondent: Ja vooral studentendecanen.

Onderzoeker: Vooral, en voor de rest?

Respondent: Volgens mij zit er nog wel meer maar niet dat ik er zelf mee te maken heb gehad. Ja dat is wel ongeveer mijn rijtje studiebegeleiding.

Onderzoeker: Maar je zegt Rode Balie, vooral studentendecanen, en misschien heb je er zelf niet zo veel mee te maken gehad maar..

Respondent: Ja ik weet wel dat er een psycholoog of meerdere psychologen zitten. Verder weet ik niet zo goed wat daar allemaal nog zit, nee.

Onderzoeker: En wat is de Rode Balie dan precies?

Respondent: Die zit in de Bastille. En volgens mij is dat gewoon een soort verzameling voor mensen die ook ondersteunen op allerlei gebieden, sociaal, psychisch, financieel.

(Studentenbegeleiding)

Onderzoeker: Nou dan doen we die vraag eerst, wat versta jij onder studentenbegeleiding?

Respondent: Oké. Ja alle begeleiding die een student nodig kan hebben om de studie te kunnen doen. En dat kan zijn, bij het helpen van een bepaalde planning maken of extra studiefinanciering aanvragen of hulpmiddelen of wat dan ook. Ja dus zeg maar, een soort hulp van buitenaf die helpt of assisteert bij de studie. Ja.

Onderzoeker: En waar bestaat studentenbegeleiding precies uit? Je noemde net al de studentendecanen en studieadviseurs?

Respondent: Nou ja studentendecanen, studieadviseur, in sommige gevallen ook docenten. (...) Volgens mij zit er nog wel meer maar niet dat ik er zelf mee te maken heb gehad. Ja dat is wel ongeveer mijn rijtje studiebegeleiding. (...) Ja ik weet wel dat er een psycholoog of meerdere psychologen zitten. Verder weet ik niet zo goed wat daar allemaal nog zit, nee.

Respondent: (...) Volgens mij is het vooral bedoeld voor studenten, en ik weet dat ze mensen begeleiden die bijvoorbeeld meer begeleiding nodig hebben met planning, gesprekken met een psycholoog nodig hebben, ja het hele financiële plaatje, dus extra studiefinanciering. Misschien bepaalde hulpmiddelen aanvragen, of misschien gewoon even een goed gesprek nodig hebben met iemand dan kan dat. Voor het in de gaten houden van iemand studieloopbaan. Dus best wel veel.

Onderzoeker: Voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam, had je toen dacht je een duidelijk beeld van waarvoor je allemaal terecht kon bij studentenbegeleiding?

Respondent: Nee ik had bij mijn aanmelding op de UT had ik ergens in een brief aangegeven dat ik nog een gesprek wilde met de studentendecaan. Ik wist niet precies wat het was maar het ging over volgens mij begeleiding en aanpassingen en dergelijke dus toen dacht ik van nou ja, dat zal wel goed

dan zijn om te doen. (...). Maar wat het nou precies inhield een studentendecaan of een studieadviseur dat was me niet helemaal duidelijk.

Onderzoeker: Dat is later pas gekomen?

Respondent: Ja.

(Informatie waar respondenten zelf voor kwamen/andere informatiebehoeften)

Respondent: (...) Gewoon omdat ik een aantal aanpassingen graag wilde hebben, heb ik me gemeld bij studentenbegeleiding.

Onderzoeker: Oké, dus je bent voornamelijk bij studentenbegeleiding gekomen om één, het probleem aan te geven en twee, om gebruik te maken van een aantal voorzieningen.

Respondent: Ja.

Respondent: (...) en ik was tegelijkertijd ook bezig met een aantal vragen over werk, wat moet je nou melden als je gaat solliciteren, over je klachten. (...)

Respondent: Ja de, dat wat ik vertelde over solliciteren over wat je moet melden over je gezondheidsklachten, wat ik daar aan moet geven en wat niet. (...)

Respondent: Ja wat ik dan net noemde over het solliciteren, hoe het werkt met een jaar extra studiefinanciering aanvragen, hoe ik het beste mijn vakken kon inplannen verspreid over de jaren, even denken hoor. Dat zijn de drie grootste dingen.

Onderzoeker: Dus studiefinanciering, financiën, doorstroom naar de arbeidsmarkt en plannen?

Respondent: Ja.

(Slechte informatievoorziening)

Respondent: (...) De studieadviseur, ook goede begeleiding, was ook heel betrokken. Wat ik daar wel merkte was dat die niet altijd even goed op de hoogte was van bepaalde ontwikkelingen binnen de studie of ja, afgelopen jaar is natuurlijk heel veel veranderd bij onderwijskunde hoe dat allemaal zat. Dus dat lag ook niet altijd aan haarzelf maar gewoon door de snelle veranderingen. Daar klopte niet altijd alle informatie die je kreeg. (...)

Onderzoeker: Voordat je bij studentenbegeleiding terecht kwam, had je toen dacht je een duidelijk beeld van waarvoor je allemaal terecht kon bij studentenbegeleiding?

Respondent: Nee ik had bij mijn aanmelding op de UT had ik ergens in een brief aangegeven dat ik nog een gesprek wilde met de studentendecaan. Ik wist niet precies wat het was maar het ging over volgens mij begeleiding en aanpassingen en dergelijke dus toen dacht ik van nou ja, dat zal wel goed dan zijn om te doen. Ik kan me ook wel herinneren dat er nog folders of een papier of zo bij in zat, een heel informatiepakket maar daar is me niet zo veel van bijgebleven omdat het niet echt zo van

toepassing was. Maar wat het nou precies inhield een studentendecaan of een studieadviseur dat was me niet helemaal duidelijk.

Onderzoeker: Dat is later pas gekomen?

Respondent: Ja.

Respondent: Ja de, dat wat ik vertelde over solliciteren over wat je moet melden over je gezondheidsklachten, wat ik daar aan moet geven en wat niet. Dat heeft me best wel moeite gekost om dat, die informatie te vinden. En uiteindelijk heb ik dat dan via een studentendecaan gekregen. En ik moet zeggen dat ik dat nu, bij het revalidatieprogramma dat ik heb gevolgd ook wel weer andere geluiden heb gehoord daarover. Dus het staat een beetje haaks op elkaar. Dat was informatie die wat moeilijk was om te krijgen. (...)

Respondent: Nou, ik kan me voorstellen dat iemand die niet vanaf het begin van zijn of haar studie met functiebeperkingen te maken heeft gehad, dat die soms moeilijk terug kan vinden bij wie hij/zij meer informatie kan krijgen, of waar ondersteuning mogelijk is of wat dan ook. (...)

Onderzoeker: Bedoel je dat het moeilijker wordt om te vinden waar je aan moet geven dat je een functiebeperking hebt als je dat niet vanaf het begin hebt gedaan of hoe bedoel je dat?

Respondent: Dan is het denk ik moeilijker terug te vinden waar je begeleiding kan krijgen. (...)